

Δ Ε Κ Α
Χ Ρ Ο Ν Ι Α
Α Τ Η Ε Ν Σ
V O I C E

JWT
SPOT ATHENS

ΣΥΜΠΤΩΜΑ 91
ΠΑΡΑΜΙΛΑΣ

Για όσο είσαι φοιτητής, **STUDENTS XCLUSIVE!**

1000' ΠΡΟΣ
ΟΛΟΥΣ
+200MB ΜΕ 5€

RESTART

Ισχύει για ενεργούς/ες Students Xclusive έως και 30/11/13.

Γιορτές: **go**

Υπ' ατμόν για τις γιορτές
με άμεση επιστροφή μετρητών.

Χρησιμοποιήστε τις κάρτες **go** για τις εορταστικές σας αγορές και κερδίστε άμεση επιστροφή μετρητών.

☎ 181818 / www.nbg.gr

notos galleries **Hondos Center**

notos home

TOYOTA

Carrefour
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.
200^η Ελληνική εταιρεία

ΧΥΤΗΡΟΓΑΟΥ
ΑΒΕΛΛΟΚΑΡΝΗ

ideal strom
ΑΒΕΛΛΟΚΑΡΝΗ

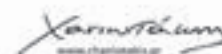
Travel Plan

mandarino

Regalinas

MARASIL

ΨΑΡΡΟΣ
ΤΑΧΥΔΕΛΤΙΑ

ΚΟΛΟΜΒΟΥΝΗ

Leonard's

Grant

NAVY & GREEN

MARK AaLEN
Οι ειδικά για τα πόδια σας

SAGIAKOS

ZOULOVITS

ZAMAKOS
ΟΤΙΣΑ - ΒΑΒΙΟ - ΟΥΡΑΝΗ

ΤΖΕΛΑΛΗΣ

OVERCOAT
ΕΥΡΩ - ΕΡΕΒΑ

ΕΡΑΥΛΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

A.V. Family

Ξεφυλλίσαμε παλιά τεύχη, ψάξαμε τις παλιές ταυτότητες. Αυτές οι υπογραφές πέρασαν κι άφησαν τα δικά τους σημάδια στις σελίδες της ATHENS VOICE. Τους ευχαριστούμε όλους κι άλλους τόσους που σίγουρα έχουμε ξεχάσει, γιατί ήταν μαζί μας σ' αυτό το ταξίδι μιας δεκαετίας.

Φώτης Γεωργελέ, Σταυρούλα Παναγιωτάκη, Νενέλα Γεωργελέ, Αγγελική Μπιρμπίλη, Δημήτρης Μαστρογιαννίτης, Στέφανος Τσιτσόπουλος, Βαγγέλης Κορωνάκης, Βάγια Μαντζάρογλου, Δημήτρης Καραθάνας, Γιάννης Νένες, Μυρτώ Κοντοβά, Μαργαρίτα Μιχελάκου, Γιώργος Πανόπουλος, Μανίνα Ζουμπουλάκη, Νίκος Ζαχαριάδης, Δημήτρης Αθανασιάδης, Σταμάτης Κραουνάκης, Μαρία Χούκλη, Αλέξης Σταμάτης, Μάκης Μπλάτος, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Κωνσταντίνος Ρήγος, Πέγκυ Κουνενάκη, Γιώργος Τζιριτζιλάκης, Αντώνης Πανούτσος, Γιώτα Αργυροπούλου, Κατερίνα Παναγοπούλου, Γιώργος Παυριανός, Ζιζή Σφυρή, Λεωνίδα Χρηστάκης, Κώστας Πηγαδάς, Γιώργος Ατματζίδης, Μιχάλης Δρακάκης, Σώτη Τριανταφύλλου, Θανάσης Χειμωνάς, Billy Γρυπάρης, Ανδρέας Κουλουρίδης, Νατάσσα Τριβιζά, Μιχάλης Τσιντσίνης, Μαριανίνα Πάτσα, Γιάννης Κωνσταντινίδης, Τζένη Σταυροπούλου, Παναγιώτης Δημόπουλος, Χριστίνα Μπανάρου, Δήμητρα Τριανταφύλλου, Νίκος Γεωργιάδης, Ηλίας Κανέλλης, Ευτύχης Παλλήκαρης, Γιώργος Κυρίτσας, Κώστας Γιαννακίδης, Άγγελος Τσέκερης, Ανδρέας Παππάς, Σταύρος Κωνσταντινίδης, Σπύρος Βούγιας, Νικήτας Κλιντ, Πέτρος Κουναλάκης, Γκαζμέντ Καπλάνι, Προκόπης Δούκας, Βερένα Κεκέλου, Δήμητρα Γκρους, Καρολίνα Νιαμονιτάκη, Κωνσταντίνος Τζήκας, Γιάννης Τσάκαλος, Χάρης Μαρκάκης, Λένα Χουρμούζη, Ναταλία Δαμίγου-Παπώτη, Λουκία Μητσάκου, Sabotaz, Γιάννης Ιωάννου, Πέτρος Τατσόπουλος, Αγγελική Πανοτάρα, Βάσσω Χρυσανθακοπούλου, Θανάσης Μουτσόπουλος, Βερονίκη Χαριτάτου, Ηλίας Φραγκούλης, Σπύρος Ρέκκας, Σάντρα Σταθάκη, Βάλυ Βαϊμάκη, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Λάκης Λαζόπουλος, Γιώργος Λυκουρόπουλος, Αντώνης Καφετζόπουλος, Ματίνα Κουσίδη, Κώστας Κυριακόπουλος, Γιώργος Σωτηρέλλος, Μαρία-Θάλεια Καρρά, Λενιώ Διαλεισμά, Θοδωρής Μανίκας, Πάνος Πικραμένος, Ναταλία Δούκα, Ανδρέας Ράπτης, Ορέστης Νέτας, Πάνος Κουτρομπούσης, Άκης Περδίκης, Ευγενία Μίγδου, Τάσος Μελετόπουλος, Άρης Δαβαράκης, Χριστόδουλος Παπαδήμας, Αργυρώ Μποζώνη, Παναγιώτης Μένεγος, Βασίλης Σωτηρόπουλος, Πάρις Κουρτζίδης, Ηλίας Κουτσούκος, Βαγγέλης Ραπτόπουλος, Γρηγόρης Βαλλιανάτος, Κλημεντίνη Βουνελάκη, Άλκης Γαλδαδάς, Ελένη Μπακοπούλου, Τζίνα Κωνσταντοπούλου, Μαρία Cyber, Χρήστος Χωμενίδης, Δημήτρης Φύσσας, Θάνος Κάππας, Έλσα Γαβριήλ, Μαρία Νουνού, Μάρω Ζήνα, Αχιλλέας Πεκλάρης, Γεωργία Σκαμάγκα, Φοίβος Σακαλής, Λύο Καλοβυρνάς, Γιώργος Χρονάς, Θάνος Αλεξανδρής, Τάσος Τέλλογλου, Πάσχος Μανδραβέλης, Μαρία Φιλίππου, Δημήτρης Ποταμιάνος, Έ-λις Κις, Μυρσίνη Λιοναράκη, Βάσια Τζανακάρη, Μαρία Κοκκίνη, Σταύρος Κούλας, Διομήδης Πιττουράς, Αγγελική Νικολάρη, Γιώργος Κρασσακόπουλος, Ελίνα Αναγνώστου, Μιχάλης Λεάνης, Μάρω Κουρή, Σουλβί Ρηγοπούλου, Μελίτα Κάραλη, Στάθης Στασινός, Μιχάλης Πιτένης, Κώστας Θεός, Θανάσης Μήνας, Χριστιάννα Μπάκα, Τάκης Σκριβάνος, Νατάσα Κάππου, Innochka Lisovaja, Χρήστος Ξανθάκης, Εύη Λαμπροπούλου, Αφροδίτη Αλ Σάλεχ, Νίκος Αρσένης, Στελλίνα Καρρά, Χάρης Μπιρμπίλης, Αχιλλέας Σωτηρέλλος, Γιώργος Γραμματικάκης, Ρένος Χαραλαμπίδης, Στέλλα Χαραμή, Δημήτρης Παπαδόπουλος, Τζούλια Διαμαντοπούλου, Ιωάννα Μπλάτσου, Μαρίνα Αθανασιάδου, Βαγγέλης Βαγιανός, Ειρήνη Γεροντοπούλου, Μαρία Κοραχάη, Στέφανος Δάνδολος, Λήδα Καρανικολού, Ευάγγελος Παπαδάκης, Βασιλική Γραμματικογιάννη, Ελίζα Συναδινού, Νάντια Αργυροπούλου, Τάσος Βρεττός, Γιώργος Τζιριτζιλάκης, Κώστα Κουκουμάκας, Αντώνης Κυριακούλης, Σταυρούλα Παπασπύρου, Ευγενία Μπόζου, Λευθέρης Πλακίδης, Μαρίνα Φωκίδη, Κατερίνα Ανέστη, Γιώργος Σιακαντάρης, Σακελάρης Σκουμπουρδής, Βαγγέλης Αγγελής, Άννα Διαμιανίδη, Μυρσίνη Ζορμπά, Λεωνίδα Καστανάς, Δημήτρης Ψυχογιός, Γιώργος Παναγιωτάκης, Μάνος Βουλαρίνος, Σία Κοσιώνη, Θοδωρής Γεωργακόπουλος, Αγγελική Σπανού, Αγγελική Κοσμοπούλου, Νάνσυ Μαλέρου, Κωνσταντίνος Ματσούκας, Κωνσταντίνος Κακανιάς, Ελεάννα Βλαστού, Ιωάννα Κανελλοπούλου, Δήμητρα Αρβανιτάκη, Γιάννης Κούνουπας, Μαρίνα Βρανοπούλου, Στράτος Φαναράς, Σωτήρης Γκορίτσας, Τάκης Καμπύλης, Βασίλης Καραγιάννης, Βασίλης Κουφόπουλος, Νίκος Μεγγρέλης, Γιώργος Μαυρογένης, Σπύρος Πέγκας, Τέτα Παπαδοπούλου, Αλεξάνδρα Κατσαρού, Μαρία Ρεπούση, Ρέα Αναστασοπούλου, Κατερίνα Παναγιωτάκη, Αναστασία Καμβύση, Γιάννης Παναγόπουλος, Ζωή Παπαφωτίου.

G-STAR RAW

G-Star Raw Store The Mall Athens
G-Star Raw Shop-in-shop: Attica Athens, Notos Galleries Thessaloniki

© 2013 G-STAR RAW

10 XPONIA ATHENS VOICE | 458 E

ΕΞΕΦΥΛΛΑ | 328 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Ευχές από τον **Ανδρέα Πετρούλακη**

IN HAVANA MOJITO
WAS THE FIRST SOCIAL NETWORK.

★
NOTHING
COMPARES
TO HAVANA

 join us: www.facebook.com/havanaclubgreece

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Ο Αντώνης Κυριακούλης εύπεται στις αναγνώστρες της ATHENS VOICE, με αφορμή τα 10 πρόνια της, να είναι...

Γκαλαμουράζες

Καρακαλλόνες

Γουροφείχ

τζαζλοφευδατες

χαϊλαϊφάτες

Γκλαμουραθήνιανς

Λαϊφοστυλιτζούδες

...και φυσικά πολύς

Ten Years After

Του Γιώργου Θ. Παυριανού

Πριν δέκα χρόνια ακριβώς το δυο χιλιάδες τρία Σκορπιός, Τοξότης και Ζυγός έκαναν συναστρία

Τότε μαζεύτηκε που λες μία μικρή παρέα και είπε ο Φώτης Γεωργελές μια φαινή ιδέα

«Φίλοι και φίλες μου καλές στο όνειρό μου είδα ότι θα βγάλουμε free press μια τζάμπα εφημερίδα!»

Κι όλοι του είπαν με χαρά: «Αν κάνεις τον εκδότη και βρεις λεφτά στην αγορά εμείς μαζί σου Φώτη!»

Ήταν ωραίες εποχές και ήταν όλοι νέοι είχαν πολλές τις αντοχές και είχαν λίγα χρέη

Έτσι ξεκίνησαν μαζί νοικιάσανε γραφείο και άνοιξε το μαγαζί Τρικούπη εικοσιδύο

Έκαναν πρώτα αγιασμό τα girls μα και τα boys και μες στον ενθουσιασμό την είπαν Athens Voice

Από εκείνη τη στιγμή αρχίζει μια πορεία με δέκα χρόνια διαδρομή που έγραψε ιστορία

Δέκα χρονάκια συναπτά γιορτάζουμε απόψε για έλα, Φώτη μου, μπροστά και την κορδέλα κόψε!

Πάρτε ένα κοκ, ένα πτι φουρ και λόγω επετείου λέω να πάμε ένα τουρ στ' άδυτα του γραφείου

Μπροστά στον υπολογιστή κάθεται μια αγία η γραμματεύς μας είναι αυτή Σκαμάγκα Γεωργία

Δεξιά σας, με το μπλε ηλεκτρικό είναι η Παναγιωτάκη σύμβουλος έκδοσης τρε σικ και Κρητικό μαγκάκι

Δίπλα ένας μύθος ζωντανός είναι ο Πάννης Νένης αρχισυντάκτης ικανός κι απ' τις σπουδαίες πένες

Αρχισυντάκτης κασκαντέρ ο Μαστρογιαννίτης φίλοι και ο Σκριβάνος με τρακτέρ μαζεύει όλη την ύλη

Η διευθύντρια είναι εκεί Αγγελική Μπιρμπίλη έχει ματιά ερωτική και πικραμένο χείλι

Κοιτάζτε τον Δημητράκο μιλάει στον Καραθάνο και τώρα ήρθε ο Κρασσακό και μπήκε μες στο πλάνο

Μόλις αφίχθη η τσουπιωτή Μανίνα Ζουμπουλάκη τα χρόνια φεύγουνε και αυτή είναι σαν κοριτσάκι

Να κι ο Πανόπουλος, παιδί με το σακκιδιό του όλοι θα βρουν παρηγοριά με το ωροσκόπιό του

Αν ψάχνετε την Κοντοβά περνάει από μπροστά σας πείτε της όλα τα στραβά στα σεξουαλικά σας

Μηλάτος, Μένεγος γελούν κάτω από μια αφίσα τον Ζαχαριάδη προσκαλούν και τον Δημήτρη Φύσσα

Έλα, Νενέλα Γεωργελέ και πες μας για μπαρακιά για εστιατόρια κυριλέ κι ήσυχα ταβερνάκια

Μετά ας πουν για τα κοινά μέχρι να 'ρθει το βράδυ Τατσόπουλος με Χειμωνά Παππάς με Γεωργιάδη

Απ' τους γνωστούς είναι εδώ Ρήγος και Κυριακούλης η Τριανταφύλλου, ο Λαζό κι ο Κράου ο Θεούλης

Να το γραφείο του Γεωργελέ γράφει το edito του και μη φωνάζετε, καλέ θα χάσει τον ειρμό του!

Στις διορθώσεις είναι η Γκρους μ' ένα στυλό στο χέρι κι ο Σιντσιρμάς στους τεχνικούς είναι μεγάλο αστέρι

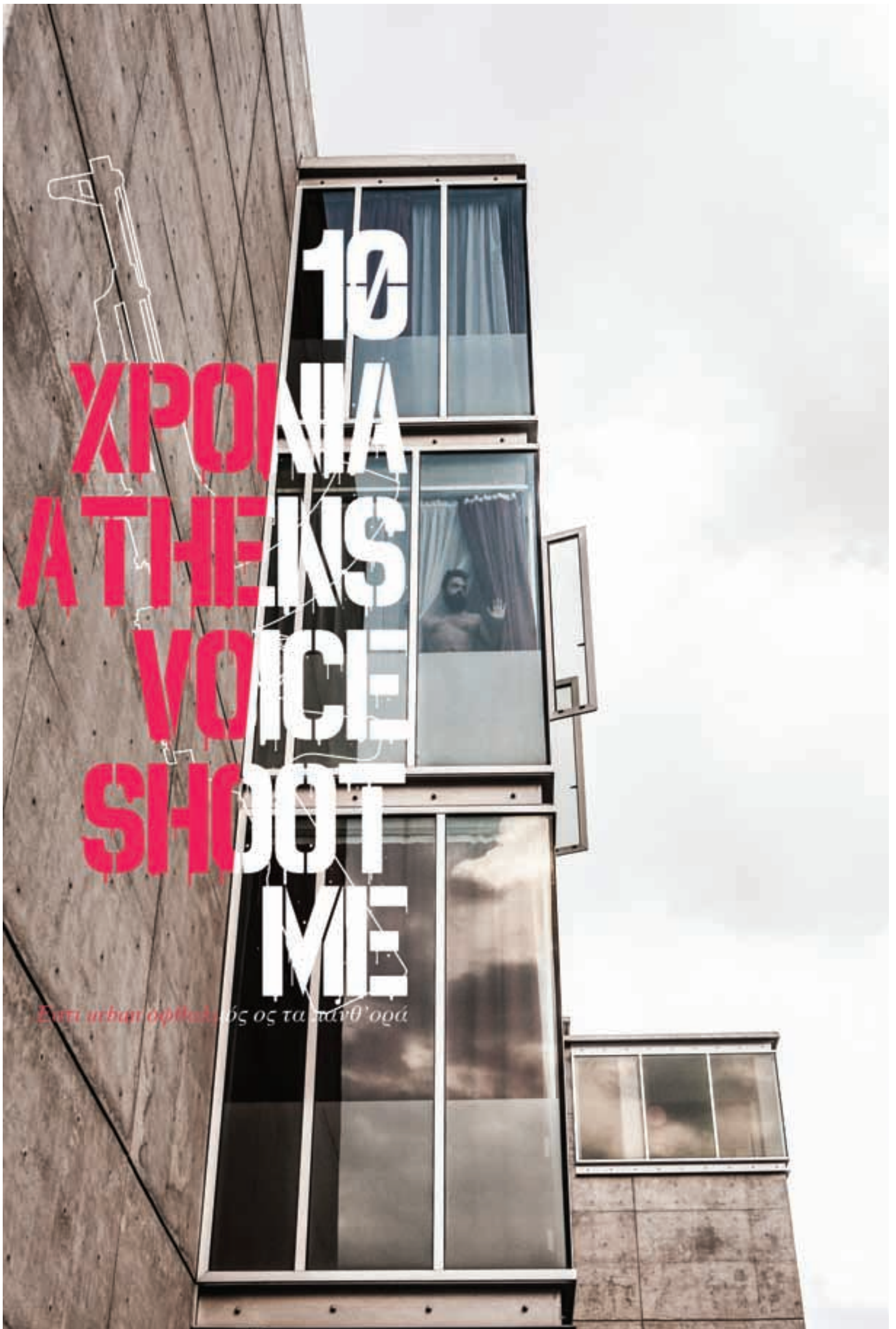
Αυτοί οι τρεις στο ατελιέ Φώτης, Σώτος, Μορφούλα βάζουν στην Athens κολιέ και γίνεται ομορφούλα

Στη διαφήμιση το deal το κάνει η Λουίζα η όμορφη Ναθαναήλ που πάντα είναι στην πρίζα

Το λογιστήριο είναι αυτό να και η Μούρτζη Έφη με Ψυχογιού μετρούν ρευστό κι έχουν μεγάλο κέφι

Κι αυτός είναι ο Παυριανός γράφει στην Olivetti και εύχεται του καθενός να 'ναι πολλά τα έτη

Δέκα χρονάκια στη σειρά πώς πέρασαν, ρε Φώτη; δέκα χρονάκια σταθερά η Athens Voice πρώτη!

> SHOOT ME! <

10 χρόνια
ATHENS VOICE,
ένας μοναδικός
τρόπος
να παρατηρείς
τον κόσμο.
**Κωνσταντίνος
Ρήγος**

Τη φωτογραφία τράβηξε ο Άγγελος Παναγόπουλος και η εικονογράφηση είναι του Κωνσταντίνου Γεωργαντά, η φωτογραφία τραβήχτηκε στο κτίριο του Θ.Ο.Κ. στη Λευκωσία, Κύπρος

Βonus. Το Μεγαλύτερο Πρόγραμμα Επιβραβεύσεως Συναλλαγών.

Ακόμη μεγαλύτερη επιβράβευση από τις κάρτες
Βonus της Alpha Bank.

Συλλέξτε Bonus πόντους εύκολα, γρήγορα, από παντού
και εξαργυρώστε τους σε μοναδικές προσφορές
που σας συμφέρουν.

Δώστε Bonus στον εαυτό σας.

Ενημερωθείτε για το Πρόγραμμα
στο www.alpha.gr/bonus
ή σκανάρετε εδώ:

Bonus

Η μεγαλύτερη επιβράβευση από το Μεγαλύτερο Πρόγραμμα, με περισσότερες από 2.000.000 εξαργυρώσεις!

Νέο Bonus App

Find us on
Facebook

**Πόντοι από
ΠΑΝΤΟΥ**
ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΡΤΕΣ BONUS

ALPHA BANK

ALPHA BANK
BONUS

Δώστε Bonus στον εαυτό σας.

10 χρόνια καταγγελίες

ΠΡΟΣΩΠΑ, ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΣ VOICE Ο ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Τους στεγνωτήρες χεριών στις τουαλέτες • Το επάγγελμα «πιπερωτής» στα εστιατόρια • Τις τσίχλες με απάνθρωπα δυνατή μέντα • Το επιθετικό τσαμπουκαλίδικο οδήγημα όσων είχαν ελληνική σημαία στο αυτοκίνητό τους κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων • Το άρωμα «Πλαγιές των Αλπεων» στα μαλακτικά υγρά πλυντηρίου • Την συνωνυμία του Ευάγγελου Βενιζέλου με το αεροδρόμιο • Το γεγονός ότι κανείς δεν έχει διευκρινίσει μέχρι τώρα ποιος (ή ποια) είναι ο «Κάμα» και ποιος (ή ποια) ο «Σούτρα» στο εγχειρίδιο • Το ζιγκ-ζαγκ που αναγκάζεται να κάνει κάποιος ανάμεσα στις κορδέλες που ορίζουν τη σειρά σε ένα ταμείο, ακόμα κι αν δεν υπάρχει κανείς • Τις κεφάτες φωτογραφίες των ποιοτικών τραγουδιστών στα εξώφυλλα των CD τους • Την διαφορά του ΓΑΠικού «Μπτέρα» από το «Αχ Μάνα» όσων τον κατηγορούν για «μαμάκια» • Την μαζική στρόφη στα ονόματα «Κωνσταντίνος» και «Καρολίνα» • Την συνήθεια να επισκέπτεσαι τα μουσεία σε μια ξένη χώρα, ενώ μπορείς να δεις πιο άνετα τα εκθέματα στο internet • Τον αιώνιο πληθυντικό στις καταγγελίες για τα σκοτεινά «συμφέροντα» • Το πλημμελές άπλωμα του τυριού στα nachos στο σινεμά, που αφήνει πάντα στεγνά αυτά που βρίσκονται κάτω-κάτω • Όσους πλήρωσαν 2 ευρώ για να συμμετάσχουν στις εσωκομματικές εκλογές στο ΠΑΣΟΚ, στήθηκαν στην ουρά κυριακάτικα και τελικά ψήφισαν λευκό • Όσους αμφισβητούν τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για να αποκαλυφθεί η σεξουαλική ταυτότητα του «Μπομπ Σφουγγαράκη» • Την συνήθεια των Porsche Cayenne να κυκλοφορούν σε κοπάδια • Τον επιθετικό προσδιορισμό «ινδική» στην κάνναβη που παράγεται στην Ελλάδα • Το ύφος «Παπαγεωργόπουλος» που είχε το Θείο Βρέφος στις χριστουγεννιάτικες φάτνες του Δήμου Θεσσαλονίκης • Την διαχρονική ανθεκτικότητα του ονόματος «Ρούλα» • Την αποκλειστική χρήση μουσικής υπόκρουσης Μάλερ στα τηλεοπτικά πλάνα από τις πυρκαγιές • Την εξωτερική ομοιότητα στους υποψήφιους αρχιεπισκόπους • Την έλλειψη νομικής επιφύλαξης στην κατάληξη «και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα» στους επίλογους των παραμυθιών • Την πατριωτική άρνηση του Κώστα Χαρδαβέλα να μιλήσει με ανθέλληνες εξωγήινους στην εκπομπή «Πύλες του Ανεξήγητου» • Την ονομασία «Θάλασσα για το Μάτι» στο σύστημα παρακολούθησης «See for Eye» • Το μέγεθος Medium στα ρούχα που στην πραγματικότητα είναι Small • Την υπερβολική ανεκτικότητα που δείχνει το ΕΣΡ, κάθε απόκριες, όταν τα κανάλια μεταδίδουν σκηνές από τη «Γιορτή του Φαλλού» • Τα αιτήματα φιλίας του Βύρωνα Πολύδωρα στο Facebook • Το γεγονός ότι ο Θωμάς στο τραγούδι «Θωμά είσαι σπίτι;» δεν έχει call waiting • Την αμέλεια του Πύργου Καρατζαφέρη να φορέσει κι αυτός περικεφαλαία μακεδονομάχου, όπως οι νεαροί που τον πλαισίωναν κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στα συλλαλητήρια της Θεσσαλονίκης • Την μόδα του «ματόχαντρου» στις τηλεπαρουσιάστριες • Την αφέλεια των εμπόρων που αποκάλυπταν χαρτί και καλαμάρι τις λαμογιές τους στους καινούριους τους υπαλλήλους, που στην πραγματικότητα ήταν ρεπόρτερ με κρυφή κάμερα του Ευαγγελάτου • Την ιδιότητα «Υπεύθυνος-για-το-διάλογο-με-τα-άλλα-κόμματα-της-Αριστεράς» που κατείχε ο Κώστας Σκανδαλίδης στη σκιώδη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ • Την αμέλεια της Μαρίας της Άσχημης να κάνει αποτρίχωση ΚΑΙ στο μπικίνι • Το υποκοριστικό «Τατούλης» • Την αχαριστία των πνιγμένων μοντέλων από τον «Μοντελοπνίκτη» Αλέξη Κούγια • Τα καρό πουκάμισα του Νικήτα Κακλαμάνη • Την τούφα που καλύπτει την καράφλα του Σάββα Τσιτουρίδη • Τα υπερβολικά μοντέρνα γυαλιά πρεσβυωπίας • Τους Ρώσους αδερφούς που μας σαμποτάρουν βαθμολογικά στην Eurovision • Τις ηλεκτρονικές πινακίδες στους δρόμους που είναι τοποθετημένες σε τέτοιο σημείο, ώστε όταν σε ενημερώνουν για το μποτιλιάρισμα να είναι πολύ αργά πλέον να αλλάξεις διαδρομή • Την εχθρική αντιμετώπιση του Γερμανού manager στον ΟΤΕ, σε σχέση με τη φιλική αντιμετώπιση του Γερμανού manager Ότο Ρεχάγκελ στην Εθνική • Αυτούς που χαμογελούν στις συσκευασίες επιδέσμων στα φαρμακεία • Τον κρυφό συμβολισμό του γερμένου πάντα αριστερά κεφαλιού της Εύας Καϊλή στις φωτογραφίες της • Την αφαίρεση του επαγγέλματος του κομμωτή από τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα • Την τραγουδίστρια Ευρυδίκη που με τη συμπεριφορά της προκάλεσε τραύματα στο σκύλο του Βασιλείου Κωστήτσου • Την κατάληξη «Οέο» στις ερωτήσεις για το πού βρίσκεται κάτι • Την Μάρω Λύτρα • Την χρήση κάρβουνου στα γκουρμέ πιάτα • Τις γραμμές εξυπηρέτησης με τα προηχογραφημένα μηνύματα • Την αυθαιρεσία της λέξης «Juicy» στα οπίσθια υπερβολικά κοκαλιάρικων γυναικών που δεν δικαιούνται το χαρακτηρισμό • Τα μηνύματα για προσοχή στο δρόμο, που στέλνουν οι εταιρείες κινητής τηλεφωνίας την ώρα που οδηγείς • Την εταιρεία «Κάπαρη Σερτζς» • Το μανικιούρ του Θόδωρου Ρουσόπουλου • Το γεγονός ότι οι ορκωτοί λογιστές στην υπόθεση του Βατοπεδίου ορκίζονταν στον Θεό, που είναι άμεσος προϊστάμενος της Μονής, η οποία είναι αντίδικος • Τα ΜΑΤ ως διακοσμητικά του δέντρου του Δήμου Αθηναίων, τα Χριστούγεννα του 2008 • Τα γυναικεία παπούτσια με ξύλινες πλατφόρμες που συντελούν στην αποψίλωση των δασών • Την προτροπή σε ομαδικές ενέσεις botox που κρύβει υποσυνείδητα η λέξη «συν-ένεση» • Τα αυτοκίνητα τελευταίας παραγωγής, που ενώ δεν έχουν τασάκι για να μην καπνίζει ο οδηγός και αποσπάται η προσοχή του, δεν έχουν κανένα πρόβλημα με την προσοχή του οδηγού που διασπάται από την τηλεόραση που έχουν στο ταμπλό • Τα σορτσάκια-εσώρουχα που αντικατέστησαν τα μικροσκοπικά εσώρουχα των τραγουδιστριών • Τον αθόρυβο περιορισμό των πλάνων με τα οπίσθια των διαγωνιζομένων, από τους διαγωνισμούς ομορφιάς • Τις προσκλήσεις σε «πάρτι με πολύ κέφι» που αφού στέλνονται πριν το πάρτι, δεν μπορούν αντικειμενικά να είναι σίγουρες για το κέφι που θα δημιουργηθεί • Την γρίπη των χοίρων που δεν μας εξόντωσε όλους, πλήττοντας με αυτό τον τρόπο το κύρος των εφημερίδων που προέβλεπαν εκατομμύρια νεκρούς • Την απευθείας ανάθεση από την Αρχιεπισκοπή του ρόλου του «Προστάτη της Πυροσβεστικής» στον Κοσμά τον Αιτωλό, χωρίς διαγωνισμό • Την σεξουαλική διέγερση που προκαλούν τα τεράστια ηχοσυστήματα στους κροτάφους μέσω των δονήσεων από τα γούφερ • Αυτόν που έκανε τη δαγκωνιά στο αυτί του Gummy Bear • Την ύποπτη αντι-οικολογική λευκή γούνα στη στολή του Αγίου Βασιλή. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2013

**Διαγωνισμός
Caprice**

Ο καμβάς
της έμπνευσής σου
στη σελίδα 33

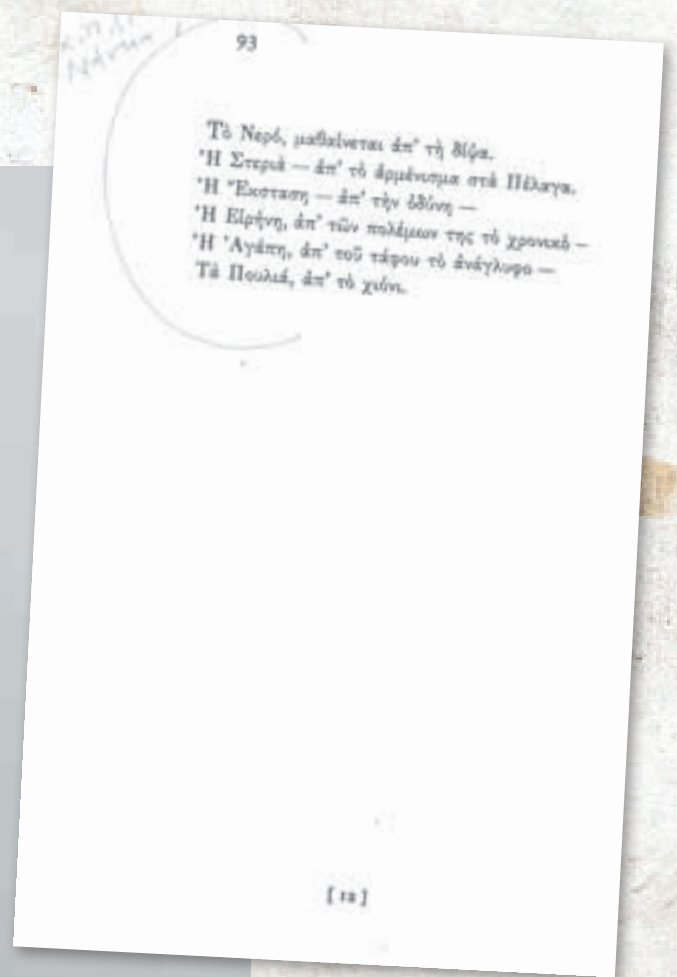
LABEL 5

Premium Scotch Whisky

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Ευχές από τη **Νάντια Αργυροπούλου** και τον **Τάσο Βρεττό**

Τώρα έχεις όλο το χρόνο να διαβάσεις την εφημερίδα σου, γιατί δε χρειάζεσαι καθόλου χρόνο να πληρώσεις τις κάρτες σου.

Γιατί τώρα με τη winbank μπορείς να κάνεις όλες τις πληρωμές λογαριασμών και όλες τις τραπεζικές σου συναλλαγές εύκολα και γρήγορα, από τον υπολογιστή, το κινητό σου ή τα μηχανήματα easypay.

Η ζωή είναι πολύπλοκη, καν' τη λίγο πιο εύκολη.

- winbank
web banking
- winbank
mobile banking
- winbank
easypay

Αθήνα
1990

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

winbank

Μια κίνηση μπροστά

▶ winbank.gr

Η Αθήνα χθες και αύριο

Του Γιώργου Καμίνη

Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΔΟΞΑΣΤΗΚΕ ΚΑΙ ΛΟΙΔΟΡΗΘΗΚΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ, ΟΣΟ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ. Η ΕΠΙΠΛΑΣΤΗ, ΟΠΩΣ ΑΠΟΔΕΙΧΘΗΚΕ, ΕΥΗΜΕΡΙΑ, ΜΕ ΤΗ ΣΙΓΟΥΡΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩ, ΣΥΝΟΔΕΥΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΧΑΡΑΚΩΣΗ ΣΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ, ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΥ ΒΕΛΗΝΕΚΟΥΣ. ΤΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ ΕΓΙΝΑΝ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ: ΠΑΓΙΔΕΥΤΗΚΑΝ ΣΤΟ ΦΘΗΝΟ ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΣΤΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ.

ΦΩΤΟ: ΙΑΚΩΒΟΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΥΡΟΥ

Χαρακτηριστικό παράδειγμα εφαρμογής, η Αθήνα. Οι άλλοτε αστικές γειτονιές της Κυψέλης, των Πατισίων, της πλατείας Βικτωρίας, της Αμερικής και του Αγίου Παντελεήμονα εγκαταλείπονται και από τους τελευταίους κατοίκους τους. Από κατοίκους που ανήκαν στις λεγόμενες δυναμικές ηλικιακές κατηγορίες, οι οποίοι επέλεξαν, ως μια έκφραση της κοινωνικής και οικονομικής τους ανέλιξης, απόλυτα κατανοητή και μονότονα επαναλαμβανόμενη σε όλο τον κόσμο: τον αποχαιρετισμό του κέντρου της πόλης. Το οποίο όμως, με κάθε ευκαιρία, οι ίδιοι άνθρωποι ορκίζονταν ότι αγαπούν, συμπονούν και συμπαρίστανται σε κάθε δοκιμασία του, έστω και

από την ασφάλεια που τους χώριζε από αυτό, εγκατεστημένοι πλέον στα ανερχόμενα προάστια. Αλλά, όπως και η φύση, έτσι και η κοινωνία απεχθάνεται τα κενά και φροντίζει να τα καλύψει. Τις περισσότερες φορές χωρίς την ύπαρξη κανόνων και άναρχα: δύο εκρηκτικά συνθετικά κλίματος έντασης και φοβικότητας.

Σήμερα τα ανερχόμενα προάστια βυθίζονται στη δίνη της κρίσης των αντικειμενικών αξιών και το κέντρο της Αθήνας ξαναβρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος: οικονομικού και κοινωνικού. Η διαμονή γίνεται και πάλι συμφέρουσα. Νέα στέκια ξεφυτρώνουν παντού. Παλιές γειτονιές ξαναποκτούν ζωή και μπαίνουν και πάλι σε μία κανονικότητα, που τόσο τους έλειπε. Οι δυναμικές ομάδες της πόλης γίνονται ακόμη πιο δραστήριες και αισιόδοξες. Συγκροτούν δίκτυο και δημιουργούν ασπίδα προστασίας και κοινωνικής αλληλεγγύης για εκείνους που η κρίση χτυπά περισσότερο. Δειλά-δειλά όλο και πιο πολλοί διαλέγουν και πάλι το κέντρο για τις αγορές ή τη διασκέδασή τους.

Ο δρόμος είναι μακρύς. Τα περιθώρια βελτίωσης πολύ μεγάλα. Αλλά αν θεωρήσουμε τα 10 προηγούμενα χρόνια ως ένα μεγάλο «μάθημα», για το οποίο το «πάθημα» είναι άγνωστο ακόμη πόσο θα κρατήσει, πρέπει να στραφούμε στην ουσία για την πόλη της Αθήνας: με τον άνθρωπο στο επίκεντρο κάθε πολιτικής, την ενεργό συμμετοχή πυρήνα ανάπτυξης, τις δράσεις αλληλεγγύης κυρίαρχο άξονα συνοχής, την καινοτομία όχημα εξόδου από την αδράνεια και την ακινησία, και με τις παρεμβάσεις ουσίας να αντικαθιστούν μια για πάντα τα έργα βιτρίνας και φθηνού εντυπωσιασμού. Και να αντιληφθούμε, επιτέλους, ότι η μεγαλύτερη κρίση που τελικά περνάμε, είναι η κρίση Πολιτισμού.

Και φυσικά, με την ATHENS VOICE, την εφημερίδα της πόλης, και τα επόμενα 10 χρόνια συμπαραστάτη μας αλλά και αυστηρό κριτή.

Master Franchisor in Greece: CALIS S.A. Tel: 210.68.40.005 - fax: 210.68.57.243 - E-mail: calzedon@otenet.gr

CALZEDONIA

WWW.CALZEDONIA.COM

Το ακατάδεκτο

Γράφει ο **Δημήτρης Δημητριάδης***

Συγγραφέας

Η ΦΩΝΗ, ΟΤΑΝ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΗ ΜΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΠΟΛΗΣ, ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΟΛΥΦΩΝΙΑ Η ΟΠΟΙΑ, ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ, ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ, ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΟΜΑΔΙΚΕΣ. ΚΑΙ ΟΤΑΝ Η ΦΩΝΗ ΑΥΤΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΝΤΥΠΟ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ, ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ, ΝΑ ΠΡΟΩΘΕΙ, ΝΑ ΥΠΟΚΙΝΕΙ, ΟΧΙ ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ, ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ, ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ, ΔΕΔΟΜΕΝΟ, ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟ, ΑΠΟΔΕΚΤΟ, ΕΥΚΟΛΟ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΙΝΕΙ, ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΚΡΥΦΟ, ΑΝΗΚΟΥΣΤΟ ΚΑΙ ΑΝΕΙΠΩΤΟ, ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΛΟΙΔΟΡΕΙΤΑΙ, ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΤΑΙ, ΥΠΟΤΙΜΑΤΑΙ, ΠΑ-

ΡΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ, ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ, ΑΔΙΚΕΙΤΑΙ, ΤΑΠΕΙΝΩΝΕΤΑΙ, ΘΙΓΕΤΑΙ, ΠΛΗΓΩΝΕΤΑΙ, ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ. ΑΥΤΗ ΛΟΙΠΟΝ Η ΕΝΤΥΠΗ ΦΩΝΗ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΟΔΑ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ, ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΗΣ, ΝΑ ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ, ΣΤΑ ΟΧΙ ΛΙΓΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΗΣ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΕΜΦΑΣΗ ΣΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΚΑΘΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ: ΣΤΗΝ ΑΚΑΤΑΔΕΚΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ.

Το ακατάδεκτο, όσο προφανές και τρέχον κι αν δείχνει, είναι το δείγμα που δεν απουσιάζει από καμία στιγμή της ατομικής και συλλογικής ζωής. Το ακατάδεκτο είναι εκείνο που μετατρέπει την επαφή σε απόσταση και απόρριψη, που εκμηδενίζει την ανταλλαγή, που καταργεί εκ των προτέρων την οποιαδήποτε συνάντηση, καθιστά τον προσωπικό και δημόσιο χώρο αβίωτο, τον μεταλλάσσει σε παγετώνα, δίνει εξουσία στην υπεροψία, στην αυτάρκεια, στη σκληρότητα, στην αδιαφορία, διασκορπίζει τις ζωές και τις παγιώνει σε αυτόνομες ξέρες όπου, όσοι τις κατοικούν, δηλαδή οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, δίνουν την εντύπωση ότι δεν χρειάζονται τίποτε και κανέναν, ενώ οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, ξέρουν ότι είναι ξέρες που η αυτονομία τους είναι μια αυταπάτη.

Το ακατάδεκτο είναι η σύνοψη της σημερινής ανθρώπινης κοινότητας, η πιο παραπλανητική εικόνα της ψυχικής και σωματικής ερήμωσης, η ψευδής πρόσοψη που μετά βίας αποκρύπτει το εσωτερικό κενό, την ένδον στέρση, τη μέσα έρημο, όπου το μόνο που ακούγεται είναι η κραυγή του μοναχικού ζώου που είναι ο καθένας και που μόνον αυτός την ακούει γιατί δεν θέλει να την ακούσει κανείς άλλος.

Αυτή η κραυγή πρέπει να ακουστεί. Αυτή η κραυγή, που είναι μια φωνή η οποία ουρλιάζει μέσα και προς τα μέσα. Το ακατάδεκτο πρέπει να υποχωρήσει και ν' αφήσει την κραυγή του καθενός να ουρλιάξει έξω και προς τα έξω.

Αν πληγεί το ακατάδεκτο, τότε και η πληγή, κρυφή αλλά βαθιά και κοινή, την οποία αυτό προκαλεί, θα μιλήσει, θα φωνάξει, θα ουρλιάξει. Και τότε, από το ακατάδεκτο θα περάσουμε στο καταδεκτικό, στην καταδεκτικότητα, στη δεκτικότητα, στην υποδεκτικότητα, στην υποδοχή. Και τότε, το ακατάδεκτο θα υποχωρήσει, θα μειωθεί, θα τραπεί σε φυγή, θα ηττηθεί, χωρίς αυτό να σημαίνει και ότι θα εξαφανιστεί —χρειάζεται ολόκληρος πολιτισμός ν' αλλάξει για να γίνει αυτό—, θα έχει πάντως πληγεί, αυτό θα είναι το πληγωμένο, άρα θα έχει πλέον αναγνωριστεί ως μη πανίσχυρο.

Γιατί τώρα το ακατάδεκτο είναι πανίσχυρο. Το ερώτημα είναι πόσο θα κρατήσει αυτό το τώρα.

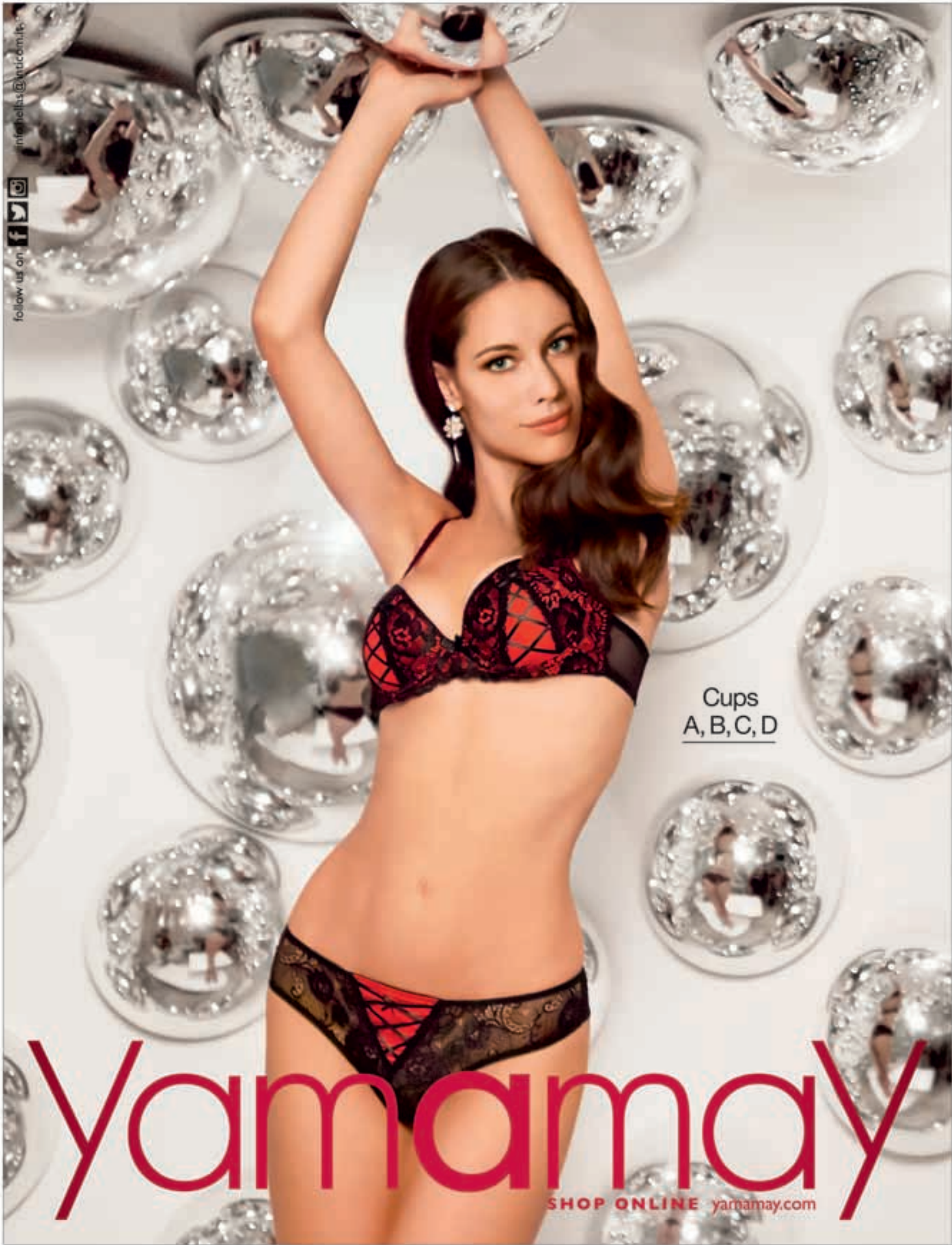
Διατίθεται κανείς να το κάνει να μην κρατήσει πολύ ακόμα;

Ποιος;

*Έχει γράψει πεζογραφήματα, ποιήματα και θεατρικά έργα, πολλά από τα οποία έχουν μεταφραστεί σε άλλες γλώσσες («Πεθαίνω σε χώρα», «Η ζάλη των ζώων πριν τη σφαγή» κ.ά.), όπως και πολλά θεατρικά του έχουν ανέβει σε ξένες σκηνές. Φέτος η Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών πραγματοποίησε ένα μεγάλο αφιέρωμα στο θεατρικό του έργο.

ΦΩΤΟ: ΞΑΝΘΟΥΛΑ ΔΙΔΑΟΥ

inf@hellas@ntic.com.gr
follow us on

Cups
A, B, C, D

yamamay

SHOP ONLINE yamamay.com

Το ζαχαριαδικό σύνδρομο

Του Πέτρου Τασόπουλου

Η ΑΘΑΝΑΤΗ ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΡΗΣΗ ΤΟ ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ ΜΕ ΕΝΑΡΓΕΙΑ: «ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΕΣΥ ΠΑΣΧΕΙΣ ΑΠΟ ΜΑΝΙΑ ΚΑΤΑΔΙΩΞΗΣ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΣΕ ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΥΝ». ΊΣΩΣ ΚΑΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΕΝ ΤΟ ΒΙΩΣΕ ΕΝΤΟΝΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΕΤΕΜΦΥΛΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΑ.

Το 2005 ο δημοσιογράφος Στέλιος Κούλογλου συγκέντρωσε σ' έναν τόμο με τον τίτλο «Μαρτυρίες για τον Εμφύλιο και την ελληνική Αριστερά» τα ατομικά βιώματα όσων έπασχαν από το λεγόμενο ζαχαριαδικό σύνδρομο. Ορισμό του συνδρόμου δίνει στον ίδιο τόμο η Έλλη Παππά, η σύντροφος του Μπελογιάννη: «Ο Ζαχαριάδης είχε ανάγκη από ένα χαφιέ κι από έναν ήρωα. Δεν μπορεί να το ερμηνεύσει κανείς διαφορετικά, τους είχε ανάγκη έτσι και τους δύο, και τον Πλουμπίδη και τον Μπελογιάννη. Τους ήθελε έτσι – και νεκρούς».

Τι ακριβώς σημαίνει, ωστόσο, να ζεις είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο σ' έναν κόσμο Χαφιέδων και Ηρώων; Μας το εξηγεί παρακάτω ο Σταύρος Κασιμάτης, που διέπρεψε κατά καιρούς τόσο ως θύτης όσο και ως θύμα: «Εγώ, για παράδειγμα, έκανα ψυχοθεραπεία, γιατί οι χαφιέδες, όταν έβλεπαν έναν άσπρο το καλοκαίρι, καταλάβαιναν ότι αυτός δεν έβγαινε έξω, κρυβόταν...». Μπορούμε εύκολα να συμπεράνουμε πως, αν κάνεις ψυχοθεραπεία στην ταρατσα, με την απλωμένη μπουγάδα για προκάλυμμα από τα αδιάκριτα βλέμματα, ούτως ώστε να μην ξεχωρίζεις εμφανισιακά από το μέσο κλιμακωμένο νοικοκύρη και ως εκ τούτου να μην κινδυνεύεις από το κάρφωμα κάποιου καταδότη, έχεις υποστεί ήδη ισχυρό κλονισμό στη σχέση σου με τη φυσιολογική καθημερινότητα. Πιθανόν και ανήκεστο βλάβη.

Είναι δυνατόν η συνωμοτική πρακτική της Αριστεράς πριν από έξι δεκαετίες, σε συνθήκες βαθιάς παρανομίας, να αφορά καθ' οιονδήποτε τρόπο τη σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση; Θα έπρεπε να μην είναι –αυτό υπαγορεύει ο κοινός νους–, έλα μου, όμως, που είναι. Καλόπιστα θα δεχτούμε την αμφίσημη ψυχαναλυτική ρήση που παραθέσαμε στην αρχή και θα συμφωνήσουμε ότι ακόμη και η σημερινή Αριστερά δεν περιβάλλεται από αγγέλους αυστηρά και απαρέγκλιτα προσπλωμένους στο πολιτικό fair play. Και τρικλοποδιές της βάζουν διαρκώς και πολύ θα ήθελαν να την ξαναδούν να συρρικνώνεται στα «παραδοσιακά» της ποσοστά, πόσο μάλλον να αποτρέψουν –θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου– την αναρρίχσή της στην εξουσία. Δεν της αφιερώνουν καρδούλες, ούτε τη φλομώνουν στα φιλάκια. Εντούτοις, χάριν της ίδιας καλοπιστίας, πρέπει να παραδεχτούμε πως ούτε η Αριστερά μοιράζει ανθοδέσμες ένθεν κι ένθεν. Κάθε άλλο. Φειδωλή μέχρι παρεξηγήσεως στην αναγνώριση καλών προθέσεων πίσω από οιαδήποτε πρωτοβουλία δεν προέρχεται από την ίδια, δεν διστάζει παράλληλα να τυλίγει σε μια λαδόκολλα όποιον διαφωνεί μαζί της και να τον παραδίδει στο δημόσιο ανάθεμα με συνοπτικές διαδικασίες. Ο αντίπαλος δεν αρκεί να είναι αντίπαλος. Πρέπει να είναι και a priori αργυρώνητος. Εγκάθετος. Εντεταλμένος. Σίχαμα σκέτο. Μία επί τροχάδην περιήγηση στο Διαδίκτυο θα σας πείσει για του λόγου το αληθές.

Μήπως υποσυνείδητα η Αριστερά θέλει να επιστρέψει στον κόσμο των Χαφιέδων και των Ηρώων; Μήπως εκεί, σ' ένα μανιακίστικο σύμπαν με διακριτούς ρόλους, αισθάνεται πιο άνετα; Δεν θέλω να ρισκάρω γνωμάτευση μαθητευόμενου ψυχαναλυτή και να δώσω σώνει και καλά μια καταφατική απάντηση. Για να προχωρήσω το συλλογισμό ένα βήμα παραπέρα: δεν θέλω να πιστέψω ότι η απάντηση είναι καταφατική. Ότι η Αριστερά θα είναι δέσμια του ζαχαριαδικού συνδρόμου ακόμη και στα πρόθυρα του θριάμβου της. Ότι θα αδικήσει τόσο κατάφωρα τον εαυτό της.

Λαϊκισμός ή σοβαρότητα;

Της Αντιγόνης Λυμπεράκη

100 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ, Η ΡΟΖΑ ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΚ ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕ ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ «ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ;». ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ, ΜΟΥ ΗΡΘΕ ΞΑΦΝΙΚΑ Η ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΠΩΣ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ «ΛΑΪΚΙΣΜΟΣ Ή ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ;»

Και εξηγούμαι: το τελευταίο διάστημα είχαμε επιδείξεις και από τη δεξιά και από την αριστερή πτέρυγα του λαϊκισμού. Ο αριστερός λαϊκισμός χαρακτηρίζεται από διγλωσσία και ασάφεια για να κρύψει το πραγματικό του πρόγραμμα. Ο δεξιός-εκσυγχρονιστικός λαϊκισμός χαρακτηρίζεται από διγλωσσία και ασάφεια προκειμένου να μετακυλήσει αλλού τις ευθύνες για τις πράξεις, παραλείψεις και επιλογές του. Έτσι, από τη μια μεριά η τεξανή παραδοχή του προέδρου Τσίπρα για την παραμονή στο ευρώ μεταφράστηκε από εγχώριες (και αταξίδευτες) δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ ως «εμείς θα εφαρμόσουμε ολόκληρο το πρόγραμμά μας, κι αν δεν μας διώξουν από την Ευρώπη, τότε, καλά, θα παραμείνουμε». Η άλλη πλευρά (η κυβερνητική) φορτώνει τις κακές αποφάσεις στην Τρόικα, διεκδικώντας για τον εαυτό της παράσημα υπεράσπισης φαντασιακών θερμοπυλών... Ελπίζει έτσι να κρύψει τους πραγματικούς στόχους και επιδιώξεις της. Η διγλωσσία, στη μια περίπτωση συμπληρώνει ένσημα εκσυγχρονισμού και παραμονής στην ΟΝΕ, ενώ στην άλλη ένσημα σοσιαλιστικής ορθότητας και επαναστατικής προσήλωσης. Οι δύο εκδοχές του λαϊκισμού –ο συριζαϊκός και ο εκσυγχρονιστικός– συμπίπτουν στην πεποίθηση ότι για να προωθήσουν το πρόγραμμά τους, πρέπει πρώτα να εκλεγούν. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν υποκλέψουν την ψήφο. Οι ψηφοφόροι αντιμετωπίζονται ως μειωμένης αντιλήψεως και, συνεπώς, ως ανίκανοι να κατανοήσουν τον απώτερο στόχο. Αλλά ακόμα κι αν τον καταλάβαιναν, δεν θα συναινούσαν οικειοθελώς στα απαραίτητα μέτρα που ο πολιτικός αυτός στόχος απαιτεί... (εκτός από ανόητοι είναι, δηλαδή, και ύποπτοι).

Άρα, ο σκοπός αγιάζει τα μέσα: τα δύο άκρα συναντώνται. Οι απόψεις τους συμπίπτουν στις περιορισμένες δυνατότητες του εκλογικού σώματος. Για το λόγο αυτό, από τη μια πλευρά του χαϊδεύουν τα αυτιά και από την άλλη το προστατεύουν από υπερβολική έκθεση στην πραγματικότητα, τη σαφήνεια και την αλήθεια. Ουδείς λόγος ανησυχίας για μας τους αδαείς, αφού και οι δύο εκδοχές του λαϊκισμού διαθέτουν πολιτικούς που «ξέρουν, θέλουν και μπορούν».

Στην άλλη όχθη βρίσκεται η σοβαρότητα. Εκεί μπορεί να συναντήσει κανείς αυτούς που συνειδητοποιούν ότι η παραμονή στο ευρώ σημαίνει πως δεν μπορούν να μείνουν τα πράγματα όπως ήταν το 2009. Αλλά συναντά επίσης και μερικούς που δεν κρύβουν ότι η σεισάχθεια δεν προσφέρεται χωρίς κόστος, αλλά ακόμα και η έξοδος από το ευρώ δεν είναι πανάκεια – αντίθετα, πρέπει να συνοδευτεί από επώδυνες προσαρμογές.

Εγώ, αν και είμαι στρατευμένη στην παραμονή στο ευρώ, πολλές φορές αισθάνομαι πιο κοντά σε αυτούς που εκφράζουν με σαφήνεια και παρηγορία απόψεις τελείως αντίθετες με τις δικές μου. Γιατί μόνο έτσι μπορούμε να έχουμε μια πραγματική συζήτηση και να καταλήξουμε σε κάποια συμπεράσματα. Προτιμώ την αντιπαράθεση με επιχειρήματα από την ανταλλαγή συνθημάτων μπροστά στην κάμερα, με θεατρinιστικές αγεφύρωτες διαμάχες δημοσίως, αλλά και κλείσιμο του ματιού μόλις σβήσουν τα φώτα της δημοσιότητας. Προτιμώ επίσης την ανοιχτή διαφωνία από το να συζητάς μόνο με όσους ξέρεις εκ των προτέρων ότι συμφωνείς, προσποιούμενος πως δεν υπάρχουν άλλες απόψεις. Αυτού του είδους στημένη πολιτική συζήτηση με την προώθηση μονολόγων ή «σικέ διαφωνιών» ήταν μία από τις αποτελεσματικότερες μεθόδους του σταλινισμού. Χαρακτηριστικό του. Επιδίωξή της ήταν η χειραγώγηση των διαφορετικών απόψεων.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η απόσυρση της κάθε μίας πλευράς σε ένα γκέτο περιχαρακωμένων πιστών. Παράπλευρη απώλεια είναι η υποβάθμιση της πολιτικής συζήτησης. Έτσι πια κανείς δεν ακούει αυτά που λέγονται, αλλά μόνο ποιος μιλάει.

Αυτό είχαν συνειδητοποιήσει και οι Ρωσίδες του πολιτικού punk rock συγκροτήματος Pussy Riot. Φορώντας μάσκες υπογράμμιζαν «ακούστε τι λέμε, και μη σας νοιάζει ποιος είμαστε. Ακούστε το μήνυμα, μην κοιτάτε τον πομπό».

Εμείς, εδώ, εφαρμόζουμε το αντίθετο. Κατεβάζουμε τον ήχο μόλις δούμε ποιος μιλάει. Αφού ξέρεις τι λέει πάντα, δεν χρειάζεται να ξέρεις τι θα πει τώρα. Αντιμέτωπη με το λαϊκισμό –τόσο της συριζαϊκής, όσο και της εκσυγχρονιστικής προέλευσης– εγώ, ιδίως μετά τα τελευταία, επιλέγω σοβαρότητα. Γιατί αν ο καθένας εννοεί αυτά που λέει και ακούει αυτά που λένε οι άλλοι, ακόμα κι αν δεν γεφυρώσουμε τις διαφορετικές μας απόψεις, τουλάχιστον θα προστατευτούμε από την επίδειξη υπεροψίας, την υποτίμηση των πολιτών και τις εύκολες μαγκιές.

GRAFFITI &
STREET ART
ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΕΩΣ
31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
2013

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

OPEN CALL

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΧΤΗ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΣΤΟ SGT.GR

ΣΤΕΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
& ΤΕΧΝΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

SGT.GR/VISUALARTS

ΣΥΓΓΡΟΥ 107

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ

> Σπρίζουμε

Την τελευταία τριετία μια σειρά προληπτικών εκστρατειών παροχής δωρεάν ιατρικών εξετάσεων σε παιδιά αλλά και ενήλικες απομακρυσμένων και ακριτικών περιοχών της χώρας, που πραγματοποιείται με πρωτοβουλία της ΜΚΟ «Ανοιχτή Αγκαλιά». Ο συνολικός αριθμός των ιατρικών πράξεων έχει ξεπεράσει τις 20.000.

> Χρηματοδοτούμε

Εξ ολοκλήρου τη λειτουργία του Ιατρείου Κοινωνικής Αποστολής δωρεάν παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και φροντίδας υγείας, στην Ορεσιτιάδα.

> Υπογράφουμε

Σύμφωνα Συνεργασίας με την ΜΚΟ «Αποστολή» της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών με στόχο τη διεύρυνση και περαιτέρω στήριξη του έργου της «Αποστολής» και την ενίσχυση ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

> Αναπτύσσουμε

Σε συνεργασία με την Εκκλησία της Ελλάδος και τον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΪ ένα δίκτυο αλληλεγγύης και προσφοράς προϊόντων, στο πλαίσιο της δράσης «Όλοι Μαζί Μπορούμε», συγκεντρώνοντας από τέλη του 2011 περισσότερα από 13.000 καρότσια με μη ευπαθή προϊόντα, αξίας άνω του 1.900.000 ευρώ.

> Διαθέσαμε

Μέρος των εσόδων μας από την πώληση συγκεκριμένων προϊόντων στο «Χαμόγελο του Παιδιού» για την ενίσχυση των Κέντρων Στήριξης που λειτουργεί

ο Οργανισμός σε όλη την Ελλάδα (συνολικό ποσό που συγκεντρώθηκε: € 84.927).

> Ενισχύουμε

Μέσω περισσότερων από 170 ιδρυμάτων ανά έτος τις τοπικές κοινωνίες προσφέροντας προϊόντα, με σκοπό την καθημερινή σίτιση των συνανθρώπων μας.

> Αναλάβουμε

Και σπρίζουμε το έργο «αντιρρύπανσης και καθαρισμού του θερμοαίμου κόλπου», το οποίο αναπτύχθηκε με πρωτοβουλία του Υπουργείου Μακεδονίας Θράκης.

> Υλοποιήσαμε

Σε καταστήματά μας το πρόγραμμα Άθληση και Διατροφή στη Γειτονιά μου με πλούσιες αθλητικές δραστηριότητες, με στόχο να βοηθήσουμε τα παιδιά να ενσωματώσουν την άθληση στην καθημερινότητά τους (συμμετείχαν περισσότερα από 3.000 παιδιά).

> Αναλάβουμε

Την ανέγερση και συντήρηση του πάρκου Εθνικής Ενότητας στα Πατήσια Αθήνας και του πάρκου της Πλατείας Ναυαρίνου στη Θεσσαλονίκη, βελτιώνοντας την καθημερινότητα των γειτονιών δύο μεγαλουπόλεων.

> Αναπτύξαμε

Σε παιδικούς σταθμούς και σε περίπου 3.000 μαθητές το πρόγραμμα υγιεινής διατροφής «Ο κορς ΤΙ-Τρωσ πάει σχολείο», με σκοπό να μιλήσουμε μικρά παιδιά στα μυστικά και τα οφέλη της υγιεινής διατροφής.

10 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗ LIDL ?

Ξεκίνησε τη Δεκαετία του '30

με την ίδρυση της Εταιρείας στο κωρ του Χονδρικού & Λιανικού Εμπορίου ειδών διατροφής στη Νότια Γερμανία.

Δραστηριοποιείται σε όλη την Ευρώπη με αυτόνομες εταιρείες στις εκάστοτε χώρες.

Έχει παρουσία σε 27 χώρες,

με περισσότερα από 9.500 καταστήματα στην Ευρώπη και συνολικά 180.000 εργαζόμενους.

Στην Ελλάδα διαθέτει περισσότερα από 220 καταστήματα και

το προσωπικό της ανέρχεται σε περίπου 4.000 εργαζόμενους.

Ελέγχει και εξετάζει την ποιότητα των προϊόντων της, μέσω από το εταιρικό Σύστημα Διαχείρισης Ποιοτικού Ελέγχου, ενώ παράλληλα συνεργάζεται με ανεξάρτητα και διαπιστευμένα εργαστήρια για τον έλεγχο των καταναλωτικών αγαθών.

Έχει θέσει ως άμεση προτεραιότητά της την υλοποίηση σημαντικών καινοτόμων προγραμμάτων ΕΚΕ συμβάλλοντας ενεργά στην ελληνική κοινωνία.

Κατέλαβε μια θέση ανάμεσα στις 5 πρώτες κοινωνικά υπεύθυνες εταιρείες

στην Ελλάδα για το 2012, σύμφωνα με έρευνα για την «Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη και την Υπεύθυνη Κατανάλωση 2012».

Προσφέρει προγράμματα διεθνούς εκπαίδευσης

δίνοντας ευκαιρίες απασχόλησης σε νέους ανθρώπους.

Έχει επενδύσει στην Ελλάδα έως σήμερα περισσότερα από 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Προχώρησε το 2012 στην αγορά του μεγαλύτερου Logistics-Center λιανικού εμπορίου της Ελλάδας, στην περιοχή της Σίνδου Θεσσαλονίκης, το οποίο αποτελεί και ένα από τα μεγαλύτερα αποθηκευτικά συγκροτήματα της Lidl στην Ευρώπη.

10 μυστικά για τα προϊόντα που βρίσκουμε στα Lidl

❶ Ήξερες ότι στα Lidl υπάρχει κάθε εβδομάδα, όλες τις εβδομάδες του έτους μία διαφορετική θεματική προϊόντων (π.χ. ιταλική εβδομάδα, ασιατική εβδομάδα);
 ❷ Ήξερες ότι στα Lidl υπάρχουν προϊόντα με την ένδειξη MSC (Marine Stewardship Council); Τα προϊόντα που φέρουν το σήμα MSC εγγυώνται την αλιεία με σεβασμό στο περιβάλλον. Τα προϊόντα της Lidl φέρουν αυτό το λογότυπο πάντα στη δεξιά γωνία, σε κίτρινο φόντο.
 ❸ Ήξερες ότι μόνο στα Lidl πωλούνται οι σοκολάτες Fin

Carré, που εμπεριέχουν κακάο βιώσιμης καλλιέργειας και φέρουν τη σήμανση UTZ;
 ❹ Ήξερες ότι μόνο στα Lidl υπάρχουν βιοδιασπώμενες σακούλες;
 ❺ Ήξερες ότι ψήνουμε καθημερινά πολλές φορές την ημέρα περισσότερους από 30 κωδικούς αρτοσκευασμάτων και γλυκισμάτων;
 ❻ Ήξερες ότι όλα τα κατεψυγμένα πιτσειδά στα Lidl δεν έχουν υδρογονωμένα λιπάρα (trans λιπαρά), είναι όλα χωρίς τεχνικές και αρωματικές ύλες και εμπεριέχουν μόνο φυσικές ύλες;
 ❼ Ήξερες ότι η Lidl κάνει εξαγωγή πράσινων ελιών και ελιών Καλαμάτας σε επιπλέον 7 ευρωπαϊκές χώρες; (Αυστρία, Γερμανία, Ουγγαρία, Τσεχία, Δανία, Φιλανδία, Σουηδία)
 ❽ Ήξερες ότι η Lidl συνεργάζεται μόνο με παραγωγούς ολοκληρωμένης διαχείρισης για τα προϊόντα: φακές Λάρισας, Φασόλια κοντρά Καβάλας, φασόλια ελέφαντες Δυτ.Μακεδονίας και φάβα Φενειού;
 ❿ Ήξερες ότι φιλοξενούμε 2 φορές το χρόνο την επιτυχημένη deluxe σειρά προϊόντων μας, κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα, με περισσότερες από 100 deluxe επιλογές;
 ⓫ Ήξερες ότι η Lidl μόνο διαθέτει ολοκληρωμένη κάβα αποκλειστικά με δικής μας ιδιωτικής ετικέτας και επιλεγμένης ποιότητας κρασιά σε συνεργασία με τους καλύτερους οινοπαραγωγούς;

10 ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΜΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΖΗΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ

DELUXE ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΗ
 ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΠΙΡΑ & ΑΛΠΕΩΝ
 ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΧΥΜΩΝ/ΚΟΚΤΕΪΛ
 ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΙΒΗΡΙΚΗ ΓΑΛΛΙΚΗ

10

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ LIDL

Η ικανοποίηση των πελατών καθορίζει τις ενέργειές μας.

Η υπερέκταση σχέση τιμής-απόδοσης καθορίζει τη θέση μας στην αγορά.

Αναπτυσσόμαστε μέσω του δικτύου μας και της συνεχούς βελτίωσης των καταστημάτων μας.

Εύνητες διαδικασίες απόφασεων και απλές ροές εργασιών εξασφαλίζουν την επιτυχία.

Τηρούμε τους ισχύοντες νόμους και τις εσωτερικές οδηγίες και δρούμε υπεύθυνα σε οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό επίπεδο.

Δικαιοσύνη είναι η απαρχή με την οποία αντιμετωπίζεται ο καθένας στην επιχείρησή.

Η αλληλοεκτίμηση και η αλληλοϋποστήριξη μας χαρακτηρίζουν.

Οι συμφωνίες τηρούνται σε περιβάλλον εμπιστοσύνης.

Ο έπαινος, η αναγνώριση και η αποδοχή κριτικής καθορίζουν καθημερινώς το εργασιακό μας περιβάλλον.

Περιβαλλόμεστε από ικανούς εργαζομένους - η αναστήρωση καθκόντων σε κάθε τομέα είναι εξασφαλισμένη.

NEW COLLECTIONS FALL/WINTER

2013-2014

H I G H C L A S S C O U T U R E

www.mahjong-boutique.gr

THE MOST CHIC BOUTIQUE

MAH JONG

oh buy!
μπουτικ

14 KANARI STR./KOLONAKI/106 74 ATHENS/GREECE / TEL.: 210 362 2860

ATHENS VOICE

WITH A LITTLE HELP FROM MY FRIENDS

Όταν πριν δέκα χρόνια τέτοιο καιρό, σκεφτόμουν μια Φωνή της Πόλης, δεν είχα στο μυαλό μου ακριβώς ένα έντυπο. Σκεφτόμουν μια κοινότητα, πομπό και δέκτη μαζί, που φιλοξενεί στις σελίδες της εικόνες της πόλης. Την πόλη που οργανώνεται και επικοινωνεί μεταξύ της με ένα νέο όχημα, συγγενείς περιπτώσεις που ψάχνονται και βρίσκονται, που επικοινωνούν με μια σταθερή αναφορά, ένα συνδετικό κρίκο. Στ' αλήθεια, η έκδοση της ATHENS VOICE ήταν πολιτική πράξη. Ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό σήμερα. Η ATHENS VOICE είναι η Φωνή της Πόλης, επειδή τα πράγματα γίνονται όπως έγιναν. Χειροτεχνικά, «with a little help from my friends». Επειδή οι συγγενείς περιπτώσεις, οι φίλοι, οι ομάδες, οι φυλές αυτής της πόλης συνδέονται μαζί της, τη χρησιμοποιούν για να μεταδώσουν τα δικά τους μηνύματα, το δικό τους «σε είδα», να περιγράψουν τη δική τους «αθηναϊκή ιστορία».

Η ιστορία της ζωής των εφημερίδων είναι η ιστορία του Εφήμερου. Σε μια μέρα, μια βδομάδα, έχουν γίνει παρελθόν. Αυτή η εφημερίδα για μας είναι η υπενθύμιση ότι τα χρόνια που πέρασαν ήταν κάτι παραπάνω από κυκλοφορία ενός εντύπου. Ήταν ένα δίκτυο επικοινωνίας που μας έφερνε κοντά σε άλλους φίλους, και φίλους που ζουν δίπλα μας χωρίς να ξέρουμε ότι είναι φίλοι. Σ' αυτούς τους πιστούς φίλους και συμμάχους είναι αφιερωμένη. -ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕΣ

Η περιπέτεια ξεκινάει

Ο ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE, ΠΕΜΠΤΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003

Όταν βρίσκω την εφημερίδα που αγαπώ, αρχίζω το διάβασμα από το τέλος. Από τα μηνύματα, τις προσωπικές αγγελίες. Μου άναψες το τσιγάρο στη συναυλία των Massive Attack, χαμογέλασες κι έφυγες. Από τότε σε σκέφτομαι κάθε βράδυ. Πάρε τηλέφωνο. Ψάχνω συνταξιδιώτη για ταξίδι στην Κίνα. Συγκάτοικο. Ντράμερ που να αγαπάει τον Έμινεμ. Ελπίδες, όνειρα, ανάγκες, επιθυμίες που διασχίζουν τους ουρανούς των μεγαλουπόλεων σαν στιγμιαία πυροτεχνήματα στη νύχτα, πριν καθούν στο θόρυβο και στα εκτυφλωτικά φλας των media. Όμως εγώ αυτές τις λάμψεις χρειάζομαι, αυτές τις μοναχικές στιγμιαίες εκπομπές θέλω να συλλάβω, για να αποκρυπτογραφήσω τη ζωή στις μητροπόλεις, να την καταλάβω, να τη ζήσω. Όταν πάω ταξίδι, γυρνάω με τη βαλίτσα μου γεμάτη περιοδικά. Όχι αυτά, τα μεγάλα, τα επίσημα, τα γνωστά. Μικρά περιοδικά ντιζάιν και μόδας στα μαγαζιά ρούχων στο Παρίσι, μουσικά φανζίν στα δισκάδικα του Λονδίνου, εκδόσεις

τέχνης και πολιτισμού στα βιβλιοπωλεία της Νέας Υόρκης και του Σαν Φρανσίσκο. Στις σελίδες τους ανακαλύπτεις την πραγματική σκηνή που δημιουργεί τα νέα πράγματα, νιώθεις τον παλμό της κάθε πόλης, αναγνωρίζεις τα μονοπάτια που παίρνει η ζωή, συχνά πολύ διαφορετικά από αυτά που δείχνουν οι οθόνες των τηλεοράσεων. Κάθε πόλη έχει τη δική της φωνή. Την καταλαβαίνουν, την ακούν και τη μιλάνε αυτοί που ζουν την πόλη, που τη διασχίζουν νύχτα και μέρα σε διαδρομές κρυφές, σαν μυστικές αγάπες από εκείνες που μοιράζεσαι με μια πόλη. Σκόρπιες λέξεις που ακούς στα φανάρια, γκράφιτι στους τοίχους, συνθήματα από μια πορεία, σχισμένες αφίσες, τραγούδια από τα ανοικτά παράθυρα των αυτοκινήτων, ήχοι και εικόνες από το προσεχές μέλλον που συμβαίνει ήδη και είναι η ζωή σου.

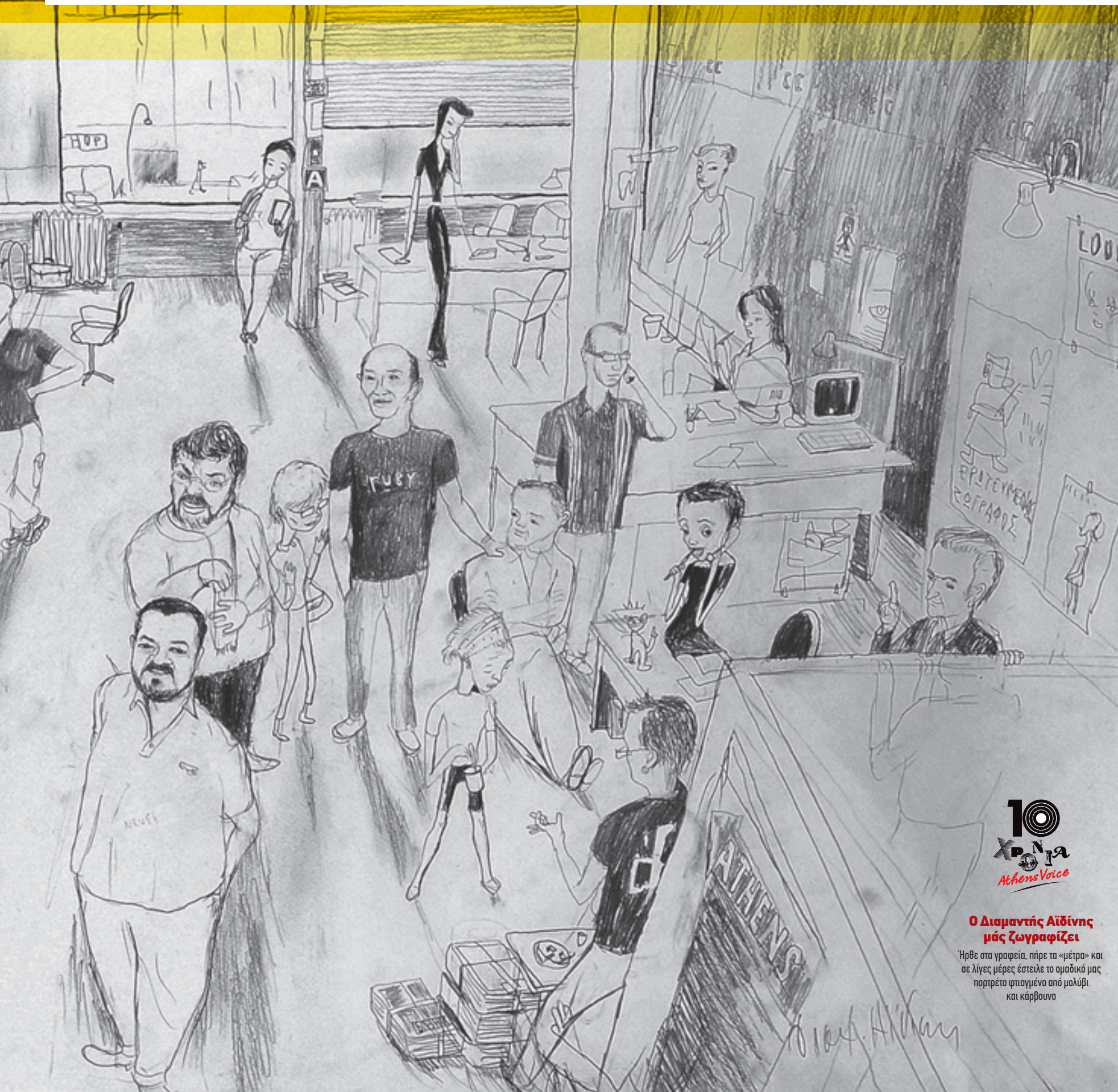
Η Αθήνα αλλάζει τα τελευταία χρόνια πιο γρήγορα από μας. Γίνεται μητρόπολη, μεγαλούπολη με πόλεις μέσα στη μεγάλη πόλη, πολύχρωμη, πολύγλωσση, αντιφατική, νεανική, ζωντανή. Ζει ήδη στον καινούργιο αιώνα. Σε λίγα χρόνια θα είναι η πρωτεύουσα της Μεσογείου, μια Μητρόπολη του Νότου. Πόλη «ανοιχτή», παράξενη, γεμάτη ενέργεια, γρήγορες αλλαγές, κώδικες που γεννιούνται και πεθαίνουν κάθε σεζόν. Οι αναγνώστες της ATHENS VOICE είναι οι πολίτες της νέας Μητρόπολης. Αυτοί που ενδιαφέρονται για τον πολιτισμό, την πολιτική, την τέχνη και την τέχνη της καθημερινής ζωής. Αυτοί που θέλουν να επικοινωνήσουν και να γνωριστούν μεταξύ τους. Η Α.Υ. δεν είναι μόνο ένας οδηγός για να ζήσεις αυτή την πόλη καλύτερα. Είναι και μια

νέα συνθηματική γλώσσα που φέρνει σε επαφή όσους ζουν αυτή την παράξενη πόλη που για πρώτη φορά αρχίζουμε να την αγαπάμε. Μια γλώσσα που αλλάζει καθημερινά, όπως αλλάζει και η Αθήνα. Σε διαδρομές αντιφατικές, ασύμβατες, ανάμεσα στη σκληρότητα και την τρυφερότητα, στο μεγαλείο και τη μιζέρια, στη λάμψη και τη μοναξιά, στην ελπίδα και τα ματαιωμένα όνειρα. Με λέξεις περιέργες, σπασμένες, κωδικοποιημένες, που κρύβουν λόγια για να προστατευτούν, που σημαίνουν πάντα ένα πράγμα, επιθυμία. Επιθυμία για επαφή, για επικοινωνία, για έρωτα, για μια καλύτερη ζωή. Όταν ήμουν 25 χρόνων, λάτρευα να διαβάζω τη "Libération". Επειδή δεν ήξερα κάθε μέρα τι θα διαβάσω την επόμενη. Επειδή ήξερα ότι αλλάζει κάθε μέρα, όπως αλλάζει γύρω η ζωή. Οι συντάκτες της έγραφαν τα άρθρα της σε καρτοπετσέτες ή προκρηύξεις και τα χτύπαγαν στη μηχανή τα ξημερώματα, όταν γύρναγαν από ένα πάρτι, ένα ματς, μια διαδήλωση. Οι γραφίστες ζωγράφιζαν στις σελίδες ανθρωπάκια ή έγραφαν συνθήματα όταν διαφωνούσαν με το περιεχόμενο των άρθρων. Έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε. Μπορεί σήμερα ένα έντυπο να συλλάβει τη ζωή των δρόμων, να συνδυάσει τις τόσο διαφορετικές διαδρομές που ωστόσο πάντα τέμνονται, στη μία, μπερδεμένη αλλά γι' αυτό αληθινή γλώσσα που μιλάει η ζωή στην πόλη; Υπάρχουν εναλλακτικές φωνές στην εποχή της συγκέντρωσης, της ομοιομορφίας; Το ξέρω ότι υπάρχουν, το

νιώθω. Ένα από αυτά τα τελευταία βράδια της προετοιμασίας ανέβηκε στο γραφείο ο Α. Δεν τον ήξερα. Progressive urban culture, φίλε, είπα χαμογελώντας, εγώ θα γράφω για skateboard, για την κουλτούρα του δρόμου. Ο Κ. θέλει να γράψει για ένα ραπ συγκρότημα που αποτελείται από Αθηναίους, δηλαδή ένα Αλβανάκι, ένα Ελληνάκι κι έναν Σουδανό. Το προηγούμενο Σάββατο, εμφανίστηκαν στην πόρτα δυο Αμερικανοί, χάλι, μένουν στην Ελλάδα τώρα και έλεγαν τόσο καιρό πώς δεν έχει αυτή η πόλη τέτοια εφημερίδα, όταν σπούδαζαν στη Ν. Υόρκη δούλευαν στη "Village Voice", αν θέλετε any help, ευχαριστώ. Ευχαριστώ; Πού έμαθες, ρε Κάμερον, ελληνικά; Μα, η γκιαγκιά μου ήταν από Σαλονίκη, λέει λάμποντας από περηφάνια με τα σπαστά του ελληνικά, κι εγώ χαμογελάω, ψυχάζω, δεν τα σκέφτομαι μόνο στο κεφάλι μου όλα αυτά, η ζωή της πόλης τρέχει γρήγορα γύρω μας, αλλάζει, μας ξαφνιάζει, μιλάει με καινούργια γλώσσα, το μόνο διαβατήριό που χρειαζόμαστε είναι η επιθυμία να τη ζήσουμε. Κάθε Πέμπτη, σε κάποια γωνία της πόλης, θα συναντήσετε μπροστά σας εικαστικά εξώφυλλα από γνωστούς δημιουργούς, γνωστές υπογραφές και υπογραφές που θα γίνουν γνωστές αύριο, τη νέα κόμικ ελληνική σκηνή, διάσπρες και αγαπημένες φωνές σε νέους ρόλους και τον πιο φιλικό οδηγό για να ταξιδέψετε σε αυτή την πόλη. Ακούτε ήδη τη Φωνή της Αθήνας.

10
Χρόνια
Athens Voice

**Ο Διαμαντής Αϊδίνης
μάς ζωγραφίζει**

Ήρθε στα γραφεία, πήρε τα «μέτρα» και σε λίγες μέρες έστειλε το ομαδικό μας πορτρέτο φτιαγμένο από μολύβι και κάρβουνο

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΒΡΑΔΥ, ΒΓΑΙΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ «ΑΣΤΥ» ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ «GOODBYE LENIN», ΑΝΕΒΑΙΝΩ ΠΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΣΤΑΜΑΤΑΩ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΤΑΝΤ ΜΕ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ, ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ, ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ, ΟΧΙ, «ATHENS VOICE», ΚΑΤΙ ΕΧΩ ΑΚΟΥΣΕΙ. ΕΓΩ ΟΤΑΝ ΠΑΙΡ-

ΝΩ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΟΥ ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ή ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, ΔΕΝ ΞΕΚΙΝΑΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΟΠΩΣ Ο Κ. ΓΕΩΡΓΕΛΕΣ, ΑΛΛΑ ΨΑΧΝΩ ΝΑ ΒΡΩ ΠΟΙΟΣ ΤΟ ΒΓΑΖΕΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΓΡΑΦΕΙ. ΠΡΩΤΗ ΕΚΠΛΗΞΗ, ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕΣ, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ. ΠΗΓΑΙΝΩ ΠΙΟ

ΚΑΤΩ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ: ΜΕΛΙΤΑ, ΣΩΤΗ, ΜΗΛΑΤΟΣ, ΚΟΝΤΟΒΑ ΚΤΛ. ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΟΥ ΦΩΤΙΣΤΗΚΕ, ΓΙΑΤΙ ΓΕΛΑΣ, ΜΟΥ ΕΙΠΕ Η ΦΙΛΗ ΜΟΥ, ΑΝΟΙΞΕ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ! Η ΠΑΛΙΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΟΜΑΔΑ ΞΑΝΑ ΜΑΖΙ! ΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ FREE! ΧΑΡΗΚΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ, ΣΑΣ ΔΙΑΒΑΖΑ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ. ΚΑΙ ΗΣΑΣΤΑΝ ΕΣΕΙΣ, ΤΟ ΗΞΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΙΟΛΑΣ ΦΥΛΛΟ. ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΘΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΕ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΕΤΕ, ΣΑΣ ΤΟ ΕΥΧΟΜΑΙ ΟΛΟΨΥΧΑ, ΞΕΡΩ ΟΜΩΣ ΟΤΙ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΘΑ ΤΡΕΧΩ ΣΤΟ EVEREST ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ. ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ, ΜΑΣ ΛΕΙΨΑΤΕ. Υ.Γ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΤΑΝΤ ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΝΑ ΕΡΘΕΙ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ; -LITTLE IDIOT

1 • 23/10/2003

Αυτό ήταν το πρώτο τεύχος της ATHENS VOICE. Το πρώτο ποιοτικό, μαζικό, ροκ'ν ρολ «ερμηριοδικό» που έφερνε νεοϋορκέζικο αέρα στην Αθήνα της νέας χιλιετίας. Ο κόσμος θα ξαφνιαστεί, θα το αγκαλιάσει, θα το σχολιάζει, θα ψάχνει να το βρει, θα κολλήσει μαζί του. Θα του στείλουν γράμματα, ύμνους, ευχές και κατάρρες. Θα το ζηλέψουν, θα μιμηθούν το στιλ του, θα το ξεπατικώσουν. Όλος ο «καλός ο κόσμος» θα περάσει από τις σελίδες του, γράφοντας, σχεδιάζοντας, ζωγραφίζοντας, στέλνοντας μηνύματα. Κι έτσι, η ATHENS VOICE έγινε 10 χρονών!

2 • 30/10 /2003

Μικρό αθηναϊκό λεξικό: Ένας στους 10 κατοίκους αυτής της πόλης μιλάει αλβανικά. Κι όμως δεν είχε δημοσιευθεί ποτέ σε ελληνικό έντυπο ούτε μια αλβανική λέξη. Ο Γκασμέτ Καπλάνι μάς δίνει ένα μικρό οδηγό συνεννόησης για να καταλαβαίνουμε τι ακούμε δίπλα μας. Φαλεμντέρτι. Είναι η αρχή μιας στήλης με λεξικά για τους κατοίκους της μεγαλόπολης που μεταμορφωνόταν σιγά-σιγά η Αθήνα.

3 • 6/11/2003

«Έχουν σημασία οι λεπτομέρειες; -Είναι το παν.

Σάββατο μεσημέρι όλη η Ράτκα με την ATHENS VOICE αγκαλιά, έλυσε το τεστ «Πόσο Αθηναίος είσαι;» και ήθελα να βάλω ένα καρτελάκι με το όνομά μου, εγώ το έγγραφο (άσχετα που βγήκα κατηγορία «έξω οι βλάχοι από την Αθήνα»), δώστε μου ένα καλό τραπέζι, κρατήστε μου ένα κομμάτι τούρτα μόκα, ας μου συστήσει κάποιος την Ευρώπη, όλος ο καλός ο κόσμος είναι δω – μαμά, με βλέπετε;» Η Μαργαρίτα Μιχελάκου γράφει την πρώτη και καλύτερη Sex&the City στήλη της Αθήνας.

4 • 13/11/2003

Athens Choices - Short List: «Επιλογές» της Α.Υ. μεταφρασμένες στα αγγλικά από τη Γεωργία Σκαμάγκα.

7 • 4/12/2003

«Το “κρατς” της δαγκωματιάς του πρωινού κουλουριού είναι για πολλούς το “κλικ” που οριοθετεί την τηλεϊδίκη αφύπνιση. Ένα χαδάρικο “άνοιξε σουσαμί” που αποπερτώνει ότι άφησε ημιτελές το ξηνητήρι. Το κουλούρι Θεσσαλονίκης είναι το πρώτο κουλουράκι της ημέρας που βάζει η συμπρωτεύουσα στην πρωτεύουσα, και παραμένει πάντα το σνακ-φετίχ της φυλής, παρά τις ισχυρότατες ανταγωνιστικές πιέσεις που δέχεται από τα υπερβουτυρωμένα κρουασανοειδή».

Το απόλυτο ρεπορτάζ: Ο Πάννης Κωνσταντινίδης μετράει 5.000 σουσαμάκια για να συντάξει τη γεωγραφία του πατροπαράδοτου σνακ της πρωινής ζώνης.

8 • 11/12/2003

Εκφωνούνται οι ποιές των συμμετεχόντων στην εγκληματική δράση της 17 Ν. Ο Ηλίας Κανέλλης παρατηρεί μια αδιόρατη υποστήριξη των μίντια προς την τρομοκρατία: «...Αντιδιαστέλλοντας τον Αξαρλιάν από τον Περατικό ή από τον Φουέλς, π.κ., οι δημοσιογράφοι μιλούν για «άτυχο φονευθέντα». Άτυχος; Πατί άτυχος; Δηλαδή οι υπόλοιποι νεκροί ήταν τυχεροί που έπεσαν στο βελπνεκές του περιστρόφου του Κουφροντίνα;... Οι λέξεις που χειραγώγησαν την κοινή γνώμη μέσω του δημοσιογραφικού λόγου δεν ήταν τυχαίες. Επιβλήθηκαν με τον καιρό σε ένα δημοσιογραφικό φυτώριο απλοϊκών συμπαθούντων της τρομοκρατίας – και εύκολα υιοθετήθηκαν και από τους απολιτίκ. Προτού οι λέξεις αυτές χειραγωγήσουν την κοινή γνώμη, είχαν χειραγωγήσει ήδη τους δημοσιογράφους – τους κατ’ επάγγελμα δηλαδή χειραγωγούς της κοινής γνώμης. Θα μιλήσουμε ποτέ για όλα αυτά;»

9 • 18/12/2003

«Κλαις;» Ο Αλέξανδρος Βούλγαρης βλέπει την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου: «Εβλεπα την ταινία και μου φαινόταν όλα τόσο δεμένα μεταξύ τους, κανένα χάος. Μέσα μου σιγουριά. Στη δεύτερη προβολή όλα άλλαξαν. Μετά το πρώτο δεκάλεπτο αναρωτιόμουν κι εγώ ο ίδιος τι ταινία είναι αυτή που βλέπω... ένοιωθα τον κόσμο να βαριέται, είχε και ζέστη, κάποιοι φύγανε, μια κυρία με ρώτησε “πού είναι η έξοδος,

> ΤΕΥΧΟΣ 1 <

23/10/2003

Κυκλοφορεί το πρώτο τεύχος της ATHENS VOICE, με το, κλασικό πια, εξώφυλλο σχεδιασμένο από τον art director μας, Φώτη Πεχλιβανίδη.

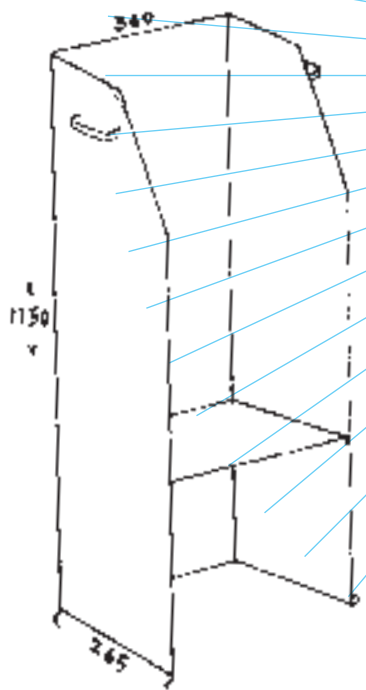
Με δικά του λόγια:

«Στο απέραντο σουπερμάρκετ της ζωής όλοι πουλάνε κάτι. Ήθελα στο πρώτο εξώφυλλο της Α.Υ. να “πουλήσω” αυτό που οι γυναίκες έχουν ξεχάσει να κάνουν: να μας χαρίζουν ένα φυσικό και υποσχόμενο χαμόγελο».

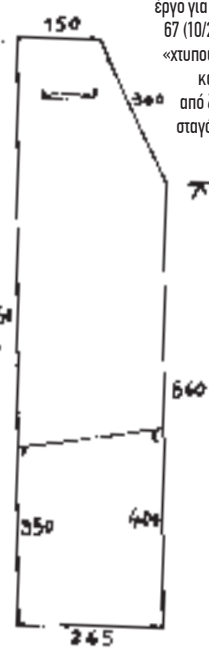
«Κλαις;», Αλέξανδρος Βούλγαρης

> TO STAND <

**Το κάναμε κόκκινο.
 Σαν τα φανάρια και τα stop.
 Η ζωή στην πόλη θέλει μικρές στάσεις.
 Το σχεδίασε ο Minas, ο μεγαλύτερος
 designer που διαθέτουμε ως χώρα. Οι ακ-
 μέες στη βάση του το αφήνουν να αιωρεί-
 ται. Έτοιμο να φύγει, να πετάξει, σαν τους
 πραγματικούς κατοίκους των πόλεων.
 Έχει κλίση. Γιατί μας σκοτώνουν
 τα επίπεδα και γιατί ζούμε σε μια πόλη με
 λόφους. Τα χερούλια είναι άσκηση.
 Τη «Voice» να πάρω ή το σταντ;
 Άσ' το κάτω. Τη «Voice» πάρε!**

Ο Στέλιος Παρλιάρος μάζεψε ένα τρισδιάστατο έργο για το εξώφυλλο του τ. 67 (10/2/2005). Οι καρδιές «χτυπούν» στη Χ.Τρικούπη και είναι φτιαγμένες από ζαχαρόπαστα και οι σταγόνες από σοκολάτα.

νεαρέ;... Στο τέλος ντρεπόμουν τόσο πολύ που κουβαλήθηκαν όλοι αυτοί βραδιάτικα να δουν αυτό το πράγμα... Οι θεατές που τους άρεσε κλαίγανε αντί να γελούν, στην έξοδο μου λέγανε συχαρητήρια και εγώ αμυνόμενος στεναχωρημένος λέγοντας: "Δεν ξέρω, κύριε. Συγγνώμη αν σας κουράσαμε... και μας δεν μας πολυάρεσε σήμερα"...»

10 • 24/12/2003

Η γνώμη σου μετράει. Από το πρώτο φύλλο η Α.Υ. προσπαθεί να επικοινωνεί με τους αναγνώστες της μέσω SMS. Χαρίζουμε CD, προσκλήσεις, βιβλία, δεν κρατάμε τίποτα. Και μαζεύουμε γνώμες. Δημοσιεύουμε τα αποτελέσματα σφυγμομετρήσεων. Τα δημοψηφίσματα της Α.Υ. δεν είναι δημοσκοπήσεις, τα αποτελέσματά τους όμως μέσες-άκρες απηχούν τις τάσεις στην κοινωνία.

11 • 31/12/2003

Μαζέψτε τα αδέσποτα, αλλά πρώτα μαζέψτε τους φιλόζωους. «Η Αθήνα έμπαινε στον αστερισμό ενός κακοχωμένου life style, με έναν αρχοντοκωριάτη δήμαρχο που τη μετέτρεπε σε σαλονάκι με σύνθετο. Μαζί με το σούσι, τα τσερόκι και τις παραστάσεις στο μέγαρο, ανακάλυπτε και τη φιλοζωία. Και τότε έγινε το μεγάλο κακό: η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων. Τα αδέσποτα έπρεπε να μαζευτούν, γιατί διαφορετικά τι θα έλεγαν οι ξένοι; Οι φιλόζωοι θυμήθηκαν να πάρουν τα όπλα. Οργάνωσαν συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα...» Ο Γιώργος Σωτηρέλλος σχολιάζει τους φιλόζωους.

12 • 8/1/2004

«Η αναφορά του Κώστα Σημίτη στα ζητήματα αυτά –ταυτότητες, ελληνική σημαία και Αλβανοί σημαιοφόροι– στην πρόσφατη ομιλία του στη Βουλή ίσως να μην ήταν απλώς μια επίθεση στη Νέα Δημοκρατία. Ίσως, στο λυκόφως της πρωθυπουργικής θητείας του, να ήθελε να προσδιορίσει ένα από τα επόμενα μέτωπα που θεσμικά τουλάχιστον θα κλείσουν τον κύκλο του εκσυγχρονισμού...» Ο Νίκος Γεωργιάδης για την υπόθεση Τσενάι, τα εθνικά σύμβολα, την αντιμετώπιση θρησκόληπτων και ακροδεξιών, τις ταυτότητες.

13 • 15/1/2004

Ο Σημίτης δίνει το δαχτυλίδι στον Γιώργο μαζί με το πρόβλημα. Το νέο πολιτικό επιτελείο του Γιώργου επενδύει περισσότερο στο τηλεοπτικό προϊόν της σφριγηλότητας παρά στον πολιτικά αρθρωμένο λόγο, ενώ τα συνθήματα «όλοι μαζί», «νέα εποχή», «νέο κόμμα», «νέες ιδέες» συμπεριλαμβάνονται στο λεξιλόγιο και των δύο μονομάχων.

14 • 22/1/2004

«Κοιτάζοντας τον Χάντσον από το παράθυρό μου, φέρνω στο μυαλό μου την εικόνα της λίμνης της Καστοριάς...» Ο συνεργάτης μας Κώστας Πηγαδάς συναντάει το μεγάλο Ελληνοαμερικανό καλλιτέχνη Λουκά Σαμαρά στη Νέα Υόρκη.

15 • 29/1/2004

Πόλεμος για ένα Gucci φόρεμα. Ο Μαζωνάκης, σε ρόλο guccanaki με το ριχτό παλτό και το μπαστούνι, ραπάρει (λέμε τώρα) τους στίχους του Φοίβου. Η πάλη των τάξεων και οι κοινωνικές διαφορές κέρδισαν 15' δημοσιότητας... προκάλεσαν συζητήσεις, προθέσεις μηνύσεων, τηλεοπτικά παράθυρα, αναλύσεις, πράγματα δηλαδή που οι ίδιες οι κοινωνικές διαφορές έχουν χρόνια να προκαλέσουν.

18 • 19/2/2004

Πολιτικές μετακινήσεις. Ο Μίμης Ανδρουλάκης, η Μαρία Δαμανάκη, ο Στέφανος Μάνος και ο Ανδρέας Ανδριανόπουλος στο ΠΑΣΟΚ. «Το 1 εκατομμύριο ψηφοφόροι, ο Ανδριανόπουλος, γαύρος εκ πεποιθήσεως, ο Μίμης Ανδρουλάκης, γαύρος εκ γονιδίου, η Μαρία και ο Μάνος (οι σχέσεις του με τον Παναθηναϊκό ελέγχονται ως πιθανές), ως ενέσιμες δόσεις, δεν φάνηκαν επαρκείς κινήσεις για να κάμψουν το φρόνημα των αντιπάλων. Δυο εικοσιτετράωρα μετά την πανηγυρική κεντροδεξιο-αριστερόστροφη κίνηση, και η συσπείρωση στη ΝΔ, ανέβαινε από 92% στα 94%, προκαλώντας υψηλό πυρετό στα στελέχη του επικοινωνιακού επιτελείου του Γιώργου Παπανδρέου» σχολιάζει ο Νίκος Γεωργιάδης.

Μαζέψτε τους φιλόζωους

Για ένα Gucci φόρεμα

> ΕΒΓΕ ΜΑΣ! <

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΒΓΕ

Η Α.Υ. ΠΗΡΕ, Α-ΜΕΣΩΣ ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ, ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΣΤΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΒΓΕ 2004. ΠΕΤΥΧΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ, ΓΙΑΤΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΙΔΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΜΕ ΕΝΑ ΝΕΟ ΤΡΟΠΟ, ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ, ΜΕ ΜΙΑ ΑΘΗΝΑΪΚΗ

ΕΦΕΥΡΕΣΗ. ΓΙΑΤΙ ΤΟ FREE PRESS - FREE VOICE ΤΟ ΕΝΝΟΟΥΣΕ. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ, ΖΩΓΡΑΦΟΙ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, ΓΡΑΦΙΣΤΕΣ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΜΙΛΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

> ΠΟΛΕΜΟΙ <

Τα κόκκινα φεγγάρια της Βαγδάτης

Κρυφές σκέψεις από τη στήλη της ΜΑΡΙΑΣ ΧΟΥΚΛΗ

Τα κόκκινα φεγγάρια της Βαγδάτης, της Φαλούτζα, του Κιρκούκ και της Βασόρας έχουν και ένα κομμάτι συμπάθειας για τους άλλους, τους ξένους που φτύνουν αίμα κάθε μέρα που περνάει όλο και περισσότερο.

> ATHENS PRIDE <

Η στήλη **Gay & Lesbian**, που θα υπογράψουν η **Μαρία Cyber** και ο **Λύο Καλοβυρνάς** στην Α.Υ., είναι η πρώτη σε ελληνική εφημερίδα. Εφημερίδα και στήλη, όπως είναι φυσικό, από το πρώτο Athens Pride (26/5/2005) ακολούθησαν τα άρματα και έγιναν χορηγός επικοινωνίας. Θα χρειαστούν 6 χρόνια για να μπει το Pride κάτω από την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων (2011) και ο Γιώργος Καμίνης δηλώνει σε εμάς: «*Ηρθε η ώρα να ξεπεράσουμε φοβικά σύνδρομα και προκαταλήψεις και να δούμε την πραγματικότητα. Εν προκειμένω, η πραγματικότητα είναι πως πολλές οικογένειες στη χώρα μας νιώθουν αμήχανα και κάποιες ακόμα ντρέπονται με το σεξουαλικό προσανατολισμό συγγενικών τους προσώπων. Καιρός να τελειώνουμε με αυτό.*»

ΒΑΖΟΥΜΕ ΤΑ CAPRICE, ΒΑΛΕ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ!

Είσαι καλλιτέχνης;
Τα Caprice Παπαδοπούλου και η M Art
σε καλούν να πάρεις μέρος στην εικαστική ενέργεια

«I art Caprice»

και να δημιουργήσεις το δικό σου έργο τέχνης.
Τα καλύτερα έργα θα προβληθούν
στο χώρο τέχνης M art SPACE
και θα κυκλοφορήσουν σε συλλεκτικές συσκευασίες Caprice.

Περισσότερες πληροφορίες
στο www.capricepapadopoulou.gr

Υποβολή συμμετοχών έως 10 Δεκεμβρίου

Σε ό,τι ζεις και Caprice!

19 • 26/2/2004

Το πρώτο e-debate στην Ελλάδα γράφει ιστορία. Οι πρώτοι Έλληνες πολιτικοί (Ν. Μεγγρέλης, ΠΑΣΟΚ, και Α. Σπλιωτόπουλος, ΝΔ) διασταυρώνουν τα επιχειρήματά τους μέσω διαδικτύου.

20 • 4/3/2004

Εκλογές 2004. Ο Ευγένιος Σπαθάρης φιλοτεχνεί το εξώφυλλο της Α.Υ. Ο Καραγκιόζης του τα λέει όλα: ΨΗΦΙΣΩ ΓΙΑ ΝΑ ΨΩΦΙΣΩ. ΘΑ ΦΑΜΕ, ΘΑ ΠΙΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΙΣΤΗΚΗ ΠΑΛΙ ΘΑ ΚΗΜΗΘΟΥΜΕ.

21 • 11/3/2004

Η ΝΔ κερδίζει τις εκλογές και ο Κώστας Καραμανλής δηλώνει ότι θα κυβερνήσει «σεμνά και ταπεινά». «Αν είχαν ένα σύνθημα αυτές οι εκλογές, αυτό ήταν "έξω το ΠΑΣΟΚ". Τίποτε άλλο δεν μέτρησε τόσο πολύ όσο το θέμα της κούρασης και της διαφθοράς ενός μηχανισμού, τη διόγκωση του οποίου δεν κατάφερε να αποτρέψει ο Κώστας Σημίτης...» σημειώνει ο Προκόπης Δούκας.

22 • 18/3/2004

Η Ισπανία μετράει 200 νεκρούς και 1.500 τραυματίες στην επίθεση φανατικών ισλαμιστών της Αλ Κάιντα σε 4 τρένα και 3 πολυσύχναστους σιδηροδρομικούς σταθμούς στη Μαδρίτη, τρεις μέρες πριν από τις βουλευτικές εκλογές. Ο Αθνήρ θα υποστεί ευρεία ήττα.

23 • 25/3/2004

Στον πυρετό των Ολυμπιακών Αγώνων: Στην Τελετή Αφής η ιερή Φλόγα ξεκινάει από την Αρχαία Ολυμπία το ταξίδι της στον κόσμο παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας Κ. Στεφανόπουλου.

Χρήστος Χωμενίδης. Στο ίδιο τεύχος, του δώσαμε μια σελίδα να την κάνει ό,τι θέλει: «Μου αρέσει η ATHENS VOICE, για αυτό και χαίρομαι πολύ που μου παραχωρεί απόψε πεντακόσιες λέξεις. Μου αρέσει δεν σημαίνει βέβαια πως συμφωνώ με ό,τι διαβάζω κάθε εβδομάδα στις σελίδες της, υπάρχουν κείμενα με τα οποία διαφωνώ και που με εκνευρίζουν ακόμα, έχω συνειδητοποιήσει ωστόσο μεγαλώνοντας πως όποια άποψη δεν σε αφήνει αδιάφορο, καλώς διατυπώνεται...»

25 • 8/4/2004

Νοέμβριος 2013. Τηλεφώνημα στον Αλέξη Σταμάτη: -Αλέξη, θυμάσαι που το 2003 μας έγραψες ταξιδιωτικά κείμενα; Ταξιδεύεις ακόμα; -Φυσικά! Πώς δεν θυμάμαι... Τότε ήμουν και στην πρώτη-πρώτη σύσκεψη, το θυμάσαι; Θέλετε να με επαναπροσλάβετε ως αρθρογράφο; Λοιπόν, απάντηση: Ταξιδεύω πάντα - ποτέ σαν τουρίστας φυσικά, τα τελευταία δέκα χρόνια έχω ταξιδέψει σε πάμπολλες χώρες του πλανήτη, αλλά και σε δεκάδες αφηγήσεις που ταξίδεψαν με τη σειρά τους άλλους ανθρώπους σε άλλους τόπους αλλά και άλλους χαρακτήρες. Φιλιά πολλά, Αλέξης.

27 • 22/4/2004

«Τη Μεγάλη Εβδομάδα, ενόσω εμείς περιμέναμε σε ατμόσφαιρα κατάνυξης το Πάσχα και δακρύζαμε μαζί με τον πρόεδρο Τάσσο, ο πόλεμος στο Ιράκ πέρασε σε νέα φάση. Οι Αμερικανοί πολιορκήσαν με στρατό, τανκς και ελικόπτερα Απάτσι την ιρακινή απείθαρχη πόλη Φαλούτζα. Οι νεκροί Ιρακινοί, άμαχοι ή ένοπλοι, είναι -αναλόγως της πηγής- από 300 έως 900». Ο Πύργος Κυρίτσης για τους «εργολάβους» του πολέμου.

28 • 29/4/2004

Προλετάριοι (μικροπωλητές) Όλων των Χωρών, Διαλυθείτε! Ο Γκαζμέντ Καπλάνι γράφει για τη σκούπα των Ολυμπιακών: «Στις πρεσβείες των χωρών προέλευσης των πλανόδιων μικροπωλητών έχουν αναρτηθεί ανακοινώσεις που γράφουν λίγο ως πολύ τα εξής: "Αγαππτέ, υπήκοε! Εάν είσαι πλανόδιος μικροπωλητής, τότε το μήνα Αύγουστο μην κυκλοφορείς. Κινδυνεύεις με κατάσχεση τηςπραμάτειας σου και ακόμα περισσότερο με απέλαση. Σε συμβουλευούμε να μείνεις με τη γυναίκα και τα παιδιά σου στο σπίτι (εάν είσαι παντρεμένος), υπομένοντας με θάρρος την οικονομική κρίση και τη ζέστη. Μπορείς όμως να ξεχνιέσαι παρακολουθώντας τους υπέροχους

Ο Ευγένιος Σπαθάρης φιλοτεχνεί το εξώφυλλο

ΦΩΤΟ: ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΘΕΡΗΣ

> ΛΑΚΗΣ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ <

Ο ΛΑΚΗΣ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ Α.Υ. ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΙΟΛΑΣ ΤΕΥΧΟΣ ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΠΡΙΝ. ΕΓΡΑΦΕ ΜΙΑ ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΤΗΛΗ, ΤΟΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟ «ΧΑΜΗΛ ΜΠΑΤΑΡ», ΜΕ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ-ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ Ο,ΤΙ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ, ΣΧΕΔΙΑΣΕ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ, ΠΑΡΑΒΡΕΘΗΚΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ, ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΗΡΩΙΔΑ» ΤΟΥ ΣΤΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ..

Ο ΛΑΚΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΙ

Το 2008, με αφορμή το ξεκίνημα των παραστάσεων του «Βιοπαλαιστή στη Στέγη» στο Θέατρο του Ελληνικού Κόσμου, κάναμε μια μικρή επιδρομή στα συρτάρια του Λάκη Λαζόπουλου. Ψάξαμε κάτω από σκάλες, μέσα σε κουτιά, πίσω από ντουλάπια και βιβλιοθήκες του σπιτιού του, μαζέψαμε ένα αθημοσίευτο και σπάνιο υλικό από ξεχασμένα κείμενα, φωτογραφίες, χειρόγραφα, λογοκριμένα κείμενα και τα παρουσιάσαμε σαν τις πολλές όψεις μιας περιπετειώδους προσωπικότητας μέσα από ένα αφιέρωμα 25 σελίδων.

Η στήλη

ΧΑΜΗΛ ΜΠΑΤΑΡ

Ποιος ήταν ο Χαμήλ Μπατάρ; Ας θυμηθούμε την μικρή του ιστορία. Ένα μεσημέρι του 2003 στο Κολωνάκι η Α.Υ. διηγείται στον Λαζόπουλο μια ιστορία απολύτως αληθινή: «Ένας φίλος, άσχετος με το θάμα της κινητής τηλεφωνίας, αποκτά το πρώτο του κινητό. Όταν ένα βράδυ εμφανίζεται στην οθόνη του κινητού του η ένδειξη "ΧΑΜΗΛ ΜΠΑΤΑΡ", τηλεφωνεί έντρομος στη γυναίκα του και της συστήνει να μιλούν συνθηματικά πια στο τηλέφωνο και να μπλοκάρει όλους τους τραπεζικούς τους λογαριασμούς γιατί το κινητό του παρακολουθείται από κάποιον με το κωδικό όνομα Χαμήλ Μπατάρ, προφανώς μέλος της Αλ Κάιντα!». Η συνέχεια ήταν αναμενόμενη. Ο Λάκης δημιουργεί τον επόμενο ήρωά του και προτείνει μια ομώνυμη στήλη, μέσα από την οποία κάθε εβδομάδα θα καταγράφει μια τηλεφωνική συνομιλία του Χαμήλ Μπατάρ. Η στήλη ξεκίνησε από το πρώτο κιάλας τεύχος. Ο διάλογος ήταν πάντα σύντομος, αφού το μόνιμο άγχος του Χαμήλ ήταν: Να μην-πέσει-η-μπαταρία!

ΕΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΤΕΤ-Α-ΤΕΤ ΤΗΣ ΕΛΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗ ΝΙΝΑ

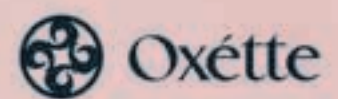
Ο Χαμήλ σε ρόλο... κοριού!

- Έξαλλη είμαι με τη μάνα μου.
- Ναι, ναι, δεν σ' ακούω, Νίνα μου, μετακινήσου λίγο.
- Περνάω Λυκαβηττό, αγάπη μου, μια το βρίσκω το σήμα, μια το χάνω. Α, έλα... έλα, τώρα σ' ακούω. Έξαλλη, που λες, είμαι με τη μάνα μου.
- Τι έσπασε πάλι;
- Να σπάσει δεν έσπασε γιατί ό,τι ήτανε να σπάσει το έχει σπάσει. Εννιά κατάγματα σε εφτά μήνες. Άσε με, αρρώστησε τώρα. Και τα φάρμακά της, αυτό σου λέω μόνο, είναι πάνω από τριακόσια είκοσι ευρώ.
- Ε και; Στο ΙΚΑ δεν την έχεις;
- Στο ΙΚΑ την έχω, αγάπη μου, δεν την έχω ακόμα στον τάφο, είναι αλήθεια. Αλλά όταν είναι πάνω από 300 ευρώ τα φάρμακα, δεν τα δίνουν παντού, σ' όλα τα φαρμακεία. Μόνο σε εφτά επιλεγμένα φαρμακεία σ' όλη την Αθήνα.
- Τι λες, Νίνα μου; Ιβ-Σεν Λοράν το ΙΚΑ; Με αντιπρόσωπο τον Γαβαλά;
- Έλντα μου, κάτι σαν το Dolce & Gabbana, ένα

τέτοιο πράγμα. Τα Everest είναι πιο πολλά. Δηλαδή, τυρόπιτα αν θες να φας, πέντε η ώρα τη νύχτα βρισκεις. Φάρμακα άνω των 300 δεν βρίσκεις με τίποτα. Σκοτώθηκα με το γιατρό. Του λέω, παλάβωσες, γριά γυναίκα είναι. Κάν' της μια θεραπεία των 270 ευρώ, των 250... Πόσα χρόνια θα ζήσει; Μια θεραπεία Zara. Χαμηλότερες τιμές, περισσότερα παραρτήματα. Έτσι κι αλλιώς, απ' τη ζάρα που έχει το Zara της πάει.
- Σωστά μίλησες.
- Μωρέ, εγώ σωστά μίλησα αλλά... Πα 50 ευρώ παραπάνω, του λέω, θα πάρω σβάρνα εγώ το λεκανοπέδιο της Αττικής; Από Θρακομακεδόνες πρέπει να κατέβω Μαρούσι. Του λέω, δώσ' τα μου σπαστά. Δώσ' μου σήμερα την αντιβίωση, αύριο τα υπόθετα. Όχι, μου λέει, δεν μπορεί, μαζί πάνε. Του λέω, εγώ έχω τύχει να πάρω παπούτσι ξεχωριστά από τσάντα. Και τώρα ετοιμάζουμε εδώ να κάνουμε ένα σύλλογο «Οι τριακοσίων και άνω».

REFLECTIONS OF PASSION
Rose Gold plated Silver 925° jewellery
www.oxette.gr

Ολυμπιακούς Αγώνες στη μικρή οθόνη της μικρής σου τηλεόρασης...»]

30 • 13/5/2004

Η ανθρωπότητα συγκλονίζεται από την αποκάλυψη της φρικιαστικής διστραμμένης βαρβαρότητας Βρετανών και Αμερικανών στρατιωτών στις ιρανικές φυλακές. Και περισσότερο από τα ίδια τα γεγονότα εξοργίζει η διαχείρισή τους. Αυτό το συγγνώμη του Μπους και του Μπλερ. Ο τρόπος που η φρίκη και η κτηνωδία παρουσιάζεται σαν λάθος.

34 • 10/6/2004

Ο νταλκάς του Ακη Τσοχατζόπουλου ακούει στο όνομα «Σμπώκος» και έχει να κάνει με τα εξοπλιστικά προγράμματα. Ο νταλκάς του Νίκου Κωνσταντόπουλου, του προέδρου του μείζονος Συνασπισμού, είναι να γίνει Πρόεδρος Δημοκρατίας. Επιπλέον έχουμε και τις ευρωεκλογές.

35 • 17/6/2004

Το Νέο Μουσείο Μπενάκη της Πειραιώς γίνεται σημείο αναφοράς. Η Ειρήνη Γερούλάνου λέει στη Βάλυ Βαϊμάκη: «Τα έργα ξεκίνησαν τον Νοέμβριο του 2002. Αυτό που ζητήσαμε από τους αρχιτέκτονες, τη Μαρία Κοκκίνου και τον Ανδρέα Κούρκουλα, ήταν ένα κτίριο λιτό και ευέλικτο – και πρέπει να σας πω ότι η αρχιτεκτονική δουλειά που έγινε και η συνεργασία ήταν εξαιρετική. Η φιλοδοξία μας είναι να δημιουργηθεί ένας πολύ ζωντανός χώρος, φιλόξενος για πολλών ειδών εκδηλώσεις που δεν θα “φιλτράρονται” από πριν. Θέλουμε να στεγάσει όσο το δυνατόν περισσότερες μορφές τέχνης. Επίσης, θέλουμε πολύ να έχουμε συνεργασία και με άλλα μουσεία, καθώς και με το Υπουργείο Πολιτισμού».

36 • 24/6/2004

Στο Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ παρουσιάζεται η έκθεση «Monument-to-Now». Η Μαρία-Θάλεια Καρρά παίρνει μια πρωτότυπη συνέντευξη από τον επιμελητή της έκθεσης Massimiliano Gioni. Ο ίδιος απαντάει και σαν Massimiliano Gioni και σαν Maurizio Cattelan!

Νέο Μουσείο Μπενάκη

Δημήτρης Παπαϊωάννου

Maurizio Cattelan

37 • 1/7/2004

Η Taste Police - Νενέλα Γεωργελέ απολαμβάνει «πειραγμένες γεύσεις» στο Ρουφ, στο «Απλά Αριστερά - Δεξιά» του Χρυσάνθου Καραμολέγκου, δίπλα στο ολοκαίνουργιο Μουσείο Μπενάκη.

39 • 15/7/2004

Τι παίζουν σήμερα οι εφημερίδες; αναρωτιέται ο Πάσχος Μανδραβέλης. «Ο ελληνικός Τύπος κινείται στον αστερισμό των DVD. Βραχυχρόνια, τα αποτελέσματα στην κυκλοφορία είναι καλά. Όμως μετά τα DVD τι; Κάποιοι σαρκάζουν: “Τα δύο DVD ανά εφημερίδα”. Κάποιοι άλλοι φοβούνται ότι η επόμενη φούσκα της ελληνικής κοινωνίας που θα σκάσει είναι στο χώρο του Τύπου».

42 - 43 • 5/8/2004

Στο μυαλό του Δημήτρη Παπαϊωάννου. Είναι το καλλιτεχνικό πρόσωπο της εβδομάδας, του μήνα, της χρονιάς, ίσως περάσει στην ολυμπιακή αιωνιότητα. Η απόφαση να ανατεθεί η καλλιτεχνική επιμέλεια των τελετών Έναρξης και Λήξης στο μαθητή του Τσαρούχη με το ατέλειωτο βιογραφικό ξένισε, η μυστικοπάθεια για το concept ιντριγκάει.

44 - 45 • 26/8/2004

Ο Φώτης Γεωργελές για το ντόπιγκ: «Είναι ντροπή για την Ελλάδα τα κρούσματα ντόπιγκ; Όχι, από την αρχή του χρόνου φέτος οι μεγαλύτεροι αθλητές του κόσμου συλλαμβάνονται ντοπαρισμένοι, αποσύρονται, “τραυματίζονται” για να μην αγωνιστούν... Συμβαίνει σε όλο τον κόσμο, συμβαίνει σε αυτούς τους αγώνες, συμβαίνει και με Έλληνες αθλητές... Είναι προδότης ο Κεντέρης; Δεν είναι ο έρμης, όπως δεν είναι και ήρωας. Ήρωες δεν είναι αυτοί που πετάνε μια σιδερένια μπάλα πιο μακριά από τους άλλους. Αυτοί που τρέχουν πιο γρήγορα είναι καλοί αθλητές. Μόνο. Όταν έχουμε ανάγκη από ήρωες, όταν

> ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ <

ATHENS VOICE bilingual

Το πρώτο αγγλόφωνο Guest Guide που κυκλοφορήσαμε το καλοκαίρι του 2004, για τους ξένους επισκέπτες των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, έγινε πολύτιμος βοηθός για τους εκατοντάδες ξένους δημοσιογράφους που κάλυπταν τους αγώνες. Αμερικάνοι, Γάλλοι, Βέλγοι, Γιαπωνέζοι, Μεξικάνοι δημοσιογράφοι πέρναγαν κάθε μέρα από τη Χαρ. Τρικούπη για να μάθουν λίγα παραπάνω για την Αθήνα. Ήταν το μοναδικό ελληνικό έντυπο που μοιράστηκε μέσα στο Ολυμπιακό Χωριό, ενώ ακόμα και από την Ισπανική πρεσβεία λάβαμε την παράκληση «να τους στείλουμε αρκετά τεύχη, πορφαβόρ». Τις υπόλοιπες χρονιές ακολούθησαν αγγλόφωνοι City Guides Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

Where is the zoo? We too have been wondering for ages.

At what time do the clubs close? Actually never.

Why do guards in Syntagma Square stand still? It's a matter of pride.

And what if a guard has to go to the toilet? He isn't allowed to. But one can wear a diaper.

What happens if I tickle the guard? He will make a slight (and almost invisible) gesture with his finger to the soldier nearby and he will take care of you.

Can I feed the pigeons? Please, don't. They are bulimic.

Why can't I flush the toilet-paper down the toilet? You don't want the whole Athens sewage system to collapse. [...]

Ο πρώτος οδηγός ξεκινούσε με τις *Frequently Asked Questions*, τις απορίες που έχει ένας ξένος που επισκέπτεται την Αθήνα. Ανέλαβε να του τις λύσει η Μαργαρίτα Μιχελάκου.

ΔΙΚΗ ΤΗΣ 17Ν

Ο ΚΩΣΤΑΣ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ,

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΙΩ-

ΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΙΛΗΣΕ

ΣΤΗΝ Α.Υ. ΓΙΑ ΤΗ

«ΜΗΤΕΡΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ

ΔΙΚΩΝ». ΑΝΑΦΕ-

ΡΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟΝ ΠΕ-

ΛΑΤΗ ΤΟΥ, ΛΕΕΙ ΠΩΣ

ΗΞΕΡΑΝ ΟΤΙ Η ΔΙΚΗ

«ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΚΑ-

ΤΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ 2002

ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ

ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΕΝΟ-

ΧΗΣ, ΘΑ ΗΤΑΝ ΣΑΝ

ΝΑ ΠΑΙΖΕΙΣ ΤΑΒΛΙ ΜΕ

ΠΙΑΣΜΕΝΗ ΤΗ ΜΑ-

ΝΑ». ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

Ο Μιχάλης Παπαγιαννάκης, υποψήφιος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, έγραψε στην Α.Υ.

«Όμως όλη αυτή η αναχρονιστική και αντιμεταρρυθμιστική άπνοια και αγκύλωση θα βγαίνει, ήδη βγαίνει συνεχώς μπροστά σας, μπροστά μας. [...] Κι αν κάποιοι βαρέθηκαν πια, θα τους θυμίσω το θυμόσοφο της ανανεωτικής Αριστεράς: “Σας τα ‘παμε, μας τα ‘πατε, σας τα ξαναλέμε”». ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2004

> ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 <

Η πόλη ντυμένη στα καλά της

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΜΨΗ ΣΑΝ ΦΛΑΣ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ. ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΑ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ, ΜΕΤΡΟ, ΤΕΛΕΤΕΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΚΑΙ ΛΗΞΗΣ.

Την Κυριακή το βράδυ μπήκε στο ΟΑΚΑ θριαμβευτικά το κόκκινο Ντάτσουν με τα καρπούζια και τους γύφτους. Μόνο όταν δεν αισθάνεσαι μειονεκτικά μπορείς να αστεϊεύσει με τον εαυτό σου. Η παράσταση του **Δημήτρη Παπαϊωάννου** μάς άρεσε γιατί ήταν το αντίθετο από το δημόσιο λόγο και το λόγο των Μέσων Ενημέρωσης. Δεν ήθελε να αποδείξει τίποτα. Ήθελε μόνο να δείξει την Ελλάδα. Είχε το δυσκολότερο έργο. Έπρεπε να κάνει ένα θέαμα για 5 δισ. θεατές. Σε ένα μέσο, την τηλεόραση, που ξέρει μόνο τη χρυσόσκονη, τα στρας και τα νάιλον κέφια. Και με ένα λαό, τους συμπατριώτες του, που διψά για αναγνώριση, νίκες και μεγαλεία. Δηλαδή για βλαχοεπικολυρικούς θριάμβους. Είχε να αντισταθεί στο νεοελληνικό κιτς της πατριδοκαπηλείας, του λαϊκισμού, της εθνικοφροσύνης, αλλά και στη μιζέρια της «ποιότητας», το άλλο κιτς της ψόφιας, γκρίζας, ανύπαρκτης υψηλής κουλτούρας. Η ελληνική ιστορία που διηγήθηκε ο Παπαϊωάννου με εικόνες ήταν όμορφη γιατί οι εικόνες του ξεπέρασαν την περιορισμένη αντίληψη που τα Μέσα επιβάλλουν στο κοινό. Οι εικόνες της τελετής, με τη δύναμή τους, έθεταν ερωτήσεις. Το ανάγκαζαν να σκεφτεί.

κάνουμε τους αθλητές μας καράβια, αεροπλάνα, αγάλματα, στάσεις του τραμ, όταν προσπαθούμε να κατασκευάσουμε μια ψεύτικη πραγματικότητα, αυτή της εθνικής υπεροχής, με ψεύτικα υλικά, τότε αναγκαστικά το φινάλε είναι η πανωλεθρία».

47 • 9/9/2004

Οι Αθηναίοι βλέπουν σινεμά στο Στάδιο Καραϊσκάκη. Πρέπει άμεσα να λυθεί μια παρεξήγηση. Νομίζουν πολλοί ότι θα είναι ένα στάδιο για τους οπαδούς του Ολυμπιακού και τον Σωκράτη Κόκκαλη. Ίσως δεν έχει γίνει αντιληπτό ότι το «κόκκινο γήπεδο» – «the red stadium», έλεγαν οι ξένοι επισκέπτες τον Αύγουστο – θα είναι στο εξής κάτι παραπάνω από ένα ποδοσφαιρικό γήπεδο που προσφέρεται για οπαδικές βραδιές ή καθαρά ποδοσφαιρικά απογεύματα. Το Στάδιο Καραϊσκάκη θα είναι το χειμώνα που έρχεται το νέο στέκι για ένα δίωρο γαλήνης, ισότιμο θεάτρου ή κινηματογράφου, με όλα τα σχετικά service για τους θεατές. (Ο Γιώργος Λυκουρόπουλος στο *Sport Voice*)

48 • 16/9/2003

Special άνθρωποι. Από τις 17 μέχρι τις 27/9, η Αθήνα φιλοξενεί τους 12ους Παραολυμπιακούς Αγώνες.

49 • 23/9/2004

Τα sms στη ζωή μας: «Δεν πιστεύω ότι το SMS και το e-mail είναι πιο "ψυχροί" τρόποι επικοινωνίας. Όλοι έχετε κλάψει από 160 γράμματα κάποιου ξημέρωμα Δευτέρας. Είναι όμως σίγουρα διαφορετικοί τρόποι επικοινωνίας...» γράφει ο Techie Chan - Στάθης Στασινός.

50 • 30/9/2004

Τα σκάνδαλα ανοίγουν στο ένα τηλεοπτικό παράθυρο και, μέχρι να κάνεις ζάπινγκ, στο άλλο παράθυρο μιλάνε για το επόμενο. Στα περιπτερά ο γνωστός εφημερίδες με τους τεράστιους τίτλους κραυγάζουν, δεν ξέρεις πια ποιος καταγγέλλει ποιον και για ποιο λόγο. Τα ελικόπτερα, τα εξοπλιστικά προγράμματα, οι μίζες, τα σκάνδαλα του 2004, οι φόροι κληρονομιάς που δεν πληρώθηκαν, η σύζυγος που έπαιζε στο χρηματιστήριο με την εταιρεία του προμηθευτή όπλων, ο άλλος που αγόρασε Τσερόκι, ο γ.γ. που απομακρύνθηκε για μίζες, ο γιος του ενός, η κόρη του άλλου, ο γιος του τρίτου, υπουργοί υποβάλλουν την παραίτησή τους, υπουργοί απομακρύνονται. Το χειρότερο, όπως αναγγέλλουν οι ίδιοι, τώρα αρχίζει το ματς, ακόμη δεν έχουμε δει τίποτα.

53 • 21/10/2004

«Ο παράδεισος όμως μπορούσε να περιμένει. Δίναμε πλαστό δικαιολογητικό απουσιών. Νομίζαμε ότι ακυρώναμε όλες τις υποχρεώσεις, αρκεί να γελούσαμε λίγο πιο δυνατά. Όπως και το "Φορτώ-" που έμεινε στον αέρα, οι καλύτερες στιγμές με τον Βλάσση ήταν όταν λέγαμε ψέματα στον ίδιο μας τον εαυτό ότι τελειώσαμε τη δουλειά και την κοπανούσαμε όλοι μαζί, τρεις τη νύχτα, ούτε θυμάμαι πού...». Ο Γιάννης Νένης αποχερραίνεται τον Βλάσση Μπανάσο.

54 • 28/10/2004

«Βρίσκεται εκεί, μόνιμα πλέον, στη γωνία Αγίων Ασωμάτων 22 & Διπύλου, απέναντι από τον Κεραμικό, το θαυμάσιο νεοκλασικό κτίριο που στους πέντε ορόφους του κρύβει θησαυρούς από την Ανατολή, περιμένοντας να το θαυμάσουν όσοι δεν έσπευσαν ήδη». Η Πέγκυ Κουνενάκη επισκέπτεται το Μουσείο Ισλαμικής Τέχνης-Παράρτημα του Μουσείου Μπενάκη.

55 • 4/11/2004

Μόλις κόπασε ο ντόρος των δηλώσεων που έκανε ο πρωθυπουργός κατά τη διάρκεια του περίφημου γεύματος με βουλευτές του κόμματός του, την 6η Οκτωβρίου στον «Μπαϊρακτάρη» (το αδιαμφισβήτητο Μέγαρο Μαξίμου των σουβλατζιδίκων), ο Γιάννης Κωνσταντινίδης επανέρχεται με ψυχραιμία στο περιστατικό και παρουσιάζει τα πιο «κοινοβουλιόσουβλατζιδικά» της πόλης.

61 • 16/12/2004

Ο Κάρλος Παπούλιας γίνεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Γήπεδο Καραϊσκάκη

ΚΥΡΙΑΚΗ, ΦΩΚΑ ΝΕΓΡΑ

Γύρισε η Γειτόνισσα από το spring break της στην Κορέα και μου έφερε πολλές αμπούλες τζίνγκσενγκ, τσάι με τζίνγκσενγκ, μέλι με τζίνγκσενγκ, καραμέλες με τζίνγκσενγκ και μια κρέμα με τζίνγκσενγκ, αν έχω υπερένταση αυτήν την εβδομάδα όλοι θα ξέρουμε το γιατί. Προσπαθώ να διαβάσω τις οδηγίες της κρέμας στο κουτί, είναι στα κορεατικά, καταλαβαίνω τα εξής: ένα σπίτι χωρίς πόρτα, ένας άνθρωπος με καπέλο, μια πολυθρόνα με το αμπαζούρ της, ένα κυπαρίσσι. Αντιηφαντική πρέπει να είναι.

πριν πω «όχι, τίποτα, αλλά είναι και ένα αγόρι μαζί μου και θέλαμε να φύγουμε μαζί για Σύμπ», «κλείσε» λέει εκείνη. Σε πέντε λεπτά χτυπάει το τηλέφωνο. «Από το γραφείο του υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών» λέει μια φωνή, «είστε η κόρη της κυρίας Μαρίας; Εσείς και ο αρραβωνιαστικός σας πετάτε Πέμπτη». Αχ, η αγάπη της μάνας είναι άδολη.

ΠΕΜΠΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΤΟΥ ΝΤΑΝΙΕΛ, ΓΛΥΠΤΗ ΚΕΦΑΛΩΝ

Το βράδυ έχω ραντεβού, είναι κανονισμένο μέρες, ο τύπος με έχει καπαρώσει από τη Δευτέρα, έχει πάρει τρεις να το επιβεβαιώσω, φως φανάρι, με θέλει σαν τρελός, «κοίτα να με κάνεις κούκλα» διατάσσω το μάγο του ψαλιδιού. «Κομμωτής είμαι, όχι πλαστικός» μουρμουρίζει ο σκατόψυχος.

ΠΕΜΠΗ, ΒΡΑΔΥ, ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΝΤΑΝΙΕΛ, ΚΥΝΗΓΟ ΚΕΦΑΛΩΝ

«Πόσο γρήγορα μπορείς να έρθεις στο Wunderbar; Θα μετρήσω μέχρι το ένα». Τι συμβαίνει, ρωτάει, δεν πάει καλά το ραντεβού σου; «Όχι, όχι» λέω, «μια χαρά τα πάμε με το παλικάρι. Με την γκόμενα που έφερε μαζί δεν υπάρχει επικοινωνία».

ΣΥΝ ΕΝΑ ΕΠΙΘΕΤΟ

Με παίρνει η μάνα μου από τη Μάνη, είναι overexcited, μιλάει με κοκοράκια, μετά βίας καταλαβαίνω ότι της έδειξαν σε ένα πανηγύρι έναν ό,τι πρέπει, ένα παιδί ίσαμε εκεί πάνω, «κούκλος, σου λέω, ΚΑΙ επιστήμονας», πότε θα κατέβω πριν μας τον φάνε μέσα από τα χέρια οι επιτήδειες. Πώς τον λένε, ρωτάω, γιατί είναι και μικρός ο κόσμος, τόσα καλοκαίρια στη «Studio 54» στο Γύθειο, άσε τώρα. «Εμ, Μιχελάκος λέγεται κι αυτός» μουρμουρίζει, «αλλά πολύ πολύ πολύ μακρινή συγγένεια, σχεδόν συγγενή». Τι να πω για γ' αυτή τη γυναίκα, είναι απελπισμένη, βέβαια, αλλά να κάνει το παιδί της καρέτα-καρέτα πάει πολύ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ, ΚΕΝΣΙΓΚΤΟΝ, ΛΟΝΔΙΝΟ

Έχω δει το χάρο με τα μάτια μου, είμαστε συνέχεια στο αντίθετο ρεύμα, πάμε στο υπό κατασκευή Easy Hotel για ξενάγηση στα δωμάτια, που είναι κάτι ανάμεσα σε μεγάλο ντουλάπι και μικρό ασανσέρ, αν είστε πάνω από 1,80 μ. κοιμάστε διαγωνίως χιαστί. Ο διευθυντής μάς εξηγεί ότι η διαμονή θα κοστίζει από 7 ευρώ η βραδιά, αυτή εξάλλου είναι η πολιτική του ομίλου Easy, φτηνός ύπνος χωρίς πολλά πολλά, μια φιλοσοφία που η Jenny Fun συνοψίζει στο «μπες - κοιμήσου - αϊγαμήσου».

ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Καλά που έκανα γνωριμίες σε αυτή τη παραλία γιατί τώρα βλέπω τους Scorpiions όχι από τη φυσική μου θέση, που είναι κάπου στην αρένα δίπλα στα παιδιά με τα μαύρα μακό, αλλά σταυροπόδι στην κεντρική σουίτα του Καραϊσκάκη, στο ένα χέρι ποτάκι, στο άλλο σουβλάκι, αναρωτιέμαι αν θα το καταλάβει κανείς αν κλέψω μια πετσέτα από το μπάνιο, απ' ό,τι καταλαβαίνω του έχουν ρημάξει του Προέδρου τις κόκκινες πετσέτες με το οικόσημο. Παρόλο που παρακολουθώ τη συναυλία από εκεί πάνω σαν σε Sims, παρά το ποτάκι και το σουβλάκι, έχω μπει πλήρως στο πνεύμα, κοπανιέμαι και ανεμίζω μαλλί στο «Rock You Like A Hurricane», ανάβω αναπτήρα στο «Holiday», ανατριχιάζω στο «Wings of Change», είναι η επιστροφή μου σε μια αθώα και γλυκιά περίοδο και έχω κατασυγκινηθεί που πρώτη φορά ακούω το «Still Loving You» χωρίς ένα χέρι στον κώλο.

ΤΕΤΑΡΤΗ, ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΝΕΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Πες: «Θέλω πολύ να αγοράσω το έργο σου». Μην πεις: «Αλλά έχω εικοσάρικο και δεν θα έχεις ρέστα».

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Άγχος και πανικός, δεν μπορώ με τίποτα να βρω αεροπορικό εισιτήριο, πρέπει να καταφύγω στα μεγάλα μέσα: Παίρνω τη μαμά μου τηλέφωνο. Ρε γαμώτη, αμαρτία να μείνω εδώ, μουρμουράω, «τι να κάνουμε, ας κλείνεις νωρίτερα, αλλά όλα τελευταία στιγμή, ίδια ο πατέρας σου» λέει η συνταξιούχος οικιακά μάνα καθώς τρίβει μια κατσαρόλα. Αφήνω έναν αναστεναγμό

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΑΠΛΑ ΜΙΑ ΣΤΗΛΗ.

Το «Τι γυρεύω εδώ» της Μαρ-γαρίτας Μιχελάκου ήταν ό,τι ο Τσάτουιν για την ταξιδιωτική λογοτεχνία. Μοντέρνα δημοσιογραφία, μπιτάτο κείμενο, ισοπεδωτικό χιούμορ, ο γύρος του κόσμου σε μία σελίδα. Πολλοί προσπάθησαν να γίνουν Μιχελάκου στη θέση της Μιχελάκου. Κανείς δεν το κατάφερε.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΙΔΕΑ

Η Ξενάκη λέει ότι πρέπει να τρώμε όλες τις ομάδες τροφών, αλλά σε μικρή δόση. Χτες έτρωγε ένα παγωτό. «Σε ποια ομάδα είναι αυτό;» τη ρωτάω. «Στην καταπληκτική» απαντάει.

ΤΕΤΑΡΤΗ, ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΝΕΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Πες: «Θέλω πολύ να αγοράσω το έργο σου». Μην πεις: «Αλλά έχω εικοσάρικο και δεν θα έχεις ρέστα».

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Άγχος και πανικός, δεν μπορώ με τίποτα να βρω αεροπορικό εισιτήριο, πρέπει να καταφύγω στα μεγάλα μέσα: Παίρνω τη μαμά μου τηλέφωνο. Ρε γαμώτη, αμαρτία να μείνω εδώ, μουρμουράω, «τι να κάνουμε, ας κλείνεις νωρίτερα, αλλά όλα τελευταία στιγμή, ίδια ο πατέρας σου» λέει η συνταξιούχος οικιακά μάνα καθώς τρίβει μια κατσαρόλα. Αφήνω έναν αναστεναγμό

Όθωνος & Φιλελλήνων «Σε αντίθεση με τον άλλο Γερμανό Όθωνα, ο Ότο Ρεχάγκελ ήρθε στην Ελλάδα με ξεφωνητά και θα φύγει για την Πορτογαλία και τα τελικά του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος ανάμεσα σε επευφημίες. Γιατί, ακολουθώντας το ξερό του το κεφάλι και με βουλωμένα τα αυτιά του στους 100 συμβούλους και 1.000 δημοσιογράφους που του έδιναν πολύτιμες συμβουλές, διατήρησε την ομάδα που ήθελε και προκρίθηκε στα τελικά». Ο Αντώνης Πανούτσος γράφει για τον Ότο Ρεχάγκελ στη στήλη του PA-SPORT

ΦΩΤΟ: ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΡΗ

ΟΙ ΝΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Του ΦΩΤΗ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Θα τον στενοχωρήσω τον Άγιο, αλλά το πρωτάθλημα δεν το πήρε η ορθόδοξη χώρα της Ευρώπης. Το πήρε ο Χαριστέας. Ψέματα είναι επίσης ότι ο Έλληνας όταν θέλει μπορεί. Ούτε ο Έλληνας ούτε κανέναν άλλος. Δεν αρκεί να θέλεις. Οί Έλληνες παίκτες δεν ήθελαν απλώς να γίνουν πρωταθλητές. Όλοι θέλουν. Πρώτα ήξερε και μπορούσε ο Ζαγοράκης να περνάει την μπάλα πάνω από τον Λιζαραζού και να τον βγάζει αράουτ, και μετά ήθελε να γίνει πρωταθλητής. Αν δεν ήξερε, όσο και να ήθελε δεν έφτανε. Κέρδισε η ελληνική ψυχή; Ψυχή έχουν και οι άλλοι λαοί. Και τις ίδιες ψυχάρες είχαμε όταν τρώγαμε εφτάρες. Τότε δεν ήμαστε Έλληνες; Όταν σε αυτή τη χώρα συμβαίνει κάτι μεγάλο, κάτι που ξεπερνάει τα συνηθισμένα μέτρα, συμβαίνει πρώτα με μια εσωτερική νίκη, νίκη εναντίον της κακομοιριάς και της μιζέριας. Η Εθνική ομάδα κέρδισε το Κύπελλο στην Πορτογαλία ακριβώς γιατί ξέφυγε από όλα αυτά που γιόρταζαν αυτές τις μέρες. Από το ανύπαρκτο πρωτάθλημα με τους προέδρους υπόδικους του κοινού ποινικού δικαίου, τα λαμόγια που με κρατικές ευλογίες θησαυρίζουν, τους παράγοντες-κομματικούς υπαλλήλους, τους ανύπαρκτους φιλάθλους, τους χούλιγκαν-ιδιωτικούς στρατούς. Ξέφυγε κυρίως από την ελληνική ιδεολογία της μειονεξίας, από το σύνδρομο του Καραγκιόζη που ονειρεύεται τον εαυτό του Μεγαλέξανδρο και θέλει να γίνει, έτσι, επειδή είναι Έλληνας. Όταν ο Έλληνας είναι ενωμένος επιτυγχάνει θαύματα. Σώπα. Όταν είναι οι άλλοι ενωμένοι δεν επιτυγχάνουν; Το μέτωπο της καθυστέρησης επευφημεί τους Έλληνες παίκτες, τους αναγορεύει σε ήρωες για να τους εξαφανίσει, για να κρύψει την εξήγηση της επιτυχίας τους. Ξεχνιέται ότι ο Ρεχάγκελ έφτιαξε μια ομάδα πετώντας έξω την παρέα του φραπέ, τους παίκτες που επέβαλλαν οι πρόεδροι. Ότι άδειασε τα αποδυτήρια από τους παράγοντες. Ότι διάλεξε τα καλύτερα και πιο προκισμένα παιδιά, αυτά που έφυγαν για να βρουν καλύτερη τύχη σε άλλες χώρες, αυτά που δεν ήθελε ο Παναθηναϊκός και τους απλήρωτους της χρεοκοπημένης ΑΕΚ. Ότι τους έμαθε πως το ποδόσφαιρο είναι κυρίως mind game. Η Ελλάδα νίκησε γιατί ήταν καλύτερη όχι στον ηρωισμό αλλά στη στρατηγική. Ήταν καλύτερη γιατί ο Τσιάρτας σημαδεύει με κλειστά μάτια το πρώτο δοκάρι, γιατί ο Σεϊταρίδης είναι ίσως το καλύτερο δεξιό μπακ της Ευρώπης, γιατί ο Νικοπολίδης ξέρει πάντα από την τροχιά της μπάλας πού θα καταλήξει. Συμβαίνουν αυτά γιατί δούλεψαν, γιατί έχουν ταλέντο, γιατί ξέφυγαν από την αυτάρεσκη μετριότητα, τη βαρύγδουπη αδράνεια, τη συνωμοσία της μιζέριας. Επειδή συνέβησαν όλα αυτά εκείνοι κέρδισαν ένα Ευρωπαϊκό Κύπελλο και ο κόσμος όλος γιορτάζει. Γιορτάζει στους δρόμους όχι μόνο επειδή νικήσαμε, αλλά επειδή παίξαμε και μπάλα. Επειδή το ευχαριστηθήκαμε. Επειδή νίκησαν κόντρα στην κακομοιριά, κόντρα στην καθυστέρηση. Τα πανηγύρια της νύχτας δεν είναι καθωσπρέπει, δεν περιλαμβάνουν δεκάρικούς λόγους, παπαδίστικες παραινέσεις, εξέδρες επισήμων. Την ίδια ώρα που η ελληνική μιζέρια προσπαθεί να ακυρώσει, να φέρει στα μέτρα της τις νίκες, να κάνει την Ελλάδα Ιράν του Χομείνι, να βρει το επόμενο λαμόγιο για να συνεχιστεί το φαγοπότι στην ΑΕΚ, να περιφρουρήσει την ιδεολογία της ανάδελφης, ανίκανης, αυτάρεσκης φυλής, η άλλη Ελλάδα, νέα, δυναμική, σίγουρη για τον εαυτό της, παίζει μπάλα, τραγουδάει, χορεύει στους δρόμους, γιουχάρει στο Καλλιμάρμαρο τις εθνικές παραινέσεις και αυθάδης φωνάζει, σήκωσέ το το γαμημένο! 8/7/2004

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ

Φέτος που μετακόμισα παραλίγο να τις πετάξω τις εφημερίδες. Όχι γιατί πιάνουν σκόνη και χώρο, αλλά γιατί σπκώνουν μια άλλη σκόνη ενός αλλιώςτικού χώρου, των ημερών που η Αθήνα ήταν το διαστημικό μου πάρκινγκ. Από δω εκτοξευόμουν για να ψαχτώ στο γαλαξία κι εδώ προσεδαιζόμουν ξανά – ομαλά ή ανώμαλα, δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ότι δέκα χρόνια πριν τη γούσταρα πάρα πολύ αυτή την πόλη, φθινόπωρο-χειμώνα στις γαζιές της Παντείου και στα διαβρολεμένα κορναρίσματα της Πειραιώς μες στη βροχή, άνοιξη στις νερατζιές της Κωνσταντινουπόλεως, καλοκαίρι στον καύσωνα που άχνιζαν οι πηγμένοι δρόμοι, με τα αφόρητα βουτά του κλιματιστικού και τα νυχτολούλουδα του πατρικού, ψννόμενουν τρελά, ήθελα να γράφω γι' αυτήν κείμενα και στίχους, ένα βιβλίο κάποτε, ένα σίριαλ ίσως, οτιδήποτε. Δέκα χρόνια πριν, ξεκινούσαμε την ATHENS VOICE, ψάναμε τίτλους για τις στήλες μας («Μίλα μου βρώμικα» μήπως είναι κάπως ακραίο; Όχι καλό είναι), τηλεφωνήμασταν μέσα στη νύχτα, έφρευαν τα παιδιά με τα παπάκια άρον-άρον για τη διανομή Τετάρτη βράδυ κι εμείς σκάγαμε αν θα προλάβουν να είναι παντού ως το πρωί. Μετά ήρθε το φορτηγάκι. Κόκκινο με μαύρα γράμματα, εννοείται. Και μετά οι γκραφιτάδες πάνω στα σκέιτ γέμισαν τους τοίχους της Αθήνας με το λογότυπο, άρχισαν οι σιναυλιές, οι εκθέσεις, τα πάρτι στο μουσείο Μπενάκη. Κι άρχισε και για μένα η μεγαλύτερη σχέση που έκανα μέχρι σήμερα, 10 χρόνια κομμάτια που λέει κι ο Σαββόπουλος, η μεγαλύτερη σχέση σταθερής παρουσίας στη ζωή μου και στη ζωή της πόλης και στη ζωή της εφημερίδας αυτής που βγήκε χωρίς λεφτά, «απερίσκεπτα», όπως μουρμούριζαν κάποιοι, με βασικό όχημα τη μανία να πάμε παρακάτω, να στηρίζουμε την τρελή ιδέα του Γεωργελέ με την τρελή δική μας αδρεναλίνη και να εκτοξευτούμε. Και το «Μίλα μου βρώμικα» είναι επίσης το μοναδικό project «σχέσης» που κύλησε αδιάκοπα, όπως πρέπει να κυλήσει μια σχέση για να κρατήσει πολύ. Χωρίς δράματα, ασυγχώρητες φρικες, χωρισμούς κι επανασυνδέσεις του τρόμου, με μόνιμο φλερτ μέσα και στον καβγά μας.

Ειλικρινά δεν ξέρω πότε έπαψα να εκτοξεύομαι. Ίσως τη στιγμή που ένιωσα ότι στη ράστα Κυψέλη της Μαργαρίτας Μιχελάκου κάτι παίζει, μυρίζει μπαρούτι, τη στιγμή εκείνη που άρχισε ολόκληρη η πόλη να μυρίζει αίμα και απειλή και φασισμό και έβλεπα ανθρώπους να χώνονται στους σκουπιδοτενεκέδες για να βρουν τίποτα να φάνε ή κάτι να πουλήσουν για να φάνε και στην Πανεπιστημίου μια μέρα είδα άλλους τρεις με κρεμασμένο ένα χαρτόνι στο λαιμό που έγραφε «πεινάω». Κλείστηκε για καιρό σπίτι, δεν ήθελα σχέσεις πια μ' αυτή την πόλη, φορούσε όλα αυτά τα χρόνια ψευδή μανδύα κι από κάτω ούτε καν βρακί, κι εγώ είμαι ένας μαλάκας και μισός που ρομαντάρει ακόμα κι έξω από τα ενεχυροδανειστήρια.

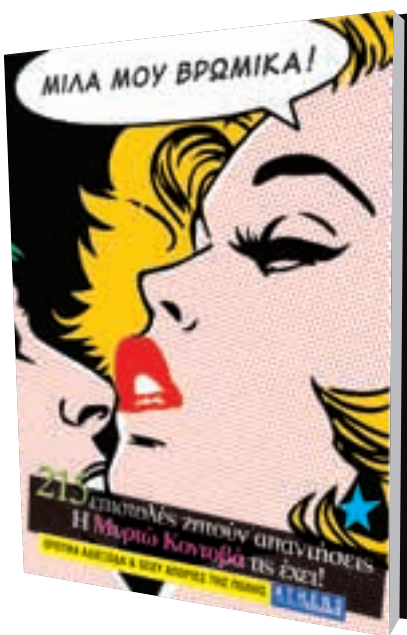
Λένε πως «η ζωή θέλει να ζήσει». Και η πόλη το ίδιο. Και σιγά-σιγά μου περνάει η απογοήτευση κι ο θυμός, είναι η πρώτη μεγάλη μας κρίση σε αυτή τη σχέση και το ξέρω, όπως ξέρω και την αθεράπευτη παρελθοντολαγνεία μου, χαίρω πολύ, Αιγόκερως με ωροσκόπο ψάρι, τι καλύτερο μπορείς να περιμένεις, ας πορευτεί ο καθένας με το κουσούρι του. Έχω πιστωθεί με μια ζωή ολόκληρη στο κέντρο, αλλά και με μια ζωή παράπλευρη με την Αθήνα και με την ATHENS VOICE, έχουμε αγαπηθεί κι έχουμε τσακωθεί με τη Σταυρούλα, τον Φώτη, τον Νένη, τη Μαργαρίτα και αρκετούς άλλους, έχουμε βαρύ φάκελο παρελθόντος, βουτήξαμε μαζί στη θάλασσα, παρακολουθήσαμε αγώνες της Εθνικής, τσιρίξαμε, ήπιαμε στο Guru, φάγαμε στο Pak Indian, χορέψαμε ντίσκο στη Boom Boom, γκομενίσαμε σε σιναυλιές, κοιμηθήκαμε σε κοντινά κρεβάτια, αλληλοθαυμαστήκαμε, αλληλοπληγώθηκαμε και μετά χαθήκαμε για καιρό και ξαναβρεθήκαμε με τα ίδια υποκοριστικά που φωνάζουμε ο ένας τον άλλο και όλο αυτό είναι περιουσία και δεν την πετάς έτσι για πλάκα την περιουσία σου στα σκουπίδια. -Μ.Κ.

Η ιστορία μιας στήλης
 Το «κόλπο» στήθηκε σε μια προκίμια, τέλος καλοκαιριού, Αύγουστος 2003. Δέκα χρόνια μετά, η πιο φάνηκη στήλη του ελληνικού τύπου που δημοσιεύεται ανελλιπώς από το πρώτο τεύχος της εφημερίδας, κάνει απολογισμό: Έγινε βιβλίο, έκανε πάρτι, έγινε σίριαλ και δέχτηκε πολλά, παρά πολλά, άπειρα γράμματα. Ναι, η πόλη συνεχίζει να στέλνει γράμματα.

Πώς στήθηκε το «κόλπο»

Η εκδοχή του Φώτη Γεωργελέ

«...Όταν μου λένε ότι διαβάζουν την ATHENS VOICE ανάποδα, από το “Μίλα μου βρώμικα”, χαίρομαι. Γιατί το είχα φανταστεί όλο το έργο, με λεπτομέρειες, από την αρχή μέχρι σήμερα, που η πιο τρυφερά βρώμικη στήλη της ATHENS VOICE, η πιο αγαπημένη της πόλης, κυκλοφορεί σε βιβλίο. Το τι θα ακολουθήσει το ήξερα, το δύσκολο ήταν να πείσω τη Μυρτώ. Απαντούν οι σοβαρές δημοσιογράφοι και συγγραφείς και στιχουργοί του έντεχνου σε ερωτικά γράμματα; Με κοιτάζε με τρόμο. Εγώ δεν καταλάβαινα πού είναι το πρόβλημα... Εκείνο το καλοκαίρι, όταν σκεφτόμουν την ATHENS VOICE, δεν σκεφτόμουν έντυπο, σκεφτόμουν πόλη, την Αθήνα... Έκλεβα εικόνες και φανταζόμουν σελίδες. Κάποια που χορεύει επάνω στο τραπέζι στον Ρέμο και συγκεντρώνει τους πόθους μιας ολόκληρης αίθουσας. Φιλιά στις αποβάθρες του μετρό. Δακρυσιμένα μάτια σε μια στάση λεωφορείου. Ένα χαστούκι – παράτα με στη Σκουφά... Η πόλη είναι οι άνθρωποι που τη ζουν. Οι πόθοι και οι επιθυμίες είναι τα καύσιμα της ζωής μας. Τη νύχτα στο κρεβάτι ανάσκελα, σβηστό φως, ορθάνοιχτα μάτια, μετέφραζα τη ζωή που είχα δει σε σελίδες. Μόλις ξημέρωνε, άπνους, ξέχναγα επιθυμίες, πόθους, νύχτες, σελίδες, άνοιγα πόρτες τραπέζων, έμπαινα σε εργοστάσια, μέτραγα χαρτιά, τυπογραφικά... ούτε εταιρεία δεν είχαμε προλάβει να κάνουμε ακόμα, υπέγραφα επαγγελματικές μισθώσεις, δωδεκαετής διάρκειας, επιταγές. Δεν προλάβαινα πια ούτε να μετρήσω, μόνο υπέγραφα. Σε ένα μήνα η Α.Β. ήταν έτοιμη. Είχε μείνει μόνο η Μυρτώ. Βράδυ στο Mayo, τζιν τόνικ. Πολλά τζιν τόνικ. Ξανά απ' την αρχή. Μα δεν θα μοιάζει με αυτό που κάνουν τα γυναικεία περιοδικά; Δεν θα μοιάζει. Μα δεν θα είμαι σαν τον Ασκητή; Δεν θα είσαι. Μα θα μου στέλνουν γράμματα; Χιλιάδες. Κι ο μπαμπάς μου; Θα είναι περήφανος. Η πόλη θα αναστενάζει, θα ποθεί και θα βουρκώνει, θα μουντζουρώνει σελίδες τις νύχτες και το πρωί θα τις στέλνει στο “Μίλα μου βρώμικα”, μια ολόκληρη πόλη θα επικοινωνεί μεταξύ της και θα μοιράζεται τις επιθυμίες της μαζί μας, μπορείς να σκεφτείς τίποτα καλύτερο απ' αυτό; Δηλαδή, θα γίνει χαμός; ρωτάει δειλά ενώ τα έντρομα μάτια της σιγά-σιγά αρχίζουν να λάμπουν σατανικά. Κόλαση, απαντάω με σιγουριά. Και η ATHENS VOICE θα βγει και θα σκίσει; Εννοείται, απαντάω ξανά με περισσότερη σιγουριά, αποφασιστικός, ήρεμος και καθησυχαστικός, γιατί έτσι αρέσουν οι άντρες στη Μυρτώ. Απαπαπα, γέρνει πάλι πίσω στην καρέκλα, δεν θα χάσω εγώ το φίλο μου, να γίνει σαν κι αυτούς με το χοντρό σβέρκο και τα πούρα που κοροϊδεύουμε... Νιώθω το τζιν να γλιστράει απ' το χέρι μου, σκέφτομαι τις επιταγές, τις ξαφνικές κρίσεις πανικού, τον Τειρεσία, ρε Μυρτώ, λέω με φωνή που δυναμώνει επικίνδυνα, σ' αυτή τη φάση της ζωής μας, το μόνο, το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουμε, είναι το πώς θα διαχειριστούμε την Επιτυχία; Τι άλλο; μου απαντάει με απορία. Όταν την αφήνω σπίτι και ανεβαίνω τη Συγγρού γελάω μόνος μου στο αυτοκίνητο, στα φανάρια με κοιτάνε περιέργα. Πολύ σωστά, λέω γελώντας. Τι άλλο; Η συντακτική ομάδα φρενοκομείο είναι πάλι εδώ. Σχεδιάζω τρόπους να την εκδικηθώ, θα της γράφω κάθε βδομάδα γράμματα με ψευδώνυμο, γράμματα σκληρά, βρώμικα, που θα την κάνουν να μην ξέρει τι θα πει. Της έγραψα μόνο ένα. Δεν μου απάντησε». ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

Το βιβλίο

Ένα χρόνο μετά τη δημοσίευση της πρώτης στήλης, το «Μίλα μου βρώμικα» βγαίνει σε βιβλίο με εξώφυλλο σχεδιασμένο από τον Φώτη Πεκληβανίδη (μια εικόνα «συγκρατημένου» πάθους εμπνευσμένη από ένα έργο του Howard Chaykin) από τις εκδόσεις ATHENS VOICE Books.

«Σήμερα πλέον που όλα τελείωσαν, θα ήμουν αγνώμων αν δεν ευχαριστούσα από καρδιάς εσάς, το ευρύ αναγνωστικό κοινό. Χωρίς τις πολύτιμες επιστολές

σας, δεν θα υπήρχε τίποτα. Τέλος, θα ήθελα να εκφράσω βαθιά ικανοποίηση για το γεγονός ότι κανείς δε γαμεί σ' αυτήν εδώ την πόλη. Σε αντίθετη περίπτωση, η στήλη μου θα έφερε τον τίτλο “Διανυκτερεύοντα Φαρμακεία”, “Πιάτσες ταξί” ή “Μεγάλες πίστες”».

Μ.Κ. (ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΛΟΓΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ), ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

Η εκδοχή της Μυρτώς Κοντοβά

«Λέω να κόψω το μουστάκι» είπε σε μια στιγμή ο Φώτης, Γουστάρω, να το κόψεις. «Θα βγούμε τελικά τον Νοέμβριο» ξανάπε. Ωχ, Σκορπιός θα 'ναι η ATHENS VOICE! «Θα κάνεις τη στήλη;» Φυσικά και θα την κάνω, έχω πει εγώ ποτέ όχι σε γοπτευτικό άντρα; Το κόλπο στήθηκε σε μια προκυμαία, τέλος καλοκαιριού, Αύγουστος 2003. Αγκαζέ. Αεράκι. Αλλά λέω, βρε παιδί μου, μην εκτεθούμε, μη δεν κάτσει και φάμε κάνα πακέτο — «έχε μου εμπιστοσύνη, θα γίνει πανδαιμόνιο». Και έγινε. Τόσο πανδαιμόνιο, που 2 μήνες μετά την κυκλοφορία της A.V. μια μέρα τηλεφώνησε ο μπαμπάς μου με τρεμούλα στη φωνή. «Παιδί μου, κάτι φίλοι μου είπαν ότι μια Μυρτώ Κοντοβά γράφει κάτι πορνογραφήματα σε μια εφημερίδα. Δεν είσαι εσύ, ε;» Καλέ, εγώ είμαι, αυτοπροσώπως. «Και γιατί, παιδί μου, δεν έλεγες ότι έχεις τόσο ανάγκη για δουλειά;» Ε, η δημοσιογραφία περνάει ζόρια, μπαμπάκο, ωστόσο μη με κρίνεις σκληρά, δεν ξεχνώ Καρκαβίτσα, δε λησιμονώ Λουντέμη, είμαι πάντα η κορούλα σου. Κι άκου να σου πω, δε θα μου πεις εμένα το «Μίλα μου Βρώμικα» πορνογράφημα! «Και δε μου λες, παιδί μου, δεν ντράπηκες να τη βγάλεις τη στήλη Μίλα μου Βρώμικα; Γιατί την είπες έτσι;» Διότι «Το μετέωρο βήμα του πελαργού» μου το 'χε προλάβει ο Αγγελόπουλος, το «Κράτος και Επανάσταση» έχει το κόπι ράιτ η οικογένεια Λένιν και το «Μπορώ» η Άννα Δρούζα...» ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

Το πάρτι στο Club 22

Την έκδοση του βιβλίου ακολουθεί ένα τρελό πάρτι στο ιστορικό Club 22 της Βουλιαγμένης.

«Τη θυμάμαι εκείνη τη βραδιά, λίγο σαν πραγματικότητα και λίγο σα να πήγα στο σινεμά και να είδα ένα έργο. Θυμάμαι καλά όλους που ήρθαν, τους φίλους μου της Τζίας και της Αθήνας και όλο αυτό τον κόσμο που δεν ήξερα πώς είναι τα πρόσωπά τους αλλά ήξερα πώς είναι τα προσωπικά τους — ένας κόσμος γνωστός και άγνωστος μαζί, που διαβάζει τη στήλη μου, στέλνει γράμματα, mail, κάρτες, πώς χώρισαν, πώς ερωτεύτηκαν, τις μικρές στιγμές απελπισίας, την πίστη, την αγωνία! και με ρωτάνε για όλα αυτά λες και ξέρω, τι παράξενο πράγμα... Ένας κόσμος που με «περιέχει», που ένα βράδυ Τετάρτης βάζει το τζιν του κι έρχεται στο πάρτι μου για να με συναντήσει και να μου πει «εγώ είμαι που σου είχα γράψει εκείνο. Γιατί δεν απάντησες ποτέ;»»

Μ.Κ. ΜΑΪΟΣ 2006

«Υπέροχα πλάσματα» στον Alpha

Το 2007 αρχίζει το σίριαλ της Μυρτώς, «Υπέροχα πλάσματα», και γίνεται αμέσως η πιο επιτυχημένη σειρά εκείνης της σεζόν. Σ' ένα από τα επεισόδια, η Μυρτώ βάζει τον Γιώργο Πυρπασόπουλο να έρχεται στα γραφεία της A.V. για να προτείνει άρθρα. Τα γυρίσματα γίνονται στα γραφεία μας και είναι επεισοδιακά.

«Μίλα μου Βρώμικα» στο Mega

Έξι χρόνια μετά την πρώτη δημοσιευμένη στήλη της, τον Οκτώβριο του 2009, η Μυρτώ γράφει το τηλεοπτικό «Μίλα μου βρώμικα». «Τίτλος «αυθάδης» και αναγνωρίσιμος, συνδεδεμένος με τη στήλη μου κι εμένα, αγαπημένη ατάκα φίλων από τα 90s» εξηγεί η ίδια.

63 • 13/1/2005

«Μετά την εφηβεία έχεις 20 χρόνια να σκοτώσεις τον εαυτό σου. Αν τα γαμήσεις, τότε πρέπει να βρεις κάτι να κάνεις!» Ο Irvine Welsh έρχεται στην Αθήνα και μιλάει στην Αγγελική Μπιρμπίλη.

64 • 20/1/2005

Η Γιάννα Αγγελοπούλου εκδηλώνει την πρόθεσή της να ελέγξει το «Εθνος». Το deal της δεκαετίας που έκανε άνω-κάτω την αγορά επιφύλαξε έντονες συγκινήσεις στους λάτρεις του επενδυτικού θρίλερ. Όμως οι διαπραγματεύσεις Μπόμπολα - Αγγελόπουλου διακόπηκαν. Έτσι ανεξήγητα.

67 • 10/2/2005

Σώσον, Κύριε, τον λαόν Σου. Μορφή χιονοστιβάδας παίρνουν οι αποκαλύψεις για σκάνδαλα στο χώρο της Εκκλησίας.

68 • 17/2/2005

Απογραφή α λα ελληνικά. Ο Ευτύχης Παλλήκαρης σχολιάζει: «Ο Γ. Αλοφροσκούφης την πρότεινε, ο Κ. Καραμανλής την αποδέχτηκε ενθουσιωδώς. Η Ελλάδα μέσω απογραφής θα χρησιμεύει πλέον ως παράδειγμα προς αποφυγήν, με τα οικονομικά μεγέθη της στο κόκκινο και με τον κωδικό "άρθρο 104, παράγραφος 7" στο μπράτσο. Την ίδια εποχή: Ο Προαστιακός μπήκε στη ζωή μας. Και ο Ηλιάς Ψηνάκης μπήκε χειρουργείο για πλαστική προσώπου με χορηγία TIM».

69 • 24/2/2005

Μετρό. Εθνικά υπερήφανοι δεν συνηθίζουμε να νιώθουμε συχνά. Ωστόσο, αν υπάρχει ένα μέσο μεταφοράς που εμπνέει το ευγενές συναίσθημα, αυτό είναι το μετρό, που είναι γρήγορο, ακριβές, άψογα οργανωμένο, τεχνολογικά εξελιγμένο και δεν επιβαρύνει το κυκλοφοριακό. Το μετρό μπήκε στην καθημερινότητά μας από την πρώτη στιγμή.

Αττική Οδός

Κωνσταντίνος
Γιάνναρης

Χαρίλαος Φλωράκης

70 • 3/3/2005

Ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης δίνει στην Α.Υ. της σημειώσεις του για την ταινία «Ομπρος».

73 • 24/3/2005

Η Αττική οδός και οι άλλες μεγάλες αρτηρίες που συνδέονται μαζί της αλλάζουν τον τρόπο που κυκλοφορούμε και ταυτόχρονα ανοίγουν το δρόμο για μια Αττική - Αθήνα μεγάλων μεγεθών.

81 • 19/5/2005

Σκηνή 2η: Αναρχικός με κινητό περιφέρεται ανάμεσα στους πολίτες της αίθουσας και ενημερώνει τους απ' έξω φωνάζοντας: «Ο Βενιζέλος σου λέω... Κι ο Βερελής... Α, κι ο Βούγιας! Όχι ο Κούγιας, ρε, ο Βούγιας».

Σκηνή 7η: Συμπαθέστατος, κάπως ευτραφής αναρχικός φέρνει μέσα μερικές μικρές φιάλες νερού και τις μοιράζει σε κάποιους που διψάνε. Δέχεται φραστική επίθεση από τους «σκληρούς» συντρόφους του: «Τι δίνεις νερό, ρε, σ' αυτούς;» «Γιατί, ρε παιδιά, αυτοί δεν είναι άνθρωποι;» «Όχι, ρε, δεν είναι!» «Εντάξει, ρε παιδιά, αλλά και στα φυτά ρίχνουμε λίγο νερό για να μη μαραθούν!»

Ο αυτόπτης «όμπρος» Σπύρος Βούγιας περιγράφει σκηνή-σκηνή την εμπειρία που έζησε μαζί με άλλους 200 ανθρώπους στο αμφιθέατρο του Πολυτεχνείου το βράδυ της 10ης Μαΐου και σχολιάζει το πανεπιστημιακό άσυλο.

83 • 2/6/2005

Πεθαίνει ο Χαρίλαος Φλωράκης. «Τον φαντάζομαι σε ένα ξύλινο τραπέζι στο βουνό να κόβει ένα λάχανο στα τέσσερα, ύστερα στα οκτώ και να το μοιράζει στους συντρόφους. Μετά να πίνουν όλοι μαζί για να τους κάψει η ρακή, συγκινημένοι από το κοινό τους όραμα. Η δική μου εποχή ήταν το ακριβώς αντίθετο. Καμιά σκέψη δεν είχε διάρκεια, κανένας αγώνας δεν ήταν εξαρχής δικαίωμένος, κανένας φόβος δεν ήταν για πέταμα. Κοίτα όμως ένα παράξενο πράγμα. Ενώ ο μαρξισμός-λενινισμός, αυτή η εμβληματική ιδεολογία που χαρακτήρισε τον 20ό αιώνα και μνημονεύεται στη διαθήκη του δυνατού και εν

Η FABRICA ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΜΑΖΙ ΜΑΣ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Α.Υ.
«ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ, ΦΟΒΟΥΜΕΝΕΣ ΤΗΝ ΑΠΕΛΑΣΗ, ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΤΟ ΝΕΟΓΕΝΗΤΟ ΜΩΡΟ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΑΦΟΥ ΤΟΥ ΕΧΟΥΝ ΖΗΤΗΣΕΙ ΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΝΕ ΣΤΗΝ ΤΟΥΑΛΕΤΑ»

Αισθάνομαι λίγο σαν να μην έχω παιδική ηλικία. Σαν να μεγάλωσε στο Λουτράκι ένα άλλο παιδί και εγώ να γεννηθήκα χωρίς οικογένεια στην εφηβική μου γκαρσονιέρα στη Ζωδόχου Πηγής. Αναλύομαι σε δάκρυα όταν λέει ο Σαββόπουλος «είδα τους φίλους, τα πρόσωπα όλα, την Ιπποκράτους, τη θάλασσα μακριά». Αυτές οι κατφόρες προς την Πανεπιστημίου, την Ιπποκράτους, τη Μαυρομιχάλη, τη Χαριλάου Τρικούπη, τη Ζωδόχου Πηγής. Αυτές είναι η πατρίδα μου. Κι αυτά τα μποτιλιαρισμένα αυτοκίνητα που τις ανηφορίζουν και τις κατφορίζουν είναι το αίμα της καρδιάς μου. **Μιχάλης Ρέππας**

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

Αδελφή εφημερίδα**«Salt Lake City Weekly»**

Ανέβηκε μια μέρα στα γραφεία μας χαρούμενος, John Saltas

συστήθηκε, εκδότης της free press εφημερίδας του Salt Lake City. Άνοιξε στην ταυ-

τότητα της εφημερί-

δας και με περηφάνια έβαζε κύκλους σε

κάθε ελληνικό όνομα. Την αδελφή εφημε-

ρίδα της πόλης αυτής βγάζουν Έλληνες, και η ATHENS VOICE τους

χαιρετάει.

> ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ <

Lifting ΣΤΙΣ Πλατείες

ΟΜΟΝΟΙΑ Ένα σχέδιο βραβεύθηκε, υλοποιήθηκε στο περίπου και για πολλούς απέτυχε καθ' ολοκληρία. «Το κέντρο της πόλης δεν μπορεί παρά να είναι η δεξαμενή υποδοχής των κοινωνικών προβλημάτων που η ίδια η κοινωνία μας δημιουργήσε και μεταθέτει στο κέντρο της μητρόπολης» μας λέει ο **Θανάσης Μουτσόπουλος**.

ΚΟΛΩΝΑΚΙ Ο Δημήτρης και η Σουζάνα Αντονακάκη αλλάζουν την ιστορική πλατεία. Σε πολλούς αρέσει αλλά κάποιοι παλιοί κάτοικοι ακούγονται «ανήσυχτοι». Ο **Ζάχος Χατζηφωτίου** δηλώνει στην Α.Υ.: «Τι τους πείραζε η γραφική πλατεΐτσα και την άλλαξαν; Τι μίσος και τι μανία καταστροφής τους έχει κυριεύσει όλους; Δεν καταλαβαίνω. Ποιος τα εγκρίνει, ποιος είναι υπεύθυνος για αυτά τα αίσχη; Δεν θα λογοδοτήσει κανείς γι' αυτά τα εγκλήματα;» ΙΟΥΛΙΟΣ 2004

Burn, MOTHERFUCKERS, burn!

Λοιπόν. Συγχαρητήρια, μπράβο,

τι ωραία που γράφετε, ευτυχώς που έχουμε εσάς να πορευόμαστε στη ζωή κτλ. ΑΛΛΑ: Σήμερα έκανα μια ολόκληρη γαμημένη ώρα από την Άνω Κυψέλη στη Βικτώρια με το αυτοκίνητο για να πάρω τη γαμημένη ATHENS VOICE. Ε, όχι, ρε φίλε! Ε, όχι! Είπαμε. Να γινόμαστε μαλάκες συνέχεια, αλλά όχι και για σας! Και μη μου πείτε τη μαλακία να γίνω συνδρομητής, γιατί τότε είναι που θα πρέπει να βάλω ένα τρίγωνο καπέλο με την ένδειξη «κορόιδο». Δεν μπορούν άλλοι να την έχουν κάτω από τη μύτη τους ό,τι ώρα θέλουν και άλλοι να κάνουν δυο ώρες δρόμο! Τι είμαστε εμείς εδώ; Ανατολικό μπλοκ; Να βάλετε περισσότερα σταντ και να τα γεμίσετε πιο συχνά. Όπως το γαμομπουκαλάκι που έχετε στο μπάνιο με το γαμοσαπούνι για τα χέρια. Όταν αδειάζει, δεν το γαμογεμίζετε; Έτσι και τα γαμημένα σταντ. Ξαναγεμίζετε τα. Και βάλτε και σε περισσότερα μέρη να τη βρίσκουμε τη γαμοεφημερίδα, γαμώ την κοινωνία μου, γαμώ την Αθήνα, γαμώ τους Ολυμπιακούς, γαμώ τις εξετάσεις που δίνουμε, γαμώ τα πάντα!

Στο γαμημένο Everest στην Αγίου Μελετίου και Πατνσιών γιατί δεν έχει καν σταντ; Στη Φωκίωνος ή στην πλατεία Κυψέλης γιατί δεν έχει ούτε ένα γαμημένο μπουρδελο-σταντ πουθενά; Τη σνομπάρετε; Είναι μπανάλ η Φωκίωνος; Δεν έχει τρέντι φατσούλες; Σκατά να φράτε. Και στην τελική, αν είναι μπαναλαρία και φτυσμένη, εκεί είναι που πρέπει να βάλεις τη γαμοεφημερίδα σου αν θες να ανοίξει τα στραβά του ο βλάχουρας και να γαμοδιαβάσει κάτι ωραίο. Αλλά για την ηλικία σας καλή κι η μαλακία σας! Θα μου πείτε τώρα «κάνουμε σκληρή δουλειά, και από τα ξημερώματα μοιράζουμε εφημερίδες και πληρωνόμαστε από τις διαφημίσεις, και δεν πληρωνόμαστε καν, και μας γαμάνε για να γράψουμε αυτές τις αράδες» – σιγά, μάγκες, θα κλάψω! Τι να πούνε οι άνθρωποι που δουλεύουν στις εφημερίδες και έχει στραβώσει η σπονδυλική τους στήλη εκεί στ' ανήλιαγα; Ρε, κάνετε μια δουλειά; Κάντε τη σωστά, γαμώ την πουτάνα μου! Άι σιχτίρ πια! ΒΑΛΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΑΝΤ ΚΑΙ ΞΑΝΑΓΕΜΙΖΕΤΕ ΤΑ! Δεν μπορεί να πηγαίνει ο άλλος ο μαλάκας (εγώ δηλαδή!) ταξίδι μίας ώρας για να βρει τη γαμοεφημερίδα και να βλέπει στο σταντ τις 2 τελευταίες! Αμέσως σκέφτεται πιθανούς τρόπους ξεκοιλιάσματος του διπλανού του τουλάχιστον! Γιατί, σκέφτεται, αν στο προηγούμενο φανάρι δεν είχα περάσει με κόκκινο, δεν είχα μουντζώσει με τα δύο χέρια και δεν είχα φτύσει έναν ταρίφα, δεν θα είχα φτάσει στην ώρα μου και δεν θα έβρισκα την εφημερίδα; Α!!!

Θα μου πείτε «Καλά, ανάητρο είσαι; Δεν βγαίνεις από το σπίτι σου καθόλου; Να πας, βρε αδερφέ, κάπου αλλού, μια βόλτα, δουλειά, κάπου, και να βρεις την εφημερίδα με την ψυχία σου; Και αν δεν τη βρεις, χέστηκες». Σωστοός. Αλλά είναι και αυτή η γαμημένη η ψυχανάγκα. Βασικά όχι, ρε. Δεν βγαίνουμε από το σπίτι μας το πρωί. Υπάρχει πρόβλημα; Καθόμαστε σπίτι μας και διαβάζουμε για τις εξετάσεις μας. Παραιτηθήκαμε από τη δουλειά μας για να ξύνουμε τον κώλο μας, όχι για να γυρίζουμε σε αυτή τη γαμοπόλη τα πρωινά! Και στην τελική, ισχύει αυτό που είπαμε προηγουμένως. Τις Πέμπτες 1.00 η ώρα το μεσημέρι σχεδόν πουθενά στο κέντρο δεν υπάρχει ATHENS VOICE. Γι' αυτό άντε και γαμηθείτε και βάλτε ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΤΑΝΤ ΚΑΙ ΞΑΝΑΓΕΜΙΖΕΤΕ ΤΑ. Εγώ πάντως το γύρο της γαμο-Αθήνας δεν τον ξανακάνω. Ούτε για τον καλύτερο γκόμενο δεν θα το έκανα! Πάντως, ωραία εφημερίδα, μαλάκες, Μπράβο.

Έχουμε πάντα μεγάλα κέφια όταν σας χαρίζουμε δώρα. Γιατί σας αγαπάμε. Η Α.Υ. από την πρώτη κιόλας χρονιά της κυκλοφορίας της σε κάθε ευκαιρία, με κάθε αφορμή, σε κάθε τεύχος, χαρίζει δώρα στους αναγνώστες της με τη μορφή sms. Στέλνει το smsaki σου κι εμείς σε στέλνουμε εκεί που θέλεις. Είναι χιλιάδες οι αναγνώστες που χάρη στα δώρα μας βρέθηκαν με καινούργια βιβλία, αρώματα, κοσμήματα, τηλεφώνια, γκάτζετ της τεχνολογίας, ρούχα αλλά και με προσκλήσεις για κάθε είδους παράσταση, διαμονές σε υπέροχα ξενοδοχεία, εξωτικά ταξίδια κ.ά. Από την εποχή της κρίσης και μετά φροντίσαμε ώστε τα δώρα μας να πολλαπλασιαστούν, έτσι ώστε να κάνουμε ακόμα πιο πολλούς αναγνώστες ευτυχισμένους. Θα συνεχίσουμε. Έρχονται Χριστούγεννα!

Κύπρος – Σχέδιο Ανάν

Πώς είναι δυνατόν τα πολιτικά κόμματα που εκπροσωπούν το 90% του ελληνικού λαού και το 80% του ελληνοκυπριακού να βλέπουν θετικά το Σχέδιο Ανάν και εντούτοις να κυριαρχεί η ίδια γνωστή μειοψηφία ένα μήνα τώρα; Πώς δημιουργήθηκε αυτή η μαγική εικόνα; Το λάθος ξεκίνησε από τη Λουκέρνη. Ο Τάσος Παπαδόπουλος είχε αρχίσει την απορριπτική εκστρατεία από το ξενοδοχείο ακόμα. Η ΝΔ συνέχιζε την προσφιλή τακτική της αντιπολίτευσης, κανένα πολιτικό κόστος. Ακόμα και η γλώσσα του σώματος του Κ. Καραμανλή στην τηλεόραση έλεγε, εγώ είμαι αμέτοχος. Αρκούσε μια δήλωση της ελληνικής πλευράς «δυστυχώς δεν καταλήξαμε σε κοινή συμφωνία», για να σηματοδοτήσει την κατάσταση. Όταν αρχίζεις με «δυστυχώς», σημαίνει ότι έχεις χάσει. ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΕΛΗΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004

Ο Κήπος με τα αγάλματα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΩΤΗΡΕΛΛΟΥ

Η ΑΘΗΝΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΓΛΥΠΤΟΘΗΚΗ. ΚΑΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ, ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΔΙΑΦΟΡΑ, ΕΝΩ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΓΛΥΠΤΑ ΑΓΟΡΑΣΜΕΝΑ ΣΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ.

Τα περισσότερα και ιδίως οι προτομές είναι μαρμάρινα. Το μάρμαρο ως υλικό παραπέμπει στο ένδοξο παρελθόν της πόλης. Αυτά για να μην ξεχνάμε και για να τα βλέπουν οι διάφοροι Φαλμεράιερ. Παρένθεση: Φέρτε πίσω τα μάρμαρα, κλέφτες... Επί δημαρχίας **Εβερτ** έγινε στροφή στο μοντερνισμό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο «**Δρομέας**», ένα έργο αμφιλεγόμενο αλλά ενδιαφέρον. Στην αρχική του θέση στην Ομόνοια έδειχνε να περιορίζεται. Στεκόταν αναποφάσιτος για το ποιο δρόμο διαφυγής να ακολουθήσει. Από την Πειραιώς μήπως ή από την Αγίου Κωνσταντίνου; Στην τωρινή του θέση μπροστά στο Χίλτον έχει άπλα. Επί δημαρχίας **Αβραμόπουλου** αρχίζει μια περίοδος εκλεκτικισμού (συνδυασμός Λουί Κενζ, νεοκλασικισμού και μεγαλοπρέπειας). Ο εκλεκτικισμός είναι δύσκολη υπόθεση. Μια απροσεξία, ένα φο πα και εύκολα εκτρέπεται προς το κιτς. Μέσα σε ένα βράδυ ξεφύτρωσαν στις εισόδους της πόλης μαρμάρινες πλάκες με την επιγραφή «ΑΘΗΝΑΙ» χαραγμένη με χρυσά αρχαιοπρεπή γράμματα. Ο μεθυσμένος οδηγός που γύριζε ξημερώματα από τα μπουζούκια μπορούσε πλέον να ξέρει πού βρίσκεται. Όπως και ο οικογενειάρχης που επέστρεφε από το εξωκίβωτο. Το ίδιο και ο ταρίφας που είχε ζαλιστεί από τα ατελείωτα μπες βγες στο κέντρο της πόλης. Τελευταία εικαστική παρέμβαση υπήρξε η προτομή της **Βουγιουκλάκη** στην πλατεία Μαβίλη. Ο δήμαρχος εμφανίστηκε από τους πρώτους στα αποκαλυπτήρια (όπου γάμος και χαρά κτλ.) για να εξαφανιστεί ως δια μαγείας μόλις το θέμα πήρε αρνητική δημοσιότητα. Δυο άλλα γλυπτά με ενδιαφέρουσα σημειολογία βρίσκονται πίσω από το Χίλτον. Παρακάμπω το μνημείο στον Έλληνα **Δάσκαλο** και στέκομαι στο άγαλμα του Ουρουγουανού στρατηγού **Χοσέ Αρτίγκας** (αλήθεια είναι, δεν κάνω πλάκα). Χιλιάδες ναυτικά μίλια μακριά από το αγαπημένο του Μοντεβιδέο, με την πλάτη στραμμένη στα Goody's και το βλέμμα στα McDonald's απέναντι, ο στρατηγός δείχνει να μελαγχολεί. Πού να το φανταζόταν αυτός ο υπερήφανος γκάουτσο, ο κατακτητής της πάμπας, ο ευπατριδής συνοδοιπόρος του ένδοξου Μπολιβάρ. Πού να φανταζόταν ότι θα έπεφτε θύμα του μικροαστικού ονείρου ενός δημάρχου των Αθηνών που ήθελε να γεμίσει τον κήπο του με αγάλματα...

τέλει ταπεινού αυτού ανθρώπου, αρχίζει να ξεθωιάζει με ταχύτητα, εκείνο «το να φραχτεί ο τάφος για να μη ξεχώσουν τα αγρίμια» αραιώνει κάπως το συμπαγές των -ισμών και επιβάλλεται με την ανθρώπινη αλήθεια του. Στην κηδεία του συναντήθηκαν όλοι, αποχαιρετώντας μαζί με τον άνθρωπο και το ιδιαίτερο ήθος ενός ολόκληρου παλαιού κόσμου που δύει. Τον αποχαιρετούμε κι εμείς, με συγκίνηση». Θάνος Κάππας

Η Μαργαρίτα Μιχελάκου αποχαιρετάει το Ρόδο των συναυλιών μας. «...Επρεπε να μάθουμε ότι το "ρόδο" θα γίνει πολυκατάστημα για να καταλάβουμε πόσο συναισθηματικά δεμένοι είμαστε με κάποια ντουβάρια... Αγαπητό "Ρόδο", αντίο. Θα μας λείψεις. Και πάρε τηλεφώνω που μετακόμισες...»

85 • 16/6/2005

Summer in the city. Το πρώτο ετήσιο αφιέρωμα της Α.Υ. με «οδηγίες χρήσης» για την καλοκαιρινή Αθήνα. Συνεχίζονται...

Η Γιορτή της Μουσικής. 21-23/6 «ακούγεται» σε όλη την πόλη. Η σκηνή της Α.Υ. στήνεται στην πλατεία Κλαυθμώνος.

86 • 23/6/2005

Βλογόσφαιρα. Ο Γιώργος Πανόπουλος μας ενημερώνει για τα «ιστολόγια», γνωστά και ως «blogs», τη νέα μόδα που σαρώνει το Διαδίκτυο. (Το 2004 το λεξικό Webster ανακάλυψε τη λέξη «blog» σε λέξη της χρονιάς): «Τα 15 λεπτά διασημότητας στον πραγματικό κόσμο, με τα blogs στο Internet μεταλλάχθηκαν. Τώρα γράφοντας για οτιδήποτε επί 15 λεπτά στον κυβερνοχώρο μπορεί να γίνει διάσημος. Η άγρια εκμετάλλευση του εαυτού σου σε e-ME version...»

Κωνσταντίνος Τζούμας

Multiplex της Συγγρού, Cosmopolis στο Μαρούσι

Ο Martin Gore σχεδιάζει το εξώφυλλο της Α.Υ. στο Παρίσι

89 • 21/7/2005

Ο Κωνσταντίνος Τζούμας ελπίζει να ολοκληρώσει το ημερολογιακό του μυθιστόρημα «Ως εκ θαύματος»: «Έχουμε επιβιώσει, ενώ έχουμε εκτεθεί σε ένα σωρό επικίνδυνα παιχνίδια, συνναστροφές, εντάσεις, απαγορευτικές ζώνες. Το ότι έχουμε καταφέρει και είμαστε ακόμα ζωντανό είναι ως εκ θαύματος!» Τελικά κυκλοφόρησε το 2008 από τις εκδ. Καστανιώτη.

94 • 22/9/2005

Στις 10/9 η Άνγκελα Μέρκελ ξαναψηφίζεται πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του κόμματός της. Μετά από δύσκολες διαπραγματεύσεις συμφωνήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2005 ο μεγάλος συνασπισμός των κομμάτων CDU, CSU, SPD. Η Μέρκελ αντικατέστησε ως επικεφαλής της νέας κυβέρνησης τον Γκέρχαρντ Σρέντερ.

97 • 13/10/2005

Ο Γιαννης Νένες συναντάει τους Depeche Mode στο Παρίσι. Επιτόπου ο Martin Gore δημιουργεί το εξώφυλλο της Α.Υ.

99 • 27/10/2005

Multiplex: Δύο νέες κτιριακές υπερκατασκευές της Odeon, στο Μαρούσι και στη Συγγρού, αλλάζουν την εικόνα της πόλης, αλλά και το lifestyle της ψυχαγωγίας.

100 • 3/11/2005

100 τεύχη. 100 σελίδες. 100 δώρα. 100.000 αναγνώστες. 100 πράγματα που ίσως δεν ξέρετε για την Αθήνα. Η Έλσα Γαβριήλ βγαίνει στο δρόμο και ψάχνει σε ποια σημεία της Αθήνας μπορείς να τρέξεις με 100.

2004, πλησιάζουν εκλογές.
Η Α.Υ. κατεβάζει υποψήφιο
τον Δημήτρη Πουλικάκο!

ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΣΚΥΛΙΑ

«Θέλω να γίνω αρχηγός, θέλω να κυβερνήσω, να δίνω σ' όλους διαταγές, τη δόξα να γνωρίσω. Δεν θα μου αντιμιλάει κανείς, θα 'μαι τρανός, μεγάλος και σ' όλη την υφήλιο δεν θα υπάρχει άλλος. Ρητές θα δώσω εντολές να πάψει η λιτότητα κι έτσι θα μ' ευγνωμονεί όλη η ανθρωπότητα.

Πρόεδρο θα μ' αποκαλούν όλοι, μικροί μεγάλοι, και στη μικρή Ελλάδα μας

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

θα σκύβουν το κεφάλι.

Μπροστά μου θα υποκλίνονται σπουδαιόι όλου του κόσμου,

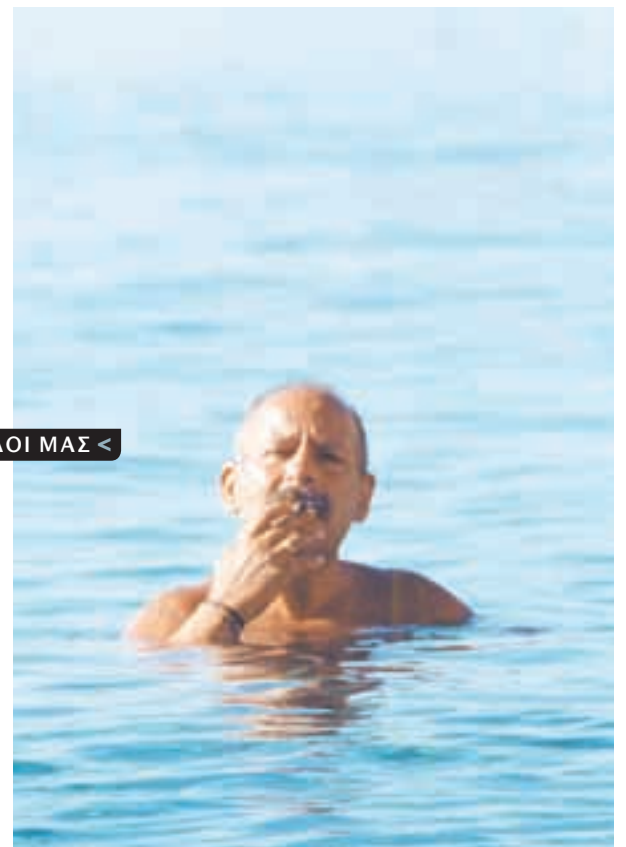
ηγέτες, επιστήμονες, νομοί του υποκόσμου.

Θα καταργήσω σύνορα, στρατούς, αστυνομία κι όλες οι εθνότητες θα ζουν εν αρμονία.

Μονέδα με τη σέσουλα θα βάλω να τυπώσουν και όσοι υποφέρουνε τα ρέστα τους θα δώσουν.

Αβέρτα μάσες αστακούς, σαμπάνιες και χαβιάρι και ο καθείς θα οδηγεί τη ρόδα που γουστάρει.

Αυτά λοιπόν, ρε μάγκες μου, είχα να σας δηλώσω γι' αυτό κι εσείς ψηφίστε με και γω θε να σας σώσω».

Ο Λεωνίδας Χρηστάκης συνεργάζεται με την Α.Υ.

Πρώτο κείμενο: «Όσα μου έμαθε η ζωή»

«Αυτός ο αυτοκολακευτικός —για τον καθένα— τίτλος μού δίνει αφορμές να σκεφτώ Όλα όσα δεν μου έμαθε η ζωή. Αλλά, πάλι, σκέφτομαι: μπορείς να τα περιμένεις όλα να σ' τα μάθει η ζωή (;) αν δεν έχεις μέσα σου την ανάγκη, τη δίψα της μάθησης αλλά και της περιπέτειας, που είναι ίσως η μοναδική μάθηση της ζωής, της όποιας ζωής...»

Εξωγήνιοι, φυλαχτείτε!

Ο Πάνος Κουτρομούσης σχεδιάζει εξώφυλλα και γράφει ιστορίες για την Α.Υ.

Παλιός γνώριμος, ο Ππτ περνάει από τα φρέσκα τότε γραφεία της εφημερίδας με σημειώσεις- παρατηρήσεις κρατημένες σε κουτιά τσιγάρων – παλιά συνήθεια να ζωγραφίζει σε αποκόμματα, κουτιά από τσιγάρα, χαρτοπετσέτες. Φέρνει υλικό, πίνει καφέ, σχολιάζει μερικούς συντάκτες που τους έχει βάλει στο μάτι (ονόματα δε λέμε). Καμιά φορά συνοδεύεται από την Kate, που και εκείνη φτιάχνει ωραία κοσμήματα.

Στο πρώτο εξώφυλλο μας δίνει βιογραφικό που ξεκινάει έτσι: «Αθηναίος από 4 χρόνων, ο Πάνος Κουτρομούσης εγκαίνιασε την καλλιτεχνική του καριέρα στο Κολλέγιο Αθηνών, παίρνοντας αποβολή στα δεκαπέντε του για άσεμνα σκίτσα σε χαρτάκια που μοίραζε στην τάξη. Μαθητής ακόμη, γίνεται καλλιτεχνικός διευθυντής (!) στην Υπαρξιστική Παράγκα του Σίμου. ... Μέλος της επιτροπής του περιοδικού «Πάλι» (1964-1966). Λόγω μποέμικης νοοτροπίας περιπλανήθηκε κάνοντας εξώφυλλα βιβλίων και δίσκων...»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΗΣ Α.Υ.

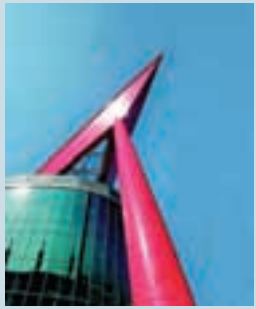
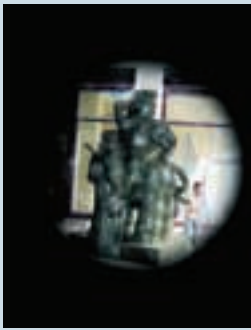
ΠΟΥ ΤΟ ΕΙΔΑ ΣΤΟ EVEREST ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΟΥ, ΣΤΗ ΣΟΛΩΝΟΣ, ΜΟΥ ΜΠΗΚΕ ΕΜΜΟΝΗ ΙΔΕΑ. ΝΑ ΜΠΕΙ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΚΙ ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΕΡΓΟ. ΓΙΑΤΙ ΟΜΩΣ; ΗΤΑΝ Η ΦΡΕΣΚΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΠΑΜ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΣΕ; ΗΤΑΝ Η ΟΛΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ Α.Υ.; ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ «ΓΩΝΙΕΣ ΛΗΨΕΩΣ» ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ, Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ; ΜΑΛΛΟΝ ΟΛΑ ΜΑΖΙ; ΠΟΣΟ ΧΑΡΗΚΑ ΛΟΙΠΟΝ ΟΤΑΝ, 6 ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ, Η Α.Υ. ΕΙΧΕ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΤΕΥΧΟΣ, ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 26, ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΕΡΓΟ ΜΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΡΓΟ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ!» Π.Κ., 2004

Ο Θανάσης Μουτσόπουλος, επιμελητής της έκθεσης «Το Αθηναϊκό Underground (1964-1983)» και του ομότιτλου βιβλίου που κυκλοφορεί από την ATHENS VOICE Books, μας λέει για τον Πάνο Κουτρομούση: «Ο Κουτρομούσης παραμένει η πιο αρχαιολογική από τις φιγούρες της σκηνής, συγκρίσιμη ίσως μόνο με την περίπτωση του Δημήτρη Πουλικάκου (πιο γνωστού ως μουσικού). Λίγο αργότερα, έντυπα όπως η ATHENS VOICE παρουσίασαν τα εικαστικά έργα του Πάνου σ' ένα ευρύτερο κοινό».

«Η αρπαγή της Ευρώπης», ένας Botero στην Αθήνα

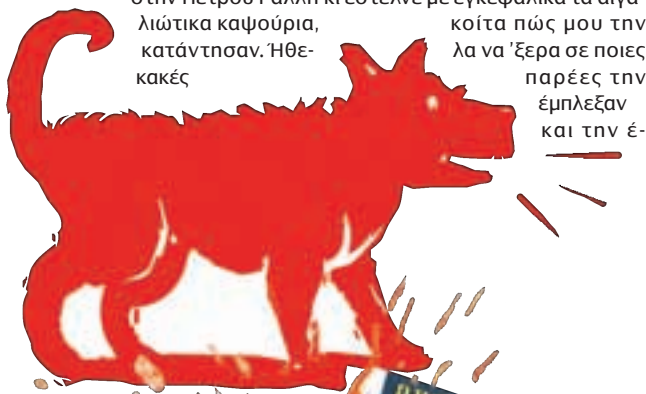

The Mall Athens
Ανοίγει το πολυκατάστημα-
υπερπαραγωγή

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΣΚΥΛΛΑΔΙΚΑ Αυτή η νύχτα μένει

Του Θάνου Αλεξανδρή

Ένα σκοτεινό βράδυ πριν από 4-5 χρόνια κατεβήκαμε τα σκαλιά του υπογείου –όχι του Θεάτρου Τέχνης (τόσα χρόνια τόσο πολλή Κάτια Γέρου δεν αντέχεται)– αλλά του νυχτερινού κέντρου «Αννέτας» επί της Αχαρνών. Το πρώτο τραγούδι η αρχηγός του καταστήματος Χριστίνα Δελή το ερμήνευσε μέσα από τα καμαρίνια, και το σοκ το δικό μας ήταν πόσο star και πόσο πρωτοποριακή καλλιτέχνης είναι η Χριστίνα. Το δεύτερο σοκ ήταν το ίδιο το τραγούδι της έναρξης. Βασισμένη στις αρχές της μαοϊκής Πολιτιστικής Επανάστασης ότι ο πολιτισμός είναι κτήμα όλων, τραγούδησε το «Θεός αν είσαι» του Μπρέγκοβιτς και, ενώ το κομμάτι αυτό συγκίνησε την παρέα μου η οποία είναι λιγάκι της ποιότητας, εγώ που δεν είμαι και τόσο των γραμμάτων έχασα τις αισθήσεις μου. Παναγιά μου, είπα μέσα μου, αλλιώς το 'ξερα αυτό το κορίτσι πριν από μερικά χρόνια, όταν δουλεύαμε μαζί στην Πέτρου Ράλλη κι έστειλε με εγκεφαλικά τα αιγαλιώτικα καφούρια, κατάντησαν. Ήθε-

101 • 10/11/2005

Τα γαλλικά προάστια καίγονται. «Οι πιτσιρικάδες των προαστίων είναι τόσο Γάλλοι όσο και ο γιος μεταναστών και υπουργός Εσωτερικών της Γαλλίας και πυρηνάς της έκρηξης κ. Σαρκοζί...» Νίκος Γεωργιάδης

102 • 17/11/2005

Underworld Club. «Στην πλατεία Κάνιγγος κρύβεται μια πόρτα που οδηγεί απευθείας στο underground Λονδίνου. Ή απλά εκεί βρίσκεται το πιο ευρηματικό κλαμπ των 00s στην Αθήνα. Τα κορίτσια έχουν κάτι από Μέριλιν και ο dj Φακίνος εκτοξεύει μελωδίες και beats στον παγωμένο Άδη...» Μελίτα Κάραλη.

103 • 24/11/2005

Το τριφύλλι της Άρτας. Γήπεδο στο Βοτανικό, Πάρκο στην Αλεξάνδρα. Προβλέπεται η κατασκευή γηπέδου ποδοσφαίρου 35.000-40.000 θέσεων με προδιαγραφές FIFA-UEFA 4 αστέρων και βοηθητικούς χώρους. Ο άλλος σπουδαίος στόχος είναι, μετά το πέρας των εργασιών, να έχουν παραδοθεί 140 στρέμματα αστικού πράσινου, 120 στο Βοτανικό και 20 στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

104 • 1/12/2005

ΓΑΠ και Σοσιαλιστική Διεθνής. «Τον ερχόμενο Φλεβάρη οι σοσιαλιστές ηγέτες του κόσμου τον καλούν να αναλάβει την προεδρία της σοσιαλιστικής Διεθνούς-ένας ρόλος που ούτως ή άλλως έρχεται γάντι στον international Γιώργο» σχολιάζει ο Αχιλλέας Πεκλάρης.

105 • 8/12/2005

The Mall Athens. Φέρνει λίγο σε κτίριο που ξεπήδησε από το «Blade Runner». Σταθήκαμε στις ουρές, ανεβόκατεβήκαμε τις κυλιόμενες για να εξερευνήσουμε αυτό το πολυκατάστημα-υπερπαραγωγή που μόλις είχε κάνει πρεμιέρα.

106 • 15/12/2005

Οδός Πειραιώς. Η νέα Λεωφόρος Κηφισίας. «Εναστρον», «Ανοδος», «Αθηνών Αρένα», «130»... το νέο Ελντοράντο για «κρήσεις πολιτισμού», ό,τι και αν σημαίνει αυτός ο όρος.

X-mas Guide 2005

Survival kit. Η Μαργαρίτα Μικελάκου γράφει τις απαγορευμένες λέξεις για το 2005: Διοξίνες, κώδικας Da Vinci, νταβατζήδες, πρώτη δόση το 2006, καρπάτσο αστακού, γκρίνια για Μπάγιεβιτς, Τελετή Έναρξης, Πούρι Γκέλερ, μαρμελάδα ελιάς...

107 • 12/1/2006

Τα σημαντικά του τελευταίου μήνα. «Ένα φρικιαστικό, ρατσιστικό έγκλημα στο Ρέθυμνο. Μια αμφιλεγόμενη αυτοκτονία δραπετή στην Κατάρ. Μια υπόθεση απαγωγής και παράνομης ανάκρισης Πακιστανών. Μια ταλαίπωρη τηλεφωνήτρια της Αστυνομίας. Αφθονο τσιφτετέλι. Ένας απίστευτος Υπουργός Δημόσιας Τάξης. Ένας «ανασχημάτιστος» πρωθυπουργός. Ακόμα περισσότερο τσιφτετέλι. Ένας «σωτήριος» σεισμός στο Τσιρίγο. Ο Κεχαγιόγλου στον Κορυδαλλό...» συνοψίζει ο Νίκος Γεωργιάδης.

108 • 19/1/2006

-Πώς είναι η σχέση σας με τον Lou Reed;
-Δεν το σκέφτομαι πια, μας ενδιαφέρουν άλλα πράγματα.
Ο John Cale απαντάει στον Γιώργο Δημητρακόπουλο.

109 • 26/1/2006

Ένας Botero στην Αθήνα. «“Η αρπαγή της Ευρώπης” παραγγέλθηκε από την Τράπεζα Πειραιώς στο γλύπτη το περασμένο καλοκαίρι για να στηθεί στην οδό Αμερικής. Οι φήμες λένε ότι πρόκειται για την πιο ακριβή αγορά σύγχρονου έργου τέχνης που έχει γίνει στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια...» Αργυρώ Μποζών

Κραουνάκη και Φοίβο Δεληβοριά, που μα την Παναγία, ούτε ο ίδιος ο Δεληβοριάς δεν αντέχει να ξαναπει Φοίβο, δηλαδή τον Δεληβοριά που είναι ο ίδιος, γιατί τον άλλο τον Φοίβο της Βανδή που έχει σουξέ τον θέλω κι εγώ. Η Άντζελα Δημητρίου με συγκίνηση αναφέρει πως η καλύτερη στιγμή της καριέρας της ήταν όταν αξιώθηκε και αυτή να πει Σπανουδάκη. Εκατό όμως Σπανουδάκηδες δεν μπορούν να γράψουν το «Όταν η νύχτα προχωράει σε συλλογισμό» ή ένα αριστούργημα του κορυφαίου Τάκη Μουσαφίρη όπως είναι το «Μυστική μου έρωτα». Η ποιότητα είναι στο όνειρό τους και οι Βίσση, Βανδή, Έλλη Κοκκίνου στο ρεπερτόριό τους.

Τα κορίτσια που γνώρισα σε όλη αυτή τη μαγική διαδρομή στα σκυλάδικα ήταν αφημένα στο έλεος του θεού, πελατών και γραφείων της πλατείας Βάθη. Πλάσματα απροστάτευτα, εκρηκτικά, μπημένα στη μεγάλη σχολή της κονσομνασιόν και εξαιρετικά γοητευτικά. Δημόσιες σχέσεις σήμαινε να ξετινάξεις τον πελάτη και να τον στείλεις φυλακή. Δημόσιες σχέσεις ήταν να περάσεις από τα μπαράκια και τις λέσχες, να συναναστραφείς κόσμο και το βράδυ να οδηγήσεις το κοπάδι στο μαγαζί για να δικαιολογήσεις το μεροκάματο. Τώρα ημίκαζες και κουτσαβάκια των ριάλιτι με την έξοδο βγάζουν CD, κλείνουν πονηρά το μάτι και μιλούν για το μέλλον του ελληνικού τραγουδιού. Και η τελευταία διαθέσιμη ατζέντη, ο οποίος δεν θα τη στείλει στο τελευταίο μπορντέλο του Έβρου για να της φάει ένα μεροκάματο, όπως επί των ημερών μου. Θα επιδιώξει σκανδαλάκι για να βγει στην Τατιάνα, θα της τάξει πέρασμα από το «Κάτσε καλά» και στημένα παπαράτσι στο περιοδικό «Χάι». Τώρα όλες ζουν, αναπνέουν, ντύνονται και τραγουδούν σαν τις σπιμερινές star. Θα αντιγράψουν τα ρούχα της Βανδή, θα καλλιεργήσουν κοιλιακούς όπως η Βίσση, θα παραγγείλουν το ίδιο ακριβώς βυζί με της Κοκκίνου, αλλά καμιά δεν θα θελήσει να περάσει την Ιλιάδα και την Οδύσσεια, μπορώ να σας πω, της Κατερίνας Στανίση και της Δημητρίου, όταν αυτά τα υπέροχα πλάσματα όργωναν την επαρχία και γνώριζαν πάνω στο κορμί τους την αγριότητα της νύχτας.

Τώρα δισκογραφικές, μάρκετινγκ, δημοσιογράφοι του lifestyle και παρατρεχάμενοι δημιουργούν άφιλα αστέρια που δεν είναι σε θέση να καυλώσουν ούτε και τον τελευταίο Αλβανό. Ένας κόσμος εξορισμού faux, που δεν είναι και εύκολο να καταρρεύσει γιατί τον απομυζούν καθημερινά πολλοί ανεπάγγελτοι.

Τότε οι ρόλοι ήταν σαφώς καθορισμένοι και το πρωτόκολλο απαράβιαστο. Ο άντρας ήταν άντρας, ο πούστης πούστης, η πουτάνα ήταν πουτάνα, η τραγουδίστρια τραγουδίστρια και η Σου Κύρκου δεν ήθελε να είναι ο Σταμάτης Κραουνάκης. Η παγκοσμιοποίηση ήρθε και έδεσε με το τοπίο και τίποτα πια δεν θα είναι προσδιορισμένο. Γέμισε η πίστα αγοράκια-ρομποτάκια, με τον αφαλό φόρα παρτίδα και το ενσωματωμένο με το σκουλαρικό-μικρόφωνο της Μαντόνα που, άμα λάχει, μπορεί να σου ρίξει και έναν Αγγελόπουλο τις μικρές ώρες και να σου 'ρθει το εγκεφαλικό από κει που δεν το περιμένεις. Πρωινιάτικα. Αυτά πια δεν είναι νυχτερινά κέντρα. Η χαρά του κυλομπαρά είναι. Καινούργια Στανίση, καινούργια Καίτη Ντάλη ή Άντζελα Δημητρίου δεν θα υπάρξει. Βέβαια σημαντικό παράγοντα που μας τελείωσαν τα σκυλάδικα είναι ότι αλλοιώθηκε η σύνθεση του κοινού. Εκείνο το κοινό που περπατούσε μόνο τη νύχτα και ζούσε επικινδύνως εξέλιπε. Τώρα μεταλλάχτηκε σε κάτι παραλίγο μαγκάκια που φορούν Prada, φωτογραφίζουνται με τον Κωστήτσο και πιάνουν πρώτο στασίδι στο «Romeo». Τα 'χει γράψει καλύτερα ο κ. Ντίνος Χριστιανόπουλος: «Όλο και λιγοστεύουν οι παράνομοι, όλο και περισσεύουν οι υπόνομοι». Είναι κι αυτή η κατάρρευση του σοσιαλισμού που έφερε τα πάνω κάτω κι έριξε τις τιμές στην πιάτσα. Τώρα με ένα κατοστάρη παίρνεις μια ντουζίνα δίμετρες, ενώ τότε στα σκυλάδικα όχι να πάρεις, αλλά να κυκλοφορήσεις την εξηντάρα έπρεπε στο μαγαζί να σου φύγει το μισό χωράφι.

Από τις καινούργιες κάτι μου λέει η Πέγκυ Ζήνα, κόρη μιας σπουδαίας τραγουδίστριας, της Στέλας Χριστικοπούλου, η οποία Βασίλειε τότε στα μαγαζιά της Αχαρνών, και ανιψιά της Όλγας Γαλίτση, μιας εκρηκτικής σόου γούμαν που όταν δουλεύαμε μαζί στη Λάρισσα δημιουργούσε μεγάλες καταστάσεις, καλύτερη η θεία από την ανιψιά. Οι παλιές ευλογημένες νύχτες του σκυλάδικου φοβάμαι ότι έχουν περάσει ανεπιστρεπτή. Οποιαδήποτε απόπειρα αναβίωσης δεν θα έχει πια τον αθώοτητα και το σουρεάλ της δικής μου παλιάς διαδρομής σε αυτό το μαγικό κόσμο... NOEMBΡΙΟΣ 2003

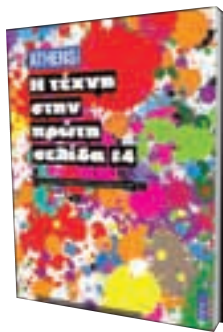
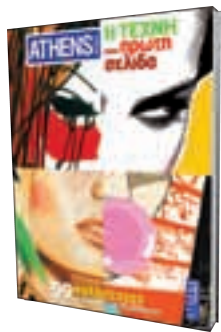

ROOF ON...
SHOT BY...
FOR FULL... SUPERLATIVE CONSPIRACY No.8
AVAILABLE... WESC.COM

wesc
The Superlative Conspiracy

Η Τέχνη στην Πρώτη Σελίδα

ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΟ ΜΑΣ. ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΣ ΕΚΘΕΣΗ. ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ, ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΧΑΜΟΣ. ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗΝΟΝΤΑΙ, ΦΙΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΙΝ ΣΙΤΥ, ΤΟ ΠΑΡΤΙ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΟ «ΣΧΟΛΙΑΖΕΤΑΙ» ΩΣ ΤΟΛΜΗΡΟ ΑΛΛΑ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ ΔΕΝ «ΜΑΣΑΝΕ». ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ «ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ» ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟ, ΦΕΥΓΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΡΤΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΕ

Τα τέσσερα συλλεκτικά βιβλία με τα εξώφυλλα της Α.Υ. παρουσιάζουν όλη την ελληνική εικαστική σκηνή και διάσημους ξένους καλλιτέχνες

ΒΙΒΛΙΑ-ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ. ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΧΑΡΗ ΣΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΜΑΣ ΦΙΛΟΥΣ. ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΕΣ. ΟΤΑΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ, ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΙΣΤΟΡΙΕΣ. ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΘΕΝΣ ΒΟΙΣΕ ΕΝΑ ΤΑΜ-ΤΑΜ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΗΣ, ΠΟΥ ΧΤΥΠΑΕΙ ΣΤΑΘΕΡΑ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

«Σε βλέπω» ονομάζουν την εγκατάστασή τους στο Μουσείο Μπενάκη στην έκθεση «Τέχνη στην Πρώτη Σελίδα II» οι Αλέξανδρος Βασμουλάκης, Billy Γρυπάρης, Μανώλης Αναστασάκος. «Στην Α.Υ. υπάρχει μια στήλη ηδονοβλεπτική που μας αρέσει. Σε είδα!» σχολιάζουν.

ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΛΟΣ / STUDIO ARTPHOTOS

Ο Νίκος Φλώρος χρειάστηκε 400 παλιά τεύχη της ΑΘΕΝΣ ΒΟΙΣΕ για να φτιάξει το πρωτότυπο χάρτινο γλυπτό που παρουσιάστηκε στην έκθεση «Τέχνη στην Πρώτη Σελίδα III» στο Μουσείο Μπενάκη

Στιγμιότυπα

Ο Κιούκας Θέλει να κάνει ένα φιλμάκι για την έκθεση, η Αθήνα, οι γειτονιές, τη μέρα, τη νύχτα, οι δρόμοι, τα stand, οι άνθρωποι που παίρνουν μια εφημερίδα, το κόκκινο φορτηγό, μιλάει και κουνάει τα χέρια του, εικόνες, κι άλλες εικόνες, άνθρωποι, πλατείες, σκονισμένοι δρόμοι, φωτισμένες λεωφόροι, το λιμάνι, βλέπουμε έργο. Ποιος θα τα κάνει όλα αυτά, λέω δειλά, σε τρεις μέρες; Οι φίλοι σας, απαντάει ξερά, και οι φίλοι των φίλων σας. Αργά τη νύχτα στη Χαριλάου Τρικούπη με μια κάμερα τραβάνε το φορτηγό να ξεφορτώνει, κατεβαίνουν οι παλέτες, ανοίγουν οι ντάνες, οι περαστικοί του ραντεβού της Τετάρτης βράδυ, οι βασιστικοί, παίρνουν εφημερίδα, γελάνε, συμμετέχουν στο γύρισμα. Παίρνει η Σταυρούλα από το μοντάζ, Φωτάκη άμα το δεις θα συγκινηθείς, είμαστε εδώ με την Αγγελική κι έχουμε δακρύσει, είναι η πόλη που φανταζόμαστε. Συγκινούμαι. Αλήθεια; λέω όλο χαρά. Αλήθεια, μπορείς εσύ τώρα να βρεις μέχρι την Πέμπτη πέντε προτζέκτορες; Σιγή στο ακουστικό.

Παίρνω τον Τσιτσόπουλο, θα κατέβεις να βάλεις μουσική σήμερα στο Μουσείο; Εννοείται, φίλε, κι όχι μόνο αυτό, την επόμενη Πέμπτη τη συναυλία της ATHENS VOICE στη Γιορτή της Μουσικής θα την ανοίξει ο Καραθάνας, ο αρχισυντάκτης μας, τι SOUL είμαστε, η Θεσσαλονίκη κατεβαίνει Αθήνα. Η Αγγελική τηλεφωνεί από το Μπενάκι, έφυγε το λέιζερ, λέει, ποιο λέιζερ, ρωτάω εμβρόντητος. Το λέιζερ, παιδί μου, δεν ξέρεις ότι η ανάρτηση των έργων τέχνης γίνεται με λέιζερ; Δεν ξέρω. Δε μου λες, ρωτάει, να τα βάλω όπως μου ταιριάζουν εμένα; Όπως σ' αρέσει εσένα. Και δεν θα θυμώσουν αν δεν είναι με τη σειρά; Κανείς δεν θα θυμώσει. Παιχνίδι είναι, φίλοι μας είναι.

Φώτης Γεωργελάς

Μηνύματα στους δρόμους της Μητρόπολης

Κάθε εβδομάδα 80.000 εικαστικές προκηρύξεις σχολιάζουν τη ζωή μας, ξαφνιάζουν τα μάτια μας, ομορφαίνουν την πόλη μας. Σήμερα, πάνω από ένα χρόνο και 60 τεύχη μετά, τα εξώφυλλα της ATHENS VOICE είναι το ισχυρότερο σήμα κατατεθέν του εντύπου, η ταυτότητά της. Η Α.Β. δεν θα ήταν αυτή που είναι χωρίς αυτά τα εξώφυλλα.

Αν κάτι ξάφνιασε ακόμη και μας στο περσινό εγχείρημα της έκδοσής της δεν ήταν τόσο η γρήγορη, σχεδόν ακαριαία επιτυχία όσο η ειδική σχέση «αγάπης» που αναπτύχθηκε ανάμεσα στην εφημερίδα και στο κοινό της, μια σχέση ξεχασμένη από άλλες, πιο ρομαντικές δεκαετίες. Η Α.Β. έγινε η «αγαπημένη» των κατοίκων της μητρόπολης, αναπόσπαστο μέρος της ζωής της πόλης. Την ψάχνουν, επικοινωνούν μαζί της, τη διαμορφώνουν, τη διορθώνουν, αισθάνονται συνομιλητές της, μερικές φορές προδομένοι από αυτή. Περισσότερο από έντυπο είναι ένας καθρέφτης μητροπολιτικής ζωής, οδηγός επιβίωσης και δικτυο επικοινωνίας για τους αναγνώστες-πολίτες μιας σύγχρονης, ιλιγγιώδους, άναρχης, σύνθετης πόλης, όπως είναι πια η Αθήνα.

Εδώ η τέχνη δεν «εικονογραφεί» τα media. Είναι η ίδια μήνυμα. Είναι μήνυμα ευθύς εξαρχής με το περιεχόμενο του έργου του εξωφύλλου. Οπτικός σχολιασμός στη ζωή της πόλης, στα θέματα που την απασχολούν. Είναι μήνυμα ως επιλογή. Στον πολύ της τηλεοπτικής παραγωγής ανύπαρκτων προσώπων μιας χρήσης, ξαφνικά στην πρώτη σελίδα ένα εικαστικό έργο. Είναι μήνυμα και ως προς τον τρόπο που εκτίθεται, η τέχνη σε 80.000 αντίτυπα, η τέχνη στο πεζοδρόμιο, η τέχνη στα κόκκινα stands, η τέχνη ως στοιχείο του αστικού τοπίου. Είναι μήνυμα και από την πλευρά του δέκτη· όταν χτυπάει το τηλέφωνο στα γραφεία της Α.Β. και η φωνή του αναγνώστη λέει «μου λείπει το φύλλο με το εξώφυλλο του Λουκά Σαμαρά, μπορώ να έρθω να το πάρω;»

Ήδη, το να φτιάξεις ένα έντυπο με τους συνεργάτες που ήδη ξέρετε και διαβάζετε είναι σαν να διευθύνεις ορχήστρα που αποτελείται μόνο από σολίστες. Συνταγή φρενοκομείου. Η πρόσθεση σε αυτή τη συνταγή των πιο ταλαντούχων, διάσημων ζωγράφων της Ελλάδας και αρκετών πασιγνωστών ξένων, πριν από ένα χρόνο έμοιαζε με παραπεμπτικό σημείωμα για το Δαφνί. Ευτυχώς, για μένα, δεν ήταν καθόλου έτσι, και τώρα που μου δίνεται η ευκαιρία θέλω να πω ένα προσωπικό ευχαριστώ σε όλους αυτούς που ένα χρόνο έκαναν τα εξώφυλλα της Α.Β. έργα τέχνης.

Ζωγράφοι, illustrators, κομίστες, γελοιογράφοι, φωτογράφοι, graffiti artists, με τη φλόγα της επικοινωνίας, την επιθυμία επαφής με το κοινό –που υπάρχει ό,τι κι αν λένε– εκεί έξω στην άγρια πόλη, ήταν πιο θερμοί υποστηρικτές της ιδέας, με μεγαλύτερο κέφι, όρεξη για δουλειά, ανιδιοτελή προσφορά, από μας που ζητούσαμε τη συμμετοχή τους. Έγιναν μέλη της «ομάδας Α.Β.», συνδιαμορφωτές της εικόνας της. Σήμερα τα εξώφυλλα που χρωμάτισαν την πόλη για ένα χρόνο επιστρέφουν στο φυσικό τους περιβάλλον, σε ένα από τα σπουδαιότερα μουσεία της χώρας, το Μουσείο Μπενάκη. Και σε αυτό το βιβλίο. Έργα τέχνης και εξώφυλλα, πώς η Τέχνη γίνεται Πρώτη Σελίδα. Το ταξίδι της ανταλλαγής μηνυμάτων ανάμεσα στους πολίτες της σύγχρονης μητρόπολης συνεχίζεται.

Κατερίνα Κοσκινά

Μια γκαλερί όλη η πόλη

Ο ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕΣ ΚΑΙ Η ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ ΝΑ ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΝΕΜΟΥΝ ΔΩΡΕΑΝ ΜΙΑ «ΜΕΤΑ-ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ». ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΑΛΛΑ ΑΞΙΟΛΟΓΕΙ ΩΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΗ ΕΙΔΗΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΗΓΗ ΕΜΠΙΝΕΥΣΗΣ ΕΝΟΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ. ΜΠΟΡΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΙΔΗΣΗ ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΣΑΜΑΡΑ, ΕΝΑΣ ΠΙΘΗΚΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ HELMUT MIDDENDORF, ΜΙΑ ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΕ ΤΗ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΜΑΝΟΛΗ ΧΑΡΟΥ, ΕΝΑ ΑΥΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΞΕΠΕΤΑΓΕΤΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΤΕΠΕΝΔΡΗ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΚΑΝΙΑ; ΕΥΤΥΧΩΣ, ΚΥΡΙΩΣ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ ΝΑΙ. ΚΙ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΤΟ ΛΕΜΕ ΕΜΕΙΣ. ΤΟ ΔΗΛΩΝΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ...

ΗΜΟΥΝ ΚΙ ΕΓΩ ΕΚΕΙ
Υπάρχει η Voice, φτιάξαμε και τη Very Voice. Ένα δισέλιδο σε μορφή Tabloid με εικόνες και πρόσωπα από τη βραδιά των εγκαινίων. Την πρώτη έκθεση είδαν 45.000 άτομα, 7.000 τη βραδιά των εγκαινίων.

GRAND OPENING! ATHENS VOICE-ΜΠΕΝΑΚΗ ΠΕΡΑ ΤΕΡΑΤΑ ΤΗ ΑΝΘΡΩΠΟΪ

VERY VOICE
ATHENS by AthensVoice

59 ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ ΑΝΥΘΗΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΕΚΛΕΨΑΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ!! ΠΡΩΤΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ-ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

ΤΟΥ ΑΠΕΡΓΡΑΨΙΜΟΥ ΜΕΣ ΦΩΤΟ: ΔΗΜ. ΠΑΝΟΥΡΗΣ / PRESS PHOTO /

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΤΟΝΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΗΣ «ATHENS VOICE» ΧΕΡΕΣ ΤΗΝ ΒΡΑΔΙΑ

ΣΑΡΩΣΕΙ!!

14 ATHENS VOICE 10 - 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013

ΕΔΩ Η ΤΕΧΝΗ ΔΕΝ «ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙ» ΤΑ MEDIA
ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΙΑ ΜΗΝΥΜΑ

ΕΡΙΑΜΒΟΙ

Ο Διευθυντής της Τσέικ Γαλιέρι του Λονδίνου έσπευξε στην Ελλάδα για να συστηθεί στον κ. Αγγελόπουλο, τον Μανώλη Μπασίου, για το συνάντησε στο χώρο της Παγκόσμιας Έκθεσης Κινητόφωνο.

ΚΑΡΜΑΝΙΔΑ 5.000 ΙΧ ΣΤΟ ΓΚΑΖΙ

Γενικά Περισσότεροι 130 και διπλοκίβωτο, όπως βόλτα έξω από το Μουσείο Μπενάκη

ΜΕ ΠΕΡΙΠΟΝΙΚΟ ΦΥΓΑΔΕΥΤΗΚΕ Ο ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ

Για να φτάσει το «ΜΙΛ» μετρό, τον έφυγε τον αέρα από την Αθήνα

● 660 ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ 1.000 ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ ΕΠΑΘΑΝ ΥΕΤΕΡΑ ΟΣΟ ΤΟ ΕΚΔΗΛΩΣΗ... (Πηγή: ΜΕΤΡΟΝ ANALYSIS) ● 6 ΤΟΝΤΟΣ ΜΑΥΡΙΖΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ (Πηγή: ΜΕΤΡΟΝ ANALYSIS) ● 6 ΤΟΝΤΟΣ ΜΑΥΡΙΖΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ (Πηγή: ΜΕΤΡΟΝ ANALYSIS)

ΔΗΛΩΣΗ ΣΟΚ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΜΑΡΕΟΥ:

«Ξεπες μαζί με τις κοιλότητες μου, είναι βόλτα στην Αθήνα»

ΞΕΣΠΑΣΕ ΣΕ ΚΛΑΜΑΤΑ Ο ΛΑΟΠΟΥΛΟΣ

Επαινετή η κριτική στο «Bambay» του Βλαστού του προηγούμενου στα ερωτήματα του μετ.

ΣΥΝΕΛΙΞΗ ΜΕ 4-5 ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣ

Επαινετή η κριτική στο «Bambay» του Βλαστού του προηγούμενου στα ερωτήματα του μετ.

Γιώργος Τζιρτζιλάκης Η εφημερίδα ως εκθεσιακός χώρος

Δεν νομίζω να υπάρχει κανείς που να μην υποδέχτηκε με ενδιαφέρον –αν όχι με ενθουσιασμό– την ιδέα μιας εβδομαδιαίας εφημερίδας να φιλοξενεί στην πρώτη σελίδα της κάθε εβδομάδα ένα διαφορετικό καλλιτέχνη ή graphic designer με ένα έργο φιλοτεχνημένο ειδικά για αυτό το σκοπό. Μια τέτοια επιλογή αντλεί από το ότι η ATHENS VOICE είναι μια εφημερίδα που δεν αναπαράγει ούτε περιγράφει απλώς την πραγματικότητα, αλλά την επεξεργάζεται και τη σχολιάζει και –με τον τρόπο αυτό– την αναδιαρθρώνει παρεμβαίνοντας στο εσωτερικό της.

110 • 2/2/2006

Διογένης studio. Πέγκυ Ζήνα υπό τη σκηνοθετική επιμέλεια του Κ. Ρήγου. Μαζί της, Νίνο, Κώστας Καραφώτης, Βικτώρια Χαλκίτη. Είσοδος €15, φιάλη €160 (απλή), €175 σπέσιαλ. Κρασί €80 ανά δύο άτομα.

111 • 9/2/2006

De La Guarda. Άγγελιοι στον ουρανό. Άνθρωποι στον αέρα. Χορευτές, ορειβάτες, ταξιδιώτες, κορίτσια και αγόρια σε ελεύθερη ταλάντωση. Είναι δύσκολο να περιγράψεις «τι είναι αυτό που πετάει στον ουρανό» στο De La Guarda, που αρχίζει τις πτήσεις του στις Αθήνα.

112 • 16/2/2006

Sleep Out. Αύριο η οργάνωση «Κλίμακα» μας καλεί να κοιμηθούμε για μια νύχτα στο δρόμο, όπως κάνουν κάθε βράδυ χιλιάδες άνθρωποι στον κόσμο. Αφού δυσκολευόμαστε να ανοίξουμε τις πόρτες μας στους Άστεγους, μας φυλάνε αυτοί μια γωνιά στην πλατεία Κλαυθμώνος

113 • 23/2/2006

«Η Αθήνα είναι μια ευρωπαϊκή πόλη με υπέροχη ζωή, μουσεία, εκθέσεις, γκαλερί και κα-τα-πλη-κτι-κά εστιατόρια. Υπέροχες γεύσεις και NY fashioned food bars. Η κυρία Νενέλα Γεωργιλέ το έχει ήδη καταλάβει και με αξιοζήλευτο πάθος μάς προσκαλεί σε κάποια απ' αυτά. Δεν είναι κρίμα να ασφυκτιά η άποψή της σε μια τόσο μικρή στήλη;...» από γράμμα αναγνώστριας.

114 • 2/3/2006

Boom Boom. «Απόψε έχει ντισκοτέκ. Φοράμε φτερά και στέμματα, ανεβαίνουμε τα σκαλιά συγκινημένοι, είμαστε υδροκέφαλα παιδιά των Wham, της Bonnie Tyler, του Φλας Γκόρντον. Λατρεύω την Boom Boom, που είναι όλα παλιά...» Υπογραφή, Μυρτώ Κοντοβά.

115 • 9/3/2006

Πλατεία Αγάμων, μια χαρά όνομα. «Η Πλατεία Αμερικής, terra incognita και απροσδιορίστου ταυτότητας ("είμαστε Αμερικανιώτες" δεν στέκει) είναι το πιο νότιο σημείο της Κυψέλης, η Σικελία της συνοικίας...» Ανδρέας Ράπτης

117 • 23/3/2006

Ο αδέσποτος. Ο Θέος Κουτσόπουλος γράφει στη στήλη του το δεκάλογο της τέλει συμβίωσης γι' αυτούς που αποφασίζουν να βάλουν στη ζωή τους ένα τετράποδο.

118 • 30/3/2006

Εδώ Θεσσαλονίκη. «Οι Γάλλοι είχαν μια φυλακή, την τρομερή Βασίλη. Εδώ είμαστε αιχμάλωτοι του δημάρχου Βασίλη. Για όσους ανέκαθεν ήξεραν την αλαζονεία του δημάρχου Βασίλη, αλλά και τον υπέρτατο λαϊκισμό του νομάρχη Παναγιώτη, η κόντρα ήταν θέμα χρόνου να ξεσπάσει... Ο Ψώμη αναγκάστηκε μέχρι και στη νομαρχία να υψώσει μαύρες σημαίες για να εξασφαλίσει κονδύλια για τη σχολική στέγη, όταν ο Παπαγεωργόπουλος από το τελευταίο ραντεβού του με τον Καραμανλή γύρισε με δωράκι 30 εκατομμυρίων ευρώ...» Στέφανος Τσιτσόπουλος

119 • 6/4/2006

Αγάλματα στην πόλη. Στα αγάλματα που τοποθετήθηκαν επί δημαρχίας Δ. Αβραμόπουλου μπορούμε να διαβάσουμε σε εμφανές σημείο το όνομά του. Μάλιστα στο ανάγλυφο της δραχμής, μια αναμνηστική στήλη που θυμίζει το αγαπημένο νόμισμα, το «επί δημαρχίας Δ. Αβραμόπουλου» έχει τοποθετηθεί μέσα στο νόμισμα!!! Άρχοντας!

Στο Φίλιον. «Ένα Σάββατο και μία Αλκυονίδα μέρα θα περνάς έξω από το Φίλιον 85 φορές, θα είσαι πολύ κοντά στο τραπέζι του πόθου σου...» η Ματίνα Κουσιδή κάνει λυρικές στάσεις στην οδό Σκουφά.

Ο Γρηγόρης Ψαριανός στο De La Guarda

Η δραχμή του Αβραμόπουλου

> ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ <

Test drive στα μεγάλα έργα

Φτάσαμε στις νέες γραμμές του μετρό καθισμένοι στα αναπαυτικά μαξιλαράκια των καθισμάτων και στα λίγα λεπτά του ταξιδιού από το Σύνταγμα μέχρι τη Δουκίσσης Πλακεντίας η σκέψη ήταν μία: μετρό για πάντα. Και μετά ήρθε ο Προαστιακός. Που μας έδωσε την ιδέα της αποκέντρωσης. 150 χλμ. μακριά από την Αθήνα, σε μια ώρα δρόμο; Καθόλου άσχημα. Και το τραμ. Δροσιά, ελαφρύ κούνημα, πολύ κορνάρισμα και καθόλου μποτιλιάρισμα. Μέχρι την παραλία. Αγαπημένο. Μέσα από αυτούς τους συρμούς, κοιτώντας από το παράθυρο, ανακαλύψαμε τη νέα τάση της εποχής, τις νυχτερινές βόλτες κάτω από τις καινούργιες γέφυρες της πόλης. Γέφυρες ανάμεσα σε λεωφόρους και σε νέες συνήθειες.

Η ΑΘΗΝΑ ΜΟΥ ΚΑΝΕΙ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΗ. ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ. **Αργύρης Μπακιρτζής**

ΕΧΩ ΜΟΝΟ ΔΥΟ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ. ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ.

Πήρατε την πρώην κατοικία των θεών, τον θρυλικό τόπο όλων αυτών των κλασικών φυσιογνωμιών, των φιλοσόφων και των μαθηματικών, τα Ηλύσια Πεδία και τα δάση που λάτρεψαν οι ρομαντικοί ποιητές, και τη μετατρέψατε σε τοξική έρημη χώρα. Ο γαλάζιος ουρανός

που έχουν αποτυπώσει οι ζωγράφοι με όλη την αγνότητά του έχει αμαυρωθεί από ένα σύννεφο δηλητηριωδών αερίων σαν κλανιές από το διαρκώς αυξανόμενο στόλο αυτοκινήτων, αυτοκινήτων, αυτοκινήτων που τα οδηγούν πλίθιοι σε πυρετώδη κατάσταση, πνιγμένοι από την οργή, κολλημένοι στις κόρνες τους, ώστε να παρακινήσουν το μποτιλιάρισμα να προχωρήσει πιο γρή-

γορα, πιο γρήγορα, πιο γρήγορα. Από τότε που έχω έρθει εδώ, είδα την Πεντέλη να καίγεται και άκουσα ότι το πιο πιθανό είναι η φωτιά να ξεκίνησε σκόπιμα για να ελευθερωθεί περισσότερη γη για χτίσιμο τιμωμένων οχυρών. Αν αυτό δεν είναι «κόψε τη μύτη σου για να σιχαθείς τη μούρη σου», δεν ξέρω τι είναι.

Γνωρίζω πως η Ελλάδα δεν είναι η μόνη φουριόζα να καταστρέψει τον πλανήτη στο όνομα του κοντόφθαλμου κέρδους. Σε άλλους τόπους, ωστόσο, υπάρχει τουλάχιστον μια προσπάθεια να αποφευχθούν τα χειρότερα που προκαλούν όσους, τυφλωμένοι από απληστία, αδιαφορούν για τις ευθύνες τους απέναντι στο ανθρώπινο είδος ή στα παιδιά τους. Ασφαλώς δεν θέλετε να κάθεστε και να ακούτε έναν «ξένο» να σας κάνει κήρυγμα. Οπότε αφήστε το.

Blaine L. Reinger

> ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ <

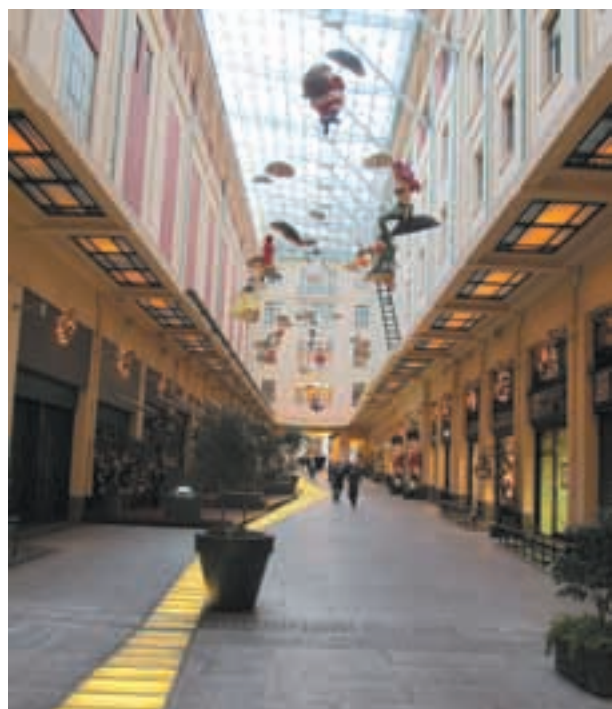
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑΚΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ Ή ΤΑ ΠΙΟ ΛΑΜΠΕΡΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ. ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ. ΤΙΣ ΠΕΡΠΑΤΗΣΑΜΕ, ΤΙΣ ΓΝΩΡΙΣΑΜΕ, ΤΙΣ ΑΓΑΠΗΣΑΜΕ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ. ΤΙΣ ΚΑΝΑΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ, ΖΗΤΗΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΝΑ ΓΡΑΨΟΥΝ ΓΡ' ΑΥΤΕΣ, ΝΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ, ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΑΜΕ. ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ.

ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΣΤΟΝ ΑΡΗ ΚΑΙ ΠΙΟ ΜΑΚΡΙΑ

Του ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ξέρω καλά ότι εγώ προσωπικά δεν θα κατακτήσω κανέναν καινούργιο κόσμο. Ζηλεύω αφόρπτα αυτούς που θα τα φέρει έτσι η τύχη και η προσπάθεια να το κάνουν. Πιστεύω ότι η θεαματική εκστρατεία που εξελίσσεται στον πλανήτη Άρη –για πρώτη φορά και από Ευρωπαίους– είναι μια καλή αφορμή για να αναλογιστώ όλα τα παραπάνω. Πιστεύω ότι πρέπει (και ελπίζω ότι θα προλάβω να ζήσω την εποχή αυτή) να βάλουμε μπρος την προσπάθεια να ξαναενώσουμε όλα τα γνωστικά πεδία σε μία και μοναδική συνισταμένη, ενός και ενιαίου πολιτισμού. Η ερμηνεία του κόσμου δεν μπορεί παρά να είναι μία και ενιαία. Η επόμενη επανάσταση ως είναι πολιτιστική και διαφωτιστική. Και οφείλει να στηρίζεται στην επιστημονική αλήθεια. Τη μόνη που μπορεί και «μιλάει» με μετρήσιμα δεδομένα, με διαρκώς διευρυνόμενους πραγματικούς νεωτερισμούς, με αποδείξεις και σκληρή δοκιμασία. Η αλήθεια είναι εδώ. Είναι εκεί στο μακρινό Άρη. Είναι μέσα στη φύση μας να τη γνωρίσουμε κόκκο-κόκκο και να γίνουμε αν όχι καλύτεροι, πάντως σοφότεροι. Και δεν είναι λίγο αυτό. Αντουάν ντε Καφεζό, μαρκί ντε πλανέτ Μαρζ

> CITYLINK <

Το νέο ραντεβού της πόλης

Το εντυπωσιακό οικοδομικό τετράγωνο που φιλοξενεί το φαντασμαγορικό πολυκατάστημα «attica, the departments store», τα θέατρα «Παλλάς» και «Αλίκη», τα διατηρητέα «Zonar's», το «Holmes Place» κ.ά. σε αριθμούς...

- 2007 Νοέμβριος, τα επίσημα εγκαίνια
- 65.000 τ.μ. είναι η συνολική επιφάνεια του κτιρίου
- 1.000 τ.μ. είναι η επιφάνεια του κρυστάλλινου στεγαστρου της στοάς
- 100.000 άτομα παρακολούθησαν την παράσταση «2» του Παπαϊωάννου
- 5 χλμ. είναι το μήκος των οπτικών ινών που διακοσμούν την ψευδοροφή του «Παλλάς»
- 8x25 μέτρα είναι η πισίνα του Holmes
- 1.500 είναι οι θέσεις του «Παλλάς»
- 800 προσκλήσεις στάλθηκαν για τα πρώτα εγκαίνια του «Παλλάς»
- 1.500 νέες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν μετά την ανακαίνιση του κτιρίου
- 2 τόνους ζυγίζει «Η αρπαγή της Ευρώπης» του Μποτερό, στην είσοδο της τράπεζας Πειραιώς

Big Bang στο Δέλτα του Φαλήρου

Ο Μάκης Μπλάτος επισκέπτεται το Κανάβεραλ της πόλης, το νέο Πλανητάριο στο Ίδρυμα Ευγενίδου στη Συγγρού. «Το trip είναι τέλειο, ό,τι πρέπει για Κυριακή πρωί. Ευχή: Μια ειδική ημέρα με πιο «προχωρημένο» περιεχόμενο και μόνο για ενήλικους. Αυτό θα ήταν το καλύτερο πάρτι στην πόλη. Μήπως μπορώ να βάζω μουσική;

> ΠΛΑΝΗΤΑΡΙΟ <

Black Athens

Το άκτιστο τζαμί

Μουντιάλ 2006

Billy the Kid - Billy Γρυπάρης. Το graffiti εξώφυλλο του 2003. Ήρθε μια Κυριακή πρωί στα γραφεία της ATHENS VOICE, πάρκαρε το skateboard στην είσοδο και δεν ξανάφυγε. Ο Billy έφερε μαζί και την παρέα του, τους γκραφιτάδες και τους σκεϊτάδες, και η Α.Υ. έδωσε βήμα, έδωσε χώρο και χρόνο για να εκφραστούν. Μόνιμη στήλη για το skateboard κάθε εβδομάδα, φεστιβάλ για το skateboard, γκραφιτί στα περίπτερα της Art Athina και κατασκευές στο Μπενάκη στην έκθεση των εξωφύλλων της.

Skateboarding in Athens

Το 2005 διοργανώσαμε στο Πεδίον του Άρεως τον πρώτο Πανελλήνιο Διαγωνισμό skateboarding και ακολούθησαν κι άλλοι τα επόμενα χρόνια. **Συμμετοχή skaters απ' όλη την Ελλάδα**, νικητές, πλούσια δώρα, και το event τέλειωνε με μουσική μέχρι αργά το βράδυ.

> SKATEBOARDING <

120 • 13/4/2006

«Παπαδάκης». «Ανοιξε φέτος και με τη μία μπήκε στη χορεία των πολύ καλών του είδους του. Θα απολαύσεις μεγάλα ψάρια που έρχονται κατευθείαν από την Πάρο καθημερινά. Περιβάλλον λιτά πολυτελές, τιμές λιτά πληθωρικές...» Ζιζή Σιφυρή

121 • 20/4/2006

Πάσχα 2006. «Μετόχι Παναγίου Τάφου: Είναι ο πιο κατανυκτικός ιερός Επιτάφιος της Αθήνας, ταπεινός και αξιοπρεπής, με χαμηλωμένο κεφάλι μπροστά στους fine young cannibals που συναντάει στο δρόμο του ή σέρνει από πίσω του...» Γιάννης Νένης

122 • 27/4/2006

Εθνικός Κήπος. Παγετοί, γηρατειά και ξηρασίες θέρισαν με τα χρόνια ένα μεγάλο μέρος της πρώτης δενδροφύτευσης.

123 • 4/5/2006

Black Athens. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν στην Αθήνα 17 ενώσεις Αφρικανών, όλοι μαζί δεν ξεπερνούν τις 7.000.

124 • 11/5/2006

Το άκτιστο τζαμί. Η ανέγερση του τζαμιού είναι λιγότερο ζήτημα πίστης που αφορά την εκκλησία και περισσότερο θέμα κοινωνικής ένταξης.

125 • 18/5/2006

QUIZ. Η Ιωάννα Κανελοπούλου φτιάχνει ένα κουίζ για να δοκιμάσει τις γνώσεις μας στο μυστήριο που λέγεται «Κώδικας Ντα Βίντσι». Σε ποιο πανεπιστήμιο είναι καθηγητής ο Ρόμπερτ Λάγκτον;

126 • 25/5/2006

Β' Πανελλήνιος Διαγωνισμός Skateboarding. Για δεύτερη χρονιά η ATHENS VOICE διοργανώνει το skate contest στο Πεδίον του Άρεως και όλοι οι pro skaters της πόλης είναι εκεί.

127 • 1/6/2006

Ακτοπλοία στο Αιγαίο. Το πιο εξοργιστικό είναι η αισχροκέρδεια, όχι μόνο στα κυλικεία αλλά και στα ναύλα. Η μετάβαση τετραμελούς οικογένειας στην Αίγινα κοστίζει περίπου 100 ευρώ.

128 • 8/6/2006

Μουντιάλ 2006. Οι μπίρες είναι ήδη στη συντήρηση, οι τηλεοράσεις έχουν βγει στα μπαλκόνια και ο γύρος του κόσμου διαρκεί 64 ματς. Η Α. θέλει να παντρευτεί όλη την ομάδα των Τσέκων, ενώ στο ίδιο τεύχος ο νέος πρόεδρος του Φεστιβάλ Αθηνών, Πύργος Λούκος, μας ξεναγεί στις παραστάσεις του.

129 • 15/6/2006

Η Τέχνη στην Πρώτη Σελίδα Νο 2. Για δεύτερη χρονιά τα πρωτότυπα έργα των εξωφύλλων της Α.Υ. φιλοξενούνται στο Μουσείο Μπενάκη, ενώ στη Γιορτή της Μουσικής η πλατεία Κλαυθμώνος πλημμυρίζει από κόσμο για τη σκηνή της ATHENS VOICE με τις συμμετοχές των Σταμ. Κραουνάκη, Film, Mary and the Boy, Callas, Elxis και μια έκπληξη.

130 • 22/6/2006

Summer in the City. Αθήνα 40 βαθμοί Κελσίου. 70 tips για να περάσεις καλύτερα στην καλοκαιρινή Αθήνα από την ομάδα της Α.Υ.

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ Μ' ΕΝΟΧΛΕΙ ΟΤΑΝ
ΕΡΧΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΩ ΤΙΠΟΤΑ,
ΟΥΤΕ ΣΤΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΠΟΥ ΒΛΕΠΩ
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. ΜΕ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΛΗ
ΜΟΥ ΘΥΜΙΣΕ ΤΗ ΡΩΜΗ, ΑΛΛΑ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΟ ΙΔΙΟ.

Eric Koston

Το βιβλίο

Το 2007 ο φωτογράφος και skater **Damian Argi** γράφει και κυκλοφορεί ένα φωτογραφικό άλμπουμ με τίτλο «Dedicated» στις εκδ. ATHENS VOICE Books. Μια ανθολογία με τα σημαντικότερα πρόσωπα, τα πιο εντυπωσιακά κόλπα και τα μεγαλύτερα γεγονότα που έχουν συμβεί στην ιστορία του ελληνικού skateboarding τη δεκαετία 1997-2007.

Όλες οι δυνατότητες που ήθελες, ακόμα πιο οικονομικά, στα χέρια σου.

Οι απεριόριστες επιλογές στην επικοινωνία και την ψυχαγωγία έχουν σημασία μόνο όταν είναι προσιτές. Για αυτό η hellas online κάνει την καθημερινότητά σου όχι μόνο πιο ενδιαφέρουσα αλλά και πιο οικονομική.

13844

www.hol.gr

hol
hellas online

Δίπλα σου, κάθε μέρα

11ο Φεστιβάλ Κόμικ της Βαβέλ

Η Shakira στο ΟΑΚΑ

131 • 29/6/2006

1ο Athens Collection Bazaar. Ο Πανελλήνιος Σύλλογος σχεδιαστών μόδας διοργανώνει στο Vasco μπαζάρ με ρούχα Ελλήνων σχεδιαστών για την ενίσχυση του Ιδρύματος Αστέρων του Δήμου Αθηναίων.

132 • 13/7/2006

Χοροστάσιο. «...γίναμε τύφλα, πήραμε τους κουβάδες, μπουγελώσαμε τους πελάτες και μετά φιλιόμασταν στην αποθήκη με τις σφουγγαρίστρες». Η Μυρτώ Κοντοβά θυμάται και αποχαιρετά για πάντα το πιο ιστορικό ροκάδικο της πόλης.

133 • 20/7/2006

Rock the town. Ο Tiesto στο γήπεδο Ξιφασκίας, η Shakira στο ΟΑΚΑ, η Μνούσκιν στο Κλειστό Ολυμπιακό του Φαλήρου. Πιο βόρεια το Kosmopolis-Odeon ανοίγει στο σινεφίλ κοινό τις 12 αίθουσες του.

134 • 27/7/2006

Gay Summer. «Τα Λιμανάκια είναι μόνο για γκεϊτσίκια και άλλα σκληραγωγημένα πλάσματα που επιζούν σε βράκια». Οδηγός παραλίας για αγόρια και κορίτσια.

Summer Guide 2006

8 ταξιδιώτες γράφουν για το αγαπημένο τους νησί. Η Ύδρα της Μάγας Τσόκλη, η Κέρκυρα της Αντζελα Γκερέκου, η Μυτιλήνη του Λευτέρη Παπαδόπουλου. Αρχίζει ο ετήσιος καλοκαιρινός μας οδηγός νησιών γραμμένος από επώνυμους Αθηναίους.

135 • 7/9/2006

Απόστολος Σουγκλάκος. «Θέλω να ζήσω 850 χρόνια. Κανέναν δεν φοβάμαι. Την έχω βρει με τον εαυτό μου, περπατάω, είμαι "αρίμπα", γυρνάω, ό,τι θέλω λέω κι απάντημα είναι μαλακία...» ο Α.Σ. έζησε μέχρι τις 5/9/06.

136 • 14/9/2006

Ξένοι στην ίδια πόλη. «Μου αρέσει που στη δημόσια συγκοινωνία δεν υπάρχουν ελεγκτές – δεν συνάντησα παρά μόνο μία φορά. Νιώθεις ότι σε εμπιστεύονται». Η Aysen Sivrikaya, από την Άγκυρα, απάντησε στο ερώτημα «Τι λατρεύουν και τι μισούν οι ξένοι στην Αθήνα».

137 • 21/9/2006

Ευρωπαϊκή Εβδομάδα Κινητικότητας. 290.000 αυτοκίνητα κυκλοφόρησαν στη χώρα μας το 2004. Η εβδομάδα μάς προτρέπει να τα παρκάρουμε έστω για μία ημέρα.

138 • 28/9/2006

Δημοτικές Εκλογές 2006. «Δεν τρέφω την παραμικρή φιλοδοξία πολιτικής καριέρας πέραν της τοπικής αυτοδιοίκησης», η δήλωση του υποψηφίου δημάρχου Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη στο αφιέρωμα της Α.Υ.

139 • 5/10/2006

Νικήτας Κακλαμάνης. «Τα καρό πουκάμισά του έχουν γίνει και επισήμως κομμάτι του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού. Τα μοτίβα τους κινούνται σε μια ευρύτατη γκάμα από το κλασικό βρετανικό "μπερζερί" μέχρι το εκκεντρικό "καναρινοκλουβί"». Ο Forest Gamp περιγράφει τον "άνθρωπο κουρτίνα».

140 • 12/10/2006

11ο Φεστιβάλ Κόμικ της Βαβέλ. Ξεκινάει στην Τεχνόπολη με επίτιμο καλεσμένο τον Αργεντινό Oscar Chichoni (που θα σχεδιάσει και το επόμενο εξώφυλλο της Α.Υ.).

Η ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ ΑΘΕΝΣ ΒΟΪΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΙΕΡΑ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟ ΜΕ ΕΝΑ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ. ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΜΟΛΙΣ ΚΟΥΡΣΑ, ΜΕ ΑΝΑΒΑΤΗ ΤΟΝ ΝΤΙΝΟ,

ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΘΕΣΗ, ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΣΤΟ ΦΩΤΟΦΙΝΙΣ, ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ. Η ΑΘΕΝΣ ΒΟΪΣ ΕΙΝΑΙ 3 ΕΤΩΝ, ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΟΝΙ ΓΚΑΛΒΙΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΙΣ ΤΙΝΑ, ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ ΔΗΛΑΔΗ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΤΖΕΝΕΡΑΛΕ. ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ

ΤΑ ΙΠΠΟΦΟΡΒΕΙΑ ΤΗΣ ΙΠΠΟΝΤΟΥΡ, ΕΧΕΙ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟ ΚΑΙ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΣΤΑΒΛΟΥΣ ΝΑΞΟΥ (ΝΙΚΟΥ ΑΡΣΕΝΗ). Η ΝΟΝΑ «ATHENS VOICE», Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΟΛΥ ΠΕΡΗΦΑΝΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΟΝΟΜΑΤΗ ΤΗΣ.

> ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ <

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΟΝΑΣ, ποιητής και εκδότης της «Οδού Πανός» σχολιάζει την είδηση «Το ΕΣΡ επέβαλε πρόστιμο 100.000 ευρώ στο Mega για το φιλί μεταξύ ανδρών στο σίριαλ "Κλείσε τα μάτια"».

«Αγράμματοι και ανιστόρητοι τηλεοπτικοί εισαγγελείς, που τους έχουν διορίσει για να μας προστατεύουν – από τι, – τιμωρούν χωρίς καταγωγή και μόρφωση. Δείχνει πως δεν έχουν δει εικόνες στα αγγεία, αγάλματα στο μουσείο· δεν έχουν διαβάσει Πλάτωνα, Καβάφη, Χριστιανόπουλο, Τένεσι Ουίλιαμς, Λαπαθιώτη, Όσκαρ Ουάιλντ, Ρεμπό, Προυστ· δεν έχουν δει Φασμπίντερ, Παζολίνι, Βισκόντι στο σινεμά· τον Ορέστη του Ευριπίδη, τη Φαίδρα... Οι τα

φαιά φορούντες και περήνθηκες λαλούντες – που λέει πάλι ο Καβάφης – πρέπει να καταργηθούν γιατί όσο παραμένουν φύλακές μας – τέτοιου είδους – πρέπει να δικαιολογούν το μισθό τους με τα πρόστιμα που επιβάλλουν για να μας προφυλάξουν από το κακό. Αλλά το κακό είναι αλλού και όχι στα φιλιά. Υ.Γ. Μέχρι τη Δευτέρα θα 'χει κοπάσει – κάπως».

Όποιος τρομάζει από το χάος της ύπαρξης προσπαθεί απελλιπόμενα να πιαστεί από κάπου. Τα πρώτα που με μεγάλη ευκολία του προσφέρονται είναι η πατρίς, η θρησκεία και η οικογένεια. Προτιμώ το χάος.

Θανάσης Παπακωνσταντίνου

Outlook 2003

Ο Χρήστος Ιωακειμίδης επιχειρεί μια γιγάντια και ρηξικέλευθη για τα ελληνικά δεδομένα διοργάνωση (ο Οργανισμός Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού / Πολιτιστική Ολυμπιάδα την προικοδότησε με 2,3 εκ. ευρώ), αλλά έρχεται αντιμέτωπος με τον ελληνικό συντηρητισμό. Το έργο του Θανάση Τότσικα – που απεικονίζει τον ίδιο γυμνό να συνουσιάζεται με ένα καρπούζι – πέφτει θύμα βανδαλισμού, ενώ σάλο προκαλεί και το έργο του Βέλγου ζωγράφου Τιερί ντε Γκορντιέ.

Εναντίον της αγάπης

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΚΑΝΙΑ

ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΓΡΑΨΩ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ. ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΕΥΝΟΗΤΟΥΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ, ΑΦΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ.

Θυμάμαι τον εαυτό μου μονάχα και πάντα ομοφυλόφιλο και σας το υπόσχομαι ότι έχω άρτια μνήμη. Αν γεννήθηκα ή διαμορφώθηκα έτσι από νεαρή ηλικία, δεν το γνωρίζω, αλλά ούτε έχει σημασία εφόσον δεν θυμάμαι τίποτε άλλο. Αυτό δεν έχει να κάνει με τις σεξουαλικές μου προτιμήσεις ή φαντασιώσεις, όπως πολλοί νομίζουν (αυτά εμφανίστηκαν πολύ αργότερα από τη νεαρή μου ηλικία), αλλά με τον τρόπο που υπάρχω, που αντιμετωπίζω τη ζωή. Σας φαίνεται περίεργο, ασυνήθιστο, ανώμαλο, διεστραμμένο; Παρακαλώ καλέστε τον Θεό, εγώ δεν μπορώ να σας διαφωτίσω, αφού δεν γνώρισα τίποτα άλλο παρά αυτό που είμαι. Τηλεφωνήστε στο 1-800-ΘΕΟΣ και είμαι σίγουρος πως θα σας βοηθήσουν. Ακούω ότι βοηθάνε εκεί τους πάντες, ή όχι;

Από τότε που θυμάμαι, η κοινωνία δεν έχει σταματήσει να με κάνει να νιώθω μειονεκτικά, να με δακτυλοδείχνει σαν «διαφορετικό», να με κοροϊδεύει. «Πουστάρ» με ανέβαζαν, «ξεφωνημένη» με κατέβαζαν στο σχολείο, οι φίλοι μου με γισουρτώνανε, οι ξένοι με κυνηγούσαν, με δέρνανε. Η ομοφυλοφιλία μου, η οποία αναγκαστικά έγινε κραυγαλέα, όπλο για να υπερασπιστώ τον εαυτό μου, υπήρξε, και υπάρχει δυστυχώς ακόμα, λόγος εμπαιγμού, από τον οποιονδήποτε. Πόσες φορές η αστυνομία δεν με έχει δείρει, οι τίποτα βαθιά χαζοί macho αλήτες βγήκανε να «δείρουν αδερφές» και με πήρε και εμένα η μπάλα; Αλλά και η «chic» κοινωνία, και οι μερικώς μορφωμένοι αντιδρούν στην ομοφυλοφιλία μου, δεν με καλούν στο σπίτι τους, κουτσομπολεύουν ή, χειρότερα, δεν αγοράζουν έργα μου. Δεν θα ξεχάσω ποτέ, στα εγκαίνια της πρώτης μου ατομικής έκθεσης στην Αθήνα το 1996, είχα ανώνυμες απειλές, κάτι κρετινίσι τηλεφώνησαν στην γκαλερί και είπαν ότι θα «βάλουν βόμβα στους ομοφυλόφιλους». Τελικά, το υπέρτατο παράσημο μου το έδωσε η Ελλάδα η ίδια (πραγματικά το σπουδαιότερο βραβείο που είχα έως τώρα), στη μορφή της στρατιωτικής απαλλαγής. Αυτό το επίσημα θαυμάσιο χαρτί απλά λέει ότι

«ο Κωνσταντίνος Κακανιάς πάσχει από παθητική ομοφυλοφιλία»!! Είμαι σίγουρος ότι το Άγιο Πνεύμα επισκέφτηκε το γιατρό ο οποίος επιμελήθηκε τη διάγνωση αυτή και του φανέρωσε την αγαπημένη μου σεξουαλική στάση. Δεν το λατρεύετε; Ο Θεός είναι Μεγάλος, τα ξέρετε όλα, όλα!

Γνωρίζω, βέβαια, πως τα πράγματα είναι πιο ανεκτικά τώρα. Αυτό το κείμενο θα ήταν δύσκολο να το γράψω 30 χρόνια πριν. Η ανεκτικότητα αυτή όμως είναι προϊόν υποκρισίας, αφού οι ομοφυλόφιλοι εξαιρούνται από το πλέον βασικό κοινωνικό δικαίωμα, το γάμο. Το κράτος τούς φορολογεί αλλά τους απαγορεύει το γάμο και όλα τα προνόμια που έρχονται με αυτόν (κοινή ασφάλεια, περιουσία, κληρονομιά κ.λπ.). Μα, αφού εξαιρούμαι από το γάμο, γιατί δεν εξαιρούμαι από τους φόρους; Δεν είμαι σίγουρος ότι πιστεύω στο θεσμό του γάμου. Είναι φανερό ότι οι γάμοι είναι συνήθως αποτυχία, αφού οι περισσότεροι καταλήγουν σε διαζύγιο ή, χειρότερα, σε πλήρη δυστυχία. Λίγοι είναι οι πολιτισμένοι άνθρωποι που καταφέρνουν να συμβιώσουν για μια ζωή, αυτό χρειάζεται θάρρος, ειλικρίνεια και υπομονή, πράγματα που η σημερινή κοινωνία δεν κατέχει. Αλλά πιστεύω ακράδαντα στα ίσα δικαιώματα των ανθρώπων. Η Ελλάδα, η πατρίδα της δημοκρατίας, η γη του Σωκράτη, του Πλάτωνα, της Σαπφούς, του Ευριπίδη, του Αντίνοου, η χώρα στην οποία η ομοφυλοφιλία γιορτάστηκε και ενέπνευσε έναν ύψιστο πολιτισμό, αντί να προπορεύεται έχει καταντήσει ουρά της Δύσης, έως πότε; Αλλά τη μεγαλύτερη υποκρισία την πράττει η εκκλησία, η οποία στο όνομα της αγάπης (την οποία διακηρύττει χωρίς σταματημό) αναθεματίζει το γάμο στα άτομα του ίδιου φύλου, έστω και αν αυτά τα άτομα αγαπιούνται πραγματικά, σαν, λόγου χάρη, δύο εξαιρετικά επιτυχημένες γυναίκες που είναι ήδη μαζί εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Αντιθέτως, όμως, θα ευλογήσει χωρίς πρόβλημα το γάμο μεταξύ δύο νεανίσκων που μόλις γνωρίστηκαν, ενός γέρου και μιας εικοσάχρονης (η οποία σκέφτεται μόνο ευρώ, ευρώ, ευρώ!) ή ένα φρικτό συνικό κέσιο. Μα πού είναι η αγάπη, πέστε μου;

Και η τραγελαφική ειρωνεία, ο Υμέναιος, του οποίου το όνομα ακόμα και στις σύγχρονες ημέρες έχει να κάνει με το γάμο, και αν δεν κάνω λάθος χρησιμοποιείται στις νυφικές τελετές, ήταν νέος και ωραίος και ομοφυλόφιλος. Σύμφωνα με τη μυθολογική μας παράδοση μαζί του ήσαν ερωτευμένοι ο Θάμυρις (που ήταν δάσκαλος του Ομήρου), ο Έσπερος (το αστέρι του γάμου), αλλά και ο ίδιος ο Απόλλων. Δυστυχώς, η αρχαία μυθολογία δεν έχει τίποτα να κάνει με τη σημερινή κοινωνία, η οποία σκέφτεται και πράττει σύμφωνα με παλαιοντολογικές ιδέες, προσαρμοσμένες αιώνες πριν (και σαν αντίδραση στην αχαλίνωτη και οργιωδη ρωμαϊκή πολυτέλεια), από ανθρώπους που δεν έχουν πια καμία μοντέρνα αντίληψη. Έως πότε η πεπαιωμένη και διεφθαρμένη εκκλησία θα κηρύττει την αγάπη σαν προϊόν μιας σεμνότερης κοινωνίας, και όχι την αγάπη την πραγματική, την αληθινή; Σας το υπόσχομαι πικρά, εμένα δεν με νοιάζει πια, το έχω συνηθίσει. Και αν ο Θεός Έρωτας με ξαναχτυπήσει και θελήσω να παντρευτώ, θα το κάνω και αυτό. Θα τελέσουμε το μυστήριο σε μια χαράδρα δίπλα σε ένα ρυάκι, και οι κουμπάροι θα είναι οι υάκινθοι, οι νάρκισσοι και τα κυπαρίσσια, ιερείς τα απόδονια, οι κότσυφες και οι αγαπημένες μου πεταλούδες, η εκκλησία η γη μας, και από ψηλά, πάνω από τα σύννεφα, ο Τσαρούχης, ο Χατζιδάκις, ο Καβάφης και αυτός ο ίδιος ο Υμέναιος θα μου κλείνουν το μάτι και θα μου στέλνουν σκαστά φιλιά.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ LOS ANGELES, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

> Η ΑΣΚΤ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΤΗΝ Α.Υ. <

Οι φοιτητές του Εργαστηρίου Γραφικών Τεχνών, Τυπογραφίας και Τέχνης του Βιβλίου της ΑΣΚΤ επεμβαίνουν σε όλο το τεύχος (342) της Α.Υ.

Από την αρχή προσπαθούσαμε να μην είμαστε μόνοι σ' αυτό το παιχνίδι της επικοινωνίας, να βρίσκουμε συνταξιδιώτες, να εναλλάσσουμε τους ρόλους, να καλούμε τους φίλους μας στο ταξίδι. Ζητήσαμε από τη Σχολή Καλών Τεχνών να πάρει στα χέρια της την εφημερίδα, να την πειράξει, να την ομορφύνει, να την αλλάξει. Με την καθηγήτριά τους Λεώνη Βιδάλη ζωγραφίζουν την πρώτη εφημερίδα που μπερδεύει τις «γλώσσες» με την ελπίδα να φτιάξουν μια καινούργια.

141 • 19/10/2006

Οδός Σκουφά, η νέα πιάτσα. «Το κομμάτι από τη Λυκαβηττού ως τη Δελφών έμελλε να γίνει η νέα "πιάτσα" των καφέ-μπαρ, μετατοπίζοντας το ενδιαφέρον από την "κλασική" –πλην όμως "έχω τη θέση, σου πουλάω πανάκριβα, ενίοτε και σκουπίδια"– πλατεία Κολωνακίου».

142 • 26/10/2006

Milky business. «Οι γαλακτοβιομηχανίες χρησιμοποιούν το γάλα, από το οποίο δεν έχουν κέρδη, σαν πολιορκητικό κριό για να μπουν στα σπίτια των καταναλωτών. Και όταν μπουν, αρχίζουν να κερδίζουν από το γιαούρτι». Ο Τάσος Τέλλογλου βάζει τη πένα του στο γάλα.

143 • 2/11/2006

3 χρόνια ATHENS VOICE. Πορτάζουμε τα τρίχρονα γενέθλιά μας ζητώντας από 29 επώνυμους Αθηναίους να μιλήσουν για τη δική τους Αθήνα.

144 • 9/11/2006

Ακτιβιστές με χιούμορ. Διοργανώνεται στο Βυζαντινό Μουσείο ο 1ος Διεθνής Διαγωνισμός Γελοιογραφίας. Γελοιογράφοι από 62 χώρες προσπαθούν να ηρεμήσουν τις συγκρούσεις που ξεκίνησαν από τα 12 σατιρικά σκίτσα του προφήτη Μωάμεθ.

145 • 16/11/2006

Salonica. Βέντερος στην Αριστοτέλους, Κραουνάκης και Παναγιωτόπουλος στον Ρογκότη, ο Βούλγαρης junior στη Μητροπόλεως και ο Κώστας Γαβράς στο λιμάνι. Το 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ξεκινάει.

Τρία χρόνια
ATHENS VOICE

Εγκαινιάζεται το Παλλάς

146 • 23/11/2006

Παλλάς opening. Ανακαινισμένο, μεγαλοπρεπές, σύγχρονο, το πιο art deco θέατρο της πόλης γίνεται ο καινούργιος δημόσιος χώρος της Αθήνας. Για τα εγκαινία ο Δημήτρης Παπαϊωάννου ανεβάζει την παράσταση «2» και ζωγραφίζει το εξώφυλλό μας.

147 • 30/11/2006

Αφιέρωμα βιβλίο. Τα 100 ονόματα που πρέπει να γνωρίζεις για το βιβλίο. Χαρτογραφούμε τις λογοτεχνικές παρέες της Αθήνας.

148 • 7/12/2006

Ελεγχόμενη στάθμευση. Άσπρο χρώμα αν είσαι επισκέπτης, κίτρινο αν ανήκεις σε ειδική ομάδα, μπλε αν είσαι μόνιμος κάτοικος. Η Αθήνα εγκαινιάζει το σύστημα ελεγχόμενης στάθμευσης.

149 • 14/12/2006

408, Παπάγου-Ακαδημίας. «Οι κυρίες του 408 έχουν φουσκωτό μαλλί και πατημένα τα 70. Κάποτε, παλιά, παντρεύτηκαν έναν αξιωματικό». Η Μυρσίνη Λιοναράκη σκανάρει το λεωφορείο της γειτονιάς της.

X-mas Guide 2006

Survival kit. Αναρωτιόμασταν τι απέγιναν: τα μοτοταξί, η κυρία Λουκία, το τραμ, ο Sotis Volanis, η Δάφνη Μπόκοτα, η Καλομοίρα, οι Αμάν, η Ολυμπιακή, οι High Five, ο Χρήστος Τζέκος, οι Παπαροκάδες, το τιραμισού, οι πουτάνες στη Σκουφά...

151 • 18/1/2007

Badminton Theatre. Εγκαινιάζεται στο Άλσος Στρατού στο Γουδί με πρώτη παράσταση τη «Λίμνη των Κύκνων».

152 • 25/1/2007

Design Walk. 14 δημιουργικά γραφεία στου Ψυρρή ανοίγουν τις πόρτες τους για τρεις μέρες και παρουσιάζουν πρωτότυπες δουλειές τους.

Τον Μάρτιο του 2005 η ελληνική μόδα θα κάνει τη δική της μεγάλη προσπάθεια να αποκτήσει ταυτότητα, αναγνώριση και το σεβασμό που της αναλογεί, και να ενταχθεί στον παγκόσμιο χάρτη της μόδας. Για πρώτη φορά ο Πανελλήνιος Σύλλογος Σχεδιαστών Μόδας διοργανώνει στο Ζάππειο τη μεγάλη γιορτή της μόδας, με τη συμμετοχή όλων σχεδόν των Ελλήνων σχεδιαστών. Την τεράστια παραγωγή έχει αναλάβει ο Αιτωάνης Κιούκας και την εκδήλωση εγκαινιάζει η δήμαρχος Αθηναίων Ντόρα Μπακογιάννη. Σ' αυτό και σε όλα τα επόμενα Fashion Week που ακολούθησαν η Α.Υ. ήταν παρούσα και κάλυπτε αναλυτικά το γεγονός.

Η ELI KISS, ανταποκρίτρια της «Herald Tribune» στην Ελλάδα, έγραψε στην Α.Υ.

«Η φιλοδοξία των σχεδιαστών-μελών του Συλλόγου είναι η εβδομάδα που ξεκινάει να γίνει θεσμός στα πρότυπα αντίστοιχων εκδηλώσεων ανά τον κόσμο. Ευελπιστώ ότι η εκδήλωση αυτή δεν θα εξελιχθεί σε ακόμη μια ωραία ευκαιρία για αμέτρητες φωτογραφίες σε κοσμικές στήλες και μόνο. Το ζητούμενο είναι να δούμε ρούχα, ιδέες, κατευθύνσεις – να γνωρίσουμε τους σχεδιαστές μέσα από τη δουλειά τους κι όχι μέσα από την προσωπική τους ζωή. Ας μην ψάχνουν οι κάμερες και οι ρεπόρτερ των τηλεοπτικών συνεργειών να βγάλουν στον αέρα κόντρες και κουτσομπολιά. Ας μη σταθούμε στις πρώτες σειρές των προσκεκλημένων και στο ποιο «επώνυμο» παρέστησαν σε κάθε σόου. Ας ρωτήσουμε τους σχεδιαστές πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι να κάνουν αυτή τη δουλειά σε μια χώρα που τώρα μόλις ξυπνάει στην ιδέα ότι η μόδα είναι χρήμα, επένδυση και πολιτισμός. Έχει πλέον έρθει ο καιρός να ανοίξουμε ένα νέο κεφάλαιο στην ελληνική μόδα. Να δούμε τους σχεδιαστές ως επαγγελματίες αλλά και ως καλλιτέχνες – δικούς μας ανθρώπους που δημιουργούν για μας. Δεν θα μας πάρει κανείς τα Gucci και τα Prada μας, δεν θα μας βγάλει κανείς από τη λίστα αναμονής στον Louis Vuitton. Αλλά θα είναι ωραία να γίνει το παιχνίδι της μόδας πολύ πιο ενδιαφέρον κι εμείς να έχουμε μεγαλύτερη επιλογή. Δεν μπορεί, όλο και θα νιώσουμε κάποια περηφάνια όταν θα δούμε την εγχώρια μόδα να ταξιδεύει και πέρα από τα σύνορα. Ας το δούμε σαν ένα ακόμη εθνικό στοίχημα που πρέπει οπωσδήποτε να κερδηθεί...»

Ανταπόκριση της ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΜΙΧΕΛΑΚΟΥ στο «Τι γυρεύω εδώ»

«Είναι η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τόσο μεγάλο για την ελληνική μόδα και είναι πραγματικά πολύ καλά οργανωμένο, όλες οι πασαρέλες είναι φίσκα και παίρνουν πολύ χειροκρότημα, γι' αυτό και είναι όλοι εδώ πολύ χαρούμενοι, ειδικά οι σχεδιαστές, αλλά όχι μόνο, και οι στιλίστες, οι φωτογράφοι, οι μακιγιέρ και οι δημοσιογράφοι μόδας είναι σε μεγάλα κέφια, είναι το δικό τους πάρτι και σε κάλεσαν και σένα να δεις τι θα έπρεπε να φοράς πριν βγεις από την πόρτα με τα λουστρίνια σου "μέσα στο χώμα, λες και το κάνει επίτηδες αυτό το παιδί!". Για να ξέρεις, σε μια επίδειξη μόδας το αμέσως επόμενο από το να είσαι ο σχεδιαστής είναι να είσαι το guest top μόντελ από το εξωτερικό και το αμέσως επόμενο είναι να έχεις σχεδιάσει κάποιο αξεσουάρ και το αμέσως επόμενο είναι να βάζεις τη μουσική της πασαρέλας και το αμέσως επόμενο είναι να υπάρχει καρέκλα στην πρώτη σειρά με το όνομά σου επάνω και το αμέσως επόμενο είναι να υπάρχει καρέκλα στη δεύτερη σειρά με το όνομά σου επάνω και από εκεί και πέρα δεν έχει πια σημασία, είσαι ελεύθερος να πεις φωναχτά κάτι σαν "ααα, πάει το οικοπεδάκι στην Κερατέα, μετρημένα είν' τα ψωμιά του, κλάψ' το, μάνα, αλλά είναι και το χρώμα μου το βεραμάν, οφείλεις να το παραδεχτείς"».

Time for Christmas!

maison

www.hondoscenter.com

Hondos Center

Υπέροχο ταξίδι αγορών

ΤΟ **LOOKmag** ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΤΟΥ 2005. ΤΟ ΠΙΟ ΣΙΚΑΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΗΡΘΕ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙ ΤΟ ΣΤΙΛ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ. ΤΟ ΒΡΗΚΑΜΕ ΣΕ ΓΝΩΣΤΑ Ή ΑΓΝΩΣΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ, ΤΟ ΑΝΑΚΑΛΥΨΑΜΕ ΣΕ ΠΑΤΑΡΙΑ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ Ή ΜΑΛΛ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ. ΠΑΙΞΑΜΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥ. ΓΙΑΤΙ ΤΟ LOOK ΕΙΝΑΙ ΨΥΧΡΑΙΜΟ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΧΙΟΥΜΟΡ.

> ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE <

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ

Δεκάδες σχεδιαστές μόδας, designers, φωτογράφοι, illustrators και ονόματα της μόδας (όπως M/M [Paris], Martin Margiela, Liselotte Watkins, Christian Louboutin, Alexander McQueen, Γιάννης Τσεκλένης, Christopher Bailey [Burberry], Emmanuel Morlet [Balenciaga], Paul Smith, Rankin κ.ά.) φιλοτέχνησαν ειδικά για το LOOK τα εξώφυλλά του.

Master Franchisor in Greece: CALIN S.A. Tel: 210 68 49 000 Fax: 210 68 57 243 E-mail: calindon@calin.gr

intimissimi

FACETS *of* VENICE

intimissimi.com

#italianjourney

153 • 1/2/2007

Καληνύχτα, κύριε Κούρκουλε. «Η Αθήνα αγάπησε τον Νίκο Κούρκουλο όπως τους παίκτες του Παναθηναϊκού στη δεκαετία του '60...» ο Γιάννης Νένης αποχαιρετά το διευθυντή του Εθνικού.

154 • 8/2/2007

«Lost». Ο Γ. Δημητρακόπουλος γράφει όλα όσα πρέπει να ξέρουμε για την πιο εθιστική ξένη σειρά της ελληνικής τηλεόρασης. Σκέτο κόλλημα.

155 • 15/2/2007

Ζούκια 2007. «Τα 50ευρα φεύγουν σαν βολίδες, φθινοπωρινά φύλλα, τον Αστραπόγιαννο, τον Βαλεντίνο Ρόσι ή σαν άλλα πράγματα που γενικά τσουλάνε». Η Μανίνα Ζουμπουλάκη σ' ένα one woman οδηγή επιβίωσης στα μπουζούκια.

156 • 22/2/2007

Malcolm McLaren. «Να είστε σέξι, ανατρεπτικοί, στιλάτοι, πιστέψτε στην αποτυχία, αγαπήστε όλες τις γραμματείες». Έρχεται στο Fuzz και αποκαλύπτει τα «5 SOS του καλού μάντζερ» στον Γ. Δημητρακόπουλο.

157 • 1/3/2007

Factory Outlet. Οι φίλοι το φωνάζουν Factory Airport, αλλά κάποιος ορκίζεται πως αν δεν ήταν εμπορικό κέντρο θα ήταν διαστημόπλοιο. 120 καταστήματα, 400 επώνυμες μάρκες. Το πολυκατάστημα που έμαθε τους Αθηναίους να ψωνίζουν καλοκαιρινά τον Φεβρουάριο και χειμωνιάτικα τον Ιούλιο.

158 • 8/3/2007

www.athensvoice.gr Ένας χρόνος ATHENS VOICE στο Internet. Μια εναλλακτική κοινότητα με 4.547 μέλη, 221 ενεργά blogs και 250.000 μοναδικούς επισκέπτες. Σήμερα, 6 χρόνια μετά, 1.200.000 στο σάιτ, 240.000 φίλοι στο Facebook, 60.000 followers στο Twitter.

159 • 15/3/2007

«Η Θόλος». Η Αθήνα αποκτά το δικό της «Πομπιντού». Το νέο ημισφαιρικό θέατρο εικονικής πραγματικότητας προσγειώθηκε στην Πειραιώς 254 και είναι το νέο απόκτημα του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού «Ελληνικός Κόσμος».

160 • 22/3/2007

Κρίση της πολιτικής. Πολιτικοί, καθηγητές πανεπιστημίου, πολιτικοί αναλυτές, δημοσιογράφοι, σε ένα δημόσιο διάλογο στις σελίδες της Α.Υ.

161 • 29/3/2007

Τι διαβάζει η πόλη; Στον Ιανό τον Μαζάουερ, στον Παπασωτηρίου τον Κέλμαν, στον Ελευθερουδάκη την Καρυστιάνη, στην Πολιτεία τον Φίλιπ Ροθ. Ο Παναγιώτης Μένεγος βρίσκει τα ευπώλητα 10 βιβλιοπωλείων της Αθήνας.

162 • 4/4/2007

Καλώς ήλθατε στην H&M. Ανοίγει το πρώτο κατάστημα της φίρμας στη Σταδίου με guest designer τη Madonna. Η ουρά έφτανε μέχρι την Ομόνοια

163 • 12/4/2007

Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Γίνεται 100 χρονών και το γιορτάζει με μια σειρά εκδηλώσεων που θα διαρκέσουν ένα χρόνο.

Αποχαιρετάμε το διευθυντή του Εθνικού

Κολλημένοι με το Lost

Ο Malcolm McLaren στην Αθήνα

«Η Θόλος». Η Αθήνα αποκτά το δικό της «Πομπιντού»

Νομίζω ότι στην εποχή του Σημίτη σημειώθηκε μια φωτεινή περίοδος, όπου όλοι αισθάνονταν ότι ήταν υποχρεωμένοι να λογοδοτήσουν.

Λεωνίδας Κύρκος

> Η MADONNA ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ <

Φθινόπωρο του 2008. Η Αθήνα ζει στην υστερία της μεγάλης συναυλίας της Madonna στο ΟΑΚΑ. Της χαρίζουμε εξώφυλλο και μεγάλο αφιέρωμα. Ανάμεσα στα άλλα, γνωστοί καλλιτέχνες φιλοτεχνούν πορτρέτα της σταρ. Μεταξύ αυτών και ο γνωστός καρακιοζοπαίκτης Ευγένιος Σπαθάρης. Ο Γιώργος Παυριανός θυμάται...

[...] Ο Ευγένιος ξαναπαίρνει το μολυβάκι του και αρχίζει να σχεδιάζει: «Τι σουτιέν είναι αυτό, γαμώ το κέρατό μου! Σαν κορνέτο! Να της βάλω σορτσάκι; Και μπότες; Καλά, άσε μου τις φωτοτυπίες και θα κάτσω αύριο το πρωί να το φτιάξω. Έλα το απόγευμα να το πάρεις». Την επόμενη μέρα, ανεβαίνουμε στο δωμάτιο στην ταράτσα, εκεί που ζωγραφίζει. Μου δείχνει το έργο. «Καλά, τέλεια την έκανες. Ξέχασες μόνο να βάλεις την ελιά. Και από κάτω πρέπει να γράψουμε κάτι. Η Μαντόνα έχει πει ένα τραγούδι, "Para don't preach", δηλαδή "Μπαμπά μη με κατηγορείς"». «Ε, δεν βάζουμε κι εμείς Μπαμπάκο, ντοντ πριτς;! Πριτς αυτή, πριτς κι εμείς. Χα, χα, χα!»

> GAY ΓΑΜΟΣ <

Τρίτη 3 Ιουνίου 2008

Ο πρώτος γάμος μεταξύ δύο αντρών και δύο γυναικών είναι πραγματικότητα. Το ζευγάρι, ο Δημήτρης Τσαμπρούνης και ο Θέμης Κατσαγιάννης, μίλησαν στον Λύο Καλοβυρνά: «Από σήμερα έχουμε όλοι και όλες πρόσβαση στον πολιτικό γάμο, ο οποίος βάσει του Συντάγματος είναι απόλυτο αστικό δικαίωμα. Μέχρι σήμερα οι άνθρωποι που ερωτεύονταν και είχαν μακροχρόνιες σχέσεις με άτομα του ίδιου φύλου ήταν εξοστρακισμένοι».

> MONIKA <

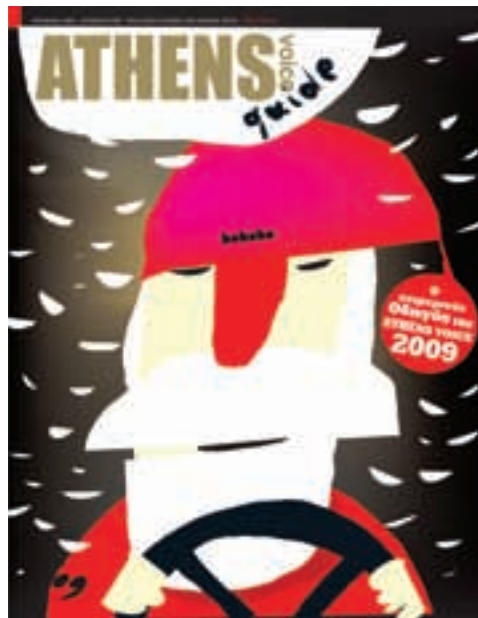
ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΚΟΥΝΕ «ΞΕΝΟ» ΗΧΟ, Η ΜΟΝΙΚΑ, ΗΤΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗΣ ΤΗΣ, ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΤΗΣ Α.Υ. ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 2008, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΝΑ LIVE ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΙΑΝΟ, ΕΛΕΓΕ ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΕΝΕΓΟ...

-Στέκια;
-Πηγαίνω για cd βλέποντας τους φίλους μου, που δουλεύουν στο Metropolis ή στο Vinyl στη Διδότου. Για φαγητό μόλις τελειώνω το μάθη-

μα ιταλικών κάθε Τρίτη και Πέμπτη στο «Φασόλι» και στο «Ριφιφι» στα Εξάρχεια ή στον «Φιλίππου» στο Κολωνάκι. Το αγαπημένο μου μπαρ είναι το «Τρα-Λα-Λα» στην Ασκληπιού. Τώρα που το σκέφτομαι, δεν έχω αγαπημένο café, μάλλον πίνω τους περισσότερους καφέδες διαβάζοντας στη Λέσχη στην Ιπποκράτους. Για να μη σου πω ότι πηγαίνω με τα αγόρια-φίλους μου και παίζω μπάλα...

ΟΙ ΣΠΕΣΙΑΛ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ATHENS VOICE ΕΙΧΑΝ ΠΑΝΤΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ, ΓΙΑΤΙ ΗΤΑΝ ΣΠΕΣΙΑΛ ΤΕΥΧΗ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΥΛΗ-ΕΚΠΛΗΞΗ. ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ, ΑΡΧΗ ΑΝΟΙΞΗΣ, ΑΡΧΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΚΑΙ «ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ» ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΠΑΝΤΑ ΔΙΝΟΥΜΕ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΥΛΗ. ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ, ΠΟΛΛΑ ΔΩΡΑ.

Xmas Guide

Δημοψήφισμα Athens Voice Choice, δώρα, εκπλήξεις, αλυσμόντες δηλώσεις της χρονιάς. Π.χ.:

«Δεν υπάρχουν Σάββατα» (Αντώνης Σαμαράς), «Το κατά νεκροκεφαλήν εισόδημα» (ανωνύμου), «Έχω πηδήξει τη μισή Αθήνα» (Πέτρος Τατσόπουλος)

Summer Guide

Νησιά. Επώνυμοι ξένοι και Έλληνες γράφουν για το αγαπημένο τους νησί.

Στο Guide του 2009 η Μόνικα έγραφε για τις διακοπές της στη Σέριφο: [...] «Χαίρετε». «Πόσοι είστε;» «Τρεις». «Και τι ήρθατε να κάνετε εδώ!» «Ε... διακοπές». «Οι τρεις σας; Καλά, και στη Σέριφο ήρθατε για διακοπές; Τόσα άλλα ωραία νησιά υπάρχουν». «Όπως ποια, δηλαδή;» «Η Μήλος, για παράδειγμα. Τι ωραίο νησί!»

Summer in the City

Χωρίς Ξαπλώstress.

Όλα όσα κάνουν την Αθήνα δροσερή μέσα στο καλοκαίρι.

Π.χ. Καλοκαίρι είναι: Κυριακή βράδυ φρούτα από τον κύριο Ραπανάκη στη Δορυλαίου. Να σου χτυπήσει τατού η νεοεμφανισθείσα Rosa. Φώτα από laptop που φέγγουν τη νύχτα στα μπαλκόνια...

Pocket Athens Voice

Μικρό, εύχρηστο τευχάκι που χωράει στην τσέπη. Πληροφορίες της τελευταίας στιγμής, survival στην πόλη και χιούμορ. Ο διαφημιστής Θεωδωρής Τσεκούρας μάς σχεδίασε το χάρτη επιβίωσης στη Μύκονο: Χώρα: Προστακτική του ρήματος "χωράω". Από το διάλογο με ιδιοκτήτη δωματίων προς νοικίαση: -120€ γι' αυτό το δωματάκι; Αυτό είναι αποθήκη. Ούτε καν χωράω. -Χώρα!

Spring Rolls

Η Άνοιξη ρολάρει στην Αθήνα. «Ας ζήσουμε την ομορφότερη εποχή του χρόνου (Άνοιξη) στην ομορφότερη πόλη του κόσμου (Παρίσι). Αν δεν μπορείτε να πάτε Παρίσι, τότε μπορείτε να πάτε στα Πετράλωνα (το «μικρό Παρίσι» της Αθήνας)».

Η «Φωνή της Αθήνας» είναι και η Μουσική της πόλης. Οι συντάκτες της εφημερίδας, όλοι μάχιμοι djs και γνωστοί ραδιοφωνικοί παραγωγοί Αθήνας και Θεσσαλονίκης, έστησαν ένα πρόγραμμα με μουσική, αφιερώσεις, εκπομπές λόγου και ραδιοφωνικά, θεατρικά happenings. Το Athens Voice Web Radio ξεκίνησε το 2007.

Στην εκπομπή **Πολιτική και Τέχνη** του Δημήτρη Φύσσα έχουν φιλοξενηθεί μεταξύ άλλων ονόματα από την πολιτική όπως: Ζαφειριάδης, Μπακογιάννη, Χατζηδάκης, Διόγος, Νταλάρα, Ευθυμίου, Λιοναράκη (υπουργοί, υποψήφιοι), Φαναράς (δημοσκόπος), Δημητράκος (πανεπιστημιακός, πολιτική φιλοσοφία) κ.λπ. καθώς και ονόματα από την τέχνη όπως: Καρακέπελης (σκηνοθέτης), Παπαγεωργίου, Γκοβόστης, Δου-

βίτσας, Καραϊτίδη (εκδότες βιβλίων), Μπαστέας (συλλέκτης κινηματογραφικών ταινιών), Μπλιώρης (κομίστας), Μπερδέκης (εκδότης fanzin), Μήτσου, Γουδέλης (συγγραφείς) κ.λπ.

Αστικά Μονόπρακτα, η αποκλειστική θεατρική παραγωγή της ATHENS VOICE από τις συχνότερες του διαδικτύου. Τα θεατρικά κείμενα είναι όλα γραμμένα από τη Δώρα Τσόγια. Η Δώρα ήρθε στα γραφεία της Α.Υ. με ένα ντοσιέ γεμάτο θεατρικές στιγμές της Αθήνας. Διαβάσαμε μία μία τις ιστορίες και ήταν σα να τις ακούμε: ο ήχος του μετρώ, οι διάλογοι στο πάρκο, οι κουβέντες στη στάση του λεωφορείου. Κι έτσι χωρίς πολλή σκέψη ανεβάσαμε τα «Αστικά Μονόπρακτα» της ATHENS VOICE – το πρώτο δημόσιο θεατρικό ντεμπούτο της Δώρας. Η σκηνοθετική επιμέλεια είναι του Ανδρέα Φλουράκη και οι φωτογραφίες είναι πάντα της Ελένης Παπαϊώννου, ενώ μέχρι τώρα έχουν ακουστεί οι ηθοποιοί: Γιώργος Γλάστρας και Χριστίνα Χριστοφή, Βασίλης Καλής, Βούλα Συμπεθέρου, Μενέλαος Χαζαράκης και Φωτεινή Δάρρα. And the show goes on.

Athens Voice Podcasts. Εκπομπές με χιλιάδες followers και δωρεάν «κατεβάσματα». Μουσικές με άποψη και θέματα, καθώς και πολλοί καλεσμένοι. Τα podcasts που ανεβαίνουν σε συνεχή ροή στο athensvoice.gr είναι: Modular Voices (Γιώργος Απέργης), Athens Noise (Γιώργος Δημητρακόπουλος), Bright Lights (Παναγιώτης Μένεγος), Music Voice (Μάκης Μπλάτος), Πανικοβάλα (Γιάννης Νένης),

> ΣΕ ΑΚΟΥΣΑ ΣΤΑ PODCASTS <

Radio Soul (Δημήτρης Καραθάνος & Στέφανος Τσιτσόπουλος), Postcards (Μίμης Χρυσομάλλης) καθώς και guest podcasts από ονόματα όπως: Κωνσταντίνος Βήτα, DJ Quentin, PanPan, Imam Baildi, Olga Kouklaki, Γιώργης Χριστοδούλου, Κ.Κ.Μύρης, Burger Project, Menta, Ian Rankin, Monika, The Callas, Yasmin Levy, Sugaspunk κ.ά. Μείνετε συντονισμένοι!

164 • 19/4/2007

Ανακοινώνεται η 1η Μπιενάλε της Αθήνας. Είναι μια έκθεση που αφορά την πόλη και η πόλη αφορά όλους όσους ζουν σ' αυτή. Κορμός της, η μεγάλη έκθεση «Destroy Athens» στην Τεχνόπολη στο Γκάζι.

165 • 26/4/2007

Dark fever στο κέντρο της Αθήνας. «Μία είναι η Ελληνίδα βασίλισσα του dark. Η ανατρεπτική σχεδιάστρια μόδας Σοφία Ματθεάκη. Ασημένια νυφικά, φόρμες από hi-teck PVC και στενά φορέματα με λυσσαλέα σκισίματα. Δημιουργικό clubwear και υψηλή ραπτική». Η Μαριανίνα Πάτσα και η Δήμητρα Τριανταφύλλου γίνονται darkκόβιες για τις ανάγκες του ρεπορτάζ.

166 • 3/5/2007

Κάτι συμβαίνει στην οδό Αβραμιώτου. Kinky, Tit, Μαύρη Γάτα, Πλαστελίνη. Ο Παναγιώτης Μένεγος σκανάρει τη νέα πιάτσα της νύχτας, τα 50 μέτρα μεταξύ Βορεοού και Αγίας Ειρήνης.

167 • 10/5/2007

Πειραιάς-Κηφισιά. Η λεπτή πράσινη γραμμή που ενώνει 24 διαφορετικούς κόσμους. «Ο σταθμός του Πειραιά σου δίνει την αίσθηση ότι ίσως και να έχεις φθάσει στην άκρη του κόσμου, όπως την εννοούσαν σε μια εποχή που πίστευαν ότι η γη ήταν επίπεδη». Η Βάσια Τζανακάρη μπαίνει στο τρένο.

168 • 17/5/2007

Τελικός UEFA Champions League. Η Αθήνα βγάζει πρωταθλήτη Ευρώπης. Μίλαν ή Λίβερπουλ; 23/5 στις 21.24 στο ΟΑΚΑ.

Darkάδες στην Αθήνα

> ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ <

ΦΩΤΟ: ΕΥΗ ΘΥΛΑΚΤΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΟΥΚΟΣ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 2005 ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΙΩΣΕ ΕΝΤΑΣΣΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΤΟ ΧΑΡΤΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ ΣΕ ΡΗΘΕΙΛΕΥΘΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 131, ΕΞΩΣΤΡΕΦΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ, ΒΗΜΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ. «ΟΙ ΜΕΤΑΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟ ΑΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ ΟΤΙ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΑΡΧΙΣΕ ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΗΓΕ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ ΚΙ ΟΧΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ. ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΟΤΙ ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΜΠΕΚΕΤ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΑ ΝΑ ΒΓΑΖΕΙ Ο ΜΠΕΚΕΤ ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΣΟΦΟΚΛΗ» ΕΞΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΛΑΤΣΟΥ, ΚΑΘΩΣ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, ΕΠΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΟΥ, ΜΠΗΚΕ ΣΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟ ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουν όλοι ότι η αισθητική δεν είναι πολυτέλεια
Άγγελος Δεββορριάς, διευθυντής του Μουσείου Μπενάκη

> COW PARADE <

Γέμισε η Αθήνα αγελάδες

Ο δικός μας art director **Φώτης Πεχλιβανίδης** ήταν ένας από τους καλλιτέχνες που συμμετείχε σ' αυτή τη μεγάλη διάσπαρτη έκθεση.

«Μη με ρωτάτε, λοιπόν, αν η αγελάδα μου είναι όμορφη. Η ομορφιά, άλλωστε, σμιλεύεται από μέσα. Πιστεύω πως κατά κάποιον τρόπο το πρό-

τζεκτ της «Cow Parade» έχει στόχο το «λιώσιμο των πάγων» των πόλεων. Δίνει αφορμή για συναντήσεις έξω από το σπίτι, κλείνει το μάτι στον τυχαίο διαβάτη, δειγνύει τη σκέψη και τη μητροπολιτική αισθητική μας. Είμαι σίγουρος πως στην «Γκόθαμ σίτι» που ζούμε συμβολίζουν μικρές οάσεις χαράς και έκκληξης». ΜΑΪΟΣ 2006

> EUROVISION <

ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ by ATHENS VOICE

Όλα αυτά τα χρόνια, ο μόνος τρόπος να επιβιώσεις τη Eurovision ήταν ο Οδηγός, βήμα-βήμα, του Νένε. Παρακολουθούσαμε τα τραγούδια κρατώντας το τεύχος με τις δηλητηριώδεις περιγραφές («Φήμες λένε ότι μαζί με την Πρόποβα θα εμφανιστεί και διάσημη Βουλγάρα τραβιστή με λευκό μούσι. «Let's say goodbye and never back again, let me cry». Κλάψε, τυποτένια»). Ο Νένης, εκτός από τρολ, μάλλον είναι και μέντιουμ. Το 2006 πρόβλεψε/παρότρυνε όλους να ψηφίσουν το νούμερο ένα, τους Lordi... «Λοιπόν. Χωρίς πολλά λόγια. Αν θέλουμε να επιβιώσει ο διαγω-

νισμός της Eurovision ένας είναι ο τρόπος: ΦΕΤΟΣ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ LORDI.» Σκιαχτικό.

169 • 24/5/2007

Αναγνώριση προτύπων. «Αμπού Ντάμπυ, η νέα αρχιτεκτονική πρωτεύουσα του κόσμου. Δανία, πατρίδα του περιοδικού VS. Ζαμάν φου, το life moto της γενιάς NEET... Μόδα, μουσική, αρχιτεκτονική, κοινωνία, κλάμπινγκ, ιδέες, λεφτά ταξίδια, πρόσωπα, design πρότυπα. Η κυνηγετική περίοδος άρχισε. Cool hunters συντονιστείτε». Ο Στέφανος Τσιτσόπουλος γράφει για ένα θέμα που το ξέρει απόξω κι ανακατωτά.

170 • 31/5/2007

Τα σημαντικά της εβδομάδας. Στο κτίριο της Helexpro 13n Art Athina 2007 / Εγκαινιάζονται τρεις νέοι σταθμοί στη γραμμή 3 του Μετρό (τη μπλε): Κεραμεικός, Ελαιώνας, Αιγάλεω/ Η ATHENS VOICE κυκλοφορεί μαζί με μια συλλεκτική έκδοση 30 σελίδων, το περιοδικό τέχνης «Artopoιείόν» που σχεδίασε και έγραψε αποκλειστικό ο ζωγράφος Τάσος Παυλόπουλος.

171 • 7/6/2007

Υπόγεια Αθήνα. «Κατειλημμένα κτίρια, μπουρδέλα, στέκια μεταναστών, τα τελευταία πέντε τσοντάδικα της πόλης, λούμπεν μπαρ στην πλατεία Αττικής, στον Νέο Κόσμο, στου Γκάζη, στο Κερατσίνι...» Ο Δημήτρης Φύσσης κάνει το αστικό λαογράφημα της underground πόλης.

172 • 14/6/2007

Summer in the City. Τα free festival της πόλης, το Allou Fun Park, οι αθηναϊκές ταρατσες, η Αγίου Μάρκου Land, το Synch Festival, τα ψέματα της Αθήνας, οι κοντινές εκδρομές, το Ejekt Festival, η πίσνα του Χίλτον. 90 ιδέες για να επιβιώσεις στην καλοκαιρινή Αθήνα από την A.V. team.

173 • 21/6/2007

Τα ραντεβού της ATHENS VOICE. Πορτή Μουσικής στην πλατεία Κλαυθμώνος, Skateboarding in Athens στο Πεδίον του Άρεως.

*Give
Joy*
TO EVERY BODY

ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΧΑΡΙΣΤΕ ΧΑΡΑ ΣΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΜΕ ΥΠΕΡΟΧΑ ΔΩΡΑ ΦΤΙΑΓΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ!

174 • 28/6/2007

«24 θερινά σινεμά λειτουργούν σήμερα μέσα στα όρια του Δήμου της Αθήνας, υπόλειμμα ενός υπερπολλαπλάσιου αριθμού που υπήρχε παλιότερα, με αποκορύφωμα τα τέλη της δεκαετίας του '60...». Ποιος εκτός από τον Δημήτρη Φύσσα, το συγγραφέα του βιβλίου «*Τα σινεμά της Αθήνας*» (μπορείτε να το διαβάσετε ολόκληρο ηλεκτρονικά στο site της Α.Υ.), μπορεί να γράψει καλύτερα για το θέμα των αθηναϊκών σινεμά;

175 • 5/7/2007

Ambos Mundos. «Υπάρχει ένα εσωτερικό αστείο στο Φεστιβάλ. Ότι κάθε χρόνο βρέχει, την τρίτη μέρα μάλιστα, μόνο και μόνο για να μας δυσκολέψει το έργο...» Από το 12ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ της Αθήνας, τη πιο πολύχρωμη γιορτή της πόλης, στέλνουν ανταπόκριση η Ευγενία Μπόζου.

176 • 12/7/2007

Η πόλη ποτέ δεν κοιμάται. «Η γραμμή 500 Πειραιάς-Κηφισιά, το γυμναστήριο Joe Weider, το βουλκανιζατέρ στην 3η Σεπτεμβρίου, οι Κοτοπουλάδες στην Παναγή Τσαλδάρη, το βρόμικο της Λένορμαν...», η Μυρσίνη Λιοναράκη έχει λύσεις για όσους δεν έχουν ύπνο το βράδυ.

177 • 19/7/2007

«Ρε σεις ανέβηκα στην Αθήνα απ' το χωριό και κατηφορίζοντας την Κηφισιά είδα μόνο κάτι τεράστια τετράγωνα κτίρια που γράφουν δύο λέξεις: Babis Vonos. Και φεγγάρι πουθενά... Απίστευτο. Ε, τελικά εσείς οι Αθηναίοι είστε περικυκλωμένοι μέσα σ' ένα απέραντο... βωβάδικο» (από γράμμα αναγνώστη).

178 • 26/7/2007

Backstage. «Οι περισσότεροι παραγωγοί δεν ακολουθούν τη νόμιμη διαδικασία, αν θέλετε την αποφεύγουν ή -απλά- δεν τη γνωρίζουν καν...» Ο Νίκος Λώρης, ο πιο γνωστός διοργανωτής συναυλιών, γράφει τα παρασκηνία πίσω από το stage σε ένα κείμενο που συζητήθηκε πολύ.

Ερωτικό καλοκαίρι

Εκλογές 2007

179 • 2/8/2007

Ερωτικό καλοκαίρι. Η Α.Υ. Ζητά από τρεις συγγραφείς (Μανίνα Ζουμπουλάκη, Μισέλ Φάις, Εύη Λαμπροπούλου) και τρεις φωτογράφους (Τάσο Βρεττό, Bill Georgousis, Κώστα Αμοιρίδη) να γράψουν και να φωτογραφίσουν το δικό τους καλοκαίρι. Το πιο ερωτικό κομμάτι του τεύχους.

Summer Guide 2007

70 γνωστοί πολιτικοί, συγγραφείς, καλλιτέχνες, αθλητές μάς προτείνουν τον αγαπημένο τους προορισμό για να πάμε διακοπές. Η Κάρπαθος της Έρσης Σωτηροπούλου, η Αστυπάλεια της Ελένης Τσαλιγοπούλου, η Τήλος του Αλέξη Τσίπρα, η Χίος του Στέλιου Παρλιάρου, το Πήλιο του Αντώνη Καρπετόπουλου...

180 • 6/9/2007

Αφιέρωμα Εκλογές 2007. Στο δρόμο προς τις εκλογές υποψήφιοι όλων των κομμάτων και αποχρώσεων γράφουν στις σελίδες της Α.Υ. τις απόψεις τους. Αν υπήρχε τρόπος να ξαναδιαβάσουν αυτά που έλεγαν τότε...

181 • 13/9/2007

Εκλογές 2007, η συνέχεια. «Σταυρώστε με, σταυρώστε με, στα χέρια σας σκώστε με» η Έφη Σαρρή συνεχίζει τον προεκλογικό της αγώνα με το πρώτο πολιτικό βιντεοκλιπ-σουξέ του Γιώργου Παυριανού στην πολιτική μας ιστορία.

> ATHENS BIENNALE <

Είναι άθλος να διοργανώνεις Μπιενάλε, πόσο μάλλον σε εποχές κρίσης.

Ο Poka-Yio ήρθε στην εφημερίδα μια μέρα και μας ανακοίνωσε ότι οι XYZ ανάλαμβάνουν να διοργανώσουν Μπιενάλε στην Αθήνα. Ενθουσιαστήκαμε, και από την πρώτη διοργάνωση μέχρι σήμερα είμαστε χορηγοί επικοινωνίας. Ξεκίνησαν λοιπόν τον Σεπτέμβριο του 2007 με την 1η Μπιενάλε της Αθήνας «*Destroy Athens - Καταστρέψτε την Αθήνα*» το 2007, μια τριλογία που συνεχίστηκε το 2009 με το «*Heaven*» και το 2011 με το «*Μονόδρομος*». Στην πορεία η αρχική σύνθεση της ομάδας άλλαξε, αλλά η ιδέα παραμένει ζωντανή. Αυτή την εποχή η 4η Μπιενάλε της Αθήνας δίνει ζωή στο πρώην κτίριο του Χρηματιστηρίου Σοφοκλέους και προτείνει την «AGORA» ως ιδανικό σκηνικό κριτικής αντιπαράθεσης.

«Ποια είναι η υποστήριξή σας από το κράτος φέτος, που όλα καταρρέουν;

Τα τελευταία πέντε χρόνια μάθαμε από πρώτο χέρι την ιδιαίτερη φύση του ελληνικού δημοσίου. Μια γραφειοκρατία βόας, που σε αγκαλιάζει χαλαρά μέχρι που σε συνθλίβει. Τα ίδια πρόσωπα που κάποτε έλεγαν «δεν είναι δική μας αρμοδιότητα», σήμερα λένε με τον ίδιο ακριβώς τόνο «δεν υπάρχουν χρήματα»... Εν αντιθέσει με πολλούς άλλους συναδέλφους, με ή χωρίς κρίση, πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνονται όσο το δυνατόν περισσότερα πράγματα. Μακάρι να υπήρχαν οι κατάλληλοι θεσμοί ώστε να μην καταλήγει η ενασχόληση με τον πολιτισμό μια επικίνδυνη αποστολή χωρίς κασκαντέρ».

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ ΤΩΝ POKA YIO ΚΑΙ ΞΕΝΙΑΣ ΚΑΛΠΑΚΤΣΟΓΛΟΥ ΣΤΗ Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

2007, Billy Γρυπάρης

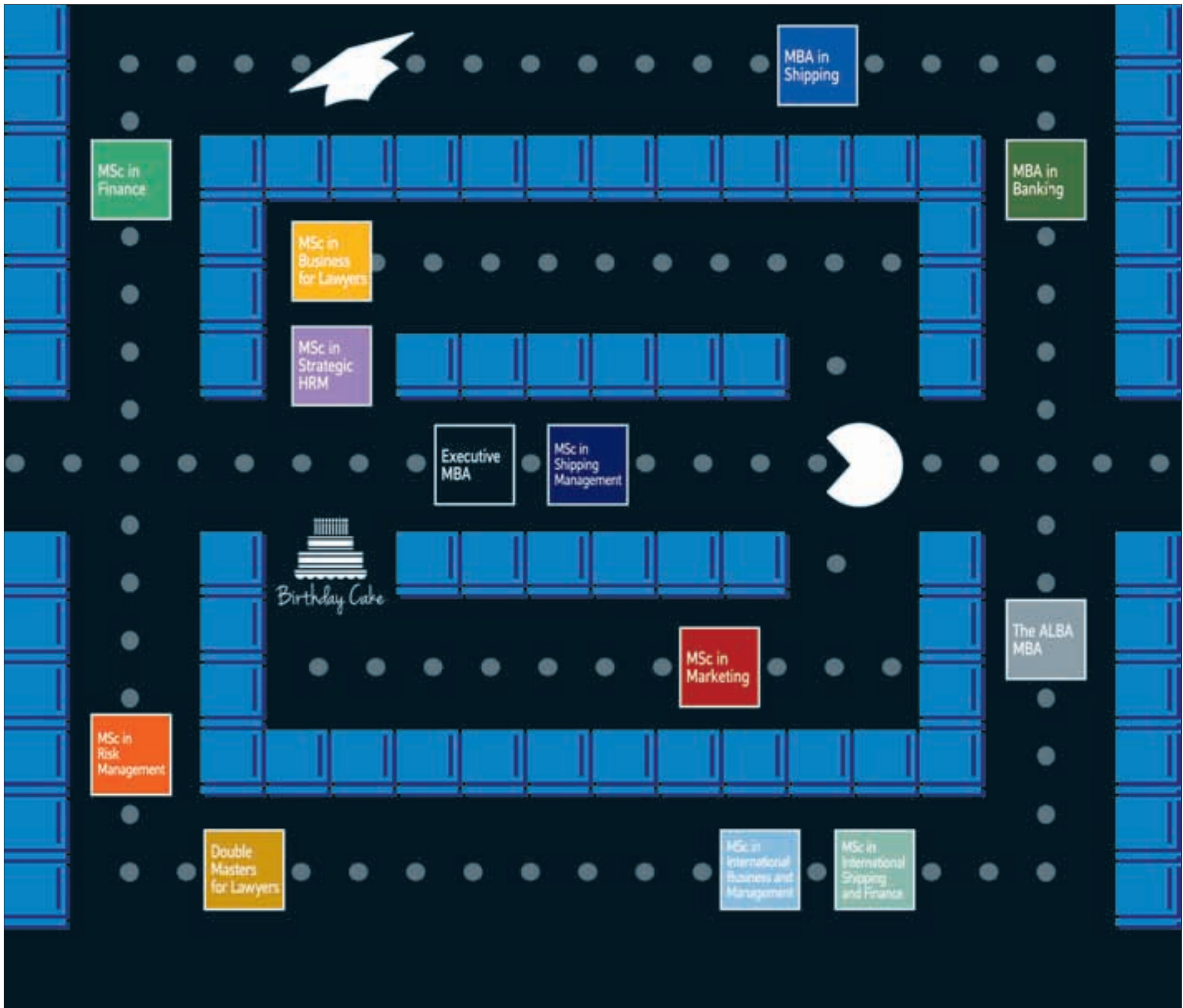
> ART ATHINA <

Από το 2004 η Α.Υ. συμμετέχει με δικά της εικαστικά περιήτερα σ' αυτή τη γιορτή της τέχνης είτε στο χώρο της Helixro είτε στο χώρο του σταδίου του Τάε Κβο Ντο. Περίπτε-

ρα που συζητήθηκαν γιατί είχαν σχεδιαστεί από μεγάλα ονόματα της street art, όπως ο Billy Γρυπάρης, ο Ινο, ο Αλέξανδρος Βασμουλάκης, ο Πάννης Κολιόπουλος. Ακόμα και ο Τάσος Παυλόπουλος αλλά και ο Αντώνης Κυριακούλης είχαν επιμεληθεί τους χώρους μας στο φουάρ. Όμως τι είναι η Art Athina; Ο τελευταίος διευθυντής της Αλέξης Κανιάρης εξηγεί στην ιστορική τέχνης Μαρίνα Αθανασιάδου: «Κύριος και σταθερός στόχος της είναι να γίνει τόπος καλλιτεχνικής συνάντησης και ανταλλαγής απόψεων. Η επικοινωνία με ξένους φορείς, ο διάλογος σε ευρωπαϊκό και σταδιακά σε παγκόσμιο επίπεδο και η παρουσίαση των σύγχρονων τάσεων είναι οι κεντρικές αρτηρίες της έκθεσης». 2004-2013

2011, Γιάννης Κολιόπουλος

TAKE IT TO THE NEXT LEVEL.
HAPPY 10TH ANNIVERSARY ATHENS VOICE.

Business unusual

at The American College of Greece

ΚΟΛΛΕΓΙΟ
ALBA Κολλέγιο Διοίκησης Επιχειρήσεων
 στο Αμερικάνικο Κολλέγιο Ελλάδος
 Μη Κρατικό, Μη Κερδοσκοπικό Κολλέγιο Μεταπτυχιακών Σπουδών
 Ξενίας 6-8, 115 28, Αθήνα, Τηλ.: 210 896 4531-8, Fax: 210 896 4737, www.alba.edu.gr

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ, ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ, ΚΟΣΜΟΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ, ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗ ΠΙΑ, ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΣ VOICE ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ.

Ο Φώτης Γεωργελάς έγραφε στο edito...

«Οχτώ η ώρα το καλοκαίρι είναι ακόμη μέρα. Κατεβαίνω την Πανεπιστημίου με μια μικρή αγωνία. Κυριακή απόγευμα, καλοκαίρι, με την Εθνική να δίνει το παιχνίδι της πρόκρισης, το κέντρο κανονικά πρέπει να είναι έρημο. Από τη γωνία με χτυπάνε οι ηλεκτρικές κιθάρες, παίζουν ήδη οι Versace Widow, γρήγορα και δυνατά. Η πλατεία Κλαυθμώνος είναι γεμάτη. Μπίρες και ATHENS VOICE απλωμένες στο γκαζόν. Ψάχνω να βρω γνωστούς στον κόσμο, δεν βρίσκω κανέναν, πάντα το παθαίνω αυτό στο πλήθος. Πάνω γωνιακό πεζούλι, ανάβω τσιγάρο, χαμογελάω μόνος μου σαν χαζός, πόσο εύκολο είναι να συναντιέται ο κόσμος αυτής της πόλης. Κυριακή βράδυ θα 'μαστε εκεί, όσοι θέλετε ελάτε. Παίζουν οι Family, Νέβμα και Goin' Through, η χιπ-χοπ φυλή σπκώνεται από το γκαζόν, τώρα είναι όλοι κάτω από τη σκηνή, σε διάλογο με τον Βουρλιώτη, ανήλικος αν είσαι τ' αυτιά σου τώρα κλείσε. Κάποιοι κάνουν ακροβατικά με φωτιές, νυχτώνει, στη σκηνή είναι ο μικρότερος ράπερ, ραπάρει με μεγαλύτερο πάθος απ' όλη τη Family μαζί, με ένα γο η χιπ-χοπ φυλή αποχωρεί μαζικά, αρχίζει το ματς. Μηνύματα στις οθόνες των κινητών, η Εθνική χάνει 2-0. Παίρνω σβάρνα τις βιτρίνες της Δραγατσανίου, είναι δυνατόν όλες οι τηλεοράσεις να δείχνουν σήμερα Fashion TV; Κάποιος έχει κολλήσει το πρόσωπό του στα κάγκελα, πιο κάτω η τηλεόραση του μαγαζιού δείχνει ματς. Είναι το Ισπανία-Πορτογαλία! Έστω. Η Πορτογαλία κερδίζει 1-0. Προκρινόμαστε έτσι; ρωτάω. Αρχίζει η Μίλα μου Βρώμικα. Μπορείς να ανέβεις λίγο στη σκηνή, την παρακάτω, να σε δούνε, που νομίζουν ότι είσαι ψευδώνυμο και κάνουν έρευνες στα sites; Τρελός είσαι, απαντάει με τρόπο και εξαφανίζεται. Στη σκηνή ο Φοίβος Δεληβοριάς τραγουδάει τέσσερα αθηναϊκά τραγούδια για τη Φωνή της Αθήνας.

Φτάνει η ομάδα σκέιτ της Α.Β. Βάζουν τα σκέιτμπορντ στο πεζοδρόμιο και κάθονται επάνω. Ωραία λύση, σκέφτομαι, καθώς συμπληρώνω 4 ώρες όρθιος, θα μάθω σκέιτ. Όταν μεγαλώσω. Ο Δ. είχε αναλάβει το περιπτερο στο Rockwave στη Μαλακάσα. Η Α.Β. ήταν χορηγός και εκεί. Σήμερα είχε μέταλλα. Εφημερίδες παίρνανε; τον ρωτάω. Τρελός είσαι, με κοιτάει με οίκτο. Χύνανε κρασί πάνω στις εφημερίδες και χοροπηδάγανε στα σαντ. Μα γιατί, απορώ, δεν διαβάζουν Α.Β. οι χειριμεταλλάδες; Με κοιτάνε όλοι με οίκτο. Σιγά-σιγά γίνονται όλοι παρέες. Σκέιτ και χιπ-χόπερ. Και "μελαγχολικά αγόρια" που ακούνε Στέρκο Νόβα, με κοροϊδεύει ο Soap, έχει φτάσει η συμμορία "διανομή της Α.Β." Στέκονται στο πεζοδρόμιο και κοροϊδεύουν τα αυτοκίνητα που κορνάρουν ανεμίζοντας ελληνικές σημαίες. Κακό είναι που χαιρόνται τις νίκες; ρωτάω σεμνά, γιατί από ώρα θέλω με τρόπο να πεταχτώ μέχρι την Ομόνοια κλεφτά, να φωνάξω "Βρύζας ολέ" και να ξανάρθω. Μου κάνει μια ανάληψη για το εθνικοπατριωτικό κιτς. Για "ήρωες που παίζουν σαν λιοντάρια". Στη σκηνή τραγουδάει ο Νάστας, Χαχakes και ντόλτσες βίτα, κόκκινο κοστούμι, ωραία είναι εδώ, λέει λίγο μπερδεμένος, κάτω γίνεται χαμός, τα μηχανάκια από την Ομόνοια ανεβαίνουν στο πεζοδρόμιο και μπερδεύονται με το κοινό της συναυλίας, ο Νάστας τραγουδάει Μόντε Κάρλο και από κάτω χορεύουν τύποι τυλιγμένοι με ελληνικές σημαίες... ωραία είναι εδώ, ξαναλέει, να το ξανακάνετε να ξανάρθουμε όλοι, χθες έπαιζαν στη Χαλκιδική και ταξίδευαν όλη μέρα να προλάβουν, οι μισοί τα 'φτυσαν και έμειναν στο δρόμο, κάπου στην Εθνική οδό. Ο Μπλάτος σχεδιάζει την επόμενη συναυλία, ένα ολόκληρο τριήμερο με όλα τα γκρουπ, ένα Α.Β. φεστιβάλ, ανοιχτό, που θα 'ρθει όλη η πόλη. Οι σκέιτερ σχεδιάζουν μια σκέιτ συνάντηση στο Πεδίο του Άρεως με σκέιτερ απ' όλο τον κόσμο, γρήγορα όμως να γίνει, λέει ο Μπίλυ, γιατί με τους Ολυμπιακούς θα είναι παντού περιφρούρηση η αστυνομία. Θα το χορηγήσει η Γιάννα, λένε όλοι γελώντας, σήμερα όλα γίνονται, αφού προκρίθηκε η Ελλάδα. Φινάλε κάνει ο Νίκος Πατρελάκης, παίζει την καλύτερη μουσική του γι' αυτό το βράδυ, δυνατή, γρήγορη, ανυψωτική, ηλεκτρονική, με μπερδεμένους ήχους, που ενώνει μια αθηναϊκή συναυλία, τη Πορτή της Μουσικής, τα μηχανάκια που κορνάρουν, την ATHENS VOICE, τη νίκη της Εθνικής, τα χαρούμενα μάτια για διαφορετικούς λόγους. Ρίχνω μια τελευταία ματιά γύρω μου, στους τελευταίους που χορεύουν, στους καννούς, στην καντίνα που κλείνει, στις μπίρες στο πεζοδρόμιο, στα λαμπερά βλέμματα και χαιρετάω. Ο Soap το παίρνει είδηση, πας σπίτι να προλάβεις Πανούτσο, ε; Ελληνάρα! Τρέχω, πατάω το κουμπί, προτού κλείσουν την εκπομπή μια τελευταία φορά το μαγικό γκολ του Ζήση Βρύζα. Yes!» ΙΟΥΝΙΟΣ 2004

Sugahspank

Σταμάτης Κραουνάκης

Φοίβος Δεληβοριάς

Κωνσταντίνος Βίτα

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΠΑΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΣΑΣ

Τα ονόματα που πέρασαν από τη σκηνή της ATHENS VOICE όλα αυτά τα χρόνια

Κωνσταντίνος Βήτα
Palyrria
Mary and the Boy
Σταμάτης Κραουνάκης & Σπείρα-Σπείρα
Dread Astaire
Callas
Pop Eye
Goin' Through
Σοφία Κουρτίδου
Κατερίνα Μακαβού
Φοίβος Δεληβοριάς
Ominus
Yianneis
My Wet Calvin
Liarbirds
Space Blanket
Nikko
Patrelakis
Lee Burton

Opera Chaotique
Playground
Theory
Versace Widow
Χαχakes
Elxis
Κόρέ'Υδρο
Astyplaz
Νέβμα
Mechanical
PanPan
Μέντα
Blend & Band
Under Influence
Earthbound
Ρόδες

Film Marietta
Fafouti and Band
Μπτέρα
Φάλαινα Τυφλή
Dustbowl
Meanie Geanies
Burger Project
The Boy
Electric Litany
Yuri's Accident
Absent Without Leave

RainteaR
Egg Hell
Δημήτρης Βασιλάκης
Μίκης Παντελούς
Dr. Atomik
Joalz
Marsheaux
Install
Brainwash
Deadbeat
Escapement
Berlin Brides

Tax Collectors
Νίκος Χαλβατζής
Zebra Tracks
Lolek
Matisse
Suave Gap
Flakes
DNA
Victory
Collapse

Maraveyas
Illegal
Dr Vodkatini
Abbie Gale
Sugah Galore
Fantastikoi
Ήχοι
Νίκος Πορτοκάλογλου
The Last Drive

Ο Γιώργος Perot σε συνέντευξή του στην A.V. «... Η Γιορτή της Μουσικής είναι μια εγγύηση ότι μια φορά το χρόνο ο μισός πληθυσμός έχει πρόσβαση σε διαφορετικά είδη μουσικής στην πόλη του. Αυτός είναι ο κεντρικός στόχος. Έχει συνεισφέρει σε ένα life/music style που είναι δωρεάν και υποτίθεται δεν δούλευε. Αλλά δωρεάν δεν είναι απαραίτητα το τζαμπατζίδικο. Αυτή την εποχή γίνεται αναγκαίο το free press, η πληροφορία που μετακινείται. [...] Υπήρχαν κάποια παιδιά που πήραν κάμερες και κάνανε βόλτα σε όλους τους χώρους της γιορτής. Στο youtube είναι μια κοπέλα που έχει τραβήξει γύρω στα 16 λεπτά μοντάζ από Τεχνόπολη, Σύνταγμα, Μαβίλη, Ασωμάτων. Εκπληκτικό! [...] Ένας τύπος στην Κοτζιά, γύρω στα 100 κιλά, 1.70 περίπου, χόρευε ολόγυμνος. Είχε τα ρούχα του σε μια σακούλα και χόρευε».

ΙΟΥΝΙΟΣ 2008

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΗΧΟΣ ΣΤΟΝ ΙΑΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΓΚΑΖΙ

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

> ΠΡΩΤΟΣ ΗΧΟΣ <

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ. ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΔΕΝ ΤΟ ΎΧΟΥΜΕ ΑΚΟΥΣΕΙ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΧΩΡΑ ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΟΜΕΑ, ΕΙΔΙΚΑ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ: «ΑΣΕ ΤΗΝ ΓΚΡΙΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕ ΚΑΤΙ...». ΑΥΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ! ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΜΕ ΑΠΛΩΣ ΝΑ ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΚΑΝΑΜΕ ΚΑΤΙ.

Αντί απλώς να διαπιστώνουμε πως μια ολόκληρη γενιά νέων μουσικών ήταν αποκλεισμένη, πως κάτι συνέβαινε στην ελληνική μουσική πραγματικότητα το οποίο ήταν καλό και δεν είχε προηγουμένο, πως μια νέα φάση με ελληνικά συγκροτήματα ερχόταν με δύναμη, προτιμήσαμε να κάνουμε κάτι γι' αυτό στην πράξη. Do It! Αυτά που γράφαμε και διαπιστώναμε, τα «δείξαμε» εμπράκτως επί σκηνής και με τη «σκηνή της ATHENS VOICE» στη Γιορτή της Μουσικής και με τον «Ηχο της Πόλης» στο πατάρι του Ιανού αλλά και στην Τεχνόπολη. Παίξαμε ένα θετικό ρόλο ώστε αυτό που αποτελεί τώρα το σάουντρακ της πόλης κι ακούγεται σε κάθε μπαρ και κλαμπ, να το κάνουμε να φυτρώσει. Όλα αυτά τα συγκροτήματα και οι μουσικοί που είναι τώρα η «εναλλακτική πραγματικότητα»

έπαιξαν στις εκδηλώσεις και τις συναυλίες μας την κατάλληλη στιγμή: εν τη γενέσει τους. Όχι για να κάνουμε τους άσκοπους πονηρούς: «Ακούμε πριν από σας για σας», ούτε «Εμείς είμαστε προχωρημένοι», ούτε «Εμείς ξέρουμε σήμερα τι θα ακούγεται αύριο». Απλώς η εφημερίδα της πόλης, που όταν κυκλοφόρησε έφερε μια νέα αύρα, έπαιξε εμπράκτως ένα ρόλο ώστε να δημιουργηθεί και το σάουντρακ αυτής της πόλης που ευαγγελιζόταν. Κι αυτό έγινε. Αν δείτε στις σελίδες αυτού του τεύχους ποιοι έχουν παίξει (και κυρίως πότε) στις σκηνές της ATHENS VOICE, θα δικαιολογήσετε τον ενθουσιασμό μου. Που ήταν και δικός σας, γιατί ήμουν εκεί και τον είδα. Οι συναντήσεις στην Κλαυθμώνος και στο Σύνταγμα, τα βράδια στον Ιανό και την Τεχνόπολη είναι πα ένα βασικό κομμάτι στην ιστορία αυτής της πόλης της τελευταίας δεκαετίας, είναι γεγονότα στα βιογραφικά των συγκροτημάτων, είναι σημεία όπου γεννήθηκε κάτι νέο, ζωντανό και ιδιαίτερο που τώρα πα έχει βρει το δρόμο του. Δεν το είδαμε απλώς να συμβαίνει, δεν το καταγράψαμε με δημοσιογραφική διορατικότητα και ερευνητική δεινότητα. Δεν ήμασταν απλώς εκεί. Το κάναμε να συμβεί. Κάναμε κάτι. Κάναμε αυτό που πιστεύαμε πράξη. Θα μπορούσα να γεμίσω ολόκληρο αυτό το τεύχος μόνος μου, με ιστορίες από το πόσο καλά πέρασα με την ATHENS VOICE αυτά τα 10 χρόνια, από το δώρο που έκανε στη ζωή μου από το πρώτο τεύχος μέχρι αυτό που κρατάτε στα χέρια σας. Αν όμως έπρεπε να διαλέξω ένα είναι ακριβώς αυτό: Ότι μου έδωσε την ευκαιρία και τη δυνατότητα να κάνω στην πράξη αυτά που έγραφα στο χαρτί. Ανεκτίμητο...

Παρασκευή 27 Μαρτίου 2009, δέκα και μισή το βράδυ, στον Ιανό. Είχε πολύ κόσμο, είχε ωραίες μουσικές, τους Monsieur Minimal και τους Felizoi - The Boy, είχε κέφι και ποτά. Οι μουσικές βραδιές που διοργανώνει η ATHENS VOICE με τον Ιανό κάθε τελευταία Παρασκευή του μήνα στο πατάρι της οδού Σταδίου 24 έγιναν το καθιερωμένο ραντεβού που απογειώθηκε στο μεγάλο πάρτι στην Τεχνόπολη, στο Γκάζι.

14,90 €

Master Franchisor in Greece: CALIN S.A. Tel: 210.68.40.005 Fax: 210.68.57.243 E-mail: calredon@calin.gr

TEZENIS
underwear

www.tezenis.com

182 • 20/9/2007

Destroy Athens. Η 1η Μπιενάλε της Αθήνας ξεκινάει και η Α.Ν. παρουσιάζει ένα συλλεκτικό πολυσέλιδο ένθετο για τους αναγνώστες της.

183 • 27/9/2007

Αλ Τσαντίρι Νιουζ. Η δημοφιλής σειρά του Λαζόπουλου φέτος σπάει τις θεαματικότητες. «Ήδη το πρώτο του "Αλ Τσαντίρι" μετά τις εκλογές έπιασε 37,5%... Έχω την εντύπωση ότι απλώς ξαναγάπησε ο ίδιος το γέλιο. Γι' αυτόν το λόγο δεν εκβιάζει πλέον την προσοχή μας, αλλά έρχεται ως καλός αγαπητικός να αιχμαλωτίσει την ευνοιά μας...» έγραφε ο Χρήστος Ξανθάκης.

184 • 4/10/2007

Pet Shop Voice. «Μερικά από τα είδη των αθηναϊκών πουλιών: λευκοσουσουράδες, σπιζαετοί, ξεφτέρια, λευκοτσικνιοί...» Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα των Ζώων ξαναγούμε τους αναγνώστες σε μια πιο εξωτική Αθήνα.

185 • 11/10/2007

Νύχτες Πρεμιέρας. «Μου έχουν προσφέρει γη και ύδωρ να μιλήσω για τη ζωή μου με τον Gainsbourg. Προτιμώ να διηγούμαι στην TV αστείες ιστορίες». Η Jane Birkin είναι στην Αθήνα και συζητά με τον Γιώργο Δημητρακόπουλο λίγο πριν τη προβολή της ταινίας της «Κουτιά» στις Νύχτες Πρεμιέρας.

186 • 18/10/2007

Meet me @ the Mall. Οι φυλές των εφίβρων δίνουν ραντεβού τα απογεύματα στις κυλιόμενες του The Mall. Ο Παναγιώτης Μένεγος αποκωδικοποιεί το λεξικό τους για οθόνη και δρόμο. Π.χ. tsp (τέσπα, τέλος πάντων), Χαλανδρομάρουσο (εσωτερική ΒΠ απάντηση στο «από πού είσαι»)

187 • 25/10/2007

Αττικό Ζωολογικό Πάρκο. «Άνοιξε τις πόρτες του το 2000, σήμερα διαθέτει την τρίτη μεγαλύτερη συλλογή πουλιών στον κόσμο. Μόνο αυτή τη χρονιά το έχουν επισκεφτεί 300.000 άτομα». Η Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη πήγε για σαφάρι στο... Κορωπί!

188 • 1/11/2007

Tuxedomoon. «Εγώ μένω στους Αμπελόκηπους και μου αρέσει πολύ» δηλώνει ο Blaine Reiningger με αφορμή τη μαγική βραδιά για τα 30χρονα των Tuxedomoon στο Gagarin.

189 • 8/11/2007

Persepolis. Σήμερα στην Ελλάδα είναι επίσημα καταγεγραμμένοι περίπου 7.000 Ιρανοί εκ των οποίων οι 1.500 στην Αθήνα. Τι ξέρουμε γι' αυτούς; Τι λένε για τη χώρα τους; Με αφορμή την ταινία «Περσέπολις» της Ιρανής Μαργιάν Σατραπί κάνουμε έναν περίπατο στην αθηναϊκή Περσέπολη.

190 • 15/11/2007

SKG Voice, το ετήσιο αφιέρωμά μας στη Θεσσαλονίκη. «Αυτό το συν- της συμπρωτεύουσας μας έφαγε. Αν ήταν πλιν- πρωτεύουσα θα 'χαμε καλύτερες προοπτικές. Δεν θα ετεροκαθαριζόμασταν...» γράφει ο Γιώργος Σκαμπαρδώνης.

191 • 22/11/2007

Γενικό Κρατικό Νίκαιας. «Το 2006 τα κλειστά κρεβάτια των Μονάδων Εντατικής στη χώρα μας ήταν 150, το 2007 180. Στο Γενικό Κρατικό μόλις 6». Η Κατερίνα Παναγοπούλου μπαίνει εντατική και γράφει για την κατάσταση στην Υγεία.

192 • 29/11/2007

Public. Το πεντάωρο κτίριο της Καραγιώργη Σερβίας, ύστερα από 15 χρόνια εγκατάλειψης, ζωντανεύει στις 4/12. Λίγες μέρες πριν τα εγκαίνια η Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη το επισκέπτεται.

Public

Persepolis

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

Το 2007 η πόλη αποχαιρέτά τον πιο «ροκ ήρωα» της ιστορίας του ελληνικού σινεμά, τον Νίκο Νικολαΐδη. Λίγο καιρό αργότερα η γυναίκα του Μαρί Λουίζ Βαρθολομαΐου διαλέγει την Α.Ν. για να επανεκδόσει τα τρία cult μυθιστορήματά της εκδ. Α.Ν. books.

Vita moderna

Για λέγε σκηνικό, κουρέλι

Ένα αντίο στον Νίκο Νικολαΐδη

Του ΘΑΝΟΥ ΚΑΠΠΑ

Ο ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΕ ΤΑ ΤΟΤΕΜ (ΙΣΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΜΠΟΥ) ΜΙΑΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΡΗΓΟΡΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ...

... (ή την ατομική εξασφάλιση), σπίνοντας ένα κλειστό σύμπαν προσώπων διαρκώς αρπαγμένων από ένα πέραν, ένα αδιευκρίνιστο αλλού, που γέμιζε τις σιωπές τους με πεισιθάνατη, σνομν γοητεία. Αν την έπαιρνες στα σοβαρά βούταγες από το μπαλκόνι, αν γλιστρούσες απλώς στην επιφάνειά της κρινόσουν κάλπης και ψεύτης. Στο ασταθές και κρίσιμο ενδιάμεσο στάθηκαν όσοι επιβιώνουν ακόμα από εκείνη τη μακρινή εποχή, κυρίως όσοι μπόρεσαν να δώσουν δημιουργική έκφραση σ' αυτή την πολύτιμη αλλά επικίνδυνη προίκα.

Δεν είναι σίγουρο ότι η βολική κατηγορία του cult σκηνοθέτη διατηρεί ακόμα τους θετικούς της προσδιορισμούς – όποια ορολογία πέφτει μαζικά στο τραπέζι της αγοράς ακυρώνεται από την κατάχρησή. Πάντως η σκοτεινή, λυρική αύρα του φορμαλισμού του και η εμμονή σε έναν απονικτικό εγκλεισμό των πρώων χωρίς διέξοδο, προώθησαν την ιδέα του μοναχικού αντι-σταρ, σε μια περίοδο που το εγχώριο σινεμά πόνταρε κυρίως στην αναζήτηση της εθνικής ιδιοπροσωπείας ή το λαϊκό ψυχόδραμα.

Τα πρόσωπα και οι ατάκες από τα «Κουρέλια» και τη «Γλυκιά συμμορία» έλαμψαν για χρόνια στο στερέωμα της ροκ κουλτούρας, καθώς η ματαιώση και η τρυφερότητα μασκαρεύτηκαν έναν ιδιότυπο κυνισμό προς ειδοποιημένους αναγνώστες. Δεν ενδιέφεραν η ατομική εμπλοκή των προσώπων στο πάθος (άκου, πάω, να μαθαίνεις) ή τα ξεχωριστά τους δράματα, αφού η διάφευση είχε ήδη συντελεστεί σε πρότερο χρόνο. Οι ήρωες μπορούσαν μόνο να σπάνε πλάκα, να χορεύουν ή να κάνουν έρωτα πριν τους καταπιεί το σκοτάδι: αν κοινός ορίζοντας όλων είναι ο θάνατος, ας τον επισπεύσουμε να τελειώνου-

με με αξιοπρέπεια. Ή, αλλιώς, η αναζήτηση λίγης χαράς στο έδαφος μιας εδραιωμένης απελπισίας που τη φωτίζει πότε πότε η αλληλεγγύη των φίλων, των συνοδοιπόρων.

Προσωπικά δεν έχω άλλο τρόπο να ερμηνεύσω την ακαταμάχητη έλξη που ασκεί διαχρονικά η ήττα, έξω από αυτή την αίσθηση της συνοδοιπορίας. Η επιτυχία ενός εκάστου δεν σπνίει σχέσεις, δεν μοιράζεται. Στο δρόμο προς τα εκεί, ακόμα και με τις μηχανές σου στο φουλ, ένα κομμάτι του εαυτού μένει να κρυφοκοιτάζει προς τα πίσω. Γι' αυτήν τη ζέστη των αισθημάτων που εκφράζονται πάντα κρυπτικά και συγκαλυμμένα μεταξύ οικείων, γι' αυτήν τη διαφύλαξη μιας περιοχής σπατάλης και ελευθερίας, αγάπης σε τόσος κόσμος τη «Γλυκιά συμμορία» και τα «Κουρέλια». Για τον ίδιο λόγο ενδέχεται και ο δημοφιλής κινηματογραφιστής να μην αρκέστηκε ποτέ στη δημοφιλία του σε δεδομένο κοινό, κρατώντας μια περιοχική προσωπική αγωνία για την τέχνη του. Θεώρησε τις «επιτυχίες» του εύκολες και προχώρησε σε νέα αναμέτρηση με τους εφιάλτες – πολλές φορές με άνισο αποτέλεσμα.

Οριστική ιστορία της τέχνης δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα και πάντως δεν είναι αυτή που ορίζει την προσωπική μας διαδρομή. Οι πρώτες εκείνες ταινίες του Νικολαΐδη εμψυχώνονται από το πνεύμα μιας εποχής, χωρίς τη γνώση του οποίου φαντάζουν, υποθέτω, ατελή σκίτσα ανθρώπων σε κρίση. Και ίσως να είναι εν μέρει έτσι, αλλά ποιον θα ενδιέφερε μια εξ αποστάσεως κριτική αποτίμηση του έργου του; Οι πάντως εκείνους που έσπασαν εξαρχής μια σχέση συννενοχής με τον ελεγειακό πεσιμισμό του, εκείνους που τυλίχτηκαν στις ίδιες φίνες κλωστές της αδιέξοδης μοίρας των πρώων του. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ή ερωτεύεσαι το πακέτο ή το επιστρέφεις. Όσοι από εμάς το παραλάβαμε έγκαιρα, τον ευχαριστούμε για το ταξίδι και τον αποχαιρετούμε με συγκίνηση.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΚΑΒΑΣΑΚΙΧΙΛΙΑ

Του ΗΛΙΑ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ

Όποιος δεν καβαλάει μηχανές δεν ξέρει τίποτα από καύλα. Εγώ καβαλούσα από μικρός μηχανάκια στην άθλια δεκαετία του '60 – άθλια και μόνο για το λόγο ότι όλα τα κωλοσυγκροτήματά της, πενήντα χρόνια μετά, ως κωλόγεροι χοροπηδάνε πάνω σε σκηνές, και στις κερκίδες κλαίει από συγκίνηση παλιοί ροκάδες με τις σαπιοκοιλίες τους και τις γαμημένες κα-

ταθέσεις τους και τα κωλόπαιδά τους νιόπαντρα σε δικό τους σπίτι – κατά τ' άλλα, αποστασίες, δικτατορία κ.λπ. Πήγα την Καβασάκι μου γι' απόσυρση, να πάρω μία 1200 Γιαμαχάρα..

Ο τύπος, που με ήξερε, μου είπε βλέποντας με πικρία την Καβάσω: «Ρε πούστη μου, και γαμώ τις μηχανές, ξέρω πόσοι σπουδαίοι κώλοι κάτσαν πίσω και τώρα πάει σε απόσυρση αντί να μπει Μουσείο...». Έτσι είναι. Κάθισε πίσω η Λιλή Ζωγράφου, μ' ένα υπέροχο μεταξωτό πράσινο φόρεμα. Ξεκίνησα αργά, μην της χαλάσω τα χτενισμένα της μαλλιά, και μόλις βγαίνω παραλιακή πάλι αργά πηγαίνω, μην τύχει και μου ζαλιστεί η ονειρεμένη μου γιαγιάκα, κι αυτή σκύβει απαλά σ' αυτί μου και μου

λέει «μην πας σαν κότα, αγόρι μου, πάτα τη λίγο να χαρώ». Την ίδια χρονιά και ο μεγαλύτερος επιζών Σοβιετικός ποιητής, ο Αντρέι Βοσνιεσένσκι στη Θεσσαλονίκη απήγγειλε σε στάδια, μπροστά σε 120 χιλιάδες προλετάριους, θυμάστε... Έχουμε πει δύο κανάτες βότκα. Τον βλέπω γεροντόμαγκα, πότη γερό στα 75 του, τον βάζω από πίσω τρεις τη νύχτα και τονε βιάζω με ψαγμένο γκάζι στη Νίκης, της ρίχνω 140 από φανάρι σε φανάρι και καταλήγουμε πάλι σε μαγαζί ωραίο. «Σ' άρεσε, Αντρέι, η βόλτα;» τον ρωτούν οι φίλοι. Αυτός μου ρίχνει τρία σταυρωτά φιλιά και απαντάει: «Ήταν σαν να 'κανα έρωτα με δυο γυναίκες».

«Μην τρέχεις, ρε μαλάκα, και καρφωθούμε πουθενά, φώναζε πίσω μου ο Σουρούνης».

«Τρέξε και γάμπσέ τους όλους» έλεγε ο Θύμιος ο Καρακατσάνης, για να μην πω άλλους γνωστούς που ούρλιαζαν σα μικρά παιδιά από χαρά ή φόβο.

Το κορψαίο είπε πριν από δέκα χρόνια ο άντρας της Σύλβια Πλαθ, ο ποιητής Τεντ Χιουζ, δύο τη νύχτα στη Λεωφόρο Κένεντι: «Θα 'ταν ωραίο να μας βρούνε καρφωμένους σ' έναν τοίχο, γιατί θα είχαν ιστορίες τα ταμπλόιντ...».

Το 2005 τέτοιοι καιρό η ΝΑΚ575 Καβασάκι πήγε για απόσυρση. Το μωρό μου έγινε παλιοσίδερα... ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006

> ΦΕΤΙΧ <

Ευχόμαστε

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ VOICE

με ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΑΝ ΙΣΤΟΡΙΑ την τελευταία δεκαετία!

DAN BROWN
INFERNO
Το μπεστ σέλερ της χρονιάς από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ. Ο πιο ευπώλητος συγγραφέας του κόσμου! Το INFERNO ξεπέρασε τα 12 εκατ. αντίτυπα παγκοσμίως!

127η χιλιάδα

ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ
Το βιβλίο που καθιέρωσε τη Λένα Μαντά, συγγραφέα 1.000.000 αντιτύπων, και μια ιστορία που συγκλόνισε και συνεχίζει να συγκλονίζει τους αναγνώστες.

239η χιλιάδα

ΧΑΡΟΥΚΙ ΜΟΥΡΑΚΑΜΙ
1Q84
Το πολυαυξητημένο μαγnum opus του Χαρούκι Μουρακάμι, η φαντασμαγορική τριλογία 1Q84 μάγεψε τους φανατικούς αναγνώστες του και κέρδισε χιλιάδες νέους.

17η χιλιάδα

ΧΡΥΣΗΙΔΑ ΔΗΜΟΥΛΙΑΔΟΥ
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ
Με αυτό το βιβλίο η Χρυσήιδα Δημουλιάδου ξεκίνησε τη συνεργασία της με τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ και κέρδισε το κοινό με ένα αισθηματικό θρίλερ.

99η χιλιάδα

ΣΤΙΓΚ ΛΑΡΣΟΝ
ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΟ ΤΑΤΟΥΑΖ
Ο Στιγκ Λάρσον με την τριλογία MILLENNIUM έκανε παγκοσμίως γνωστή τη σουηδική αστυνομική λογοτεχνία. Ξεπερνώντας τα 73 εκατομμύρια αντίτυπα σε παγκόσμιες πωλήσεις!

72η χιλιάδα

ΚΑΙΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΛΕΥΚΗ ΟΡΧΙΔΕΑ
Η Καίτη Οικονόμου εκδίδει το 2010 το πρώτο της μυθιστόρημα στις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ και εξακολουθεί να συναρπάζει χιλιάδες αναγνώστες.

105η χιλιάδα

ΓΙΟΥΝΑΣ ΓΙΟΥΝΑΝΑΣΟΝ
Ο ΕΚΑΤΟΝΤΑΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΠΗΔΗΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΚΑΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ
Το βιβλίο-φαινόμενο του φετινού χειμώνα με πάνω από 5 εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως, ένα πρώτης τάξεως ξόρκι ενάντια στη μελαγχολία!

8η χιλιάδα

ΟΥΜΠΕΡΤΟ ΕΚΟ
ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΡΑΓΑΣ
Τριάντα χρόνια μετά ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ, το νέο μυθιστόρημα του Ουμπέρτο Έκο κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ το 2011 σε μία από τις πιο σημαντικές εκδοτικές μας στιγμές.

70η χιλιάδα

ΜΑΡΩ ΒΑΜΒΟΥΝΑΚΗ
ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΔΟΚΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
Ο ιδανικός συνδυασμός λογοτεχνίας και ψυχολογίας από τη μοναδική πένα της αγαπημένης συγγραφέως 850.000 αναγνωστών!

83η χιλιάδα

ΓΙΑΝ ΜΑΡΤΕΛ
Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΙ
Το βραβευμένο με Booker βιβλίο του Μαρτέλ σε κάνει να σκεφτείς τα δικά σου ναυάγια και σε μαθαίνει πώς να επιβιώνεις. Η μεταφορά του στη μεγάλη οθόνη το 2012 και τα παλυάρισμα Όσκαρ το ανέδειξαν σε διαχρονικό τίτλο!

22η χιλιάδα

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ
ΑΘΗΝΑ: ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΟΜΟΡΦΗ
Μια συγκλονιστική, αληθινή ιστορία η οποία, δεκατρία χρόνια μετά την έκδοσή της, συνεχίζει να καθλώνει τους αναγνώστες.

185η χιλιάδα

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΡΑΥΛΟΥ
Η ΘΕΛΑ ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΑΝΤΙΟ
Το δεύτερο βιβλίο της Πασχαλίας Τραιουλού που έφερε και τη μεγάλη αναγνώριση το 2003 και προετοίμασε το έδαφος για τα υπόλοιπα οκτώ που έχουν εκδοθεί μέχρι στιγμής!

85η χιλιάδα

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Εσείς κι εμείς πάντα σ' επαφή!

www.psichogios.gr

Βρείτε μας επίσης:

Ισχύει και διαθέσιμα online!

Κυκλοφορούν και σε e-books. Αναζητήστε περισσότερους από 800 τίτλους στο www.psichogios.gr/ebooks!

193 • 6/12/2007

Τροκαντερό. «Μας πέτυχε η πρώτη αριστουργηματική παραθαλάσσια βόλτα της πόλης». Στείλαμε τον Σταμάτη Κραουνάκη να κάνει ρεπορτάζ στην ανακαινισμένη μαρίνα Φλοίσβου.

194 • 13/12/2007

Πλατεία Μαβίλη. «Φαντάσου ένα μέρος ημιπαιθριο, στο οποίο συγχρωτίζονται μπάτσοι, μουσικοί, καλλιτέχνες, φοιτητές, δημοσιογράφοι, ξενύχτηδες και ούφα διάφορα». Στείλαμε τη Μανίνα Ζουμπουλάκη να κάνει ρεπορτάζ στην πλατεία που δεν φεύγει ποτέ από τη μόδα.

X-mas Guide 2007

Οδηγός επιβίωσης 2007. Νέες λέξεις 2006: Παραβατικότητα, Γουδή, Δε κοτ, Τσε βάλε, Πολόνιο, Ο φερόμενος ως δράστης, Μαλελέ...

195 • 11/1/2007

Μακρυγιάννη. «Κγγο. «Η χαρά του Γιαπωνέζου τουρίστα. Δύο σε ένα, sushi-Ακρόπολη. Δύο πρωτιές: το παλιότερο γιαπωνέζικο της Αθήνας, η ωραιότερη θέα». Η Ελεάνα Βλαστού μάς ξεναγεί στη γειτονιά του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης.

196 • 17/1/2008

Bossa Nova. Η Αθήνα χορεύει μπόσα νόβα με αφορμή την παράσταση του Κωνσταντίνου Ρήγου στη σκηνή Κοτοπούλη (Rex) του Εθνικού Θεάτρου.

197 • 24/1/2008

Άγγελος Δελβορριάς. «Υπάρχουμε όσο μπορούμε να θυμόμαστε». Ο άνθρωπος που οραματίστηκε το νέο Μουσείο Μπενάκη μιλάει στην Αγγελική Μπιρμπίλη.

198 • 31/1/2008

Στο παζάρι του Σχιστού. Ανακαλύψαμε από παραγάδια και καραμελάδικα μέχρι απορρυπαντικά πλυντηρίου και υψηλή τεχνολογία.

199 • 7/2/2008

Χριστόδουλος. «Ενέπνεε θαυμασμό, φόβο, σιγουριά, ενθουσιασμό. Αγάπη, όμως, και εκτίμηση δεν ενέπνεε». Ο Δημήτρης Φύσσας αποχαιρέτα τον αμφιλεγόμενο αρχιεπίσκοπο Αθηνών.

200 • 14/2/2008

200 λόγοι που αγαπάμε την Αθήνα. Στο No.55: Electro role-dancing. Στο στύλο της ρώσικης ντίσκο, δίπλα σε «κτισμένους» Ρώσους που μυρίζουν ποτάμια βότκας. (Νίκης 11, Σύνταγμα)

201 • 21/2/2008

Από τη στήλη «Athens Voices, ατάκες που ακούγονται στους δρόμους της Αθήνας». «Ναι, με ακούτε; Είμαι απεσταλμένη από τον Γενικό Πρόεδρο της Ουνέσκο» (Φωνάζοντας στο θυροτηλέφωνο, οδός Σίνα, Τετάρτη πρωί).

202 • 28/2/2008

Αφιέρωμα «Κολωνάκι 2008 (μετά την άλωση): Για να μπούμε κατευθείαν στο θέμα, στο Κολωνάκι επικρατεί γενικά η άποψη ότι συνέβη ένα πολύ σοβαρό ατύχημα στην πορεία της κοινωνικής του ιστορίας (ήρθαν οι βλάχοι), το οποίο στη συνέχεια μετεξελίχθηκε σε αναγκαιότητα (για την επιβίωση της αγοράς). Αυτό, απ' ό,τι φαίνεται, άλλους τους ενοχλεί (τους Κολωνακιώτες) κι άλλους τους ευχαριστεί (τους μη Κολωνακιώτες).

203 • 6/3/2008

Αρχίζει η στήλη «Shoot me!» του Κωνσταντίνου Ρήγου. Ένα post-φωτορεπορτάζ με υπέροχα αγόρια και κορίτσια σε απρόοπτα περιβάλλοντα. Γυμνός χορευτής, νύχτα στο Ζάππειο. Κορίτσι με μπικίνι, νύχτα στο Κολωνάκι. Η συναυλία της Gaga. Τα γυρίσματα του βίντεο κλιπ της Πέγκυ Ζήνα. Η πρώτη έβερ φωτογραφία του Χατζηγιάννη με τη Ζέτα. Φωτογραφίες σαν χορογραφίες.

Στιγμιότυπα από τα παρασκήνια του Bossa Nova φωτογραφίζει ο Κ. Ρήγος

Η ΑΘΗΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΟΛΕΞΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Βασίλης Καρράς

Και Ξαφνικά, το 2008, το downtown κατηφόρισε. Οριστικά. **Γκάζι - Μεταξουργείο - Κεραμεικός.** Nightlife, τέχνη, οικιστική ανάπτυξη, πολυπολιτισμικότητα αναμειγνύονται κάτω από την Πειραιώς. Τρεις γειτονιές στις οποίες παίζεται το αθηναϊκό παιχνίδι. Η Α.Υ. γνώρισε και φωτογράφησε, πρώτη, τους πρωταγωνιστές και τους οικοδεσπότες του νέου «κέντρου». Σάρωσε και αποκωδικοποίησε την περιοχή. Και ζήτησε από το μουσικό-κομίστα **Παναγιώτη Πανταζή / Pan.Pan** να μας σχεδιάσει «Μια Νύχτα στο Γκάζι».

> ΤΟ ΝΕΟ DOWNTOWN <

> ΠΟΛΗ <

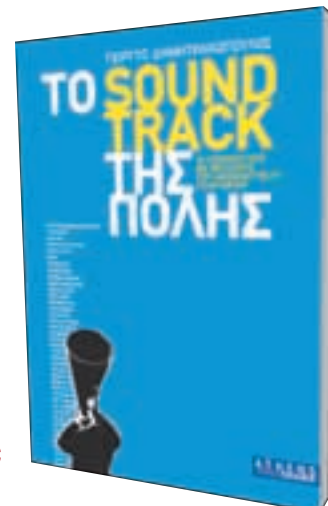
Η ΑΘΗΝΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΣΚΕΦΤΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΗ ΤΗΣ. ΤΟ 2008, ΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΗ, Η ΠΟΛΗ ΞΥΠΝΗΣΕ ΚΑΙ ΕΙΔΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ...

> ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ <

Επί δέκα χρόνια, όσοι ροκ stars αλλά και εναλλακτικοί ρόκερς μέχρι και disco queens έρχονται στην Αθήνα, μιλάνε στον **Γιώργο Δημητρακόπουλο**. Είναι το «Soundtrack της πόλης», η πετυχημένη στήλη η οποία έγινε και βιβλίο στην ATHENS VOICE. Σε μία από τις καλύτερες συνεντεύξεις, με την **Jane Birkin**, στην ερώτηση «Αν μπορεί να αλλάξει αυτός ο κόσμος» η απάντηση ήταν...

«Ο καθένας έχει τη δύναμη να αλλάξει τα πράγματα. Πρέπει να ξεφύγουμε από την πλασματική μπλαζέ ιδέα ότι ο κόσμος είναι άνω-κάτω, ότι όλοι οι ηγέτες είναι διεφθαρμένοι, ότι δεν μπορεί να αλλάξει κάτι. Γιατί τότε δεν κάνεις τίποτα, σκέφτεσαι μόνο τον εαυτό σου».

Μ' αρέσει το χάος της Αθήνας. Με όλα τα συμπλέγματά της και τη σαστιμάρα για το μητροπολιτικό ύψος που της προέκυψε εν τέλει, μ' όλους τους φόβους για την παγκοσμιοποίησή της, την παράλογη ακρίβεια, την κούρσα μετ' εμποδίων της καθημερινότητας, τους οικονομικούς μετανάστες και τις φυλές των γκέτο, τη βρίσκω συναρπαστική. Μπορώ να πω με τρομοκρατημένη αισιοδοξία ότι κάτι τραβάει τον δρόμο του. Και παρά τις σκουριασμένες εμμονές στην κουρελού, στη μισαλλοδοξία, στις διαπλοκές και στη λυσασομένη παραπληροφόρηση, η Αθήνα έχει φύγει. Και αυτό είναι ταξίδι χωρίς επιστροφή. Τέλεια.

**Κωνσταντίνος
Τζούμας**

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΟΥ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΑΡΚ ΔΟΥΚΑ
Ο πεζογράφος και το πιθόρι του
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Σπάνιες γαίες
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΣ
Το βιβλίο της Κατερίνας
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ
Ουζερί Τσιτσάνης
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΙΣΕΛ ΦΑΪΣ
Aegyptius monachus
ΝΟΥΒΕΛΑ

ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
Ο κόκκινος κάβουρας
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
Ο ναύτης
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
360
ΝΟΥΒΕΛΑ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ
Αλεπούδες στην πλαγιά
ΝΟΥΒΕΛΑ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΑΛΑΝΗ
Η κατάρα των Ελλήνων
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΑΡΤΟΥΡΟ ΠΕΡΕΘ-ΡΕΒΕΡΤΕ
Το ταγκό της Παλιάς Φρουράς
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΙΔΕΦΘΝΣΟ ΦΑΛΚΟΝΕΣ
Το χέρι της Φάτιμα
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΑΛΜΠΕΡ ΚΑΜΥ
Γράμματα σ' έναν φίλο Γερμανό
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΑΛΜΠΕΡ ΚΑΜΥ
Ο επαναστατημένος άνθρωπος
8η ΧΙΛΙΑΔΑ

ANNE CARSON
Λίγα λόγια
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

SAMANTHA YOUNG
Επικίνδυνος έρωτας στην οδό Ντάμπλιν
NEW YORK TIMES BESTSELLER

ΡΟΛΦ ΝΤΟΜΠΕΛΛΙ
Η τέχνη της καθαρής σκέψης
11η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΑΛΛΑΝ ΠΕΡΣΥ
Έρμαν Έσσας: 66 μαθήματα καθημερινής σοφίας
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΣΟΜΕΡΙΤΗΣ
Οι λέξεις και οι μάχες
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΛΛΙΔΗΣ
Άθως σπεσιάλ δε τουρ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ 2013

204 • 13/3/2008

Επίσκεψη στο 132ο δημοτικό σχολείο στην Γκράβα. Τι έγινε τα τελευταία χρόνια εκεί; Γιατί είναι επιτυχημένο σχολείο και γιατί απομακρύνθηκε η διευθύντρια; Παράλληλα, ο Νίκος Ζαχαριάδης αναρωτιέται τι σημαίνει ο στίχος «Θωμά, είσαι σπίτι; Γιατί σε παίρνω και μιλάω».

205 • 20/3/2008

Αναζητάμε πάρκινγκ στο κέντρο (και βρίσκουμε), σκανάρουμε την οδό Ηρακλειδών, ενώ ο Λένος Χρηστίδης, στην ερώτηση αν του αρέσουν τα ηχητικά εφέ στο γράφιμό του, απαντάει: Σμπαρακούακ.

206 • 27/3/2008

Συνάντηση της Σαββίνας Γιαννάτου με τη Λένα Κιτσοπούλου. «Σ' αρέσει που ζεις στην Αθήνα;» ρωτάει η Λένα. «Υποτίθεται πως όχι» απαντάει η Σαββίνα, «αλλά τελικά δεν φεύγω ποτέ». Στο ίδιο τεύχος κάνουμε βόλτα στο εγκαταλειμμένο ιστορικό κέντρο της πόλης.

207 • 3/4/2008

Ο Σταύρος Θεοδωράκης ξεχωρίζει τους πιο αγαπημένους του από τους «Πρωταγωνιστές» που έχει παρουσιάσει στην εκπομπή του. Στην πρώτη θέση ο Ντίνος Χριστιανόπουλος, «ο βλάσφημος του Βορρά».

208 • 10/4/2008

Ανακαλύπτουμε ένα γερμανικό γηροκομείο στην καρδιά της Αθήνας, στους Αμπελοκήπους. Το Haus Koroneos είναι πολύ πιο «μοντέρνο», ασφαλές και «πλουσιοπάροχο» από ένα συμβατικό, αθηναϊκό σπίτι.

209 • 17/4/2008

Γαβαβγουβ. Φωτογραφίες και ονόματα από τα πιο γνωστά και αγαπημένα αδέσποτα της Αθήνας. Τα ταίσαμε κιόλας.

210 • 24/4/2008

Η Άνοιξη μπαίνει στην πόλη κι αρχίζουμε τα Spring rolls. Η στήλη των ζωδίων μας, το Stardust δίνει ένα πετυχημένο πάρτι στην οδό Πειραιώς. Μία ομάδα νεαρών Μορμόνων έρχονται στην εφημερίδα και δηλώνουν πως θα ήθελαν να γράψουν ένα κείμενο. Το δημοσιεύουμε.

Σαββίνα Γιαννάτου με τη Λένα Κιτσοπούλου

Σταύρος Θεοδωράκης

211 • 8/5/2008

Κωνσταντίνος Τζούμας: «Εβλεpes μεγαλειώδεις χορεύτριες να εκπέμπουν θηλυκότητα, και πήγαινες στα καμαρίνια και ήταν γεμάτες κράμπες, τσιρότα, νευροκαβαλικεύματα, γρατζουνιές...»

212 • 15/5/2008

«Τα σίδερα της φυλακής δεν είναι για κανέναν, πόσο μάλλον όταν μιλάμε για παιδιά δεκατριών και δεκατεσσάρων χρονών. Στις 2 Μαΐου του 2008, σύμφωνα με στοιχεία του καθηγητή Εγκληματολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Γιώργου Νικολόπουλου, στις φυλακές ανηλίκων του Βόλου, της Κασσαβέτειας και της Αυλώνας βρίσκονταν φυλακισμένα 408 αγόρια ηλικίας 13 έως 21 ετών και στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού 30 κορίτσια – στη συντριπτική τους πλειοψηφία για ναρκωτικά και μικροκλοπές. Τι θα κάνουν όταν βγουν;» Από τη στήλη «Ενεργός Πολίτης» του Τάκη Σκριβάνου.

213 • 22/5/2008

Η χορογράφος-θεατρολόγος Πατρίσια Απέργη, η οποία υπογράφει την παράσταση χορού «Apolost», συναντάει τη Γιώτα Αργυροπούλου και συζητούν για το θέμα του έργου: την απώλεια. «Είναι μία εμπειρία που μας δένει όλους τους ανθρώπους μεταξύ μας, αφού όλοι έχουμε βιώσει απώλειες στη ζωή μας». Η μεγάλη ικανότητα της Πώτας είναι να βάζει τους σκηνοθέτες, στις συνεντεύξεις, να ξεορκίζουν τους δαίμονές τους.

214 • 29/5/2008

«Elektr-o-tech experiments» με τον George να βάζει στο δοκιμαστικό σωλήνα το μοντέρνο minimal dub techno, τα παχιά μπάσα του electro και μερικές καθοριστικές ηλεκτρονικές στιγμές των '80ς. Με θέα τις γραμμές

> ΜΠΑΣΚΕΤ <

ΑΘΗΝΑ BASKET CITY

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΓΡΙΒΑ

Ο Μάιος του 2007 είναι ο πιο αθλητικός Μάης στην αθηναϊκή ιστορία. Στις 4/5 το **F4 της Ευρωλίγκα** σερβίρεται ως ορεκτικό για το κυρίως πιάτο του τελικού του **Champions League** στις 23/5. Και τα δύο στο ΟΑΚΑ. Μόνο το μπασκετικό, όμως, με ελληνική συμμετοχή. Ο Παναγιώτης Μένεγος υποδέχεται τους αντιπάλους, όπως τον υψηλό προσκεκλημένο

Θοδωρή Παπαλουκά, σκανάρει προπονητές και αστέρες, θυμάται τα παλιά..

«Είναι ένα στοίχημα για την Αθήνα, κυρίως όμως είναι ένα στοίχημα για την εξέδρα, μιλάω περισσότερο για το F4 που έχει ελληνική συμμετοχή, να δείξει το καλό της πρόσωπο, ειδικά μετά τα γεγονότα του τελευταίου μήνα. Στη Ρωσία δεν τους έδωσαν ιδιαίτερη έμφαση γιατί δεν τους προξενεί εντύπωση, τέτοια άσχημη

εικόνα έχουν για τους Έλληνες οπαδούς».

-ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ

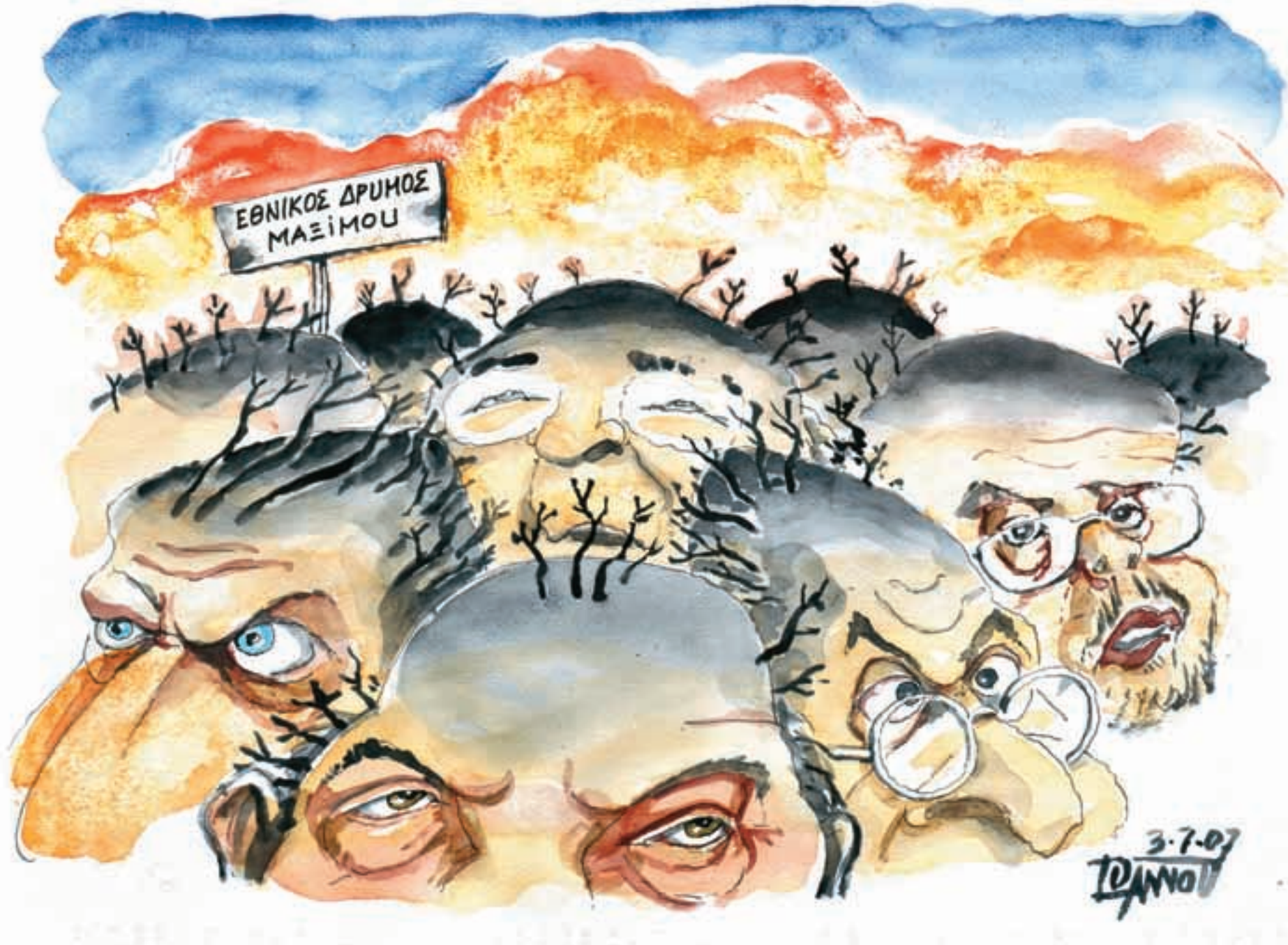
> ΓΚΡΑΦΙΤΙ <

Η μικρή πριγκίπισσα του Βασμουλάκη

Δεν είναι όλοι οι τοίχοι της Αθήνας βρώμικοι και άσχημοι. Μερικά graffiti είναι αληθινά έργα τέχνης. Όπως αυτά του δικού μας Αλέξανδρου Βασμουλάκη. Το 2008 ο οίκος Ζολώτα του «χαρίζει» έναν τοίχο κι εκείνος τον ζωγραφίζει...

Η μικρή πριγκίπισσα του Αλέξανδρου Βασμουλάκη (ζωγραφική σε τοίχο με τίτλο «I smell something burning») στέκεται άβολα αυτή τη φορά. Προσκρούει στην επίπεδη επιφάνεια του τοίχου. Περιβάλλεται από ονειρικά δαχτυλίδια. Μοιάζει να προσπαθεί να αφουγκραστεί το ρυθμό της πόλης, να οσφρηστεί κάτι κάτω από τους αυτοκινητόδρομους της οδού Καλιρρόης. Ο Βασμουλάκης είναι ορκοισμένος εχθρός του μπετόν.

ΣΙΓΑ ΤΟ ΒΟΥΝΟ, ΕΧΟΥΜΕ ΚΙ ΑΛΛΑ

ΤΩΝ ΑΓΓ. ΤΣΕΚΕΡΗΣ - Γ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Σοβαρό κίνδυνο διέτρεξε το καζίνο της Πάρνηθας από τη μεγάλη φωτιά που ξέσπασε και η οποία μετά από έγκαιρη επέμβαση της Πυροσβεστικής περιορίστηκε στον Εθνικό Δρυμό, όπου καίει ακόμα. Από τις φλόγες της πύρινης λαίλαπας κινδύνευσε το μοναδικού φυσικού κάλλους πάρκινγκ και μία καντίνα με λουκάνικα, ενώ από τις αναθυμιάσεις ζαλίστηκε ένα μηχανήμα τύπου κουλοχέρη, που νοσπλεύεται σε κατάσταση σοκ σε μηχανουργείο στο Μενίδι. Συγχαρητήρια προς όλους τους εμπλεκόμενους έστειλε ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Βύρων Πολύδωρας, την ώρα που ο πρωθυπουργός δεσμεύτηκε ότι όλες οι καμένες εκτάσεις θα κηρυχθούν με προεδρικό διάταγμα ανακαζινωτέες. Το μέγεθος της καταστροφής εξετάζουν επιτόπου ειδικά συνεργεία καταπατητών, που άρχισαν ήδη να ρίχνουν τα πρώτα μπετά για την αποκατάσταση του φυσικού τοπίου. Η προστασία της Πάρνηθας θα εξασφαλισθεί στο μέλλον με τη δημιουργία του αντιπυρικού αυτοκινητοδρόμου 16 λωρίδων κυκλοφορίας, ο οποίος θα τέμνει τον εθνικό δρυμό και θα συγχρηματοδοτηθεί από το ελληνικό δημόσιο και το Ταμείο Ενοχής, ενώ η κατασκευάστρια κοινοπραξία (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΚΟΤΕΧΝΙΚΗ - ΑΧΟΡΤΑΞ - ΝΕΡΩΝ ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΙΚΗ) θα αναλάβει το δύσκολο έργο της είσπραξης των διοδίων.

> ΤΖΙΧΑΝΤ <

Στην τεράστια επιχείρηση κατάσβεσης χρησιμοποιήθηκαν μία μάνικα, δύο κουβαδάκια παραλίας από το Τζάμπο, μεγάλος αριθμός χριστοπαναγιών και τέσσερις πυροσβεστικοί χαρταετοί, που έριχναν ποσότητες νερού από αέρος. Σύμφωνα με τους ειδικούς, η έλλειψη εναερίων μέσων που παρατηρήθηκε οφείλεται στο γεγονός ότι τα πυροσβεστικά αεροσκάφη δεν πετούν όταν έχει πολλή ζέστη και δυνατό αέρα, ενώ η επαφή τους με το θαλασσινό νερό καταστρέφει το όμορφο κίτρινο χρώμα τους και αποφεύγεται όσο είναι δυνατόν. Στελέχη του κυβερνητικού μηχανισμού βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στα πύρινα μέτωπα, εξοπλισμένα με γυαλιά ηλίου, κασκέτα του μπέιζμπολ και φραπέδες σε πλαστικά ποτηράκια, τραβώντας φωτογραφίες με τα κινητά τους. ΤΖΙΧΑΝΤ, ΑΓΓ. ΤΣΕΚΕΡΗΣ - Γ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ

> ΦΩΤΙΕΣ <

Πάρνηθα, το ολοκαύτωμα

Τώρα μιλάνε όλοι για το περιβάλλον, για «εθνικές» πολιτικές και «υπερκομματικά» προβλήματα. Πολύ βολικό. Όμως τις ευθύνες τις έχουν πάντα, και πριν απ' όλους τους άλλους, οι κυβερνήσεις που εκλέγουμε. Ούτε ο καύσωνας ούτε οι «εθνικές» πολιτικές.

Τώρα συζητάνε όλοι για τα λάθη, τις παραλείψεις, γιατί κάπκε η Πάρνηθα, το Πήλιο, ποιος έφταιγε, ποια πρέπει να είναι η πολιτική για την προστασία του περιβάλλοντος. Στην πραγματικότητα, και μόνο η φράση «πολιτική για το περιβάλλον» είναι παραπλανητική. Πολιτική για το περιβάλλον δεν υπάρχει, αν δεν συζητήσουμε πριν για την πολιτική γενικά. Δηλαδή για επιλογές. Κι εκεί θα φανεί ότι σ' αυτήν τη χώρα δεν υπάρχουν αθώοι. Αλλιώς, ας κάνουμε καλύτερα αυτό που η ελληνική πολιτική τάξη ξέρει να κάνει πιο καλά απ' όλους. Προσποίηση. Κράτησαν στη Βουλή ενός λεπτού σιγή για την οικολογική καταστροφή της χώρας. Μετά, φαντάζομαι, πιο ήσυχοι με τον εαυτό τους, θα πήγαν να πληρώσουν στην ευρωπαϊκή κοινότητα το πρόστιμο, γιατί δεν έχουν κάνει ακόμα Κτηματολόγιο και Δασολόγιο.

ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΕΛΗΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 2007

Πάρτε για παράδειγμα την ιστορία που μοιραία θα επαναληφθεί με την πολιτική απέναντι στα δάση. Θα μας πουν ότι τα μεγάλα μέτρα και μέσα που χρειάζονται είναι γνωστά, όμως απαιτούν (κι άλλο...) χρόνο και μεγάλες τομές, οι οποίες όμως, δυστυχώς, αυτή είναι η Ελλάδα... είναι καταδικασμένες σε αναμονή και παρακμή.

Μιχάλης Παπαγιαννάκης

του τρένου...» Ο Παναγιώτης Μένεγος περιγράφει μία νύχτα με DJ το δικό μας, George Apergis. *Ηλεκτροfun.*

215 • 5/6/2008

«Σάββα, είσαι σπίτι; Γιατί σε παίρνω και μιλάει...» Ο Μιχάλης Λεάνης ετοιμάζεται για το Euro 2008: «Το Σάββατο ξεκινά το Euro 2008 σε Αυστρία και Ελβετία. Ο Σάββας, ο Σάββας Καφέ για τους περισσότερους, το ατρόμητο ελληνόπουλο που πριν 4 χρόνια (πώς περνούν τα γαμημένα) ξεκίνησε να πάει στην Πορτογαλία, έτσι για να δει κανένα ματσάκι και αναγκάστηκε να μείνει μέχρι τέλους, χωρίς λεφτά, φαΐ, ποτό, αλλά με την καρδιά χορτάτη περιφάνια, ετοιμάζεται τώρα να στρατοπεδεύσει παρέα με χιλιάδες άλλους Έλληνες αυτόχθονες και γηγενείς, αλλά και με άλλους τόσους της διασποράς στη χώρα του βαλς κι αν το θελήσει ο Θεός της Ελλάδας να φτάσει και στη χώρα της Milka».

216 • 12/6/2008

Γιορτή της Μουσικής. Όλη η πόλη πλημμυρίζει κόσμο και τραγούδια. Η σκηνή της ATHENS VOICE, όπως πάντα, στην πλατεία Κλαυθμώνων.

217 • 19/6/2008

Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου στην ATHENS VOICE: «Το ξέρω ότι είμαι πια ολυμπιακό προϊόν». Ο Κωνσταντίνος Ρήγος φωτογραφίζει ένα γυμνό κορίτσι, νύχτα, στην πλατεία Κολωνακίου.

218 • 26/6/2008

Πάρτι με σουβλάκια στην πλατεία Εξαρχείων από τους οπαδούς της ποδοσφαιρικής ομάδας, του Αστέρα Εξαρχείων. Πορτάζουν κάποια νίκη; «Μπα, απλά μας άρεσε το περσινό γλέντι για την πρόκριση της ομάδας από τη Γ΄ στη Β΄ ερασιτεχνική, αν και φέτος ξαναπέσαμε στη Γ΄ κατηγορία...»

219 • 3/7/2008

Ο Φοίβος Σακαλής συναντάει το μεγάλο ζωγράφο Γιάννη Μόραλη: «Προτιμώ την Αίγινα από την Αθήνα για λόγους ψυχίας και όχι γραφικότητας. Εδώ έχω το εργαστήριό μου και μπορώ να δουλεύω. [...] Η ιδέα ήταν να περνάω οκτώ μήνες το χρόνο στην Αίγινα και τέσσερις στην Αθήνα. Και αλλάζοντάς το θέμα απότομα, να σας πω πως ό,τι φτιάχνω στη ζωή μου το κάνω για μένα, από ανάγκη. Υπάρχει μία αναγκαιότητα. Πατι άλλως θα σκάσω».

220 • 10/7/2008

Το «Ακατάλληλο», η στήλη του Γρηγόρη Βαλλιανάτου στην Α.Υ., γίνεται βιβλίο από τις εκδόσεις Καστανιώτη.

221 • 17/7/2008

«Η τέχνη της πίτας». Ζητήσαμε από 9 σημαντικούς εικαστικούς καλλιτέχνες να μας μιλήσουν για τα σουβλατζήδικα της Αθήνας. Η Τέση Σπηλιώτη απάντησε ότι «το σουβλάκι είναι αντρική υπόθεση».

222 • 24/7/2008

Δέκα γνωστοί σεφ της πόλης μάς δίνουν τη συνταγή του καλοκαιριού. Ξεχωρίζουμε τα γλειφιτζούρια τζιζ-μπιζ, φτιαγμένα από μοσχαράκι γάλακτος.

223 • 31/7/2008

Σε 5΄ κλείνουμε. Παραλίες, κουίζ, φρεστιβάλ, γεύσεις, εκπτώσεις, βιβλία της τελευταίας στιγμής, πριν τις διακοπές. Η Αθήνα αδειάζει.

224 • 4/9/2008

Από τα SMS των διακοπών: ... Έχω πάρει 3 κιλά • Έχω χιούμορ, αλλά όχι και τόσο • Θα 'ρθεις; • Επειδή θα χρειαστεί να πάω γραφείο, πώς θα μπορέσω να μπω; • Στη Λιβαδειά ακόμα και οι ντόπιοι είναι κυριλέ! • Ξύπνα, ντύσου, έλα. Έχουμε και δουλειές • Καλό Φθινόπωρο.

225 • 11/9/2008

Γιορτάζουμε 5 χρόνια ATHENS VOICE και ζητάμε από τους αναγνώστες -εσάς- να μας σχεδιάσετε το εξώφυλλο του επετειακού μας τεύχους.

Γιάννης Μόραλης

> ΦΩΤΙΕΣ <

Του **ΤΑΣΟΥ ΤΕΛΛΟΓΛΟΥ**

ΑΥΤΑ ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΔΕΝ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΣΟ ΣΥΧΝΑ ΣΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ. ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΑΚΑΤΟΙΚΗΤΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΣΑΝ ΤΟ ΠΟΛΥΔΡΟΣΟ, ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ. ΕΔΩ ΗΡΘΑΝ ΟΙ «ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ» ΚΑΙ ΕΧΤΙΣΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥΣ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ. «ΑΥΤΗ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΙΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ» ΛΕΕΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ ΝΑ ΚΑΙΕΙ ΕΛΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑΣ 30 ΕΤΩΝ. «ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ΑΥΤΟ ΠΕΡΠΑΤΗΣΑ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ, ΕΔΩ ΚΥΝΗΓΗΣΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΔΩ ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ ΣΤΟ ΚΥΝΗΓΙ». ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΝΕΙΠΩΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΚΑΙ, ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΠΕΝΘΟΣ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕ ΠΡΙΝ ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ ΑΥΤΟ ΧΩΡΙΟ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ. Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΖΩΗ, ΟΛΗ Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΔΩ ΕΧΕΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ, ΕΧΕΙ ΣΒΗΣΤΕΙ, ΕΧΕΙ ΚΑΕΙ. ΚΑΙ Γ' ΑΥΤΟ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΤΡΙΗΜΕΡΟ. Ο ΑΝΤΡΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΜΙΛΑΕΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΣΑΡΑΝΤΑΡΗΣ. ΦΟΡΑΕΙ ΤΗΝ ΜΠΛΟΥΖΑ ΤΗΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ», ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, ΛΙΓΟ ΑΚΟΜΑ, ΠΡΟΣ ΤΗ ΜΕΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΞΑΝΑΜΠΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΥΔΡΟΦΟΡΑ, ΠΟΥ ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ.

Η Ηλεία είναι ένα μέρος όπου δεν λειτούργησε το παραμικρό. Όχι μόνο επειδή η φωτιά «έπιασε» όλους τους μηχανισμούς εξ απόληξης. Ούτε επειδή η γραμματεία πολιτικής προστασίας του νομού κοιμόταν. Η χώρα μπορεί να κυβερνάται από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά οι νομαρχιακοί μηχανισμοί και μια σειρά από δήμους και κοινότητες είναι στα χέρια του ΠΑΣΟΚ. Και οι μηχανισμοί αυτοί δεν λειτούργησαν.

Οι αιρετοί είχαν ενδιαφέρον για το αν θα έπρεπε να εκκενώσουν τα χωριά έγκαιρα, η αστυνομία στην αρχή και για τρεις τουλάχιστον μέρες το παζάρεψε με τους κατοίκους, που δεν ήθελαν να δουν τα σπίτια τους να καίγονται, άρα δεν ήταν πρόθυμοι να τα εγκαταλείψουν, δημιουργώντας με την παρουσία τους μια ψυχολογική «αντιπυρική ζώνη». Στην τραγική συνέχεια, οι αστυνομικοί είχαν τύψεις επειδή άφησαν τους ανθρώπους και κάπκιν, ιδιαίτερα στα χωριά της Ζαχάρως.

Κανείς δεν αντελήφθη τη σημασία της έννοιας «χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης», ούτε ο ίδιος ο κ. Καραμανλής που την κήρυξε.

Στην αρχαία Ολυμπία η δημοτική αρχή (Νέα Δημοκρατία) κατηγορεί τη Νομαρχία (ΠΑΣΟΚ) επειδή δεν άνοιξε αντιπυρικές ζώνες, ο νομάρχης στην τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε μαζί λέει πως δεν είχε χρήματα να τις κάνει, δυο μέρες αργότερα χειροκροτεί τον Γιώργο Παπανδρέου και το σχέδιο της νέας πόλης που θα χτίσει κοντά στην αρχαία Ολυμπία.

Ο νομάρχης Ηλείας κ. Καφίρας επιμένει ότι το συντονιστικό όργανο πολιτικής προστασίας του νομού συνεδρίασε τρεις φορές πριν από τη μεγάλη καταστροφή, χωρίς όμως να γίνει ο πραγματικός καταμερισμός εργασίας, χωρίς να ληφθούν έκτακτα μέτρα ενόψει της ξηρασίας και του υψηλού κινδύνου δασικών πυρκαγιών.

Έτσι, όταν ο νομός βρίσκεται για δυο μέρες στις φλόγες, πολύ λίγοι απλοί πολίτες κινητοποιούνται, και μάλιστα αυτό συμβαίνει σε πολύ μικρά χωριά, ή όταν ένας τοπικός άρχοντας παίρνει την κατάσταση «επάνω του», όπως συνέβη στον Γρύλο και τη Ζαχάρω. Είναι οι δήμαρχοι που κατά κανόνα «επιτάσσουν» τα μέσα επιχειρήσεων και των εργολάβων του χωριού, σε αντίθεση με τους περισσότερους δήμους και νομαρχίες που άφησαν στο συρτάρι τους τα σχέδια επιτάξεων, τόσο εξαιτίας της προεκλογικής περιόδου, όσο και της αδυναμίας τους «να κουμαντάρουν τόσα πολλά σε τόσα πολλά μέτωπα», όπως μας είπε ένας από τους αντιδημάρχους της Αμαλιάδας.

Τι ήταν αυτό που έλειψε πιο πολύ σε αυτή την καταστροφή; Έλειψε το κεντρικό κράτος, η αστυνομία του, η πυροσβεστική του, οι γιατροί του. Όλοι αυτοί που εμφανίστηκαν μετά το τέλος των μεγάλων πυρκαγιών στην Ηλεία και που ο πρωθυπουργός ονόμασε συλλήβδην «ήρωες». Σε παρόμοιους χαρακτηρισμούς προχώρησε και η αντιπολίτευση. «Έχουμε καταντήσει να ονομάζουμε ήρωες αυτούς που κάνουν το αυτονόητο στο δημόσιο» λέει σαρκαστικά ένας υποψήφιος βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο νομό. Από αυτή την άποψη το επίδομα των 2.500 ευρώ σε όλους τους πυροσβέστες είναι τρελό, θα το πάρουν και κάποιοι αδειούχοι, κάποιοι που δεν έκαναν το παραμικρό. Αλλά είναι όλοι ήρωες, αδιακρίτως, οι ήρωες του... αυτονόητου. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007

Από την υπόθεση Ζαχόπουλου, το μόνο που κερδίσαμε ήταν μία -μικρή- πδονοβλεπτική ματιά σε αυτό το σιχαμένο κόσμο των πολιτικών και των μεγαλοδημοσιογράφων, μία ελάχιστη απόλαυση να τους βλέπεις -έστω και για δυο τρεις μέρες- πανικόβλητους να αρνούνται την ίδια τους την ύπαρξη, σφουρίζοντας αδιάφορα αλλά κοιτώντας γύρω τους μήπως φάνε καμιά ντομάτα -ή καμιά σφαλιάρα. Ίσως σε έναν άλλο χωροχρόνο να είχαν στιγματιστεί εφ' όρου ζωής. Στη χώρα όμως του κοινωνικού αλτσχάιμερ μπορούν να σκουπίσουν τον κρύο ιδρώτα τους καθουσαμένοι. Ένα μόλις μήνα μετά, κανείς δεν θυμάται τίποτα. Και -όπως λέει ο Κουρτ Βόνεγκατ- «έτσι πάει ο κόσμος»

Λένος Χρηστίδης,
για την υπόθεση Ζαχόπουλου
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

Ταχυδρομικό περιπτέρι. Κι όμως υπάρχει!

Για πρώτη φορά η ACS σου δίνει τη δυνατότητα να στέλνεις τους φακέλους σου, από το περίπτερο ή το mini market της γειτονιάς σου. Αναζήτησε τα συνεργαζόμενα σημεία με τη σήμανση ACS και δεσ τους φακέλους σου να «πετούν» για τον προορισμό τους τόσο γρήγορα κι απλά.

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 801 500 1111 (από σταθερό αστική χρέωση), 210 8190000, fax: 210 8190311, www.acscourier.gr

Λίγες ημέρες πριν από τις εκλογές του 2007, πρωταγωνιστές εκείνης αλλά και της σημερινής περιόδου κατέθεσαν τις σκέψεις τους στην ATHENS VOICE. Μεταξύ αυτών ο τότε πρόεδρος της ΝΔ Κώστας Καραμανλής, ο τότε πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Παπανδρέου, ο τότε πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ Αλέκος Αλαβάνος, ο Αλέξης Τσίπρας που ήταν υπεύθυνος του προεκλογικού αγώνα του ΣΥΡΙΖΑ, ο Φώτης Κουβέλης, υποψήφιος βουλευτής του ίδιου κόμματος και ο Νάνος Βαλαωρίτης, επικεφαλής του ψηφοδέλιου Επικρατείας των Οικολόγων Πρασίνων.

226 • 18/9/2008

«**Στα διαλείμματα των ηχογραφήσεων η Ρένα Βλαχοπούλου** κεντάει ένα παγώνι. Κάποια στιγμή το σπκώνει ψηλά, το κοιτάει και αποφαίνεται: "Έβαλα πάρα πολλά χρώματα. Πούστης μου βγήκε το παγώνι"». Ο Γ. Παυριανός θυμάται πώς ηχογραφήθηκε το «*Τρίτο Στειράνι*» για το Γ Πρόγραμμα.

227 • 25/9/2008

«**Σάββατο 20/9/08, Λουίζης Ριανκούρ**, γύρω στις 2 το μεσημέρι. Το ψιλόβροχο έχει μόλις σταματήσει και η λαϊκή έχει αρχίσει να ζωντανεύει. Στέκομαι στον πάγκο της επιλογής μου και διαλέγω τις ντομάτες μου, όταν ξαφνικά πέφτει το σήμα. "Κουκουλοφόροι στο Ατλάντικ!" Παρατάω σύξυλη τη σακούλα μου και τρέχω να προλάβω. 25-30 άτομα με καλυμμένα τα πρόσωπά τους αποχωρούν από το μεγάλο, γωνιακό σούπερ μάρκετ Ατλάντικ, φορτωμένα με καλάθια, ενώ τα καρτόνια τους έχουν ήδη ακινητοποιηθεί λίγα μέτρα μακριά από την είσοδο του καταστήματος από κάποιες κυρίες που σπεύδουν να τα αδειάσουν. Λάδια, καφέδες, κονσέρβες, αλλαντικά, μακαρόνια και ρύζια, κάβουν φτερά. "Μπράβο, καλά τους κάνετε", "Να 'στε καλά", "Έμεινε τίποτα και για μένα;"» Η Έλλη Καρνέζη ήταν εκεί.

228 • 2/10/2008

Γίνεται το Αθηνναϊκό Πρωτάθλημα Skateboarding, ενώ η Athens Fashion Week κατφορίζει στην «Τεχνόπολις».

229 • 9/10/2008

Αυτή την εβδομάδα ανεβαίνουμε σε όλα τα κτίρια της Αθήνας που «ξύνουν τον ουρανό». Είναι ωραία η πόλη από ψηλά....

230 • 16/10/2008

«**Οι δημόσιοι χώροι και οι πλατείες** έχουν γίνει αφιλόξενοι. Μόνο η Αποστόλου Παύλου έχει σωθεί, μοιάζει σαν τα ποτάμια που διασχίζουν τις άλλες μεγαλουπόλεις και συγκεντρώνουν τους κατοίκους τους για βόλτες και παιχνίδια». Ο Γιώργος Κουμμεντάκης μάς πάει βόλτα στη «δική του» Αθήνα.

231 • 23/10/2008

Επετειακό τεύχος. 100 Αθηναίοι γράφουν για την Α.Υ.: «Άμα "σπκώσεις" μια φρατζόλα ψωμί επειδή πεινάνε τα παιδιά σου, λέγεσαι «κλέφτης"! Άμα "πεις" ένα τσιγάρο, φούντα βρε αδερφέ, για να πάνε κάτω τα φαρμάκια, βρίσκεσαι με ένα χρόνο στην "μπουζού"! (Ενώ, φερειπείν, χιλιάδες νοικοκυρές πίνουν τα valium και τα lexotanil με τις χούφτες!)» γράφει ο Δημήτρης Πουλικάκος.

232 • 30/10/2008

Μία από τις καλύτερες διαφημίσεις που έχουν δημοσιευτεί στην Α.Υ.: «1η Νοεμβρίου, παγκόσμια μέρα χορτοφαγίας». Η φωτογραφία δείχνει έναν πισιρικά να κάνει μία γκριμάτσα ανδίας. Από κάτω, το λογότυπο «Πίτα Παν-Όλη η Ελλάδα σε μία πίτα».

233 • 6/11/2008

Μέχρι τώρα μαθαίναμε υπάκουα να πληρώνουμε το κράτος και τις δημόσιες υπηρεσίες του. Η αλήθεια είναι ότι και αυτοί υποχρεούνται να μας πληρώνουν σε διάφορες περιπτώσεις. Σε αυτό το τεύχος, σας μαθαίνουμε «πώς να τους τα πάρετε»!

234 • 13/11/2008

Είναι εκείνη η εβδομάδα του χρόνου που ολόκληρη η ATHENS VOICE γίνεται Salonica Voice. Φεστιβάλ Κινηματογράφου, φάτσες, στέκια, ο ρυθμός της πόλης.

235 • 20/11/2008

Για μια εβδομάδα, οι βιτρίνες της Αθήνας ντύνονται ATHENS VOICE για να συμμετέχουν στα γενέθλια των 5 χρόνων μας.

236 • 27/11/2008

Η δεύτερη καλύτερη διαφήμιση που έχει δημοσιευτεί στην Α.Υ.: Ο Χίτλερ με λερωμένη φόρμα μπογιατζή και ένα ρολό στο χέρι, κάθεται με απογοητευμένο ύφος. Προϊόν:

Κώστας Καραμανλής

«Οι νέες και οι νέοι απαιτούν ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να ανταποκρίνεται στις αυξημένες απαιτήσεις της νέας εποχής. Να επενδύει και να καλλιεργεί το ταλέντο, τις ικανότητες και τις δεξιότητες των νέων ανθρώπων. Διασφαλίζοντας το δικαίωμά τους σε ίσες ευκαιρίες γνώσης, εκπαίδευσης και απασχόλησης».

Γιώργος Παπανδρέου

«Ο κεντροαριστερός πολιτικός λόγος είναι πειστικός όταν επικεντρώνει στην αναγκαιότητα ανάπτυξης μιας σύγχρονης οικονομίας της αγοράς, η οποία λειτουργεί με όρους, όρια και κανόνες. Υπηρετεί τον άνθρωπο και στοχεύει σε μια δίκαιη κοινωνία με αναδιανομή εισοδήματος και ίσες ευκαιρίες».

Αλέξης Τσίπρας

Ο δικομματισμός, λοιπόν, εδώ και 33 χρόνια, όσα ακριβώς υπάρχουν στο μάταιο τούτο κόσμο, αλλά και όσα, φαντάζομαι, θα έχει να θυμάται η πλειοψηφία των αναγνωστών μας, χρησιμοποιεί το ίδιο ακαταμάχητο επιχείρημα της χαμένης ψήφου, λίγο πριν την κάλπη. Μόνο που τώρα είναι, ίσως, η πρώτη φορά που δυσκολεύεται να το στηρίξει».

Αλέκος Αλαβάνος

«Η Αριστερά πάντα, όσο και αν φανεί περιέργο, στηρίζει το δικομματισμό. Η εικόνα μιας Αριστεράς η οποία ασχολείται με χαρακτηρισμούς στο εσωτερικό της, δογματικοί, προδότες, ομορτουμιστές, δραπετές, κουστουμάκηδες, όπως κάνει εσχάτως η κ. Παπαρήγα, δείχνει αναξιοπιστία στο να παίξει ένα σημαντικότερο ρόλο».

Φώτης Κουβέλης

«Δεν πρέπει να λησμονούμε τις αυθαίρετες συλλήψεις φοιτητών στις ακούραστες διαδηλώσεις του περασμένου χειμώνα για τη διεκδίκηση καλύτερης και δημόσιας παιδείας, όπως και άλλες αυθαιρεσίες νωπές ακόμα στη μνήμη».

Νάνος Βαλαωρίτης

«Ελπίζω σε μια επαναστατικοποίηση της ζωής μας, που έχει υποβαθμιστεί σε μια ξερή, μονότονη επανάληψη. Αλλά αυτό αποβλέπει σε μια ουτοπία, που, αν πρώτα επιβιώσουμε, θα πρέπει να επιδιώξουμε μετά».

Γράφει ο
ΜΑΝΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ,
Φαρμακοποιός

Υδρολυμένο πόσιμο κολλαγόνο

Η απόλυτη προστασία στις αλλαγές του καιρού

Τους φθινοπωρινούς, αλλά και τους χειμερινούς μήνες, λόγω της αλλαγής των καιρικών συνθηκών και της βαρομετρικής πίεσης, προκαλούνται διάφορα φαινόμενα ευαισθησίας του οργανισμού μας.

Συγκεκριμένα, οι πόνοι των αρθρώσεων επιδεινώνονται με την πτώση της θερμοκρασίας και την αύξηση της υγρασίας στην ατμόσφαιρα. Αν και τα αίτια του φαινομένου βρίσκονται υπό έρευνα, μας απασχολεί το γεγονός πως περίπου 2,5 εκατομμύρια ενήλικες στη χώρα μας υποφέρουν, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο, από κάθε είδους αρθρίτιδα και πολύ συχνά κονδροπάθεια.

Το υδρολυμένο κολλαγόνο μπορεί να δράσει αποφασιστικά ως μία ενίσχυση του μεταβολισμού του χόνδρου των αρθρώσεων και ως εκ τούτου αποτελεί σημαντική βοήθεια για την πρόληψη, την αντιμετώπιση και τη θεραπεία των συμπτωμάτων των παθήσεων των αρθρώσεων, καθώς και σε πολλά μικρά προβλήματα στην κίνηση, τα οποία οφείλονται είτε στη διαδικασία της γήρανσης, είτε σε παλαιότερους τραυματισμούς.

Αυτό εξηγείται απλά γιατί το 50% του ξηρού βάρους

του χόνδρου, που καλύπτει την εσωτερική επιφάνεια της άρθρωσης, αποτελείται από κολλαγόνο (2 έως 4 χιλιοστών). Με τις καθημερινές σύγχρονες συνθήκες ζωής όπως η κακή διατροφή, η έλλειψη άσκησης με αποτέλεσμα την αύξηση του σωματικού βάρους, το κάπνισμα, το άγχος, σε συνδυασμό με το πέρασμα του χρόνου το πάχος του κολλαγόνου μειώνεται αρκετά και αισθητά.

Έχει παρατηρηθεί δε πως τα κινητικά προβλήματα και ο πόνος σε πλάτη, σε ώμους, γόνατα, ισχίο, χέρια και πόδια που ταλαιπωρούν τους ασθενείς με αρθρικά προβλήματα μπορούν σημαντικά να μειωθούν με τη καθημερινή πρόσληψη υδρολυμένου κολλαγόνου.

Η σωστή επιλογή του πόσιμου κολλαγόνου είναι πολύ σημαντική και το Collagen Pro Active αποτελεί μία έγκυρη πηγή πρόσληψης, καθώς, εκτός από υδρολυμένο κολλαγόνο ανώτερης ποιότητας, είναι εμπλουτισμένο και με μαγνήσιο, πυρίτιο, αλλά και με το σύμπλεγμα των Βιταμινών Β.

Παράλληλα με το κολλαγόνο, ένας υγιεινός τρόπος ζωής, με ισορροπημένη διατροφή (πρόσληψη λιπαρών οξέων Ω3, βιταμίνη D και Α), φυσικά άσκηση,

η αισιοδοξία, αλλά και το χαμόγελο, μπορούν να αποτελέσουν πολύτιμη βοήθεια στην ύφεση των συμπτωμάτων των αρθροπαθειών και όχι μόνο.

Μάνος Μαραγκός, Φαρμακοποιός
Λεωφ. Αλεξάνδρας 119
mmaragos@hotmail.com

Collagen Pro-Active

“Η Απόλυτη προστασία.,”

- Στις αλλαγές του καιρού •Στις αρθρώσεις μας
- Στην επιδερμίδα μας •Στην οστεοπόρωση
- Στα μαλλιά μας •Στα νύχια μας
- Στην ενέργειά μας •Στον ύπνο μας

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ
ΤΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ COLLAGEN PRO ACTIVE ΕΧΕΙ ΤΟ ΣΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΑ ΤΗ ΛΕΣΗ COLLAGEN

Pro-Active
collagen

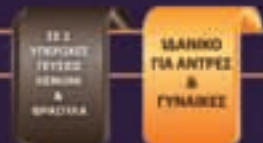
Κάνει την ομορφιά και την υγεία τρόπο ζωής!

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟ ΣΑΣ

Αποκλειστική διανομή για Ελλάδα & Κύπρο: COLLAGEN POWER A.E.
Ηρώς Κωνσταντινουπόλου 47-49, Βόρυνας Τ.Κ. 16231, Βόρυνας Τ.Κ. 16231,
Τηλ: 801 300 3100 (ιστική χρήση) & 213 008 1013, Fax: 211 800 5435, e-mail: info@collagenpower.gr

@ Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας www.collagenpower.gr Drink Collagen for Health & Beauty

Προφυλακτικά Durex. «Μία εμπειρία που σου αλλάζει τη ζωή».

237 • 4/12/2008

Εισβάλλουμε στο σπίτι του Λάκη Λαζόπουλου και μαζεύουμε σκίτσα, σημειώσεις, χαρτάκια, φωτογραφίες, χειρόγραφα, ζωγραφιές. Σε φωτογραφία του με τη Λαίζα Μινέλι, γράφει: «Χάρηκα όταν την είδα στο Ηρώδειο από κοντά. Ένωσα επιτέλους ότι βρέθηκα στο "Καμπαρέ"».

238 • 11/12/2008

«Ένα τραγούδι απόψε γράφω για να πω για όλα όσα η καρδιά μου δεν αντέχει θ' ανατινάξω αυτό το κάστρο και θα βγω δικό τους είναι το παιχνίδι, δεν μ' αρέσει

Είναι λαγνεία, απλυστία, δολοφονία δεν επιτρέπεται καμιά διαφωνία οι «ευεργέτες» μας δεν έχουν παιδεία σαν μαριονέτες φλυαρούν, χωρίς ουσία

Μα έχουν μάτια σκοτεινά και λέπια κρύα απλοί κομπάρσοι σε στημένη κωμωδία σφίγγουν τα γέμια και το στόμα μας ματώνουν και τα όνειρά μας με μια σφαίρα τα σκοτώνουν [...]»
Η Δάφνη Γερογιάννη των Atria γράφει ένα τραγούδι για τον Αλέξη.

239 • 18/12/2008

«Λένε πως στο θέμα "δώρα" η χαρά είναι να προσφέρεις, αλλά και το να παίρνεις δεν είναι άσχημο – ούτε αμελητέο: με τα χρόνια μαθαίνουμε να προσφέρουμε ανάλογα με αυτά που μας προσφέρουν, γιατί σε κανέναν δεν αρέσει να αισθάνεται μαλάκας». Η Μανίνα Ζουμπουλάκη φιλοσοφεί επάνω στο φλέγον θέμα «Χριστουγεννιάτικα δώρα».

240 • 15/1/2009

Πώς θα είναι η ζωή το 2009; «Νέα λέξη: Παλαιστίνες. Θα είναι τα αξεσουάρ της χρονιάς. Επί δικαίων «εξεγεμμένων» και αδίκων fashionistas.

241 • 22/1/2009

«Σας θέλω άγριους! Μην γελάτε, τρομάξτε μας! Και βάλτε μου ακόμα μερικά κομμένα κεφάλια και κομμένα μέλη στο σκηνικό! Και λίγο αίμα εδώ, παρακαλώ!» Συντάκτρια της ATHENS VOICES συμμετέχει στην πρώτη ταινία του ελληνικού κινηματογράφου, με ζόμπι.

242 • 29/1/2009

«Χαλάνδρι: Οι ελάχιστοι εναπομείναντες ιθαγενείς το προφέρουν Χαλάντριλ». Τρεις γνωστοί Αθηναίοι γράφουν για την αγαπημένη τους γειτονιά.

243 • 5/2/2009

«Τι θέλει πάλι ο Θόδωρος Ρουσσόπουλος; Να μας ζητήσει συγγνώμη, γιατί το φρούδι του δεν είναι σπικωμένο λόγω υπεροψίας, αλλά από λάθος στην αποτρίχωση». (Ο Forrest Gump ρωτάει και απαντάει μόνος του)

244 • 12/2/2009

«Στην πρώτη λυκείου ο Τέλης κάθε πρωί είχε την ιδέα: "Την κάνουμε κοπάνα να πάμε σε τσοντάδικο;" Πηγαίναμε στο Αλάσκα, στη λεωφόρο Συγγρού, που τώρα έχει γίνει κάτι άλλο, καθόμασταν στις πίσω σειρές, καπνίζαμε και γελάγαμε. Μαζί με μας και άλλοι μαθητές, συνταξιούχοι, επαρχιώτες, κάποιοι ξεκάρφωτοι και αρκετοί γκέι που κοιτούσαν περισσότερο τους διπλανούς παρά το έργο. Μια φορά κόλλησε το μηχανήμα προβολής κι ένας γέρος από την πρώτη σειρά έπαθε παραλήρημα και φοβηθήκαμε μην πεθάνει. Στις μέρες μας οι δουλειές στους κινηματογράφους ταινιών σεξ δεν πάνε και πολύ καλά (άτιμα dvd) και στηρίζονται κυρίως στους γκέι, σε κάποιους αλλοδαπούς και λίγους περιεργούς, έχουν δε καταστεί σε χώρους όπου γίνεται ατελείωτο ψωνιστήρι – ιδίως στις τουαλέτες. Κάποια από τα σινεμά έχουν προσαρμόσει τα βραδινά προγράμματά τους αποκλειστικά σε γκέι προβολές».
Ο Τάκης Σκριβάνος γιορτάζει τον Άγιο Βαλεντίνο α λα μανιέρ.

Γιορτάζοντας τον Άγιο Βαλεντίνο

Χαλάνδρι

> ΝΕΟΙ STAR <

ΜΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ ΕΝΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ

Το 2008 ήταν η εποχή που όλοι, μα όλοι, από τις μεγαλύτερες εφημερίδες μέχρι το έντυπο των Schooligans κυνηγούσαν μία συνέντευξη με τον Αλέξη Τσίπρα. Το ίδιο κάναμε φυσικά κι εμείς, με τη Σώτη Τριανταφύλλου.

«Καταδιώκω τον Αλέξη Τσίπρα ένα μήνα ώσπου να χωρέσω στο πρόγραμμά του. Όταν χωράω, η συνέντευξη βγαίνει υπερβολικά μεγάλη: έχω πολλές ερωτήσεις και ο Αλέξης Τσίπρας έχει πολλές απαντήσεις. Είναι εργατικός και είναι αισιόδοξος' κι εγώ εργατική είμαι, δεν είμαι όμως τόσο αισιόδοξη. Παρ' όλ' αυτά: τι απ' όσα νομίζω σωστά και δίκαια μπορεί να πραγματοποιηθεί; Και πώς; Και, κυρίως, πότε επιτέλους; Πότε, που να με πάρει η ευχή; [...]»

Οι Έλληνες κλέβουν το κράτος, αλλά οι έχοντες κλέβουν περισσότερο τους μη έχοντες. Αυτό συμβαίνει λίγο-πολύ παντού, στην Ελλάδα όμως έχει τερατώδεις διαστάσεις. Για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση οι Έλληνες επιστρατεύουν τον αναρχικό τους χαρακτήρα, πράγμα συμπαθητικό... το χαρακτήρα τύπου Ζορμπά...

Ντανιέλ Κον Μπεντίτ

> ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ <

Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ

Του ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΙΝΤΣΙΝΗ

Δεν χωράει στο σακάκι του. Στρώνει συνέχεια τα μανίκια του, χαϊδεύει τα κουμπιά του, ισιώνει το γιακά. Νευρικός με το ρούχο, σαν να το ντρέπεται. Ακουμπάει

την πλάτη στην πόρτα του βαγονιού. Γυρνάει κι ελέγχει κλεφτά το είδωλό του στο τζάμι. Πάει ν' αγγίξει τα μαλλιά του, να τα στρώσει, το μετανιώνει, μην τα χαλάσει.

Ο φίλος του πνίγεται μέσα σ' ένα χοντρό μπουφάν. Του μιλάει αργά, σιγά, διδακτικά. «Πρώτη φορά μας βάζουν σπίτι τους. Μην πιεις πολύ». Σε κάθε σταθμό, στα φρεναρίσμα-

τα, προσέχει τη διάφανη σακούλα του ζαχαροπλαστέιου. Έχει φρακάρει με το γόνατό του το κουτί για να το κρατήσει ανέπαφο. «Μην φας γρήγορα. Γιορτή είναι, θα 'χει κόσμος». Ο φίλος του γελάει. Τον κλευάζει στα αλβανικά. Ο άλλος τραβιέται ενοχλημένος. Τον κοιτάει με απδία. Θυμώνει: «Μίλα ελληνικά, ρε μαλάκα! Ελληνικά!». Σπκώνει το δεικτι στο πρόσωπο του άλλου: «Κι εκεί μόνο ελληνικά θα μου μιλάς».

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2007

Οι νέοι υπαίθριοι χώροι

Το αρχιτεκτονικό δίδυμο Ρένα Σακελλαρίδου - Μόρφω Παπανικολάου σε συνεργασία με τον Μάριο Μπότα δίνουν νέα διάσταση στην έννοια του υπαίθριου χώρου. Το 2006 εγκαινιάζονται το κτίριο της Εθνικής Τράπεζας στην πλατεία Κοτζιά (συνεργάζεται και η Μαρία Πολάνη) και στη συνέχεια το κτίριο της Εθνικής Ασφαλιστικής στη Συγγρού. «Σταδιακά, αφού ολοκληρώθηκε το κτίριο, έγινε πεζόδρομος η Αιόλου. Φαίνεται ότι στην ουσία όντως κάτι δόθηκε στη πόλη. Και αυτό μας έδωσε μεγάλη χαρά γιατί είναι ένα κτίριο τράπεζας» δήλωναν στη Βάλυ Βαϊμάκη οι αρχιτέκτονες για το κτίριο της Εθνικής Τράπεζας. Στα εγκαίνια του κτιρίου παραβρέθηκε και ο Μάριο Μπότα, που παραχώρησε συνέντευξη στην Αγγελική Μπιρμπίλη και σχεδίασε το εξώφυλλο εκείνης της εβδομάδας.

Για να αλλάξει ο κόσμος πρέπει να αλλάξουν οι άνθρωποι. Να πουν: «Δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Θέλουμε κάτι καλύτερο». Και να το κάνουν. Γιατί μπορούν. Αν είναι ενωμένοι μπορούν να κάνουν οτιδήποτε.
Patti Smith

ΕΜΣΤ

«Θα είναι ένα πολύ λιτό κτίριο. Ένα σύγχρονο κτίριο χωρίς υπερβολές, με πολύ καθαρή όψη. Οι λύσεις που προτείνει η συγκεκριμένη αρχιτεκτονική μελέτη, γι' αυτό και πήρε το πρώτο βραβείο το γραφείο Μουζάκη άλλωστε, εξασφαλίζουν εξαιρετική λειτουργική οργάνωση και πολύ καθαρούς και μεγάλους εκθεσιακούς χώρους» δήλωσε στον Φοίβο Σακαλή η «Ψυχή» του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης **Αννα Καφέτζη** το 2006, όταν ακόμα το κτίριο το βλέπαμε σε μακέτες αφού το ΥΠΟ δεν διέθετε τα κονδύλια για να προχωρήσει η κατασκευή. Ευτυχώς τώρα πια, ύστερα από τόσα χρόνια, χάρη στην επιμονή και υπομονή της διευθύντριάς του το ΕΜΣΤ ετοιμάζεται για τα λαμπρά του εγκαίνια.

ΥΠΕΡ-ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Το 2006 αρχίζουν να εμφανίζονται στην Αθήνα τα υπερβιβλιοπωλεία. Χώροι-υπερπαραγωγή, πολυώροφοι, πολυεπίπεδοι, μοντέρνοι, τεράστιοι. Σαν πόλεις που μέσα τους μπορούσε κανείς να περιπλανηθεί, να διαβάσει, να ακούσει μουσική, να χαθεί. Βιβλιοπωλεία όπως ο Παπασωτηρίου και ο Ελευθερουδάκης στην Πανεπιστημίου, ο Ιανός στη Σταδίου, η Fnac στο The Mall και το Public στην πλατεία Συντάγματος βάζουν την έννοια βιβλιοπωλείο σε νέα βάση. Η Fnac στο The Mall, και αργότερα στην Ομόνοια, ήταν από τις πρώτες ξένες αλυσίδες που έβαλε λουκέτο μετά την κρίση. Όλα τα υπόλοιπα όμως παραμένουν στις επάλξεις όχι μόνο σαν βιβλιοπωλεία, αλλά κυρίως σαν «στέκια» μιας ολόκληρης ομάδας καταναλωτών.

Τρία πράγματα που με δίδαξε η ζωή. Τραβήξτε φρένο μερικές φορές. Κοιτάξτε δεξιά όταν όλοι περιμένουν να κοιτάξετε αριστερά. Πιστέψτε στη μεγαλοπρεπή αναζήτηση της αποτυχίας.
Malcolm McLaren

245 • 19/2/2009

«Τι έκανες, μωρή; Χαστούκιες τον Σάκη Ρουβά;», «Φύγε» του λέω, «γιατί έτσι όπως είμαι θα χαστουκίσω και σένα». (Δεν είναι όλα ροζ στον κόσμο της ελληνικής pop...)

246 • 26/2/2009

Η ιστορία μιας γυναίκας στην Α.Ν.: «Η Κωνσταντίνη Κούνεβα» λέει η μία εκ των δύο δικηγόρων της, «πρωταγωνίστησε σε ένα ζουγκλοειδές τοπίο εργασιακών σχέσεων. Μπήκε στο στόχαστρο γιατί συγκέντρωνε πολλά χαρακτηριστικά: περήφανη, συγκροτημένη, δεν μιλάγε αν πρώτα δεν είχε επεξεργαστεί τα επιχειρήματά της, νέα, μετανάστρια, μια γυναίκα αξιοπρόσεκτη...» Συνέντευξη στην Δήμητρα Τριανταφύλλου

247 • 5/3/2009

Η Αθήνα του Αλέκου Φασιανού: «Επέλεξα να κοσμήσω το σταθμό του Μετασουργείου με πουλιά που γυρίζουν με το ρεύμα του τρένου και αγγέλους με φτερά για να προστατεύουν τους επιβάτες. Τα πουλιά που κοσμούν τα λεωφορεία του ΟΑΣΑ είναι εκεί για να τα κάνουν να ηγαίνουν πιο γρήγορα».

248 • 12/3/2009

«Παπάδες περιφέρονται σαν δυσοίωνοι φιλόσοφοι, βολτάρουν τη διαθεσιμότητά τους. Αν θέλεις μνημόσυνο τους φωνάζεις "Πάτερ, πάτερ, εδώ. Δίπλα στη μαρμάρινη καρδιά. Μπορείτε, παρακαλώ;" Έρχονται, μουρμουρίζουν μοτερακί τις προσευχές, 20 λέξεις σε ένα δευτερόλεπτο, πες τα γρήγορα, πάρε το εικοσάρικο, τζους στην παραπάνω οικογένεια». Η ATHENS VOICE επισκέπτεται το νεκροταφείο Ζωγράφου.

249 • 19/3/2009

Κατηφορίζουμε προς τον Φαληρικό όρμο. «Η Αθήνα είναι παραθαλάσσια πόλη, αρκεί να το αποδείξει. Και το σημείο απόβασής της προς τον Σαρωνικό κόλπο έχει ήδη επιλεγεί. "Η ζώνη του Φαλήρου είναι ένα μοναδικό κομμάτι, η κακοποίηση του οποίου μπορεί να αναστραφεί με μία συστηματική πολιτική αποκατάστασης» τονίζει ο αντιπρύτανης του ΕΜΠ, Γιάννης Πολύζος.

250 • 26/3/2009

Αυτή την εβδομάδα φτιάχνουμε το Λεξικό του Κολωνακίου. Στο γράμμα Β, βρίσκουμε: *Βοϊδοπνίχτης*. Παλαιά ονομασία του σημείου Ακαδημίας και Δημοκρίτου.

251 • 2/4/2009

«Η έμπνευση για το κομμάτι "Ποδηλάτισσα" έρχεται από την Αθήνα. Περιγράφει μία σκηνή που είδα στην Ομόνοια. Αφορμή μια ποδηλάτισσα που διέσχισε τη διάβαση με ένα από αυτά τα ποδήλατα με τη μεγάλη ρόδα μπροστά και μία μικρότερη πίσω. Η Αθήνα μου έχει χαρίσει τα μισά μου τραγούδια» μας έλεγε ο Παύλος Παυλίδης εκείνες τις μέρες.

252 • 9/4/2009

Ο Γιάννης Μπουτάρης γράφει για την Α.Ν.: «Ανακατεύτηκα με την πολιτική, με την πεποίθηση του think globally, act locally. Θεωρώ ότι η πολιτική είναι η ζωή αυτή καθαυτή, αυτό που μας κάνει ίσως να διαφέρουμε απ' τον κόσμο της ζούγκλας».

253 • 16/4/2009

Πασχαλινό τεύχος με τα μυστικά της πασχαλινής Αθήνας, αλλά και μικρό οδηγό «Γι' αυτούς που θέλουν να αλλάξουν θρήσκευμα ή όνομα».

254 • 23/4/2009

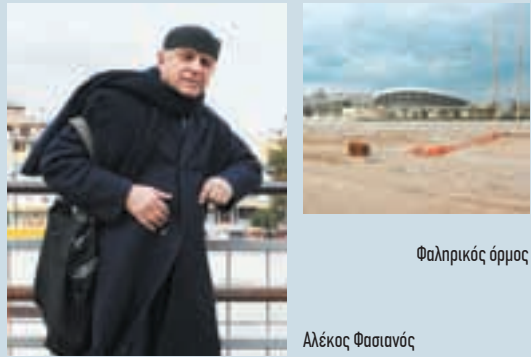
Τεύχος αφιερωμένο στα βιβλία. Απόσπασμα από το editorial της πρώτης σελίδας: «Κάθε σειρά σε ένα λευκό χαρτί είναι ο τρόπος σου να πεις "ήμουν εδώ"...».

255 • 30/4/2009

«Αυτό το ντελαπάρισμα του λόγου, αυτή η βοθρολυματική ελευθεροστομία, είναι ότι λείπει από το ραδιόφωνο σήμερα». Ο Γρηγόρης Ψαριανός μάς μιλάει για «τα δικά του blues».

256 • 7/5/2009

Γράφουμε το Λεξικό του Θεσσαλικού Κάμπου ή, αλλιώς, της Λαριζόνας. Απόσπασμα: *Yo, man!* = Πού 'συ συ, ε; *Γαμάτο track* = Κλαίει το κλαρίνο. *Hangover* = Αντρέλα.

Φαληρικός όρμος
Αλέκος Φασιανός

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

Μανώλης Χάρος Μας είχε υποσχεθεί μια χειρόγραφη στήλη από το πρώτο τεύχος.
Τα κατάφερε ύστερα από 5 χρόνια, στα γενέθλιά μας. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Ta Free press αλλάζουν τον Τύπο

Ο Φώτης Γεωργαλές θυμάται την ίδρυση της ATHENS VOICE

Είχα μόλις φύγει απ' την προηγούμενη δουλειά μου. Τον ΚΛΙΚ FM τον είχαν αγοράσει οι Αυστραλοί και τον είχαν κάνει «μόνο επιτυχίες», δεν είχα καμία δουλειά εκεί. Στο ΚΛΙΚ και το ΜΕΝ είχε μπει ο ΔΟΛ και η συγκατοίκηση με τις Ειδικές Εκδόσεις του Τερζόπουλου δεν ήταν ανθόσπαρτη. Σε τέτοιες περιπτώσεις την πληρώνει συνήθως ο διευθυντής, που βρίσκεται στη μέση. Ήταν καιρός να κλείσω την πόρτα διακριτικά πίσω μου. Ήξερα πως μετά από μια τέτοια αποχώρηση το επόμενο διάστημα είναι λίγο νευρικό. Αναγκαστικές κακίες, ατελείωτες εξηγήσεις, η πίεση των δικών σου που περιμένουν το επόμενο βήμα για να βρεθεί η παρέα ξανά όλα μαζί. Εγώ δεν ήξερα ποιο είναι το επόμενο βήμα. Αυτός ο κύκλος φαινόταν να 'χει κλείσει. Κι ας ήταν καλά αυτά τα έντυπα. Εκείνη την εποχή, στο ραδιόφωνο κάναμε 7 ξενόγλωσσα δελτία ειδήσεων την ημέρα, με όλες τις καινούργιες γλώσσες που μιλούσαν οι νέοι κάτοικοι της Αθήνας που έφταναν απ' όλο τον κόσμο. Στο ΚΛΙΚ κάναμε φωτογράφιση τις τσιγγάνες της Αγίας Βαρβάρας, όταν κυριαρχούσε η λατρεία των μοντέλων και οι απόλυτες Ελληνίδες σταρ. Σχόλια γράφαμε εγώ, ο Σταύρος Θεοδωράκης, η Μαλβίνα, ο Πρετεντέρης, ο Κούλογλου, ο Τέλογλου, ο Πετρουλάκης. Όμως περιοδικό, πια, σήμαινε άλλο πράγμα για όλο τον κόσμο. Αυτοί που ήθελα να μας διαβάσουν, δεν διάβαζαν περιοδικά. Στ' αλήθεια δεν διάβαζαν τίποτα. Έψαχνα να βρω πώς θα είναι ένα έντυπο χωρίς τη ροζελαφρότητα των περιοδικών ούτε την γκριζα ρουτίνα των πολιτικών εφημερίδων. Ένα νέο Μέσο που θα διαβάζουν αυτοί που δεν διαβάζουν, οι νέοι, οι γυναίκες, οι αυριανοί πολίτες της ελεύθερης πληροφόρησης του διαδικτύου.

Μάζεψα τα πράγματά μου κι έφυγα για ν' αποφύγω τις συζητήσεις. Νοίκιασα ένα σπίτι στη Νέα Υόρκη από μια εβραία που δούλευε στο MTV και αποφάσισε να πάει λίγους μήνες να δει τη γη των πατέρων της στο Ισραήλ. Είχα μόνιμο τζετ λαγκ, ξύπναγα όταν κανονικά έπεφτα για ύπνο, πέντε η ώρα το πρωί κατέβαινα στη γωνία, έπαιρνα καφέ και μάφιν απ' την καντίνα και κάρνιζα ένα τσιγάρο μαζί με τους Μεξικανούς εργατές που ξεκινούσαν για τη βάρδια και τα κορίτσια που τελείωναν τη δικιά τους βάρδια της νύχτας. Έκανα όλη μέρα βόλτες στους δρόμους, αγαπούσα σιγά-σιγά μια ακόμα πόλη, ως κάτοικος όχι ως τουρίστας. Πάντα ένιωθα σημαντικές τις πόλεις, σαν το ντεκόρ όπου εκτυλίσσεται το έργο της ζωής μας. Κατά έναν περίεργο τρόπο, για πρώτη φορά, σε μια ξένη πόλη σκεφτόμουν πολύ τη δικιά μου πόλη, την Αθήνα, πρώτη φορά την ένιωθα δικιά μου.

Κάθε Τρίτη βράδυ σε κάποιο μετρό έβρισκα τη Village Voice. Ήταν μία πολύ ωραία και αστεία εφημερίδα. Ασπρόμαυρη κυρίως, μουτζουρώνεσαι για να την ξεφυλλίσεις, χαρτί για περιτύλιγμα, μισές σελίδες λίστες τα μαγαζιά της Ν. Υόρκης και οι άλλες μισές μικρές αγγελίες ροζ, του τύπου λευκό ζευγάρι μέσης ηλικίας ψάχνει νεαρό μαύρο για να βάλει λίγο αλατοπίπερο στη ζωή του. Είχε όμως εκείνη την εποχή, στην αρχή, ένα πολιτικό άρθρο πάντα. Ήταν τα χρόνια Μπους και οι Νεοορκεζοί ήθελαν να μεταναστεύσουν, δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτό που τους συνέβαινε. Τα πολιτικά άρθρα ήταν γραμμένα έτσι που στη δικιά μας ελεύθερη και ηρωική χώρα ποτέ δεν θα μπορούσαν να δημοσιευθούν. «Πέντε ακόμα αμερικανόπουλα γύρισαν σε φέρετρο εξαιτίας του Ηλίθιου Εγκληματία που μας κυβερνά». Η Village είχε γίνει μετά από πολλά χρόνια free press. Άρχισα να σκέφτομαι το ενδεχόμενο. Όμως μέχρι τότε τα free press ήταν κυρίως subway press έντυπα με μικρές ειδήσεις, ευκολοδιάβαστες, όσο κρατάει η διαδρομή του μετρό. Ανώνυμες ειδήσεις χωρίς υπογραφές, μικρές αγγελίες, διευθύνσεις. Όλη η λογική ήταν βασισμένη στο φτηνό, στο χαμηλό κόστος. Ό,τι σκεφτόμουν εγώ ήταν ακριβό, η παραγωγή δημοσιογραφικού περιεχομένου είναι πάντα ακριβή.

Περπατούσα στους δρόμους και σκεφτόμουν, ταξίδευα σε άλλες πόλεις και σκεφτόμουν. Ήταν σαν ένα θεωρητικό πρόβλημα που είχα βάλει στο μυαλό μου για να λύσει. Σε μια αίθουσα αναμονής, στο διπλανό κάθισμα Έλλνας, ναυτικός, πάει να συναντήσει το καράβι στη Νέα Ορλεάνη. Εγώ ρωτάω για καράβια, ναύλα και μακρινά ταξίδια, αυτός ρωτάει για εφημερίδες. Δύσκολα, του λέω, κορεσμένη αγορά, πληθωρισμός, χιλιάδες τίτλοι κρεμασμένοι στα περιπτερα που πρέπει να διαφημίζονται στην τηλεόραση για να φανούν, τα free press έχουν λίγα έσοδα άρα πρέπει να 'ναι φτηνές εκδόσεις για να επιβιώσουν, δεν υπάρχει χώρος για κάτι καινούργιο. Με κοιτάει απαθής, μπη, απαντάει, είναι μια θέση που έχει πάντα χώρο. Η κορυφή. Έχω μείνει άφωνος και τον κοιτάζω μέχρι που βάζει τα γέλια. Είπα κάτι; Ξαφνικά καταλαβαίνω, η λύση είναι το αντίθετο του κανονικού, αυτού που σκεφτόμουν μέχρι τώρα. Δεν είναι η αφαίρεση αλλά η πρόσθεση, δεν πρέπει να μειώνω αλλά να προσθέτω, περιεχόμενο, γνωστές υπογραφές, αισθητική περιοδικού, αξιοπιστία εφημερίδας, καλύτερο χαρτί, περισσότερα διαφορετικά σημεία διανομής. Αν είναι πολύ καλό, όλα τα μειονεκτήματα γίνονται πλεονεκτήματα. Τώρα θέλω να γυρίσω στην Ελλάδα. Ραντεβού, τράπεζες, γραφεία, επενδυτικοί σύμβουλοι. Ενθουσιάζονται φυσικά, ιδίως στο σημείο που εξηγώ ότι θα είναι μια ακριβή έκδοση, με πολλούς δημοσιογράφους, γνωστές υπογραφές, ακριβό χαρτί, μεγάλο τιράζ και θα 'ναι τσάμπα. Η θεωρία «το αντίθετο του κανονικού» δεν πείθει κανέναν. Όμως εγώ έχω βρει μια λύση στο πρόβλημα και είμαι ευτυχής, έχω τη θεωρία, τα υπόλοιπα είναι απλώς επαλήθευση.

Μετά όλα αρχίζουν να δένουν με μαγικό τρόπο. Όσοι πρέπει να 'ρθουν σ' αυτή την περιπέτεια έρχονται, χωρίς δισταγμό, η ιδέα ότι θα είναι μια ανεξάρτητη προσπάθεια, μόνοι μας στο πέρασμα, είναι το μεγαλύτερο κίνητρο. Σ' ένα τραπέζι σ' του Jimmy στη Βαλαωρίτου γίνονται οι συσκέψεις μέχρι να 'ρθουν το μεσημέρι οι αθλητικοί και με τις πλάκες τους να μας παρασύρουν. Έχω βρει τα γραφεία, είναι ακριβώς όπως πρέπει και όπου πρέπει, αλλά ανήκουν σε αυστηρό ίδρυμα, είναι δύσκολο. Έχω γράψει όμως στην «Καθημερινή» ένα άρθρο για την Κυψέλη της παιδικής μου ηλικίας και η πρόεδρος του Ιδρύματος, που είναι στην Κυψέλη, το 'χει διαβάσει και δέχεται να με δει. Οδηγοκοντούτις, αυστηρή, παλιά Αθηναία. Εφημερίδα είπατε; Μάλιστα. Τέτοιους καιρούς; Μάλιστα. Και αθλητικά ποιος θα σας γράφει; Ο Πανούτσος, ψελλίζω ξαφνιασμένος. Δεν είναι λίγο γαύρος αυτός;

Η Χαριλάου Τρικούπη αρχίζει να ζωντανεύει, ένα μεταχειρισμένο φορτηγάκι βάφεται κόκκινο, τα σταντ κόκκινα. Ο Μηνάς είναι ο πιο γνωστός Έλληνας ντιζάινερ στο εξωτερικό, έργα του υπάρχουν από τη Ν. Υόρκη μέχρι το Τόκιο. Θα φτιάξει τα σταντ. Θα σχεδιάσεις τίποτα φοβερό, περίεργο; Χερουλάκια, απαντάει. Χερουλάκια; Τα παιδιά στα Έβερρεστ πρέπει να σκεφτούμε, δεν πρέπει να κουράζονται, πώς θα τα κουβαλάνε, πώς θα τα πιάνουν, πρέπει να βάλουμε χερουλάκια. Κάπως έτσι συνέβαιναν όλα, με μια δεύτερη σκέψη, μια λεπτομέρεια που τα 'κανε όλα καλύτερα, όλα βολικά, πιο τρυφερά για όποιον ερχόταν κοντά μ' αυτή την εφημερίδα. Το πρώτο φύλλο θα κυκλοφορούσε τέλη Σεπτεμβρίου. Όλα ήταν έτοιμα, ο Πανόπουλος δεν έστελνε στήλη, δεν θα βγει, έλεγε, θα βγει τέλη Οκτώβρη για να 'ναι και αυτή Σκορπιός.

Τη δεύτερη βδομάδα καταλάβαμε ότι η εφημερίδα θα γινόταν αυτό που έγινε. Την Τετάρτη το βράδυ όταν κατεβήκαμε να υποδεχτούμε το φορτηγό που έφερνε τις εφημερίδες, είδαμε στο πεζοδρόμιο της Χαριλάου Τρικούπη μαζεμένο κόσμο, παρέες που περιμέναν κι αυτοί. Σ' ένα μήνα τα βράδια της Τετάρτης είχαν γίνει κάτι σαν πάρτι, αυτοκίνητα παρκαρισμένα στο πεζοδρόμιο, μουσική απ' τα παράθυρα, κόσμος, παρέες, γελούσαν, περιμέναν, έπαιρναν εφημερίδες μόλις έφτανε, έφευγαν. Ο Σταμάτης έγραφε τραγούδι για «την πόλη που έχει για την πυξίδα μια εφημερίδα». Ο Λάκης είχε κάποτε πει ότι αν έκανε κάτι πραγματικά πολύτιμο η ATHENS VOICE ήταν που μας βοήθησε να δούμε την Αθήνα πρώτη φορά με άλλο μάτι και να την αγαπήσουμε. Οι ζωγράφοι έκαναν το εξώφυλλο της ένα Μέσον από μόνο του και την πήγαν στο Μουσείο Μπενάκη, οι σκεϊτάδες πάρκαραν μια μέρα τις σανίδες στον τρίτο όροφο και δεν ξανάφωγαν, τα γκρουπ της νέας ελληνικής σκηνής τη χρησιμοποίησαν σαν δίκτυο. Η ATHENS VOICE, περισσότερο από εφημερίδα, έγινε ένα μέσο για να βρίσκονται και να επικοινωνούν οι πολίτες αυτής της μεγάλης πόλης. Τώρα, 6 χρόνια μετά, όταν θυμάμαι εκείνες τις μέρες της Ν.Υ. σκέφτομαι ότι η «λύση» στο πρόβλημα ήταν σωστή. Σ' αυτή τη χώρα δεν μπορούμε να περηφανευόμαστε για πολλά πράγματα ότι τα κάνουμε καλύτερα από τις άλλες χώρες. Η ελληνική εκδοχή όμως του free press είναι καλύτερη. Όχι μόνο η ATHENS VOICE πια, και οι άλλες εφημερίδες, και οι εβδομαδιαίες και οι καθημερινές, είναι καλύτερες από τις αντίστοιχες ξένες. Αλλάξαμε το μοντέλο. Καμιά φορά, το αντίθετο του κανονικού είναι η λύση. 2009

Η Τέχνη δεν υπάρχει μόνο στην πρώτη σελίδα της ATHENS VOICE. Είναι διάσπαρτη και μέσα στην εφημερίδα. Καθώς και σε σπέσιαλ περιπτώσεις σαν ξεχωριστή έκδοση, σε ένθετο ανάμεσα στις σελίδες της εφημερίδας. Δύο καλλιτέχνες

ετοιμάσαν ο καθένας το δικό του «βιβλίο».

Το «ARTοποιείον» του Τάσου Παυλόπουλου και το «Κακό βουνό» του Αντώνη Κυριακούλη

Τα εξώφυλλα της Α.Υ. γίνονται έκθεση στα Χανιά

Το καλοκαίρι του 2012 το Μουσείο Τυπογραφίας και η εφημερίδα «Χανιώτικα Νέα» μας ζητούν να κατεβάσουμε τα έργα των εξωφύλλων μας για μια έκθεση στα Χανιά. Για την έκθεση «Η Τέχνη στην Πρώτη Σελίδα» (επιμέλεια των ζωγράφων-φίλων Γιώργου Αυγέρου και Μιχάλη Μανουσάκη) συγκεντρώθηκαν 88 πρωτότυπα έργα 62 καλλιτεχνών που εκτέθηκαν για ένα μήνα στον επιβλητικό χώρο του νεογίου Μορο στο παλιό λιμάνι των Χανίων. Τα εγκαίνια έκανε η Ειρήνη Γερούλάνου εκ μέρους του Μουσείου Μπενάκη.

257 • 14/5/2009

Βρίσκουμε τις «φωλιές» του σκάκι στην Αθήνα: «Κυριακή πρωί, γραμμή για το Παγκράτι. Στο Νο 22 στο στενό της Ζηνοκράτους (κάθετα στην Υμηττού, στο ύψος του Παλλάς) συστεγάζονται ο Σκακιστικός Όμιλος Παγκρατίου και ο Σκακιστικός Μορφωτικός Όμιλος Καισαριανής».

258 • 21/5/2009

Μετρηθήκαμε και βρήκαμε ότι: Η ATHENS VOICE φτάνει τους 338.000 αναγνώστες κάθε Πέμπτη (έρευνα Focus Bari). Έχουμε 60.000 καινούργιους αναγνώστες κάθε χρόνο και είμαστε η πιο νεανική εφημερίδα με μέσο όρο ηλικίας τα 32,1 έτη.

259 • 28/5/2009

Θυμόμαστε τον Ευγένιο Σπαθάρη: «“Προσπαθώ να φτιάξω τα βατράχια και μου βγαίνουν αστροναύτες!” γκρινιάζει. “Ευγένιε, γιατί δεν δοκιμάζεις να τα φτιάξεις ανφράς;” του λέει μια μέρα ο Λέκκας. “Αφού όλες οι φιγούρες του Καραγκιόζη είναι προφίλ. Πώς θα τα κάνω ανφράς, μανάρι μου;” Λέει και την ίδια στιγμή πιάνει το μολυβάκι του και σχεδιάζει».

260 • 4/6/2009

«Ένα παθητικό κτίριο –που έχει σχεδιαστεί, για να το πω χοντρικά, ώστε να εκμεταλλεύεται το κύμα– χρειάζεται έναν ενεργό ένοικο που πρέπει π.χ. να κατεβάσει τα σκιάδια είτε χειρονακτικά είτε με κουμπί. Δηλαδή το κτίριο για να αυτοπροστατευθεί πρέπει να πάρει μέτρα μέσω του ανθρώπου...» Ο «οικο-λογικός» αρχιτέκτονας Αλέξανδρος Τομπάζης μιλάει, στο «πράσινο» τεύχος μας.

261 • 11/6/2009

Η ATHENS VOICE κυκλοφορεί με δώρο ειδικό συλλεκτικό ένθετο για τη 2η Μπιενάλε της Αθήνας, ενώ την ίδια εβδομάδα κάνουμε ένα μεγάλο Summer Party στην «Τεχνόπολις» με live από τους Film, Matisse, Exposed By Observers, The Fuzzy Nerds και Alex Tsiridis (DJ set). Όλη η Αθήνα είναι εκεί. Μερικοί και με τα σκυλιά τους.

Schooligans

262 • 18/6/2009

Ανοίγει το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης. Το σκίτσο του Πάνη Ιωάννου για την Α.Υ., εκκίνη την εβδομάδα, δείχνει την Ακρόπολη πνιγμένη από πολυκατοικίες και το Νέο Μουσείο, απέναντί της, σαν έναν τεράστιο μαρμάρινο τάφο. Δίπλα στο καντήλι, η φωτογραφία της Ακρόπολης.

263 • 25/6/2009

«Ντίπ Schooligans. Διαβάζω με ζήλο-ζήλια τις συνεντεύξεις του περιοδικού σας, τσεκάρω το σάιτ σας, τα σχόλια του “Ξεστραβώσου”, τα σκουλιγκάνικα γκρουπ του Σκούλγουείβ. Δηλαδή του φεστιβάλ σας. [...] Με πολλή μουσική από όλα τα είδη, από παραδοσιακά μέχρι γκοθ κι από πανκ μέχρι σκα, breakdance σόου, γκράφιτι, επίδειξη BMX, sk8 etc. Το μεγάλο ζόρι θα το τρώει η επιτροπή που, από 250 μαθητικά γκρουπ έπρεπε να βγάλει τα 21. Δεν τους λυπάμαι. Είναι ένας κι ένας και το αυτί τους κόβει. Πάννης Πετρίδης, Νίκος Κυπουργός, Γιώργος Κουμμεντάκης, Raining Pleasure, Rotting Christ και ο δικός σας Χρήστος Ιωαννίδης. Στους φετινούς εικοσιένιας έχει γκρουπ από την Κόρινθο μέχρι την Αλεξανδρούπολη. Ανυπομονώ να τους ακούσω». Αποσπάσματα από ανοιχτή επιστολή του Γιώργου Δημητρακόπουλου στους Schooligans.

264 • 2/7/2009

«Ποια “Πίπιζα” και “Αγία Μάπα”, σαν την Ψαρού δεν έχει. Γιατί στις Ψαρούς την ολόμαυρη ράχη περπατάει η λόξα μονάχη. Λοξό θα είναι το ίδιο για το καλοκαίρι του 2009 και έχει όνομα: Μύκονος. Καλό Λιβάδι - Καλά Σαράντα: 1-0». Ο Δημοσθένης Διδασκάλου και άλλες 94 προσωπικότητες γράφουν για το αγαπημένο τους νησί.

265 • 9/7/2009

«Ανάμεσα στα πλατάνια και τις καρυδιές, φωτισμένα από τουρκικές λατέρνες, χορέψαμε αμανέδες της κοιλάς πάνω στα τραπέζια. Η Ρίνα, καθισμένη, ακτινοβολούσε και κοίταζε την ομάδα της, που από τέλειοι μοντέρνοι χο-

Μέσα σε αυτά τα χρόνια το ελληνικό rap γρήγορα ξεκαθάρισε τους λογαριασμούς του με το εμπορικό κύκλωμα. Δημιουργήθηκαν τάσεις και ένα μοναδικό, ίσως, δείγμα: το low bar με σκληρό, σοβαρό και ειλικρινές προφίλ. Πολλοί μίλησαν για χάσματα, αλλά τώρα πια η δολοφονία του ράπερ Παύλου

> LOW BAP ATHENS <

Φύσσα ένωσε και πάλι τη σκηνή ολόκληρη – αν όχι σαν ήχο, τουλάχιστον σαν γροθιά.

Ο Active Member, B.D. Foxmoor, τακτικός στις σελίδες της ATHENS VOICE, σχεδίασε δύο φορές εξώφυλλο για εμάς και μας χάρισε κείμενά του. Το 2008 στην ερώτηση «*Πώς ακριβώς θα περιέγραφε σήμερα έναν active member της κοινωνίας;*» απάντησε:

«Ένας λεβέντης μοναξιώτης με θολά μάτια και βλασφημία για όλα».

Τα αγαπημένα αδέσποτα σκυλιά και γατιά είναι διψασμένα για αγάπη και αποδοχή, όπως και οι υπόλοιποι κάτοικοι αυτής της πόλης. Παρακαλώ, ταΐστε τα. **Nikko Patrelakis**

> NYXTA <

ΞΕΙ ΣΚΥΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Ξαφνικά, το φθινόπωρο του 2009 ήρθε στην πόλη το Six D.O.G.S. και όλα άλλαξαν. Η οδός Αβραμιώτου πλημμύρισε hipsters και το bar/clubbing απόκτησε και μία «πολιτισμική» χροιά. Λίγο πριν ανοίξει το Six D.O.G.S., ο ιδρυτής του είχε μιλήσει στη Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη.

«Αυτός είναι ο Κωνσταντίνος Δαγριτζίκος. Είναι 26 χρονών, ασχολείται κυρίως με την επιμέλεια εκθέσεων, αλλά ταυτόχρονα είναι εικαστικός και παίζει μουσική σε “gaga” πάρτι. Μέχρι τον Σεπτέμβριο ήταν στο Λονδίνο, όπου έκανε μεταπτυχιακά και “πάρταρε”, αλλά γύρισε γιατί ένα λαμπάκι ιδέας άναψε πάνω από το κεφάλι του: να ανοίξει έναν καινούργιο χώρο-μοντέλο στο κέντρο της Αθήνας για όλους όσους “πιάνουν τα χέρια τους”, gallery space, bar/café. Μιλάει για ένα “play center” ενηλίκων που θα λειτουργεί από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ και το κοινό θα έχει άμεση, ελεύθερη πρόσβαση. Όνομα και τοποθεσία δεν μας αποκαλύπτει. Μόνο ότι θα ανοίξει τέλη Σεπτεμβρίου».

Βαρέθηκα τα θέματα τα σέα και τα μέα
Εδώ είναι φωνούλα μου η πόλη η αρχαία
Εδώ είναι τα θαύματα εδώ είναι η θέα
Κι αν ενοθούν τα χάσματα σε τούτη την παρέα
Πάμε παρέα...

Ντραν ντραν ντραν οι κινήσεις να μετράν
Ντρουν ντρουν ντρουν ποιες φυλές μάς κατοικούν
Ντριν ντριν ντριν πορτοκάλι μανταρίν
Πόρτα φάγαμε μεγάλε, μια ζωή σάλτο μορτάλε
Ντραν ντραν ντραν Μάνος και Duran Duran
Ντρουν ντρουν ντρουν όλη η πόλη σαν καρτούν
Ντριν ντριν ντριν κράτα και μια ασπρίν
Κι Athens Voice, Athens Voice
Και Σκουφά και Καλλιρρόης

**ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΤΗΣ ATHENS
VOICE**

Στίχοι - μουσική:
ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ

Όλοι μέσα κι ένας ένας
Δυο φίλια μπορεί ο καθένας
Να 'χει μια εφημερίδα στο χωριό του για πυειδα
Όλοι μέσα κι ένας ένας δυο φίλια μπορεί ο καθένας
Κι άμα είναι και καουμπόους ο' είδα λέει στην
Athens Voice

Μπουλντόζα η καινούργια εποχή
Βασίλισσα επάνω στα συντρίμια
Τραβάω μια κλωστή απ' την ψυχή
Ν' ακούσουνε τ' αδέρφια μου τ' αγρίμια

Ντραν ντραν ντραν οι κινήσεις να μετράν
Ντρουν ντρουν ντρουν ποιες φυλές μάς κατοικούν
Ντριν ντριν ντριν πορτοκάλι μανταρίν
Πόρτα φάγαμε μεγάλε, μια ζωή σάλτο μορτάλε
Ντραν ντραν ντραν Μάνος και Duran Duran
Ντρουν ντρουν ντρουν όλη η πόλη σαν καρτούν
Ντριν ντριν ντριν κράτα και μια ασπρίν
Όλοι μέσα κι ένας όδω πού μπορώ να σε στριμώξω
Ντραν ντραν ντραν ποια βραχιόλια να βροντάν
Βον βον βον της Μυρτούς της Κοντοβόν
Ναι ναι ναι Μιχελάκου pes το ναι
Φέρτε δίπλα μου τον Νένε κι άστε τα μωρά να κλαίνε

ΝΑ'ΧΕΙ ΜΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥ ΓΙΑ ΠΥΕΙΔΑ...

Για τον κόσμο είναι ο Σταμάτης που έγραψε το «Μαμά γερνάω», αλλά για εμάς είναι απλά ο Σταμ. Εμείς τον λέμε Σταμ κι εκείνος «φωνούλα μου». Είναι κοντά μας από τα πρώτα τεύχη. Γράφει συχνά στην εφημερίδα, έγραψε τους στίχους και μελοποίησε το «Τραγούδι της Άθηνς Βόις», έπαιξε και τραγούδησε με τη Σπείρα-Σπείρα του στα εγκαίνια της έκθεσης των εξωφύλλων μας στο Μουσείο Μπενάκη, ανέβηκε στη σκηνή της ATHENS VOICE για τη «Γιορτή της Μουσικής» στην πλατεία Κλαυθμώνος. «Οι φίλοι μας είναι ο πολιτισμός μας» λέει συχνά σαν ατάκα και η φίλια αυτή που κρατάει χρόνια επικυρώνει την ατάκα του.

>ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

Το «Τραγούδι της Άθηνς Βόις» συμπεριλήφθη στο δίσκο που κυκλοφόρησε με τίτλο «Πόσο σ' αγαπώ» τον Μάιο του 2007 σαν κομμάτι μιας συλλογής με καινούργια και παλιά τραγούδια, μαζεμένα δεξιά και αριστερά, αφιερωμένα εξαιρετικά. Γράφει στο οπισθόφυλλο του cd:

«ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ATHENS VOICE, Χορωδία: Παλιά και νέα Σπείρα-Σπείρα. Παραγγελία για τη γιορτή της Κλαυθμώνος το 2006, του Φώτη και της Σταυρούλας, για την εφημερίδα που μοιάζει πατρίδα».

ρευτές εξελίχθηκαν σε ξέφρενα ουρί ποτισμένα με ρακή...» Ο Κωνσταντίνος Κακονιάς θυμάται τη γνωριμία του με την Pina Bausch.

266 • 16/7/2009

«ΣΥΝΤΗΡΗΤΗΣ ΠΙΣΙΝΩΝ: Ανάρπαστο επάγγελμα... αρκεί να μην το βαρυνίζεις» (από τα *Info-Diet* της Σταυρούλας Παναγιωτάκη). Στο ίδιο τεύχος κυκλοφορούμε με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, βάζουμε τον υπουργό Μεταφορών σε ένα τρόλεϊ και πάμε νυχτερινές βόλτες με τους «Αλπτόγατους» ποδηλάτες.

267 • 23/7/2009

Με αφορμή την απαγόρευση του καπνίσματος (αλυσμόνες μέρες...) γράψαμε τότε: «*Εδώ είναι έδρα κόμματος*» δηλώνει ο Νίκος Λούβρος, ιδιοκτήτης του μπαρ Booze Cooperativa. Κατοχύρωσε από τον Άρειο Πάγο το καταστατικό του νέου κόμματος με την ονομασία Κ.Ο.Τ.Ε.Σ. (Καπνιστικές Ομάδες για την Τέχνη και την Εικαστική Συγκρότηση). «*Κι έτσι, στο Booze, όποιος θέλει καπνίζει*».

268 • 30/7/2009

Τα έργα και οι εγκαταστάσεις της 2ης Μπιενάλε δεν φοβούνται τα πρωτοβρόχια. Με μία εξαίρεση. Ένα άκρως καλοκαιρινό έργο τέχνης από κιμωλία, σε 2 διαστάσεις και ταυτόχρονα τρισδιάστατο, με διάρκεια ζωής 1 μήνα. Είναι του street artist Τζούλιαν Μπίβερ, γνωστού και ως «Πικάσο» του δρόμου. Ο Βρετανός καλλιτέχνης ήρθε για πρώτη φορά στην Ελλάδα κι έδωσε χρώμα στο γκρι πεζοδρόμιο της μαρίνας του Φλοίσβου.

269 • 3/9/2009

«Τα ελληνικά hip hop κομμάτια είναι λίγο σαν τα κορναρίσματα: ηχηρά, επίμονα και καταγελητικά. Ένα γρατζούνισμα στην πλάτη της πόλης». 2nd Athens Hip Hop Festival με χορηγό την ATHENS VOICE.

Hip Hop Festival

Μπιενάλε

270 • 10/9/2009

«Περιάνδρου 5, Πλάκα, σε ημιεγκαταλειμμένο σπίτι: «Στο σπίτι αυτό πέθανε ο εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς στις 17 Φεβρουαρίου 1943». Σε αυτό το τεύχος διαβάζουμε τις επιγραφές στα κτίρια της πόλης.

271 • 17/9/2009

Βόλτες στην πόλη: «Ερμού, Θησείο. “Ένα ανοικτό κιβώτιο αντιστοιχεί με τον όγκο 15 διπλωμένων”. Στο μάτριξ του Δήμου».

272 • 24/9/2009

Έρχονται εκλογές. Ο e-Lawyer μας συμβουλεύει πώς να αποφύγουμε το spam των υποψήφιων βουλευτών: «...Ειδικά για τα τηλεφωνήματα, τα sms και τα e-mail, ο ψηφοφόρος πρέπει να έχει δώσει και συγκατάθεση ότι συμφωνεί ή έστω να έχει προηγηθεί επικοινωνία ψηφοφόρου με τον πολιτικό. Αλλιώς, η διαδικασία είναι παράνομη και ο νόμος προβλέπει αποζημίωση 10.000 ευρώ».

273 • 1/10/2009

Εβδομάδα εκλογών, ενώ η χώρα έχει μπει ήδη στην κρίση: «Στο Ικέα, κάθε μέρα 9-10 το πρωί δωρεάν καφές, όση ποσότητα και όσες φορές επιθυμείς. Επίσης, 1,60 ευρώ η μερίδα με 10 σουπδικά κεφτεδάκια και πατατούλες. Οι καιροί είναι δύσκολοι... Ξανασκεφετείτε το».

274 • 8/10/2009

Πάμε Μπενάκη: Η Τέχνη στην Πρώτη Σελίδα. 71 καλλιτέχνες εκθέτουν τα πρωτότυπα έργα των εξωφύλλων της Α.Ν. στο Μουσείο Μπενάκη της οδού Πειραιώς. Όλοι μας οι φίλοι είναι εκεί.

275 • 15/10/2009

«Κύριοι, όπως με πληροφόρησαν από την πρεσβεία της Δανίας, στην ορκωμοσία της εκεί κυβέρνησης δεν προβλέπεται η παρουσία ιερέων. Τίθεται συνεπώς το ερώτημα: θα γίνουμε Δανία ή θα παραμείνουμε κεριά και λιβάνια; ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΠΡΕ ΕΚΕΖΕΣ, Πρέσβυς ε.τ.» (από τη στήλη με τα γράμματα των αναγνωστών)

> ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ <

ΤΑ SLUMDOGS ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Το 2009 ο Άγιος Παντελεήμονας γινόταν ντόμινο εξελίξεων αλλά η πλατεία Αττικής, λίγα στενά πιο κάτω, έσφυζε από ζωή. Η Αφροδίτη Αλ Σάλεχ έδωσε τη δική της περιγραφή...

«Πολλές δεκάδες παιδιά, κυρίως από το Αφγανιστάν, παίζουν γύρω από το σιντριβάνι ενώ στα δεξιά της πλατείας κάθονται στωικά οι μητέρες τους – στα αριστερά, οι άντρες της οικογένειας. Παραπλεύρως δύο καφενεία κι ένα σουβλατζίδικο. Οι θαμώνες των μαγαζιών δεν πλησιάζουν την πλατεία, μόνο συζητούν για το ζήτημα της μετανάστευσης. Ενώ άλλοι Έλληνες, οι πιο θαρραλέοι ή οι πιο ανεκτικοί, μοιράζονται τα παγκάκια της πλατείας με τους Αφγανούς κατοίκους της. Μιλώμε μαζί τους. Με οικογενειάρχες, με Πατρινοίους όμηρους του Κανονισμού Δουβλίνο II, αλλά και με τα slumdogs της πλατείας».

ΦΩΤΟ: ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΤΣΕΤΑΓΡΟΥ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ

Το MMA διοργανώνει συναυλία στον Άγιο Παντελεήμονα και ο Δημήτρης Μαστρογιαννίτης την παρακολουθεί.

«“Της αγάπης αίματα” μέσα στην εκκλησία. “Του μίσους αίματα” έξω. Λίγο πριν ξεκινήσει η συναυλία, ένας τριαντάχρονος (;) επιτέθηκε φραστικά (“Είσαι προδότης, θ’ αλλάξει χρώμα η ορθοδοξία...”) εναντίον του αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου. Μάλλον αναμενόμενο, αν κάποιος είχε διαβάσει τα “χριστιανικά” μπνύματα που κυκλοφόρησαν τις προηγούμενες ημέρες σε blogs – ο αρχιεπίσκοπος επέτρεψε ν’ ακουστεί σε ιερό ορθόδοξο χώρο η μουσική του ανιερου δόγματος! Εξοβελίστηκε, αλλά είχε προλάβει να μεταφέρει μέσα στην εκκλησία την ατμόσφαιρα από τον περίβολο. Δεν κατάφερε όμως να την εγκαταστήσει. Γιατί η μουσική φάνηκε ανώτερη από τα συνθήματα». Ο Ιωάννης Μάνος, πρόεδρος του MMA μας δήλωσε: «Η συναυλία τελικά ήταν μια πολιτική παρέμβαση, και μπορεί να δημιουργήσει μια δυναμική. Μένει να δούμε τα αποτελέσματά της...» ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010

Αυτόπτης μάρτυρας Γκεόργκ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

Σιγά μπν τον πειράζει το κρύο! Εκείνος εκεί ο τύπος στο παγκάκι που σου κάνει τράκα ένα τσιγάρο καθώς περνάς. Φεύγει το πρωί από το σπίτι του αδελφού του και γυρίζει πάλι το βράδυ για να κοιμηθεί. Δεν τα πάει καλά με τη νύφη του γιατί δεν πληρώνει νοίκι. Γεννήθηκε στα βόρεια, στην Τροπόγια το 1977, αν και δείχνει μεγαλύτερος από 33. Θυμάται τους σκούφους των αντρών με τις καλύπτρες στο πλάι και, στη μέση, το κόκκινο αστέρι. «Εμείς ξέραμε κουμμουνισμός δεν είναι καλός και ας υπηρετούμε, ξέραμε θα τελειώσει». Θυμάται ακόμα τα σκοτωμένα αγριογούρουνα να κρέμονται στα δοκάρια του σπιτιού, το χιόνι μέχρι το στήθος, την ξυλόσομπα να καίει αδιάκοπα, τις κουβέρτες από προβιά αρκούδας. Το καλάσνικοφ ακουμπισμένο στο μαξιλάρι σαν μωρό. Μιλάει για όλα αυτά και τα μάτια του λάμπουν.

Ο πατέρας του ήταν στο στρατό, υπηρετούσε στα σύνορα με Ελλάδα, με Σκόπια. Τον έμαθε σκοποβολή με πιστόλι, με Tommy gun, «και μ’ εκείνο το βαρύ που κάνει κρακρακρα». Ξέρει να πετάει ελικόπτερο. Σπούδασε δυο χρόνια μηχανικός. Βγάζει από την τσέπη του και μου δείχνει ένα αφηρημένο γεωμετρικό σχέδιο. Τρομερά λεπτοδουλεμένο. Παράλληλα, έκανε ερασιτεχνική πυγμαχία.

«Εμείς δεν πάμε με θρησκεία, μούσλιμ, όρθοντοξ, άθειστ, ούτε με δύναμη, γιατί είμαστε λίγοι, αλλά από παλιά οι πιο καλοί πολεμιστές εμείς γιατί πάμε με νόμο, με το δικαίωμα, κατάλαβες; Έτσι, έχεις μαζί τη δύναμη από όλους». Θυμάται και την κούλα των παπουδιών του στην Τροπόγια, παρατημένη σαράντα χρόνια τώρα. Ένα σπίτι μεγάλο σαν πόλη, σαν φρούριο, όπου ζούσαν γενιές και γενιές της ίδιας οικογένειας. Μέχρι και εκατό άτομα. «Κι αν μια φορά κάτι κακό έγινε, σαν φονικό, ας πούμε, και πρέπει να χυθεί αίμα, πηγαίνεις και λες στους μεγάλους. Κι άμα αυτοί λένε εντάξει, τότε το αίμα θα χύνεται, τότε δεν πειράζει. Μέχρι να μη χρωστάει πια αίμα. Αλλά δεν ήταν έγκλημα. Ήταν σαν νόμος, κατάλαβες»

Εκείνος εκεί ο τύπος στο παγκάκι. Εγώ τον κόβω για καλό άνθρωπο, σ’ αλήθεια μου φαίνεται ότι έχει ήθος. Και μου κάνει εντύπωση σε πόσο λίγα αρκείται. Κέρνα τον μια μπίρα και ίσως σου μιλήσει και σένα.

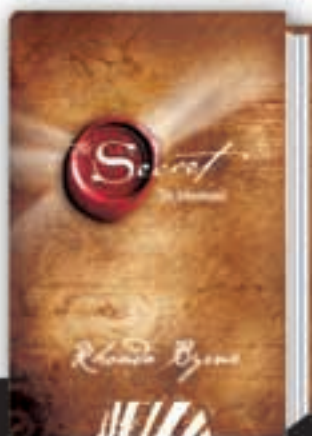
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΗ: ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ

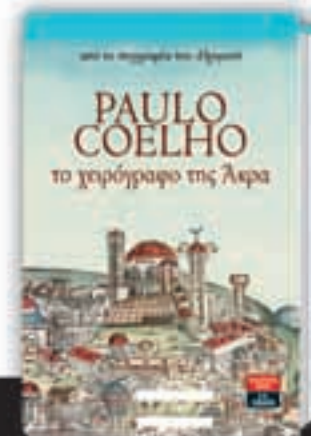
ΝΑΟΜΙ ΚΛΕΙΝ

όποιος
ισχυρίζεται
πως έχουμε
μονάχα
μια ζωή

δεν έχει
διαβάσει
ποτέ
ένα βιβλίο

λογοτεχνία

μυστήριο

βιογραφία

δοκίμιο

κάθε φορά
που ανοίγεις
ένα βιβλίο

κάπου στο
σύμπαν

ανοίγει
μια πόρτα

για να
μπει

περισσότερο
φως

κόμικ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ
ΟΙΚΟΣ
Α.Α.
ΛΙΒΑΝΗ

παιδική
λογοτεχνία

«**Ηρθαν (σχεδόν) όλοι.** Οικογένειες, στιλίστες, fashionistas, σκυλιά, μωρά... Έφεραν τα ρούχα και τα αξεσουάρ που δεν βάζουν πια και δεν θέλουν και πήραν άλλα. Κάποιοι πιο πολλά, άλλοι πιο λίγα. Έτσι, απλά και τζάμπα, χωρίς κανόνες, τα χώσανε στις τσάντες τους, τα πήραν σπίτι και τα έκαναν δικά τους». Η Αθήνα αρχίζει και τρέχει στα ανταλλακτικά bazaar ρούχων. Έρχεται χειμώνας.

277 • 29/10/2009

Συνεργάτης μας έρχεται στο γραφείο με καπελάκι που γράφει: «Εταιρεία Νόσου Alzheimer & Συναφών Διαταραχών Αθηνών» με σήμα ένα κίτρινο κεφάλι με κόκκινο εγκέφαλο και μαύρα γρανάτζια.

278 • 5/11/2009

Κάνουμε το γύρο στις πλατείες της Αθήνας. Πλατεία Μαβίλη: «Οι γειτονικές κλινικές είναι πάντα χρήσιμες, γιατί εδώ διασώζονται μερικά από τα τελευταία αυθεντικά ποτάδικα/ξενυχτάδικα της πόλης (Λώρας, Μπρίκι, Flower, MG). Παλιότερα, η πλατεία έμοιαζε με ροκ φεστιβάλ και τα περίπτερα έκαναν χρυσές δουλειές, τώρα όλοι κάθονται στις καρέκλες των μαγαζιών και όχι στα παγκάκια, αλλά η καντίνα συνεχίζει να τροφοδοτεί με το πιο διάσημο "βρώμικο" της πόλης...»

279 • 12/11/2009

Από τη στήλη Info-Diet: «Ο καλύτερος τίτλος ταινίας: "Οι άνδρες που κοιτούν επίμονα κατσίκες". Τώρα εξηγείται γιατί κυκλοφορούν τόσα πολλά κορίτσια μόνα...»

280 • 19/11/2009

Επετειακό τεύχος. 75 Αθηναίοι γράφουν στην ATHENS VOICE. Μεταξύ αυτών και ένας ελληνο-αμερικάνος, ο συγγραφέας David Sedaris: «Έκανα το δεύτερο ταξίδι μου στην Ελλάδα όταν ήμουν 25, και πάλι μου φώναζαν όπου κι αν πήγαινα. "Οι Έλληνες είναι σαν αρκουδάκια" μου είχε πει ένας συνταξιούχος. "Οι κραυγές τους είναι ο δικός τους, ξεχωριστός τρόπος, να σου δείξουν ότι σε αγαπούν". Αν ήταν αλήθεια αυτό, τότε με λάτρευαν μέχρι θανάτου...»

281 • 26/11/2009

Σκανάρουμε την περιοχή Παπάγου: «Μια φορά και έναν καιρό... ήταν ένας οικισμός που έγινε κοινότητα και μετά δήμος. Είχε μια μαμά, την "κυβέρνηση Σοφοκλή Βενιζέλου" και έναν μπαμπά, τον ΑΟΟΑ. Το πραγματικό όνομα του μπαμπά του ήταν Αυτόνομος Οικοδομικός Οργανισμός Αξιοματικών και ίσως γι' αυτό διάλεξε για τονόνο ένα στρατάρχη, τον Αλέξανδρο Παπάγο.»

282 • 3/12/2009

Επίσκεψη στα λουλουδάδικα της Βουλής: «Ο Σπύρος Κοντογιάννης είναι ένας από τους πέντε εναπομείναντες αποηλωτές στη Β. Σοφίας και προμηθευτής του κοινοβουλίου από την ίδρυση του καταστήματος: "Εκεί που σήμερα στεγάζεται η πρεσβεία της Αιγύπτου και λίγο πιο κάτω από το Υπουργείο Εξωτερικών βρισκόταν το κτίριο της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης. Εκεί κάποιοι έστησαν πάγκους και δημιούργησαν μια λαϊκή αγορά λουλουδιών. Με την ανέγερση του μνημείου του Άγνωστου Στρατιώτη τούς έφεραν πιο κοντά. Άνοιξαν 11 τρύπες και έβαλαν σε κάθε μαγαζάκι από δύο συνταίρους. Τα συμβόλαια έγραφαν ρητά ότι τα εν λόγω καταστήματα δεν θα μπορούσαν ποτέ να αλλάξουν χρήση. Η ιδιοκτησία θα περνούσε από γενιά σε γενιά.»

283 • 10/12/2009

«"Για φανταστείτε" έλεγε μετά, "να πέθαινα και να σας ρώταγαν από τι πέθανε ο Χατζηδάκης και να τους λέγατε "από κουραμπιέδες!" Τι ντροπή!" Η ATHENS VOICE θυμάται κάποια γενέθλια του Μάνου Χατζηδάκι.

284 • 17/12/2009

«Οικολογικό χριστουγεννιάτικο δέντρο. Ήξερες ότι το χριστουγεννιάτικο δέντρο του Δήμου Αθηναίων στην πλατεία Συντάγματος είναι οικολογικό; Ίδου η εξήγηση: είναι φτιαγμένο από 250 αληθινά έλατα, τα οποία αμέσως μετά τις γιορτές θα μεταφερθούν και θα φυτευτούν σε κάποια από τις πυρόπληκτες περιοχές του νομού Αττικής!» Αυτά πριν γίνει παρανάλωμα το δέντρο στο Σύνταγμα, βεβαίως.

Τα λουλουδάδικα της Βουλής

Μάνος Χατζηδάκης

Επετειακό τεύχος 280

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα γράφει το editorial

Είναι μετανάστρια στην Ελλάδα, από τη Βουλγαρία. Από το 2003 εργαζόταν σε μεγάλη εταιρεία καθαρισμού και ενοικίασης εργατών και ήταν συνδικαλίστρια. Τα μεσάνυχτα στις 22 Δεκεμβρίου 2008 και ενώ επέστρεφε από τη δουλειά στο σπίτι της, δέχτηκε επίθεση από δύο αγνώστους, που την περιέλουσαν με βιτριόλι και την υποχρέωσαν να το καταπεί, προκαλώντας της σοβαρές βλάβες.

Στο δωμάτιό μου έρχεται συνέχεια κόσμος, δεν μου μένει ούτε λεπτό, είτε μιλάω στο τηλέφωνο είτε είμαι με ανθρώπους που με επισκέπτονται. Δεν κουράζομαι γιατί είμαστε άνθρωποι και χρειαζόμαστε συμπόνια και συντροφικότητα. Αυτό φέρνει χαρά και ευτυχία. Σε όλη μου τη ζωή έχω μάθει να είμαι με τον κόσμο.

Στην αρχή η ζωή μου σε αυτή την πόλη ήταν πολύ δύσκολη, εξαιτίας και της κατάστασης του παιδιού μου που ήταν πολύ άρρωστο. Οι άνθρωποι δεν με καταλάβαιναν, δεν μπορούσαν να δουν ότι είμαι καλός άνθρωπος μέσα μου και επειδή δεν ήξερα καλά ελληνικά δεν είχαν υπομονή να με ακούσουν. Ήμουν ασοκαρισμένη, αλλά καταλάβαινα γιατί τα πράγματα λειτουργούσαν έτσι.

Την πρώτη φορά που μια φίλη της μαμάς μου ήρθε στην πόλη ρώτησε το γιο μου τον Μανουέλ, που τότε ήταν τεσσάρων χρονών, «σου αρέσει η Αθήνα;», κι αυτός απάντησε «όχι, γιατί είναι πολύ βρώμικη και οι άνθρωποι πετάνε σκουπίδια κάτω».

Κι εγώ όταν ήρθα δεν το πίστευα ότι μπορεί να είναι τόσο βρώμικη μια πόλη, μια πρωτεύουσα κιόλας. Στη χώρα μας αυτό δεν υπάρχει.

Πολλές φορές όταν τελείωνε ο γιος μου το σχολείο αφήναμε την τσάντα στο σπίτι, είχα ήδη προετοιμάσει το φαγητό, το παίρναμε μαζί με τα βιβλία και τα τετράδιά του και πηγαίναμε στου Φιλοπάππου, σε εκείνο το σημείο απέναντι από την Ακρόπολη, για να φάμε και να κάνουμε τα μαθήματα. Μετά γυρνάγαμε πάλι με τα πόδια, δεν βαριόμασταν να περπατάμε, συζητάγαμε με αυτούς που έβγαζαν βόλτα τα σκυλιά τους και παίζαμε, άρχισα σιγά-σιγά να μιλάω ελληνικά, εκφραζόμουν πιο εύκολα... Ήμουν ευχαριστημένη και έβλεπα και το γιο μου που φαινόταν καλά. Ήταν σαν παραμύθι, πολύ ωραία ζωή.

Πρέπει να αγαπάς τον τόπο σου και την κουλτούρα που σου έχει δώσει, αλλά δεν είναι κακό να περνάς καλά και σε έναν άλλο τόπο, να τον αγαπάς και αυτόν. Αν αγαπάς τους ανθρώπους, αγαπάς κάθε τόπο.

Σήμερα αισθάνομαι μια χαρά στην Ελλάδα. Αυτό που μου συνέβη θα μπορούσε να είχε συμβεί οπουδήποτε αλλού. Για τα ιατρικά μου έξοδα δεν πληρώνω. Οι ιδιώτες γιατροί προσφέρουν τις υπηρεσίες τους χωρίς λεφτά, έρχονται εδώ από άλλα νοσοκομεία για να με εγχειρήσουν και δεν έχει ζητήσει κανείς τίποτα.

Στον Μανουέλ, γι' αυτό που συνέβη, εξηγώ ότι η έλλειψη γνώσης στους ανθρώπους τούς κάνει να συμπεριφέρονται με άλογο τρόπο, αλλά ότι εμείς πρέπει να τους καταλάβουμε. Δεν ξέρουμε πώς μεγάλωσε αυτός που μου το έκανε αυτό. Πώς του συμπεριφέρονταν η μαμά του και ο μπαμπάς του. Του λέω ότι αυτούς τους ανθρώπους η ίδια η κοινωνία τους αρρώστησε.

Για εμένα, πάνω από όλα, θέλω να γίνω καλά και να βλέπω, για να μπορώ να διαβάσω. Μου είπαν ότι αυτό θα γίνει, το ένα μου μάτι θα φτιάξει οπωσδήποτε. Στην κατάσταση που βρίσκομαι αυτό είναι μια μεγάλη χαρά. Θέλω να δω το παιδί μου να μεγαλώνει, να μπορέσω να το προετοιμάσω για τη ζωή, να είμαι ήσυχη ότι έκανα όλα όσα έπρεπε να κάνω σαν μητέρα, σαν «γονείς», γιατί έχω και τις δυο ευθύνες, και της μαμάς και του μπαμπά.

Από μικρή διάβαζα λογοτεχνία, έτσι ώστε να είμαι καλύτερη στο σχολείο. Τώρα προτιμώ να διαβάσω φιλοσοφία, ψυχολογία και πολιτική. Μου αρέσει να μαθαίνω πώς εξελίχθηκαν οι κοινωνίες. Είμαι αυτή που είμαι γιατί ενδιαφέρθηκα για τη γνώση και τη σοφία.

Ο συνηθισμένος νους ποτέ δεν χορταίνει. Είσαι ευχαριστημένος, αλλά συνεχίζεις να ψάχνεις. Τρώμε οτιδήποτε βρίσκουμε στο δρόμο μας, έντονες μυρωδιές, έντονες γεύσεις. Αυτοπαγιδευόμαστε.

Κάποτε οι άνδρες είχαν πολύ πιο δυνατή σκέψη, ο τρόπος ζωής σήμερα δεν τους βοηθάει, είναι συνεχώς ανήσυχτοι, έχουν φόβους, ψάχνουν συνεχώς τρόπους ευχαρίστησης. Εμείς είμαστε αλλιώς οργανωμένες. Νομίζω ότι έχουμε πάλι ανάγκη από μια πολυγαμική μητριαρχία, αλλά αν το πεις στους άντρες θα τρελαθούν...

Από την παρουσία του τόσο κόσμου που έχω τώρα δίπλα μου, βλέπω ότι είναι πολύ γλυκό για τους άλλους να λειτουργείς με σοφία και αγάπη. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009

28/11 έως
02/12
2013
ΗΕΛΕΧΡΟ
ΠΑΛΑΤΣΕ
Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 39
ΜΑΡΟΥΣΙ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

eventora

ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Έσοδα από εισιτήρια
Εισιτήρια: 10.000.000,00
Προσέλευση: 10.000.000,00

ΚΟΣΜΗΜΑ / ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ / ΕΠΙΠΛΟ / ΕΝΔΥΣΗ /
ΧΡΗΣΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

23.11.2013
ΜΕΤΑΤΡΟΠΙΕΣ

Viva V.E.R.D.I. ΘΕΣΕΙΣ & ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ GIUSEPPE VERDI
Οι διάσημες άριες του μεγάλου ιταλού συνθέτη συναντούν
τις δεξιοτεχνικές μεταγραφές για πιάνο του Φραντς Λιστ

Βασιλική Καραγιάννη ΣΟΠΡΑΝΟ | Σοφία Κουανίδου ΣΟΠΡΑΝΟ
Leah Summers ΜΕΤΖΟΣΟΠΡΑΝΟ | Χάρης Δημαράς ΠΙΑΝΟ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
από 5 €

210 72 82 333 | megaron.gr

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ | megaron | ΠΟΛΙΤΙΚΗ | ATHENS | panetemporiki.gr | efm984 | clickatlife.gr | news 247 | COSMOGR | culture now.gr | minopolis.gr

Ο Άρης Χατζηστεφάνου,
δημοσιογράφος και φωτογράφος,
καταγράφει τα γεγονότα για την Α.Υ.

“Πώς θα σου φαινόταν λοιπόν, φιλαράκο, αν απόψε το βράδυ βγαίναμε όλοι μαζί μια νυχτιάτικη βόλτα μες στο κέντρο της πόλης, στο ρυθμό που σκοτώνει όπως ξέρουν αυτοί;” Τα Μωρά στη Φωτιά μου κρατούν συντροφιιά, στο πίσω μέρος του μυαλού μου, καθώς κατεβαίνω στα Εξάρχεια ύστερα από ένα περίεργο τηλεφώνημα: “Οι μπάτσοι σκότωσαν ένα παιδί”. Τα δελτία ειδήσεων απλώς αναμασούν τις “διαρροές” από τα κεντρικά της Αλεξάνδρας. Οι πληροφορίες όμως έρχονται διασταυρωμένες στο Ίντερνετ και σε μηνύματα στα κινητά. Χιλιάδες άνθρωποι κατεβαίνουν στο κέντρο. Μέσα σε λίγα λεπτά μαθαίνουμε το όνομα... “Αυτή η νύχτα είναι του Αλέξη”. Η εξέγερση αρχίζει και όλα είναι αυθόρμητα...

Το επόμενο πρωί η μουσική στα αυτιά μου έχει αλλάξει. Οι Clash τραγουδούν “Police on My Back”, καθώς ένα σύννεφο μαύρου καπνού και δακρυγόνων καλύπτει την Αλεξάνδρας. Κάποιοι φώναζαν από χωρίς ότι η πρώτη μεγάλη πορεία της Αθήνας για τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο έπρεπε να κατευθυνθεί προς τη Βουλή για να καταγγείλει μια (ακόμη) πολιτική δολοφονία. Οι περισσότεροι διαδηλωτές, όμως, προτίμησαν να κινηθούν προς τη ΓΑΔΑ, και το πλήρωσαν ακριβά. Αποκλεισμένοι από τη λεωφόρο Αλεξάνδρας τρέχουμε στις μεγάλες καθέτους προς την Ομόνοια και το Σύνταγμα. Και εγώ ανάμεσα στο πλήθος, να πρέπει να αποφασίσω εάν θα κρατήσω για τον εαυτό μου το ρόλο του διαδηλωτή ή του δημοσιογράφου. Επέλεξα το δεύτερο και το μετάνιωσα πριν περάσουν πέντε λεπτά.

Η πολιτική των κυβερνήσεων που κυριάρχησαν στη χώρα μετά την πτώση της δικτατορίας είχε μόλις βάλει φωτιά στο κέντρο της Αθήνας, αλλά κανένας δεν τολμούσε να τους στείλει το λογαριασμό.

> ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ, 2008 <

Αλέξης Γρηγορόπουλος

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ **FORREST GUMP**

ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ (απόσπασμα)

Του **ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ**

Προς τον «ανταγωνιστή» Forrest Gump της Ραφήνας (επονομαζόμενο τυπικά και «πρωθυπουργό»)

Πώς τα κατάφερες, ρε πρόεδρε; Με τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με όλα τα ατού με το μέρος σου. Με ένα καλό κλίμα που άφησαν πίσω τους οι Ολυμπιακοί της Αθήνας. Και να καταλήγεις ύστερα από 5 χρόνια σε μια κηδεία που μοιάζει με ξέσπασμα κατά της χούντας. Πόσα κιλά ανίκανος πρέπει να είσαι για να το πετύχεις αυτό;

Τη Δευτέρα το βράδυ, είμαι σίγουρος ότι καθόσουν όπως όλοι μπροστά στην τηλεόραση και έβλεπες την Ελλάδα να καίγεται. Μην σου που ότι ήσουν και ικανοποιημένος που επιτέλους κανείς δεν ανέφερε το Βατοπέδιο. Και δεν μπορούσες να συλλάβεις το αυτονόητο: ότι όλο αυτό το σιχτίρισμα που έβλεπες, δεν συνέβαινε μόνο για τον 15χρονο. Είχε πολύ Βατοπέδιο μέσα του.

Γενικά, μου έχεις προσφέρει μέχρι τώρα μεγάλες στιγμές κωμωδίας. Είναι σπαρταριστό να βλέπεις κάποιον να νομίζει ότι είναι κάτι

τελείως διαφορετικό από αυτό που είναι στην πραγματικότητα. Εσύ νόμιζες ότι αυτό το ύψος σε κάνει να μοιάζεις σοβαρός. Στην πραγματικότητα σε έκανε να μοιάζεις με άνθρωπο που προσπαθεί να μην κλάσει.

Όλα αυτά, όμως, μέχρι το προηγούμενο Σάββατο. Μέχρι να πέσει νεκρό το παιδί ήσουν απλώς κωμικός. Τώρα είσαι επικίνδυνος. Γιατί εντάξει, είναι πάντα απολαυστικό να βλέπεις τους ηθικολόγους να αποδεικνύονται λαμόγια και να ξεφυσάνε στριμωγμένοι με εξεταστικές επιτροπές στη γωνία. Αλλά η απόλαυση τελειώνει απότομα, όταν στην πτώση τους συμπαρασύρουν 15χρονο. Και όταν το γέλιο κόβεται ξαφνικά από κάτι τόσο τραγικό, το αποτέλεσμα είναι θυμός. Πολύς θυμός.

Αφού, λοιπόν, κατάφερες να κάνεις κι εμένα, που δεν είμαι ο τυπικός Εξαρχειώτης και γενικά δεν μασάω με την αντιεξουσιαστική ρητορική, να θέλω να πάρω μοτότοπ και να νοσταλγώ τη 17 Νοέμβρη, μπράβο σου. Γιατί τώρα κατάλαβα ποια είναι η χειρότερη «κρατική καταστολή»: η καταστολή της κοινής λογικής.

Εσύ με έκανες έτσι τούρμπο. Κατέβασες όλο το σύστημα στο σημείο μηδέν. Στη βασική κόντρα μεταξύ «κοινής λογικής εναντίον αφασί-ας». Στο «ο σώζων εαυτόν, σωθήτω». Το επείγον, τώρα, είναι να επιβιώσει η κοινή λογική με κάθε κόστος. Για να ζήσουμε σε μια χώρα όπου εμπιστευόμαστε ξανά στοιχειωδώς τις εισαγγελικές έρευνες. Με έναν πρωθυπουργό έστω και ελάχιστα μάγκα ώστε να λείει και κανένα «sorry, ρε παιδιά, μου ξέφυγε, την άλλη

φορά θα ξέρω», αντί να κοιτάζει την AGB των δημοσκοπήσεων λες και είναι παρουσιάστρια μεσομεριανής ζώνης. Ή ακόμα χειρότερα: λες και είναι κομπλεξικός προέφηβος που αγωνιά μήπως κάποιος περάσει το high score του στο πλεκτρονικό της γειτονιάς.

Δεν πα' να βάζεις όσο θέλεις το τσίρκο σου να επαναλαμβάνει από το πρωί μέχρι το βράδυ το mantra «δεν υπάρχει πολιτική ευθύνη»; Το να λες ότι δεν υπάρχει πολιτική ευθύνη, δεν την εξαφανίζει. Άσε που αυτό δεν θα το πεις εσύ. Είναι δουλειά άλλων. Δεν αποφασίζει ο αμυντικός που έκανε χέρι, αν ήταν ακούσιο. Το αποφασίζει ο διαιτητής. Και αν ο διαιτητής αρχίσει τα «μα-μου», τότε κατεβαίνουν οι κερκίδες στο γήπεδο και καταλήγουμε πρώτο θέμα στο BBC.

Όταν λοιπόν λένε για τη «βία της εξουσίας» μην το παρεξηγείς. Δεν εννοούν ότι πήρες ένα όπλο και άρχισες να πυροβολείς. Ούτε σου λένε ότι έπρεπε να αφήσεις το Grand Theft Auto που έπαιζες και να τρέξεις από τη Ραφήνα στα Εξάρχεια, να συγκρατήσεις τον οπλόκαυλο αυτοπροσώπως. Φταις, διότι τους έχεις στείλει εδώ και πάρα πολύ καιρό το εξής μήνυμα: «Θα μείνεις ατιμώρητος. Θα τα κανονίσουμε, θα το κάνουμε το νταραβέρι και τελικά θα ξελασπώσεις, όπως όλα τα δικά μας παιδιά, και δεν θα ανοίξει μύτη». Με τι του έστειλες το μήνυμα; Με τον Ρουσόπουλο, με τις υποκλοπές, με τη Siemens, με τα ομόλογα, με τις πυρκαγιές κ.λπ.

Μετά είναι και το άλλο: Έβαλες όλο αυτό το τσίρκο από τους ανεκδιήγητους να κάνουν

υπαιτιγμούς για τα άλλα κόμματα, ότι εκ-
μεταλλεύονται την κατάσταση εναντίον της
κυβέρνησης. Μα αν η κυβέρνηση είναι τόσο
ευάλωτη, ώστε ένας ΣΥΡΙΖΑ να μπορεί να τη
φέρει σε αυτή τη θέση, τότε είναι εκ προοι-
μίου άχρηστη! Ή μάλλον δεν είναι καν κυ-
βέρνηση. Είναι μαμόθρεφτα που τρέχουν στη
δασκάλα (δηλαδή στους ψηφοφόρους) για να
πουν κλαίγοντας «κυρία, κυρία, τα άλλα παι-
δάκια με πειράζουν!». Δηλαδή, έχεις επιπλέ-
ον και το θράσος να διαμαρτύρεσαι, επειδή τα
άλλα κόμματα δεν σε αφήνουν να κοιμηθείς
αλλά σε ενοχλούν επειδή κάνουν θόρυβο! Τι
μας λες; Φυσικά και θα ξεσπώσει ο ΣΥΡΙΖΑ
τον κόσμο. Πολύ καλά θα κάνει. Δουλειά του
είναι! Δουλειά δική σου είναι να μην του δι-
νεις αιτίες να τον ξεσπώσει.

Α, μια που το έφερε η κουβέντα: Πες σε αυ-
τούς τους τεμπέληδες που
κάνουν copy-paste τους
λόγους σου, να βγάλουν
επειγόντως τις λέξεις «α-
ποφασιστικότητα» και
«υπευθυνότητα», που λες
πάντα εκεί κάπου στην
τρίτη παράγραφο. Βγάλ' τη
πια — ή βάλε τον Εφραίμ να
σου βρει τίποτα πιασάρικο
με τον Θεό. Γιατί σου υπό-
σχομαι ότι στο εξής κάθε
φορά που θα τις ακούμε
θα καίμε κι έναν κάδο. Όχι
για τίποτα άλλο, αλλά γιατί
πια ούτε η χριστοπαναγία
ούτε η μούτζα μάς βοηθά-
ει να ξεσπάσουμε. Όπως
βλέπεις, μας έριξες στα
σκληρά.

Είναι τα δεύτερα κατά σει-
ρά Χριστούγεννα που μας
στερείς. Ούτε πέρσι μπορέσαμε να τα χαρού-
με, γιατί είχαμε τον άλλον που πήδηξε από
το παράθυρο. Φέτος πάλι είναι αδύνατο να
χαρείς με οτιδήποτε χριστουγεννιάτικο, γιατί
υπάρχει ένας νεκρός 15χρονος. Αυτό είναι το
θέμα, όχι ότι κάπκε το «ψηλότερο δέντρο».
Μπορεί να εκπλήσσει, αλλά κανένας δεν
ένιωθε περήφανος επειδή είχαμε το ψηλότε-
ρο δέντρο στην Ευρώπη. Ίσως μόνο οι Ράμπο
φίλοι σου.

Για να το ξεκαθαρίσουμε λοιπόν: Δεν φοβά-
μαι τους κουκουλοφόρους. Εσένα φοβάμαι.
Οπότε μη μου εμφανίζεσαι ως απάντηση
στο χάος. Εσύ είσαι το χάος.
Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 2008

Ο Δημήτρης
Αρβανίτης
σχεδιάζει
για τον
Αλέξη

White Riots

Ή «ΑΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΑΚΟ» (απόσπασμα)

Της ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

**ΟΙ «ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ», ΟΙ ΤΑΡΑΧΕΣ, ΟΙ ΒΑΝ-
ΔΑΛΙΣΜΟΙ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑ (ΠΑΝΤΑ),
ΕΙΤΕ ΣΕ ΣΥΤΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ
ΑΔΙΚΙΑΣ, ΕΙΤΕ ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΔΥΣΑ-
ΡΕΣΚΕΙΑ. ΟΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ
ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΕΧ ΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ
ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΦΑΣΜΑ-
ΤΟΣ: Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ «ΒΑΣΗ» ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ**

**ΣΕ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ — ΟΠΩΣ
ΣΩΣΤΑ ΛΕΝΕ ΟΙ ΜΑΡΕΙΣΤΕΣ —
ΜΕ ΤΙΣ ΗΓΕΣΙΕΣ, ΑΚΟΜΑ ΚΙ
ΟΤΑΝ ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.**

βή, χωρίς να συμβουλευτείται έγγραφα τα οποία έχουν συνταχθεί από άλλους; Και ο οποίος αρνείται να αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τις καταχρήσεις αστυνομικής εξουσίας και τη θεσμοποίηση των λεγόμενων κουκουλοφόρων; (Σημειώνω εδώ ότι κι εγώ γίνομαι «κουκουλοφόρος» όταν θέλω να προστατευτώ από τα ασφυξιογόνα: ποιοί είναι, επιτέλους, αυτοί οι περιβόητοι κουκουλοφόροι; Έχουμε ήδη γνωρίσει δύο γενιές κουκουλοφόρων: η πρώτη πρέπει να πλησιάζει πια την ηλικία της συνταξιοδότησης).

Να αναρωτηθούμε: Γιατί «τσιρίζουν» τα πιτσιρίκια στην Ελλάδα; Απάντηση: επειδή τσιρίζουν οι μεγάλοι. Γιατί καίνε τις σημαίες; Διότι η απλή αυτή και αβλαβής πράξη προξενεί τη φρίκη των Ελληναράδων. Και διότι συμβολίζει την εθνικόφρονα δεξιά (εκείνη που δίδαξε στους Έλληνες πώς να ασκούν βία, πώς να δολοφονούν, να βυρσοδομούν και να νοθεύουν τη δημοκρατία), καθώς και την εθνικόφρονα αριστερά που, εξαιτίας της στενοκεφαλιάς της, απέτυχε στο να δημιουργήσει επαναστατικό πολιτισμό.

Η μόλις προηγούμενη γενιά της σημερινής συντηρητικής παράταξης σκορπούσε τον τρόπο και δεν έδινε λογαριασμό σε κανέναν. Ήταν «εκτός ελέγχου», όπως ακούγεται σήμερα για τους «ταραχοποιούς». Οι σημερινοί mean streets μοιάζουν με αυλή κολεγίου μπροστά στις ασχημίες της δεξιάς, του παρακράτους και του παλατιού μέχρι το 1974. Όμως, πάσχουμε από συλλογική αμνησία: σαν να έχουμε δεχτεί κλοτσιά στο κεφάλι.

Ο μύθος των Εξαρχείων: Σε खुδαίες τηλεοπτικές εκπομπές οι παρουσιαστές επέμεναν ότι «ο άτυχος Αλέξης δεν σύχναζε στα Εξάρχεια». Συμπεραίνω ότι όποιος «συχνάζει» στα Εξάρχεια, συμμετέχει στα σύγχρονα Σόδομα και μπορεί να αποβεί «άτυχος». Ή ότι είναι «αναρχικός». Ή πρεζάκι. Ή μέλος της περιθωριακής και δύσσομης underclass. Ή όλα μαζί. Ωστόσο, οι πολίτες που δεν γνωρίζουν τα Εξάρχεια πρέπει να μάθουν ότι πρόκειται για την κατεχοχρή κεντρική συνοικία της πρωτεύουσας όπου η τιμή του τετραγωνικού ξεπερνάει τις 3.000 ευρώ.

Το παρόν (η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, τα «μπάχαλα») συμβαίνει «επειδή», όχι «για να»: αν οι νέοι και οι λιγότερο νέοι είχαν μεγαλώσει σε μια πιο πολιτισμένη κοινωνία, με μια όχι τόσο κονδροειδή αριστερά και με κυβερνήσεις που να μην επιβάλλουν σύστημα επιβίωσης 700 ευρώ μηνιαίως, ίσως να ενεργούσαν περισσότερο νηφάλια. Ωστόσο, το πρόβλημα απέχει αρκετά από το να είναι οικονομικό.

Ο πρωθυπουργός κ. Καραμανλής, που προέβη σε συναισθηματικές δηλώσεις μετά το θάνατο του Γρηγορόπουλου, τις διάβαζε. Τι μπορεί να περιμένει κανείς από έναν πολιτικό που αδυνατεί να εκφράσει απλή συντρι-

Η ΖΕΛΕΡΣΗ

Ο εικαστικός Παναγιώτης Κουλουράς ζωγράφισε επί ένα χρόνο σε συνέχειες για την Α.Υ. εικόνες από τις καθημερινές αθηναϊκές εφημερίδες πάνω σε θραύσματα μαρμάρου. «Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος, Δίδαγμα για όλους, 5/12/2009». «Συλλήψεις ρεκόρ έφερε η μηδενική ανοχή, 7/12/2009»

Οι Αθηναίοι φωτογραφίζουν την Αθήνα

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΔΕΝ ΤΟ ΕΙΧΑΜΕ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ. ΔΕΝ ΤΟ ΕΙΧΑΜΕ ΠΡΟΣΧΕΔΙΑΣΕΙ. ΕΝΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ, ΛΕΓΑΜΕ, ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΗ, ΚΑΠΟΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ. ΕΠΕΙΤΑ, ΚΑΘΩΣ ΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΕΦΤΑΝΑΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ, ΑΡΧΙΣΑΜΕ ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ. ΤΙΣ ΑΠΛΩΝΑΜΕ ΜΙΑ-ΜΙΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ, ΔΙΑΒΑΖΑΜΕ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ. ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΙΛΑΝΕ. ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΠΗΡΑΝ ΤΟ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΕΔΕΙΧΝΑΝ ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ. ΚΑΘΕΝΑΣ ΕΦΕΡΝΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ, ΤΗ ΔΙΚΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΗ. ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, ΜΕ ΟΧΗΜΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ, ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΔΕΙΧΝΑΝ ΤΙ ΒΛΕΠΟΥΝ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ, ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ, ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΝ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΦΤΙΑΧΝΑΝ ΤΗΝ ΟΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.

«Αθήνα 2010, οι Αθηναίοι φωτογραφίζουν την πόλη τους και στο σκοτεινό θάλαμο εμφανίζουν την ψυχή τους. Φωτογραφίζουν την πόλη τους και στο αρνητικό αποκαλύπτουν πώς βλέπουν τη ζωή τους. Αθήνα 2010, οι Αθηναίοι τη ζωγραφίζουν σκληρή, ασπρόμαυρη, θανατηφόρα γοπευτική, γεμάτη αιχμές, γωνίες

που κόβουν, κλεμμένα φιλιά στο σκοτάδι, αγκαλιές μυστικές σε βιομηχανικούς χώρους. Στη σημερινή ATHENS VOICE για την Αθήνα μιλάνε οι πολίτες της, μοιράζονται εικόνες που αγάπησαν, όνειρα που διαψεύστηκαν, ελπίδες και φόβους για μια πόλη δύσκολη, άγρια και ελκυστική, την πόλη που ο καθένας διάλεξε για να ανεβάσει το έργο της ζωής του...»

> Η ΚΛΕΜΜΕΝΗ <

Στο διαγωνισμό που έγινε σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων, οι συμμετοχές ξεπέρασαν τις 600. Η κριτική επιτροπή, αποτελούμενη από τους **Τάσο Βρεττό, Κωνσταντίνο Ρήγο, Μάνο Ελευθερίου και Παναγιώτη Αρκουμανέα** (εκ μέρους του Δήμου), επέλεξε να δώσει το πρώτο βραβείο (εξώφυλλο στην Α.Υ. και ένα ταξίδι για δύο άτομα στο Παρίσι) στην

εμβληματική φωτογραφία του **Νίκου Ράκκα** από τη Θεσσαλονίκη, που έδειχνε τη Βουλή των Ελλήνων με εμάς πλείμομπιλ σε πρώτο πλάνο. Όλες οι συμμετοχές παρουσιάστηκαν σε μια μεγάλη έκθεση στην Τεχνόπολη, που συνοδεύτηκε από τρελό πάρτι. Αλλά αυτό που θα θυμόμαστε από εκείνη τη βραδιά (25/2/10) των εγκαινίων ήταν η κλοπή του έργου της **Ναταλίας Τσοουκαλά**, που κάποιος φρόντισε να πάρει μαζί του φεύγοντας μαζί με κάδρο αφήνοντας στον κενό τοίχο την υπογραφή «M.I.A.». Δεν τον βρήκαμε ποτέ. Αν ακόμα και σήμερα δείτε λοιπόν αυτό το έργο κρεμασμένο σε κάποιον τοίχο, μη ζηλέψετε τον κάτοχό του. Ξέρετε τώρα πώς το απέκτησε.

PEOPLE CHANGE
PICTURES REMAIN

Χειμώνας 2010

Ειδική έκδοση: Η Ελλάδα εντάχθηκε στο ευρώ την 1/1/2001. Ένα χρόνο μετά (1/1/2002) τη θέση της δραχμής παίρνει το ευρώ. Ο Γιάννος Παπαντωνίου, υπουργός Εθνικής Οικονομίας το '94, θυμάται πώς ξεκίνησε η πορεία της ένταξης. «Ο Ανδρέας συμφώνησε αμέσως. Για τέσσερα μερόνυχτα κλειστήκαμε στο υπουργείο με τους συνεργάτες μου, ξενυχτώντας, και ετοιμάσαμε το Πρόγραμμα Σύγκλισης και Ένταξης στην ΟΝΕ. Το καταθέσαμε λίγες μέρες αργότερα, στο τέλος του Ιουλίου του 1994...»

285 • 14/1/2010

Από τις προβλέψεις του Γιώργου Πανόπουλου για το 2010: «Ο Ουρανός στους Ιχθείς βρίσκεται σε θολά νερά, οδηγείται σε μη δράση, δημιουργεί παθητικότητα, μη βία και έναν ηθικό μαζοχισμό. Σηματοδοτεί όμως και το τέλος του ονείρου, οπότε με την είσοδο του Ουρανού στον παρορμητικό Κρίο μέσα στο 2010 τα πράγματα θα αλλάξουν ριζικά. Δράση, η λέξη κλειδί. Αφύπνιση. Ο μαχητής επαναστάτης είναι εδώ».

286 • 21/1/2010

«Εδώ, στο Γκάζι, υπάρχουν διάφορες εθνικότητες. Έχει και πολλούς Αιγύπτιους. Θαυμάσιοι άνθρωποι, μακάρι να είχαμε έναν κόκκο από τον πολιτισμό τους. Χτυπάει μια μέρα 6 η ώρα τα ξημερώματα το κουδούνι, παραμονή Χριστουγέννων, και βλέπω έναν άνθρωπο να μου φωνάζει: "Κυρία Δήμητρα, είσαι καλά; Είναι η πόρτα ανοιχτή". Είχε χαλάσει και δεν έκλεινε καλά. Δεν τον ήξερα. Ήταν γείτονας». Η Δήμητρα Γαλάνη μιλάει για τη γειτονιά της...

287 • 28/1/2010

Ένας από τους σταρ-σεφ της Αθήνας, ο Χριστόφορος Πέσκιας, απαντάει στη Νενέλα Γεωργελέ στην ερώτησή: «Εσύ τι καταλαβαίνεις όταν ακούς τη φράση "πειραγμένο πιάτο";»: «Είναι φράση που με ενοχλεί. Το "πειράζω" μου φέρνει στο νου το "παρενοχλώ". Εγώ δεν πειράζω την παραδοσιακή κουζίνα, αντίθετα την τιμώ. Προτιμώ την έκφραση "έντεχνο πιάτο"».

Τσικνοπέμπτη στα Βλάχικα

Προβλέψεις του Γιώργου Πανόπουλου για το 2010

Χριστόφορος Πέσκιας

288 • 4/2/2010

Γιορτάζουμε την Τσικνοπέμπτη στα Βλάχικα της Βάρνης: «Βλάχικα Στόρι. Αρχές 20ού αιώνα: Οι Σαρακατσαναίοι της Πεντέλης κατέβαζαν τα πρόβατα για βοσκή στον (τωρινό) Αστέρα Βουλαγιαμένης. 1917: Ο πρώτος οικισμός. Τρία σώγια: οι Γουλαίοι, οι Μακροδημητράιοι και οι Μακράιοι. 1962: Ο Χ. Γούλας ανοίγει την πρώτη ταβέρνα, "Ο Τσέλιγκας"».

289 • 11/2/2010

Λόγω Αγ. Βαλεντίνου, προτείνουμε τα 10 καλύτερα σημεία για παράνομο ραντεβού. Στην πρώτη θέση: Ο Φάρος στη Νέα Μάκρη. Αν μάλιστα πας καθημερινή θα είσαι και ολομόναχος, με ψαράκια και κρασάκι, και τη θάλασσα να στραφαλίζει και να βουτάς το πόδι ως τη γάμπα. Ποσοστό ασφάλειας: 100%.

290 • 18/2/2010

Γιορτάζουμε την Κινέζικη Πρωτοχρονιά στην πλατεία Κοτζιά: «Η πλατεία ήταν γεμάτη από την κινέζικη κοινότητα, αγαπημένοι και σφιχταγκαλιασμένοι αναμεταξύ τους σαν μαμούνια, χαρούμενοι και θαρραλέοι, με τη δεύτερη γενιά τους να ξεφυτρώνει στην πόλη, σαν νέα, παράξενα λουλούδια που σκάνε μύτη ανάμεσα στα βρώμικα μάρμαρα».

291 • 25/2/2010

Οι Αθηναίοι φωτογραφίζουν την πόλη τους για την Α.Υ. Τα έργα παρουσιάζονται σε μία μεγάλη έκθεση-πάρτι στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων. Στη μουσική, DJ set από τον Γιώργο Απέργη και την Εύα Θεοτοκάτου.

292 • 4/3/2010

Βρήκαμε τοίχοκολλημένη την ευκαιρία της εβδομάδας: Ενοικιάζεται. Κολωνάκι. Αποθήκη ημι-υπόγεια, φωτεινή, με δική της είσοδο, στην οδό Αναγνωστοπούλου. 130 τ.μ. 1.000 ευρώ.

293 • 11/3/2010

Εκείνη την εβδομάδα είχαμε φάει κόλλημα με την Ιταλία κι ανακαλύψαμε ότι ιταλικό στην πόλη:

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΤΟΥ 2009 ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΟΦΕΡΗ Α-ΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ, Η ΑΘΗΝΑ ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΤΗ ΣΕΖΟΝ ΜΕ ΜΙΑ ΑΥΡΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ: ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΚΤΙΡΙΑ-Α-ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ.

Το νέο Ινστιτούτο Θερβάντες

νέο Ινστιτούτο Θερβάντες, και μεταφέρει τις εντυπώσεις της: «Το νέο Ινστιτούτο Θερβάντες παντρεύει την πρόσοψη ενός νεοκλασικού του 19ου με ένα ολοκαίνουργιο κτίριο όπου κυριαρχούν τα ελαφριά αλλά δυνατά υλικά: ενισχυμένο γυαλί, ξύλο και καθρέφτες».

Πρώτο ραντεβού στη Νέα Ταινιοθήκη της Ελλάδας. Στο ανακατασκευασμένο κτίριο του ιστορικού κινηματογράφου «Λαϊς» στον Κεραμεικό. Η παλιά Ταινιοθήκη της οδού Κανάρη εξυπηρετούσε πια μόνο και μόνο το ρετρό, είχε μουσειακό αναμνησιακό χαρακτήρα. Το σινεμά έχει πάψει να είναι δικαίωμα-χόμπι της ελίτ, αλλά είναι περισσότερο από ποτέ μαζική έκφραση pop κουλτούρας. Και η Αθήνα, που παραδοσιακά κωλαίνει στα κτίρια-institutions, καλύπτει μια έλλειψη με τη μετακόμιση της Ταινιοθήκης στον Κεραμεικό (στην είσοδο της Μεγ. Αλεξάνδρου από την Ιερά Οδό).

Η νέα αρχιτεκτονική της πόλης. Η Δήμητρα Τριανταφύλλου επισκέπτεται τα νέα κτίρια της Αθήνας, το Εθνικό Θέατρο, τη νέα Δημοτική Πινακοθήκη στο παλιό εργοστάσιο επεξεργασίας μεταξίου στο Μεταξουργείο, το «Πολύτροπον» – ένα όνειρο ζωής του Μιχάλη Κακογιάννη, το Μουσείο Καβάφη, το

Δεν την αναγνωρίζω πια την πόλη μου. Τώρα, θεωρώ τον εαυτό μου τυφλό. Αλλά τυφλός ων αρχίζεις και σκάβεις τη γενέτειρα γη και αυτό το σκάψιμο σε οδηγεί όχι σε οπτικές χαρές αλλά σε χαρές αφής με μια διαχρονική πραγματικότητα **Κώστας Τσόκλης**

Το 2009 η Ελλάδα κόβει το κάπνισμα (NOT)...

...ενώ η Δήμητρα Γκρους ανακάλυψε τις ευεργετικές ιδιότητες του καπνίσματος. Μείγμα από 4 βότανα –φασκόμηλο, πεντάνευρο, νταμιάνα και βύχιο– είναι η συνταγή για να αλλάξει μια εξίσωση που έχει εγγραφεί στο συλλογικό ασυνείδητο: ότι το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία. Το τσιγάρο αυτό θεωρείται ότι έχει αποχρεμπτικές ιδιότητες, δηλαδή βοηθάει στην αποβολή των διαφόρων εκκρίσεων από τους βρόγχους και το ανώτερο αναπνευστικό σύστημα, καθαρίζει τους πνεύμονές μας αλλά και τους δυναμώνει. Λένε πως λειτουργεί θεραπευτικά για καπνιστές και μη.

> NO SMOKING <

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

Η Αθήνα του Ρένου Χαραλαμπίδη

Όταν χειμωνιάζει "μετακοιμίζω" στο "Οντεόν" στη Μάρκου Μουσούρου, όπου ο Αλέκος (ιδιοκτήτης του μαγαζιού) "παίζει" από το πρωί βινύλια με τζαζ μουσική. Έχω ανάγκη να απολαύσω αυτά τα κυριακάτικα πρωινά χωρίς κόσμο και βαβούρα. Η δυνατή μουσική των cafés καταστρέφει την

προσπάθεια επικοινωνίας των ανθρώπων, και γι' αυτό κάνω έκκληση μέσω της "Athens Voice" στους ιδιοκτήτες των απανταχού αθηναϊκών cafés να χαμηλώσουν αισθητά τη μουσική τους και να μη βασίζονται την ατμόσφαιρά τους στη βαβούρα.

Και ένα υστερόγραφο: Ένας Γάλλος φίλος μου όταν επισκέφτηκε την Αθήνα παρατήρησε πως τα κλαδιά των δέντρων στους δρόμους της πόλης έχουν καρπούς (νεράντζια, λεμόνια, πορτοκάλια κτλ.), τους οποίους οι Αθηναίοι δεν κόβουν. "Ξέρεις τι σημαίνει αυτό;" μου είπε και συνέχισε τον συλλογισμό του: Οι Αθηναίοι δεν είναι λιγούρια!"

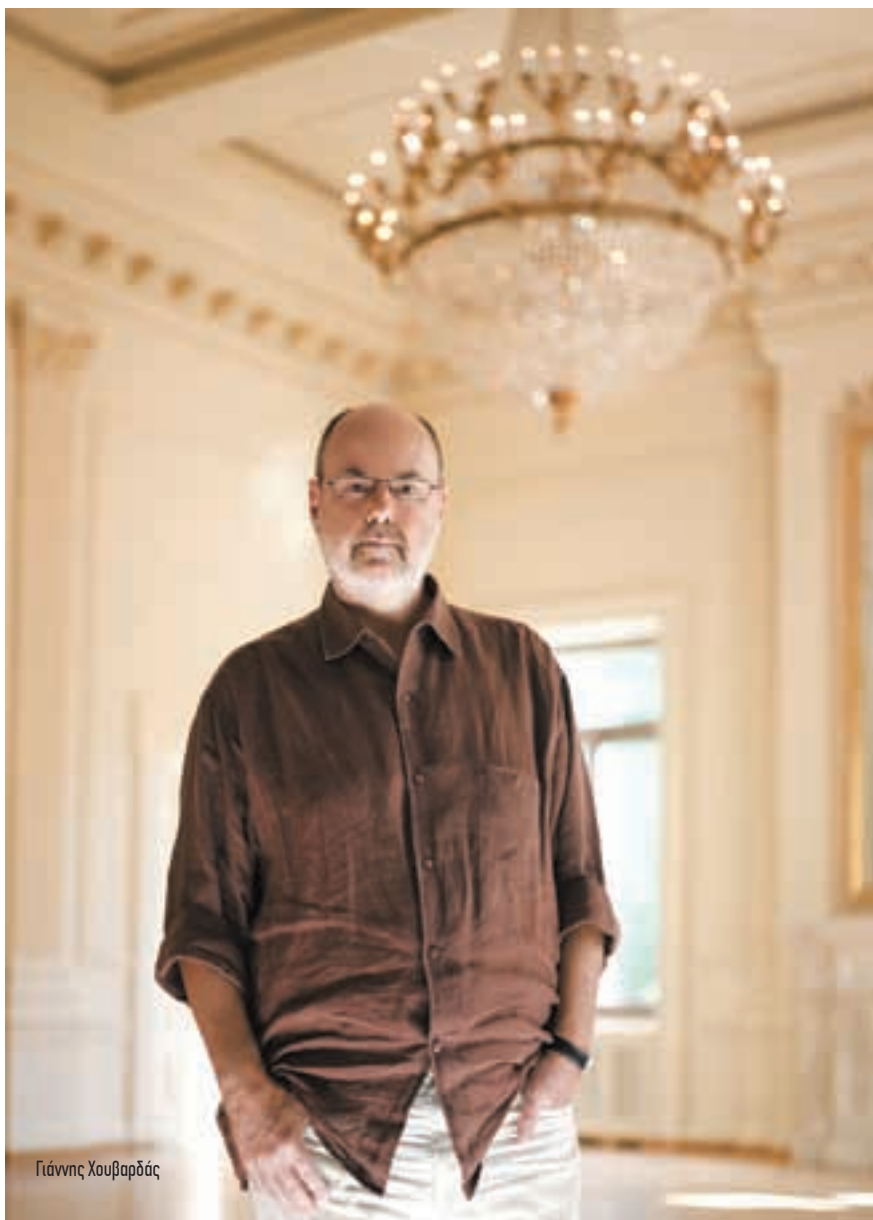

Ένα υπέροχο νέο μουσείο

Το **Νέο Μουσείο της Ακρόπολης** ήταν ένα σίριαλ που παιζόταν τα τελευταία 25 χρόνια. Έπειτα από 4 αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, δύο ελληνικούς και δύο διεθνείς, τον Ιούνιο του 2004 παρέμενε ακόμα ένα θέμα εκκρεμές και κατεπείγον. Οι διαδικασίες και τα αποτελέσματα των διαγωνισμών αμφισβητούνταν, ενώ αλληπάλληλες προσφυγές στο ΣτΕ καθυστέρουσαν το έργο. Το διαγωνισμό κέρδισαν τελικά οι **Μιχάλης Φωτιάδης** και **Bernard Tschumi**. Με τα επίσημα εγκαίνιά του, στις 20 Ιουνίου 2009, το εντυπωσιακό αυτό έργο μπήκε αμέσως στη λίστα των Μεγάλων Μουσείων του Κόσμου, ενώ προσκαλούσε τον κόσμο να το επισκεφθεί με είσοδο μόνο ένα ευρώ. Η βασική ιδέα που το κάνει σπουδαίο είναι εκείνο το γυάλινο δώμα στην οροφή – η αίθουσα του Παρθενώνα. Μοιάζει να έχει «γλιστρήσει» για να αποκτήσει τη γωνία 23 μοιρών που σχηματίζει με το υπόλοιπο κτίριο. Έτσι, έρχεται σε θέση παράλληλη με τον Παρθενώνα.

«Το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης θα γίνει νέο σημείο προορισμού για χιλιάδες τουρίστες ετησίως και θα αντιπροσωπεύει τον τρόπο που η Αθήνα είναι σε θέση να αναδείξει την κληρονομιά της» έγραφε στην Α.Υ. ο Μιχάλης Φωτιάδης.

ΦΩΤΟ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΡΝΑΚΗΣ

Γιάννης Χουβαρδός

Το ιστορικό νεοκλασικό κτίριο στην οδό Αγίου Κωνσταντίνου, το Εθνικό μας Θέατρο, ανακαινίζεται μετά από καθυστερήσεις και αναβολές. Λίγο πριν τα εγκαίνια του κτιρίου Τσίλλερ (14/10) ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου, **Γιάννης Χουβαρδός**, μιλάει στην **Ιωάννα Μπλάτσου**.

Ο αρχιτέκτονας και ζωγράφος Θωδωρής Κανάκης ζωγραφίζει το νέο Εθνικό Θέατρο για το εξώφυλλό μας ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010

«...ΚΤΙΡΙΟ ΤΣΙΛΛΕΡ: ΕΛΑΤΕ ΟΛΟΙ, ΜΑ ΟΛΟΙ, ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΦΕΤΟΣ ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΤΣΙΛΛΕΡ. ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ. ΘΑ ΝΟ-

ΜΙΣΕΤΕ ΠΩΣ ΞΑΝΑ-ΓΥΡΙΣΑΤΕ ΣΤΟ 1900, ΠΩΣ ΠΑΙΖΕΤΕ ΣΕ ΤΑΙΝΙΑ ΕΠΟΧΗΣ. ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΤΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΘΑ ΕΚΤΟΞΕΥΘΕΙΤΕ ΞΑΦΝΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΟ 2010. ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ, ΣΑΝ ΕΝΑΝ ΙΔΙΟΦΥΗ ΜΑΕΣΤΡΟ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ, ΝΑ ΚΙΝΟΥΝ (ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ) ΤΑ ΝΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ».

* 4 επίθετα των Ιταλών για την Αθήνα: *New York europa* - *Doppia faccia* (η πεντάμορφη και το τέρας) - *Caos* - *Bellissima!*

* Καθημερινά 3.000 νοικοκυριά στην Αττική και άλλα τόσα στην υπόλοιπη Ελλάδα παραγγέλλουν πίτσα. Κατά μέσο όρο κάθε ελληνική οικογένεια τρώει 15 με 20 φορές το χρόνο «πίτσα ντιλίβερι».

294 • 18/3/2010

Ο DJ/promoter Γιώργος Φακίνος μάς λέει το καλύτερο σύνθημα που έχει δει σε τσίχο: «*O Spiderman τον παίρνει. -Superman. / O Superman είναι ο Clark Kent. -Spiderman*» Κι ένα ακόμα: «*Τίποτα δεν είναι πιο ασήμαντο από μία υπόσχεση*».

295 • 25/3/2010

«Κάποια βήματα έχουν γίνει. Εγώ, για παράδειγμα, με αφορμή τη γέννηση της κόρης μου, πήγα και έβγαλα ληξιαρχική πράξη γεννήσεως σε ΚΕΠ της γειτονιάς μου. Σε ΚΕΠ τη ζήτησα, από ΚΕΠ την παρέλαβα. Αυτό σημαίνει ότι το ΚΕΠ επικοινωνήθηκε με το ληξιαρχείο. Το ιδανικό είναι αυτό να διαχυθεί σιγά-σιγά σε ολόκληρη τη δημόσια διοίκηση...» Ο Γιώργος Καμίνης, ως Συνήγορος του Πολίτη ακόμα, μιλάει στην ATHENS VOICE.

296 • 1/4/2010

Πάσχα. Ανακαλύπτουμε το κρεοπωλείο-disco club στη Νέα Σμύρνη: Σχεδόν κάθε απόγευμα ο Στράτος βγάζει τα φωτιστικά ρομπότ, την ντισκόμπαλα, τα λείζερ και τους καπνούς και αφήνει τον μπαλτά και τα κοψίδια. Το κρεοπωλείο-κλαμπ «*Dracoulis Meat*» παίζει κάθε μέρα προ-δευτικό χόουζ και ηλεκτρονική μουσική στη Νέα Σμύρνη.

297 • 15/4/2010

Ο Marilyn Manson σχεδιάζει το εξώφυλλό μας και μας μιλάει: «Μου ήρθε η επιθυμία για να αρχίσω να ζωγραφίζω, ένα βράδυ, έτσι απλά. Το μόνο που ήταν ανοιχτό εκείνη την ώρα ήταν ένα "παντοπωλείο", όπου βρήκα μελάνι. Στην αρχή όλα ήταν μαύρα μελάνια πάνω σε λευκά χαρτιά».

298 • 22/4/2010

Συναντάμε τον Αύγουστο Κορτό. Μεταξύ άλλων, λέει: «Με τους αναγνώστες μου με συνδέει μια σχέση αμοιβαίου πάθους κι αφοσίωσης, που μας κάνει άφοβους. Απ' την άλλη, για όσους σκιάζονται από τα τούβλα, το καινούργιο βιβλιαράκι που οσονούπω τελειώνω είναι σεμνό και συμπαγές, ζήτημα τριακόσιες σελίδες».

300 • 6/5/2010

Εξώφυλλο: ο Brad Pitt φορώντας μόνο ένα λευκό μπόξερ, φωτογραφημένος από τον Bob Wilson...

301 • 13/5/2010

Αφιέρωμα Ταξίδι. «Προσπαθήσαμε να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμη της τηλεόρασης για να κάνουμε τις τοπικές κοινωνίες να αντιληφθούν και να εκτιμήσουν το όποιο τους κεφάλαιο, να τονώσουμε το ηθικό όσων προσπαθούσαν μόνοι τους να αφηνίσουμε τους τοπικούς άρχοντες». Η Μάγια Τσόκλη μιλάει για την εκπομπή της «*Ταξιδεύοντας*» στη Στελλίνα Καρά.

302 • 20/5/2010

«Η καταναλωτική συμπεριφορά ακόμα κι αυτών που δεν επηρεάζονται από τα μέτρα θα αλλάξει, η ύφεση θα χτυπήσει μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις και οι οικονομικοί στόχοι της κυβέρνησης πιθανότατα θα μείνουν στον αέρα. Η συμφωνία με το ΔΝΤ δεν μπορεί να εξασφαλίσει τίποτα από τα παραπάνω και παρόλο που αγοράσαμε –με δανεικά και πάλι– λίγο χρόνο, η κατάληξη είναι μάλλον αναπόφευκτη. Ίσως αυτό να ελπίζουν αυτοί που ζητούν στάση πληρωμών και τυπική χρεοκοπία της χώρας μια ώρα γρηγορότερα: Μετά τα "φώτα" που έδωσε η Ελλάδα στο δυτικό κόσμο κάποιες χιλιάδες χρόνια πριν, να γίνει τώρα η χώρα από την οποία θα ξεκινήσει η κατάρρευση του σύγχρονου οικονομικού συστήματος». Ο Βαγγέλης Κορωνάκης γράφει για την «Κοιτίδα της κατάρρευσης» με αφορμή το αίτημα στήριξης της Ελλάδας στο ΔΝΤ και ΕΕ.

Έργο του Marilyn Manson

Ο Bob Wilson φωτογραφίζει τον Brad Pitt

Μαρκ Μαζάουερ

Οι άνθρωποι που εκτιμάμε γράφουν αντί για εμάς στα επετειακά τεύχη

Ένας από τους σπουδαιότερους ιστορικούς της εποχής μας, συγγραφέας και καθηγητής Ιστορίας στο πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης, γράφει το editorial του τεύχους 370.

Αιφνιδιάστια με την κρίση στην Ελλάδα. Όλο αυτό το διάστημα που βρίσκομαι στις Ηνωμένες Πολιτείες παρακολουθώ τις εξελίξεις από το ίντερνετ. Οι Αμερικανοί προσπαθούν να καταλάβουν τι συμβαίνει, αν και δεν είναι καθόλου εξοικειωμένοι με τα ελληνικά πράγματα, πόσο δε μάλλον με τα προβλήματα της Ευρωζώνης.

Η έξοδος από την κρίση θα είναι δύσκολη, πολύ δύσκολη. Το πρόγραμμα λιτότητας που σας έχει ζητηθεί να υιοθετήσετε ως χώρα δεν φαίνεται να οδηγεί άμεσα σε μια προοπτική ανάπτυξης. Από την άλλη οι εναλλακτικές που προτείνονται, τύπου πάγωμα των πληρωμών, θα βύθιζαν τη χώρα σας σε μεγαλύτερη ύφεση. Κάθε πρόβλεψη όμως στην περίπτωση της Ελλάδας είναι παρακινδυνευμένη.

Το έλλειμμα εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων και των πολιτών είναι μεγαλύτερο απ' ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Όμως υφίσταται δημοκρατικό σύστημα χωρίς πολιτικούς; Οποιαδήποτε άλλη επιλογή είναι απευκταία βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

Είναι καιρός, πια, να κάτσουν οί Έλληνες πολιτικοί να σκεφτούν, να αναζητήσουν τρόπους για να κερδίσουν εκ νέου την εμπιστοσύνη των πολιτών. Αυτοί πρέπει να κάνουν το πρώτο βήμα.

Δεν γίνεται δημοκρατία χωρίς κόμματα. Ενδεχομένως πρέπει να αλλάξει η λειτουργία των κομμάτων. Ίσως πρέπει να θεσμοθετηθούν αυστηρότεροι κανόνες για τους πολιτικούς. Να γίνει πιο ξεκάθαρο τι επιτρέπεται και τι δεν επιτρέπεται στην πολιτική. Να μπορεί η ελληνική κοινωνία να ελέγχει περισσότερο τους εκπροσώπους της.

Οι πολίτες δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Πρέπει να παραδεχθούν ότι οι ίδιοι τους ψηφίσαν για να τους εκπροσωπήσουν στο κοινοβούλιο. Δεν τους επιβλήθηκαν από κάποια αόρατη δύναμη. Χωρίς αυτή την παραδοχή δεν θα μπορούσε να γεφυρωθεί το χάσμα.

Οι αιτίες που οδήγησαν στην υφιστάμενη κρίση είναι αρκετές. Είναι μια κρίση που οφείλεται στην επιθυμία δημιουργίας ενός κράτους

πρόνοιας σε αντιξοές συνθήκες μετά το '74. Είναι μια κρίση που οφείλεται στον τρόπο με τον οποίο εδραιώθηκε η δημοκρατία στη χώρα – τα δύο βασικά κόμματα εδραιώθηκαν και επιβλήθηκαν μέσα από αλόγιστες δαπάνες. Είναι μια κρίση που συνδέεται με την παγκόσμια αλλαγή του οικονομικού συστήματος. Η απελευθέρωση της κίνησης των κεφαλαίων ξεκίνησε τη δεκαετία του '70 κι έπειτα. Αυτό σήμαινε ότι μεγάλα χρηματικά ποσά διακινούνταν ελεύθερα στον κόσμο, ήταν διαθέσιμα με μεγάλη ευκολία και μπορούσαν να αποσυρθούν εξίσου εύκολα ανάλογα με τις διαθέσεις της αγοράς.

Δεν πιστεύω ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται. Μπορεί να υπάρχουν κάποια κοινά στοιχεία με την περίοδο Τρικούπη αλλά μέχρι εκεί. Οι αιτίες της σημερινής κρίσης προέκυψαν εξ ολοκλήρου τη μεταπολεμική περίοδο και ως συνέπεια της χούντας, του ψυχρού πολέμου και όλων των πολιτικών επιλογών που ακολούθησαν. Οτιδήποτε πιο πίσω στο χρόνο δεν έχει σχέση.

Η Ελλάδα είναι μια ευρωπαϊκή χώρα. Είναι, όμως, και μια χώρα που κάποτε ήταν μέρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και κομμάτι των Βαλκανίων. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να ξεφύγει από αυτό. Είναι στοιχεία της και θα έπρεπε οί Έλληνες να δουν πώς θα μπορούσαν να τα αξιοποιήσουν προς όφελός τους. Αυτό που με στεναχωρεί με την κρίση είναι ότι η Ελλάδα πριν από 10 με 15 χρόνια έδειχνε αποφασισμένη να εξελιχθεί μέσω της Ευρώπης ως ένας ισχυρός και σημαντικός συν-μλητής με τα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή. Έφυγε από αυτό το μονοπάτι και νομίζω ότι πρέπει να επιστρέψει. Είναι δεδομένο ότι οι Ευρωπαίοι πρέπει να διαφυλάξουν τα συμφέροντά τους. Ωστόσο, πολλοί στην Ευρώπη βλέπουν τη βοήθεια προς την Ελλάδα ως άμεσα συνδεδεμένη με τα συμφέροντά τους. Οι Γερμανοί, για παράδειγμα, βοηθούν τους Έλληνες γιατί παράλληλα μ' αυτό τον τρόπο προστατεύουν τα συμφέροντα των τραπεζών τους. Δεν τα θεωρούν αυτά τα δύο (βοήθεια – συμφέρον) ασύμβατα. Η στήριξη της Ελλάδας διατηρεί στη ζωή το οικονομικό οικοδόμημα της Ευρώπης και των τραπεζών. Αυτό που είναι λυπηρό είναι ότι η κρίση χρησιμοποιείται ως όχημα για να στραφεί η μία χώρα ενάντια στην άλλη. Μια αντιπαλότητα μεταξύ κρατών μελών τη στιγμή που η Ευρώπη χρειάζεται συμπόρευση. Και πραγματικά πιστεύω ότι οι Ευρωπαίοι πολιτικοί ηγέτες θέλουν να συμβάλουν στην έξοδο από την κρίση. Θέλουν να βοηθήσουν, μόνο που έχουν χάσει την ικανότητα να οραματίζονται. NOEMBΡΙΟΣ 2011

*Συγγραφέας και καθηγητής Ιστορίας στο πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης. Μεταξύ άλλων στα ελληνικά κυκλοφορούν τα βιβλία του «Θεσσαλονίκη: Πόλη των Φαντασμάτων» και «Σκοτεινή Ήπειρος» (Αλεξάνδρεια) και «Τα Βαλκάνια» (Πατάκη)

FINE BRAZILIAN BLEND

by **Buondi**
caffè

Εκλεκτός συνδυασμός
Arabica και Robusta
σε ένα απολαυστικό
χαρμάνι, από κόκκους
μοναδικής ποιότητας
που καλλιεργούνται στα
υψίπεδα της Βραζιλίας.

ΤΩΡΑ ΣΤΑ
everest
ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ
CAPPUCINO

1€

SINGLE
ESPRESSO/CAPPUCINO
CALDO

ΚΑΙ
FREDDO
CAPPUCINO
1,30€

REGULAR
ESPRESSO/CAPPUCINO
FREDDO/CALDO

everest®

Οι προνομιακές τιμές γνωριμίας στους κωδικούς καφέ με το χαρμάνι FINE BRAZILIAN BLEND ισχύουν για περιορισμένο χρονικό διάστημα μόνο για αγορές από τα καταστήματα everest με την ειδική σήμανση και δεν μπορούν να συνδυαστούν με άλλες προσφορές ή ειδικές τιμές ή την υπηρεσία delivery.

«Σταμάτησα στην αρχή της Βουλιαγμένης κι επειδή δεν κράταγα λεφτά (ανάληψη έκανε λίγο πιο πέρα από ΑΤΜ) λέω του υπαλλήλου «βάλε 10 ευρώ». Τσουπ-τσουπ την έκανε τη δουλειά του μια χαρά και ταυτόχρονα μου καθάρισε εμπρός και πίσω τζάμι. Την ίδια ώρα, αφίχθη και ο υπεύθυνος του καταστήματος (μιλάμε για βενζινάδικο μεγάλο, με parking και πλυντήριο όλα κομπλέ) και γύρισε και μου είπε: “Όλα εντάξει, κύριε; Πάμε βόλτα, βλέπω. Να κεράσουμε ένα εσπρεσάκι όση ώρα περιμένετε;” Ο Χρήστος Ξανθάκης γράφει για το πως άλλαξαν συμπεριφορές εξαιτίας της νέας οικονομικής κατάστασης που ανέτειλε στην Ελλάδα.

304 • 3/6/2010

«Δεν νοείται εξουσία χωρίς βουλιμία. Ελάτε, βάλτε τον εαυτό σας στη θέση ενός υπουργού. Γύρω σας υπάρχουν προμήθειες, μίζες, δύναμη, γκόμενες, εξουσία. Και συνάμα ισχύει ο γνωστός νόμος περί ευθύνης υπουργών. Το να αντισταθείς στον πειρασμό ισοδυναμεί με το να πας στη βίλα του Playboy για προσευχή και νηστεία. Αφήστε, λοιπόν, τους ανθρώπους και πιάστε το σύστημα με τις δικλίδες και τις ποινές του. Η ρωγή βρίσκεται εκεί. Ούτως ή άλλως το διπλανό σκάνδαλο μας έμαθε ότι στην Ελλάδα άδολα δεν διοικείται ούτε μοναστήρι» σημειώνει στη στήλη του Citizen ο Κώστας Γιαννακίδης.

305 • 10/6/2010

Μουντιάλ. «Συμφωνώ με όσους θεωρούν πρώτο φαβορί στο Μουντιάλ την Ισπανία, μεταξύ των οποίων είναι και οι μπουκ, άσχετα αν εγώ υποστηρίζω τη Γερμανία στα Παγκόσμια Κύπελλα». Βασίλης Σαμπράκος, αθλητικογράφος

306 • 17/6/2010

4.000 άθικτα μέτρα της αρχαίας Ιεράς Οδού ζητούν άμεσα ανασκαφή και ανάδειξη. Σκόρπιες πέτρες, ακανόνιστες. Άλλες καλυμμένες με χώμα κι άλλες από πουρνάρια. Φαίνεται σα να σχηματίζουν μονοπάτι. Μόνο που αυτό το ίδιο μονοπάτι, στο Ποικίλο Όρος, είχε κάποτε μήκος 22 χιλιόμετρα και ήταν ο πιο σημαντικός δρόμος της αρχαίας Αθήνας». Η Λένα Χουρμούζη πήγε να καταγράψει από κοντά τις διαμαρτυρίες για να σωθούν τα αρχαία.

307 • 24/6/2010

«**Η μεγάλη βόλτα:** Εκείνοι, οι αρχαίοι, κάθονταν, έτρωγαν, έπιναν και φιλοσοφούσαν. Εμείς θα έχουμε τουλάχιστον την ευκαιρία να απολαύσουμε έναν περίπατο στα στέκια τους, από το 2011, όταν θα έχει υλοποιηθεί σύμφωνα με τον προγραμματισμό η πρώτη φάση του σχεδίου «Αθήνα - Αττική 2014». Πρώτη «στάση» η πεζοδρόμηση της Βασιλίσσης Όλγας, που θα ολοκληρώνει τον Αρχαιολογικό Περίπατο της Αθήνας». Η Βασιλική Γραμματικογιάννη κατέγραψε τις προθέσεις για το σχέδιο «Αθήνα - Αττική 2014».

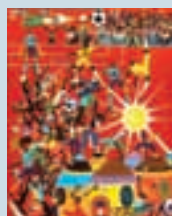
308 • 1/7/2010

Πάμε μπαρμπερίκο: «Η αρχιτεκτονική νόρμα ενός παραδοσιακού ανδρικού κουρείου παραμένει κραταιά: ένας πάγκος, ένας καθρέφτης, μία ή περισσότερες καρέκλες που κοιτούν προς τον εν λόγω καθρέπτη. Ψαλίδια, ψαλιδάκια, ξυράφια, κολόνιες, πούδρα, σκεύος για τον αφρό ξυρίσματος, βαμβάκι, οινόπνευμα, αναπτήρας...». Ο Δημήτρης Παπαδόπουλος έκασε να κουρευτεί και μας μετέφερε την εμπειρία του.

311 • 22/7/2010

Μια Κιβωτός ταξιδεύει στην 12η Διεθνή Έκθεση Αρχιτεκτονικής, Μπιενάλε της Βενετίας. «Με γενικό τίτλο “Κιβωτός, παλιό σπόρο για νέες καλλιέργειες”, βασίζει το σκεπτικό της στην οικονομική κρίση, στην ελληνική κρίση της αγροτικής παραγωγής και στη συρρίκνωση του περιβαλλοντικού αποθέματος» εξηγεί η Νάντια Αρυροπούλου.

Μέσι, Κακά και τα άλλα παιδιά στο Μουντιάλ

Τμήμα της αρχαίας Ιεράς Οδού ζητά ανασκαφή

Η μπαλάντα της κρίσης ακούγεται στα βενζινάδικα

Πότε αρχίσαμε να φοβόμαστε;

...Ο ένας στέκεται μπροστά και ακινητοποιεί το αυτοκίνητο, οι άλλοι ανοίγουν τις πόρτες και αρπάζουν τσάντες, πορτοφόλια. Από την πρώτη φορά που γράψαμε για τη Μενάνδρου και την εγκληματικότητα στο κέντρο, μόνο σ' αυτά τα γραφεία μετράμε 5 περιστατικά. Αν το διηγηθείς σε κάποιον αντιλαμβάνεσαι ότι όλοι έχουν μια παρόμοια ιστορία. Το φαινόμενο πρέπει να είναι πια καθημερινό...

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΚΕΤΟ

Ο Προκόπης Δούκας έκανε ένα μεγάλο ρεπορτάζ για την κατάρευση του ιστορικού κέντρου τον Μάιο του 2009.

«**Το τρίγωνο που περικλείεται** μεταξύ των οδών Αθηνάς, Ερμού και Πειραιώς βρίσκεται σε παρακμή. Η αδυναμία της Πολιτείας να επιβάλει κανόνες, είτε λόγω ανικανότητας είτε λόγω διαφθοράς, είναι προφανής. Δεκάδες εξαθλιωμένοι τρυπούν με την ίδια σύριγγα σε οποιοδήποτε ελεύθερο πεζούλι και μετά περιπλανώνται σ' όλη την περιοχή. Η Σωκράτους, μεταξύ Σοφοκλέους και Ευριπίδου, έχει γίνει η νέα πιάτσα για τα “κορίτσια” από την Αφρική. Μέσα στο ίδιο το “νησί” (όπως αποκαλείται του Ψυρρή, με τα στενά σοκάκια) γίνεται χαμός. Χιλιάδες κόσμου συνωθούνται,

οι πεζόδρομοι παραβιάζονται συνεχώς, τα πεζοδρόμια γίνονται “ανύπαρκτα”. Η πρώτη παρενέργεια είναι ο θόρυβος. Τα “καταστήματα” φτηνού ενδύματος κατέλαβαν ό,τι υπήρχε και δεν υπήρχε ξενοικιαστος ή προς πώληση. Οι ίδιοι οι μετανάστες, υπάλληλοι-είλωτες με τρεις κι εξήντα, κοιμούνται μέσα στην κάθε τρύπα που έχει μετονομαστεί σε κατάστημα ή στοιβάζονται σε άθλια διαμερίσματα. Όσοι αγόρασαν ακίνητα, ευελπιστώντας στην επιχειρούμενη ανάπλαση στα τέλη της προηγούμενης δεκαετίας, δεν ήλθαν ποτέ να μείνουν – αφού εξακολουθούν να βλέπουν υποβάθμιση. Τα σχολεία που είχαν προγραμματιστεί να ανεγερθούν, επίσης δεν έγιναν ποτέ...»

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΤΣΑ*

«Το χασίσι κυκλοφορεί σε τέτοιο βαθμό, σα να είναι νόμιμο. Όμως, σε μια εποχή κρίσης, όταν η τάση του νέου είναι να ξεφύγει, το χασίσι γίνεται ένα δεκανίκι της ζωής, κι αυτό το παιδί ωθείται στο να λειτουργεί εξαρτητικά και δεν αποκλείεται να ανοίξει ο δρόμος για να αναζητήσει κι άλλες ουσίες. Τίποτα δεν είναι απόλυτο. Το ότι πήρα χασίσι δεν σημαίνει ότι θα πάρω ηρωίνη. Απλά σε μια κοινωνία που έχει πάρει αυτή τη στροφή, η νομιμοποίηση μιας ουσίας περνάει ένα κοινωνικό μήνυμα. Ότι αυτή η ουσία είναι ακίνδυνη και επομένως αυξάνει τη διάδοση. Η αύξηση της διάδοσης ανοίγει το δρόμο για τις εξαρτήσεις». (*Διευθύντρια, ψυχίατρος, επιστημονικά υπεύθυνη και επικεφαλής της μονάδας απεξάρτησης 18 ΑΝΩ) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΛΕΝΑ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ, 2013

Μια νυχτερινή

ραδιοφωνική εκπομπή

για το 2007

10 μέρες έχουν κιόλας περάσει από το 2007. Ποιος μετράει;

Ποιος κερδίζει; Ποιος χάνει, ποιος ζει;

Νύχτα στην πόλη.

Τετάρτη προς Πέμπτη. 5 ώρες ως το ξημέρωμα. Ποιος μετράει;

ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ, ΣΚΛΗΡΕΣ. ΦΩΝΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ.

Όλοι έχουμε ένα λόγο που είμαστε εδώ.

Ο χτύπος του ρολογιού. Της καρδιάς σου.

ΦΩΤΑ, ΚΑΜΕΡΑ, ΑΣΤΙΟΝ. ΕΙΣΑΣΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ;

ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ. Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΛΕΞΗ.

Το πρώτο βήμα είναι πάντα το πιο δύσκολο. Η ζωή σου ποτέ δεν θα είναι ίδια.

Μην το βάλεις στα πόδια.

ΣΑΣ ΛΕΙΨΑΜΕ; ΕΜΕΝΑ ΜΟΥ ΛΕΙΨΑΤΕ.

Είσατε ξύπνιοι; Ασφαλώς είστε ξύπνιοι.

Θέλεις να σου πω ένα μυστικό; Φυλάς μυστικά;

ΟΣΟ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΜΟΝΟΣ ΕΙΣΑΙ.

Όλοι έχουμε χάσει κάτι που απεγνωσμένα ψάχνουμε να βρούμε.

ΤΙ ΨΑΧΝΕΙΣ;

Τι γράφεις στα σκονισμένα παρμπρίζ;

Όλοι έχετε ένα μυστικό.

Από πού έρχεται η ανάγκη να ανακαλύψεις τη σκοτεινή πλευρά;

ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΑΠΟ ΕΠΙΛΟΓΗ. ΑΛΛΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΛΟΓΗ.

Δεν μπορείς να ξαναφτιάξεις την πραγματικότητα. Μην υποχωρείς και δέξου την όπως έρχεται. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

Αυτή η πόλη έχει αλλάξει πολύ.

Όλοι είναι μόνοι σ' αυτή την πόλη. Ποιος θα σε φροντίσει; Πόσες γλώσσες πρέπει να ξέρεις; Τι φοβάσαι; Γιατί διάλεξες να ζήσεις έτσι; Πόσοι σαν κι εσένα είναι εκεί έξω; Πού θέλεις να πας; Πού είναι η ευκαιρία σου;

Υπάρχει κάτι που αξίζει να αγωνιστείς;

ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ; ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΠΡΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΛΛΑ.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ ΠΑΙΔΙΑ. ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΜΕ ΟΥΤΕ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ, ΟΥΤΕ ΠΩΣ. ΠΑΡΑΠΑΤΑΜΕ.

Νύχτα στην πόλη. Σκοτάδι. Δεν υπάρχει τίποτα να δεις.

Η αγάπη γίνεται μίσος. Δεν θέλεις να δεις.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΞΑΦΝΙΚΑ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΣΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΣΩΣΤΟ.

Έρωτας χωρίς ανταπόκριση. Τηλέφωνα με λάθος νούμερο. Mail που επιστρέφονται, error. Μετά βίας μιλάς. Ανώνυμος και μόνος. Πόσα έχεις ξεχάσει;

Έχεις πει ποτέ δεν θα σε ξεχάσω;

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΕΙΝΕΙ ΜΕΡΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΥΦΤΕΙΣ.

ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΑΚΟΥΣΕΙΣ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ;

Γονάτισε, βάλε το μάτι σου στην κλειδαρότρυπα και θα σου πω τι βλέπεις.

Η ΝΥΧΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΡΙΝ ΞΗΜΕΡΩΣΕΙ.

Μια στιγμή αναπάντεχης τρυφερότητας. Πώς θα βρεις τρόπο να της μιλήσεις;

Στη ζωή δίνεις ή παίρνεις. Δεν μπορείς πάντα να επιλέξεις.

Άφησέ τον να σε πάει σπίτι.

ΑΦΗΣΕ ΤΗ ΝΑ ΣΕ ΠΙΑΣΕΙ. ΠΙΑΣΕ ΜΕ ΑΝ ΜΠΟΡΕΙΣ.

Ψάχνεις στη σκοτεινή πόλη. Είναι εκεί έξω. Περιμένεις με κομμένη την ανάσα. Ξέρεις ποια είναι η αλήθεια;

Κάποιοι εγκαταλείπουν. Κάποιοι κουράζονται να προσπαθούν. Κάποιοι συνεχίζουν, επιβιώνουν.

Μην το υποτιμάς. Η επιβίωση είναι πιο δύσκολη απ' ό,τι ακούγεται.

Κάποιοι δεν μπορούν να τα παρατήσουν.

ΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ. ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΔΕΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ;

Δεν θέλεις πολλά, θέλεις πάντα περισσότερα.

Θέλεις να δεις τη συνέχεια; Τη χρονιά με τα 2 μηδενικά και το 7; License to kill. Ποιο είναι το τυχερό σου νούμερο;

ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΠΑΙΞΕΙΣ; ΞΕΡΕΙΣ ΠΩΣ ΠΑΙΖΕΤΑΙ;

Φοβάσαι; Καλά κάνεις και φοβάσαι. Αυτό δεν είναι ένα παιχνίδι.

Είναι όμως το μόνο που έχουμε.

> ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ & ΤΕΧΝΩΝ <

10 ξεχωριστές στιγμές

3 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΔΙΝΟΥΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ Ο,ΤΙ ΠΙΟ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΣΚΗΝΗ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ, ΤΟ ΧΟΡΟ, ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ. Η Α.Υ. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Η σχέση μας με τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών χτίστηκε χρόνο το χρόνο – όπως χτίστηκε και η σχέση της εφημερίδας με τους αναγνώστες. Στην αρχή πολλοί είναι αυτοί που μπήκαμε από περιέργεια για να δούμε το κτίριο, και γιατί να μην το πούμε, από τη στιγμή που η δυσπιστία μας διακρίνει ως κοινό περιμέναμε να δούμε τι καινούργιο θα έφερνε στα πολιτιστικά πράγματα της πόλης πριν αποφασίσουμε να τη βάλουμε στη ζωή μας. Η δυσπιστία έφυγε καθώς όλο και περισσότερο ακουγόταν στα πηγαδάκια: «Το είδες αυτό στη Στέγη»; «Μη το χάσεις!», «Γαμάτο, άργισο και δεν βρήκα εισιτήρια!». Με τον καιρό πήραμε το μάθημά μας – γιατί λόγω της πολυσυλλεκτικότητας του προγράμματός της οι παραστάσεις διαδέχονται σε σύντομο χρόνο η μία την άλλη – και από νωρίς φροντίζουμε να παίρνουμε μια το πρόγραμμα, να τοσκάρουμε προρομπίνες και να προμηθευόμαστε τα εισιτήρια. Όπως στο τεύχος που έχετε στα χέρια σας παρουσιάζουμε κάποια από τα καλύτερα των χρόνων της Α.Υ., θα τολμήσω να επιλέξω – αν και δεν ήταν τόσο εύκολο – δέκα από τις παραστάσεις, γεγονότα, συναυλίες που ξεχωρίσαμε και δημοσιεύσαμε.

Ivo van Hove/ Toneelgroep Amsterdam

Κανένα (ειδικά) παντρεμένο ζευγάρι δεν έφυγε από αυτή την παράσταση το ίδιο όπως ήρθε. Ο Βέλγος σκηνοθέτης πήρε τις «Εκπνές από ένα γάμο» του Ινγκμαρ Μπέργκμαν και τις μοίρασε σε τρεις ηλικίες: νεαρό, μεσήλικο και ηλικιωμένο ζευγάρι, ενώ τοποθετώντας τους θεατές πάνω στη σκηνή μάς έκανε συνένοκους/συμμετοχούς στα τεκταινόμενα. ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011

Με την παράσταση «The far side of the moon» ο Καναδός σκηνοθέτης δημιούργησε μια ποιητική φαντασμαγορία, χρησιμοποιώντας μαριονέτες, βίντεο και κορό, ενώ στη μέση της σκηνής ο Υβ Ζακ, alter ego του σκηνοθέτη, ως ένας άλλος Οβίδιος έπαιζε με τις μεταμορφώσεις. (Η μουσική της Λόρι Αντερσον έχει τρυπήσει τη μνήμη μας) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

DV8 Physical Theatre

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΚΑΙ ΚΑΥΤΑ ΕΘΕΣΕ Η ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ LLOYD NEWSON «CAN WE TALK ABOUT THIS?», ΠΟΥ ΜΕ ΤΗ ΦΗΜΙΣΜΕΝΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΨΙΜΟ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΥΠΩΝ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΑΛΜΑΝ ΡΟΥΣΝΤΙ «ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ» ΕΩΣ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΤΕΟ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΣΑΤΙΡΙΚΩΝ ΣΚΙΤΣΩΝ ΤΟΥ ΜΩΛ-ΜΕΘ ΤΟ 2005. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα θαυμάσαμε από κοντά 100 φωτογραφίες του μεγάλου avant garde φωτογράφου. Βυθισμένοι στον ασπρόμαυρο κόσμο του, αλλά και σε σπάνιες έγχρωμες φωτογραφίες του, νιώσαμε τον ερωτισμό, αναρωτηθήκαμε για το θέμα της σεξουαλικής ταυτότητας, γοητευτήκαμε από την απόλυτη ομορφιά και το σφρίγος των σωματών. ΝΟΕΜ. 2011- ΔΕΣ. 2012

2012

William Kentridge «Refuse the hour» ή μια όπερα δωματιού καθηλωτική στη σύλληψη. Ο μύθος του Περέα ήταν αυτός που έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα στην αφήγηση. Με τον ίδιο στο ρόλο του παραμυθά επί σκηνής και έχοντας δίπλα του μουσικούς, χορευτές, περιφόρμερ και τραγουδιστές, μας έδειξε πως ο στοχασμός μπορεί να προσφέρει ψυχική ευδαιμονία. **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2012**

Vijay Iyer trio Ήταν το τζαζ πρόσωπο του 2011. Στον ήχο του συνυπάρχουν η κλασική τζαζ παράδοση, η ασιατική κληρονομιά, ροκ, φανκ, σόουλ, dub, electronica, χιπ-χοπ, οι αφρικανικές πολυρρυθμίες και οι αρμονικές μουσικότητες του 20ού αιώνα από τους Bartok, Messiaen, Ligeti, Reich... Ο ινδικής καταγωγής Αμερικανός μάς έδειξε τι σημαίνει έλλειψη μουσικής προκατάληψης. **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012**

Κατερίνα Ευαγγελιάτου Όταν οι περισσότεροι αναμσούν άκριτα τον Μπρεχτ η σπουδαία σκηνοθέτρια πήρε τον «Καλό άνθρωπο του Σετσουάν» και μας έδειξε γιατί παραμένει επίκαιρος, αλλά και αναρωτήθηκε στο πως πρέπει να αντιμετωπίζεται σήμερα. Το γεγονός πως καλέστηκε μετά να τον σκηνοθετήσει στη γενέτειρα του Μπρεχτ δηλώνει πολλά. **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2013**

2013

Ανέστης Αζάς & Πρόδρομος Τσινικόρης

Κάνοντας πρεμιέρα στο Βερολίνο ο «Τηλέμαχος: Should I stay or should I go?» ήρθε με όπλο το αιχμηρό χιούμορ, υλικό από τη μεταναστευτική ελληνική ιστορία και προσωπικές ιστορίες για να ψάξει την απάντηση στο ερώτημα των νέων «Να μείνω στην Ελλάδα ή να φύγω;». Το βέβαιο είναι πως το δίδυμο των δημιουργών πρέπει να μείνει στο θέατρο. **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013**

Portico Quartet

Αναμείγνυσαν από κλασική μέχρι τζαζ και από χορευτική μέχρι electronica, και όχι μόνο, αλλά το αποτέλεσμα είναι τόσο προσωπικό που μόνο η λέξη καινοτομία τους ταιριάζει – κι ας τους έχουν συγκρίνει με τους Kraftwerk και τους Radiohead. Σήμα κατατεθέν τους το Hang – ένα ιδιόφωνο κρουστό με σχήμα σαν UFO και ήχο που θυμίζει μπαλινέζικο μεταλλόφωνο. **ΜΑΡΤΙΟΣ 2013**

3ο Φεστιβάλ Εφηβικού Θεάτρου

Η ΣΟΦΙΑ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕ ΤΗΝ GRASSHOPPER ΕΧΟΥΝ ΜΙΑ ΜΟΝΙΜΗ, ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΦΗΒΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ. ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΑΝ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΦΗΒΟΙ - ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΑ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΓΕΜΑΤΟ ΜΕ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΚΥΨΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ, ΛΥΚΕΙΩΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΗΜΩΝ, ΜΕ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ, ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΟΥΣ. **ΜΑΪΟΣ 2013**

Ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης μιλάει για την ταινία του «Man in the sea» στον Γιώργο Κρασσακόπουλο. «Μερικά από τα βασικά μοτίβα της ταινίας είναι η αέναη κίνηση, ο μεγάλος και ανοιχτός χώρος, ο ξεριζωμός και συχνά ο πόνος η παγίδευση, ο περιορισμός και η κλειστοφοβία. Το πλοίο είναι ένας από τους κεντρικούς πρωταγωνιστές. Ένα τεράστιο σύγχρονο δεξαμενόπλοιο γιγαντιαίων διαστάσεων, που εκτείνεται προς κάθε σημείο του ορίζοντα. Ένα τεράστιο, ανοιχτό τοπίο που περικλείει μέσα του σκοτεινές γωνίες και κρυψώνες. Ωστόσο, η απεραντοσύνη του δεξαμενόπλοιου φαντάζει σαν μικρή, ασφικτική φυλακή μπροστά στην ακόμα πιο ακανθή ανοιχτή θάλασσα. Εξωτερική και εσωτερική είναι η βασική αντίθεση που χαρακτηρίζει την ταινία, μια κατάσταση που αντικατοπτρίζεται στις ζωές των ίδιων των χαρακτήρων».

313 • 2/9/2010

Πρόβλεψη: Ο Ευτύχης Παλλήκαρης προβλέπει την ίδρυση κόμματος από την Ντόρα Μπακογιάννη: «Η κατάσταση είναι τεταμένη και σε άλλες περιφέρειες της χώρας, σε βαθμό που ο πρόεδρος της ΝΔ απείλησε με ποινές όλους όσους δεν ευθυγραμμιστούν με τις επιλογές του κόμματος. Κι όλα αυτά, καθώς θεωρείται βέβαιο πως μετά τις εκλογές η κ. Μπακογιάννη θα επιχειρήσει τη σύσταση νέου κόμματος στο χώρο της Κεντροδεξιάς».

314 • 9/9/2010

Γράμμα αναγνώστη: «Όπως εμφανίστηκαν ξαφνικά οι επο, έτσι ξαφνικά εξαφανίστηκαν. Μόδα ήταν και πέρασε. Για να δούμε τι καινούργιο θα σκαρφιστούν οι νέοι μας ή οι "φυλές", όπως λέτε εσείς στα περιοδικά». Γιώργος Παπούς, *συνταξιούχος*

Η τάξη της Παντείου το 1974

Μια ελληνική κιβωτός φεύγει στην Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής

Η Ξένια Καλογεροπούλου και το Αλφάβητό της

316 • 16/9/2010

«**Τηλεφώνησα στον Φώτη** να του δώσω συχαρητήρια και να του πω ότι ένιωσα όχι απλώς ικανοποίηση, μια ανάσα. Πήρα μια ανάσα βαθιά. Χάρηκε. Μετά μου τηλεφώνησε άλλος φίλος και μου ζήτησε να υπογράψω. Με χέρια και με πόδια, είπα, να υπογράψω γι' αυτή την κίνηση, γιατί θεωρώ ότι αν ευοδώσει μπορεί να δούμε μια ακτίνα φωτός». Μαρία Μπέικου για τη δημιουργία της ΔΗΜΑΡ.

318 • 7/10/10

«**Ανήκει σ' αυτή την κατηγορία** που αφού σ' έχουν κάνει μπαρούτι, έρχονται μετά και σου λένε μια φρασούλα τόσο αστεία και αυτοκριτική που τους τα συγκλωρείς όλα στο λεπτό». Η Λένα Διβάνη για το φίλο της, υποψήφιο δήμαρχο Αθηναίων Γιώργο Καμίνη.

320 • 21/10/2010

«**Είναι αυτό που έχει πει ο Μπουνιουέλ:** "Καλά να έχω πεθάνει, αλλά να μπορούσα να βγαίνω από τον τάφο μου, να πηγαίνω να παίρνω μια εφημερίδα να βλέπω τι έγινε μετά". Αυτό είναι που με σκάει με το θάνατο. Ότι δεν θα μπορού να βλέπω τι θα γίνεται αφού πεθάνω!» Ξένια Καλογεροπούλου, για το θάνατο.

321 • 28/10/2010

«**Το πρόγραμμα έχει ετοιμάσει ο συνάδελφος Σταμάτης Κραουνάκης.** Τραγουδάει η συναδέλφισσα Λίνα Νικολακοπούλου. Σφυρίγματα, χειροκροτήματα, ενθουσιασμός, βγαίνει ένας περίεργος τύπος με μούσια και μαλλιά αφάνα, ντυμένος σαν χίπης, με πουκαμίσια, φαρδύ παντελόνι και σανδάλια. Μας κοιτάζει σχεδόν έντρομος πίσω από τα χοντρά μυωπικά γυαλιά του, πάει και κάθεται στο πιάνο». Γιώργος Παυριανός, για τα φοιτητικά χρόνια στην Πάντειο.

322 • 4/11/2010

Κύριε Μάνο, τι πιστεύετε για τις δημοτικές εκλογές; «Χρειάζεται ταρακούνημα στο δήμο, χρειάζεται αλλαγή. Θα είναι σημαντικό να εκλεγεί ο κ. Καμίνης. Ο κ. Κακλαμάνης δεν φταίει για όλα προσωπικά, πολλά τα κληρονόμια, όλα όμως τ' αποδέχτηκε και τα συνέχισε. Η ΝΔ είναι εγκατεστημένη επί δεκαετίες στο δήμο και δεν κάνει τίποτα θετικό». Από μια συνέντευξη στον Δημήτρη Φύσσα.

Ο Μπαράκ Ομπάμα πρόεδρος

Ιστορική νίκη, Μεγάλες προκλήσεις, Μπαράκ Ομπάμα, 6/11/2009, Παναγιώτης Κουλουράς

Λίγες μέρες πριν από τις εκλογές που ανέδειξαν τον Μπαράκ Ομπάμα στην προεδρία των ΗΠΑ, καθώς επρόκειτο να εκλεγεί ξανά το 2012 και παρότι οι δημοσκοπήσεις των τελευταίων ημερών τον έφεραν έως και 10 ποσοστιαίες μονάδες μπροστά, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στις τάξεις των υποστηρικτών του μελλοντικού προέδρου υπήρχαν οι αμφιβολίες του παραπέντε...

Αχιλλέας Πεκλήρης

«**“Ελπίζω να μην τα σκατώσουμε ξανά”** μου λέει ο Τζα, ένας νεαρός φοιτητής αρχιτεκτονικής από τη Βοστώνη, κατεβάζοντας το κεφάλι, “τα πράγματα θα είναι πολύ άσχημα...”. Το 85% του πλανήτη ψηφίζει Ομπάμα στην παγκόσμια κάλπη του “Economist”. Η νεολαία,

οι καταπιεσμένοι, οι μειονότητες, οι μορφωμένοι, οι καλλιτέχνες τον υποστηρίζουν. Ανέναντί του έχει έναν αντιπαθητικό γερο-πολέμαρχο, που δεν αρέσει σε κανέναν. Σ' αυτό το θρίλερ είναι σαφές ποιοι είναι οι “κακοί” και ποιοι οι “καλοί”. Απομένει να δούμε αν θα έχει happy end, ως είθισται στο Χόλιγουντ».

Στις αρχές της κρίσης πίστευα αφελώς πως οι δυσκολίες που μας περίμεναν θα βοηθούσαν να ανοίξουν λίγο παραπάνω τα ματάκια μας να κοιτάξουμε λίγο καθαρότερα μέσα κι έξω μας, να αφήσουμε τις μάσκες να πέσουν. Δεν είχα υπολογίσει ότι η κρίση μάς πέτυχε χρεοκοπημένους ήδη, ηθικά, ψυχολογικά κ.λ.π. ούτε πόσο γρήγορα (εν ριπή οφθαλμού) οι άνθρωποι θα άλλαζαν μάσκες προκειμένου να μην αναλάβουν καμία ευθύνη για τις ζωές τους και θα συνέχιζαν με καινούργιες λίγο πιο κακόμοιρες μάσκες το αιώνιο εύκολο θέατρο. “Είμαι αριστερός”, “όχι είμαι δεξιός”, “όχι, όχι, είμαι χρυσουγίτης”».

Γιάννης Αγγελάκας

(συνέντευξη στον Γιώργο Δημητράκοπουλο, 2013)

2008 Η Α.Υ. ΠΡΟΦΗΤΕΥΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΟΣΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΔΙΑΝΟΗΤΑ, ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΝΟΝΙΚΑ.

Η κατάρρευση και η διάβρωση του πολιτικού συστήματος δεν είναι μόνο ποσοτική. Είναι και ποιοτική. Μέχρι τώρα είχαμε συνηθίσει το πολιτικό προσωπικό να αμύνεται, να κρύβει την αλήθεια, να δικαιολογείται όταν αποκαλύπτεται, να απολογείται όταν δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Όχι πια. Την Κυριακή στο ΔΕΘ ο πρωθυπουργός δεν κάλυψε απλώς τους υπουργούς του, δεν αρνήθηκε απλώς τα σκάνδαλα. Άλλαξε τους κανόνες. «Δεν είναι παράνομες ενέργειες, πρόκειται για δραστηριότητες στο πλαίσιο της νομιμότητας». Την Κυριακή από τα πιο επίσημα χείλη, η χώρα έμαθε ότι δεν υπάρχουν πια πολιτικά σκάνδαλα, ηθικά σκάνδαλα. Δεν υπάρχουν κανόνες πολιτικής συμπεριφοράς, η συμπεριφορά του κάθε υπουργού είναι «υποκειμενικό στοιχείο αντίληψης». Από την Κυριακή και μετά, ηθικό είναι ό,τι είναι νόμιμο και νόμιμο είναι ό,τι δεν σε πάει φυλακή.

Την Κυριακή η χώρα πήρε ένα μάθημα. Ένα πολύ επικίνδυνο μάθημα. Δεν υπάρχουν κανόνες. Παρά μόνο ένας. Κάνε ό,τι μπορείς, αρκεί να μην πας φυλακή. Αν δεν υπάρχει πολιτική ευθύνη, αν δεν υπάρχουν πολιτικά σκάνδαλα, αν όλα επιτρέπονται αρκεί να είναι στα «πλαίσια της νομιμότητας», τότε αφού εσείς έχετε Ι.Χ. μοναστήρια, Ι.Χ. κράτος, αφού εσείς ξεπουλάτε λιμένες, δάση, ολυμπιακά ακίνητα, εμείς γιατί να πληρώσουμε φόρους, να μη χτίσουμε αυθαίρετα, να μην κλέψουμε το κράτος όπου μπορούμε; Αν δεν υπάρχουν κανόνες δεοντολογίας, αν η πολιτική συμπεριφορά είναι «υποκειμενικό στοιχείο αντίληψης» του κάθε υπουργού, τότε αφού εσείς κάνετε off shore εταιρείες για να πλουτίσετε, γιατί εμείς να μην κλέβουμε σούπερ μάρκετ γιατί πεινάμε; Καλώς ήρθατε στη ζούγκλα. Ο σόζων εαυτὸν σωθείτω.

Την Κυριακή το πολιτικό παιχνίδι ξεπέρασε κάποια όρια. Κάποια όρια που έχουμε βάλει ως κοινωνία, όχι για να βγαίνει το ένα ή το άλλο κόμμα στην εξουσία, αλλά για να μπορούμε ως σύνολο ανθρώπων να επιτυχάνουμε μια πολιτισμένη διαβίωση. Αν οι κανόνες αυτοί, αν η πολιτική συμπεριφορά, αν η ηθική της δημόσιας ζωής δεν είναι σταθερές, αν γίνουν «υποκειμενικό στοιχείο αντίληψης», τότε τα πράγματα γίνονται ανεξέλεγκτα. Καλά ξεμπερδέματα.

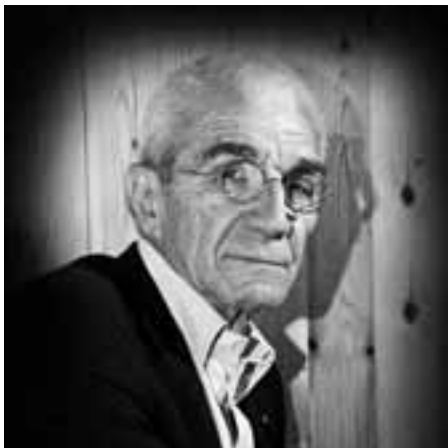
ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης, ένα χρόνο μετά την εκλογή του γράφει στην Α.Υ.

«Η πόλη είναι ένας περίπλοκος κύβος του Ρούμπικ τον οποίο πρέπει να μετακινείς με ιδιαίτερη προσοχή για να ταιριάξουν τα χρώματα. Πρόκειται για μια δουλειά που θέλει πάνω από πέντε χρόνια, μια προσπάθεια που σταδιακά δίνει αποτελέσματα, και κυρίως αποτυπώνει μια διάθεση του κόσμου. Να πάμε για κάτι άλλο. Κανείς δεν ξέρει με σιγουριά, αν θα είναι καλύτερο ή χειρότερο. Έχω όμως ένα παρελθόν που μπορεί να δώσει σαφείς ενδείξεις για την πορεία που θέλουμε να δώσουμε, ενώ και οι μέχρι τώρα κινήσεις μας ήταν ένα ηχηρό "φτάνει" στην κακογουστιά, την αδιαφορία, την απραξία, το λαϊκισμό και την κλειψιά. Έχω πει συχνά πως η Θεσσαλονίκη θα πρέπει επιτέλους να απαλλαγεί από τη νοοτροπία της "συμβασιλεύουσας" και να πλασαριστεί σαν η καλύτερη ελληνική επαρχία. Το ξέρω πως εκφράζω μια άποψη που μπορεί να μην είναι δημοφιλής. Ο αγώνας ο δικός μου, αλλά και όλων των μελών της "Πρωτοβουλίας για τη

θείο πληθυσμός της πόλης. Να βρούμε από το ιδιωτικό μας κέλυφος και να περιβάλουμε το δημόσιο χώρο με φροντίδα. Φιλοδοξούμε ο δημοτικός υπάλληλος να φορά καρφίτσα και να δηλώνει περήφανος. Να μην κρύβεται. Στο μεταξύ, πέρασε ένας χρόνος από τις εκλογές του περασμένου Οκτώβρη και τις μεγάλες προσδοκίες που γεννήθηκαν τότε. Κρίνοντας ψύχραιμα το διάστημα που μεσολάβησε, αυτό που εισπράττω, χωρίς δόση υπερβολής, είναι πως η αποδοχή του κόσμου στην προσπάθειά μας έχει αυξηθεί. Αυτό εισπράττω στο δρόμο, παρόλο που συνεχίζουν να υπάρχουν χοντρά προβλήματα με την καθαριότητα, το κυκλοφοριακό, που μοιάζει (και ίσως είναι) αδύνατο να ξεπεραστεί, πρόβλημα με την ίδια τη δομή του δημαρχείου, με την ποσότητα των εγγράφων, την ταχύτητα λήψης και εφαρμογής των αποφάσεων. Πετύχαμε, όμως, να βάλουμε μπροστά και ένα σωρό λύσεις. Εκμετάλλευση του Καλλικράτη για εισαγωγή νέων αντιλήψεων στη δημόσια διοίκηση, μείωση των δημοτικών τελών, εξωστρεφείς κινήσεις προ-σέλλυσης τουριστών, στους οποίους ανοίγουμε τα παράθυρα της ιδιαίτερης ιστορίας και κουλτούρας μας, εκδηλώσεις πολιτισμού με χαμηλό προϋπολογισμό αλλά αυξημένη συμμετοχικότητα, οργανόγραμμα καθορισμού πάγιων και διαρκών αναγκών της πιο ευαίσθητης υπηρεσίας μας, της καθαριότητας, μείωση της γραφειοκρατίας, των αλληλοεπικαλύψεων, μεγιστοποίηση του ποσοστού ανακύκλωσης, αύξηση και καλύτερη χωροθέτηση των κάδων σε συνεργασία με το πανεπιστήμιο, δρομολόγηση διαδικασιών για το πρώτο αποτεφρωτήριο της Ελλάδας, εκμετάλλευση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων για να αρχίσει επιτέλους και ο Δήμος Θεσσαλονίκης να καρπώνεται αυτά που πετυχαίνουν άλλοι περιφερειακοί δήμοι στο επίπεδο των υποδομών, της παιδείας, της κοινωνικής πολιτικής.

Δεν ονειρεύομαι ένα δήμο που να αποφασίζει και να διατάζει. Διοικούμε με συναινέσεις. Είναι πολύ σημαντικό κομμάτι της φιλοσοφίας μας αυτό, και επεκτείνεται σε όλα τα πράγματα. Φιλοδοξία μου είναι να κάνουμε τη Θεσσαλονίκη πρότυπη επαρχιακή πόλη. Και να μπορέσει η πόλη μέσα από την πραγματική της θέση να αποτελέσει αστικό πρότυπο. Δεν θέλω να είμαι μια συμπερωτεύουσα. Συμπερωτεύουσα σημαίνει συναποφασίζω με κάποιον, και εγώ δεν θέλω να συναποφασίζω. Θέλω να είμαι κύριος της τύχης μου».

Θεσσαλονίκη", δεν εξαντλήθηκε στην αλλαγή της διοίκησης, όσο στην προσπάθεια αλλαγής της νοοτροπίας των πολιτών. Επιδιώκουμε να βγούμε από το κλίμα της παραίτησης, της γκρίνιας και των αδικαιολόγητων παραπόνων του τύπου «φταίνε οι άλλοι» και να καταλάβουμε ότι το πρόβλημά μας δεν είναι ότι φεύγουν οι παραγωγικές δυνάμεις από την πόλη. Το θέμα είναι πώς θα φτιάξουμε στη Θεσσαλονίκη μια μόνιμη παραγωγή ταλέντων κι ας φεύγουν αυτά όταν θέλουν. Και παραμένει μεγάλο μας στοίχημα να αστικοποι-

Είναι μια αδικαίωτη βία που γίνεται όλο και επαχθέστερη και αντιπαθέστερη. Δεν ξέρω τι είναι αυτό που συναρπάζει τα νέα παιδιά, που δεν βρίσκουν ίσως άλλη διέξοδο να πολεμήσουν τα κακά. Παίζουν ίσως με τη βία, αλλά από τη βία έχει υποφέρει πολύ ο λαός μας, πάρα πολύ...

ο **Λεωνίδας Κύρκος** μιλάει στην Αγγελική Μπιρμπιλν

Μουσείο Τηλεπικοινωνιών ΟΤΕ
Νέα εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά και γονείς

Δύο νέα προγράμματα πριν κλείσει η χρονιά προσφέρει το Μουσείο Τηλεπικοινωνιών ΟΤΕ, όπου παιδιά και γονείς έρχονται ακόμα πιο κοντά μέσα από το συναίσθημα και τη γνώση για τις τηλεπικοινωνίες. Οι εκπαιδευτικές δράσεις του Μουσείου προσφέρονται δωρεάν και γίνονται με τη διαμεσολάβηση μουσειοπαιδαγωγού, ψυχολόγου και εικαστικού.

23 & 24 Νοεμβρίου
Σχολικός εκφοβισμός - «Εξερευνώ το Μουσείο Τηλεπικοινωνιών με το Συναίσθημα»

Συναισθήματα και στάσεις, η ψυχολογία των αρχαίων πολεμιστών, αλλά και των μεγάλων εφευρετών που πειραματίστηκαν για να ιφτάσουν στη μεγάλη ανακάλυψη. Όλα αυτά βιώνουν και εξερευνούν τα παιδιά με θεατρικό παιχνίδι και κινήσι θησαυρού πάνω στο διαδραστικό χαλί των τηλεπικοινωνιών. Γονείς και παιδιά 7-12 ετών, μαζί, φτιάχνουν το δέντρο των συναισθημάτων «συναμιλώντας» μέσα από την τέχνη. Κρεμάνε τα θετικά συναισθήματα στα κλαδιά και στις ρίζες του τα αρνητικά. Ένας καταγισμός θετικών συναισθημάτων και

διαχείριση των αρνητικών, πάντα μέσα από την ιστορία των τηλεπικοινωνιών.

14 & 15 Δεκεμβρίου
«Μάντεψε τι είναι!»
Εικαστικό Εργαστήριο για Γονείς και Παιδιά 5-10 ετών

Ένα παιχνίδι-εμπειρία που εξάπτει τη φαντασία και τη δίψα για μάθηση. Τα παιδιά γίνονται υπερήρωες του Μουσείου Τηλεπικοινωνιών και ανακαλύπτουν τα μυστικά του συναρπαστικού κόσμου των τηλεπικοινωνιών και του Μουσείου. Γονείς και παιδιά «συμπράττουν» στη δημιουργία του εικαστικού τους έργου, αντλώντας έμπνευση από τα εκθέματα που έχουν εξερευνήσει, με ζωγραφική, κολλάζ, τυπώματα, πλαστελίνη και trash art με στένσιλ. Με ένα «κυνήγι θησαυρού» και μία στοκευμένη ξενάγηση ολοκληρώνεται η εμπειρία της επίσκεψής τους.

ΜΤ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΟΤΕ

Πρωτεύως 25, Νέα Κηφισιά, 210 6201899, 210 6201999, fax: 2108078119, www.ote.gr/mouseio, e-mail:ote-museum@ote.gr

Νέο νομοσχέδιο νόμου για τον κινηματογράφο: «Η διαμάχη για το νέο σχέδιο νόμου για τον κινηματογράφο είναι κάτι που μας αφορά όλους, όσους τουλάχιστον ελπίζουμε να δούμε την παλιά σάπια Ελλάδα να βυθίζεται στη λήθη που της αξίζει, όσους ελπίζουμε ότι το καλό μπορεί να νικήσει» πιστεύει ο Γιώργος Κρασσάκπουλος.

325 • 25/11/2010

Πολιτισμός σε κρίση. Οι 10 σημαντικότεροι εκπρόσωποι του πολιτισμού γράφουν στην ATHENS VOICE: Π. Γερουλάνος (υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού), Άγγ. Δεληβορριάς (διευθυντής Μουσείου Μπενάκη), Ν. Μανωλόπουλος (γενικός διευθυντής ΟΜΜΑ), Γ. Λούκος (διευθυντής Φεστιβάλ Αθηνών), Γ. Χουβαρδός (καλ. διευθυντής Εθνικού Θεάτρου), Αντ. Παπαδημητρίου (πρόεδρος Ιδρύματος Ωνάση), Σ. Μαρινοπούλου (πρόεδρος Ιδρύματος Ν.Π. Γουλανδρή, Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης), Μ. Λαμπράκη-Πλάκα (διευθύντρια Εθνικής Πινακοθήκης), Δ. Εφραίμογλου (διευθ. Σύμβουλος Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού), Ν. Μουρκογιάννης (πρόεδρος ΕΛΣ). Την επιμέλεια του θέματος την είχε η Λήδα Καρανικολού.

331 • 27/1/2011

Αντικαπινακτικό νομοσχέδιο: «Η Εύη έχει γυρίσει με αυτοκίνητο τη μισή Ευρώπη. Πουθενά δεν κινδύνεψε από αναπνευστικές κρίσεις όσο σχεδόν κάθε φορά που έρχεται στην Αθήνα. Πιθανολογώ πως ουδείς καπνιστής δέχεται να αναλάβει την ευθύνη για μία πιθανή κρίση της Εύης. Ουδείς επιχειρηματίας, επίσης. Ωστόσο ένα τόσο προφανές δικαίωμα, όσο αυτό του μη καπνιστή να παραμένει σταθερός στην επιλογή του, βρίσκεται στο επίκεντρο της αμφισβήτησης στην πόλη» σημειώνει ο Τάκης Καμπύλης.

332 • 3/2/2011

Αθηναϊκή τριλογία, Το ραντεβού της διαμαρτυρίας. «Για εμένα το άσυλο σε ένα δημόσιο χώρο είναι ακατανόητο. Ό,τι αρνητικό συμβαίνει στα Προπύλαια συμβαίνει με αυτή την αντίληψη. Τα κτίρια είναι μνημεία και πρέπει να προστατευτούν» κάνει την τοποθέτησή της η Ντόρα Γαλάνη, πρόεδρος της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας. Ο Γιώργος Τζιρτζιλιάκης παίρνει διαφορετική θέση: «Είμαι κάθετος σε όσους μιλάνε για βανδαλισμό. Ήταν ένα ρεπορτάζ της Δήμητρας Τριανταφύλλου.

333 • 10/2/2011

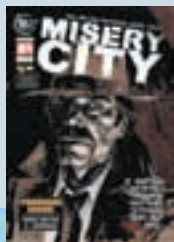
Τα σύνορα της πόλης αναζητά ο Τάκης Καμπύλης. «Στην πολύ κοντινή πλατεία Κοτζιά το κράτος είναι σχεδόν υπερβολικά παρόν. Κάμποσοι ένστολοι της ΕΛΑΣ και της δημοτικής αστυνομίας με μηχανές και περιπολικά κάνουν σαφή τα όρια της μάχης. Ο δρόμος προς τις τράπεζες είναι κλειστός. Παρότι εκεί, πίσω από το δημαρχιακό Μέγαρο, η μάχη δεν έχει ακόμη κριθεί. Τουλάχιστον όσο ο ήλιος είναι ψηλά. (Το βράδυ η περιοχή πρέπει να θεωρείται χαμένη για την πόλη. Αδιάβατη, επικίνδυνη, παραβατική.)».

335 • 24/2/2011

«Ο Ηλίας Κυριαζής κυκλοφορεί την πρώτη του ολοκληρωμένη δουλειά σε αμερικάνικη ετικέτα, λανσάροντας το δικό του "αντι-υπερήρωα". Ο Βασίλης Γκογκτζιλιάς, επίσης σε αμερικάνικο label, βγάζει τη νέα του νουάρ δουλειά. Ο Παναγιώτης Πανταζής έχει νέα ιστορία έτοιμη (συν το ντεμπούτο μουσικό άλμπουμ του). Και ο Γιώργος Γούσης είναι ο εμπνευστής ενός συλλογικού blog που εξερευνά τα πορνό κόμικ. Οι Έλληνες κομιστές ξεκινούν φορμαρισμένοι το 2011» καταγράφει ο Παναγιώτης Μένεγος.

336 • 3/3/2011

Η εικοσαετία του MMA. 20/3/1991: Η Αίθουσα Φίλων της Μουσικής ανοίγει τις πόρτες της. Το κοινό, χειροκροτώντας το σολίστ της βιόλας Γιούρι Μπασμέτ, υποδέχεται το Μέγαρο Μουσικής στη ζωή του, χωρίς ίσως να υποψιάζεται αυτό που έμελλε να συμβεί: την αλλαγή που θα έφερνε στην κουλτούρα της θέασης, της παραγωγής (τρόπος ανεβάσματος των παραστάσεων), της μουσικής παιδείας. Είκοσι χρόνια μετά, κι ως είναι μια πολύ δύσκολη, λόγω κρίσης, εποχή, το Μέγαρο παίζει με δυναμική fortissimo.

Τα ελληνικά κόμικς του 2011

Το ζήτημα του ασύλου στα Προπύλαια

ΟΛΑ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟ ΣΤΙΣ 23/4/2010

Πέτρος Μάρκαρης

«Όχι, δεν τα φάγαμε μαζί. Ένα μεγάλο και υγιές κομμάτι των πολιτών δεν συμμετείχε στο φαγοπότι του κάθε Τσοχατζόπουλου. Έχουμε όμως όλοι το μερίδιο της ευθύνης μας για την κατάντια της χώρας. Άλλοι πολύ λιγότερο και άλλοι πολύ περισσότερο. Θα πρέπει να τις αναλάβουμε, όποιο κι αν είναι το μέγεθός τους, και να μην τις μεταθέτουμε στους άλλους. Η αποποίηση των ευθυνών και η επίκληση της αθωότητας είναι πολύ ανησυχητικά φαινόμενα, ιδιαίτερα όταν συγχέουμε την αθωότητα με τη μυζοπαρθενία».

Τάσος Γιαννίτσας

«Πέρα από αυτό, η απάντησή μου είναι ότι δεν μ' αρέσει να πτωχεύει η χώρα μου, ούτε η κοινωνία στην οποία ανήκω. Άπαξ και το έندροξο πολιτικό, ηθικό και πολιτισμικό, αλλά και άκρας υποκριτικό μοντέλο της μεταπολίτευσης, στο οποίο πίστεψα και θεωρώ ότι ανήκει και η δική μου γενιά, το κάτσαμε στη Φαλκονέρα, είναι γκροτέσκο να αναρωτιόμαστε αν θέλουμε να πάμε ή όχι στο ΔΝΤ. Ας το είχαμε απαντήσει νωρίτερα, όταν διαμορφώναμε τις επιλογές μας. Όμως, νωρίτερα κάναμε με ηρωικό ή σωπηλό ή και ρητορικό τρόπο ό,τι μπορούσαμε για να πάμε εκεί που φτάσαμε. Μήπως τελικά ήμασταν και κάπως μαζοχιστές;»

Μάνος Ματσαγγάνης

«Η τρόικα έκανε ό,τι μπορούσε, αλλά το πρόβλημα είναι δικό μας: το λύνουμε μόνο αν θέλουμε, και εμείς φαίνεται δεν πως θέλουμε. Όσοι (π.χ. οι νέοι) έχουν συμφέρον σε δίκαιες και βιώσιμες λύσεις, και όσοι άλλοι τις υποστηρίζουν, παραμένουν απελπιστικά λίγοι και ανίσχυροι. Η επόμενη ευκαιρία θα μας δοθεί όταν θα έχουν γίνει περισσότεροι και ικανότεροι να τις επιβάλουν στις απρόθυμες κυβερνήσεις μας. Ίσως όταν η γενιά της Μεταπολίτευσης θα έχει πια βγει στη σύνταξη. Μέχρι τότε, ας θυμόμαστε τουλάχιστον ότι ενώ το καράβι βούλιαζε, δεν πάσιζαν όλοι να το σώσουν: κάποιοι τακτοποιούσαν τις ξαπλωστές στο κατάστρωμα και κάποιοι άλλοι κατέβαζαν τους ασημένιους πολυέλαιους για να τους πάρουν μαζί τους».

Χρόνης Μπότσογλου

«Το δικό μας αίτημα ήταν να παίρνουμε περισσότερο λεφτά αλλά αυτό αποδείχτηκε πως δεν ήταν παρά μια παραπλάνηση. Όχι, δεν μπορούμε να γυρίσουμε σε μια προηγούμενη κατάσταση. Μόνο σε επόμενη μπορούμε να πάμε. Το να πιστεύουμε κάτι τέτοιο δείχνει πόσο κακοί είναι οι πολιτικοί μας. Καμία κοινωνία δεν πήγε πίσω»

Νίκος Κ. Αλιβιζάτος

«Όταν ένα πεδίο, όπως η οικονομική πολιτική επηρεάζει τα πάντα και οι αποφάσεις δε λαμβάνονται στην χώρα αλλά λαμβάνονται εκτός Ελλάδος –μην κοροϊδεύομαστε, έτσι συμβαίνει σήμερα με το Μνημόνιο– είναι προφανές ότι σε πιάνει μια κατάθλιψη. Όμως αν δεν εντάξεις αυτή την προσπάθεια που γίνεται σήμερα

στην Ελλάδα στην ευρωπαϊκή προσπάθεια για την άσκηση κοινής Ευρωπαϊκής πολιτικής, συστατικό μέρος της οποίας θα είναι και η Ελλάδα –άμα φτιάξουμε μια Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία δηλαδή, μια ευρωπαϊκή κυβέρνηση–, τότε πραγματικά νομίζω ότι δικαιούσαι να έχεις πάρα πολλές επιφυλάξεις για το αν αυτή η χώρα παραμένει κυρίαρχη ή όχι. Η έξοδος από την κρίση, και αυτό προσπαθώ να υπογραμμίσω σε όλες μου τις παρεμβάσεις, αν θέλετε τις πιο επίκαιρες, περνά μέσα από την Ευρώπη. Ανήκω σε αυτούς που το πιστεύουν, καλώς ή κακώς. Ο

μονήρης δρόμος ή ο δρόμος άλλων κατευθύνσεων νομίζω ότι δεν εντάσσεται στις παραδόσεις μας, εν πάση περιπτώσει δε με εμπνέει».

Πασκάλ Μπρικνέρ

«Οι χώρες μας θα πρέπει να προχωρήσουν σε ισχυρές, δομικές

ανασυγκροτήσεις, επειδή το μεγαλύτερο μέρος της κρίσης οφείλεται σε δικά μας λάθη, τόσο στο Παρίσι, όσο και στη Ρώμη και την Αθήνα. Κανένας μας όμως δεν θα κατορθώσει να αποπληρώσει τα χρέη του, αν δεν περάσει σχεδόν ένας αιώνας. Ήρθε η ώρα που πρέπει να πούμε: Αφήστε μας να αρχίσουμε από την αρχή ή θα πεθάνουμε όλοι».

Αντώνης Καφετζόπουλος

«Το μνημόνιο έχει ένα θεμελιώδες λάθος στη βάση του. Ότι ένα τόσο μεγάλο πρόβλημα, όπως είναι το ελληνικό κράτος, η ελληνική κοινωνία, μπορεί να διορθωθεί απ' έξω: "Υπογράψτε αυτό το χαρτί και συμμορφωθείτε". Θεώρησαν ότι αν το έβαζαν αυτό σε ένα κομμάτι χαρτί και με το κύρος της Τρόικας, θα λυνόταν το πρόβλημα. Δεν λύθηκε. Η εδώ πολιτική ελίτ έκανε ό,τι μπορούσε για να μας κοροϊδέψει ότι τάχα δήθεν εφαρμόζει ένα πολύ σκληρό μνημόνιο, ενώ στην πραγματικότητα πήρε μέτρα μόνο εναντίων όσων δεν είχαν τη δυνατότητα να κλείσουν τους δρόμους ή το δημόσιο, κλείνοντας παράλληλα το μάτι σε όλες τις ελίτ ότι "κοίτα, δεν θα αλλάξει τίποτα, θα ριζούμε μερικά μέτρα στην αγορά, θα αναλάβουμε το... πολιτικό κόστος και όλα θα πάνε μια χαρά". Τώρα άναυδοι οι Ευρωπαίοι διαπίστωσαν ότι αυτό γινόταν επί δυόμισι χρόνια. Ας πρόσεχαν. Ας ρώταγαν και κανέναν από εμάς στο δρόμο. Θα τους το λέγαμε».

Μιχάλης Ρέππας

«Μάθαμε να μεταθέτουμε τις ενδοχές οπουδήποτε αλλού, εκτός από μας τους ίδιους. Και την ίδια στιγμή εδραιώναμε με την πρακτική μας την κοινωνία της κατανάλωσης. Είμαστε η γενιά του "όχι" στα λόγια και του βολέματος στην πράξη. Βροντοφωνάζαμε "έξω οι Αμερικάνοι", "έξω από το ΝΑΤΟ", "έξω από την ΕΟΚ" και στην πράξη μασουλήσαμε όλα τα ευρωπαϊκά πακέτα κάνοντάς τα αμάξια, εξοχικά και λούσα. Με μια κουβέντα είμαστε αποτυχημένοι. Τίποτα από αυτά που υποσχεθήκαμε στη νεότητά μας δεν πραγματοποιήσαμε. Παραλάβαμε μια οικονομία έτσι κι έτσι και παραδώσαμε πτώχευση».

Παναγιώτης Καρκατσούλης

«Δουλεύω στη Δημόσια Διοίκηση 20 χρόνια και έχω δει άπειρες φορές να εκτυλίσσεται μπροστά η ίδια σκηνή: "Φίλε, ό,τι έγινε έγινε, τώρα πρέπει να σώσουμε την πατρίδα". Και αναρωτιέμαι, πώς να τη σώσουμε; Προσπαθώ να αποκρυπτογραφώ αυτή τη λογική. Το κρατικό σύστημα είναι δομημένο πάνω σε ένα σύστημα ανευθυνότητας. Αποτέλεσμα; Να φτάσουμε στο σημείο που οι έξω διαμνύουν απλά και ξεκάθαρα "εάν δεν μπορείτε, θα έρθει άλλος να αναλάβει τη δουλειά". Αυτή τη στιγμή η περιρρέουσα ατμόσφαιρα είναι κάπως έτσι. Δηλαδή έχω συνειδητοποιήσει ότι έχω φάει ήττα και τώρα έχω αρχίσει να το παραδέχομαι. Η κρίση ήταν ένας αιφνιδιασμός. Κανείς δεν πίστευε ότι το μνημόνιο θα μείνει. Είναι κάτι κακό και θα φύγει. Αυτό είναι λίγο μεταφυσικό. Δεν μπορείς, όμως, να λέγεται οργανωμένο κράτος και να λειτουργεί έτσι. Αυτή είναι Ελλάδα». (Ο Π.Κ. κέρδισε τη διεθνή διάκριση «Ο Καλύτερος δημόσιος υπάλληλος 2011»)

Σωκράτης Μάλαμας

«Ας ξεχάσουμε το παρελθόν. Να δημιουργήσουμε μια γέφυρα, γρήγορα, στο τώρα. Από το παρελθοντολογικό μας προγραμματισμό σε αυτή τη στιγμή. Ας ονειρευτούμε το μέλλον μας με έναν άλλο τρόπο. Όχι με την καρικατούρα των υποσχέσεων. Ας επιλέξουμε να ονειρευτούμε το δρόμο που θέλουμε να περπατήσουμε. Δεν μπορούμε σε κάθε βήμα να σκοντάφουμε...»

Αντιγόνη Λυμπεράκη

«Η αύξηση της ανεργίας δεν συμπιέζει με αύξηση των μεταναστευτικών ροών. Το αντίθετο, μάλλον, συμβαίνει. Στα χρόνια της ταχείας και απότομης αύξησης των μεταναστών (από το 1992 και μετά), η ανεργία μειωνόταν και τα εισοδήματα αυξάνονταν στη χώρα μας. Στα χρόνια της μεγάλης κρίσης έχουν μειωθεί οι μεταναστευτικές κινήσεις προς την Ελλάδα, παρουσιάζεται και κάποιο μικρό ρεύμα επιστροφής, αλλά ακριβώς τότε είναι που η ανεργία προσλαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις. Η ιδέα ότι κάθε δουλειά που παίρνει μετανάστης τη στερεί από κάποιον άλλον είναι μια πλάνη που δυστυχώς την πιστεύει πολύς κόσμος. Η πλάνη αυτή βλέπει την οικονομία σαν μια σειρά από συ-

γκεκριμένες καρέκλες που ούτε πληθαίνουν ούτε λιγοστεύουν, και άρα αν εμφανιστούν περισσότεροι διεκδικητές θα υπάρξουν ισάριθμες απώλειες... Στην πραγματικότητα, όμως, περισσότεροι παραγωγοί μάς κάνουν όλους δυνητικά πιο πλούσιους. Αν μερικοί επωφελούνται περισσότερο από άλλους, αυτό είναι επιχείρημα για μια σοβαρή αναδιανομή. Το να φροντίσεις να μην έχει κανένας όφελος, προφανώς δεν είναι λύση. Ως προς το έγκλημα, ο καλύτερος τρόπος να μην έχεις εγκληματίες ανάμεσα στους μετανάστες είναι να ανοίξεις τις πόρτες ώστε να ξέρεις ποιος μπαίνει, παρά να δημιουργείς μια κατάσταση όπου όλοι όσοι μπαίνουν το κάνουν παράνομα και τελικώς γίνονται όμηροι παράνομων κυκλωμάτων διακίνησης».

Όταν κάποτε οι «πιέσεις» έγιναν επικίνδυνες, η ATHENS VOICE αποφάσισε να το δημοσιοποιήσει. Το μήνυμα εληφθή.

Οι εφημερίδες και τα περιοδικά συνθίζουν να πουλάνε λίγο πρωισμό και μεγαλείο. Ο αγώνας για την ενημέρωση, το Καθήκον να φέρουμε την αλήθεια στο λαό, το δημοσιογραφικό Λειτουργήμα της πληροφόρησης, η ψυχή που κρεμιέται στα περίπτερα, οι αδέσμευτες φωνές. Όλα με κεφαλαία. Η ATHENS VOICE, δύο χρόνια τώρα, τα 'χει αποφύγει όλα αυτά. Έχουμε μια έμφυτη αποστροφή στα μεγάλα λόγια, τα ηρωικά και πένθιμα. Προτιμάμε απλώς, να κάνουμε τη δουλειά μας, να λέμε αυτό που εμείς νομίζουμε σωστό, τη δικιά μας εκδοχή της αλήθειας. Τίποτα άλλο, τίποτα παραπάνω, τίποτα λιγότερο.

Φαίνεται όμως πως αυτή η στάση μας έχει παρεξηγηθεί από κάποιους που νόμισαν ότι θα 'ναι εύκολο να ασκηθεί λίγη πίεση μέχρι να μάθουμε κι εμείς πώς παίζεται το παιχνίδι. Γι' αυτό ίσως, τώρα, πρέπει πια να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα για να μη συμβούν παρεξηγήσεις. Το παιχνίδι ξέρουμε πώς παίζεται και δεν μας αρέσει έτσι

To whom it may concern

όπως παίζεται. Προτιμάμε το δικό μας. Ξέρουμε ότι κανένας κομματικός μηχανισμός δεν θα μας στηρίξει, καμιά κυβέρνηση δεν θα μας προσφέρει στοργικά τον πακτωλό της κρατικής διαφήμισης και των επι-

δοτήσεων, κανένα λόμπι εξουσίας και οικονομικών συμφερόντων δεν θα γίνει χορηγός μας. Σ' αυτή την περιεργη εποχή των «deals» και της συναλλαγής, των φανερών και κρυφών χορηγιών, η στάση μας αυτή δεν μας κάνει τη ζωή και πολύ εύκολη. Δεν μας ενοχλεί όμως καθόλου. Προτιμάμε να χαμογελάμε, να λέμε αυτό που σκεφτόμαστε, χωρίς υποχρεώσεις, χωρίς δεύτερες σκέψεις. Η ATHENS VOICE είναι αυτό που λέει ότι είναι, η φωνή της πόλης που οργανώνεται και επικοινωνεί μέσα από τις σελίδες της. Αυτό φαίνεται πως έχει αρχίσει πλέον να ενοχλεί, καθώς μια εναλλακτική, ανεξάρτητη εφημερίδα έχει γίνει πια, μία από τις μεγαλύτερες εφημερίδες της χώρας. Οι «φιλικές» συμβουλές να διαλέξουμε στρατόπεδο ακολουθούν τις «φιλικές» πάντα παραινέσεις να προσέχουμε τι γράφουμε και συνοδεύουν τις απειλές από τους επαγγελματίες του φανατισμού και του σκοταδισμού. Τον τελευταίο καιρό οι πιέσεις και οι μικροεκβιασμοί είναι στην ημερήσια διάταξη. Περιέργα δίκτυα και σκοτεινοί απόστρατοι πιέζουν με αγωγές εκατομμυρίων, ξεχνώντας ότι ο Ποσάκης είναι πια στη φυλακή και το παραδικαστικό κύκλωμα καταρρέει. Εξώδικα προσπαθούν να μας υπαγορεύσουν την πολιτική μας άποψη. Εκφοβιστικές επιστολές και τηλεφωνήματα απειλητικά για τη σωματική μας ακεραιότητα. Επιθέσεις στα γραφεία και βιαιοπραγίες από περιεργούς «πατριώτες». Απειλές, προειδοποιήσεις, «ο καιρός γαρ εγγύς», τελεσίγραφα.

Έχουμε παρεξηγηθεί νομίζω. Η πίστη μας στην ανοιχτή κοινωνία, στην ανεμπόδιση πάλη των ιδεών και των απόψεων, η ανοχή ως στάση ζωής, η χαλαρή μας πάντα αντιμετώπιση, δεν σημαίνει ότι είμαστε «καλά παιδιά». Πατι δεν είμαστε. Είμαστε «κακά παιδιά». Δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα γιατί ποτέ δεν ζητήσαμε τίποτα. Κι επειδή δεν χρωστάμε σε κανέναν τίποτα, κανένας δεν μπορεί να μας χειραγωγήσει. Μην κουράζεστε. Οι πιέσεις και οι απειλές δεν περνάνε εδώ. Είσαστε όλοι φωτογραφημένοι και ηχογραφημένοι.

Η ATHENS VOICE θα συνεχίσει έτσι. Ανεξάρτητη, χωρίς δεσμεύσεις, πολύχρωμη, χωρίς να μετράει τα λόγια της, αυθάδης, παιχνιδιάρη και «λυσσασμένη» όταν χρειάζεται. Δεν θα χάσουμε το χαμόγελό μας και δεν θα πάρουμε ποτέ τον εαυτό μας πολύ στα σοβαρά. Όποιος αφελής όμως συνεχίσει αυτά τα παιχνίδια θα αντιμετωπιστεί όπως πρέπει, παντού. Πολιτικά, στη δημόσια ζωή. Δημοσιογραφικά, στις σελίδες της εφημερίδας. Δικαστικά, στα δώδωλα της δικαιοσύνης. Και στα πεζοδρόμια της Αθήνας, της πόλης που μας ανήκει και καθρεφτίζεται στις σελίδες μας. Η ATHENS VOICE είναι η φωνή της πόλης και η πόλη θα μας προστατέψει, όταν χρειαστεί, με τον καλύτερο τρόπο.

> ΕΝΘΕΤΑ ΤΕΧΝΗΣ <

Η Τέχνη δεν υπάρχει μόνο στην πρώτη σελίδα της ATHENS VOICE. Είναι διάσπαρτη και μέσα στην εφημερίδα. Καθώς και σε σπέσιαλ περιπτώσεις σαν ξεχωριστή έκδοση, σε ένθετο ανάμεσα στις σελίδες της εφημερίδας. Δύο καλλιτέχνες ετοίμασαν ο καθένας το δικό του «βιβλίο»:

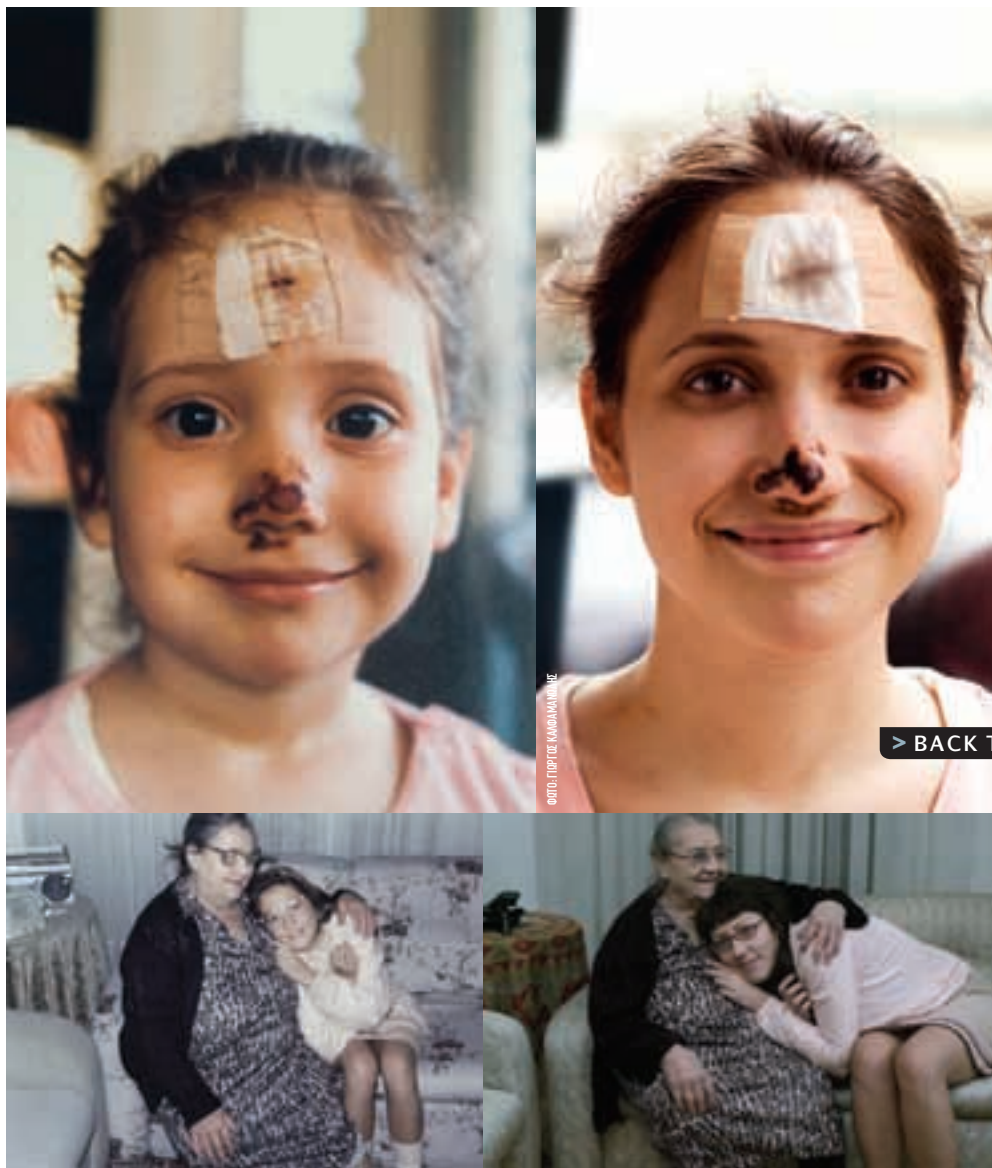
- Το «ARTΟΠΟΙΕΙΟΝ» του Τάσου Παυλόπουλου (επάνω)
- Το «Κακό βουνό» του Αντώνη Κυριακούλη (δίπλα)

> ΕΚΘΕΣΗ Α.Υ. <

Τα εξώφυλλα της Α.Υ. γίνονται έκθεση στα Χανιά

Το καλοκαίρι του 2012 το Μουσείο Τυπογραφίας και η εφημερίδα «Χανιώτικα Νέα» μας ζητούν να κατεβάσουμε τα έργα των εξωφύλλων μας για μια έκθεση στα Χανιά. Για την έκθεση «Η Τέχνη στην Πρώτη Σελίδα» (επιμέλεια των ζωγράφων-φίλων Γιώργου Αυγέρου και Μιχάλη Μανουσάκη) συγκεντρώθηκαν 88 πρωτότυπα έργα 62 καλλιτεχνών που εκτέθηκαν για ένα μήνα στον επιβλητικό χώρο του νεορίου Μογο στο παλιό λιμάνι των Χανίων. Τα εγκαίνια έκανε η Ειρήνη Γερουλάνου εκ μέρους του Μουσείου Μπενάκη.

Η στήλη που λατρεύεται. Επώνυμοι και ανώνυμοι στέλνουν μια παιδική φωτογραφική πόζα

> BACK TO THE FUTURE <

που αναπαράγεται στο σήμερα και είναι σαν να μην πέρασε μια μέρα.

> ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΠΟΛΕΙΣ <

Ο ΣΠΥΡΟΣ ΒΟΥΓΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ «ΑΛΛΑΖΟΥΝ» ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Κάποιες φορές στις σελίδες της Α.Υ. ο συγκοινωνιολόγος Σταύρος Κωνσταντινίδης μάς ξάφνιαζε. Μαζί με τον τότε υφυπουργό Υποδομών Μεταφορών & Δικτύων Σπύρο Βούγια «παρέμβαιναν» στην πόλη μέσα από τη στήλη «Μικροί ανασχεδιασμοί» και πρότειναν πρακτικές, φτηνές και αποτελεσματικές λύσεις που μπορούν να την κάνουν πιο ανθρώπινη. Μοιάζει τόσο απλό, αλλά είναι; Ίσως, αν συνδυάζεις τον ενθουσιασμό και το όραμα με ρεαλιστικές προτάσεις, εμπειρία και τεχνογνωσία. Η ιδέα μάς άρεσε, γι' αυτό και όταν ο Σταύρος μάς είπε ότι έχει συγκεντρώσει μια σειρά άρθρων παρέμβασης που αναδεικνύουν σοβαρά θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής των πολιτών των μεγάλων αστικών κέντρων (κυκλοφοριακό, ποδηλατοδρόμοι, πάρκα κ.λπ.), εκδόθηκε το βιβλίο «Open Cities - Ανοιχτές Πόλεις» από τις εκδ. ATHENSVOICE Books.

> ΠΑΠΑΡΑΤΣΙ <

ΑΥΤΗ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗΚΕ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΑΔΙΚΑ! ΟΛΑ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΤΑΝ Η ΜΑΡΩ ΖΗΝΑ ΗΡΘΕ ΦΟΥΡΙΟΖΑ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕ: «ΚΑΛΑ, ΘΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΧΑΜΟΣ. ΣΤΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ SHOOT ME! Ο ΡΗΓΟΣ ΒΓΑΖΕΙ ΜΑΚΡΥΠΟΥΛΙΑ - ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ ΑΓΚΑΛΙΑ». ΝΑΙ, ΑΠΟ ΕΔΩ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ ΣΟΥΣΟΥΡΟ...

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011

T.G.I. Friday's® στην Κηφισιά

Αγαπημένη συνήθεια για όλες τις ώρες

Μαθήματα γευστικής ιστορίας

Το Το κατάστημα T.G.I. Friday's® δημιουργήθηκε από τον Alan Stillman στη Νέα Υόρκη το 1965 και σήμερα τα καταστήματα βρίσκονται σε συνολικά 60 χώρες σε όλο τον κόσμο. Το πρώτο κατάστημα T.G.I. Friday's® στην Ελλάδα άνοιξε το 1997 στην Κηφισιά και αμέσως έγινε στέκι. Από το άνοιγμα μέχρι και τις 31 Οκτωβρίου του 2013 το κατάστημα της Κηφισιάς εξυπηρέτησε 4.962.868 καλεσμένους και τον Δεκέμβριο του 2013 θα

έχει ξεπεράσει τα 5.000.000. Στην πάροδο όλων αυτών των χρόνων έχει καταφέρει να γίνει αγαπημένη συνήθεια, με το μοναδικό περιβάλλον, τη fun εξυπηρέτηση και τις ξεχωριστές γεύσεις. Σήμερα λειτουργούν 9 καταστήματα T.G.I. Friday's® σε όλη την Ελλάδα με την ίδια φιλοσοφία του trendy - happy - casual, τις λέξεις κλειδιά που τα ανέδειξαν στην Ελλάδα ως τα πιο hot spot restaurants της πόλης.

Λένε πως ο ιδανικός χώρος είναι αυτός που μπορεί να τα συνδυάζει όλα. Να σε προδιαθέτει για ένα χαλαρό μεσημεριανό γεύμα, ένα cocktail μετά το γραφείο ή για βραδινή έξοδα με φίλους και την οικογένεια. Ένας τέτοιος χώρος είναι το ανανεωμένο T.G.I. Friday's® στην Κηφισιά.

Με ενέργεια που ξεχειλίζει, ξύλινες επιρροές, έντονα χρώματα από τα mezzofabilla, οθόνες σε κεντρικά σημεία, ροκ μουσική που παίζει από νωρίς μέχρι αργά το βράδυ. Με πρωτοποριακά events και πολλά happenings. Και μαζί με όλα αυτά, έμπειρο και κειράτο προσωπικό και γευστικά πιάτα με μοναδικές συνταγές που ετοιμάζονται με την παραγγελία.

Οι γεύσεις που το κάνουν να ξεχωρίζει

Θα δοκιμάσετε αυθεντικές γεύσεις από το Tennessee, με τη μυστική συνταγή της μοναδικής Jack Daniels® sauce, μια σος αποκλειστική των T.G.I. Friday's®, Προτιμήστε το τρυφερό μοσχαρίσιο κρέας ή τα χοιρινά παιδάκια σάρος που λιώνουν στο στόμα, τα οποία δένουν άψογα με τη γεύση της γλυκοπικάντικης Jack Daniels® sauce. Συνδυάστε με signature γεύσεις, όπως τα Potato Twisters με φρεσκοκομμένη πατάτα, ή γευστικές σαλάτες με φρέσκα φρούτα, όπως την Orange & Almond Salad.

Τα καλύτερα cocktails

Τα Friday's® φημίζονται για τους bartenders τους, οι οποίοι έχουν εκπαιδευτεί στην τέχνη των cocktails, όπως επίσης και για το flair show που γίνονται κατά καιρούς. Ζητήστε να σας ετοιμάσουν τη δημοφιλή Friday's® Margarita ή από τις νέες γεύσεις το Mastic Mojito.

T.G.I. Friday's®: Κολοκοτρώνη 35, Κηφισιά, 2106233947-8, www.fridays.gr

Ποδοσφαιρικά σκάνδαλα: «Ο κόσμος ξέρει να εκτιμά και έχει πλήρη επίγνωση του τι γίνεται στον πλανήτη ελληνικό ποδόσφαιρο. Αναζητά την ποιότητα, την καθαρότητα στις αναμετρήσεις, αναγνωρίζει το υψηλό επίπεδο των ελληνικών ομάδων και παικτών που συμμετέχουν στην Euro Liga και φυσικά τους επιβραβεύει με το ενδιαφέρον του. Ας το καταλάβουν επιτέλους οι άνθρωποι του ποδοσφαίρου και ας αποφασίσουν από κοινού να καθαρίσουν την Κόπρη του Αυγεία. Είναι η τελευταία τους ευκαιρία» σημειώνει ο Μιχάλης Λεάνης στη στήλη του Sports.

342 • 14/4/2011

Νομοσχέδιο για τη δωρεά οργάνων: Ο Τάκης Σκριβάνος σπίνει το ντιμπέιτ με το αν κινείται στη σωστή κατεύθυνση το προσχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας για τη δωρεά οργάνων. Απαντούν ο πρόεδρος του Εθελοντικού Συλλόγου Δωρητών Οργάνων Βαγγέλης Ρακαντάς και ο πρόεδρος των Γιατρών του Κόσμου Νικήτας Κανάκης.

343 • 21/4/2011

«Οι νέοι λένε ότι η Εκκλησία είναι πολύ αυστηρή. Καταλαβαίνουμε τους νέους, αλλά συχνά θέλουν μια Εκκλησία που να ικανοποιεί τις προσωπικές τους επιθυμίες, ενώ η Εκκλησία πάντα μας προσκαλεί σε μια υπέρβαση του ατομικισμού και τις φιλαυτίας μας. Το να απαρνηθεί κανείς το ναρκισσισμό του είναι μια δύσκολη υπόθεση». Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Ιερώνυμος

345 • 5/5/2011

Γιατί τη λένε Αρχαία Αγορά: Με αφορμή της διαμάχη για το αν θα καταχωθούν ή όχι τα υπολείμματα του Βωμού των 12 Θεών, προκειμένου να ξαναπεράσει ο ηλεκτρικός από το Θησείο, θυμίζω ότι από το Βωμό αυτό της Αγοράς οι αρχαίοι Αθηναίοι μετρούσαν όλες τις αποστάσεις (όπως είναι σ' εμάς το Σύνταγμα). Στο χώρο που σήμερα τον βλέπουμε εξοχικό, υπήρχαν μέχρι το μεσοπόλεμο 2 πυκνοκατοικημένες γειτονιές της Αθήνας, η Βλασαρού και οι Άγιοι Απόστολοι. Το 1931 η αμερικάνικη αρχαιολογική αποστολή –αφού αποτύπωσε την περιοχή με όλους τους δυνατούς τρόπους κι αφού οι κάτοικοι αποζημιώθηκαν δεόντως– ξεκίνησε μια μεγάλη ανασκαφή 122 στρεμάτων. Σταμάτησε με τον πόλεμο και συνεχίστηκε μέχρι το 1956. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι παλιές γειτονιές εξαφανίστηκαν (οι Άγιοι Απόστολοι έμειναν ως εκκλησία), ενώ αναδείχτηκε (και στη συνέχεια πρασίνισε) ο αρχαιολογικός χώρος, που ξαναπήρε το αρχαίο του όνομα. Αγορά = χώρος δημόσιων συζητήσεων και συναλλαγών. Ο Δημήτρης Φύσσας στη στήλη του *City Lover* μας λύνει βασικές απορίες.

Λιβύη, το χρονικό μιας επανάστασης

Ο Θανάσης Βέγγος σταμάτησε να τρέχει

346 • 20/5/2011

Θανάσης Βέγγος: «Ο πρόσφατος θάνατος του Θανάση Βέγγου αφήνει, όπως συνηθίζουμε να λέμε, ένα κενό: μόνο που αυτή τη φορά είναι κοινωνικό κενό: ο Έλληνας που ζωγράφισε ο Θανάσης Βέγγος δεν υπάρχει» σημειώνει η Σώτη Τριανταφύλλου.

348 • 26/5/2011

«Κοντολογίς, η Λιβύη σήμερα μοιάζει με καράβι που είναι ακυβέρνητο, με μια μπαρουταποθήκη όπου τα όπλα είναι διάσπαρτα σε στρατώνες, παραστρατιωτικούς και σε κάθε σπίτι. Το καζάνι βράζει και μένει να δούμε πού θα καταλήξει». Mohamed Benghuzzi, Λίβυος φοιτητής

349 • 2/6/2011

Αφιέρωμα EconoVoice: Ο Philippe Lamperts, πρόεδρος του κόμματος των Ευρωπαίων Πρασίνων μίλησε στον Τάκη Σκριβάνο. «Η ανησυχία μας ως προς τις τωρινές πολιτικές που ακολουθούνται αφορούν στα εξής σημεία: φοβόμαστε ότι τα μέτρα που λαμβάνονται δεν επαρκούν για την ανάπτυξη, δηλαδή δεν εγγυώνται πως οι "προνομιούχοι" πολίτες και οι επιχειρήσεις/οργανισμοί θα "συνεισφέρουν" στην προσπάθεια με δίκαιο μερίδιο. Και κατά τη γνώμη μας, δίκαιο μερίδιο στην περίπτωση τους σημαίνει κάτι περισσότερο από αυτό που τους αναλογεί».

Τρώμε την Αθήνα με το κουτάλι και σπίνουμε κι ένα site αποκλειστικά φαγοποτικό, απολαυστικά νόστιμο. Η ενότητα Taste Voice παίρνει θέση μέσα στη μαμά www.athensvoice.gr και γυρίζει την πόλη, μυρίζει τις κατσαρόλες, ανακαλύπτει πρόσωπα, δοκιμάζει καινούργια πιάτα, μαθαίνει όλα τα νέα, φτιάχνει φαγητό στο σπίτι με συνταγές παλιές και συνταγές εύκολες για όλους, τσεκάρει τα καινούργια στέκια, παρακολουθεί τις νέες τάσεις του πλανήτη. Μαζί, και το ask4food.gr, το μεγαλύτερο ελληνικό community site με πάνω από 15.000 κριτικές εστιατορίων (!) από τους ίδιους τους πελάτες.

> HUNGRY IN ATHENS <

Τον Οκτώβριο του 2012 βγαίνει στον αέρα της ATHENS VOICE Web T.V η εκπομπή Hungry in Athens. Απολαυστικά μαθήματα μαγειρικής με τον Ντίνο Φωτεινάκη στην αρχή και τον Giorgio Spanakis στη συνέχεια.

ΜΙΛΑΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΝΤΙΝΟ ΚΑΙ ΜΑΣ ΛΕΕΙ ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΟΛΟΥΣ ΞΕΦΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ.

«Τρέχω όλη την ημέρα και τρώω έξω. Τρελαίνομαι για το junk food και για ό,τι πιο "underground". Τα καπνελιά και οι φτωχομεζέδες είναι αδυναμία μου. Στο σπίτι μαγειρεύω στις 3 το πρωί, κυρίως μακαρονάδες, αν ξυπνήσω από λιγούρα. Ναι, με πιάνουν πολύ συχνά λιγούρες (γέλια). Από μικρό ήμουνα "φαγανό". Στο σπίτι με φωνάζανε... γιουβαρλάκι, και λόγω κιλών και γιατί τα ζήταγα κάθε μέρα από τη γιαγιά μου – τα έλεγα μάλιστα "γιουβαρλαλάκια". Θα σας το φτιάξω μια μέρα και στο Hungry in Athens, να δείτε τι εύκολο που είναι...»

> ΤΑ 100 ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΓΕΥΣΗΣ <

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΙ, ΟΙ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΙ ΣΤΑΡ, ΟΙ ΣΟΜΕΛΙΕ, Η DREAM TEAM ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΓΕΙΡΩΝ, ΟΣΟΙ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΓΕΥΣΗΣ. ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΦΟΡΑ Η ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΟΛΟΥΣ, ΣΕ ΕΝΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ. ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΕΥΤΕΡΗ ΛΑΖΑΡΟΥ, ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΣΤΕΡΙ MICHELIN ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΖΑΧΑ-

ΡΟΠΛΑΣΤΗ ΣΤΕΛΙΟ ΠΑΡΛΙΑΡΟ, ΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟ

ΠΕΣΚΙΑ, ΤΟΝ ΗΦΑΙΣΤΙΩΔΗ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟ ΚΑΙ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟ ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟ, ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΓΕΥΣΗΣ, ΤΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ, ΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ, ΠΡΩΤΟΕΜΦΑΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΟΤΕ, ΚΑΙ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΟΥΣ ΝΙΚΟ ΡΟΥΣΣΟ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΑ ΧΕΙΛΙΑΔΑΚΗ - FUNKY GOURMET ΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΠΙΑ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ MICHELIN. ΜΑΪΟΣ 2009

SMART lunchbox

Τραγανόστιμο γεύμα για κάθε στιγμή!

4,99€

4 Hot Wings
+ 2 Crispy Strips
+ Πατάτες μεγάλο

350 • 9/6/2011

Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ: Κλοέ Σεβινί είναι η πρωταγωνίστρια της εντυπωσιακής περφόρμανς του Νταγκ Άιτκεν. Μια συμπαραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών και του Ίδρυματος ΔΕΣΤΕ, που θα παρουσιαστεί στον Πειραιά και την Ύδρα. Η Τζούλια Διαμαντοπούλου μας έστειλε τις σκέψεις της: «Σκέφτομαι τους θεατές στην περφόρμανς του Άιτκεν. Με τα έξυπνα κινητά στο χέρι. Να τουιτάρουν περή του έργου. Σε ζωντανό χρόνο. Σκέφτομαι την έννοια του ζωντανού χρόνου (δικαιούται να θεωρείται ζωντανός, ακόμα κι όταν δεν τον ζεις ο ίδιος). Της ζωντανής μετάδοσης της πληροφόρησης. Σκέφτομαι πως δημιουργούμε μόνοι μας το περιβάλλον που ενέπνευσε τον καλλιτέχνη».

351 • 16/6/2011

Να ένας πολύ καλός λόγος να χαμογελάσουμε με αισιοδοξία πάλι. Στις 29/6 ο Ρέντζο Πιάνο θα «αποκαλύψει» στο κοινό τα τελικά αρχιτεκτονικά σχέδια για το Κέντρο Πολιτισμού - Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.

352 • 23/6/2011

Προβλήματα στην ανακαίνιση γραμμής του ΗΣΑΠ. «Στο τμήμα Θησείο-Μοναστηράκι βρήκαμε 35 πηγάδια με αρχαία ευρήματα. Κάθε φορά που πέφταμε πάνω σε πηγάδι σταματούσαν οι εργασίες, κατέβαιναν οι αρχαιολόγοι, έπαιρναν ό,τι έπρεπε και μετά λαμβάναμε εντολή να συνεχίσουμε». Η Λένα Χουρμούζη ήταν εκεί και μας μετέφερε το κλίμα.

353 • 30/6/2011

«Κοριόπολις» θα ονομαστεί από τον Τύπο η αποκάλυψη ενός από τα μεγαλύτερα ποδοσφαιρικά σκάνδαλα. Βγαίνουν στον αέρα καυτοί διάλογοι μεταξύ των κατηγορούμενων για στημένα παιχνίδια. («Θα κελαηδάν' τα ράδια»). Ο Παναγιώτης Μένεγος κατέγραψε τα γεγονότα.

354 • 7/7/2011

Schoolwave 2011: Η ειδική έκδοση των Schooligans κυκλοφορεί μαζί με την ATHENS VOICE.

Στον κόσμο του μαύρου καθρέπτη και του ΔΕΣΤΕ

Ο Ρέντζο Πιάνο στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Γράμμα από το σκύλο, τον Σωτήρη

355 • 14/7/2011

A brave new Athenian: «Είπα στον εαυτό μου "σκέψου" (ξέρω, εάν η σιωπή ήταν πρόσωπο, σήμερα θα είχε τη φάτσα της παντού πάνω σε αφίσες "WANTED"). Έτσι έφτιαξα τις προσωπικές εντολές μου, όπως: "Διάβασε τα ανθρώπινα δικαιώματα, μπορεί να ανακαλύψεις ότι διαπράττεις κάποιο αδίκημα, ακόμα και εις βάρος του εαυτού σου", "Ζήτη απόδειξη για να ανακαλύψεις πόσοι δεν θέλουν να σου τη δώσουν", "διάβασε τους κλασικούς" (στις hipster εκδόσεις που επανακυκλοφορούν, για το ξεκάρφωμα). Χάρη σε αυτές επαναπροσδιορίζεις το περιβάλλον σου στην Αθήνα, ανακαλύπτεις μια πόλη γεμάτη ανθρώπους που προσπαθούν και ωραίο κόσμο». Σκέψεις της Βερονίκης Χαριτάτου στη στήλη της για την πόλη και τους ανθρώπους της.

356 • 21/7/2011

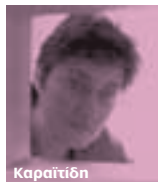
«Γεια σας... είμαι ο σκύλος που σας γάβγιζε και σας λέω να πεζοδρομία. Θέλω να με συγχωρέσετε γι' αυτό. Εγώ έχω φύγει από τη ζωή και θέλω να σας ευχαριστήσω για την αγάπη που μου δείξατε...» Σωτήρης. Αυτό το γράμμα το βρήκε τυπωμένο η Ιωάννα Μάνδρου και μας το έστειλε.

357 • 28/7/2011

«Στα νησιά ζούσα μια συνεχή αδράνεια και ρουτίνα που καταλαβαίνω πως σε άλλους ανθρώπους ίσως είναι γοητευτική και τη χρειάζονται (και φυσικά δεν τους αδικώ). Εμένα όμως τη δεύτερη μέρα που ήμουν εκεί άρχιζε να μου λείπει το DJing, σκεφτόμουν ότι το βράδυ ήθελα να διασκεδάσω κόσμο και όχι να ρισκάρω το πώς θα περάσω εγώ». Πατί δεν μένει τον Αύγουστο στην Ελλάδα ο Πώργος Φακίνος.

358 • 1/9/2011

Νίκος Θέμελης: «Θα γυρίσω ανάποδα όλα του τα βιβλία. Να μη με δουν να κλαίω». Το σημείωμα της Σταυρούλας Παναγιωτάκη στη στήλη της Info Diet με αφορμή το θάνατο του Νίκου Θέμελη στις 20/8 του 2011.

Καραϊτίδη

Καρούδη

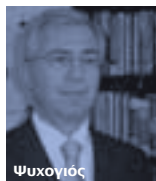
Λιβάνης

Παπαγεωργίου

Πετσόπουλος

Ψυχογιός

> ΣΚΑΝΑΡΙΣΜΑ <

Οι άνθρωποι του βιβλίου
Δύο φορές στα 10 χρόνια η Αγγλική Μπριμπίλ δημιούργησε τη λίστα με τους 100 ανθρώπους που έχουν επιρροή στο χώρο του βιβλίου. Κατέγραψε τους πιο ισχυρούς, τους πιο ρομαντικούς, το νέο αίμα, τους ανανεωτές, τους περιθωριακούς, τους ιντερνετικούς. Γιατί μπορεί τα βιβλία να είναι οι συγγραφείς, αλλά είναι και οι εκδότες, οι βιβλιοπώλες, οι επιμελητές, ναι, γιατί όχι και οι κριτικοί.

Καστανιώτης

Πατάκν

ΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΑΡΕΕΣ ΤΟΥ 2006

«Οι πρώτες εικόνες που βλέπουμε, οι πρώτες μουσικές που ακούμε, μας σφραγίζουν ανεξίτηλα. Μεγάλωσα στην Καλλιθέα της δεκαετίας του '60, ακούγοντας λαϊκά από τα ραδιόφωνα των σπιτιών και «ξένα» από τα σφαιριστήρια και τα καφενεία κοντά στην αγορά».

Χίλντα Παπαδημητρίου

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΝΑΝΟΥ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ

Μας αρέσει να επισκεπτόμαστε τους ανθρώπους που αγαπάμε στο χώρο εργασίας και σκέψης τους. Στις βιβλιοθήκες τους. Το 2009, η Αγγλική Μπριμπίλ επισκέφθηκε τον Νάνο Βαλαωρίτη...

«Κατοικεί με την οικογένειά του σε μία από εκείνες τις όμορφες, παλιές πολυκατοικίες της Πατριάρχου Ιωακείμ με τα σιδερένια ασανσέρ. Χίλιες ζωές είχαν να διηγηθούν όλα αυτά τα βιβλία, τα σκόρπια αντικείμενα, οι πίνακες, οι αφιερώσεις, οι φωτογραφίες: τη δική του, στην Αθήνα, το Παρίσι, το Λονδίνο, την Αμερική, και των μυθικών προσώπων που συνδέθηκε. Ο Μπρετόν και οι υπερρεαλιστές, ο Πικάσο και η Mary Wilson, η Αμερικανίδα ζωγράφος, κατόπιν σύζυγός του, ο Σαρτρ, η Μποβουάρ, ο Ντίλαν Τόμας, ο Γκίνσμπεργκ, ο Κόρσο και ο Μπάροουζ, ο Σεφέρης και ο Τ.Σ. Έλιοτ, ο Ελύτης, οι Έλληνες μπίτνικ, οι ποιητές του "Πάλι"... Κάθισα στον καναπέ παραμερίζοντας χειρόγραφα και βιβλία με την αίσθηση ότι εκεί ήταν η θέση τους, όχι η δική μου – και μιλήσαμε για τέχνη, μουσική, ποίηση και για ανθρώπους. [...]»

ΑΛΕΠΟΥΔΕΣ
της Dawn King

Ομάδα ΝΑΜΑ

Τετάρτη & Κυριακή στις 7:00 μμ
Πέμπτη, Παρασκευή
& Σάββατο στις 9:15 μμ

ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΑ θέατρο
www.epikolono.gr
Ναυπλίου 12, Κολωνός
τηλ 210 5138067

ΛΕΞΙΚΟΡΟΛΕΙΟ

INTERNATIONAL BOOKSTORE

English Français Ελληνικά
Español Deutsch Português Italiano

PRESS

**ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΛΕΞΙΚΑ
ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ**

Στασίου 13 • Παγκράτι
210-7231201 Σταθμός Ευαγγελισμός

lexikopoleio.com

Immanuel
Kant
ΚΡΙΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ
ΔΥΝΑΜΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ / ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ / ΔΟΚΙΜΑ
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ

ΣΜΙΛΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΜΙΛΗ

Info: Εκδόσεις ΣΜΙΛΗ Ναυαρίνου 18-20 Αθήνα, 106 80 τηλ./fax 210 3637541
<https://www.facebook.com/smili.ekdoseis>
<http://www.biblionet.gr/com/363> e-mail: smili_ekdoseis@yahoo.gr

MOLESKINE®

The legendary notebook of

Hemingway,

Chatwin,

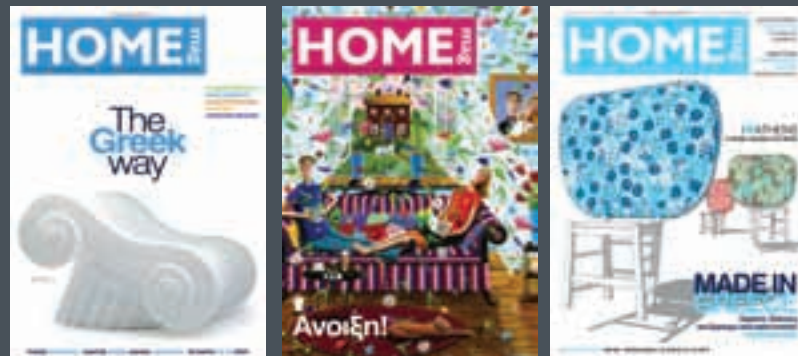
Picasso.

Daily Diary /
Planner 2014

> ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ <

ΤΟ **HOME**mag ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΑ ΟΜΟΡΦΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΤΗ ΖΩΗ. ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΤΗΝ ΨΑΧΝΕΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΑ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΑ. ΤΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ, ΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΠΑΝΤΑ ΓΕΜΑΤΟ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΕΡΝΑΕΙ ΚΑΛΑ. ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΟΣΤΙΖΟΥΝ ΤΙΠΟΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΝΕ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ.

I love athens

Τα καλύτερα και πιο δημιουργικά μυαλά της αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα οραματίστηκαν μια φανταστική καλοκαιρινή πόλη, έβαλαν πράσινο στην Ομόνοια, επανασχεδίασαν περίπτερα και παγκάκια, έφτιαξαν παιδικές χαρές, στάσεις λεωφορείου, smoking areas, καντίνες, σιντριβάνια... Το Home ονειρεύεται μια άλλη Αθήνα, οι αρχιτέκτονες μας τη σχεδιάζουν. Τους ευχαριστούμε.

Καινούργια παγκάκια για την πόλη, αρχιτέκτων Αλέξανδρος Τομπιάζης

«ΔΗΜΙΟΥΡΓΩ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΝΑ ΕΡΩΤΕΥΘΟΥΝ. ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΚΟΥΜΑΙ Σ' ΑΥΤΗΝ».

FABIO NOVEMBRE, DESIGNER, ΤΕΥΧΟΣ 11

Βάλε στο σπίτι σου αυτό που έχεις συνέχεια στο μυαλό σου

Έχει το σπίτι σου libido; Αντανακλά την ερωτική σου διάθεση; Με τις πιο σέξι ιδέες του design στήσαμε ένα σπίτι «κατάλληλο από 18 ετών και άνω».

ΤΕΥΧΟΣ EROTICA, ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2007

There is no place like home(mag)

Ανοιξαμε τα πιο όμορφα σπίτια και συναντήσαμε ευτυχισμένους ενοίκους. Σπίτια με λίγα ή πολλά, σπίτια μίνιμαλ και σπίτια κιτς, σπίτια στο κέντρο της πόλης ή πάνω στα βουνά. Όλα τους έχουν άποψη.

Το HOME εμπνέει τους πιο διάσημους designers του πλανήτη. Από τον Karim Rashid στον Alessandro Mendini και την Paola Navone, τον Javier Mariscal, τον Antonio Citterio, την Ulla Darni, τους αδερφούς Campana, τον Jaime Hayon, τον Jean Marie Massaud, τη Matali Crasset και άλλους πολλούς, όλοι τους σχεδίασαν καταπληκτικά εξώφυλλα.

**We ♥
making
sofas,
affordable!**

Ετοιμάσου να ερωτευθείς με την
μεγαλύτερη εταιρία καναπέδων στην Ελλάδα

30%
ΕΚΠΤΩΣΗ

γωνιακοί καναπέδες από **680€**

sofacompany.
Love making sofas

Προσφορές Νοεμβρίου

• **ΧΑΛΑΝΔΡΙ** Λεωφ. Κηφισίας 282 & Υδρας 2, 152 32 Χαλάνδρι (Σύδρα Χαλάνδριου), Τ 210 689 5635, Ε info@sofacompany.gr • **ΑΛΙΜΟΣ** Λεωφ. Αλίου 41, 174 55 Αλιμος, Τ 210 984 2350, Ε alimos@sofacompany.gr • **ΙΛΙΟΝ** Ίδμενέως 105, 131 22 Ίλιον, Τ 210 263 1170 • **NOTESHOME** Κρατίνου 3-5, Πλατεία Καζό, 105 51 Αθήνα (3ος όροφος) Τ 210 374 3166 • **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ** Αδριανουπόλεως 24, 55 133 Καλαμαριά-Θεσσαλονίκη, Τ 2310 280035 • **ΠΑΤΡΑ** Ν.Ε.Ο. Πατρών-Αθηνών 367, 264 41 Πάτρα, Τ 2610 439953 • **ΧΑΝΙΑ** Λ. Καζαντζάκη 191, 731 34 Βαμβακόπουλο, Χανιά, Τ 28210 98120 • **Sofa Corners** • **Νέο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ** 12ο κλμ. Αλεξανδρούπολης - Φερρών, 68 100 Αλεξανδρούπολη, Τ 25510 61481 • **ΗΡΑΚΛΕΙΟ** Λ. Κνωσού 177, 71 409 Ηράκλεια Κρήτης, Τ 2810 361190 • **ΙΩΑΝΝΙΝΑ** 8ο κλμ. Ε.Ο. Ιωαννίνων-Κονίτσας, 45 500 Ιωάννινα, Τ 26 510 62700 • **ΚΑΛΑΜΑΤΑ** Νέα Είσοδος Καλαμάτας, 24 100 Καλαμάτα, Τ 27210 28931 • **ΚΑΤΕΡΙΝΗ** 4ο κλμ. Κατερίνης-Παραλίας, 60 100 Κατερίνη, Τ 23510 63660 • **ΚΟΖΑΝΗ** 5ο κλμ. Κοζάνης-Καστοριάς, 50 100 Κοζάνη, Τ 24610 95300 • **ΚΟΡΙΝΘΟΣ** Κολύτασι 66, 20 100 Κόρινθος, Τ 27410 20330 • **Νέο ΣΑΝΘΗ** 10ο κλμ. Σανθής - Πάρου Λάγους, 67 100 Σανθή, Τ 25410 81515 • **ΡΕΘΥΜΝΟ** 3ο κλμ. Ε.Ο. Ρεθύμνου-Χανίων-Κόμβος Αποστόλου, Ρεθύμνο-Κρήτη, Τ 28310 28590 • **ΡΟΔΟΣ** 12ο κλμ. Ρόδου-Λίνδου, Ρόδος 85 105, Τ & F 22410 85805 • **ΤΡΙΚΑΛΑ** Β. Τσιτσάνη 51, 42 100 Τρίκαλα, Τ & F 24510 28920 • **ΚΥΠΡΟΣ** Λευκωσία, 28ης Οκτωβρίου 24, 2414 Μακεδονίτσα, Τ +357 2246 4586

LIKE US ON FACEBOOK www.facebook.com/sofacompany

Δείτε όλα τα προϊόντα στο www.sofacompany.gr

BEST BUY STORES

Μητροπόλεως 80 & Αιόλου 11 (είσοδος μέσα από Starbucks), 210 3313117
www.bestbuystores.gr

Πολυκατάστημα που πρέπει να ανακαλύψετε, καθώς έχει μια πολύ καλή σχέση ποιότητας και τιμής. Στους τρεις ορόφους του, συνολικής επιφάνειας 3.000 τ.μ., θα βρείτε μια ατελείωτη ποικιλία από ρούχα, διαφόρων σχεδιαστών, καθώς και μια πληθώρα ακόμα προϊόντων, όπως: παπούτσια, τσάντες, είδη σπιτιού, λευκά είδη, εργαλεία, ποδήλατα και πολλά ακόμη αξεσουάρ, σε πολλές προσφορές. Μετά τις αγορές σας, μπορείτε να πιείτε και τον καφέ σας στα Starbucks που στεγάζονται στον ίδιο χώρο.

Malvazia
Ελληνική δημοκρατική κουζίνα

Κάθε Τρίτη βράδυ πιπίσια
Κάθε Τετάρτη βράδυ ballroom & latin
Κάθε Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο βράδυ
και Κυριακή μεσημέρι live μουσική
Κάθε Κυριακή βράδυ salsa

Περασμός & Αρσενάριου 1
(έναντι του Μουσείου Μπενάκη)
Τ. 210.24.47.010
www.malvazia.gr

ΠΑΤΙΝΑΖ
Cafe-Snack Bar

Μυκηνών & Εδέσσης,
Άλσος Μπαρουτάδικο
Αιγάλεω, 6958-462146,
fb: www.facebook.com/pages/
Πατιναζ

Έχουμε γίνει εξπέρ στα σουσι και στα σασίμι· ο ελληνικός λαός (και Κολωνάκι) περίμενε το πλήρωμα του χρόνου για να εκπληρώσει το γαστρονομικό του κάρμα στην εξόχως μονάτη και στιλάτη *jar-fusion cuisine*, η οποία κυριαρχεί την ώρα τούτη στον εστιατορικό ορίζοντα της χώρας, ο οποίος ως γνωστόν αρχίζει από την παραλία της Ψαρρούς και καταλήγει στην πλατεία της Δεξαμενής. Όπως όλα τα πράγματα στη χώρα μας, από τα *tapas* μέχρι τη *ρόκα-παρμεζάνα*, έτσι και τα σουσι είναι μόδα και, ως γνωστόν, ό,τι είναι μόδα συνήθως περνάει. *Sic transit mundi*, όπως έλεγαν οι γαστρονομικά πιο ψαγμένοι Ρωμαίοι.

**Επίκουρος
συγγραφέας,
δημοσιογράφος**

> Η ΓΕΥΣΗ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ <

Τσιμπολογώντας τη δεκαετία

Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

2003 Ιμάμ μπαϊλντί σε ποτήρι του μαρτινί, από τον Χριστόφορο Πέσκια, στο *48 The Restaurant*, το εστιατόριο για το οποίο όλοι μιλούσαν.

2004 Maki rolls, nigiri, sashimi, έκρηξη του sushi.

2005 Ηδυπαθείς φωτισμοί, ατμόσφαιρα καμπαρέ-τσίρκου-μπουρδέλου, στα πιάτα φουά γκρα με ρόδι και μάνγκο. Αραβολαγνεία, τούρκικα και γεύσεις θερμής Ισπανίας.

2006 Επιστροφή στις ελληνικές ρίζες, το «Αλάτσι», ανοίγοντας, το πάει ένα βήμα παραπέρα, στις τοπικές. Γαμοπίλαφο, χοχλιοί, μπουρέκι του Δασκαλογιώργη, κάθε γειτονιά με το δικό της κρητικό.

2007 Κουζίνα φουλ μεσογειακή, γαρίδες Jumbo με μπεαρνέζ κάπαρης, βραδιάς dolce vita, στην κονσόλα γνωστά ονόματα. Το κρέας σε μεγάλες δόξεις, meat-kάτι... παντού. Ο Αλέξης Καρδάσης μεταφέρει το *Αθήρι* του στον Κεραμεικό, η νέα ελληνική κουζίνα στα πάνω της.

2008 Στο *Baraonda* μαύρο ριζότο με μελάνι σουπιάς και φύλλα χρυσού, στο «come back» *Dionysos Zonar's* μαριναρισμένο λαβράκι και λάδι λεβάντας, κανιστό χταπόδι και λάδι βασιλικού, γαρίδες σε κρούστα πορτοκαλιού. Σταρ σεφ και στα δύο (όμιλος Σταθοκωστόπουλου) ο Μιχάλης Ντουνέτας.

2009 Σχεδόν καθολική επικράτηση της ελληνικής κουζίνας. Δημιουργικά πιάτα της Νέας Σχολής των Ελλήνων Μαγείρων, ο Γιώργος Βενιέρης φτιάχνει σουσι ριζόγαλο σε φύλλο πογί στο *Electra Palace*. Μπακαλικατέσεν,

τα ελληνικά προϊόντα αρχίζουν να συναγωνίζονται τα ξένα.

2010 Διεθνής κουζίνα, τάση bistro-nomic, η ελληνική με ξένα στοιχεία - ντάκος με χόρτα τσιγαριστά και λάδι τρούφας. Απόψε θα βγω μέσα, συνταγές για όλους, *Retsina's come back*, τιμές ΔΝΤ, τάση μαγέρικα.

2011 Pizza bars, λαϊκές αγορές, bio, τα πρώτα σουβλατζίδικα, ακόμη σε «αμπιγιέ» χώρους. Success opening η τρατορία του Βεζενέ - κρέας με ειδικές κοπές.

2012 Sharing food και μοναστηριακά τραπέζια, μικρές μερίδες - μικρές τιμές, naan και tandoori σε ινδική ταβέρνα γειτονιάς, ελληνικές μπίρες, wine bars.

2013 All day μαγαζιά, gourmet street food η κυρίαρχη τάση. Burgers με γύρο, με φουα γκρα με γάιρο. Μεζεδοπωλεία, σουβλάκια με χιούμπορ - *Biribildu* τσίρκο, κυριακάτικα πρωινά με αυγά benedict στο *Nixon*, scrambled στο *It* με live jazz.

What's new pussycat?

Ύστερα από ένα μήνα Κυκλάδες και Πελοπόννησο, μπορώ να πω πως ναι, η Νάξος εξακολουθεί και βγάζει την πιο νόστιμη πατάτα, πως στη Μύκονο βρήκαμε το τζατζίκι αντί €12, πως στο Καρακάσι ψηλά στα βουνά της Αργολίδας άνοιξε gourmet γαλλικό εστιατόριο και πως η Καλαμάτα εξακολουθεί και κρατάει το Χρυσό Σκούφο στα λαδερά - αλλά τσίμπησε λίγο προς τα πάνω τις τιμές της. Όλα βαίνουν καλά με δύο λόγια, τόσο καλά μάλλον που ήδη έκλεισα ραντεβού με τον διαιτολόγο. Σεπτέμβρης 2009

100% ελληνική εταιρία με
230 καταστήματα σε
3 χώρες και
45 πόλεις στην Ελλάδα.
500.000 οικογένειες εμπιστεύονται εμάς και τους
650 Έλληνες προμηθευτές μας.
7.000 εργαζόμενοι και
80 χρόνια πορείας με
980 προϊόντα ιδιωτικής ετικέτας και
1.000.000.000€ πωλήσεις.

= Κάνουμε πράξη την στήριξη
της ελληνικής οικονομίας.

ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

SPAR

Θα (μας) λείψει ο Λεωνίδας Κύρκος, γράφει ο Ανδρέας Παππάς. «Όχι μόνο σε εκείνους που είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν, να συνεργαστούν μαζί του και να αντλήσουν πολιτική σοφία από το πάντα ανήσυχο και κριτικό μυαλό του. Θα λείψει σε όλους όσοι βλέπουν τη χώρα να πληρώνει σήμερα αμαρτίες και "κακές συνήθειες" τις οποίες, όταν ο Λ.Κ. τις σπλιτέυε, οι ιερείς και αρχιερείς του λαϊκισμού και του παλαιολιθικού κομμουνισμού έσπευδαν να του κολλήσουν την ταμπέλα του "δεξιού", της "ουράς της αστικής τάξης", ακόμα και του "ανθρώπου των σαλονιών"!

362 • 29/9/2011

«Τη βραδιά των βραβείων δεν θα την ξεχάσω ποτέ. Μετά τα βραβεία, η Φράνσις ΜακΝτόρμαντ μετακόμισε κυριολεκτικά στο τραπέζι μας. Είχε τυλιχτεί πάνω στον Καφετζόπουλο και δεν έλεγε να τον αφήσει. Τον μονοπώλησε ξεδιάντροπα. Ήταν δίπλα στον Αντώνη και τον είχε στο πύρι-πύρι όλο το βράδυ, σε τρομερό βαθμό. Εμάς, ούτε να μας κοιτάξει». Ο σκηνοθέτης Φίλιππος Τσίτος για τη βραδιά μετά την απονομή βραβείων στον ίδιο και στον πρωταγωνιστή της ταινίας του «Αδίκος κόσμος», Αντώνη Καφετζόπουλο, στο φεστιβάλ Σαν Σεμπάστιαν.

364 • 13/10/2011

«Το ΚΚΕ με τις αποφάσεις της Πανελλαδικής του Συνδιάσκεψης του περασμένου Ιουλίου και με το μνημόσυνο που πραγματοποιήσε την Κυριακή 2 Οκτωβρίου αποκατέστησε πολιτικά και κομματικά τον Γενικό του Γραμματέα κατά τη σταλινική περίοδο. Αυτή όμως ήταν μια τυπική αποκατάσταση –τυπική, όπως είναι και η αστική δημοκρατία για το ΚΚΕ–, μια που στην ουσία ο πυρήνας της αντίληψης του Ζαχαριάδη για τη δημοκρατία, για την κοινωνική αλλαγή, για το αστικό κράτος ποτέ δεν είχε εγκαταλειφθεί από αυτό το κόμμα». Πύργος Σιακαντάρης.

365 • 20/10/2011

Εγκαινιάστηκαν στην πλατεία Γκάζι τα πρώτα πέντε παγκάκια που προέκυψαν από τον ιντερνετικό διαγωνισμό Athens Bench Mark που επιμελήθηκαν ο διεθνής μη κυβερνητικός οργανισμός «Κόσμος της Αθήνας» και ο Δήμος Αθηναίων. Πριν από ενάμιση χρόνο κλήθηκαν εκατοντάδες σχεδιαστές να φανταστούν και να σχεδιάσουν το καινούργιο παγκάκι της Αθήνας. Το παγκάκι που τοποθετήθηκε στο Γκάζι έχει σχεδιαστεί από το νικητή του διαγωνισμού mybench.gr Άρη Στάθη. Η Λένα Χουρμούζη πήγε και τα... δοκίμασε.

366 • 27/10/2011

«Άλλεις»: Βγαίνει στους κινηματογράφους η πολυβραβευμένη ταινία του Πύργου Λάνθιμου και ο Πύργος Κρασσάκopoulos σημειώνει στην κριτική του: «Σαν νόστιμο σοκολατάκι με γέμιση δηλητήριο, οι "Άλλεις" κρύβουν το σκληρό το σκληρό γρανιτένιο βράχο της ουσίας τους κάτω από το χιόνι της αισθητικής, των γοπευτικών εικόνων, των ελαφρώς παράξενων στιγμών, της ποπ νοτροπίας τους».

367 • 3/11/2011

Η Ματίνα Στεβή ήταν στη Σύνοδο Κορυφής του Μεγάλου Κουρέματος... «Κατέστη σαφές ότι άλλοι διαπραγματεύονταν για την Ελλάδα όταν οι Μέρκελ, Σαρκοζί, Λαγκάρντ αποσπάστηκαν από την κεντρική σύνοδο για να δουν τον Νταλάρα, εκπρόσωπο των τραπεζών, τα μεσάνυχτα της Τετάρτης. Εκεί αποφασίστηκε το 50%. Ο Έλληνας πρωθυπουργός και οι συνεργάτες του, όταν ενημέρωσαν τους δημοσιογράφους τα ξημερώματα της Πέμπτης, φαίνονταν εξαιρετικά υπερήφανοι για τη συμφωνία. Ο πρωθυπουργός επεσήμανε ότι ένας σύμβουλος του έπαθε καρδιακό και ότι ο κ. Ζαννιάς –αρχιτέκτονας της ελληνικής διαπραγμάτευσης– υπέστη κάποιου είδους λιποθυμικό επεισόδιο. Εγώ τον κ. Ζαννιά τον είδα διαυγέστατο, όπως πάντα, αλλά αξύριστο».

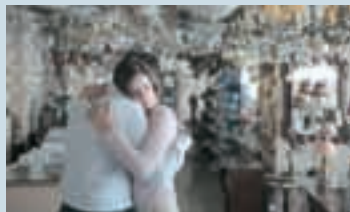
370 • 24/11/2011

«Τα βιβλία που αγαπώ με βρήκανε στην ερηβεία. Στην εποχή των ρευστών ταυτοτήτων, των μεγάλων προσδο-

Νέα παγκάκια στην πόλη

Οι «Άλλεις» βγαίνουν στους κινηματογράφους

ΕΔΩ ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΛΑ

Με την ανάμνηση του προεκλογικού συνθήματος «Λεφτά υπάρχουν» πήγε ο πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου στο Καστελόριζο στις 23/4/2010 και έφυγε «χωρίς λεφτά» και με μια προσφυγή στο ΔΝΤ (και στην Ευρωπαϊκή Ένωση). Έτσι μπήκαμε στη «Μετά Καστελόριζο» εποχή ή καλύτερα στη «Μετά Καταστροφή» εποχή. Η λέξη Μνημόνιο θα ακούγεται πιο συχνά και από την «καλημέρα» χωρίζοντας την Ελλάδα σε Μνημονιακούς και Αντιμνημονιακούς, το κίνημα των Αγανακτισμένων θα κάνει την εμφάνισή του σε πολλές πλατείες της Ελλάδας και η απειλή εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση (μαζί με την ανακοίνωση ενός δημοψηφίσματος) θα μας οδηγήσει σε εκλογές και θα φέρει στην πρωθυπουργία τον Αντώνη Σαμαρά. Τίποτα πια δεν θα είναι ίδιο και ακόμα δεν ξέρουμε προς τα πού πάμε.

ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ «ΑΝΤΙΠΡΑΦΟΝΤΑΣ» ΤΟΥΣ ΙΣΠΑΝΟΥΣ «INDIGNADOS» ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ 25/5/2011. ΤΕΛΙΚΑ Η «ΚΙΝΗΣΗ» ΘΑ ΕΚΦΥΛΙΣΤΕΙ ΛΙΓΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΑΡΤΟΤΕΡΑ.

Στάθης Καλύβας

«Είναι λίγο από όλα. Μια κίνηση τελείως αντιφατική και αρνητική ως προς τις επιδιώξεις της. Παρότι γίνονται πολλές συζητήσεις που προσπαθούν να καταλήξουν σε κάποια θετικά πρόσημα, όταν ξεφεύγουν από την κριτική και μιλούν για το τι δέον γενέσθαι φοβάμαι πως καταλήγουν σ' ένα συνδυασμό απίστευτων αφελειών ή κενολογιών. Η χρησιμότητά της, στο βαθμό που υπήρχε, ήταν πιο πολύ η έκφραση μιας κριτικής και μιας αγανάκτησης. Ξέρουν τι δεν θέλουν, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως ξέρουν τι θέλουν».

Γιάννης Βούλγαρης

«Ομολογώ ότι το συναίσθημα που εκφράζεται με μούντζες κατά της Βουλής, προπηλακισμούς και βία, μου είναι ξένο, όπως επίσης με προβληματίζει και η έντονη παρουσία "αγανακτισμένων" που έχουν εμφανείς αναφορές στον "αυριανισμό" της δεκαετίας του '80 και στο δεξιό εθνικισμό των αρχών της δεκαετίας του '90, δηλαδή σε δύο πολύ αρνητικά μαζικά φαινόμενα της μεταπολίτευσης. Αν εξαιρέσεις τις στιγμές της μέγιστης μαζικοποίησης, βλέπεις ότι η συγκέντρωση των "αγανακτισμένων" συρρικνώνεται στον ακροαριστερό και στον ακροδεξιό πόλο. Όταν αυτοί οι δύο πόλοι συνοδοιπορούν έναντι ενός κοινού αντιπάλου, τότε τα μηνύματα για τη δημοκρατία δεν είναι ευχάριστα».

Μυρσίνη Ζορμπά

«Η συνύπαρξη αυτή ανάμεσα σε αντιμνημονιακούς και κριτικά μνημονιακούς, σε όσους μούτζωναν τη Βουλή και σε όσους ζητούσαν από τους πολιτικούς να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, λειτούργησε χάρη στον πανικό που έσπειρε η κυβέρνηση μετατρέποντας το λαϊκό αίσθημα δυσφορίας σε αγανάκτηση και κορυφώνοντας για μία ακόμη φορά τη δυσπιστία απέναντι στις διαχειριστικές της ικανότητες».

Active Member

«Πού ήταν τόσα χρόνια κρυμμένη αυτή η αγανάκτηση; Στα καγιέν, στα πεντάστερα, στις αντιπαροχές, στα σκυλάδικα, στα έγκυρα ψηφοδέλτια, στα ρουσφέτια, στη μεγάλη ζωή. Τώρα τι τρέχει, άμοιρε γείτονα; Σε προδώσανε τα πάντα; Δεν σου απέμεινε τίποτα; Θυμήθηκες ότι υπάρχουν κι άλλοι τρόποι να διεκδικήσεις το αυτόνοπτο;»

Δημήτρης Σκάλκος

«Όσα ψήγματα κοινωνικής αλληλεγγύης μας έχουν απομείνει στην αφυδατωμένη και αδιάφορη κοινωνία μας πρέπει να είναι αρκετά ώστε να μας ευαισθητοποιούν απέναντι στις δυσκολίες των συνανθρώπων μας. Ωστόσο, αν κάτι εντυπωσιάζει ανάμεσα στις εκδηλώσεις του ετερόκλητου πλήθους των αγανακτισμένων πολιτών, τούτο είναι η αδυναμία διατύπωσης ενός στοιχειωδώς συνεκτικού πολιτικού λόγου, η απουσία λογικών επιχειρημάτων, καθώς και η πασιφανής έλλειψη νηφάλιων προτάσεων και ρεαλιστικών αιτημάτων».

Σώτη Τριανταφύλλου

«Με τα φάσκελα πάντως δεν πρόκειται να πάμε μπροστά. Η περιφρόνηση των θεσμών δικαιολογείται μόνο στο πλαίσιο της αναρχίας: όταν δηλαδή αυτοί οι θεσμοί έχουν καταλυθεί προς όφελος μιας χαρούμενης αυτοοργάνωσης. Είμαστε μακριά απ' αυτό – πολύ μακριά: υπάρχει κράτος, υπάρχουν όργανα του κράτους, υπάρχουν συστήματα. Και όλα πρέπει να ενισχυθούν, να γίνουν δικαιότερα και πιο ευέλικτα: όποιος επιζητεί την κατάργησή τους ζει ακόμα στην εποχή των αναρχο-σοσιαλιστών προτροπών του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα».

Νίκος Γεωργιάδης

«Οι πλατείες γέμισαν με πατριώτες, τα τηλεπαράθυρα με λάτρεις του ελληνοτισμού. Το μέγα πλήθος μιλούσε ασυνάρτητα για την Ορθοδοξία, το Έθνος, το Γένος και τη Φυλή. Οι ξένοι έγιναν όλοι, ανεξαιρέτως, εχθροί. Οι ντόπιοι θύματα. Η πολιτική, κοιτίδα προδοσίας. Πανεπιστημιακοί κήρυτταν τη χρεοκοπία. Κληρικοί ζητούσαν την επιστροφή στις εποχές της "αθώας" περιόδου της Παλιγγενεσίας. Μετά άρχισαν οι επιθέσεις. Στην αρχή ήταν ένας βουλευτής. Μετά περισσότεροι βουλευτές. Στο τέλος η οργή κυριάρχησε. Έγινε σλόγκαν. Μετά σύνθημα. Μετά πέτρες από μάρμαρο. Κατέληξε σαν μια κραυγή με γεύση πικρή, σαν διάλυμα οξειδίου του χαλκού στο στόμα».

Κώστας Γιαννακίδης

«Η πλατεία διαμαρτύρεται χωρίς να προτείνει. Δεν γίνεται αλλιώς. Διότι, παρά τα όσα εκστομίζονται, ο λαός έχει κοινή θέση μόνο στα στοιχειώδη. Η αμφισβήτηση εκτονώνεται "ανάιμακτα", ανέξοδα, χωρίς να απειλεί. Δεν φταίει κανείς, έτσι είναι αυτά. Και γίνονται χειρότερα όταν το συλλογικό θυμικό εξαντλείται στη διαλεκτική για ένα λαό που ποτέ δεν φταίει, έχει πάντα δίκαιο, διατηρεί ακμιάτο το αλάνθαστο αισθητήριο και μπορεί χωρίς τα λεφτά της τρόικας. Τα social media είναι υπέροχα. Έχουν μόνο ένα αγκάθι. Εκτρέφουν τη νέα και πιο απειλητική μορφή λαϊκισμού. Του λαϊκισμού που δεν εκπορεύεται από την ηγεσία, αλλά από το λαό για τον ίδιο το λαό».

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΔΙΟΔΩΝ

«Το πανελλαδικό μας κίνημα απαιτεί την κατάργηση των διοδίων. Απορρίπτουμε τη λογική των ηλεκτρονικών διοδίων και τη χορήγηση καρτών. Απαιτούμε κατάργηση των αποικιοκρατικών συμβάσεων παραχώρησης».

ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ (Δημοτική Σύμβουλος Ωρωπού/ Μέλος Πανελλαδικού Συντονισμού)

«Η συζήτηση για την αναγκαιότητα της τιμολόγησης της χρήσης της οδικής υποδομής ταυτίζεται με τη συζήτηση για την αναγκαιότητα της πολιτείας να αποταμιεύει, να προγραμματίζει μακροπρόθεσμα και τελικά να δρα με υπευθυνότητα για το μέλλον».

ΛΟΥΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Ειδικός Γραμματέας Συλλόγου Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011

Αργά το βράδυ στην εφημερίδα. Γράφουμε ειδήσεις, η «πλατεία» βράζει. Από τα γραφεία περνάει ο Παναγιώτης, λέμε διάφορα, για την κατάσταση, τους αγανακτισμένους, για τις σπουδές του, για ένα κείμενο που σκέφτεται να μας γράψει, περπατάμε με τα πόδια μέχρι την Ακαδημία για να πάρει το μετρό. Τίποτα παράξενο. Παράξενο έγινε τις επόμενες μέρες, τους επόμενους μήνες. Τα τηλεφώνα έσπασαν στην εφημερίδα, τυπάκια που ζητούσαν να τους δώσουμε «επαφή», άρθρα για τη ζωή του, τη ζωή της μαμάς του, του μπαμπά του, του σκύλου του, θεωρίες συνημοσίας περί αριστερής μάσκας του κεφαλαίου, πολιτικού σχεδίου για τη χειραγώγηση του αμεσοδημοκρατικού κινήματος, για το δικαίωμά του ή όχι να πει τη γνώμη του... Ο Παναγιώτης στο μεταξύ είχε φύγει για το εξωτερικό, όπου σπουδάζει.

Η εποχή των τεράτων

(απόσπασμα)

Του Παναγιώτη Αγγελόπουλου

Στις 25 Μάη ξέσπασε στην πλατεία Συντάγματος ένα μαζικό πολιτικό κίνημα αντίστασης και χειραφέτησης, που αποτέλεσε μια κρίσιμη καμπή στον «παρατεταμένο λαϊκό πόλεμο», ο οποίος ξεκίνησε με την ψήφιση του επαχθούς Μνημονίου και κλιμακώθηκε με έντεκα πανεργατικές γενικές απεργίες. Στην υπό «κινεζοποίηση» Ελλάδα της διαρκούς λιτότητας και της οικονομικής εξαθλίωσης, του εργασιακού μεσαίωνα και της απώλειας της εθνικής κυριαρχίας, το κίνημα των πλατειών εξέφρασε τη διάρρηξη των παγιωμένων σχέσεων αντιπροσώπευσης και των αστικών κοινωνικών συμμαχιών, μεταμορφώνοντας την κρίση από οικονομική σε πολιτική. Καθοριστικής σημασίας στοιχείο, συμβάλλον και στην αντιφατικότητα του κινήματος, υπήρξε η συμμετοχή χιλιάδων ψηφοφόρων του πελατειακού δικομματισμού, ορμωμένων από τη δυσαρέσκεια και την απόγνωση απέναντι στην πολιτική αφαιμάξης της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Για τη συνέχιση του αγώνα είναι επιτακτική ανάγκη η δημιουργία ενός ηγεμονικού πολιτικού μετώπου, μιας κρίσιμης μάζας κομμάτων, συνελύσεων, σωματείων και πολιτών, που θα παλέψει για την πολιτική-κοινωνική χειραφέτηση και θα εκπονήσει ένα μεταβατικό πρόγραμμα εκτάκτου ανάγκης για την υπεράσπιση των λαϊκών συμφερόντων. Βασικοί άξονες πρέπει να είναι η στάση πληρωμών και η διαγραφή του χρέους σε ρήξη με την ΕΕ, η αναδιανομή του εισοδήματος εις βάρος του κεφαλαίου και υπέρ της μισθωτής εργασίας, η υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα των κοινωνικών αγαθών (υγεία, παιδεία), η εθνικοποίηση-κοινωνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικών επιχειρήσεων και η χάρση βιομηχανικής πολιτικής με στόχο την παραγωγική ανασυγκρότηση και την ανακούφιση των εργαζομένων, η θέσπιση αποκεντρωμένων αμεσοδημοκρατικών θεσμών και η κατάκτηση της εθνικής ανεξαρτησίας. Η βίαιη έκρηξη οργής της φτώχης και αποκλεισμένης νεολαίας της Αγγλίας και οι επερχόμενες κοινωνικές συγκρούσεις προσιωνίζον το ευρωπαϊκό φθινόπωρο θερμό, και καθιστούν επικαίρα τα λόγια του Αντόνιο Γκράμσι: «Ο παλιός κόσμος πεθαίνει και ο καινούργιος πασχίζει να γεννηθεί. Ζούμε στην εποχή των τεράτων».

κιών, των υπερβολικών συναισθημάτων, και ήρθαν να με περιχαρακώσουν, να μου δώσουν βεβαιότητες, να μου δείχνουν πώς να μετατρέπω τη ματαιώση σε μελαγχολία, την αδυναμία σε ευαισθησία, τον ανθρωπισμό σε πολιτική θέση. «Κι άλλοτε "θα χιονίζει στη Σιβηρία" σκέφτομαι, αλλά θα μου πείτε τι μ' ένοιαζε – λάθος, γιατί εγώ είμαι διεθνιστής και κρυώνω». Π' αυτό, και για άλλα πολλά». Η συγγραφέας Βασιλική Πέτσα γράφει για τα βιβλία που αγαπάει.

371 • 1/12/2011

«Την προηγούμενη εβδομάδα έτρωγα σε ένα τραπέζι στο Λονδίνο με τον Τζον Μέιτσορ, ο οποίος ανέπτυξε μια ιδιαίτερα φιλελληνική θέση, δεν μας ειρωνεύτηκε καθόλου, είπε μάλιστα ότι ο γιος του έρχεται τουλάχιστον 3 φορές το χρόνο στην Ελλάδα. Ξέρω έναν Αμερικανό ανώτατο δικαστικό που έρχεται κάθε καλοκαίρι στην Άνδρο. Ένα μεγαλοδικηγόρο από το Λονδίνο που έρχεται συνέχεια, Γάλλους ακαδημαϊκούς που ακούνε Ελλάδα και δακρύζουν. Όλοι όμως λένε "εντάξει, αυτά τα κάνατε τότε. Σήμερα τι κάνετε". Αντώνης Παπαδημητρίου, πρόεδρος του Ιδρύματος Ωνάση, στην Κατερίνα Ανέστη.

375 • 19/1/2012

Η ώρα των αναγνωστών (2011 ATHENS VOICE Choice). Πριν από τις γιορτές η Α.Β. ψήφισε αυτούς που αγάπησε να ακούει, να βλέπει, να διαβάζει... Στο παιχνίδι μπήκαν με πάθος οι αναγνώστες μας και, ψηφίζοντας κι αυτοί μέσω του site, μας ανακάτεψαν την κατάταξη στις πεντάδες κι έδωσαν τα δικά τους βραβεία.

376 • 26/1/2012

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης: Μια σπουδαία έκθεση αφιερωμένη σε ευρήματα της Άγνωστης Γραμμής. Ο διευθυντής του μουσείου Νικόλαος Χρ. Σταμπολίδης μίλησε στον Δημήτρη Μαστρογιαννίτη: «Ο Πιέρ Τζοβάνι Γκούτσο, αισθαντικός αρχαιολόγος, ιστορικός και διανοητής είχε πει πως "όταν μια έκθεση δεν στηρίζεται στην επιστημονική τεκμηρίωση, δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια κουλτουροκοσμική ελαφριά εκδήλωση που δεν συγκινεί τον κόσμο"».

377 • 2/2/2012

Ο Μάρτιν Σκορσέζε μάς στέλνει ένα αποχαιρετιστήριο μήνυμα για τον Θεόδωρο Αγγελόπουλο: «Είμαι σοκαρισμένος με το νέο του ξαφνικού θανάτου του Τεό Αγγελόπουλου. Έμαθα πως συνέβη ενώ έκανε κάποια γυρίσματα για τη νέα του ταινία. Για εκείνον, ο κινηματογράφος ήταν τα πάντα. Ένας τρόπος έκφρασης και υπερβατικότητας, ένα ιερό σύμπαν επικοινωνίας και διαλογισμού και μια συνεχής αντίδραση σε έναν κόσμο σε κρίση – μάλιστα η ταινία που γύριζε ήταν για την κρίση της ελληνικής οικονομίας. Είναι ένας άνθρωπος που δεν έπρεπε να φύγει. Ο θάνατός του είναι μια πραγματική τραγωδία».

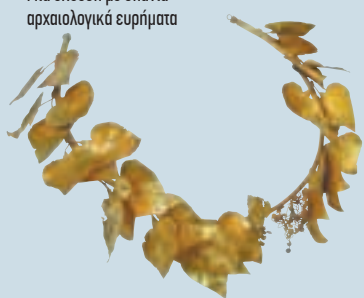
379 • 16/2/2012

Χριστίνα Ζούζη: Η γνωστή μετεωρολόγος εξηγεί στη στήλη του Παναγιώτη Μένεγου «Αθήνα ID» τους τρεις λόγους που μπορούν να οδηγήσουν ένα μετεωρολόγο σε λανθασμένη πρόβλεψη: «Να έχει λανθασμένα προγνωστικά στοιχεία (σπάνιο πια στις μέρες μας, τουλάχιστον για τις τρεις πρώτες ημέρες), να «διαβάσει» λάθος τα προγνωστικά στοιχεία, να τον οδηγήσει σε λάθος μονοπάτια το μετεωρολογικό του ένστικτο».

380 • 23/2/2012

«Τις ημέρες που "έπαιζε" δυνατά το θέμα της αναδιάρθρωσης του χρέους, το ΔΝΤ επισήμως διέψευθε. Ο Στρος Καν δεν είχε τοποθετηθεί επισήμως. Μαθαίνω ένα πρωινό ότι θα εμφανιστεί για μία ομιλία στο George Washington University με ερωτήσεις δεκτές μόνο από φοιτητές του πανεπιστημίου. Για καλή μου τύχη, εκεί σπούδαζα για το μεταπτυχιακό μου. Έτσι, αν και μου είχαν απαγορεύσει να θέσω ερώτηση με τη δημοσιογραφική μου ιδιότητα, σκέφτηκα κάτι καλύτερο. Κάθισα στην πρώτη σειρά των καθισμάτων. Μπροστά μου η "γυναίκα-σκιά" του Στρος Καν, Κάρολιν Άκκινσον. Με είχε δει, δεν περίμενε όμως ότι θα σήκωνα το χέρι ως φοιτητής. Έτσι –αν και θα το ήθελαν– αδυνατούσαν να μου αρνηθούν να

Μια έκθεση με σπάνια αρχαιολογικά ευρήματα

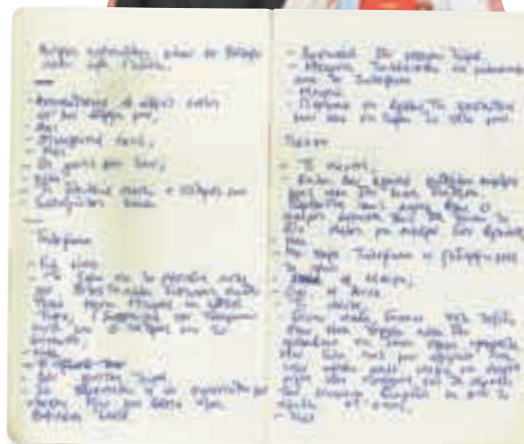
Ο Μάρτιν Σκορσέζε για τον Τεό Αγγελόπουλο

> ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ <

Μας έφεραν βραβεία

Γιώργος Λάνθιμος, Ευθύμης Φιλίππου, Φίλιππος Τσίτος, Αντώνης Καφετζόπουλος, Αριάν Λαμπέντ, Αλέξανδρος Αβρανάς, Θέμης Πάνου, Γιώργος Ζώης πήγαν στα μεγαλύτερα κινηματογραφικά φεστιβάλ του κόσμου και γύρισαν με βραβείο.

Το Moleskine του Ευθύμη Φιλίππου με προσχέδια διαλόγων από το σενάριο των «Άλπεων» (Βραβείο σεναρίου στο Φεστιβάλ Βενετίας 2011)

> ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ <

Ο Robert Wilson σκηνοθετεί για το Εθνικό το ομηρικό έπος «Οδύσσεια», διχάζει τους κριτικούς και ενθουσιάζει το κοινό, που του εξασφαλίζει εμπορική επιτυχία. Η Α.Β. δεν θα μπορούσε να λείπει από το μεγάλο αυτό θεατρικό γεγονός

και ως χορηγός επικοινωνίας εξασφάλισε πολλές ειδήσεις από τα παρασκήνια.

«Τα έργα του Robert Wilson είναι διεθνή γεγονότα, σαν έργα τέχνης, αναπαράγονται συνεχώς. Η "Οδύσσεια" είναι το εθνικό μας παραμύθι. Ο Wilson έχει σκηνοθετήσει τα παραμύθια όλων των χωρών. Ήρθε η ώρα να δούμε την οπτική του και στο δικό μας!» δήλωσε ο Σταύρος Ζαλιμάς (Οδυσσέας) στην Ελίζα Συναδινού. ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2013

7/12/2010, εγκαινία. Ο πρόεδρος του Ιδρύματος Ωνάση Αντώνης Παπαδημητρίου θα δηλώσει ακριβώς ένα χρόνο μετά στην Κατερίνα Ανέστη: «Η μεγάλη αίθουσα θα μπορούσε να χωράει 1.000 άτομα. Συνειδητά επιλέξαμε να χωράει μάζι μόνον 880 άτομα. Για να μην κάνουμε εκπαιώσεις στην εμπειρία του θεατή». 3 χρόνια τώρα ζούμε αυτή την εμπειρία σε κάθε παράσταση.

ΦΩΤΟ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΒΟΡΩΝΟΥ

ΦΩΤΟ: ΕΥΗ ΦΥΛΑΚΤΟΥ

●●● Αγαπτιέ Πάννη, σου γράφω το πρωί της Δευτέρας μετά την ιστορική και καθόλου αναμενόμενη απόφαση της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, μέχρι όμως να το αποφασίσουν έφτιαξα μέσα στο Σ\Κ μια αποτυχημένη προσπάθεια και κάτι πολύ πετυχημένους λαχανοντολμάδες, τα φάγαμε και τα δύο με το φίλο μου τον Νίκο παρακολουθώντας όλη αυτή τη πολιτική κουρελαρία να πηγαινοέρχεται από κανάλι σε κανάλι, δεν μπορώ να σου πω με βεβαιότητα εάν οι μαλακίες

ΓΡΑΜΜΑ ΣΕ ΦΙΛΟ

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΟΥΛΑ

που ακούσαμε στην TV μας δημιούργησαν την τρομερή βαρυστομαχιά ή ήταν η γαμημένη συνταγή για προσπάθεια που βρήκαμε στις γκουρμέ και-καλά εκδόσεις στις κυριακάτικες φυλλάδες και μας ανάγκασε να κατεβάσουμε από τρεις σόδες για να χωνέψουμε!

●●● Φίλε, μου φαίνεται πολύ δύσκολο να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις της στήλης σου. Χάρηκα όταν μου το ζήτησες και το σκεφτόμουν συνέχεια πηγαινοντας από το σπίτι στον οδοντίατρο, για να μη σκέφτομαι ότι έπρεπε να του σκάσω ζεστά 1.500 ευρώ για ένα δόντι και μάλιστα χωρίς απόδειξη. Εντωμεταξύ κουνιέται κι άλλο ένα, και με τρόπο σκέφτομαι τι θα μου ζητήσει. Όλη τη διαδρομή την πήγα με τα πόδια, εκτός ότι βοηθάει και στην καρδιά η άσκηση είναι ότι πια δεν θέλω να δίνω φράγκο στους ταρίφες και, συγγνώμη που θα το πω, αλλά κατά βάθος χαίρομαι που τους βλέπω δεκάδες αραγμένους μπροστά από τις στάσεις και να μην μπαίνει κανένας μέσα. Πάνε πια οι παλιές δόξες που μας στριμύχνανε 7 μέσα σε ένα ταξί και μας πηγαίνανε σπίτι μας μέσω Τρικάλων, πάνε όμως και οι δικές μας μαλακίες που παίρναμε ταξί για 500 μέτρα. Τώρα κατεβαίνω στο κέντρο με το λεωφορείο, δεν είναι κι άσχημα, άσχημο όμως είναι το κέντρο, μοιάζει σα να το έχουνε χέσει και να έχουνε ξεχάσει να το σκουπίσουν. Παντού πρέζακες να βαράνε όπου σταθούν κι όπου βρεθούν, όταν δεν είναι μαζεμένοι πολλοί μαζί, έτσι όπως πάνε αργά νομίζεις ότι έχεις βάλεις ταινία του Ρομέρο με ζόμπι στο slowmotion. Δίπλα τους οι μαύροι να πουλάνε από κιλότες, τσάντες, μέχρι πρέζα και φουόντα, έτσι στην ψύχρα, και εμείς να προσπαθούμε να περάσουμε στον ελάχιστο χώρο που υπάρχει ανάμεσα από αυτή τη θλιβερή εμποροπανήγυρη, χωρίς να δυσανασχετούμε πολύ. Κάτι η συνήθεια, κάτι μη μας πούνε ρατσιστές, κάνουμε τους άνετους και γαμοσταυρίζουμε για λίγο εκείνο το δήμαρχο που μας φάνηκε ότι θα είναι καλύτερος από τον άλλον, γιατί δεν είναι δεξιός αλλά προοδευτικός (πολλά γέλια), σύμμαχος του πολίτη, αλλά μάλλον του πολίτη κάποιας άλλης πρωτεύουσας και όχι αυτής!

●●● Φίλε, ούτε για μουσική μπορώ να σου γράψω, μιας και το τελευταίο cd το αγόρασα πριν χρόνια από το Metropolis και ήταν το remaster του «Blue» της Joni Mitchell! Μπαίνω καμιά φορά στο άθλιο youtube και βλέπω κανένα βίντεο, συνήθως ακούω ότι έχω περάσει στον υπολογιστή και πιο πολύ «Τα κατά Ματθαίον Πάθη» του Bach, δίχως αυτή η προτίμηση να υποδηλώνει κάτι, ή μήπως; Σταμάτησα να αγοράζω cd, σταμάτησα να αγοράζω βιβλία, ξαπλώνω και ξαναδιαβάζω τα παλιά. Ξαναδιάβασα φέτος για τρίτη φορά «Το στρίψιμο της βίδας» του Henry James, δίχως αυτή η προτίμηση να υποδηλώνει κάτι, ή μήπως;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΛΑΣ

Αλλωστε πού κέφι να μπεις σε μαγαζιά να ψωνίσεις όταν τα βλέπεις μέσα την απόλυτη ερημιά, μέχρι και το μεγάλο κατάστημα καλλυντικών που είναι απέναντι από το σπίτι μου και που παλιότερα, ναι, έτσι θα το λέμε πια «παλιότερα», γινότανε της πουτάνας κυριολεκτικά και μεταφορικά, τώρα βλέπεις της πωλήτριες να δοκιμάζουν τα καλλυντικά μεταξύ τους! Αρκεί να σου πω ότι πριν μια εβδομάδα πήρα βελόνα και κλωστή, ναι, βελόνα και κλωστή, και έραψα κάτι κουμπιά που έλειπαν από ένα παλιό Replay που βρήκα ψάχνοντας στα πλαίσια της επιχείρησης «Να μου κοπεί το χέρι, αν ξαναγοράσω τζιν που στοιχίζει πάνω από 30 ευρώ».

●●● Καμιά φορά ανοίγω τη σκατοπλεόραση που ξέμεινε, μετά από ένα ατύχημα που με ανάγκασε να την ξαναβάλω στο σπίτι, και χαίρομαι που έχω επιτέλους κάποιους να φτύνω, να μου φεύγουν τα νεύρα, και να μην πίνω συνέχεια βαλεριάνα για να ηρεμήσω. Οι ειδήσεις στο Mega είναι ο καλύτερος στόχος!

●●● Δεν έχω ευχάριστα ούτε από το μέτωπο «σ' αγαπώ, μ' αγαπάς», λιτότητα και εκεί. Και το chat, παρόλο τον πλουραλισμό και την υπερπροσφορά, πάσχει από σεξουαλική δυσλεξία και ηλιθιότητα. Να ξαναγορίσουμε στις παλιές αγάπες δεν γίνεται, γιατί δεν είναι ρούχα που μπορείς να τα διορθώσεις και να τα ξαναφορέσεις, οπότε...

●●● Αναρωτιέμαι και με τα free press και με τα τόσα που βρίσκουν να συμβαίνουν σε αυτή τη «σούπερ» πόλη, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια γκουρμέ, συναυλίες, εκθέσεις μπιενάλε. Δηλαδή η Αθήνα είναι μια πόλη που σφύζει από ζωντάνια και ΕΓΩ πάσχω από κατάθλιψη και δεν το έχω καταλάβει; Σε αυτή τη χώρα, χαρούμενοι ακόμα είναι μόνο οι πρωινατζούδες και τα μεσημεριανάδικα της τηλεόρασης, κι αυτοί όχι για πολύ ακόμα.

●●● Θα 'θελα να περάσω να σε δω και να στα πω από κοντά, μα το αποφεύγω, γιατί θα αρχίσουμε να θυμόμαστε τα παλιά και θα γελάμε με τις αναμνήσεις μας, κι αυτό σημαίνει πως μεγαλώσαμε για τα καλά, και παρόλη τη μουρμούρα μου, όταν δεν κοιτάζω στον καθρέφτη έχω την αίσθηση ότι έχω το πρόσωπο ενός 30χρονου με την κούραση ενός 50+χρονου. Παράνοια! Φιλιά.

Θέατρο Ολύμπια Ακαδημία 59-61, Αθήνα / Πανεπιστήμιο Έθνα / Ώρες 20:00
23-24 Νοεμβρίου 2013 / 16, 19, 20, 21, 22, 24, 28, 29, 30 Νοεμβρίου 2013 / 3, 4, 5 Δεκεμβρίου 2014

Ο Καρυοθραύστης

Κομπορντ: Γεωργία Γαλαριώτη

Ρεζιτάτο Τζανέλλα
Πιοτρ Γλίτς Τσαϊκόφσκι

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
GREEK NATIONAL OPERA

www.nationalopera.gr

Μουσική διεύθυνση: Γιώργος Βράνος - Στέφανος Τσιαλής
Χορογραφία - Φωτισμοί: Ρενάτο Τζανέλλα
Σκηνικά - Κοστούμια: Κρίστοφ Κρέμερ
Διεύθυνση Παιδικής Χορωδίας ΕΛΣ: Μάτα Κατσούλη

Συμμετέχουν η Ορχήστρα, οι Δ' Χορευτές, οι Ξαλίστ, οι Κορυφαίοι και το Corps de ballet της ΕΛΣ.
Συμμετέχει η Παιδική Χορωδία της ΕΛΣ στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής της αποστολής.

Προπώληση εισιτηρίων: Ταμείο Θεάτρου Ολύμπια, Ακαδημίας 59-61, Αθήνα / Τρίτη - Κυριακή 09.00-21.00 & Δευτέρα: 09.00-16.00
Τηλ. πωλήσεις 210 36 62 100 / Ηλεκτρονική προπώληση: www.nationalopera.gr
Οραδικά εισιτήρια: 210 37 11 342

Ταυτότητα: 421 421, 431 431, 441 441, 451 451 / Ταυτότητα: 421 421, 431 431, 441 441, 451 451 / Ταυτότητα: 421 421, 431 431, 441 441, 451 451
Επιχειρησιακό: 210 36 62 100 / Ηλεκτρονική προπώληση: www.nationalopera.gr
Όπως σε όλες τις παραστάσεις της ΕΛΣ, η ΕΛΣ είναι η αποκλειστική χορηγός της ΕΛΣ
© 2013 ΕΛΣ, Αθήνα / Ελλάδα
Από: Εθνική Λυρική Σκηνή / Πανεπιστήμιο Έθνα / Ώρες 20:00 / 23-24 Νοεμβρίου 2013 / 3, 4, 5 Δεκεμβρίου 2014

θέσω το φλέγον ερώτημα. Εκείνη ήταν η δημόσια πρώτη τοποθέτηση του Στρος Καν περί της "αναδιάρθρωσης" που όλοι διέψευδαν, αλλά είχε ήδη δρομολογηθεί από τις πίσω πόρτες». Θάνος Δημάδης

382 • 8/3/2012

Μέσα στην κρίση πολλοί είναι που τόλμησαν και άνοιξαν καινούργια στέκια. Πήραν το ρίσκο, μόνοι τους, με παρέα, άλλοι με δανεικά, τα άνοιξαν και συνεχίζουν να χαμογελούν με την απόφασή τους. Τους βρήκαν οι Λένα Χουρμούζη, Παναγιώτης Μένεγος, Δημήτρης Αθανασιάδης.

383 • 15/3/2012

«Παρασκευή στην Αθήνα: Περπατάς στο κέντρο της Αθήνας και δεν είναι όπως το θυμόσουν. Ξαφνικά είναι πιο φωτισμένο από πριν. Απο μακριά ακούγεται η Φιλαρμονική. Στρίβεις στο Μοναστηράκι και κάτι τύποι χορεύουν παθιασμένα tango. Περνάς απο μια βιτρίνα, η τσάντα που έχεις μπανίσει είναι ξαφνικά φτηνότερη κατά 50%. "Παρασκευή στην Αθήνα" ονομάζεται το σχέδιο που εγκαινίασε ο Εμπορικός Σύλλογος Αθηνών (με τη σύμπραξη του Δήμου Αθηναίων) και περιλαμβάνει εκπτώσεις και harpenings κάθε Παρασκευή. Η Ελίζα Συναδινού είχε πάρει τους δρόμους.

384 • 22/3/2012

«Είσαι παιδί του κομματικού σωλήνα; Μακριά! Είσαι καριέριστας απατεώνας, δηλαδή πολιτευτής; Αλλού!» Ο Θάνος Τζήμερος εξηγεί με ποιες προϋποθέσεις επιλέγονται τα μέλη του κόμματος «Δράση Ξανά» στον Ευτύχη Παλλάκαρη.

385 • 29/3/2012

Σου φαίνονται θετικές αυτές οι προτάσεις; Δημιουργία πλήρους Κτηματολογίου σε όλη την επικράτεια έως το 2020/ Ετήσιος έλεγχος περιουσιακών στοιχείων τουλάχιστον 200 εφοριακών/ Φορολογικός έλεγχος φυσικών προσώπων υψηλού πλούτου και ελεύθερων επαγγελματιών/ Καταργείται η υποχρεωτική παρουσία δικηγόρου στην υπογραφή συμβολαίων κ.λπ. Είναι μερικές από αυτές που περιλαμβάνονται στο νέο μνημόνιο.

386 • 5/4/2012

Χρήστος Χωμενίδης: Στην Κατερίνα Παναγοπούλου μίλησε για το θέμα της υποτιθέμενης αυτοκτονίας του. «Συζητούσα σε μια δουλειά με έναν που του είχε επιβληθεί το χαράτσι και μου έλεγε "παίρνω ένα νοίκι και αντί να το εισπράξω, δίνω και επιπλέον. Είναι για να αυτοκτονήσεις!" κι εκείνο το δευτερόλεπτο με πήρε μια γνωστή μου και μου είπε "ζεις"; Πα ένα μεγάλο χρονικό διάστημα σήκωνα το τηλέφωνο κι έλεγα "ζω!". Το βίωσα ως κάτι πολύ βίαιο και βεβαίως έχει πάρει το δρόμο της δικαιοσύνης. Δεν μπορεί ο καθένας να γράφει ό,τι του κατέβει στα social media. Γιατί η είδηση της αυτοκτονίας είναι αυταπόδεικτα ψευδής, αφού ζω, αλλά αν έλεγαν ότι συνελήφθη με ναρκωτικά ή ότι ασελγώ επί ενός ανήλικου, άντε να το διαψεύσεις».

387 • 12/4/2012

Η έρευνα της Opinion στην ευρύτερη περιφέρεια Αττικής ανιχνεύει την εκλογική συμπεριφορά των ψηφοφόρων της πρωτεύουσας. Όπως προκύπτει, το εκλογικό σώμα αντιμετωπίζει με ολοένα και μεγαλύτερη δυσπιστία το πολιτικό σύστημα. Σε βαθμό που να βλέπει ευνοϊκά, κατά μεγάλο ποσοστό, το εκ πρώτης όψεως παράδοξο να ψηφίσει κόμματα χωρίς πολιτικούς. Εκφράζει ακόμα την έλλειψη εμπιστοσύνης όχι μόνο προς τους πολιτικούς, αλλά και όλους όσους θεωρεί μέρος του συστήματος εξουσίας: δημοσιογράφους, τοπική αυτοδιοίκηση, Δικαιοσύνη.

388 • 19/4/2012

Πέτρος Μάρκαρης: Η Αγγελική Μπιρμπίλη τού ζήτησε να διαλέξει μια φράση που αγαπάει από τα βιβλία του. «Το ελληνικό κράτος είναι η μόνη μαφία παγκοσμίως που κατάφερε να χρεοκοπήσει. Όλες οι άλλες αναπτύσσονται και εφημερεύουν».

Ο Πέτρος Μάρκαρης και η Περαίαση

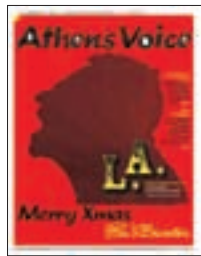
106_TIM BURTON

79_PETER GREENAWAY

300_ROBERT (BOB) WILSON

61_ERIC BURDON

82_MALCOLM McLAREN

297_MARILYN MANSON

264_MOBY

97_DEPECHE MODE

120_MASSIVE ATTACK

> ΔΙΑΣΗΜΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ <

ERIC BURDON, DEPECHE MODE, MALCOLM McLAREN, MOBY, MARILYN MANSON, MASSIVE ATTACK, PETER GREENAWAY, ROBERT (BOB) WILSON, TIM BURTON, MARIO BOTTA ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥΣ ΕΞΟΥΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΠΟΥ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΣΑΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ. ΕΠΕΛΕΞΑΝ ΕΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥΣ.

...υπάρχει μέσα στο μαύρο μία ομορφιά, μεγάλη ομορφιά, πιο πολύ και από τα χρώματα.

Ο Τέσης μιλάει στην Αγγελική Μπιρμπίλη

> COVER ART <

Στα 10 χρόνια σημαντικοί Έλληνες και ξένοι καλλιτέχνες φιλοτέχνησαν τα εξώφυλλά μας. Τους ευχαριστούμε.

ΑΒΡΑΝΑΣ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗΣ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ ΑΔΑΜΑΚΗΣ ΑΪΔΙΝΗΣ AMARILDO ΑΛΗΘΕΙΝΟΣ ΑΛΙΕΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΣ & ΚΡΕΤΣΗ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΑΡΚΑΣ ΑΝΑΓΝΟΣ ΑΡΜΕΝΙΑΚΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΥΓΕΡΟΣ ΑΡΓΕΙΤΗΣ (SOX) ΑΡΗΣ ΑΡΩΝΗΣ ACTIVE MEMBER ΒΑΓΙΑ ΒΟΤΤΑ ΒΑΛΛΑΡΠΙΤΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗ ΒΟΤΕΡΟ ΒΑΝΔΩΡΟΣ ΒΟΙΛΕΤ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ BURDON E. ΒΑΣΜΟΥΛΑΚΗΣ BENIΕRH BAUER ΒΕΡΓΗ ΒΕΡΟΥΚΑΣ ΒΕΡΥΚΙΟΣ BRODY ΒΗΤΑ BAST ΒΟΓΙΑΤΖΟΛΟΥ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ ΒΕΕΤΡΟΤ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΒΡΕΤΤΟΣ B. BURTON T. ΓΑΒΑΛΑΣ ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ ΓΑΛΑΝΗ-ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΓΕΡΟΥΛΥΜΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΓΙΑΝΟΣ CHICHONI ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΓΚΟΓΚΤΖΙΛΑΣ ΓΟΥΣΗΣ COUΤELIS ΓΟΥΤΣΙΑΣ ΓΡΙΒΑΣ ΓΡΥΠΑΡΗΣ CURRY ΓΡΥΠΑΡΗ CATTELAN ΓΩΝΙΩΤΑΚΗΣ GORILLAZ GUERRILLA GIRLS GREENAWAY ΔΑΡΡΑ DEPECHE MODE ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ DE CASTELBAJAC ΔΕΡΒΕΝΙΩΤΗΣ DESIGNERS UNITED ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ DESIGN WALK ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΟΥΚΟΥΜΕΤΖΑΚΗΣ ΔΟΥΣ EGNEUS ΕΣΣΛΙΝ ΕΙΜΕ EL GAZZAR ERRO ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ZAD ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ ZANFORLIN ΖΗΔΙΑΝΑΚΗΣ ΖΕΖΕΛJ ΖΗΚΟΣ ΖΟΛΩΤΑ HAPPY ARTISTS ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛΡΕΡ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ ΙΓΝΑΤΑΚΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΪΑ ΚΑΚΑΝΙΑΣ ΚΑΛΛΑΣ ΚΑΜΠΑΝΗ ΚΑΝΑΚΗΣ ΚΑΝΙΑΡΗΣ ΚΑΠΑΝΤΑΝΗΣ ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ ΚΑΡΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΡΑΣ ΚΑΣΤΟΡΗ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ ΚΑΤΣΙΠΑΝΟΣ ΚΑΤΣΟΡΙΔΟΥ ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ ΚΛΙΝΤ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ & ΠΑΛΛΑΒΙΔΗ ΚΟΝΤΟΥ ΚΟΥΒΑΚΑ ΚΟΥΛΑΣ ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ & ΣΑΡΜΑΤΖΗ ΚΟΥΡΟΥΔΗΣ Γ. ΚΟΥΡΟΥΔΗΣ M. ΚΑΛΟΣ & ΚΛΙΟ ΚΟΕΝ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΟΥΣΗΣ ΚΛΑΣΕΝ ΚΟΥΤΣΗΣ ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΡΑΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΝΕΣ ΛΑΓΟΣ ΛΑΪΤΙΝΗ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ LEE GORE MARTIN ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ LECCIA ΛΑΜΠΕΡΤ Ζ. LUN ΛΑΜΠΕΡΤΛΑΣΗΘΙΩΤΑΚΗΣ ΛΑΣΚΑΡΗ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ΛΥΝΤΖΕΡΗΣ ΜΑΝΕΤΑΣ ΜΑΤΤ ΜΑΝΕΤΑ ΜΑΝΟΛΕΣΣΟΥ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ ΜΑΡΓΕΛΛΟΥ ΜΑΡΚΟΣΙΑΝ ΜΑΡΚΟΥΛΗ ΜΑΡΜΑΤΑΚΗΣ ΜΑΣΣΗ ΜΑΤΖΑΚΟΣ ΜΑΥΡΙΚΑΚΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ ΜΗΤΑΛΑ ΜΗΤΣΟΜΠΟΝΟΣ ΜΗΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΜΙΧΑΣ ΜΟΡΑΛΗΣ ΜΟΣΧΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ ΜΑΝΑΡΑ MANSON ΜΟΥΤΑΦΙΔΟΥ ΜΟΥΝΙΖ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ ΜΟΥΧΑΜΜΑΔ ΜΠΕΡΔΕΚΛΗΣ MARTIN MASSIVE ATTACK ΜΠΕΧΡΑΚΗ ΒΕΝΙΑ McLAREN ΜΠΙΛΛΑ MIDDENDORF ΜΠΟΚΟΡΟΣ ΜΟΤWARY ΜΠΟΤΣΟΓΛΟΥ ΜΙΝΑΣ ΜΥΡΙΑΛΛΑΣ MOBY ΜΥΤΑΡΑΣ ΜΟΝΤΟΝΕΝ ΝΑΥΡΟΖΙΔΟΥ NORZINE ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΤΑΓΑΔΑΚΗΣ NEW SCHOOL. ATHENS ΝΤΑΣΚΑΣ ΝΤΟΥΡΑΜΑΚΟΣ ΞΙΦΑΡΑ ΞΑΓΟΡΑΡΗΣ ΠΑΛΟΓΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΙΑΡΑΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ ΠΑΝΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Τ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΟΥΛΑ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ ΠΑΠΠΑΣ ΠΑΡΛΑΜΑΣ ΠΑΡΛΙΑΡΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΠΕΡΑΚΗΣ ΠΕΡΡΗΣ ΠΕΡΡΗΣ B. PARE ΡΑΛΥΜΒΟ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ Σ. ΡΟΚΑ-ΥΙΟ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ Φ. ROOR DESIGNERS ΠΙΤΣΙΛΙΔΗΣ ΠΛΟΥΜΗ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ PRAYING FOR US ΡΑΖΗΣ ΡΑΚΚΑΣ ΡΑΦΑΗΛΙΔΟΥ ΡΗΓΟΣ ΡΟΒΥΘΗ ΡΟΚΟΣ ΣΤ. RODGERS ROZA ΡΟΚΟΣ Δ. ΡΟΡΡΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ ΣΑΚΑΓΙΑΝ ΣΑΜΑΡΑΣ ΣΑΜΙΟΣ ΣΑΜΠΑΪΝΤΑ ΣΑΝΤΑΝΤΟΝΙΟ ΣΑΤΡΑΠΙ ΣΙΣΚΟΣ ΣΚΑΜΗ ΣΚΟΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ SAL ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ SEGUI ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ SER ΣΦΥΡΗ SONKE ΣΠΑΘΑΡΗΣ ΣΟΥΔΑΝ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ STEADMAN ΣΥΝΤΕΛΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΤΑΜΠΟΥΡΑΣ ΤΑΡΛΟΥ ΤΑΚΙΣ ΤΑΤΑΣ ΤΕΤΣΗΣ THE ΚΡΑΗ ΤΖΙΝΟΥΔΗΣ ΤΡΑΝΟΣ ΤΟΜΑΤΟΖΟΜΒΙΕ ΤΣΑΚΑΛΗ ΤΣΑΛΟΥΧΙΔΗ-ΧΑΤΖΗΜΗΝΑ ΤΣΕΒΗΣ JEZEK ΤΣΕΒΗ ΤΣΙΝΙΔΗΣ ΤΣΙΚΟΥ ΤΣΟΚΛΗΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ ΦΑΪΤΑΚΗΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΦΛΩΡΟΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΣΚΤ ΦΟΥΝΤΟΥΚΛΗΣ ΦΩΤΙΑΔΟΥ FLETCHER ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΧΑΙΡΕΤΑΚΗΣ ΧΑΛΥΒΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΜΠΙΔΗΣ ΧΑΡΟΣ ΧΑΤΖΗ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΟΥ ΧΑΤΖΗΠΑΤΕΡΑΣ ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ ΧΪΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥΛΙΑΣ ΨΑΡΟΥΔΑΚΗ ΨΥΡΑΚΗΣ ΨΥΧΟΠΑΙΔΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗΣ ΨΩΜΑ 7ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ WALISZEWSKA WALKER WILSON

NEON

NARRATIVES
ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

One of You, among You, with You - Understanding Martin Kippenberger

Η Josephine Von Perfall αφηγείται, με αφορμή την έκθεση
"Martin Kippenberger. A Cry For Freedom" στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης

Την επόμενη Πέμπτη 14 Νοεμβρίου ξεκινά μια σειρά παράλληλων εκδηλώσεων που πλαισιώνουν την έκθεση "Martin Kippenberger. A Cry for Freedom", στο πλαίσιο του προγράμματος NEON Αφηγήσεις, όπου θα παρουσιαστεί το εύρος του έργου και της προσωπικότητας του καλλιτέχνη. Η πρώτη συζήτηση είναι με την Josephine Von Perfall, ιστορικό τέχνης και συγγραφέα του βιβλίου "Kippenberger & Friends", η οποία ερευνά τον κόσμο του Martin Kippenberger και θα μας μιλήσει για την κατανόηση του έργου του.

Πριν τη συζήτηση, θα πραγματοποιηθεί ξενάγηση στην έκθεση.

Η Josephine von Perfall ξεκίνησε το διδακτορικό της σχετικά με τον Martin Kippenberger το 2010 στο Πανεπιστήμιο του Cambridge. Η διδακτορική της διατριβή με τίτλο "Κόσμος Kippenberger: Χαρτογραφώντας το καλλιτεχνικό δίκτυο του Martin Kippenberger, 1979-1997" εξετάζει το ρόλο που έπαιξε στην ανάπτυξη της μεταπολεμικής γερμανικής τέχνης, ιδίως την ιδιότητά του ως «networker».

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης
Νεοφύτου Δούκα 4
Ξενάγηση: 6:30 - 7:00 μμ
Ομιλία: 7:00 - 8:00 μμ

Περισσότερες πληροφορίες:
neon.org.gr
cycladic.gr

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΛΒΙ

ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΝΟΣ ΖΩΝΤΑΝΟΥ ΘΡΥΛΟΥ
ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΣΥΛΒΙ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΤΗΣ ΓΚΙΓΙΕΜ

SYLVIE GUILLEM AKRAM KHAN TOKYO BALLET

19-30 Δεκεμβρίου 2013
στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

19 - 23 Δεκεμβρίου

SACRED MONSTERS

25 - 30 Δεκεμβρίου

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΑΙ ΑΡΜΑΝΔΟΣ / ETUDES

25 - 30 Δεκεμβρίου

Απογευματινές Παραστάσεις

Η ΩΡΑΙΑ ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ

Tokyo Ballet

Προώληση Ειστηρίων

Ταμεία Μεγάρου Μουσικής / Ομήρου 8 / www.megaron.gr
Public / 210 7282333

Οργάνωση / Παραγωγή

www.lavris.gr

Υποστηρικτές

Υποστηρικτές

Χαριγγοί Επικοινωνίας

Matei Visniec

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΚΛΟΟΥΝ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΣ

Μετάφραση: Έρση Βασιλικιώτη
Σκηνοθεσία: Μαρία Ξανθοπούλιδου

Διανομή
Νίκος Αλεξίου
Γρηγόρης Γαλιάνης
Αλέξανδρος Μυλωνάς

art

ΕΚΑΤ

ΙΟΥΛΙΑΝΗ
99,5

culture
now.gr

www.eniefko.fm

www.eniefko.fm

ΕΚΑΤ 100.3

monopoli.gr

Έναρξη
20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Εκπαινετική Κοστούμια: Κατερίνα Ζουράρη
Μουσική: Θεόδωρος Οικονόμου
Φωτισμοί: Κατερίνα Μαραγκουδάκη
Κύηση: Μαριέλλα Νέστορα

ΘΕΑΤΡΟ ΟΔΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ - Β' ΣΚΗΝΗ
Κεφαλληνίας 16, 106 75 Αθήνα, Τηλ: 210 8830727
www.theatrokefallinias.gr
www.kartproductions.gr

> ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ <

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ

ΣΤΙΣ 5/5/2010 ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΕΒΑΛΛΑΝ
ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΣ MARFIN ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΝΑ ΚΑΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ.

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ (12/2/2012)

ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ
ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΠΟΛΛΕΣ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ.

«Κι αν η καθαρή ναζιστική ιδεολογία θεωρεί τη βία, τον τρόμο και το φόνο μέσα απόδειξη της “φυσικής ισχύος” του “δυνατού” επί του “αδύναμου” (και άρα θεμιτή πολιτική μέθοδο στο κτηνώδες και απάνθρωπο σύστημα που ευαγγελίζεται), τι κάνει αυτούς που θέλουν να αντιπαραταχθούν στο φασισμό να χρησιμοποιούν τις ίδιες μεθόδους (τη βία, τον τρόμο και το φόνο);»
Θανάσης Τριαρίδης

«Αυτοί που θέλουν να ανατρέψουν τον καπιταλισμό με τις μολότοφ θα έπρεπε να ξέρουν ότι αν κάψεις το κτίριο που στεγάζει μια τράπεζα δεν καις μαζί και το τραπεζικό σύστημα. Και ο καπιταλισμός δεν είναι κτίρια, πάντα θα υπάρχουν κτίρια, καπιταλισμός είναι οι οικονομικές και παραγωγικές σχέσεις που οι άνθρωποι αναπτύσσουν μέσα και έξω από τα κτίρια».

Στράτος Φαναράς

> ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ <

«16ΧΡΟΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΝΕΚΡΟΣ από αστυνομικό. Αστυνομικοί νεκροί από τρομοκράτες. Εργαζόμενοι νεκροί από διαδηλωτές. Αστυνομικοί νεκροί από κακοποιούς. Κάτοικος του κέντρου νεκρός από μετανάστες. Μετανάστης μαχαιρωμένος από ακροδεξιούς. Διαδηλωτής χαροπαλεύει από αστυνομικούς. Ο κατάλογος είναι σχεδόν πλήρης, κάθε ιδεολογική και πολιτική τοποθέτηση έχει νεκρούς να ακουμπήσει. Και βλέπει μόνο τους “δικούς” της. Και εξοργίζεται μόνο για τους “δικούς” της. Για το ότι η ανθρώπινη ζωή δεν σημαίνει πια τίποτα, δεν ευθύνονται μόνο οι φυσικοί αυτουργοί των σχεδόν καθημερινών εγκλημάτων. Μεγαλύτερη ευθύνη έχει μια κατεστραμμένη κοινωνία που κάθε κομμάτι της αναγνωρίζει τους νεκρούς που το βολεύουν. Είναι το νόμισμα που εξαργυρώνουν οι ζωντανοί για να αγοράσουν κι άλλη από την όποια ιδεολογία τους. Για να τροφοδοτήσουν κι άλλο το μίσος, για να ‘χουν κι άλλους νεκρούς. Αν ήταν “δικός μας” τον σκότωσαν οι “άλλοι”. Αν δεν ήταν “δικός μας” δεν πέθανε ποτέ. Πώς μπορεί ένας λαός να ελπίζει ότι θα ξεπεράσει μια οικονομική κρίση όταν η χρεοκοπία του είναι συνολική;» **Βαγγέλης Κορονάκης**

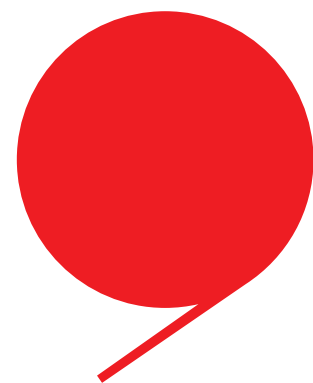
«Η τρομοκρατία, ιδίως στην τυφλή εκδοχή της, είναι μια στριγκλιά που γίνεται ολοένα και πιο δυνατή για να επικαλύψει αυτή την πολιτική σιωπή που τη γέννησε. Είναι μια τελετουργική συνάρθρωση του ναρκισσευόμενου βολονταρισμού με την ακραία βία, μια θυσία στο θεό της Αντίστασης, με τους τρομοκράτες-ιερείς να ψάχνουν στα σφάγια για τους οιωνούς που θα ανοίξουν το δρόμο όχι στην πολιτική αλλαγή –γιατί όπως την ξέραμε μας τελείωσε–, αλλά στην επί της γης βασιλεία μιας απόλυτης αλήθειας την οποία μόνο εκείνοι κατέχουν. Ουδέν φονικότερο του απόλυτου». **Γιώργος Γιαννουλόπουλος**

«Την πόλη (θα έπρεπε να) την έχου-
 με όλοι μαζί, καμιά πολιτική σκοπι-
 μότητα, καμιά πολιτική αντιπαρά-
 θεση, καμιά διαδήλωση δεν έχει το
 δικαίωμα να την καταστρέφει. Και
 την πόλη δεν την καταστρέφουν
 τα ΜΑΤ. Την καταστρέφουν οι μπά-
 χαλοι που βάζουν ταυτόχρονα δε-
 κάδες φωτιές, αλλά και όσοι τους
 κάνουν πλάτες ή τους καλύπτουν
 εκ των υστέρων, άμεσα ή έμμεσα.
 Την καταστρέφουν όσοι “αγανα-
 κτισμένοι” εμποδίζουν τις αντλιές
 να πάνε άμεσα στις πυρκαγιές. Την
 καταστρέφουν όσοι αποδέχονται
 τη βαριοπούλα ως πολιτικό επιχεί-
 ρημα. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες
 μπορούν να εγκληθούν το πολύ-
 πολύ για ανικανότητα ή άγνοια των
 μεγεθών: τι ξέρει για την ιστορία
 της πόλης το ένστολο στέλεχος
 που, αντί για το “Αττικόν”, δίνει συ-
 νέντευξη από τηλεοράσεως και μι-
 λάει για τη φωτιά στο “Kosta Boda”;
 Αλλά οι ευθύνες δεν είναι ίσες κι
 όμοιες».
Δημήτρης Φύσσας

«Τελικά ο Δήμος Αθηναίων θα βάλει μια πλακέτα στη Σταδίου, με τα ονόματα των τριών νεκρών. Συμφώνησαν όλες οι παρατάξεις, διαφώνησαν όμως στις λεπτομέρειες. Το μέγεθος; Το κείμενο; Το χρώμα; Ο καλλιτέχνης; Θα το ξανασυζητήσουν προσεχώς». **Σταύρος Θεοδωράκης**

«Εξίσου ανατριχιαστική, όμως, με την ταλιμπανική επιδρομή στο κτίριο της Marfin (που προκάλεσε δείγματα αυτοκριτικής και στον αντιεξουσιαστικό χώρο) είναι και η αντίδραση κάποιων διαδηλωτών που εμπόδιζαν το πυροσβεστικό όχημα να πλησιάσει στο σημείο της φωτιάς ή που χλεύαζαν τους “καρβουνιασμένους” επιζώντες στα μπαλκόνια». **Μισέλ Φάις**

«Είμαστε συνεχώς σε αγώνες που δικαιώνουν κάποιους που προηγήθηκαν, που και αυτοί δικαίωναν κάποιους προηγούμενους. Η φανταστική αλυσίδα ξεκινά από τον Δεκέμβρη 2008, το Πολυτεχνείο και τον Δεκέμβρη 1944, για να καταλήξει στον Μαραθώνα και τη Σαλαμίνα, με ενδιάμεσους κρίκους τον Βασίλειο Βουλγαροκτόνο και τον Νικήτα Τουρκοφάγο». **Δημήτρης Ψυχογιός**

389 • 26/4/2012

Χρήστος Αστερίου: Η Ελεάννα Βλαστού μίλησε μαζί του και τον ρώτησε πως νιώθει όταν γράφει: «Ενιωθα σαν ηθοποιός που ερμηνεύει πολλούς ρόλους – μπαίνεις στο καμαρίνι, αλλάζεις ρούχα και βγαίνεις στη σκηνή να μιλήσεις με άλλον τρόπο».

390 • 3/5/2012

17 υποψήφιοι βουλευτές και αρχηγοί κομμάτων μιλούν και γράφουν εν όψει των βουλευτικών εκλογών.

394 • 31/5/2012

«**Το εργοστάσιο αερίοφωτος διατηρήθηκε** σ' αυτή την κατάσταση εξαιτίας της ελληνικής αδράνειας στις αρχές του 20ού αιώνα να παρακολουθήσει τις ευρωπαϊκές εξελίξεις στο χώρο της παραγωγής του φωταερίου. Είναι ίσως το μοναδικό θετικό αποτέλεσμα μιας συντηρητικής και καθυστερημένης αντίληψης. Της το οφείλουμε (γέλια)». Κωνσταντίνος Μπιτζάνης, διευθύνων σύμβουλος της «Τεχνόπολις» Δήμου Αθηναίων Α.Ε.

396 • 14/6/2012

Οι δρόμοι του Scrap: Οι μετανάστες με τα καρτσάκια του σούπερ μάρκετ, το παρεμπόριο που αποφέρει δεκάδες εκατομμύρια ευρώ στη μαφία, ο καταυλισμός των Ρομά στον Βοτανικό και το σχέδιο του ΥΠΕΚΑ. Ο Τάκης Σκριβάνος ακολούθησε... τους δρόμους.

398 • 28/6/2012

Τεύχος «Summer in the City». Οι μαθητές από τη σχολή New School Athens φωτογραφίζουν το Καλοκαίρι στην Πόλη και απογειώνουν τις σελίδες μας.

401 • Ιούλιος / Αύγουστος 2012

Τεύχος Νησιά: Ο Τάσος Παυλόπουλος γράφει για την Ανάφη, η Βέρα Κρούσκα για την Εύβοια, ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης για την Ικαρία, ο Γιώργος Πέτρου για την Κέρκυρα, η Τζένη Θεωνά για τη Λέσβο, η Φιλαρέτη Κομνηνού για τη Χαλκιδική, η Ελευθερία Αρβανιτάκη για τους Παζούς, η Άννα Παναγιωτοπούλου για την Τήνο και άλλοι 70 γνωστοί Αθηναίοι γράφουν για τους αγαπημένους τους καλοκαιρινούς προορισμούς

402 • 26/7/2012

Τα στοχειωμένα σπίτια της πόλης: «Το ηγάδι έχει σφραγιστεί χρόνια τώρα, ενώ λέγεται πως επικοινωνεί κάτω απ' τη γη με άλλες σφραγισμένες υπόγειες εισόδους που μπορεί να δει κανείς ανά το λόφο. Φημολογείται μάλιστα πως συνδέεται με ένα ολόκληρο δίκτυο από υπόγειες σήραγγες, που φθάνει μέχρι και το Σούνιο» μου εξομολογείται ο 29χρονος Μανόλης, που έχει επισκεφθεί πολλές φορές το λόφο. Ο Κωνσταντίνος Τζήκας ψάχνει στην αυγουσιτιάτικη Αθήνα πού ζουν τα φαντάσματα.

403 • 6/9/2012

Ανταίος Χρυσοστομίδης: «Σίγουρα ο πιο δύσκολος ήταν ο Ορχάν Παμούκ. Αλλά κι ο Κιουρείσι δεν πήγαινε πίσω. Ο Σουίφτ ξεκίνησε κλειστός την κουβέντα του μαζί μου, στο τέλος όμως πίνανε μαζί στη παμπ σαν παλιοί φίλοι. Έκπληξη για μένα ήταν ο Λε Καρέ και, κατά κάποιο τρόπο, ο Πελεκάνος. Η συνέντευξη με τον Καρέ είναι μία από τις αγαπημένες μου. Το ίδιο κι αυτή με τον Οζ. Η εκπομπή με τον Οζ ήταν η πρώτη μου εκπομπή, και το γεγονός ότι ήμασταν ήδη φίλοι με βοήθησε πολύ». Εξομολογήσεις στην Αγγλική Μπιρμπίλη για τις δυσκολίες με τους συγγραφείς που συνάντησε στην εκπομπή του «*Οι κεραιές της εποχής μου*».

404 • 13/9/2012

Καλλιτέχνες στην τσιμπίδα της εφορίας: «Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε με τους συμπαθείς καλλιτέχνες των οποίων τα εισοδήματα ήρθαν στη δημοσιότητα τις περασμένες μέρες. Σε μια εποχή όμως που οι Έλληνες προβαίνουν σε θυσίες, αναρωτιόμαστε αν τα τρικ στα οποία προσφεύγει ένας καλλιτέχνης για να μη φορολογείται για τις αποδοχές του έχουν ηθική βάση σε σχέση με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι υπόλοιποι επαγγελματίες αυτού του τόπου» σχολιάζει ο Στέφανος Δάνδολος.

Ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης γράφει για τον αγαπημένο του καλοκαιρινό προορισμό

Οι δρόμοι του Scrap

Κωνσταντίνος Μπιτζάνης

> RETHINK ATHENS <

ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΣΑΪΤ ΤΗΣ Α.Υ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΟΥ RETHINK ATHENS ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΑΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ.

«Έχει μελετηθεί διεξοδικά η δυνατότητα φύτευσης πάνω στην πλατεία Ομόνοιας; Δεδομένου ότι και πρόχειρες προσπάθειες φύτευσης αποδείχθηκαν προβληματικές;» ρώτησε ο **Lefteris Michaloutsos, Architect A.U.Th.**

Απάντηση: «Η πρόσφατη ευρωπαϊκή εμπειρία δείχνει ότι έχει πλέον αναπτυχθεί τεχνογνωσία σε αυτή την κατεύθυνση... Μάλιστα ο μελετητής δεν φυτεύει απλώς δέντρα, αλλά τα διαχειρίζεται με τέτοιο τρόπο ώστε η σκιά τους να εξασφαλίζει την καλύτερη δυνατή περιβαλλοντική άνεση, ακόμη και πτώση της θερμοκρασίας τους καυτούς μήνες του καλοκαιριού κατά 2 με 3 βαθμούς Κελσίου». ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

> ΝΟΜΠΕΛ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ 2010 <

Ο νομπελίστας ελληνοκύπριος οικονομολόγος Χριστόφορος Πισσαρίδης στην Α.Υ.

Η Κατερίνα Παναγοπούλου μίλησε μαζί του για τις προβλέψεις του στην ελληνική οικονομία: «Στην Ελλάδα προστατεύουν αυτούς που έχουν τις εγγυημένες θέσεις, που κυρίως είναι άντρες μεγάλης ηλικίας - γιατί αυτοί έχουν καταφέρει ως επί το πλείστον να μπουν στην αγορά εργασίας. Χτυπούν όμως πολύ αρνητικά τους άλλους και κυρίως τους νέους. Όταν εμείς σε κάθε αλλαγή λέμε «αυτά είναι κεκτημένα του εργατικού δυναμικού και πρέπει να παραμείνουν», τότε αυτό επηρεάζει αρνητικά κυρίως την αγορά νέων» ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2012

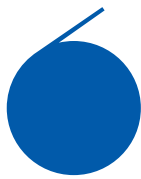
«Πως γίνεται να είσαι αγωνιστής προστατεύοντας τα κεκτημένα σου όταν η χώρα διαλύεται; Πως γίνεται να ζητάς να εξαιρεθείς από την κοινή μοίρα και επιπλέον να πουλάς και επανάσταση;» **Άννα Δαριανίδη**

> ΑΠΟΣΤΟΛΗ <

Η ΜΥΡΣΙΝΗ ΖΟΡΜΠΑ ΣΤΕΛΝΕΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΡΑΓΜΕΝΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΑΧΡΙΠ ΠΕΜΠΤΗ, 16Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ. ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗ. ΟΛΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ. ΣΥΖΗΤΑΜΕ ΜΕ ΝΕΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ,

ΕΑΝΑΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΧΤΕΣΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΦΙΛΕΥΟΥΝ ΣΟΥΠΑ ΚΑΙ ΑΡΑΒΙΚΗ ΠΙΤΑ. ΡΩΤΑΩ ΤΙΣ ΔΥΟ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ ΠΟΥ Η ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΜΑΝΤΙΛΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΟΧΙ, ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΚΕΙΝΕΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΛΕΝΕ ΜΕ ΜΙΑ ΦΩΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ. Ο ΑΪΜΑΝ ΕΙΝΑΙ ΓΥΡΩ ΣΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΩΣ ΞΕΝΑΓΟΣ. ΜΕΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΣ ΝΑ ΜΗ ΦΥΤΕΙ ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙ Ο ΜΟΥΜΠΑΡΑΚ. ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΝ ΟΣΟ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ. ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΕΙΝΑΙ ΒΑΡΥ. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011

Γιάννης Μεϊμάρογλου

«Η συγκρότηση ενός τέτοιου πολιτικού ρεύματος πρέπει ν' αρχίσει από μηδενική βάση, χωρίς ταμπέλες, αποκλεισμούς ή άλλα προαπαιτούμενα».

Στέφανος Μάνος

«Δεν πιστεύω ότι λείπει ένα ευρωπαϊκό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Αυτό που λείπει είναι κόμματα βασισμένα σε αυστηρούς δημοκρατικούς θεσμούς, η τήρηση των οποίων υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Όπως στη Γερμανία».

Αντιγόνη Λυμπεράκη

«Πρέπει να σηκώσουμε το πολιτικό παρελθόν μας στην πλάτη μας και να το μετακινήσουμε σε ένα χώρο δημιουργικής συνύπαρξης με άλλους και άλλες που θα κάνουν το ίδιο».

Στράτος Φαναράς

«Όταν και τα τελευταία τμήματα της πολιτικής οπισθοφυλακής θα έχουν χάσει οριστικά τη μάχη της διατήρησης του μεταπολιτευτικού status quo, θα μπουν σε κίνηση οι κοινωνικές διεργασίες».

Δημήτρης Σκάλκος

«Οι πολιτικές δυνάμεις που μπορούν να υποστηρίξουν το νέο μεταρρυθμιστικό κέντρο εντοπίζονται στο χώρο της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας, της φιλελεύθερης κεντροδεξιάς, που ασφυκτιά εντός της συντηρητικής παράταξης, ακόμη και της μεταρρυθμιστικής αριστεράς, αλλά και της ρεαλιστικής οικολογίας».

Γιώργος Προκοπάκης

«Δεν πιστεύω ότι μπορεί να υπάρξει μετεξέλιξη κάποιου από τα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα. Απαιτείται διάρρηξη με την κρατικιστική αριστερή λογική που κυριάρχησε 40 χρόνια».

Αρίστος Δοξιάδης

«Σήμερα χρειάζεται συμπίεση. Καταλαβαίνω ότι για συμβολικούς λόγους μερικοί σοβανοί κεντροαριστεροί δεν θέλουν να είναι στο ίδιο κόμμα με φιλελεύθερους. Διαφωνώ. Θα έπρεπε να μιλάμε για ριζοσπαστικό κέντρο σήμερα, όχι για σοσιαλδημοκρατία».

Νίκος Μπίστης

«Απέναντι στην κερκατωρα δικοματισμού (ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ) χρειαζόμαστε επιγόνους ένα νέο μεγάλο κόμμα της σύγχρονης, μεταρρυθμιστικής και σοσιαλιστικής αριστεράς, με σταθερό ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Δεν θα σας πω ονόματα από το ΠΑΣΟΚ και δεν θα σας κρύψω την απογοήτευσή μου από την αδυναμία των περισσότερων εκσυγχρονιστών μετά το 2004 να υπερασπίσουν τις ιδέες τους, στάση που τους οδήγησε ή στον αναχωρητισμό ή στο συμβιβασμό και πλήρως ηττημένη στην κεντροαριστερά».

Βάσω Κιντή

«Όταν οι κενολογίες (του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ) θρυμματιστούν από τη σύγκρουσή τους με τη σκληρή πραγματικότητα, τότε μπορεί να αναζητήσουμε μια μη πελατειακή, φιλελεύθερη σοσιαλδημοκρατία».

Δημήτρης Κ. Ψυχογιός

«Η σοσιαλδημοκρατία απαιτεί γνώσεις και καλλιέργεια, άρα πυρήνας της είναι οι χιλιάδες νέοι που πηγαινοέρχονται συνεχώς στο εξωτερικό για δουλειές, ταξίδια, εθελοντισμό, σπουδές, με Erasmus – απαιτείται όμως να ανατρέψουν τους γέροντες που ηγούνται σήμερα των υπολειμμάτων του ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ και των διάφορων κινήσεων του χώρου».

Μαρία Ρεπούση

«Κάθε φορά, ο χώρος αυτός γίνεται προσπάθεια να συγκροτηθεί με τα παλιά υλικά και το πολιτικό προσωπικό που είναι κατά κύριο λόγο υπεύθυνο για τη χρεοκοπία της χώρας. Πρέπει να κάνουν στην άκρη και να αφήσουν το χώρο ελεύθερο σε νέες δυνάμεις που δεν έχουν γαλουχηθεί στον “πασοκισμό” της Μεταπολίτευσης».

Μάνος Ματσαγγάνης

«Η παρακμή του ΠΑΣΟΚ εγείρει το ερώτημα για το μέλλον της κεντροαριστεράς στην Ελλάδα. Ποια θα είναι η πολιτική έκφραση του αχανούς χώρου που εκτείνεται από την κεντροδεξιά έως τη (μετα)κομμουνιστική αριστερά».

> ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑ <

Η Α.Ν. ΑΝΑΖΗΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑ

Η συζήτηση για τη δημιουργία μιας ελληνικής «Ελιάς» αναζωπυρώθηκε με την πρόσφατη διακήρυξη 50 προσωπικοτήτων για την ανάγκη συμπίεσης όλων των δυνάμεων της Κεντροαριστεράς. Εμείς ήδη από τον Ιούνιο του 2012, ανήσυχτοι, είχαμε «ανοίξει» τη συζήτηση για το θέμα. Η Αγγελική Μπιρμπίλη ζήτησε από 24 πολιτικούς, καθηγητές, τεχνοκράτες, ενεργούς πολίτες να πουν τη γνώμη τους.

Θανάσης Χειμωνάς

«Ανάμεσα σε μια ούλτρα λαϊκή δεξιά και μια ανεύθυνη “αντιμνημονιακή” αριστερά, μια μοντέρνα και ευρωπαϊκή κεντροαριστερά φαντάζει ως η μοναδική διέξοδος για όλους εμάς που ονειρευόμαστε μια Ελλάδα αξιόπιστη και προοδευτική».

Λεωνίδας Καστανάς

«Η δυσκολία δημιουργίας οφείλεται στις ένθεν και ένθεν αγκυλώσεις. Από τη μια υγιείς σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις που βρίσκονται εντός του ΠΑΣΟΚ (Μόσιαλος, Διαμαντοπούλου, Ραγκούσης κ.ά.) δεν τολμούν να διασπάσουν το ημιθανές ΠΑΣΟΚ. Από την άλλη η Δημοκρατική Αριστερά δεν είναι ακόμα έτοιμη ιδεολογικά και πολιτικά να προχωρήσει στη δημιουργία ενός νέου ενιαίου σχήματος τέτοιου τύπου».

Ηλίας Κανέλλης

«Σοσιαλδημοκρατία, ε; Υπάρχουν κάποια πρόσωπα που μάτωσαν χτυπώντας τη γροθιά τους στο μαχαίρι, αλλά επιμένουν: Γιαννίτσης, Μόσιαλος, Ραγκούσης ... Προσωπικώς, δεν πιστεύω ότι οι συγκεκριμένοι μπορούν να ηγηθούν ρεύματος το οποίο μπορεί να γίνει πλειοψηφικό – αλλά θα μπορούσαν να το κάνουν πολλά νεότερα πρόσωπα, με ευρωπαϊκή εμπειρία και διάθεση να εμπλακούν στα ελληνικά πράγματα, που θα δέχονταν στην αρχή να τους ακολουθήσουν».

Γιώργος Σιακαντάρης

«Ο χώρος αυτός θα δημιουργηθεί από τη μετεξέλιξη του σημερινού ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ και των διάσπαρτων πολιτικών κινήσεων, που δραστηριοποιούνται στο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να εκφραστεί όχι τόσο από νέα πρόσωπα, αλλά από πρόσωπα που ενστερνίζονταν αυτές τις ιδέες πολύ πριν την κρίση».

Σταύρος Λιβαδάς

«Η ΔΗΜΑΡ, άλλες ενεργές κινήσεις του χώρου, αλλά και δυνάμεις από το ΠΑΣΟΚ, που αντιμετωπίζουν αυτοκριτικά το παλιό αλλά και πρόσφατο “πελατειακό” παρελθόν του, είναι οι δυνάμεις συνομιλητές και συμπαρατασσόμενοι. Παρόλα τα εμπόδια και τις δυσκολίες, αξίζει τον κόπο να προσπαθήσουμε!»

Θεόδωρος Σκυλακάκης

«Το μεγαλύτερο κενό κατά τη γνώμη μου δεν αφορά τη σοσιαλδημοκρατία, αλλά το φιλελεύθερο μεταρρυθμιστικό χώρο που βρίσκεται στο κεντρό του πολιτικού φάσματος. Όχι μόνο γιατί σήμερα ο χώρος δεν έχει επαρκή πολιτική έκφραση, αλλά και γιατί αυτός κατ' εξοχήν μπορεί να εκφράσει τις παραγωγικές δυνάμεις που έχουν απομείνει στη χώρα».

Νίκος Κ. Αλιβιζάτος

«Εφ' όσον η Ελλάδα επιζητεί ως χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πιστεύω ότι η κεντροαριστερά θα οργανωθεί αργά ή γρήγορα σε έναν καινούργιο πολιτικό φορέα».

Μυρσίνη Ζορμπά

«Σε μια εποχή γενικευμένης κρίσης, η αξιοπιστία της πολιτικής για ένα ευρωπαϊκό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα περνάει μέσα από το διπλό πολιτικό και ανθρώπινο καθήκον».

Νίκος Χριστοδουλάκης

«Είναι προφανές ότι χρειάζεται μια μεγάλη συμμαχία των δυνάμεων που θέλουν την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, όχι όμως με επιχειρήματα που εξαντλούνται σε μία αναπόληση των επιτυχιών του παρελθόντος».

Άννα Διαμαντοπούλου

«Η ριζοσπαστική σοσιαλδημοκρατία ξεπηδά από την κοινωνία. Είναι κόμμα της κοινωνίας. Η χώρα έχει ανάγκη από ένα σύγχρονο κόμμα της ριζοσπαστικής σοσιαλδημοκρατίας που θα σπάσει το ανιστόρητο, μοναδικό σε όλη την Ευρώπη, ταμπού να μην θεωρείται αριστερά».

Χρήστος Χωμενίδης

«Μονάχα ίσως ύστερα από μια μέγιστη καταστροφή θα φτάσει η ώρα της σοσιαλδημοκρατίας. Της θέσης που αποκρούει τόσο τον παιδισμό της εγχώριας Αριστεράς όσο και τον κυνισμό της δεξιάς. Έως τότε, οί Ελληνες σοσιαλδημοκράτες οφείλουν να ξεκαθαρίσουν τις γραμμές τους από τα κνώδαλα του παρελθόντος και να πάψουν επιτέλους να βάζουν νερό στο κρασί τους».

Ενεχυροδανειστήρια και ανταλλακτήρια χρυσού, οι μόνες επιχειρήσεις που ανθίζουν στον καιρό της κρίσης. Με τζίρο εκατομμυρίων ευρώ, αδήλωτα έσοδα, χρυσό που φεύγει στο εξωτερικό και κλοπιμαία που βρίσκουν διέξοδο.

Σάλμαν Ρούσντι: Η Σάντρα Οντέτ-Κυπριωτάκη τον συνάντησε στις 11 Σεπτεμβρίου και μας μεταδίδει: «Η "Guardian" έλεγε το πρωί ότι νέες διαμαρτυρίες έχουν ξεκινήσει γύρω από "Τα παιδιά του Μεσονυχτίου", το βιβλίο του Ρούσντι που μόλις βγήκε σε ταινία. Περιμένω ότι θα βρω περιπολικά, ασφάλεια ή έστω σωματοφύλακες να περνούν από εξονυχιστικό έλεγχο. Τίποτα. Ο Ρούσντι φαίνεται κουρασμένος, κλεισμένος σε ένα ήσυχο υπόγειο με παχιά μοκέτα. Δίνει απανωτές συνεντεύξεις σε διεθνή μίντια (δύο στην Ελλάδα, η μία εξ αυτών στην Α.Υ.).

Στη ζούγκλα του μαυροπίνακα: «Το δημόσιο σχολείο ήταν, είναι και, απ' ό,τι φαίνεται μάλλον θα είναι άσχημο. Αίθουσες στεγνές και άχρωμες, κτίρια ακατάλληλα, αλλές μικρές. Μπετόν. Τάξεις χωρίς υποδομές, πάντα με ελλείψεις. Πέρυσι η εκπαιδευτική κοινότητα κυνηγούσε να βρει βιβλία. Φέτος τρέχει και δεν φτάνει να καλύψει χρέη και κενά» γράφει η Λένα Χουρμούζη στο ρεπορτάζ της.

Arne Dahl: Στη συνέντευξη που του πήρε ο Δημήτρης Καραθάνος ο Σουηδός συγγραφέας παίρνει θέση υπέρ της χώρας μας. «Η ΕΕ πρέπει να βοηθήσει την Ελλάδα να σταθεί στα πόδια της και να οικοδομήσει όλα όσα έχουν καταρρεύσει. Ας αναλογιστούμε πως υπάρχει η Κίνα από τη μια πλευρά και οι ΗΠΑ από την άλλη, και πως δεν διαθέτουμε κανένα εκέγγυο απέναντι σε αυτούς τους γίγαντες αν δε συσπειρωθούμε μαζί».

Νεοάστεγοι. Όρος που χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τη μη κυβερνητική οργάνωση «Κλίμακα». «Σε αντίθεση με τους μακροχρόνια άστεγους, οι νεοάστεγοι δεν εμφανίζουν σημεία ενεργούς ψυχοπαθολογίας ή εξαρτήσεων» λέει η Άντα Αλαμάνου, υπεύθυνη του προγράμματος Στήριξης Αστέγων στην ΜΚΟ ΚΛΙΜΑΚΑ στον Κεραμεικό. Η Α.Υ. συμμετέχει στην Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Φτώχειας.

«28η Οκτωβρίου 2012. Πώς ακούγεται σε μια επιθετική καταναλωτική συνθήκη διαβίωσης το πρόταγμα: Ελευθερία ή θάνατος; Συλημένο το νόημα, γράμμα κενό στον πολιτισμένο μας κόσμο, απαίτηση ανόητη, όταν δεν προκαλεί αμηχανία. Κι ας δονεί ακόμη κάποιους καταπατημένους ανθρώπους να διαδηλώνουν ήρεμα την αμείλικτη, βουβή τους αντίσταση, εκείνο το κομμάτι της ψυχής τους που δεν εξαγοράζεται απ' την ανάπληρη ελευθερία της αγοράς». Χρήστος Μπυκόρος, ζωγράφος

«Οι νέες τεχνολογίες, τα νέα μέσα, οδηγούν την ανθρωπότητα στην εποχή της Διαφάνειας, της Ανοικτότητας, της Συνεργασίας, της Ανεκτικότητας, της Μοναδικότητας, της Συμμετοχής. Η γενναία φράση του Αντρέ Μπρετόν στη δεκαετία του 1920 "η εποχή της διαφάνειας θα γίνει πραγματικότητα, όταν όλοι θα αισθανόμαστε άνετα ζώντας σε γυάλινους πύργους" υλοποιείται με την τεχνολογική δημοκρατία». Ο Πώργος Πανόπουλος αναρωτιέται για το πώς διαχειρίζεσαι την ιδιωτικότητα σου μέσα στο διαδίκτυο.

Έξι μήνες πριν την έναρξη του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδάουρου και ο Πώργος Λούκος δεν γνωρίζει αν θα ανανεωθεί η θητεία του. Μα είναι δυνατόν, όταν μάλιστα πρόκειται για τον πιο επιτυχημένο καλλιτεχνικό διευθυντή του θεσμού; Η Α.Υ. μέσω της Κατερίνας Ανέστη θέτει ανοιχτό ερώτημα για το θέμα Λούκος - λίγο καιρό μετά ανακοινώνεται η ανανέωση της σύμβασής του.

Τεύχος 409

Στη ζούγκλα του μαυροπίνακα

Βασίλης Καρύδης*

«Όταν ο κόσμος βλέπει πληθώρα αστυνομικών στο δρόμο τότε είναι που ανησυχεί περισσότερο. Θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος και αναρωτιέται τι συμβαίνει. Είναι ψυχολογικό το θέμα. Τα Εξάρχεια με αυτή την περιμετρική αστυνόμευση που έχουν θυμίζουν Μπέλφαστ. Όμως η αστυνομία πρέπει να εμπλακεί πιο παραγωγικά στο ζήτημα της ασφάλειας της πόλης, όπως για παράδειγμα με το θεσμό του αστυνομικού της γειτονιάς ο οποίος στην ουσία δεν εφαρμόστηκε ποτέ».

* ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Γιάννης Πολύζος*

«Χρειαζόμαστε τον πληθυσμό που θα υποστηρίξει τις μεικτές χρήσεις. Χρειαζόμαστε κίνητρα επανακατοίκισης. Κάποια μπήκαν στις προτάσεις για Μεταξουργείο και Γεράνι, όπου προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε γεωγραφικές ενότητες. Το Υπουργείο Οικονομικών, όμως, φοβήθηκε την απώλεια εσόδων. Κίνητρα όπως φοροαπαλλαγές, χαμηλότερα δάνεια για αποκατάσταση διαμερισμάτων σε περιοχές, όπως π.χ. η πλατεία Βάθης, ή πρωτοβουλίες από δήμους που απαλλάσσουν επαγγελματίες από δημοτικά τέλη ή τέλη κατάληψης πεζοδρομίων από σκαλωσιές. Όλα μαζί φτιάχνουν ένα πλαίσιο».

* ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΠΟΛΕΟΔΟΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΧ. ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΩΝ ΕΜΠ

Άντα Αλαμάνου*

«Πρέπει να αξιοποιήσουμε το ανθρώπινο κεφάλαιο. Ένας άστεγος, π.χ. που εργάζεται σε κάποιο αντίστοιχο πρόγραμμα, ασφαλώς με τα 300 ή 400 ευρώ δεν λύνει το πρόβλημά του, όμως αρχίζει σιγά-σιγά να επανακοινωνικοποιείται, ενώ έχει και κάποια δικά του χρήματα. Μπορεί και η Πολιτεία να ιδρύσει αντίστοιχες κοινωνικές επιχειρήσεις. Είναι λάθος να λέμε ότι έχουμε κρίση και κατεβάζουμε τα χέρια. Υπάρχουν έξυπνες και ρεαλιστικές λύσεις, αλλά χρειάζεται και βούληση».

* ΜΚΟ ΚΛΙΜΑΚΑ

Brendan Hughes*

«Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι η Πορτογαλία αποποινικοποίησε την προσωπική κατοχή, αλλά δεν τη νομιμοποίησε. Δεν είναι αλήθεια ότι οι Πορτογάλοι κυκλοφορούν στους δρόμους με μικροποσότητες. Η προσωπική κατοχή εξακολουθεί να απαγορεύεται. Αν η αστυνομία εντοπίσει ένα άτομο με ναρκωτικά στην κατοχή του θα του κατασχεί την ποσότητα. Το άτομο θα τιμωρηθεί, αλλά όχι ποινικιστεί. Αυτή η προσέγγιση είναι πολύ διαφορετική από τη νομιμοποίηση, η οποία υπονοεί ότι έχεις το ελεύθερο να κάνεις κάτι».

ΑΝΩΤΑΤΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΟ ΕΜΣΔΔΑ - ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑ

Ηλίας Βλαχάκης*

«Πρέπει να δούμε και την προσωπική μας ευθύνη. Μην τα ρίχνουμε όλα στο δήμο για την καθαριότητα και την ίδια ώρα πετάμε το αποστίγαρο από το παράθυρο. Από την άλλη, χρειάζεται μια φροντίδα της πόλης. Εάν, για παράδειγμα, ένας δρόμος είναι σκοτεινός, ίσως να σκεφτεί κάποιος ακόμα και να κάνει την ανάγκη του στον τοίχο. Εάν υπάρχει φωτισμός, δεν θα το κάνει. Το ιστορικό κέντρο πρέπει και μπορεί να σταθεί. Και φορείς υπάρχουν, και νόμοι. Ας σκεφθούμε, όμως, όλοι και την προσωπική μας ευθύνη».

* Γ.Γ. ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

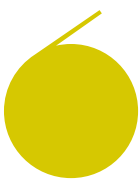

Το τεύχος που συζητήθηκε

Τα 6 πολυσέλιδα ρεπορτάζ του τεύχους 389 στις 26/4/2012 για τη φτώχεια, το παρεμπόριο, το θάνατο της εμπορικής κίνησης, την εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά και την πολεοδομική υποβάθμιση στην Αθήνα συζητήθηκαν, σχολιάστηκαν και αναπαράχθηκαν από τα ΜΜΕ. Καταγράφηκαν προσωπικές εμπειρίες και, το κυριότερο, 60 επιστήμονες χαρτογράφησαν, σχεδίασαν λύσεις και οραματίστηκαν την Αθήνα.

Ας ξεχάσουμε το παρελθόν. Να δημιουργήσουμε μια γέφυρα, γρήγορα, στο τώρα. Από το παρελθοντολογικό μας προγραμματισμό σε αυτή τη στιγμή. Ας ονειρευτούμε το μέλλον μας με έναν άλλο τρόπο. Όχι με την καρικατούρα των υποσχέσεων. Ας επιλέξουμε να ονειρευτούμε το δρόμο που θέλουμε να περπατήσουμε. Δεν μπορούμε σε κάθε βήμα να σκοντάφουμε...
Ο Σωκράτης Μάλαμας μιλάει στον Γιώργο Δημητρακόπουλο

Jo Nesbo

«Το μόνο που με νοιάζει είναι να αφηγηθώ μια καθηλωτική ιστορία. Και είμαι ικανός να κάνω οτιδήποτε για να το πετύχω. Θα χρησιμοποιήσω την αγάπη, το μίσος, την καλοσύνη, την απόλυτη αχρειότητα. Είμαι ένα όρνεο».

Τζορτζ Πελεκάνος

«Δεν είμαι ενάντια στα όπλα ή στην υπεύθυνη οπλοκατοχή. Θεωρώ απλώς ότι τα παράνομα πιστόλια δεν έχουν θέση στις πόλεις μας».

Σαντιάγο Ρονκαλιόλο

Ανατράφηκα σε περιβάλλον ακαδημαϊκό και διανοουμενίστικο. Όλη αυτή η σοβαρόφάνεια έπρεπε κάπου να βρει μια διέξοδο. Για μένα ήταν η поп κουλτούρα, το σινεμά, οι σαμπουόνπερες. Οπότε φροντίζω να μην ξεχνώ ότι αυτό που προέχει είναι μια δυνατή ιστορία».

Τζιλίαν Φλιν

«Πάντα φτιάχνω μουσικές λίστες για τους χαρακτήρες μου, με βοηθάει να μπω στον τρόπο σκέψης τους. Έχω άπειρα τραγούδια μετάλ της δεκαετίας του '80 απ' όταν έγραφα για τον Μπεν Ντέι στον «Σκοτεινό τόπο» (εντάξει, και επειδή μ' αρέσει κιόλας η συγκεκριμένη μουσική)».

Αύγουστος Κορτώ

«Δεν νομίζω πως η πδονοθηρία έπαψε ποτέ – απ' την εποχή των αυστραλοπιθήκων μέχρι σήμερα, όλοι την καύλα μας κυνηγάμε. Και σε ό,τι αφορά την πόλη, πολύ φοβάμαι πως έχει κατακτήσει ελαφρώς ξενέρωτη».

Victoria Hislop

«Ορισμένοι αδιαφορούν απέναντι σε οτιδήποτε δεν κινείται γύρω από το μικρόκοσμό τους. Εγώ αρέσκομαι να ξεμακραίνω από την προστατευμένη ζώνη. Το θεωρώ απαραίτητο, τόσο για ένα συγγραφέα όσο και για όποιον επιθυμεί να ζήσει».

Στέφανος Δάνδολος

«Και παρότι είμαι οπαδός του μεταμοντερνισμού, με γοητεύουν περισσότερο οι συγγένειες με το κλασικό μυθιστόρημα από ό,τι τα νεωτεριστικά πειράματα κάθε είδους. Ένα μεγάλο κομμάτι του εαυτού μου, ως συγγραφέα, ζει μάλλον στο παρελθόν».

Μισέλ Φαίς

«Εξάλλου αυτό δεν είναι το ιαματικό άγγιγμα της τέχνης; Να σε συμφιλιώνει με το σκοτεινό απόθεμα μέσα σου και την ωμότητα που μας περιβάλλει».

Μίμης Ανδρουλάκης

«Οι γυναίκες πλήττονται πιο εύκολα γιατί βρίσκονται σε μεγαλύτερο ποσοστό στη ζώνη προσωρινής επισφαλούς εργασίας. Ταυτόχρονα αποτελούν το “μαξιλάρι” για την απορρόφηση των συνεπειών της κρίσης μέσα από τον προστατευτικό, αμυντικό ρόλο της οικογένειας. Η χρηματοοικονομική κρίση, βέβαια, έχει περισσότερο σχέση με την “τεστοστερόνη” παρά με τα “οιστρογόνα”. Με την “ανδρική” επιθετικότητα και απληστία».

Αντώνης Νικολής

«Δεν μου αρέσει καθόλου το γεροντίστικο προοδευτικιστικό. Σιχαινομαι το λαϊκισμό σε οποιαδήποτε μορφή και μισώ αυτό που ονομάζεται λαοφιλέ στην Ελλάδα. Είναι καρκίνωμα και μάκρην να τελειώσουμε κάποτε μαζί του. Έχω βαρεθεί να διαβάζω δηλώσεις καλλιτεχνών που κολακεύουν τον κόσμο και συγχρόνως κλαίνε για τις υπόκατάργηση επιχορηγήσεις. Μου θυμίζουν τους τυφλούς της Ζακύνθου».

Κάριν Σλότερ

«Κάποιες φορές σκέφτομαι ότι πρέπει να γράψουμε σκουπίδια που κανείς ποτέ δεν πρέπει να δει προτού καταφέρουμε να γράψουμε κάτι για το οποίο θα είμαστε υπερήφανοι. Κάποιες από τις πιο σημαντικές δουλειές μου προέκυψαν αφότου συνειδητοποίησα πως αυτό που έγραφα επί δύο εβδομάδες πιστεύοντας πως θα είναι τέλειο και συναρπαστικό δε θα φτάσει ποτέ στην τελευταία του σελίδα».

Θεόδωρος Γρηγοριάδης

«Είμαι φιλοευρωπαϊστής, αλλά τώρα καταλαβαίνω ότι η ευρωπαϊκή υπόθεση είναι μια υπόθεση γραφειοκρατική, των Βρυξελλών. Είχα πιστέψει πως θα μπορούσαμε να ανταλλάξουμε ήθη, αγάπες και τέχνες με τους Ευρωπαίους, αλλά τώρα βλέπω κάθε ευρωπαϊκή χώρα να γίνεται πιο εγωιστική και πιο εθνικιστική».

Βασίλης Αλεξάκης

«Η Ελλάδα είναι σαν μια μουσουλμανική χώρα που έχασε την Αναγέννηση και τον Διαφωτισμό και όπου επί δεκαετίες αιώνες απαγορευόταν το να σκέφτεσαι. Ακόμα και σήμερα είμαστε μια χώρα που δεν ξέρει την αλήθεια, στερούμαστε ελευθερίας της σκέψης».

Δημήτρης Στεφανάκης για τις «Μέρες της Αλεξάνδρειας»

«Για δύο χρόνια έκανα αιματηρή έρευνα. Εκτός από τα ταξίδια στην Αλεξάνδρεια, ταξίδεψα και στις πόλεις που αναφέρονται στο βιβλίο (Βερολίνο, Μόναχο, Παρίσι...) αναζητώντας το υλικό που χρειαζόμουν. Δούλεψα με βιβλία, εφημερίδες, περιοδικά και φιλμ της εποχής, μίλησα με πολλούς ανθρώπους. Και επειδή όλα αυτά τα έκανα χωρίς να έχω άλλα έσοδα, είχα πει πως αν δεν βγει κάτι καλό θ' αυτοκτονήσω».

> ΒΙΒΛΙΟ <

Οι συγγραφείς εξομολογούνται

Λένα Διβάνη

«Τους πιτσιρικάδες σήμερα τους βλέπω όπως τους πιτσιρικάδες που ήμασταν εμείς χτες. Μόνο πιο τρομαγμένους από το μέλλον, πιο ακυρωμένους δηλαδή, αφού είχαν την ατυχία να προσπαθήσουν ν' ανθίσουν (ματαιώς) μέσα στη δικτατορία του φόβου».

Χρήστος Χωμενίδης

«Άνεχθάνομαι τη μίρλα, τη μνησικακία, τη μισαλλοδοξία, το “κάθε πέρυσσι και καλύτερα”, το “πού ήσουν νιώτη που ‘λεγες”; Πρότυπά μου είναι οι άνθρωποι που πέντε φορές έπεσαν κι έξι φορές σηκώθηκαν και προχώρησαν».

ΕΚΑΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ 100

Ένας αριθμός, το 100, μόνιμος ήρωας εκατό μικρών διηγημάτων, αφηγήσεων, περιστατικών, διαλόγων, μονολόγων. Σαν μουσική «θέμα με παραλλαγές», συνδυάζει το ευτράπελο με το σοβαρό, το ρεαλιστικό με το παράλογο, το μαύρο χούμορ με το τραγικό, το παρελθόν με το μέλλον.

**ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ**

ΜΟΛΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
μελάνη
www.melanibooks.gr

22 & 29/11 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ώρα 21:30

Η ΕΥΣΤΑΘΙΑ & Ο ΔΑΥΙΔ ΝΑΧΜΙΑΣ ΣΤΟΝ ΙΑΝΟ!

Η ΕΥΣΤΑΘΙΑ και ο ΔΑΥΙΔ ΝΑΧΜΙΑΣ συστήνουν για ακόμα μία φορά στο κοινό του ΙΑΝΟΥ, την αξεπέραστη γαμπία της βαρύτητας του ελαφρού τραγουδιού. Μαζί τους ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΥΝΤΗΣ, στο ασπράνο σαξόφωνό, δίνει στο κλαρίνο ένα αρώμα πρωτόγνωρης φρεσκάδας.

ΙΑΝΟΣ
ΑΛΤΕΙΔΑ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Σταδίου 24

Είσοδος 10€ / Ελάχιστη εισιτηριακή 14€
Πληροφορίες - Φωτογραφίες: ΙΑΝΟΣ | τηλ. 210 3217 810 | Σταδίου 24 - Αθήνα
Προσέλευση ελεύθερη στα θέατρα του ΙΑΝΟΥ,
Σταδίου 24 & Golden Hall (Α. Κωνσταντίνου 37Α, Μυρούσι) και στη www.ianos.gr
Η βραδιά θα μεταδοθεί ζωντανά από το ianosradio.gr
Οι εισιτήρια αναλώνονται στις 21:00

Κ
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

www.klidarithmos.gr

ΔΙΕΘΝΗ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

TIMUR VERMES

Κοίτα ποιος ήρθε πάλι

Παρωδία; Σάτιρα; Πολιτική κωμωδία; Όλα αυτά και ακόμα περισσότερα!
Ο Βέρμες κρατά μπροστά στη γερμανική κοινωνία έναν καθρέφτη -και η αντανάκλαση, παρά τη σάτιρα, παρουσιάζει μια εικόνα καθόλου κολακευτική για τη σύγχρονη Γερμανία.»
—Le Temps, Γενεύη

ETHAN CROSS
Ο Ποιμένας

«Ο Ethan Cross δημιούργησε έναν καλογραμμένο, βίαιο, αμείλικτο εφιάλτη που φέρνει στην επιφάνεια τους πιο ενδόμυχους φόβους κάθε ανθρώπου. Για θαρραλέους αναγνώστες!» —A.J. Hartley, συγγραφέας

NELE NEUHAUS

Η Χιονόπτη πρέπει να πεθάνει

Δέρμα λευκό σαν χιόνι, χείλη κόκκινα σαν αίμα. Αλλά αυτό δεν είναι παραμύθι για παιδιά.
Ένα καταγιστικό αστυνομικό θρίλερ, με περισσότερες από 3 εκατομμύρια πωλήσεις, που έχει ήδη μεταφραστεί σε 15 γλώσσες.

ANN CLEEVES

Γυάλινο δωμάτιο

«Κάθε βιβλίο της Ann Cleeves είναι καλύτερο από το προηγούμενο. Η ντετέκτιβ **Βέρα Στόνχοουπ**—υπέρβαρη, ανθρώπινη και κυνηγημένη από τα δικά της φαντάσματα—είναι ένας καταπληκτικός κεντρικός χαρακτήρας.» —Tribune

Βιβλιοπωλείο ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ: Περασφόρου 5, ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Τηλ. 210-3300104
Fax: 210-3841021, e-mail: sales@klidarithmos.gr

> ΦΑΣΙΣΜΟΣ <

Hip hop - Χρυσή Αυγή 1-0

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΒΙΑ

Του ΝΙΚΗΤΑ ΚΛΙΝΤ

Θυμίζουμε επίσης ότι κάθε μορφή λαϊκισμού, ανεξαρτήτως χρώματος, είναι αντιδραστικό φαινόμενο, είναι δεξιά. Δηλαδή, είτε μαύρος είτε μπλε, είτε γαύρος είτε πράσινος, είτε ροζ είτε κόκκινος, ο λαϊκισμός πάντα ΔΕΞΙΟΣ είναι. Και γίνεται ΑΚΡΟ-ΔΕΞΙΟΣ όταν προσπαθεί να επιβάλει “το καλό του λαού” με βία. Όσο πιο πολλή, πιο σχεδιασμένη και οργανωμένη, τόσο πιο ακραία γίνεται η βία. Και ο λαϊκισμός, που αυτή υπηρετεί, τόσο πιο ακροδεξιός γίνεται.

**Σακελλάρης
Σκουμπουρδής**

Όλη η συζήτηση για την εξομοίωση των άκρων είναι μια μεγάλη σύγχυση. Γιατί ταυτίζει το φασισμό με το αριστερό πολιτικό άκρο. Ο φασισμός όμως δεν είναι πολιτικό άκρο, ούτε καν δεξιό πολιτικό άκρο. Είναι κάτι πολύ χειρότερο. Είναι άκρο ρατσισμού, μυστικισμού, καταπιεσμένου ψυχισμού και ενστικτών, παράλογου εθνικισμού.

Είναι η εκδίκηση των “αρρωστημένων παθών” κατά της λογικής. Κάνουν λάθος εκείνες οι ερμηνείες που είτε στην κωμική τους διάσταση (μακρύ χέρι του καπιταλισμού) είτε στην πιο σοβαρή τους (αποτέλεσμα της αποτυχίας του καπιταλισμού) βλέπουν το φασισμό ως πολιτική ιδεολογία και πρακτική και όχι ως αυτό που είναι – μείγμα φυλετικού μίσους, ανорθολογισμού και έφησης προς το έγκλημα.

Γιώργος Σιακαντάρης

μάθαμε να βρίζουμε είμαστε εμείς και όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης για ό,τι συμβαίνει. Οπότε λοιπόν τέλος τα ψέματα, ο λαϊκισμός, το φόρτωμα στους άλλους όλων των κακών της μοίρας μας, το μετεμφυλιακό κόμπλεξ, ο κομματικός φανατισμός, ο ελεγχόμενος συνδικαλισμός, οι αυθεντίες και οι σωτήρες (λέμε τώρα).

Το να ψάχνεις σε talkshows τις αιτίες του φαινομένου της Χ.Α. με καλεσμένους πολιτικούς εκπροσώπους των κομμάτων (και όχι ανθρώπους όπως ο Στέλιος Ράμφος, για παράδειγμα) δείχνει την υποκρισία των mainstream media, τα οποία τόσο καιρό «δεν ήξεραν» κι αυτά. Παρόλα αυτά συγχωρεμένα να 'ναι.

Μια πιθανή αιτία του εκφασισμού ενός ολόκληρου λαού είναι το γεγονός ότι επί 30+ χρόνια εκπαιδεύτηκε συστηματικά να ανταλλάσσει δουλειές και προνόμια με αντιπολιτεύσεις και κυβερνήσεις, με κόμματα και δημάρχους. Μόλις ήρθε η κρίση και τελείωσαν τα λεφτά, μόλις το Μνημόνιο σκότωσε το ρουσφέτι, τσουκί! ήρθε η Χ.Α. να μαζέψει τους ξέμπαρκους πελάτες.

Το να φορτώνει η μια παράταξη στην άλλη το πρόβλημα είναι το λιγότερο πλιθίο. Η καλλιέργεια του εμφυλιακού κλίματος (ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά) ήταν η κινητήριος δύναμη της προπαγάνδας του Ανδρέα ακόμα και μετά το θάνατό του. Έλεος.

Ο φανατικός αντιευρωπαϊσμός είναι κάργα εθνικιστικός. Αλλά και ο φανατικός αντιαμερικανισμός επίσης (να τα λέμε αυτά). Το να θέλουμε να κλειστούμε στο καβούκι μας ωσάν οι καλύτεροι απ' όλους είναι πρώτης τάξης λίπασμα για κάθε λογής φασίστα.

Δεν είμαστε υπό γερμανική κατοχή. Μόνοι μας

τα σκατώνουμε συνεχώς και βρίσκουν κι οι άλλοι.

Η θεωρία των δύο άκρων είναι ασύμμετρη, καθώς καμία αριστερή κοινοβουλευτική (και μη) δύναμη στην Ελλάδα δεν κρύβει βαριά όπλα κι εκρηκτικά ούτε εκπαιδεύει μισθοφόρους. Επίσης όποιος ψηφίζει ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΔΗΜΑΡ (τα αντιμνημονιακά) δεν είναι χουντικός.

Αν τα άκρα είναι 2 τότε στο ένα είναι τα θύματα (Γρηγορόπουλος, εργαζόμενοι στη Marfin, Φύσας και άλλοι λιγότερο γνωστοί, αλλοδαποί και μη) και στο άλλο η χουλιγκανική νοστροπία, τα πεσίματα πολλών σε έναν και βέβαια και με διαφορά τα τάγματα εφόδου της ΧΑ.

Το ΚΚΕ, αν και άκρως συντηρητικό κόμμα, ξέρει τι σημαίνει πραξικόπημα γι' αυτό και στάθηκε ανάμεσα στη βουλή και το μαύρο μπλοκ, τα χουλιγκάνια και κάποιους φιλικούς προς τη ΧΑ μαυροφορεμένους τύπους, όταν πριν από 2 χρόνια έπεφταν οι πέτρες βροχή.

Παρόλα αυτά η χρησιμοποίηση του συνδικαλισμού για κομματικά οφέλη οδηγεί στη «Χ.Α. των λαϊκών γειτονιών» και στους τραμπούκους που χτύπησαν τον Χατζιδάκη και τον Καμίνη. Οι ίδιοι που λίγες μέρες μετά την κηδεία του Παύλου είχαν τον θράσος να κηδεύουν σε φέρετρο τις στολές τους σε δημόσια θέα.

Ο αυριανισμός είναι εθνικοσοσιαλισμός. Ψάξε, βρες και διάβασε το σχετικό βιβλίο. Ο λαϊκισμός και η ψευδοαριστερή ρητορική του σε συνδυασμό με τον εθνικισμό αποτελούν την κοσμοθεωρία των Ναζί.

Ναζί είναι συντομογραφία του Nationalsozialismus, που σημαίνει εθνικοσοσιαλισμός στα γερμανικά. «Το επαναλαμβανόμενο ψέμα γίνεται αλήθεια», Πότσεφ Γκέμπελς, υπεύθυνος προπαγάνδας του Χίτλερ. Οι Ναζί δικάστηκαν για οργανωμένο έγκλημα. Βάφτισαν τη συμμορία τους αυτοκρατορία. Βιομηχανοποίησαν το θάνατο.

Τα γιαιούρτια και οι καρέκλες είναι φασιστική βία, σε όποια Σώτη και σε όποιον Νταλάρα κι αν απευθύνονται. Δικαίωμά τους να γράφουν ό,τι θέλουν, να πληρώνονται γι' αυτό όσο (αυτοί που τους πληρώνουν) θέλουν και να πιστεύουν ό,τι θέλουν.

Η βία διατρέχει όλη τη νεοελληνική κοινωνία. Όποιος έχει «δίκιο» και πλακώνει τον άλλον στο ξύλο θεωρείται μάγκας. Ο Παύλος ήρθε (κι έφυγε) για να μας ξυπνήσει από τον εφιάλτη. Μένει να ανοίξουμε τα μάτια μας.

Άλλο το απολιτικό και άλλο το ακομματικό. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε.

Και η μιζέρια είναι κι αυτή ένα lifestyle. Την επομένη της δολοφονίας του Παύλου ένας φίλος πόσταρε στο Facebook: «Για σας που κράζετε τα social media, αν δεν ήταν το Facebook τώρα θα πιστεύατε ότι τον Παύλο τον σκότωσαν φίλαθλοι της Paris Saint-Germain».

Δεν θα χαρίσουμε και τα αρχαία ελληνικά στους ούγκανους κομάντος της Χ.Α. Ο Ευθύμης παρεύθη στην κοινή συνέντευξη τύπου hiphop στην ΕΣΗΕΑ, προς τιμήν του. Κάποιοι πέσαν να τον φάνε. Αυτός εκεί.

Το μήνυμα της κοινής συνέντευξης τύπου hiphop στην ΕΣΗΕΑ ήταν η ίδια η συνέντευξη, η μάζωξη από μόνη της. Η συνύπαρξη του διαφορετικού απέναντι στη μισαλλοδοξία. Ήταν όντως ένα όνειρο του Παύλου και πολλών άλλων παιδιών που αγάπησαν ένα πολυδιασπασμένο μουσικό είδος να το δουν ενωμένο.

Η μουσική είναι μια παγκόσμια γλώσσα και το hip-hop μια διάλεκτος. Κανένας δεν αποκλείεται. Από το underground μέχρι τα clubs. Επίσης όλες οι διάλεκτοι είναι καλοδεχούμενες, από το σκυλάδικο μέχρι τον Χατζιδάκι κι από το metal μέχρι το μπαγλαμαδάκι. Όλοι, από τον Γιάννη Χαρούλη και τον Θανάση Παπακωνσταντίνου (παρ' ό,τι ακούστηκε στην ΕΣΗΕΑ) μέχρι την Ελευθερία Αρβανιτάκη (παρ' ό,τι έχω δηλώσει στο παρελθόν) και τον Σωκράτη Μάλαμα.

Στο hip-hop στην Ελλάδα συνυπάρχουν Έλληνες και άλλοι. Αφροέλληνες, όπως π.χ. ο MC Yinka και ο αδερφός του MCDash, και πολυεθνικά γκρουπ, όπως οι ΟΕ και πολλά άλλα.

Ο Iso η Λιάκος Παπανικολός, ένας Έλληνας ράπερ που συμμετείχε στη συνέντευξη τύπου στην ΕΣΗΕΑ, επανέλαβε μια φράση του αναρχικού Ερρίκο Μαλατέστα: «Αν το να κερδίσουμε αυτό τον πόλεμο σημαίνει ότι θα γεμίσουν οι πλατείες με κρεμασμένους, τότε καλύτερο είναι να τον χάσουμε».

Η παράνοια, ο λαϊκισμός, η παπαγαλία και το εμφυλιακό τραύμα στην Ελλάδα περιγράφεται κάπως έτσι: Υπάρχουν κάποιοι που (με έναν αυτόματο μηχανισμό) αντιδρούν σε κάτι θετικό (όπως για παράδειγμα το ξήλωμα των χρυσαυγιτών από την αστυνομία) που τις τελευταίες μέρες επιχειρεί η κυβέρνηση – μόνο και μόνο επειδή είναι δεξιός ο πρωθυπουργός κι ο υπουργός. Αυτοί συνήθως απαξιούν, κοροϊδεύουν και επιτίθενται σε όσους μιλούν για ψυχραιμία, εφαρμογή του νόμου και ενότητα απέναντι στο παρακράτος και το φασισμό. Ντροπή τους.

Ο αντιρατσιστικός νόμος πρέπει να ψηφιστεί, τα εγκλήματα μίσους (επιθέσεις σε gay, σε αλλόθρησκους και σε διαφορετικής ιδεολογίας άτομα) αφορούν όλους μας και πρέπει να μπουκωθούν στη δημόσια συζήτηση. Επίσης η προτροπή ενός προς άλλους για τη διάπραξη τέτοιων εγκλημάτων να μπει κι αυτή στο τραπέζι. Είναι ντροπή της αριστεράς και όλων μας να σαμποτάρουμε τέτοιες κινήσεις. Κατά τ' άλλα υπέρ των μεταναστών και της διαφορετικότητας...

Ο εκδημοκρατισμός της αστυνομίας είναι προτεραιότητα για όλους μας. Συμπαθούμε - δε συμπαθούμε το επάγγελμα. Αν δεν ήταν η γυναίκα της ΔΙΑΣ που συνέλαβε το δράστη ακόμα θα ψαχνόμασταν στα «σύννεφα».

Το «φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες» είναι οξύμωρο. Έπρεπε να στο πει ο Γιάννης Αγγελάκης για να το καταλάβεις;

Το «να καεί το μπουρδέλο η βουλή» εκτός από φιλοχουντικό είναι και ένας αποτελεσματικός τρόπος να τη γλιτώσουν όσοι πολιτικοί «τα φάγανε» και πρόλαβαν να αποτραβηχτούν.

Η αποφυγή της συνεργασίας μεταξύ των πολιτικών κομμάτων είναι καταστροφική. Ιδιαίτερα απέναντι στη Χ.Α. και το οργανωμένο της έγκλημα. Η δίκη των δολοφόνων της Χ.Α. πρέπει να γίνει όπως έπρεπε να γίνει (και έγινε) η δίκη των βασανιστών και των υπαιτίων της χούντας.

Η δίκη της Χ.Α. και των συνεργατών της στην αστυνομία πρέπει να γίνει.

Ο Παύλος Φύσσας δεν θα ξαναπαράρει, δεν θα ξαναοργανώσει κανένα φεστιβάλ και δεν θα ξαναπάει στη μάνα του για να τη δει και να του φτιάξει κάτι να φάει.

Το ξύλο της Χρυσής Αυγής δεν είναι βαρύτερο από το ξύλο οποιουδήποτε άλλου. Το νερό της Χ.Α. δεν είναι πιο παγωμένο από το νερό οποιουδήποτε άλλου. Αν δεν τα καταδικάσεις όλα δεν υπάρχει κανένας κανόνας για να μας θέσει το όριο σε ποιον επιτρέπεται να συμπεριφερόμαστε έτσι και σε ποιον δεν επιτρέπεται.

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης
(συνέντευξη στην Κατερίνα Παναγοπούλου)

Νομίζω ότι είναι γνωστό στην ιστορία πως όταν τα πράγματα ζορίζουν και η τσέπη αδειάζει, οι άνθρωποι κάνουν συντηρητική στροφή. Θεωρούσα πάντα τα άκρα, είτε είναι δεξιά είτε αριστερά, βαθιά συντηρητικές δυνάμεις [...] Αν δεν κοιτάξουμε στον καθρέφτη και δεν δούμε το κωλόπαιδο που έμαθε να του χαρίζονται όλα κι αυτό να παριστάνει τον αντίρτη και να βρίζει τους πάντες, δεν βλέπω προοπτική για τίποτα καλό. Αν δεν ενηλικιωθεί αυτό το κωλόπαιδο...

Νίκος Πορτοκάλογλου
(συνέντευξη στην Κατερίνα Παναγοπούλου)

Πολλοί πιστεύουν πως το να πουν κακά πράγματα για –ας πούμε τυχαίο παράδειγμα– τα μέλη της Χρυσής Αυγής τους κάνει το ίδιο με τα μέλη της Χρυσής Αυγής. Ότι δηλαδή αν απευθύνεις μειωτικούς χαρακτηρισμούς σ' αυτούς που απευθύνουν μειωτικούς χαρακτηρισμούς στους ξένους, δηλαδή στους ρατσιστές, γίνεσαι κι εσύ ρατσιστής, και κάνεις το δικίο σου. Μα κάνουν λάθος. Αυτοευνουχίζονται σε μια περίοδο που τα όπλα των (πελιδνών, αδύναμων) αντιπροσώπων της λογικής θα έπρεπε να βροντάνε κατά ναζιστών, φασιστών και ρατσιστών χωρίς καμία φειδώ.

Θοδωρής Γεωργακόπουλος

Η έννοια της ατομικής ευθύνης ποτέ δεν ήταν δημοφιλής στον τόπο μας και πάντως όχι όσο οι θεωρίες του καλού λαού που όταν σφάλει απλώς παρασύρεται και τελικά μένει “πάντα ευκολόπιστος και πάντα προδομένος”. Τις θεωρίες αυτές υποστηρίζουν πολιτικά πρόσωπα και κόμματα που θέλουν να υπάρχει αγέλη και χαμηλό επίπεδο συλλογικής ηθικής προκειμένου να σταθούν χωρίς να αλλάξουν. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για κανέναν ψηφοφόρο της Χρυσής Αυγής. Δεν υπάρχουν αθώοι ανάμεσά τους και όσοι τώρα πέφτουν από τα σύννεφα ας ξανακοιταχτούν στον καθρέφτη – αν έχουν.

Αγγελική Σπανού

Δίχως τους ναζιστές στο πολιτικό προσκήνιο, ο δημόσιος διάλογος θα ξαναβρεί τα κεκτημένα του. Η μεν συμπολίτευση δεν θα είναι πια υποχρεωμένη να παριστάνει τη σπαστική σκατόγρια, μπας και διαρρεύσουν κι άλλοι οπαδοί της προς τα Χρυσά Βλαμμένα, η δε αντιπολίτευση δεν θα βρίσκεται σε διαρκή κι εξουθενωτική επαγρύπνηση για τους κουτοπόνηρους αντιπερισπασμούς της συμπολίτευσης. Ναι. Το παιχνίδι θα είναι λιγότερο σικέ χωρίς το σάπιο δόντι.

Πέτρος Τατσόπουλος

Να μη γελιόμαστε, όμως. Αρκεί η ανάληψη της ευθύνης από την πολιτεία για να περιθωριοποιήσει τη Χρυσή Αυγή; Μπορεί το κράτος να λειτουργήσει με τρόπο που να ικανοποιήσει αυτόν που απειλείται ή που χρησιμοποιεί την απειλή; Ισχυρίζομαι πως όχι. Η πολιτεία οφείλει να προστατεύει τους πολίτες της, να ελέγξει τη μετανάστευση, να πατάξει την εγκληματικότητα. Οφείλει με άλλα λόγια να αφαιρέσει ένα μέρος της νομιμοποιητικής βάσης ανοχής για τη δράση της Χρυσής Αυγής. Μπορεί επίσης να τιμωρήσει την εκτροπή από την έννομη τάξη. Να μην κάνει τα στραβά μάτια στην όσμωση κράτους και παρακράτους. Να κάνει σαφές στους πολίτες ότι η Χρυσή Αυγή δεν είναι το κράτος, αλλά το παρακράτος.

Μαρία Ρεπούση

Εν μέσω κρίσης, η **Μανίνα Ζουμπουλάκη** ψάχνει φθηνά παπούτσια

«...Για λόγους που δεν έχουν σχέση με τη διεθνή κρίση, ψάχναμε για φθηνά παπούτσια μια μέρα: όταν λέω "φθηνά" εννοώ κάτω των 100 ευρώ και όχι πλαστικούιτες. Ξεκινάς με υψηλές προσδοκίες (κάτω των 50 ευρώ και όχι παντόφλες) κι όσο περνάει η ώρα έρχεσαι στα ίσια σου, ξαναβρίσκεις τα λογικά σου, συντονίζεσαι με την πραγματικότητα: σιγά μη στα κάνουν και δώρο. Σιγά μην είναι από δέρμα αρκούδας. Το ζητούμενο είναι κάτι φθινό που να δείχνει αξιοπρεπές, να μην είναι σακούλα σουπερμάρκετ και να 'χει την trendy-ά του. Δεν θέλω να σας πληγώσω, αλλά σ' αυτή την κατηγορία μερικές φορές χτυπάει κανείς και Mitsuko της προκοπής. Δηλαδή έχουν βγάλει μαύρες πλατφόρμες με πολύ cool, καθόλου Mitsuko-ειδή εμφάνιση, γύρω στα 60-65 ευρώ. Απλώς είμαστε προκατειλημμένες ότι θα φορέσουμε την κλασική Γόβα Θεούσας (μεσαίο τακούνι, απλή, προσηνής, τα-νεύρα-της) και δεν δίνουμε μια ευκαιρία στον Mitsuko της γειτονιάς μας. Το μυστήριο των παπουτσιών που βλέπονται και ταυτόχρονα φοριούνται με τρεις

κι εξήντα γίνεται σκοτεινότερο όσο κατεβαίνει κανείς (ή καμία) στα άδυστα της Ερμού, στα στενά κάτω από την Ευαγγελιστριάς και στα λοξά δρομάκια που συνδέουν την Αιόλου με την Αθηνάς ή τη Σταδίου ή την Πειραιώς. Οι βιτρίνες έχουν πινακίδες «Ο,ΤΙ ΠΑΡΕΤΕ 20 ΕΥΡΩ» και «Ο,ΤΙ ΠΑΡΕΤΕ 15 ΕΥΡΩ», ακόμα και «Ο,ΤΙ ΠΑΡΕΤΕ ΜΙΑ ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΔΩΡΟ». Στην αρχή λες, δεν μπορεί, μου κάνουνε πλάκα. Μετά λες, δεν είναι δυνατόν, θα πρόκειται για κινέζικα/ρώσικα/μπακλαβαδωτά παπούτσια που ούτε καν η μέση θεούσα δεν θα καταδεχόταν να φορέσει. Μετά αναρωτιέσαι αν έπεσε στα παπουτσάδι-

κα των τραβεστί (όχι, αυτά είναι κάτω από την Αχαρνών), αλλά οι τραβεστογόβες δεν είναι τσέτουλα, έχεις ακούσει ότι γδέρνουνε επειδή βγαίνουν αναγκαστικά σε νούμερα φέρι-μπόουτ. Σε πιάνει ένας ζεμανφουτισμός και λες "ας δοκιμάσω, μωρέ, κάτι" και δοκιμάζεις. Με 9 ευρώ!!!!; Δηλαδή το παίρνεις και το πετάς σε δυο μέρες, αν και δεδομένων των συνθηκών θα προτιμούσες να το πετάξεις σε ένα χρόνο...» 2010

> ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ <

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΠΑΛΚΟ ΣΤΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΣΕ... THE HUB. Η ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΒΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΜΙΑ ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΑ ΠΟΥ ΘΑ ΦΙΛΟΣΕ-ΝΕΙ ΝΕΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΣΤΕΓΑΣΕ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΡΟΜΑΝΤΣΟ. ΜΙΑ ΠΑΡΕΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟ ΠΟΛΥΧΩΡΟ (CAMP!) ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΧΟ ΝΕΟΚΛΑΣΣΙΚΟ ΣΤΗΝ ΚΟΤΖΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΝΕΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΠΟΥ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΥΝ ΜΕ ΑΙΣΙΟ-ΔΟΞΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. 2010

mpimpero
cafe

Σταδίου 10, 210-322264-5
fb: Mpimpero

Για Δες...
καφές ταίπυρο μεζές

Χαλκιά 65, Άνω Πατήσια, τηλ. 211 2140158

DARED
jewelry & fashion creations

Χορηγός 31, Κολωνάκι, 2130294007
www.dared.eu
dared.eu@gmail.com
Λισιακή - Χονδρική

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ: RAY, Φ. Π.

Οι άνθρωποι συναντιούνται τυχαία. Ανταλλάσσουν ματιές. Πολλές φορές θέλουν κάτι να πουν, αλλά ο άλλος έχει ήδη φύγει. Για να μη χάνεστε, φτιάξαμε τη στήλη «Σε Είδα». Τρομερή επιτυχία. Μέχρι και σίριαλ έγινε.

> ΣΕ ΕΙΔΑ <

Πολλοί διαβάζουν τη στήλη για να δουν αν τους είδε κανείς. «Λες να εννοεί εμένα;»... Η ποικιλία των τάσεων, φύλων, φυλών, ενδυματολογικών προτιμήσεων κ.λπ. είναι ατελείωτη. Μερικά παραδείγματα...

«Σε λένε Γιώργο, είσαι κουκλί κι ας είσαι κοντός».

«Quartier. Ήσουν με το αγόρι σου και με φίλη. Σας θέλω και τους τρεις».

«Τέτοια χείλη, Δέσποινα, μόνο ο Νταλί θα μπορούσε να ζωγραφίσει».

«Έχεις απίστευτα μπλε μάτια, σέξι χαμόγελο + κάτι απ' το Plaisio».

«Θέλω να γίνω υπηρέτης (συνεργάτης) σου, μοναδική μου Athens Voice».

Na μην κάνεις ποτέ όσα σε κάνουν να νιώθεις ασφαλής, όσα ξέρεις να κάνεις καλά. Το να νιώθω ασφαλής είναι ένα συναίσθημα που προτιμώ να αποφεύγω με κάθε τρόπο.

Ράϊαν Γκόσλινγκ
(συνέντευξη στον Γιώργο Κρασσακόπουλο)

Yoshakira
Original

HAND MADE IN ITALY

FABRIC...ITALIAN

WASH...ITALIAN HANDCRAFTED

QUALITY...GUARANTEED

TREND...ITALIAN

ORIGINAL DENIM BRAND

Κεντρική διάθεση: **FREE SELECTION**
Αρκαδίας 31, Περιστέρι, 210 5753100

10 YEARS
BODYSCAPE

από **33€** τον μήνα
Για κορίτσια, φοιτητές* & ανέργους από **24€** τον μήνα

**Το ιδανικό Gym & Health Club...
...για να ξεκινήσετε τη μέρα σας γεμάτοι όρεξη!**

Ένα πλήρες εξοπλισμένο γυμναστήριο σε 4 επίπεδα, με εγκαταστάσεις άνω των 2.500 τ.μ. και κώρους υψηλής ποιότητας κι αισθητικής.

- Κολύμβηση
- Aqua Aerobic
- LesMills
- Body Attack
- Zumba
- Hatha Yoga
- Power Plate
- Massage
- Studio Pilates
- Gymstick
- Body Combat
- Body Pump
- Hip Hop
- Vinyasa Yoga
- Ηydroki
- Sauna

Κάντε **like** στη σελίδα μας στο **facebook Bodyscape** και ενημερωθείτε για τις καλύτερες ζωές, διαγωνισμούς και προφορές!

Η συμμετοχή στα ομαδικά μαθήματα είναι απεριόριστη και δωρεάν για όλα τα μέλη μας!

Α. Πεντέλης 107
Χαλάνδρι, 210 6828470
www.bodyscape.gr

Πίλατες • Το μυστικό ήμισυ Πίλατες με ταμπλετσίνι και αλκαλικαρισμένα τα όργανα, προσφέρουν εντονότερη ενδυνάμωση, σιελόφιλη γρήγορη και καλύτερη στάση του σώματος σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ξεκινήστε με 3 εβδομαδιαία personal μαθήματα των

30€ και γνωρίστε τις βελτιωτικές αρχές του Πίλατες. Έπειτα ενταχίστε σε μια ομάδα έως 5 ατόμων για να εξασκηθείτε και να τελειοποιήσετε την απόδοσή σας. Επιλέξτε ανώτερο σε προγράμματά μας από 12, 24 και 36 μαθήματα. Οι τιμές ξεκινούν από 11€ το μάθημα!

* για φοιτητές έως 25 ετών

Advertorial HELLAS.GR

Bio Sculpture Gel

Ανακαλύψτε την πιο υγιή και αποτελεσματική μέθοδο περιποίησης άκρων μέσα από τα προϊόντα της εταιρείας Bio Sculpture Gel.

Το μοναδικό σύστημα της Bio Sculpture Gel σας δίνει την δυνατότητα να αποκτήσετε όμορφα και λαμπερά νύχια χάρη στην επαναστατική μέθοδο της Bio Sculpture Gel χωρίς να καταστραφεί το φυσικό νύχι για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η πλειοψηφία γκάζια των 175 χρωμάτων σε gel και Μανό καλύπτει και τα πιο δύσκολα γούστα. Επίσης το Sculpture Gel χρησιμοποιείται για τη δημιουργία όμορφων και μακρών νυχιών, τα οποία φαίνονται σαν φυσικά.

Γνωρίστε τα μυστικά της περιποίησης των άκρων και αρχίστε μια νέα επιτυχημένη καριέρα στον τομέα της ομορφιάς με τα ταχύρυθμα σεμινάρια μανικιούρ – πεντικιούρ, Nail Art που διοργανώνει η εταιρεία κάθε μήνα σε απίστευτες τιμές.

ΚΑΝΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΡΙΕΡΑ ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟ ΑΥΡΙΟ!

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΙΟ SCULPTURE GEL
Πανός 3, Τ.Κ. 16672, Βάρη Αττικής Τηλ: 210 9657013

Επισκορτήστε την σελίδα μας στο facebook:
<http://www.facebook.com/biosculpturegel.cyprusgreece>
www.biosculpture-cygr.com
marlene@biosculpture-cygr.com

Soul

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ VOICE ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΠ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΑΝΗΣΥΧΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

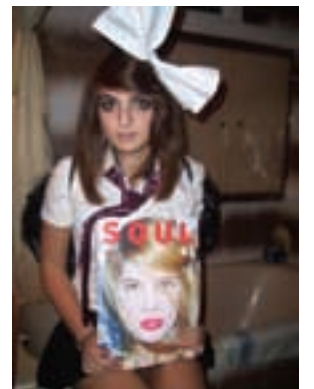
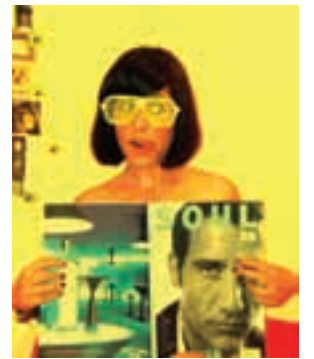
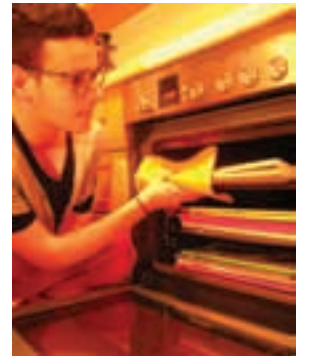
Είσαι νέα ή νέος εναλλακτικός; Εδώ θα βρεις όλα τα sos! Εικονοκλαστικό, φετιχιστικό, ανήσυχο και μέσα στη φάση, το SOUL Magazine κυκλοφορεί στα περίπτερα όλης της χώρας, αποκωδικοποιώντας και παρουσιάζοντας τα μυστικά και τους ήρωες μιας άλλης Ελλάδας που δεν τους συναντάς στα τηλεοπτικά παράθυρα, αλλά στη βοή των δρόμων και τα πριζωμένα υπόγεια.

Με πρώτους εξάδελφούς του τα βρετανικά «i-D» και «Dazed & Confused», το ιταλικό «Colors», το γαλλικό «W.A.D.» και το αμερικανικό «Nylon», και με τα κεντρικά του γραφεία στη Θεσσαλονίκη, το SOUL Magazine από το πρώτο τεύχος, που κυκλοφόρησε πριν από 8 χρόνια έως και σήμερα είναι ταγμένο να υπηρετεί το μότο: δημιουργώ άρα υπάρχω. Ψύχραιμες λέξεις, μοντέρνο γράψιμο, ντιζαϊνάτη οπτική αφήγηση, μεγάλες εικόνες και εντυπωσιακό format καταγράφουν κάθε μήνα τις περιπέτειες και τα έργα μιας νεανικής κουλτούρας που αγαπά τους φωταγωγούς αλλά και τα αεροδρόμια, τα εικαστικά και τις γκαλερί, τη μόδα, τα γκράφιτι, τα ταξίδια, την τεχνολογία, τους συγγραφείς, τα βιβλία και τις ταινίες, και όπου αλλού δημιουργείται η νεανική εποποιία των ημερών. Το αναγνωστικό του κοινό το απαρτίζουν όλες οι «φυλές» που διαφοροποιούνται από το μέσο όρο και κάθε μήνα το ξεκοκαλίζουν σαν βιβλο.

Ενισχυτές, θεατρικές ομάδες, νέοι γραφίστες, σπρέι και street artists, «πειραχτήρια» μουσικοί και ουτοπικοί αρχιτέκτονες, νέοι ηθοποιοί, τολμηροί πιονέροι της τεχνολογίας και των social media είναι οι ήρωες των σελίδων του πιο όμορφου ελληνικού περιοδικού. Ψυχωμένα παιδιά των πόλεων που ξέρουν να συνωμοτούν και να εκρήγνυνται δημιουργικά, αμετανόητα και αδιαπραγμάτευτα: από τη Θεσσαλονίκη έως την Κω και από την Αθήνα έως την Αλεξανδρούπολη κυνηγούν φανατικά κάθε μήνα τη μρωδιά από το μελάνι των σελίδων του και το άρωμα των λέξεων και των εικόνων του.

Δέκα χρόνια ξενύχτια

Η ATHENS VOICE ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ, ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΕΝΕΓΟΥ

ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 2003, ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΥΛΛΟ, ΗΤΑΝ ΙΣΩΣ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΖΟΝ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΣΕΣ ΝΑ ΕΙΣΑΙ CLUBBER ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟΜΟΔΙΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ. ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΙΝΑΜΕ ΠΟΤΑ ΣΤΗΝ ΙΝΟΤΕΚΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ Ή ΣΤΑ ΜΠΑΡ ΤΟΥ ΨΥΡΡΗ ΠΟΥ ΦΥΤΡΩΝΑΝ ΔΙΑΡΚΩΣ, ΟΠΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΚΑΙ ΜΑΖΕΥΑΜΕ ΕΥΡΩ ΚΑΙ FLYERS ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΡΤΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟΥ. ΛΕΦΤΑ ΥΠΗΡΧΑΝ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ DANCE STAGES. ΜΕ ΕΙΣΟΔΟΥΣ €25-35, ΠΟΤΟ ΣΤΑ €10 ΚΑΙ ΜΠΟΥΚΑΛΑΚΙ ΝΕΡΟ ΣΤΑ €3-5. ΤΟ U-MATIC ΣΤΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ +SODA, ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟ ΠΙΑ, ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΜΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΜΟΡΦΩΝΟΤΑΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ.

Την ίδια εποχή το mainstream εντασσόταν στην εξωστρέφεια της αισιόδοξης προολυμπιακής Αθήνας. Οι πιουρίστες το σνομπάρουμε, όμως το **Venue** ήταν ένα ακόμα μαζικό hit του **Βασίλη Τσιλιχρήστου** που δημιούργησε μια νέα φυλή 20ρηδων που φορούσαν Nike Millennium κι έγιναν πρωταγωνιστές με συζητήσιμα κουρέματα στις διαφημίσεις εταιρειών κινητής τηλεφωνίας. Παράλληλα, τα «ζήτω τα λαϊκά κορίτσια» (και όχι μόνο φυσικά) ανακάλυπταν το R'n'B και γέμιζαν τις «Black Thursdays» του **Γρηγόρη Σαμουρκάσση** στο **Vibe** της Αριστοφάνους.

Και τα indie kids; Περνούσαν μια κρίση. Οι τελευταίες αναπνοές των **Pure** έγιναν στο **Gaze At** χαμηλά στην Ερμού, το ιστορικό **Mad** ταλαιπωριόταν με συνεχείς μετακομίσεις μακριά από τη θρυλική του βάση στη Συγγρού και ο σπόρος των **Avant Garde - Plan B** μεταφευόταν σε ένα μικροσκοπικό μπαρ στην καρδιά του εμπορικού τριγώνου με το πιο όμορφο όνομα και την πιο μεγάλη με-

ζούρα στον κόσμο: **Pop**. Το **Mo' Better** ημέρωνε μεσοβδόμαδα (αλλά πότε το **Mo' Better** ΔΕΝ ημέρωνε;) με σκληρές κιθάρες στα πάρτι του **Θανάση Μήνα** (πριν ασπαστεί ολοκληρωτικά τον soul-ισμό) και των **Psychograndmamas**, ενώ το **Decadence** ήταν κάπου μπερδεμένο στη μεταβατική περίοδο ανάμεσα στους Strokes και τους Franz Ferdinand.

Τα cool στέκια που πήγαιναν οι 30ρηδες και η εναλλακτική πλευρά της lifestyle δημοσιογραφίας ήταν το **Soul** του **Χρήστου Πότσιου** (που μαζί με τον αδερφό του υπηρετούσαν το κόνσεπτ του bar-restaurant, και με το **De Luxe** στο Κουκάκι, εκεί όπου είναι σήμερα το **Tiki**) και φυσικά το **Guru** στην πλατεία Θεάτρου. Αμφότερα, ήταν μαγαζιά-κοινότητες, που όμως δεν μπόρεσαν να νικήσουν στον πόλεμο με την υποβάθμιση της ζώνης κάτω από την Αθηνά. Η Σκουφά εξελισσόταν σε intellectual καταφύγιο από το **Σκουφάκι** στα μαγαζιά της Δελφών κι από την **Tribeca** (που όλοι βάλαμε κάποια στιγμή μουσική) της **Λίζας** και του **Κώστα** απέναντι στο **Rosebud**, ενώ το **Rock 'n' Roll**, αργότερα το **Perfect Ten** κι αργά τη νύχτα το υπόγειο του **Dragoste** με τη celebrity αύρα έγραφαν τους ξεχωριστούς κανόνες του κολωνακιώτικου clubbing.

Η επόμενη φάση της multimedia δημιουργικής Αθήνας που δεν καταναλώνει μόνο αλλά και παράγει αστικό πολιτισμό είχε ξεκινήσει από τον **Βασίλη Χαραλαμπίδη** και την ομάδα του **Bios** ήδη από το φθινόπωρο του 2002. Πειραματικά live, σκοτεινά εκλεκτικά dj sets (ας πούμε τα Modular Expansion του **George Apergis** και των καλεσμένων του), εκθέσεις, ο Βασίλης να τσακώνεται με τους τσαμπαζήδες, η λέξη «performance» να γίνεται για λίγο το νέο κοσκινάκι. Παράλληλα με την άφιξη της ATHENS VOICE, δηλαδή των free press, η

01 Πάλι ερωτητήκες > μετακινήσου 3 θέσεις μπροστά

02 Είδες πάνω από 4 ώρες τηλεόραση > μετακινήσου στην αρχή

03 Στο μυαλό σου έχεις μόνο το παιχνίδι > μετακινήσου 3 θέσεις μπροστά

04 Επέλεξε γελάς > μετακινήσου 1 θέση μπροστά

05 Έκανες δήλωση συμμετοχής σε reality game > μετακινήσου 2 θέσεις πίσω

06 Έχεις βουλιάζει στον καναπέ... > μετακινήσου 1 θέση πίσω

07 Συμπεριφέρεσαι σαν μικρό παιδί... > μετακινήσου 2 θέσεις μπροστά

08 Πρεσ, ώρες συμπεριφέρεσαι σαν μεγάλος... > μετακινήσου 4 θέσεις πίσω

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645

646

647

648

649

650

651

652

653

654

655

656

657

658

659

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

670

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

694

695

696

697

698

699

700

701

702

703

704

705

706

707

708

709

710

711

712

713

714

715

716

717

718

719

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

830

831

832

833

834

835

836

837

838

839

840

841

842

843

844

845

846

847

848

849

850

851

852

853

854

855

856

857

858

859

860

861

862

863

864

865

866

867

868

869

870

871

872

873

874

875

876

877

878

879

880

881

882

883

884

885

886

887

888

889

890

891

892

893

894

895

896

897

898

899

900

901

902

903

904

905

906

907

908

909

910

911

912

913

914

915

916

917

918

919

920

921

922

923

924

925

926

927

928

929

930

931

932

933

934

935

936

937

938

939

940

941

942

943

944

945

946

947

948

949

950

951

952

953

954

955

956

957

958

959

960

961

962

963

964

965

966

967

968

969

970

971

972

973

974

975

976

977

978

979

980

981

982

983

984

985

986

987

988

989

990

991

992

993

994

995

996

997

998

999

1000

play therapy

φτάσε στο τέρμα και θεραπεύσου από την ανία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΞΑΝΘΗ
ΠΑΤΡΑ • ΛΑΡΙΣΑ • ΗΡΑΚΛΕΙΟ • ΑΘΗΝΑ

PLAYHOUSE

εδώ κάτι παίζεται...

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΓΡ. ΠΑΛΑΜΑ 17, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | Τ: 2310 261086

το κέντρο της νυχτερινής Αθήνας το χειμώνα του 2006. Οδός Αβραμιώτου. Οι ηθοποιοί **Όλγα Μανέτα, Ορφέας Αυγουστήδης** και Γιάννης Βουλγαράκης ανοίγουν τέσσερα μπαρ το ένα δίπλα στο άλλο με τις μουσικές να μπλέκονται, τον αθηναϊκό υπαίθριο βίο να αποθεώνεται και το indie γίνεται η νέο mainstream» αναβιώνοντας. Εκεί που φυσικά σήμερα ζουν οι **Six D.O.G.S.**

Από δεξιά προς τα αριστερά, λοιπόν,

Πλαστελίνα, Μαύρη Γάτα, Tit και φυσικά **Kinky**. Στο τελευταίο, με το χαρακτηριστικό κρεβάτι απ' έξω, ένας γραφίστας που βάφεται έντονα όταν παίζει μουσική κι ακούει στο όνομα **Dear Quentin** αποενοχοποιεί το mixing. Τέρμα πια η κριτική στις αλλαγές και το αυστηρό πλαίσιο – οι Velvet Underground μπορεί να χωράνε στο ίδιο σετ με τους Underworld και οι Soft Cell με τους Make Believe. Το ίδιο, σε πιο pop τόνους, έκανε ο **David...** στο **Pop** (που πια έκλεισε αφήνοντας δίπλα του το **Baba Au Rum** να φτιάχνει τα καλύτερα κοκτέιλ στην Αθήνα), το ίδιο κι ο Πύργος Μιχαλόπουλος στο **Bartesera**, το μπαρ που ανακοινώνει την «ιδεολογική ηγεμονία» της πλατείας Καρύτση στα χρόνια που ακολουθούν. Το freestyle (λέξη υπεύθυνη για πολλές αμαρτίες) **Pairi Daeza**, το συναυλιακό στέκι **Use** δεσπόζουν στην πλατεία που αρχικά πηγαίνουν οι 30ηδες αλλά σταδιακά ο μέσος όρος πέφτει και κάπου εμφανίζεται η αμαρτωλή λέξη hipsters, ενώ στην οδό Βουλής το **Seven Jokers** είναι το μέρος που

πρέπει να έχουν σφραγιστεί τα περισσότερα one night stands της δεκαετίας. Το πιο τυπικό άφτερ, ακόμα και με κλασική μουσική στις 5 το πρωί.

Πριν το άνοιγμα του σταθμού μετρό στο Γκάζι, το **Νηπιαγωγείο** και το **Γκαζάκι** ξεχώριζαν στην περιοχή. Μαύρα το πρώτο, από γαλλικό σανσόν ακόμα και σε Τζένη Βάνου το δεύτερο, κατέβαζαν τον κόσμο πριν το σημερινό νυχτερινό σούπερ μάρκετ. Και, βέβαια, το **Hoxton**. Τον πρώτο χειμώνα που άνοιξε θυμάμαι να περπατάμε ανάμεσα στα μπάζα των έργων και τις λαμαρίνες για να αναπαυθούμε στους Charleston καναπέδες και μόλις λειτουργήσει ο σταθμός, νομίζω για ένα-ενάμιση χρόνο πήγαινα κάθε μέρα. Όχι μόνος, μαζί με τη μισή Αθήνα. 2007-08, μια φοβερή αίσθηση στα γρασίδια της πλατείας με skaters να μπλέκονται με βεσπάδες και πιτσιρικάδες με μπέρα από το περίπτερο. Μετά τα παρακείμενα καταστήματα απλά δυνάμωσαν την ένταση στον Tiesto ή τον Ρουβά κι ευτυχώς έσωσε κάπως την κατάσταση το (ΤΩΡΑ!) **K44**, τώρα στα χέρια του **Ανάηπου** και του **Ειρηνναίου Φιλιππίδη** (που ετοιμάζονται να αναβιώσουν και το παλιό **Flower** στη Μαβίλη).

Οι **Amateur Boyz**, ο **Θοδωρής Δημητρόπουλος** και ο **Σπύρος Πλιάτσικας** γύρισαν στην Ελλάδα από τις σπουδές τους στο Λονδίνο κι άρχισαν να οργανώνουν πάρτι στο σπίτι τους στα Εξάρχεια. Τα οποία πήγαιναν καλά. Και πολύ γρήγορα μεταφέρθηκαν στη «Ρώσικη Ντίσκο» **Meteorit** της οδού Νίκης το χειμώνα του 2006. Εκεί γράφτηκε το πιο σπουδαίο κεφάλαιο του αθηναϊκού clubbing αυτής της δεκαετίας. Όχι απαραίτητα μουσικά, αλλά σίγουρα σε feeling. Για λίγο η Αθήνα είχε ένα δικό της άσπλο

γουορχολικό **Factory** και οπωσδήποτε άρχισε να ξανασκέφτεται την έξοδο της Παρασκευής όλη την εβδομάδα. Σε εκείνο το υπόγειο έγιναν πολλά Σόδομα κι αρκετά Γόμορρα για να προκαλέσουν μια εκ νέου έκρηξη μικρών ομάδων. Τον Απρίλη του 2008 ο **Βαγγέλης Καμαράκης** και η ομάδα του ξεκίνησαν το πιο πετυχημένο clubnight της στιγμής στην Αθήνα, το **YesItDoes!SureItDoes!!**, ο **Κορμποράνος** μάς ριζώσε ένα ολόκληρο καλοκαίρι να τραγουδάμε «We Are Your Friends» στο **Trova** της οδού Βλαχάβα, οι **Outro** μετέτρεψαν ένα ινδικό gesto με βερολινέζικη αισθητική, το **Yoga Bala**, στο μέρος που συνέβαιναν όλα από το 2008 μέχρι το 2010. Όλα free, όλα μέσω των social media, όλα λίγο κλισέ ουτοπικά εκείνα τα θολωμένα ξημερώματα.

Κόβω το μελό κι έρχομαι στο σήμερα. Ο **Mr. Statik** έλεγε πριν 2-3 χρόνια στην ATHENS VOICE ότι η κρίση θέλει πιο επιθετική διασκέδαση. Κάπου μεταξύ του σκοτεινού main room του Six D.O.G.S. και του νεοαφιχθέντος **Ρομάντσου** η γενιά των DJs που μεγάλωσε στα 00s δείχνει ότι «ξέρει το techno» της. Και το acid της. Και τη μεταλλαγμένη disco της. Από τον **Chevy**, τον **Bodj**, τον **Lee Burton** και τους υπόλοιπους «συναδέλφους» πλάι στον «πατέρα» **Leon Segka**. Την ίδια ώρα, ένα μικρό μπαράκι (που μεγάλωσε στην πορεία) στην Πραξιτέλους, το **Key**, τιμά την κληρονομιά του **Kinky** και η περιοχή του Ψυρρή αφού μετατράπηκε σε ένα τεράστιο ρακόμελο, ζει μια δεύτερη ζωή ως αθηναϊκή Γκόθαμ Σίτι με τον **Γιώργο Φακίνο** και τον **Λεωνίδα Σκιάδα** ανθρώπους νυχτερίδες.

2003-2013, κάπου ανάμεσα στις προηγούμενες 1.000+ λέξεις, έχετε μεθύσει κι εσείς...

εναλλακτική δημιουργική Αθήνα βρίσκει το βήμα της. Την ώρα που το παραδοσιακό clubbing υποχωρεί (μετά και την έφοδο της αστυνομίας στο **Plumatic** το φθινόπωρο του 2004, που έστειλε στη φυλακή τους εύκολους στόχους **Δαβαράκη - Μελετόπουλο**), με το **Luv** στην πλατεία Ασωμάτων να μην είναι αντάξιο του παρελθόντος και το **Motel** να είναι ένα υπέροχο διακοσμημένο μαγαζί που έμοιαζε να έχει έρθει λίγα χρόνια αργότερα απ' όταν έπρεπε, όλα ξαναγίνονται μικρά.

Κι ένα μικρό στενάκι στο Μοναστηράκι πάνω από την Αθηνάς γίνεται

ΦΩΤΑΕΡΙΟ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 102-104 / ΤΗΛ.: 210 3413888

ΑΠΟ 29/11

— ΓΙΩΡΓΟΣ — — ΚΑΙΤΗ —
ΜΑΖΟΝΑΚΗΣ ΓΑΡΜΠΗ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ / ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΠΑΝΟΥ

info@fotaeerio.gr

Έρθε το φθινόπωρο και ο χειμώνας.
Καιρός για στάση στο BLACK DUCK!

Όταν έρχονται τα σύννεφοι Μάνος Χατζιδάκις και les feuilles mortes (Jacques Prevert) μην στεναχωριέστε. Στο Black Duck οι πάπιες γίνονται ακόμα πιο φιλόξενες. Βάφουν το σπίτι τους, αλλάζουν σκηνικό, παίζουν μουσικές που προσαρμόζονται στον καιρό, στην διάθεση και στους θαμνώνες, φτιάχνουν αρωματικό καφέ και σοκολάτα και οργανώνουν καινούργιες εκθέσεις ζωγραφικής, φωτογραφίας και εκθέσεις χειροτεχνίας. Ευκαιρία να δοκιμάσουμε τα νέα πιάτα του «παπιόμαγειρα» που αλλάζουν δύο φορές την εβδομάδα. Στο bar του Black Duck ο barman φτιάχνει Black Duck Martini και ο d.j. μας παρασέρνει σε swing και jazzy tunes.

Black Duck multiplarte, Χρήστου Λαδά 9Α & Σταδίου γωνία,
 210 3234760, www.blackduck.gr

ΣΕ ΘΕΛΩ ΣΑΝ ΧΩΡΑ
 ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ
 ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗ «ΔΙΕΓΕΡΣΗ»

Ένα αφιέρωμα στον
 Δημήτρη Δημητριάδη

Οργάνωση:
 Μάρω Μικαλακάκου, Έλλη Παζινού,
 Barbara Polla

Με την πολύτιμη βοήθεια του
 Ντένη Ζαχαρόπουλου

22 Νοεμβρίου 2013, 13:00 – 22:00

Στο πλαίσιο της 4ης Μπιενάλε της Αθήνας,
 Πρώην Χρηματιστήριο Αθηνών,
 Σοφοκλέους 8-10

Διεθνώς διακεκριμένοι και αναγνωρισμένοι θεωρητικοί από το χώρο της αρχιτεκτονικής, της ιστορίας τέχνης, της λογοτεχνίας, της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας και του θεάτρου θα προσεγγίσουν το έργο του Δημήτρη Δημητριάδη, καθώς και τη συμβολική έννοια της «διέγερσης» ως κοινωνικοπολιτική στάση για το μέλλον της Ευρώπης.

Ομιλητές:
 Αριστέιδης Αντωνός, αρχιτέκτονας και συγγραφέας, Paul Ardenne, καθηγητής ιστορίας και ιστορίας της τέχνης και της αρχιτεκτονικής (FR), Vincent Cespedes (FR), φιλόσοφος, Μαρία Ευσταθιάδη, συγγραφέας, Πάννης Χουβαρδός, θεατρικός σκηνοθέτης, Rodolphe Imhoof, Πρόεδρος του Ιδρύματος για την Ιστορία της Ελβετίας στο Εξωτερικό (CHI), Ελένη Νικολοπούλου, κλινική ψυχολόγος-ψυχαναλύτρια, Δημήτρης Παλιοκρασσός, ιστορικός τέχνης, καλλιτεχνικός σύμβουλος, Barbara Polla, γκαλερίστα, συγγραφέας (CHI), Ντένης Ζαχαρόπουλος, ιστορικός τέχνης, καλλιτεχνικός διευθυντής του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης

ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2013 ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Prison Break 2012. Ο Άκης Τσοχατζόπουλος κρατάει το στόμα του κλειστό/ Η Βίκυ Σταμάτη κάνει personal training με τη Φανή Χαλκιά/ Ο Λάκης Γαβαλάς παρακολουθεί μεσημεριανές εκπομπές στην τηλεόραση/... Συνάζουν στην 6η πτέρυγα, παραγγέλνουν delivery και όταν έχει καλό καιρό αράζουν δίπλα στην πισίνα κάνοντας μπάρμπεκιου.

418 • 10/1/2013

Κική Δημουλά: «Πιο πατρίδα μου η Κυψέλη, βιογράφος όλης σχεδόν της ζωής μου, με τα στοιχεία που της έδινε η οδός Πυθίας – σ' αυτό το δρόμο το πατρικό μου, εκεί και το συζυγικό μου, εκεί δίπλα και το μοναχικό μου τώρα. Ο δρόμος που επαλήθευσε όσα προφήτεψε η Πυθία οδός μου και όσα δεν κατάφερε να προφητέψει, αφήνοντάς με ολότελα απροετοίμαστη», θα ομολογήσει η ποιήτρια στη Σεσίλ Ιγγλέση Μαργέλου.

419 • 17/1/2013

«Γιατί έκλεισε το ΕΚΕΒΙ τόσο απρόβλεπτα και αιφνιδιαστικά με την προσχηματική επίκληση ενός σκανδάλου; Αυτό το ξέρει μόνο ο υπουργός, ωστόσο οι τίτλοι τέλους για το ΕΚΕΒΙ σημαίνουν, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, τη βεβιασμένη επιστροφή στην αναχρονιστική δημοσιοϋπαλληλική, γραφειοκρατική και υπουργοκεντρική διαχείριση του πολιτισμού». Η Μυρσίνη Ζορμπά παίρνει θέση.

424 • 21/2/2013

«Όταν λες στο παιδί σου πως υπάρχει μόνο το "θέλω" και πως δεν υπάρχει το "πρέπει" θα δυσκολευτεί σίγουρα πολύ να ζήσει στην αληθινή ζωή. Γιατί η ζωή όταν της λες "θέλω" σου απαντάει "θέλε, δεν μ' ενδιαφέρει" και σ' αφήνει μετέωρο». Μαθήματα σωστής διαπαιδαγώγησης από τη συγγραφέα Νίκη Αναστασέα.

427 • 14/3/2013

Θανάσης Χειμωνάς: «Εκατοντάδες χιλιάδες συμπατριώτες μας δεν έχουν άποψη για τίποτα. Υιοθετούν, χωρίς μάσημα, αυτό που θα τους πασάρει η άλφα εφημερίδα, ο βήθα μπλόγκερ, η γάμα Facebook περσόνα. Απειρα ρομποτάκια στη σειρά που απλώς αναμασούν ιδέες τρίτων. Άνθρωποι έτοιμοι να βγουν στο δρόμο όταν τους πουν, να διαδηλώσουν για το λόγο που θα τους πουν!»

428 • 21/3/2013

Στο Εδιμβούργο για τη συλλογή Δασκαλόπουλου: Η Μαρίνα Φωκίδη μεταδίδει. «Τις μέρες που ήμασταν στη Σκοτία ξεκίνησε και το κυπριακό... θρίλερ. Μεταξύ τυριού και αχλαδιού, ρίχνω κλεφτές ματιές στο κινητό παρακολουθώντας την κατάσταση. Με όλα αυτά δεν μπορείς παρά να αναρωτηθείς, πού βρίσκεται η αναγκαιότητα της τέχνης; Ο Δασκαλόπουλος απαντάει σε αυτό σε ανεπίσημο γεύμα προς τους Έλληνες δημοσιογράφους. Τον ενδιαφέρει καταρχήν η σύγχρονη τέχνη, ο πολιτισμός, και αυτό πιστεύει ότι μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, επομένως θα στηρίξει τους καλλιτεχνικούς δημόσιους θεσμούς και πρωτοβουλίες».

430 • 4/4/2013

Βιβλιοπωλείο της Εστίας: «Θα 'θελα μονάχα να πω πως αν το "Βιβλιοπωλείον της Εστίας" πέθανε, ο εκδοτικός οίκος "Εστία" ζει. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να νομίζω ότι η "Εστία" θα υπάρχει όσο υπάρχει έστω κι ένας τίτλος της, έστω κι ένας συγγραφέας της, έστω κι ένας αναγνώστης της. Και, ευτυχώς, απέχουμε αρκετά απ' αυτό το "έναν"» γράφει ο Δημήτρης Φύσσας.

431 • 11/4/2013

«Οι V.I.P. στον εισαγγελέα» της Κατερίνας Παναγοπούλου: «Η Ελλάδα της υπερβολής, της φούσκας και της διαπλοκής, με πολιτικούς που διέφευγαν των συνεπειών του νόμου μέσω της παραγραφής, αλλά και επιχειρηματίες, καλλιτέχνες και πάσης φύσεως διάσημους που θεωρούσαν αναφαίρετο δικαίωμά τους το να χρωστούν αλλά να μην πληρώνουν, μία εικόνα παρατεταμένης ατιμωρησίας μοιάζει να οδεύει στο τέλος».

Οι σκηνοθέτες εκμυστηρεύτηκαν

Θεόδωρος Τερζόπουλος

«Ξαναζώ σε αυτή τη χώρα τα ίδια και τα ίδια πολιτικά σενάρια και κοινωνικά ζητήματα. Τίποτα δεν λύνεται, τίποτα δεν προχωράει. Είναι σαν αυτή η χώρα να έχει χάσει την ταυτότητά της, να μην έχει κέντρο, να μην έχει μέλλον. Καθλωμένη στην καθημερινή μιζέρια, σα να μην μπορεί να διασχίσει το παρόν για να προχωρήσει στο μέλλον».

Ρούλα Πατεράκη

«Δεν μου αρέσει καθόλου η λέξη ήττα. Δεν τη θέλω. Δεν θέλω να μπαίνει στο ρεπερτόριό μου. Η μεγάλη ήττα μου στη ζωή ήταν η πάλη που έκανα με το θάνατο. Όταν έχανα δικούς μου ανθρώπους, που δεν μπορούσα να κάνω τίποτα, αισθανόμουν φρικτά νικημένος άνθρωπος. Ήμουν η πτημένη Γερμανία».

Robert Wilson

«Για μένα Ελλάδα είναι η Ειρήνη Παππά».

Falk Richter

«Ζηλεύω όλες τις μουσικές σχέσεις του έρωτά μου. Είναι όλοι τους νεότεροι και ομορφότεροι από μένα. Και όλοι τους βρίσκουν την ευκαιρία να ζυγώσουν όταν εγώ βρίσκομαι μακριά, σε μια άλλη πόλη, δουλεύοντας τη νέα μου παράσταση».

Βασίλης Παπαβασιλείου

«Εμείς είμαστε, κατά κάποιον τρόπο, τρόφιμοι ενός σωφρονιστηρίου που βγαίνουμε μια Κυριακή και πάμε σε μια κάλπη να κάνουμε "ελεύθερα" τις επιλογές μας με την υπόθεση ότι θα είναι οι ορθές. Έχουμε λοιπόν να σκεφτούμε ως τρόφιμοι του "Σωφρονιστηρίου Αναμορφωτηρίου η Ελλάς" αν αποδεχόμαστε την ιδιότητα του τροφίμου, αν προσερχόμενοι στα εκλογικά κέντρα τη νομιμοποιούμε. Καμιά φορά λέω, με τέτοιο συντελεστή θεατρικότητας του πραγματικού, τι λόγο ύπαρξης έχει η δουλειά μου;»

Κριστόφ Βαρλικόφσκι

«Στις χώρες του Βορρά, οι ανθρώπινες σχέσεις είναι πιο βίαιες. Πρέπει να πούμε βότκα και να φάμε κρέας για να λειτούργησουμε. Εδώ, στον Νότο, δεν αισθάνθηκα κάποια ένταση στον αέρα ή μια έντονη πνευματική δραστηριότητα. Τι να σας πει το θέατρο για τις ανθρώπινες σχέσεις, όταν γνωρίζετε την τέχνη της ζωής; Το βασικό δηλητήριο για την τέχνη στον Νότο είναι ότι έχει την dolce vita».

Βαγγέλης Θεοδώροπουλος

«Δίπλα στη λέξη ρήξη υπάρχει η φωτογραφία μου. Θέλω να είμαι ευγενικός άνθρωπος, αλλά υπάρχουν πράγματα που με ενοχλούν και μιλάω δημοσίως γι' αυτά. Ίσως θα έπρεπε να σιωπώ περισσότερο, όχι για να μην εκτεθώ, αλλά για να είναι πιο συγκροτημένο αυτό στο οποίο θέλω να εστιάζω κάθε φορά».

Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης

«Ενας μεγιστάνας του Χόλιγουντ έλεγε, "αν θέλεις να στείλεις μήνυμα, στέλνεις τηλεγράφημα". Στο θέατρο δεν βλέπουμε ούτε μηνύματα ούτε πολιτικά μανιφέστα, βλέπουμε ανθρώπινες ζωές».

Θωμάς Μοσχόπουλος

«Οι άνθρωποι γινόμαστε "δήθεν" γιατί αισθανόμαστε ότι πρέπει να είμαστε κάτι "καλύτερο". Αλλά ποτέ τελικά δεν θα γίνουμε κάτι άλλο από αυτό που είμαστε».

Λευτέρης Βογιατζής

Η τρέχουσα χρονιά σηματοδότησε από την απώλεια του Λευτέρη Βογιατζή. Τον Οκτώβριο του 2009, στη στήλη «Από το Α ως το Ω», εκμυστηρεύταν στην Ιωάννα Μπλάτσου: «Τίποτα από αυτά που λέμε δεν είναι σημαντικό. Η ζωή μπορεί να είναι σημαντική ερήμην μας».

ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΣΕ ΤΙΣ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Το Μέντιουμ στο ΒΕΤΟΝ7

Εως τις 12 Ιανουαρίου παρατείνονται οι παραστάσεις της όπερας του Τζαν Κάρλο Μενότι «Το Μέντιουμ», που αγαπήθηκε από κοινό και κριτικούς. Η παράσταση πραγματεύεται την ιστορία της Μαντάμ Φλόρα, μιας απατεωνισ-

σας πνευματιστριάς, η οποία με τη βοήθεια της κόρης της και του μουγκού υπηρέτη της, εξορατά γονείς που έχουν χάσει τα παιδιά τους, κάνοντάς τους να πιστέψουν ότι μπορεί να τους φέρει σε επαφή με τα πνεύματά τους. Όλα αυτά εκτυλίσσονται σε ένα σκοτεινό υπόγειο σε μια άγνωστη πόλη τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, με τη μουσική της όπερας, μελωδική κι αρμονική, να είναι επηρεασμένη από την αμερικανική «δημοφιλή» μουσική και την τζαζ. Σε σκηνοθεσία Ράιας Τσακνιδί, από την ομάδα The Medium Project.

25/11, 30/11, 7/12, 14/12 στις 21.30 & 22/12, 29/12, 5/1, 12/1 στις 20.00 € ΠΣ & €5€ φοιτητικό, ανέργων
Μην ξεχάσετε να μεταπωλήσετε τις παραστάσεις
Αφιέρωμα εκπόνηση για το κοινό: Κέντρο Μέντιουμ και
Πολιτιστικό ΒΕΤΟΝ7, Πόλης 7 (μετρό «Κεραμει-
κό») - Βασιλικός, 210 7512627

Θέατρο Ιδρύματος
Μιχάλης Κακογιάννης

Κραουνάλης Σπείρα/Σπείρα

Όταν Έρω Εσένα

Κάθε Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο
Ωρα έναρξης 9μμ

προώληση εισιτηρίων

Ταμεία του Ιδρύματος

(Πειραιώς 206, Ταύρος) Δευ-Παρ 11:00 - 14:00

και τα απογεύματα μία ώρα πριν την παράσταση

Αγορά με πιστωτική κάρτα στο 210 3418579

Δευ-Παρ 11:00 - 14:00 και στο www.mcf.gr

ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
MICHAEL CACOGYANNIS FOUNDATION

Προώληση: ΔΙΟΓΕΝΗΣ Studio.

tickethour.com

και σε επιλεγμένα καταστήματα Vodafone

Διογενής studio

Λεωφ. Συγγρού & Αμφιθέας

από 29 Νοεμβρίου κάθε

Παρασκευή και Σάββατο

Tickethour

441 • 20/6/2013

Ο Κωνσταντίνος Βήτα σχεδιάζει το εξώφυλλό μας και μας χαρίζει ένα mixtape με τραγούδια που του θυμίζουν την Αθήνα.

442 • 27/6/2013

Athens Street Artists Festival: Ο Βαγγέλης Βαγιανός πήγε να δει από κοντά τα έργα 20 κορυφαίων «καλλιτεχνών του δρόμου» από όλη την Ευρώπη που ήρθαν για να αλλάξουν το μοντό «πρόσωπο» της Αθήνας. Τίτλος του φεστιβάλ: *Crisis (?) What Crisis (?)*.

443 • 4/7/2013

Από τους hippies στους hipsters: «Το θέμα είναι πως ακόμα και αν τον ρωτήσεις κάτι ευκολότερο, όπως "Ει, hipster, γιατί σε λένε hipster;" το πιθανότερο είναι να μην πάρεις, ούτε εδώ, απάντηση. Οι πρώτοι hipsters κυκλοφόρησαν τη δεκαετία του '40. Άκουγαν bebop». Ο Πάννης Παναγόπουλος καταγράφει ομοιότητες και διαφορές των δύο φυλών.

Summer Guide Ιούλιος - Αύγουστος 2013

Η Τζένη Μελιτά γράφει για την Ικαρία, ο Αιμίλιος Χειλάκης για τα Κύθηρα, η Μαρία Καβογιάννη για το Πήλιο, η Δούκισσα Νομικού για τη Σύμη. Είναι κάποιοι από τους 70 γνωστούς συγγραφείς, καλλιτέχνες, πολιτικούς και επιχειρηματίες που μας γράφουν για τους αγαπημένους τους καλοκαιρινούς προορισμούς στην Ελλάδα.

443 • 4/7/2013

Gap year: Η Καρολίνα Νιαμονιτάκη και η Αγγελική Νικολάρη έψαξαν και βρήκαν Έλληνες που έ με ένα σακίδιο στον ώμο έκαναν τον γύρο του κόσμου.

449 • 12/9/2013

Η Ευγενία Μίγδου μίλησε με τον ποιητή Σπύρο Μείμαρη για τη θρυλική *Beat Generation*.

452 • 3/10/2013

Αδέσποτες ιστορίες: Η Αναστασία Καμβύση κρατώντας και την ιντερνετική στήλη «*Η Αδέσποτη*» στο σάιτ της A.V. κατέγραψε ιστορίες αγάπης μεταξύ ζώων και των ανθρώπων που τα μάζεψαν από τους δρόμους.

453 • 10/10/2013

Στο Facebook υπάρχουν φυλές: Τους κατέγραψαν οι Στέφανος Τσιτσόπουλος, Βάγια Μαντζαρογλου, Δημήτρης Αθανασιάδης, Αγαπουλίνια, Ψοφαρέδες, Σταλεγάκηδες, Ξυπναπρόβατα, Χαχανούληδες, Σαρανταποδαρούσες, Ταβερνομοχίτουλες, Mammy Blue, Καλημερά-ά-ά-ά-ά-ά-ά-ά-ά-ά-ά-ά-ά, Κομφουκιάνου Ριβς, Μπαρμπαγαμικοί, Χειροκροτητές, Καταιγιδοβροχάκηδες, Eventάκηδες, Γατόπαρδοι, Βέγγιοι, Ξυλοκόποι, Τρολλάκης Τζορντανέλι, Μουσίτσες, Γκρουπιέρηδες.

454 • 17/10/2013

Το Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά άνοιξε και ο Χάρης Μαρκάκης μπήκε μέσα από τους πρώτους.

455 • 24/10/2013

Πρωινό στην Αθήνα: Η Ναταλίου Παπώτη-Δαμίγου δοκίμασε τι τρώνε οι Αθηναίοι όταν ξυπνήσουν (Η Αγία Σφολιάτα και η Οσία Μπαγκέτα.)

456 • 31/10/2013

Θεατρικό αφιέρωμα: Η Ιωάννα Μπλάστου μίλησε με το νέο καλλιτεχνικό διευθυντή του Εθνικού θεάτρου Σωτήρη Χατζάκη: «Πέρα από τις προσωπικές μου αρέσκεις, οφείλω οι παραστάσεις που επιλέγω να απευθύνονται σε όλα τα υποσύνολα των πολιτών, οι οποίοι θα βρίσκουν μία συμμετρική αντιστοιχία των αιτημάτων τους σε έργα μέσα στο ρεπερτόριό μας».

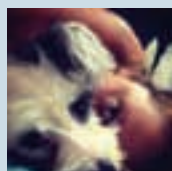
458 • 14/11/2013

Τα σινεμά της Αθήνας: Ο Δημήτρης Φύσσας κατέγραψε «*Τα σινεμά της Αθήνας*» σε βιβλίο που υπάρχει στην πρώτη σελίδα του σάιτ της A.V. ●

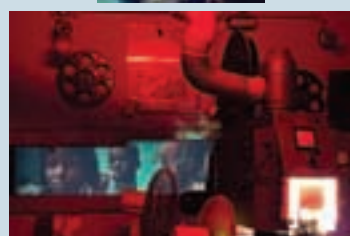
Στο Facebook υπάρχουν φυλές

Τα σινεμά της Αθήνας

Αδέσποτες ιστορίες

Η Αθήνα είναι μια πόλη χωρίς μνήμη και χωρίς ταυτότητα. Έχουν απομείνει ελάχιστα κτίρια. Χάθηκαν ο "Απότομος", ο "Ορφανίδης", το "Βυζαντινό", το "Zonar's", ο "Ζαφείρης" στην Πλάκα.
Ράτκα, εστιάτωρ

> ΚΟΥΙΖ <

Η Τζένη Σταυροπούλου, όταν δεν μας προμηθεύει με πεντανόστιμες συνταγές, βάζει μπροστά το GPS και ψάχνει τα πιάτα όλης της Αθήνας.

Πού δοκιμάζεις το πρωϊκό μπιφτέκι «Αχιλλέας»;

α) Στο Φιλιππου

β) Στο Butcher στο Γκάζι

γ) Στη Ροζαλία στα Εξάρχεια

> ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ <

Να σου πω ένα παραμύθι;

«Είναι σούρουπο, ξεκινάς για μια τόσο θα μικρή απόδραση μέσα στο λεκανοπέδιο. Ανεβαίνεις Κηφισίας, στρίβεις Άγιο Στέφανο και καταλήγεις στο Φράγμα Μαραθώνα. Στο μεταξύ έχει αρχίσει να νυχτώνει, τα νερά της λίμνης φαίνονται μαβιά από το δειλινό, τα φωτάκια γύρω γύρω ανάβουν, στη μέση της λίμνης διακρίνεις το νησάκι φωτισμένο (σαν ξαπλωμένος κροκόδειλος), διασχίζεις τη στενή λωρίδα αυτοκινητόδρομου, παρακολουθείς την breathtaking view, το υδραγωγείο, το παλιό πυροβολαρχείο... μόλις που έχεις αρχίσει να υποψιάζεσαι ότι το τοπίο σε μαγεύει. Ανεβαίνεις τα λίγα σκαλιά και φτάνεις στο *Fragma* για να απολαύσεις δείπνο μεσογειακής κουζίνας αξιώσεων...»

Η Ζιζή Σφυρή σ' αλήθεια γράφει ποίηση, αλλά ενδιάμεσα γυρίζει την Αθήνα και ανακαλύπτει τα καλύτερα φαγοποτικά στέκια της πόλης.

ΠΕΣ ΜΑΣ ΤΙ ΤΡΩΣ ΝΑ ΣΟΥ ΠΟΥΜΕ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ...

Δεν μπορώ να απομονώσω μυρωδιές και να τις εκτιμήσω "εργαστηριακά". Πάντα φέρνω με συγκίνηση στο νου τη μυρωδιά της μπομπότας που ψηνόταν στα νοικοκυριά του χωριού μου για να καλωσορίσουν τους κουρασμένους δουλευτάδες των χωραφιών. Ή πώς μοσοβολά το πεύκο κάποια ζεστά καλοκαιρινά μεσημέρια στη Μεσόγειο. Έχω πολλές αγαπημένες μυρωδιές.

Φαμπρίσιο Μπουλιάνι, σεφ

ΚΑΥΤΟΙ, ΒΡΟΜΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ,

ΖΕΣΤΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΛΕΕΙ ΝΑ ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΣΕΙ. ΕΛΑΦΡΙΑ ΡΟΥΧΑ, ΚΟΥΜΠΙΑ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΟΥΝ. ΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΕΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ, ΤΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΤΕΡΑΑΣΤΙΟ ΦΡΟΥΤΕΝΟ ΠΑΓΩΤΟ.

ΦΡΟΥΤΑ - ΨΥΓΕΙΟ - ΣΕΞ, ΜΑΪΟΣ 2010

«Προχτές, για μια ακόμη φορά έτρωγα ψάρι στον *θαλασσινό*, όταν περνάει κάνας μήνας που έχω να τον επισκεφθώ, αρχίζω να παρουσιάζω συμπτώματα στέρησης. Ψαροταβέρνα αγαπημένη. Δική μου, που πηγαίνω από το '90, αλλά και πολλών άλλων ψαροφαγών Αθηναίων. Κατά καιρούς κολλάω με κάτι. Παλιότερα ήταν τα φοβερά σκορδοπιτάκια με τις γαριδούλες, μετά η σαρδελίτσα στα κάρβουνα με το κρεμμυδάκι, ακολούθησαν οι τρομερές μακαρονάδες με τα ψαρικά και τα δόστρακα. Υπάρχουν πάντα και τα στάνταρ. Η αχινোসαλάτα. Αχτύπητη, μοναδική, φρέσκια όσο και όταν την τρώω στα Χανιά. Εγγυημένη γεύση, παίρνω από πριν τηλεφώνω να μου κρατήσουν, μη και με προλάβουν άλλοι, γίνεται πάντα ανάρπαστη. Άλλο στάνταρ και προσωπική μου αδυναμία, η ταραμοσαλάτα. Την κατατάσσω στις καλύτερες τρεις του λεκανοπεδίου.»

TASTE POLICE, ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2008

«ΧΤΕΝΙΑ ΜΕ ΝΙΦΑΔΕΣ ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΗΣ ΝΤΟΜΑΤΑΣ, ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΦΛΟΥΔΕΣ ΣΙΤΕΜΕΝΗΣ ΠΑΡΜΕΖΑΝΑΣ, ΟΛΑ ΜΑΖΙ ΞΑΠΛΩΜΕΝΑ ΣΕ ΜΑΛΑΚΟ ΚΡΕΒΑΤΑΚΙ ΑΠΟ ΑΓΡΙΑ ΑΛΜΥΡΙΚΙΑ».

«Υπήρχε κάποτε ο ωραίος εκείνος ο καιρός, που όλοι μας δίναμε ένα σκασμό λεφτά στην έξοδό μας για φαγητό και κανείς μας δεν νοιαζόταν. Όταν κάποιοι από εμάς ανακάλυπταν κάποιο "διαμαντάκι", εστιατόριο με καλή ποιότητα φαγητού και τιμές ανθρωπινές, πανηγυρίζαμε!

> LOW BUDGET <

Δίναμε συγχαρητήρια στο "κανονικό", σ' αυτό που στη συνέχεια μάθαμε να λέμε "value for money", σ' αυτό δηλαδή που θα έπρεπε να είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση. Από την απολαυστική εκείνη εποχή μάς έμειναν αξέχαστα τα ονόματα κάποιων πιάτων, καθώς και τα λεφτά που δώσαμε για να τα φάμε».

ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΕ, ΓΕΝΑΡΗΣ 2009

Αν η ATHENS VOICE ήταν πιάτο...

ΖΗΤΗΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΕΦ* ΝΑ ΦΤΙΑΞΟΥΝ ΕΝΑ ΠΙΑΤΟ ΜΕ ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΤΗΝ ATHENS VOICE

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΓΙΑΧΝΙ ΜΕ ΓΑΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΖΕΛΕ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

«Αγκινάρα: Για τις αντιθέσεις της. Άγρια στην όψη και “ελεύθερη”, τριγυρίζει στην πόλη αδέσμευτη χωρίς προκαταλήψεις, μα με όμορφη, τρυφερή και ζεστή καρδιά όπως ακριβώς της αγκινάρας. Γαρίδα: “Έχει το μάτι της γαρίδα”. Για την παρατηρητικότητα της. Καταγράφει ό,τι συμβαίνει γύρω της και διαμορφώνει μια νέα πραγματικότητα. Ζελέ λεμονιού: Για την οξύτητα του. “Εινούτσικη” όσο και εκεί που πρέπει, καυτηριάζει με “γλυκό” τρόπο τα προβλήματα της καθημερινότητας. Στο σύνολό του ένα νεωτεριστικό πιάτο για την πιο φρέσκια και καινοτόμα γραφή της Αθήνας».

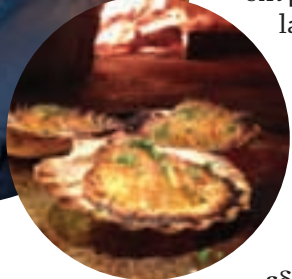
Αλέξης Φουρούλης, ιδιοκτήτης-σεφ, Μάνη Μάνη

Αλέξης Φουρούλης

Άρης Βεζενές

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΧΤΕΝΙΑ CAPESANTE AL FORNO

«Το πιάτο έχει όλα τα χαρακτηριστικά της ATHENS VOICE. Δηλαδή: Fresh, από τα sashimi-grade χτένια. Καινοτόμο, τα χτένια μαγειρεύονται σε κενό αέρος. Παραδοσιακό, τελειώνει σε χειροποίητο ξυλόφουρνο με αρώματα ελιάς. Τολμηρό, συνδυάζει θαλασσινό και χοιρινά μάγουλα guanciale. Καυτερό, με πικάντικο τοίλι-σκόρδο. Προχώ, το πικάντικο τοίλι-σκόρδο έχει και τοίλι Kimchee από την Κορέα και η φρυγανιά της κρούστας είναι Japanese Panko Breadcrumbs. Fun, επιβάλλεται να πιάσεις το κέλυφος στο χέρι και να το φας όπως τα πιτόγυρα και όχι με στημένο art de la table, όπως τρώνε οι γαλλοθρεμμένοι τα κοχύλια Σεν Ζακ! Αυθεντικό, η συνταγή και η εκτέλεση είναι η ίδια από τη γέννησή της στη Γαλλία εδώ και έναν αιώνα. Non Pretentious Glam, τελειώνουμε με 2 σταγόνες πραγματικού λαδιού λευκής τρούφας από την Alba».

Άρης Βεζενές, σεφ-ιδιοκτήτης, εστιατόριο Vezene

Άνοιξαν μέσα στην κρίση και έκαναν θραύση!

Ρουχ λένε οι Γάλλοι το μείγμα από βούτυρο και αλεύρι που δένει τα φαγητά. Αλλά ίσως να ήταν και η ίδια η Mama Roux, η βασίλισσα των Ινδιάνων, που έκανε τα μαγικά της κόλπα. Η μπορεί να έπαιξαν ρόλο η θέση του, οι υπέροχες μουσικές και το ευέλικτο μενού που σε ταξιδεύει σ' όλο τον κόσμο. Η αλήθεια είναι ότι το μεγαλύτερο ρόλο έπαιξαν οι ιδιοκτήτες του, ο μουσικός John Higgins και η γυναίκα του Λενιώ Μυριβήλη, λέκτορας στο Πανεπιστήμιο του Αιγαίου (και εγγονή του Στρατή Μυριβήλη). «Σχεδιάζαμε να το ανοίξουμε πολύ πριν την κρίση» μας λέει η Λενιώ. «Καθυστερήσαμε πολύ, αλλά δεν πειράζει, ο John συνθηθίζει να λέει ότι όλα στη ζωή του πάντα στη λάθος στιγμή τα έκανε και πάντα τα κατάφερνε... Για να το ανοίξουμε μιάς έδωσαν και οι φίλοι μας λεφτά, άλλος λίγα, άλλος περισσότερα, κι αυτό νομίζουμε, η αγάπη δηλαδή και η συμπαράσταση των φίλων, ήταν που έβαλε στο εγχείρημά μας καλή και θετική αύρα».

ΜΠΟΥΡΝΑΖΙ CHIC «Εκεί, γύρω στις αρχές της άνοιξης έπεσε σύρμα στο γραφείο. Στο Μπουρνάζι λέει γίνεται χαμός, είναι ένα κρεατάδικο που συρρέουν τα πλήθη, τζιπάρες και εφοπλιστές και οι μπράβοι τους απέξω, πολιτικοί, ηθοποιοί κι αστέρια του ποδοσφαίρου, όλη η κοσμική ελίτ εκεί το τρώει το σωστό κοψίδι. Κόσμος και ντυνιάς, φώτα, και κάθε δεύτερο σπίτι με μια ταβέρνα-καφετέρια-εστιατόριο στην πρόσοψη. Όταν το κέντρο μιας πόλης “σκοτεινιάζει” αναπτύσσονται περιφερειακά τα απόκεντρα”, έχω να πω».

TASTE POLICE, ΑΝΟΙΞΗ 2010

* Μαζί τους και ο Μιχάλης Ντουνέτας, ο Στέλιος Παρλιάρος, ο Ρενάτο Μεκόλι, ο Αλέξης Καρδάσης, οι Νίκος Ρούσσος και Γεωργιάνα Χειλιαδάκη, η Κωνσταντίνα Φάκλαρη, ο Γιώργος Βενιέρης

Advertorial - A.V.C.

Στην υγεία μας!

Ένα καλό κρασί από την Ελληνικά Κελλάρια Οίνων σε προσιτή τιμή για να μπορείς να το χαίρεσαι κάθε μέρα. Μοιραστείτε το με αυτούς που αγαπάτε, πιείτε το με τους μεζέδες που προτιμάτε και διασκεδάστε. Θα το βρείτε σε διάφανη φιάλη 500ml, σε Λευκό, Ερυθρό, Ροζέ και Ημιγλυκό.

www.greek-wine-cellar.com

ΑΓΟΤΙΝΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΛΛΑΡΙΑ

Let's have
a warm winter

ZAF

all day coffee bar

plateia Ag. Eirinis 8
(metro Monastiraki)
info & res. : 210 3236711
like us on facebook
www.facebook.com/zafcafe

Altamira

SABORES COLONIALES ALTAMIRA RESTAURANTE

Αφήστε πίσω σας την πίεση του γραφείου και τις υποχρεώσεις της καθημερινότητας και βουτήξτε σε ένα παραμύθι με γεύσεις μαγικές και αρώματα μεθυστικά. Κλείστε τα μάτια και κάντε το γύρο του κόσμου, από τη νοτιοανατολική Ασία στην Αραβία και από το Μεξικό στην Ινδία με οδηγούς τη γεύση, το χρώμα και τις έθνικ μουσικές. Απολαύστε τα έξυπνα μενού δύο πιάτων με ανεξάντλητους συνδυασμούς της επιλογής σας συν το ποτό σας στη φιλική τιμή των 14,5 ευρώ. Ο πλούσιος Κυριακάτικος μπουφές στο νεοκλασικό αρχοντικό μας στο Μαρούσι στοχάζει μόνο 17 ευρώ, τα πολύχρωμα και λαχταριστά finger food της παρέας 8 ευρώ, ενώ 5 ευρώ οι δροσιστικές Frozen Margaritas.

Κολωνάκι Τσακαλώφ 36α, 210-3614695
Μαρούσι Περικλέους 28, 210-6128841

Κολωνάκι ανοικτό από το μεσημέρι
Μαρούσι Κυριακές ανοικτό

TABERNA
Pozania

Ένας κήπος χειμώνα - καλοκαίρι στο κέντρο της Αθήνας

Βαλτετσίου 58, Εξάρχεια - Αθήνα, τηλ.: 210 33 02 933

Νέα γευστική και αισθητική πρόταση!

Ο σερβιτόνος κατασκευάζει για σας προσκαλεσμένη «Μπαρά» του, τη νέα γευστική και αισθητική πρόταση του «Θαλασσινός», για να σας προσφέρει την υπέροχη ποικιλία από ψαρομαζέδες, που ετοιμάζει με προσοχή στα σκεύη που ετοιμάζει με προσοχή για δύο άτομα: δύο εκλεκτοί ψαρομαζέδες, 1/4 τσίπουρο ή 2 ποτήρια κρασί - 12 ευρώ.

Ταβ. - Κυρ. μεσημέρι με σνακ το

“Ο Θαλασσινός,”

μάρι - κρασί - θαλασσινά

Λουικράτους 32, Τζιτζιφιές, Τηλ: 210 94.04.518

VINCENZO

VINCENZO

pasta e pizza

Γιαννιτσοπούλου 1 Γλυφάδα

Res: 210 8941.310 Delivery: 210 8941.425

Κυριακή μεσημέρι & Δευτέρα βράδυ live έντεχνο-ρεμπέτικο

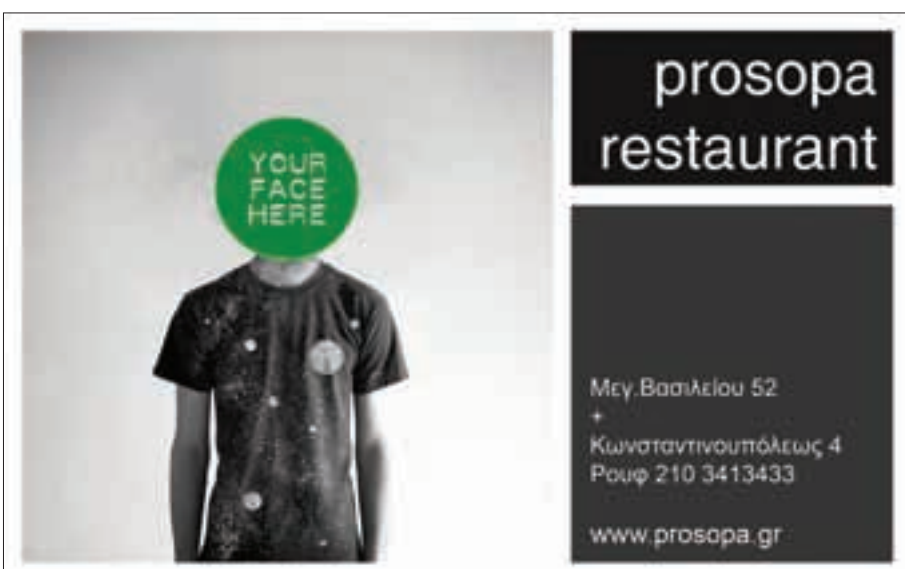
ρακοθεωρίες

Μεζεδοπωλείο - Ρακάδικο

Αγίας Λαύρας 9, Αιγάλεω 210 5902.290

<http://www.rakotheries.gr>

fb: Rakotheries Αναμνήσεις γεύσης (Rakotheries) rakotheries@gmail.com

YOUR FACE HERE

prosopa restaurant

Μεγ. Βασιλείου 52 + Κωνσταντινουπόλεως 4 Ροκφ 210 3413433

www.prosopa.gr

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗ: ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΓΡΑΨΑΝ ΤΙΣ ΣΤΗΛΕΣ ΜΑΣ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ.

Δήμητρα Γαλάνη «Ααα... καταλαβαίνω και πολύ γουστάρω... επετειακή έκδοση της αγαπημένης ATHENS VOICE. Ωραία η σκέψη να γράψουν τις στήλες διάφοροι άλλοι εκτός των επίσης αγαπημένων συντακτών, αλλά

> ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ <

γιατί να επιλεγώ εγώ για τη συγκεκριμένη στήλη; Έγινε επίτηδες ή είναι η ιδέα μου;

Δηλαδή φταίω εγώ να είμαι καχύποπτη; Γιατί, αγαπητοί μου, στο σπίτι του κρεμασμένου μιλάνε για σχοινί ή, καλύτερα, στο σπίτι του χοντρού μιλάνε για φαΐ; Έτσι κι αλλιώς όμως εκτεθειμένη είμαι, οπότε θα εκτεθώ για άλλη μια φορά και θα μπω γρήγορα στο θέμα, γιατί αλλιώς δεν μας βλέπω να τελειώνουμε ούτε με 3.000 λέξεις.

Βικτόρια Χίσλοπ «Πάθος για Ελλάδα και το φαγητό της, το καλύτερο του κόσμου. Καθόλου δεν με εκπλήσσει ότι ο Δίας, ο βασιλιάς των Θεών και των Ανθρώπων διάλεξε να γεννηθεί σε έναν τόπο με τέτοια θεϊκή κουζίνα!»

Ηλίας Μαμαλάκης «Το καλύτερο μαγαζί που πήγα τελευταία και που δεν πρόκειται εσείς να πάτε ποτέ είναι τα ΚΑΠΗ Ροδοχωρίου, λίγο έξω από τη Νάουσα Ημαθίας. Με κάλεσαν οι παππούδες, και η Γεωργία, που τους φροντίζει με περίσσια αγάπη και τρυφερότητα, μου έφερε το τσίπουρό μου, δίπλα παγωμένο νερό, παγάκια κι ένα πιάτο με μεζέ».

Κι ακόμη, ο **Ευτύχης Μπλέτσας** μάς μιλάει για την Κουζίνα της Μαρμάς και την υγιεινή διατροφή, η **Ευανθία Ρεμπουτσικά** φτιάχνει μαζί μας κουραμπιέδες, ο **Αρχιμανδρίτης** μάς μαθαίνει τα μυστικά του ζυμωτού ψωμιού, ο **Ιάπωνας πρέσβης Τακανορι Kitamura** φανερώνει τα αγαπημένα του εστιατόρια στην Αθήνα (*Sardelles* και *Péna της Φιελιάς*) και μας συστήνει στο μάγειρα της πρεσβείας, η **Ράτκα** αποκάλυπτει πώς φτιάχνουν το περίφημο ψάρι του ατμού μέσα σε φύλλο μπανάνας.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Γ. Παπαπαρασκευάς
Από το 1926

ΞΑΝΘΗ

Ζάνθη - Γλυφάδα.

Η πιο γλυκιά μετακόμιση ολοκληρώθηκε!

Το παραδοσιακό Σαραγλί, το προκλήτικό Ανώμαλο, ο Κουραμπιές που τρώγεται όλο τον χρόνο και η αμίμητη Καριόκα ήρθαν και στην Αθήνα, στη Γλυφάδα! Δοκιμάστε τα όλα. Είναι φτιαγμένα από κορυφαία, αγνά υλικά και χειροποίητα, ολόφρεσκο βούτυρο. Με συνταγές από το 1926 που μόνο η οικογένεια Παπαπαρασκευά και οι πρωτομάστορές της γνωρίζουν.

Γλυφάδα, Α. Παπανδρέου 13 • Τ: 210 898 0220 • www.papaparaskevas.gr

- Σουβλάκι
- Κεμπάπ
- Χειροποίητοι παραδοσιακοί μεζέδες

Σε ένα νεοκλασσικό κτίριο του 1880 στην καρδιά της Αθήνας

Καραγιώργη Σερβίας 20 & Λέκκα
Σύνταγμα
210 3318810 - 1
fb: Neoklassiko - Neoklassiko
www.neoklassiko.gr

L'Artigiano

20 τμχ. από **11,10€**

NEA τετράγωνη & αφράτη!

**soft
SQUARE**

www.lartigiano.gr

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Τ: 210 9370444 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Τ: 210 6086000 ΑΙ-
ΓΑΛΕΟ Τ: 210 5616400 ΑΚΡΟΠΟΛΗ Τ: 210 9233303 ΑΜΠΕΛΟΚΗΦΟΙ Τ:
210 6445112 ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ Τ: 210 9802200 ΑΧΑΡΝΑΙ (ΜΕΝΔΑΣ) Τ: 210
2477770 ΒΟΥΛΑ Τ: 210 9617111 ΒΡΑΧΕΣΙΑ Τ: 210 6086450 ΒΥΡΩΝΑΣ
Τ: 210 7655519 ΓΕΡΑΚΑΣ Τ: 210 6013333 ΓΛΥΦΑΔΑ Τ: 210 9607000 ΣΥ-
ΓΡΑΦΟΥ Τ: 210 7486800 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Τ: 210 9760222 ΚΑΛΑΜΑΤΑ Τ:
27210 98863 ΚΑΛΛΙΘΕΑ Τ: 210 9560300 ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τ: 210 4209000 ΚΟ-
ΡΙΝΘΟΣ-ΑΣΥΤΡΑΚΙ Τ: 27410 75100 ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Τ: 210 4972777 ΚΥ-
ΨΕΛΗ (ΣΑΛΑΤΙ) Τ: 210 8833555 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Τ: 210 2510594 ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Τ: 210 9311480 ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ Τ: 210 2510593 ΝΕΟ ΦΥΣΙΚΟ Τ: 210
6775400 ΝΙΚΑΙΑ-ΚΑΜΙΝΙΑ-ΤΑΜΠΟΥΡΙΑ-ΜΑΝΙΑΤΙΚΑ Τ: 210 4979600
ΠΕΡΑΙΑΣ-ΔΡΑΠΕΤΣΙΩΝΑ Τ: 210 4525777 ΠΕΥΚΗ Τ: 210 8064199 ΚΗΦΙΣΙΑ
Τ: 210 6140040 ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Τ: 210 9233003 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ-ΙΩΝΗ Τ: 210
5452005 ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ Τ: 210 2816700 ΤΑΥΡΟΣ Τ: 210 9586855 ΧΑΙΔΑ-
ΡΙ-ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Τ: 210 5621006 ΧΑΛΑΝΔΡΙ Τ: 210 6899444 ΚΑΤΩ ΧΑΛΑΝ-
ΔΡΙ Τ: 210 6775888 ΧΑΛΚΙΔΑ Τ: 22210 60945 ΧΟΛΑΡΓΟΣ Τ: 210 6775888

Ο κόσμος της ΑΘENS VOICE

ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ Η Α.Β. ΑΓΑΠΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΕΚΑΝΑΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΤΗΣ ΕΓΡΑΨΑΝ ΣΤΙΧΑΚΙΑ, ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΕ ΣΕ ΣΙΡΙΑΛ, ΣΕ ΤΑΙΝΙΕΣ, ΣΕ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΣΕ ΒΙΒΛΙΑ, ΣΕ ΒΙΤΡΙΝΕΣ ΜΑΓΑΖΙΩΝ, ΣΕ ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΣΕ ΦΟΥΣΤΑΝΙ (!), ΣΕ ΚΟΥΠΕΣ, ΕΓΙΝΕ ΘΕΜΑ ΓΙΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΣΕ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ... ΤΗΝ ΕΙΔΑΜΕ ΠΑΝΤΟΥ.

Ο Ian Rankin στην Θεσσαλονίκη

Το Μέσον είναι το μήνυμα

Η Μανταλίνα Ψωμά διαθέτει το έργο του εξωφύλλου της σε δημοπρασία μέσω του ANT-1 για φιλανθρωπικό σκοπό. 2006

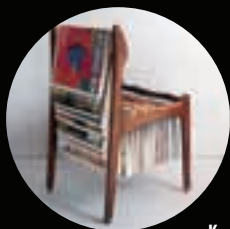
Η Δήμητρα Γαλάνη αντί για συνέντευξη μας στέλνει κάτι ακόμα πιο προσωπικό: την παρτιτούρα της

Μικρό σημείωμα από τη Cesaria Evora, ένα βράδυ Νοεμβρίου του 2006

Το 2008 η Brasserie Valaoritou ζητά από τον γκαφικτά μας Billy Γρυπάρη να σχεδιάσει τον εσωτερικό της χώρα. Μια εικόνα δρόμου με το σταντάκι μας στη σκόλα.

Και μια καρέκλα Α.Β. από το workshop των Βραζιλιάνων αδελφών Camprana

Καταναλωτικά προϊόντα Α.Β. Κούπα με λογότυπο σχεδιασμένο στο χέρι και καροτσάκι αποθήκευσης. Και τα δύο πουλιόνταν σε καταστήματα της οδού Σκουφιά.

Αυτή η κάρτα μάς έδωσε κουράγιο να βγάλουμε το τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας. Ήταν η πρώτη ευχετήρια κάρτα για τα γενέθλιά μας. ΄Ε ευχαριστούμε πολύ, Βασίλη Ιωσήφ.

GUEST ΣΕ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Η στήλη «Μια αθηναϊκή ιστορία», με τις αληθινές ιστορίες μεταναστών του συνεργάτη μας Γκαζμέντ Καπλάνι, γίνεται θεατρική παράσταση με τίτλο «Εδώ» στο Φεστιβάλ Αθηνών. 2008

Ένα αγόρι μπαίνει στο φουαγιέ του θεάτρου. Στο μπαρ παίρνει την Α.Υ. και ψάχνει το ταίρι του στις αγγελίες του «Σε είδα» στην παράσταση «Όταν είδα το 100% τέλειο κορίτσι για μένα». Παίχτηκε στο Επί Κολωνών για τρεις χρονιές. 2006

«Θοδωρής Ετών 33, μ.Χ.», του Γιάννη Σαρακατσάνη, στο Θέατρο του Νέου Κόσμου. Ο Θοδωρής γράφει γράμματα στη στήλη της Μυρτώ. 2006

Ο Ακύλλας Καραζήσης και ο Μιχαήλ Μαρμαρινός αρχίζουν τις προφορικές «εκτελέσεις». Στην παράσταση «Στάλιν, μια συζήτηση για το ελληνικό θέατρο» περνούν γνωστά πρόσωπα των μίντια, της πολιτικής, του θεάτρου και ανάμεσά τους εκτελούνται ο Φ. Γεωργελές και η Α.Υ. – επέζησαν και οι δύο. 2008

GUEST ΣΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Στην ταινία «Straight Story» με τους Χατζηπαναγιώτη, Κυριακίδη, οι ήρωες στέκονται σε ένα περίπτερο όπου είναι κρεμασμένη η Α.Υ. 2006

Στην ταινία του Νίκου Παναγιωτόπουλου «Οπωροφόρα της Αθήνας», ο συγγραφέας (Λευτέρης Βογιατζής) στο μικρόκοσμο του γραφείου του σκέφτεται δυνατά. Η οικιακή βοηθός (Αλεξία Καλτσίκη) ακούει χωρίς να καταλαβαίνει λέξη. Το τεύχος της Α.Υ. στο γραφείο δηλώνει ότι η ταινία μιλάει για την Αθήνα. Κρυμμένο κάτω από χαρτιά είναι κι ένα τεύχος του SOUL. 2010

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Οκτώβριος 2008, Green Design. Άνθρωποι όλων των ηλικιών «πείραξαν» καλλιτεχνικά τα εξώφυλλα της Α.Υ. σε δράση στο Σύνταγμα

Τον Απρίλιο του 2011 οι τελειόφοιτοι φοιτητές της ΑΣΚΤ ανέλαβαν να φιλοτεχνήσουν ολόκληρο το τεύχος

GUEST ΣΕ ΣΙΡΙΑΛ

Στο χριστουγεννιάτικο «Παρά Πέντε» (Mega), Γ. Καπουτζίδης διαβάζει Α.Υ. 2005

Στη σειρά του Χρ. Παπακαλιάτη «Δυο μέρες μόνο» (Mega), οι ήρωες χαλαρώνουν πίνοντας τον καφέ τους πάνω σε ένα τραπέζι γεμάτο Α.Υ. 2006

Για πρώτη φορά μια στήλη γίνεται τηλεοπτική σειρά. Το «Σε είδα» παίζεται κάθε βδομάδα σε αυτοτελές επεισόδιο στον ALPHA.

ΦΩΤΟ: ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΧΟΡΟΥ

Μικρές χορεύτριες μαθαίνουν τα πρώτα τους βήματα κρατώντας την Α.Υ. στην παράστασή τους στο Θέατρο Χώρα. 2008

Τραγούδι

Ο Μάρκος Κούμαρης και οι **Locomondo** γράφουν και μελοποιούν το τραγούδι των τίτλων για το τηλεοπτικό «Σε είδα». 2008

ΣΕ ΕΙΔΑ

Σε είδα χθες στο Μοναστηράκι
σε είδα σ' ένα μπαρ στη
Μπενάκη
σε είδα σ' ένα λάιβ στο Γκάζι
τσουγκρίσαμε κι είπες δεν
πειράζει

Όπου κι αν πάω
το χαμόγελό σου συναντάω
(ραπ)
Μα όταν σε βλέπω τα χάνω
δεν ξέρω τι να κάνω
Κάθε σου ματιά θέλω
τραγούδι να την κάνω

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ 2 (ΧΙΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΥΒΑΔΕΣ)

Στίχοι, μουσική:
Χατζηφραγκέτα

Δεν είμαι στη χαρτούρα κι όλα
τα βλέπω σκούρα / μα όλα μου
τα πράσινα ξανά στον Ασπρα-
χάν/κι όλα τα golden boys δια-
βάζουν ATHENS VOICE/άλλοι
με σολωμούς κι εμείς με σβαν

Ο ΦΟΙΒΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΟ ΣΤΙΧΑΚΙ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

«Παύει πλέον η Αθήνα/ να 'ν'
το στέκι του κηφίνα/ Μικρές
τρύπες σαν κυψέλη/ φτιά-
χνουνε καινούργιο μέλι». 2003

ΓΑΜΩ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΜΟΥ

Ο Αλκιβιάδης Κωνστα-
ντόπουλος τραγουδάει
τους στίχους του Γιώργου
Παυριανού «Γαμώ την κατα-
δική μου», από τη στήλη του
Greatest Hits

«Στο δυαράκι κρύωνα / σκε-
φτόμουνα δυσοίωνα / σε μια
γωνιά τουρτούριζα / κι ένα
σκοπό μουρμούριζα...». Το
τραγούδι θα γίνει και ο τίτλος
του δίσκου του που θα κυ-
κλοφορήσει από την εταιρεία
«7». 2009

Guest σε μουσική παράσταση

Η Τάνια Τσανακλίδου διαβά-
ζει ένα κείμενο της Μαρίας
Χούκλη που είχε γράψει για
την Α.Υ. Στη συνέχεια το ηχο-
γράφησε αυτούσιο στο cd της
«Λύκε, λύκε είσαι εδώ!». 2006

Μικρή αγγελία

Το 2007 ο Φοίβος ανακάλυψε
την Πέννη Μπαλτατζή μέσω
αγγελίας που έστειλε
στην Α.Υ.

«ΜΟΔΑ» Στίχοι, μουσική: Γιώργος Μυλωνάς

Αγόρασες βέσπα, αφήνεις μαλλάκι
συχνάζεις στο Ηoxton και στο Γκαζάκι
ακούς τα ψαγμένα, το παίζεις boem
μα απ' έξω δεν ξέρεις κανένα ρεφρέν

Και έχεις γίνει μια μόδα
που γυρίζει σαν ρόδα
για απ' εδώ και μια από κει
μέχρι να σου βγει η ψυχή

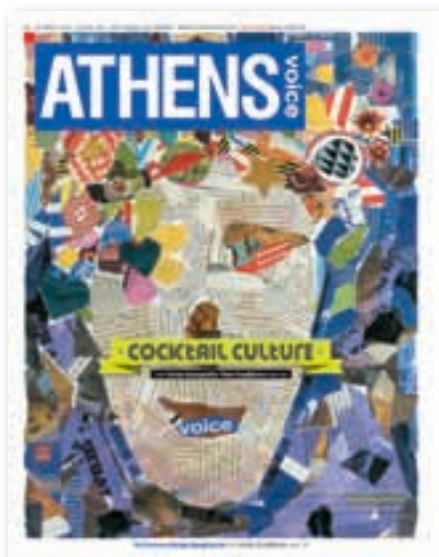
Και έχεις γίνει μια μόδα
που γυρίζει σαν ρόδα
για απ' εδώ και μια από κει,
κάθε στιλ και εποχή

Στις βέσπας τη σέλα, σαν καουμπόης
πιστός αναγνώστης της Athens Voice
χτυπάς και χτυπιέσαι για το περιβάλλον
μα κάθε χειμώνα τα φτιάχνεις και μ' άλλον

Και έχεις γίνει μια μόδα
που γυρίζει σαν ρόδα
για απ' εδώ και μια από κει
μέχρι να σου βγει η ψυχή

Και έχεις γίνει μια μόδα
που γυρίζει σαν ροδα
για απ' εδώ και μια από κει
κάθε στιλ και εποχή

Και έγινες μ' όλους φίλος μέσα στο msn
πιο πιστός και από σκύλος
μα κανείς δεν σ' έχει για top friend

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η δασκάλα Ιωάννα Φρα-
γκούλη του 7ου Δημοτικού
Σχολείου Παλαιού Φαλήρου
στο μάθημα των εικαστικών
χρησιμοποίησε την ATHENS
VOICE ως υλικό εργασίας
και μας έστειλε τα έργα των
παιδιών. Κάναμε εξώφυλλο
το έργο «Πρόσωπο», το οποίο δούλεψαν οι μαθητές Γαλά-
τεια Σούλη, Άρης Αλμπάνης, Χρύσα Βασιλάκη & Δημήτρης
Χρονόπουλος. 2012

ΚΟΜΙΚ

Όταν η καρτούν ηρωίδα του D.J. Σπίρος στο κόμικ «Μάνα Ρέι-
βερ» τα βρίσκει δύσκολα, αποφασίζει να γράψει γράμμα στη
στήλη «Μίλα μου βρώμικα». Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «9»
της «Ελευθεροτυπίας». 2004

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ

Μας βρήκε στο δρόμο, μας «χτύπησε» στον τοίχο! Έργο αγνώ-
στου. Κάποιος αναγνώστης το είδε και μας το έστειλε. Δημοτι-
κό Γυμναστήριο Καλλιθέας, οδός Ιφιγένειας, πλ. Δαβάκη.

ΗΡΩΙΔΑ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ

Στο βιβλίο του Θεόδωρου Γρηγοριάδη «Αλούζα, χίλιοι και ένας
εραστές» (εκδ. Πατάκη). «Σηκώθηκε και άρπαξε τη βδομαδια-
τική Athens Voice. Έριξε μια βιαστική ματιά στις καινούργιες
ταινίες, κάποτε έφτασε και στις προσωπικές αγγελίες, της
άρεσαν πολύ όλοι αυτοί οι τύποι και οι τύπισσες που δήλωναν
“σε είδα καθισμένη στο μετρό και μετά κατέβηκες... αν θέλεις
να με βρεις...”. Στο μεταξύ, δεν πρόλαβε να τις απολαύσει,
γιατί...». Η Μαρριάννα πίνει καφέ κάπου στην πόλη διαβάζοντας
«Σε είδα». 2005

Στο βιβλίο του Δημήτρη Φύσσα, ο Θρησκόληπος Συμεών ο-
νομάζει την ATHENS VOICE «εφημερίδα ξενόγλωσσα τίτλου,
ο εστί μεθερμηνευόμενον “Φωνή των Αθηνών”, εοικίνδυνον
θερμοκίπιον μεταμοντέρνων προδοτών».

Βιτρίνα του Ελευθερουδάκη σχεδιασμένη από τον Billy Γρυπάρη με αφορμή την κυκλοφορία του εικαστικού καταλόγου μας για την πρώτη έκθεση των εξωφύλλων στο Μουσείο Μπενάκη

Η βιτρίνα του Mah Jong με θέμα τα ζωγραφισμένα μυθικά Moleskines από φίλους μας καλλιτέχνες

ΒΙΤΡΙΝΕΣ ΣΤΗ ΠΟΛΗ

Συχνά και διάφοροι λόγους η Α.Β. πρωταγωνιστεί στις αθηναϊκές βιτρίνες.

Για μία εβδομάδα βιτρίνες της Αθήνας ντύθηκαν με ATHENS VOICE, συμμετέχοντας στα γενέθλια των 5 χρόνων της. 2008

Οι βιτρίνες των βιβλιοπωλείων. Από αριστερά: Παπασωτηρίου/ Ιανός/ Γνασ/ Ελευθερουδάκης

ΥΠΑΙΘΡΙΑ EVENTS

Από αριστερά:
Τα κορίτσια της Minerva μοιράζουν Α.Β.

Υποστηρίξαμε το Safe Sex με τη The Body Shop στην Ερμού

Γκραφίτι σόου στη Γλυφάδα

Το περίπτερό μας στη Γιορτή του Βιβλίου

ΑΓΑΠΗΣΑ ΕΝΑΝ Α.Υ. BLOGGER.

Δυο άνθρωποι γνωρίζονται, ερωτεύονται και παντρεύονται μέσω των blogs Α.Υ. Ο γάμος έγινε στο Πάλιο, σε μια σπηλιά μέσα σε ένα παλιό εκκλησάκι, με 70 μόνο φίλους. 2009

Η Α.Υ. ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Στο αεροδρόμιο του Ντουμπάι

FASHION WEEK

Η Μαρκέλλα Μουμαριανού και η Μαρίνα Σαρματζή στα πλαίσια του workshop της ΑΣΚΤ «Το ρούχο ως κατοικία του σώματος» δημιούργησαν το έργο/φόρεμα με τις εφημερίδες μας. Το έργο τους έγινε εξώφυλλο.

ΜΑΡΤΙΟΣ 2011

ΤΑ ΝΕΑ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ!

Το flugtag όχημα που μας έφταξε η Red Bull για να κάνουμε την έναρξη του 2ου Red Bull Flugtag το 2012

Οι ουρανοί είναι δικοί μας

SWAP NOT STOP

Από τα πιο επιτυχημένα ανταλλακτικά παζάρια που διοργανώσαμε το 2009 στην πλατεία Συντάγματος.

Βραβείο καλύτερου ελληνικού ενημερωτικού site e-awards 2012 (14/5/2012)

2008. Η μικρότερη αναγνώστρια. Τι να διαβάζει άραγε;

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ BARTENDERS & τους επαγγελματίες των BAR

Stirring Up

25 & 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013 12:00-20:00

the future of bartending!

- ΕΙΣΟΔΟΣ ΜΟΝΟ
ΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ
- ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ. ΑΝΑΠΤΥΞΗ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.

- ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ομιλίες από Έλληνες & ξένους ειδήμονες
- ΔΟΚΙΜΑΣΕ περισσότερα από 300 προϊόντα
- ΠΑΡΕ ΙΔΕΕΣ για νέα και μοντέρνα cocktails
- ΔΙΚΤΥΩΣΟΥ με τους κορυφαίους bartenders της Ελλάδας
- ΒΡΕΣ ΛΥΣΕΙΣ για το bar σου

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

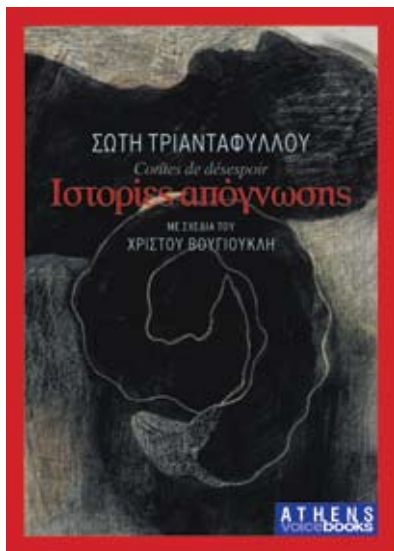
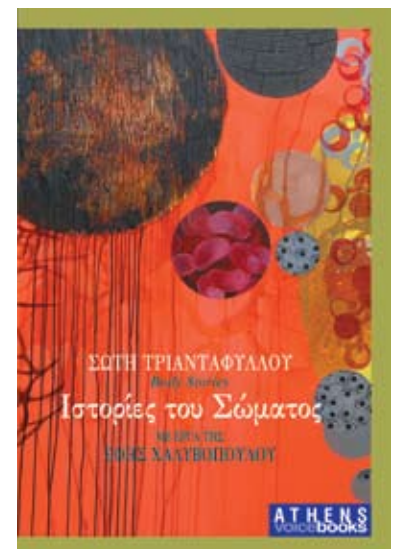

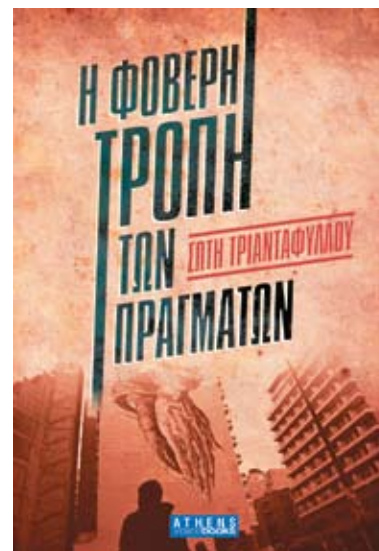
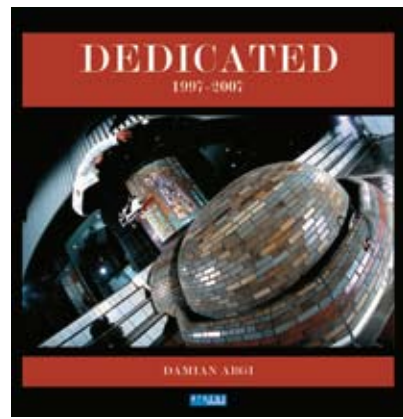
The Hub Events &
Θέατρο Αλκμήνη
(Αλκμήνης 5-8)

AthensBarShow.gr
info@athensbarshow.gr

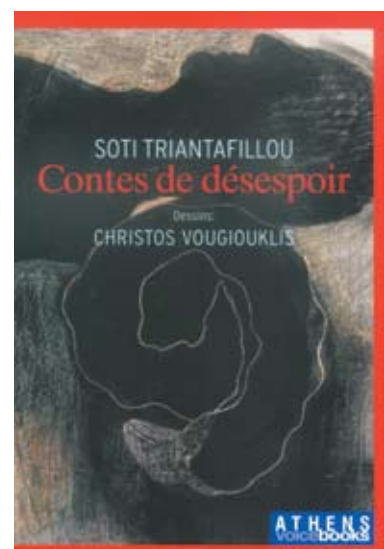
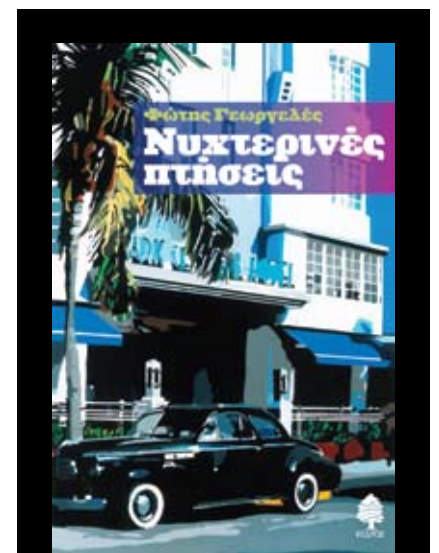
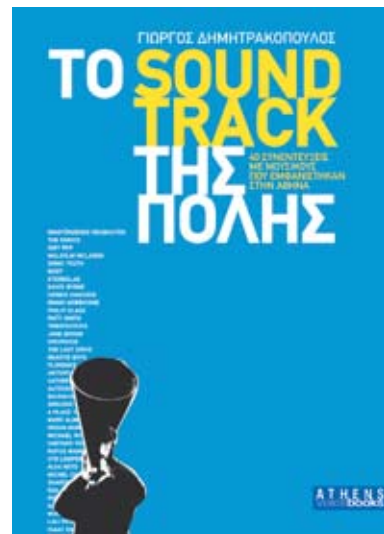
T: 210 6400540

facebook.com/athensbarshow
#athensbarshow

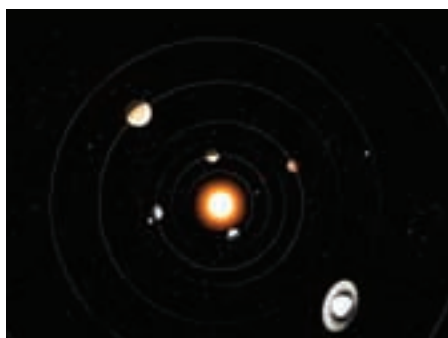

ΒΙΒΛΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ, ΒΙΒΛΙΑ ΓΝΩΜΗΣ, ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΕΙΡΑ, ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, ΣΚΑΤΕ, FICTION ΕΙΝΑΙ Η ΓΚΑΜΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ Α.Υ. BOOKS. ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Υ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΒΙΒΛΙΑ.

Τα κείμενα του Φώτη Γεωργελά σε βιβλία από τις εκδόσεις Κέδρος και Μεταίχμιο

Cosmic Telegram

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
κάθε μέρα! Διαβάστε τα άστρα στη
δημοφιλέστερη αστρολογική
στήλη της Αθήνας

Forrest gump daily

Ο ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
σατιρίζει την πολιτική σκηνή
με καθημερινές βολές

Top 10 στα social media

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ
γράφει το top 10 της εβδομάδας
στα social media

Podcast

Ακούστε την ομάδα της Α.Υ. στον
αέρα: ΑΠΕΡΓΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΑΚΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ, ΜΕΝΕΓΟΣ,
ΜΗΛΑΤΟΣ, ΝΕΝΕΣ, ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρόκοσμοι

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ
σχολιάζει την επικαιρότητα

Gay super hero

Οι πιο ενδιαφέρουσες ειδήσεις
και γεγονότα που αφορούν
την γκέι κοινότητα από τον
GAY SUPER HERO

Skate & Graffiti

Ο BILLY ΓΡΥΠΑΡΗΣ παρουσιάζει
video, εικόνες και ιστορίες από
τη sk8 σκηνή

Life coaching

Η Δρ. ΝΑΝΣΥ ΜΑΛΕΡΟΥ,
από τις κορυφαίες Coaches
στην Ελλάδα, ιδρύτρια της Life
Coaching Greece, συμβουλεύει

Αστικά μονόπρακτα

ΟΙ ΛΕΝΑ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ, ΓΙΩΡΓΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ανεβάζουν
αποκλειστικές web
θεατρικές παραγωγές

...και μπράβο τους

Ο ΜΑΝΟΣ ΒΟΥΛΑΡΙΝΟΣ
της Συντέλειας κατεδαφίζει
την επικαιρότητα

Η Αδέσποτη

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΜΒΥΣΗ
«μαζεύει» ιστορίες αγάπης για τα
αδέσποτα της πόλης

Video X

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
διαλέγει τα πιο ερωτικά videoclip
σ' ένα after hour videodrome

Best of Athens

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ
ATHENS VOICE ανακαλύπτει και
καταγράφει τα καλύτερα της
Αθήνας

Ecovoice

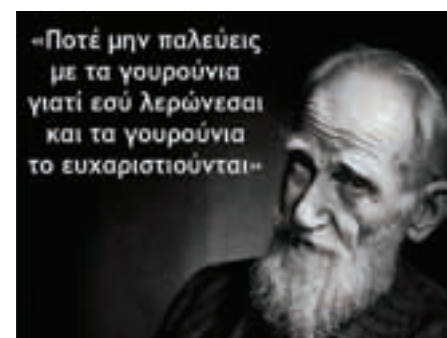
Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΓΙΑΝΝΗ
παρακολουθεί θέματα
περιβάλλοντος

Η λίστα της Α.Υ.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΗΚΑΣ βάζει
τους πρωταγωνιστές της επικαιρό-
τητας στη λίστα της Α.Υ. Εσύ κρίνεις
ποιος θα ανέβει στο νούμερο 1.

Food for thought

«Ποτέ μην παλεύεις
με τα γουρούνια
γιατί εσύ λερώνεσαι
και τα γουρούνια
το ευχαριστιούνται»

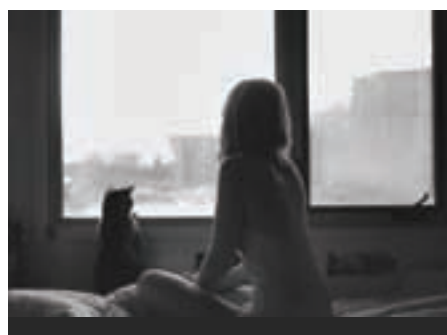
Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ «διαβάζει»
τις σκέψεις μεγάλων ανδρών
και γυναικών (η καθημερινή μας
καληνύχτα στο FB)

Το τραγούδι της ημέρας

Διαλέγει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Αθηναϊκές ιστορίες

Οι περιπέτειες του Κουμπάρου από τον ΜΠΑΜΠΗ ΚΩΦΕ

Taste Voice

Η συνταγή της ημέρας Από την ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Window shopping

Η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ βλέπει βιτρίνες και διαλέγει τα καλύτερα

Various artists

Ο ΜΑΚΗΣ ΜΗΛΑΤΟΣ συνεχίζει ιντερνετικά την εβδομαδιαία στήλη του

2310 Agenda

Η ΒΑΓΙΑ ΜΑΤΖΑΡΟΓΛΟΥ καταγράφει τα events του Βορρά

Το (σουρεαλιστικό) Θέατρο της Δευτέρας

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΚΑΣ κάνει προφανείς (;) ερωτήσεις

Ενεργός πολίτης

Ο ΤΑΚΗΣ ΣΚΡΙΒΑΝΟΣ περιγράφει ιστορίες αλληλεγγύης

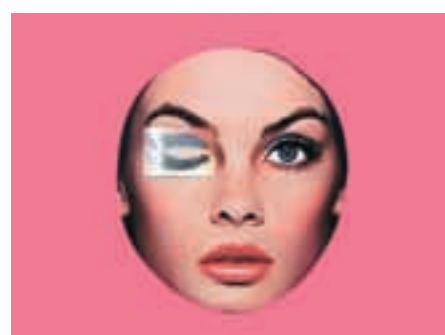
Κάθε μέρα πρωτότυπη ύλη στο **athensvoice.gr**, με ειδήσεις και σχόλια από τις πιο γνωστές υπογραφές και καινούργιες αποκλειστικές στήλες

Cinefage

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΑΛΟΣ κάνει το δικό του μοντάζ στα κινηματογραφικά νέα

Kiss&tell

Το fashion blog της ΤΖΙΝΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Artist's studio

Η ΜΑΡΙΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ επισκέπτεται καλλιτέχνες στο ατελιέ τους. Δες πρώτος τι ετοιμάζει η νεότερη γενιά.

Insta#voice

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ επιλέγει τις καλύτερες εικόνες από το Instagram της Α.Β.

Στο δρόμο

Η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ τρέχει στην πόλη

Μικρές ιστορίες

Η ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΚΡΟΥΣ χτυπάει τις ευαίσθητες χορδές μας

140 παλιοχαρακτήρες

Η ομάδα του SOUL ψαρεύει τα καλύτερα του Twitter

Ο ΕΝΑΣ ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ Η ATHENS VOICE ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΑΝΑΠΟΔΑ

Το 2003 ο δημοσιογράφος Γιώργος Πανόπουλος κάνει στροφή-φουρκέτα και πέφτει ξαφνικά στ' αστέρια. Η ιστορία της στήλης είναι αυτή: Το πρώτο φύλλο της Α.Υ. ήταν έτοιμο και θα κυκλοφορούσε τέλη Σεπτεμβρίου του 2003. Όλα ήταν έτοιμα, ο Πανόπουλος δεν έστειλε τη στήλη του με τα ζώδια, δεν θα βγει έλεγε, θα βγει τέλη Οκτώβρη για να 'ναι κι αυτή Σκορπιός. Έξαλλοι εμείς που καθυστερούσε. Κάθε εβδομάδα κάτι συνέβαινε, μια αναποδιά, η εφημερίδα τελικά κυκλοφόρησε όποτε ακριβώς είχε πει. Έκτοτε αντιμετωπίζουμε με περισσότερη σοβαρότητα τα ζώδια. Το *Stardust* δεν χρειάστηκε παράπανω από μερικά εικοσιτετράωρα για να γίνει η πιο ουσιαστική, η πιο μοντέρνα και έξυπνη εκδοχή ζωδίων στην ιστορία του ελληνικού τύπου. Τώρα όμως, ύστερα από 10 χρόνια, σταματήστε να μας ρωτάτε για τον Πανόπουλο. Όχι, δεν ξέρουμε πώς σας τα βρίσκει όλα αυτά στο ζώδιό σας – ή μάλλον ξέρουμε: τα έχει φάει στη μάπα. Ξέρει να σας διαβάσει. Κι απ' την καλή κι απ' την ανάποδη. Σαν εφημερίδα.

Το 2005, στην επέτειο των 100 τευχών,

ο Πανόπουλος στέλνει ένα δώρο στην εφημερίδα που τον φιλοξενεί: το αστρολογικό πορτρέτο της ATHENS VOICE.

The It Girl

Έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο γραμμένο από μια μεγάλη κυρία της αστρολογίας, τη Λιζ Γκριν, και νοιλά... Συνειδητοποίησα ότι η αστρολογία δεν είναι ένας τσελεμεντές με συνταγές, αλλά ένας κόσμος που περιέχει μυθολογία, ψυχανάλυση, μαθηματικά, κοινωνιολογία, επιστήμη, παραμύθια, έρευνα... Ενθουσιάστηκα. Βρήκα κάτι που θα με σήκωνε από το κρεβάτι μου τα επόμενα δέκα χρόνια. Γ.Π. 2007

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΟΥΣΣΗΣ, 2010

«Είναι μισή άντρας και μισή γυναίκα, διανοούμενος/η, θέλει μονίμως η μύτη του ποδιού του/της να βρίσκεται στην πατούσα του μοντέρνου, είναι πολιτικοποιημένος/η με γλωσσάρα, είναι ντροπαλός/ή στο σεξ αλλά έχει σεξ απίλ νουάρ ήρωα, είναι τηλεπαθητικός/ή – νιώθει και σκανάρει αισθήματα και ιδέες-, ονειρεύεται τρελαμένα αδέρφια, ερωτεύεται την τελειότητα –με τον Θεό στον ώμο και το διάβολο στο αυτί– και είναι πολύ, μα πάρα πολύ σκληρός/ή για να πεθάνει. Η εφημερίδα είναι αυτάρκης με έντονη ατομικότητα και εγωκεντρική, με μια ελαφριά υπεροχή της εξωστρέφειας που δηλώνει ότι οι λύσεις για τα προβλήματα της καθημερινότητας αναζητούνται από το περιβάλλον. ... Πρόκειται τουλάχιστον επιφανειακά για ακομπλεξάριστο χαρακτήρα, καθόλου σεξιστικό και άνετο με τις φυλετικές διαφορές. Όσο για το ταμπεραμέντο δεν είναι κραυγαλέο – ζήσε εσύ και άσε και τους άλλους να ζήσουν, αλλά το αγκάθι λέγεται έλλειψη φωτιάς. Η πύρινη ενέργεια λείπει και αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μία τάση για δισταγμό πριν από κάθε καθοριστικό βήμα προς την επέκτασή του... Η ATHENS VOICE βρίσκει την ταυτότητά της μέσα από κοινωνικές, πολιτικές και ανθρωπιστικές δραστηριότητες. Η έκφραση «κάθε άνθρωπος και ένα νησί» δεν ισχύει εδώ. Ισχύει το «Εμείς»... Αυτοί με τη Σελήνη στο 10ο οίκο τους –όπως έχουμε εδώ– βλέπουν τον κόσμο σαν «μπτέρα τους». Είναι μια εφημερίδα-άνθρωπος που αντιλαμβάνεται την τιμή που της κάνουν οι άλλοι όταν τη διαβάζουν. Αντίθετα, δηλαδή, με άλλα έντυπα-ανθρώπους που θεωρούν ότι κάνουν μεγάλη τιμή στους αναγνώστες τους επειδή τους αφήνουν να τα διαβάζουν. Δεν θεωρεί ότι αυτός που γράφει σε αυτήν είναι ανθρακώχος της αλήθειας, δεν θεωρεί ότι είναι ανεβασμένος πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί και κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να πέσει από τον αέρα του μοντερνισμού. Γιατί ξέρει ότι περπατώντας σε ένα τεντωμένο σκοινί, εάν είσαι τυχερός, μπορείς να περάσεις από τη μία πλευρά στην άλλη. Όπως ξέρει ότι, αν είσαι αληθινά τυχερός, πέφτεις. Και πετάς.

Οι χιλιάδες φίλοι του Stardust, της έντυπης στήλης του Γ. Πανόπουλου, έχουν δικτυωθεί πια και στο on line Cosmic Telegram του www.athensvoice.gr όπου βρίσκουν ακόμα περισσότερες λεπτομέρειες για τα ζώδιά τους, με ποια ταιριάζουν, γενικότερες πληροφορίες και καθημερινή ενημέρωση. Μπειτε κι εσείς στην παρέα του Cosmic Telegram.

Το πάρτι στην Πειραιώς

Τον Απρίλιο του 2008 γιορτάζει ο Κριός. Πάρτι ζωδίων στην Πειραιώς. Μερικές χιλιάδες μέλη της Α.Β. κοινότητας εκείνο το βράδυ τα είδαν όλα: τον Κωνσταντίνο Ρήγο και τα «Ταγέρια» του (15 πολύ γνωστούς ηθοποιούς, όπως Δήμητρα Ματσούκα, Στεφανία Γουλιώτη, Τάμτα, Πύργος Χρανιώτης, Χρήστος Λούλης, Μαρία Ναυπλιώτη, Μάριος Λέκκας, Αποστολία Παπαδαμάκη κ.ά.) σε ρόλο ροκ σταρ να τραγουδάνε στη σκηνή, σε μια ανεπανάληπτη συναυλία, τα 12 τραγούδια των ζωδίων. Εκείνη τη βραδιά για πενήντα τυχερά ζευγάρια ο Πανόπουλος βρήκε το soulmate τους. Το διαστημικό ντεκόρ του χώρου είχε επιμεληθεί ο Αντώνης Κιούκας, ενώ μουσική έπαιξαν ο Nikko Patrelakis και ο Γιώργος Απέργης.

CHARLIE MAKKOS

ΖΗΤΗΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑ ΡΙΞΕΙ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΜΙΛΗΣΕΙ ΓΓ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ Κατάρρευση ή Αναγέννηση;

Η εποχή χαρακτηρίζεται από οικονομική κατάρρευση, κοινωνική αναταραχή, περιβαλλοντικές καταστροφές, πνευματική οπισθοχώρηση. Αστρολογικά η παγκόσμια κρίση που πυροδοτήθηκε το 2008 με την είσοδο του Πλούτωνα στον Αιγόκερο επεκτείνεται και επιταχύνεται με τα τετράγωνα (δύσκολες όψεις) μεταξύ του Πλούτωνα (στον Αιγόκερο) και του Ουρανού (στον Κριό), που ξεκίνησαν τον Ιούνιο του 2012 και θα διαρκέσουν μέχρι και τον Μάρτιο του 2015. Η σύγκρουση Πλούτωνα στον Αιγόκερο -Εξουσία, Κατεστημένο, Οικονομικο/Πολιτικές ελίτ- και Ουρανού στον Κριό -Επανάσταση, Νέο, Αλλαγές, Ξεσπάσμα) είναι καθοριστική. Ουσιαστικά βρισκόμαστε άλλη μια φορά στο σημείο εκείνο της ανθρώπινης ιστορίας που συγκρούονται ο παλιός με τον καινούργιο κόσμο.

Έτσι ο χαρακτηρισμός των καιρών μας ως Σκοτεινών, με απόλυτη επικράτηση της Πλουτοκρατίας (Πλούτωνα) που εκλύει καταστολή, παράνοια και φτώχεια, λέει τη μισή αλήθεια. Γιατί ταυτόχρονα έχουμε την επανεμφάνιση της «δύναμης των ανθρώπων» με αυθόρμητες εξεγέρσεις, όπως γίνεται στις χώρες της Αραβικής Άνοιξης, όπως γίνεται με τα Occupy κινήματα, όπως γίνεται με τις διαδηλώσεις, τις πορείες, τις διαμαρτυρίες σε όλο τον κόσμο. Δεν βουλευόμαστε πια κι είναι καιρός να ξεβουλευτούμε. Οι συγκρούσεις, που θα συνεχιστούν και θα ενταθούν -μεταξύ ατόμων, πολιτικών κομμάτων, θρησκευτικών ομάδων, κρατών, πλούσιων-φτωχών ακόμα και μεταξύ φύλων-θα δημιουργήσουν εξαιρετικά δημιουργικά επιτεύγματα. Όποιος αισθάνεται άτυχος που δεν έζησε στην καυτή δεκαετία του 1960, τότε που υπήρχαν «υπέροχοι στόχοι, δυναμικότητα, αναζητήσεις και κύμα ανανέωσης παντού», οι πλανητικές συγκυρίες είναι παρόμοιες τώρα. Η φωτιά μπορεί να γίνει πυρκαγιά. Και θα γίνει. Νοέμβριος 2013

Δώρο 1 νέο HTC ONE αξίας €599

HATHENSVOICE εξασφάλισε για έναν τυχερό αναγνώστη της ένα κινητό τηλέφωνο HTC ONE, το οποίο διαθέτει τα πρωτοεμφανιζόμενα HTC BlinkFeed™, HTC Zoe™ και HTC BoomSound™, βασικές νέες καινοτομίες του HTC Sense® που επαναπροσδιορίζουν την εμπειρία που προσφέρει ένα κινητό και θέτουν νέα πρότυπα για τα Smartphones.

Το **HTC BlinkFeed™** είναι μια τολμηρή νέα εμπειρία που μεταμορφώνει την αρχική οθόνη σε ένα ενιαίο live stream πληροφοριών που ενδιαφέρουν προσωπικά τον χρήστη, όπως ενημερώσεις από κοινωνικά δίκτυα, για την ψυχαγωγία και το lifestyle, ειδήσεις και φωτογραφίες με συναρπαστικές εικόνες, ώστε να μη χρειάζεται πια να πηγαίνεις σε διαφορετικές εφαρμογές για να μάθεις τι συμβαίνει.

Το **HTC Zoe™** δίνει στους χρήστες τη δυνατότητα να τραβούν φωτογραφίες υψηλής ανάλυσης που ζωντανεύουν σε αποσπάσματα διάρκειας τριών δευτερολέπτων. Αυτά τα αποσπάσματα, οι φωτογραφίες και τα βίντεο στη συνέχεια προβάλλονται με ένα μοναδικό τρόπο που δίνει ζωή στην γκαλερί και μεταμορφώνει την παραδοσιακή γκαλερί στατικών φωτογραφιών σε μια γκαλερί «ζωντανών» αναμνήσεων.

Το **HTC BoomSound™** εισάγει για πρώτη φορά σε ένα τηλέφωνο μπροστινά στερεοφωνικά ηχεία με ειδικό ενισχυτή και μια καταπληκτική οθόνη full HD που βυθίζει τους χρήστες στη μουσική, τα βίντεο, τα παιχνίδια και τα βίντεο του YouTube™ που τους αρέσουν. Το Beats Audio™ ενσωματώνεται σε όλο το εύρος της εμπειρίας, για πλούσιο, κρυστάλλινο ήχο, είτε πρόκειται για τον ήχο της αγαπημένης σου μουσικής ή ενός βίντεο στο YouTube, είτε για τα ηχητικά εφέ ενός παιχνιδιού.

Στείλτε SMS: **AVP** (κενό) 2 και ονοματεπώνυμο στο 54121, μέχρι την **Τρίτη 26/11**, στις 12 το μεσημέρι. Ο νικητής θα ειδοποιηθεί με SMS.

Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Δώρο Μία διανυκτέρευση στο St. George Lycabettus Με δείπνο και πρωινό

Η **ATHENS VOICE** προσφέρει σε έναν τυχερό αναγνώστη της μια διανυκτέρευση σε ένα από τα πολυτελή δίκλινα δωμάτια του εμβληματικού St. George Lycabettus Hotel. Στο δώρο περιλαμβάνονται επίσης δείπνο για δύο στο La Suite Lounge και πρωινό στο La Grand Balcon.

Στείλτε SMS: **AVP** (κενό) 1 και ονοματεπώνυμο στο 54121, μέχρι την **Τρίτη 26/11**, στις 12 το μεσημέρι. Ο νικητής θα ειδοποιηθεί με SMS και στη συνέχεια θα μπορεί να επικοινωνήσει με το St. George Lycabettus Hotel (Κλεομένης 2, 210 7416163).

Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

ATHENS

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς • Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317, Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / Λογιστήριο: 210 3617.170 • Κωδικός εντύπου: 7021 • ISSN 1790-6164

TURBOX® Cerberus G3900

HARDCORE GAMING

Με Δώρο 5 παιχνίδια αξίας έως 135€

750€ / 15€ σε 50
άτοκες δόσεις

Κωδ.: 2081156

Επεξεργαστής AMD FX 6300 3.50 GHz

Λειτουργικό Σύστημα Windows 8.1 64 Bit

Μνήμη 8 GB, DDR3, 1333 MHz

Σκληρός Δίσκος 500 GB, 7200 rpm

Κάρτα Γραφικών AMD AMD HD 7870 2 GB

DEWAR'S, JOHN DEWAR SIGNATURE, LIVE TRUE AND TRUE SCOTCH ARE TRADEMARKS

@ALEXHONNOLD
TO ME, THE TRUE RISK
WOULD BE NOT
TO CLIMB EVERY DAY
#LIVETRUE

LIVE TRUE

Dewar's

TRUE SCOTCH SINCE 1846

John Dewar

MORE ON: [HTTP://WWW.YOUTUBE.COM/DEWARSGREECELIVETRUE](http://www.youtube.com/dewarsgreecelivetrue)

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα